உ

சிவமயம்.

மஹேதிகாசமாகிய

சிவரகசியத்தில் ஆருவது அம்சத்திலுள்ள

ரிபுகீதை.

இஃது

கோயிலூரென்னும் சிவஸ்தலத்தில் எழுந்தருளிய

துறவுசுவாமிகள் என்னும்

ஸ்ரீ-அருணாசலசுவாமிகள்

வேண்டுகோளின்படி

திருவிடைமருதூர்-பிட்சுசாஸ்திரிகள் என்னும்

ஸ்ரீ-உலகநாத சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஷை கோயிலூர்

ஸ்ரீ-பொன்னம்பல சுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

கருவூரைச்சார்ந்த அரவக்குறிச்சி

மகா-௱-௱-ஸ்ரீ

மு. இராமசாமி முதலியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

தஞ்சைமாநகரம்

ந. வீரபத்திரபிள்ளையவர்கள்

சகோதரராகிய,

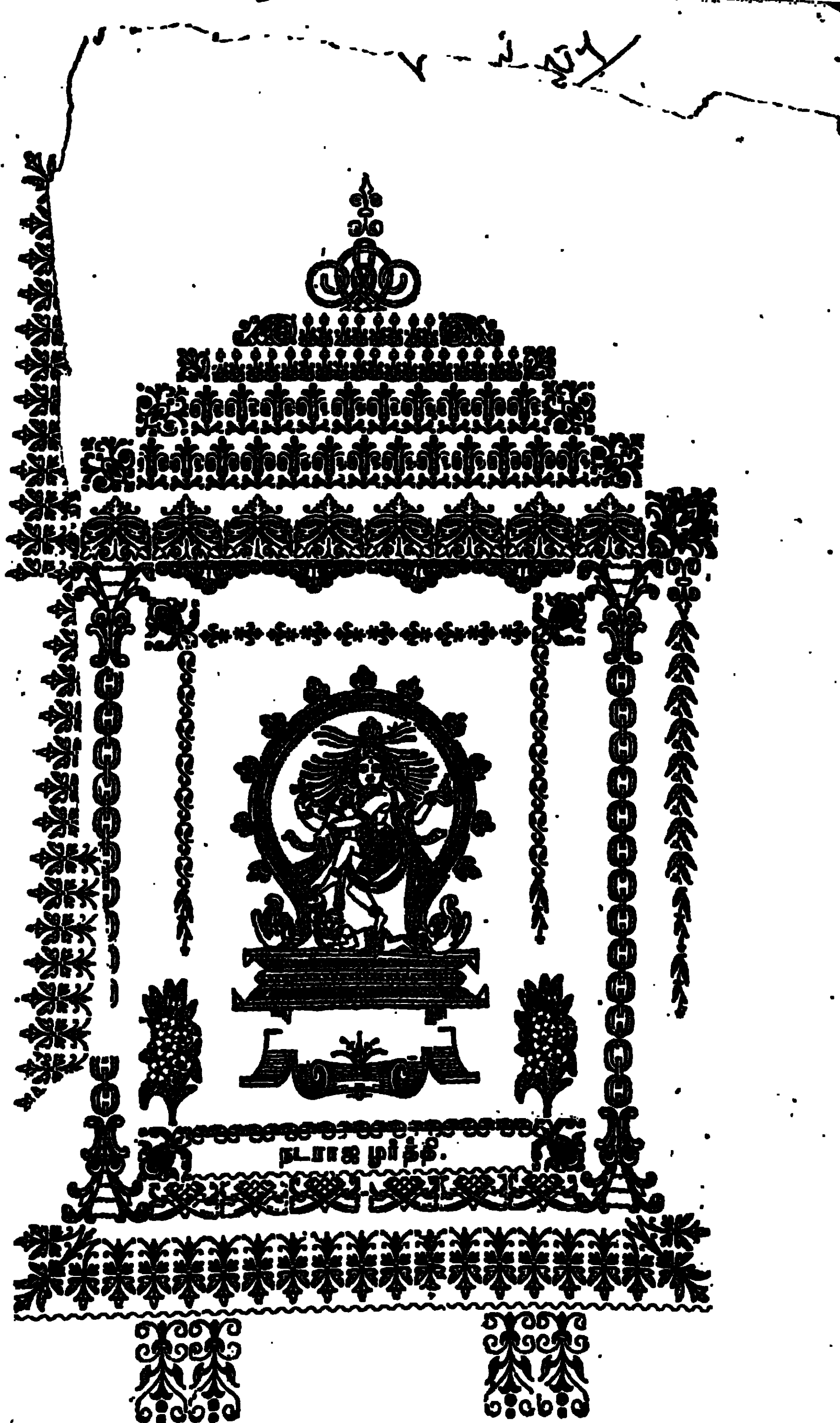
வெ. கோவிந்தபிள்ளையவர்களால்

தஞ்சை "பூர்ணசந்திரோதய அச்சுக்கூடத்திற்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

துர்முகி ௵ மேஷ ௴

நடராஜ மூர்த்தி.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் தஞ்சாவூர் கருந்தட்டாங்குடி மந்தாரடி வடுகத்தெருவில் 23 - நெ. வீடு ந. வீரபத்திரபிள்ளையவர்கள் சகோதரர் வெ. கோவிந்தபிள்ளையிடத்திலும், திருவையாற்றில் ஆட்கொண்டார் சுவாமிகள் சமாதிற்கு மேல்புரம் ஸ்ரீ - சிவாநந்தசுவாமிகள் மடாலயத்திலும் இதன் விலை ரூ 2—8—0 கொடுத்துப்பெற்றுக்கொள்ளலாம். பிறதேசத்தார்கள் தபாற்செலவு அணு 3 சேர்த்து மணியாடர் அனுப்பினல் புக்போஸ்டிற்பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதைத்தவிர இன்னும் இவடத்திலுள்ள புத்தகத்தின் அரிவிப்பு:—

		ரூ. அ. ப.	போஸ்டேஜ்.	
பிரம்மகீதை 1-க்கு	...	2—8—0	அணு.	3.
பகவற்கீதை 1-க்கு	...	1—4—0	,,	2.
ஞானக்கட்டளை 1-க்கு	...	0—2—0	பை.	6.
நாஞசீவ்வாதக்கட்டளை 1-க்கு		0—1—0	,,	6
சூதசங்கிதை 1-க்கு	...	0—1—0	,,	6
நெஞ்சறிவுறுத்தல் 1-க்கு	...	0—1—0	,,	6

கவனிப்பு:—புதுக்கோட்டைசமஸ்தானம் அ[illegible]தில் அதிஷ்டானமாகியிருக்கிற ஸ்ரீ - சுந்தரசுவாமியவர்களால் இயற்றப்பட்டிருக்கிற சுவாநுபூதி ரஸாயனம், சுவாநுபூதி ரஸமஞ்சரி, நிஜானந்த விலாசமென்னும் இப்புத்தகங்கள் முதல்பதிப்புசெய்தசிலவாகிவிட்டபடியால் இரண்டாம்பதிப்பு கூடியசீக்கிறத்தில் அச்சிடப்படும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தஞ்சைமாநகரம் சதாவதானம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பொன்பூத்த விதழிமலர்த் தொடைமிடையுஞ் சடையுடையான் புகன்ற மெய்ம்மை
இன்பூத்த சிவரகசி யப்பெயர்த்த விதிகாசத் திருமூன்றென்னுந்
தன்பூத்த வம்சமதாம் ரிபுகீதை தனையினிதாத் தமிழிற் றந்தான்
தென்பூத்த விடைமருதூ ருறையுலக நாதமறை தேர்தூயோனே. (க)

அன்னதுதொன் ஞூட்பிரதி யாய்ப்பலவா யுறுபிழையை யகற்றிமாறும்
வன்னமெலா முன்னுள்ள வண்ணமென வேயுலகில் வழங்கத்தந்தான்
மன்னியமா மாயையினுன் மறைந்திடுமான் மாவையவ்வா வரணீக்கி
முன்னுளவண் ணங்காட்டு மியலெனப்பொன் னம்பலப்பேர் முனிவன்றானே. (உ)

அப்பிரதி தனைத்தஞ்சை வீரபத்ர மெய்ப்புல்வ னகிலத்தோர்கள்
இப்பிரதி யேதோமில் மெய்ப்பிரதி யென்றுமகிழ்ந் தேற்கும் வண்ணம்
எப்பிரதி மானிடரும் புகழரவக் குறிச்சியில்வா ழிராமசாமி
மெய்ப்பிரபு கைப்பொருளே மெய்ப்பொருளென் றச்சியற்றி விளக்கினனே. (ஙு)

உ

திருவையாற்றில்

ஸ்ரீ சுயம்பிரகாச சுவாமிகள் பரம்பரையில்

எழுந்தருளிய

சிவாநந்தசுவாமிகள்

மாணாக்கருளொருவராகிய

கருவூரைச்சார்ந்த

நல்லமாகாளிப்பட்டி

சு. தெய்வசிகாமணிக்குருக்கள்

இயற்றிய

பஃறொடை வெண்பா.

சீர்பூத்த வேதாந்த சித்தாந்தத் துட்பொருளாய்ப்
பார்பூத்த முக்கட் பரஞ்சுடராய்க்—கார்பூத்த

வண்ணப் பெருமானு மாமலர்வாழ் வானுங்கண்
ணெண்ணப் படுமோ யிரத்தானும்—விண்ணப்பஞ்

சாற்றிப் பணியுந் தனிமுதலாய்த் தொண்டரகம்
வீற்றிருக்கு ஞான விளக்கொளியாய்—மாற்றமனங்

காண்டற் ககோசரமாய்க் கற்பனையொன் றில்லாதாய்
வேண்டெவ் வுயிர்க்கும் விலட்சணமாய்—காண்டகுசீர்த்

தொண்டரெலா முய்வான்சிற் சோதியருண்மேனி
கொண்டு மதிநதிவேய் கோடீரம்—வெண்டலைகொள்

மாலிகையெண் டோளத்த மான்மழுவெண் மால்விடையோர்
பாலிகையெண் ணான்கரஞ்செய் பார்ப்பதியாள்—வாலியநிற்

றங்கண்மணி மாலை யனைத்துந் துலங்கிடவே
செங்கயிலை வாழுஞ் சிவபெருமான்—றுங்கமிகுஞ்

சந்நிதியின் முன்னர்ச் சதுர்முகவன் சேயெனப்பேர்
மன்னி யுதித்தரிபு மாமுனிவ—னுன்னதமாப்

பெற்றவருண் மெஞ்ஞானப் பேரின்ப நிண்ணயத்தை
யுற்ற நிதாகனுக்கங் குள்ளபடி—சொற்றதெனுந்

தூய வடமொழியிற் சொன்மா விதிகாச
மாயசிவ ராசியத்தா றுமமிச—மேயபுக

ழுள்ளரிபு கீதையினை யுள்ளப்படி யெல்லோருங்
கள்ளமற வெளிதாக் கற்றுணரத்—தெள்ளுமறை

யின்மொழியோர் கோமா னிடைமருதூர்க் கண்ணெழுந்த
நன்மொழியோ ரேத்துலக நாதமகான்—றென்மொழியி

னத்தியா ரும்பரவு நாற்பத்து நான்கென்னு
மத்தியா யத்தொருநூ லாக்கினு—னத்தகைசே

ரிந்நூலை யாரு மெளிதினுணர்ந் துய்யும்வண்ணம்
முன்னூ லுரைத்த முறைவழுவா—தெந்நாளு

மேரோங்கு சைவத் தியலோங்கு பத்தியுளான்
பாரோங்கு மேழிப் பதாகையுளான்— சீரோங்குங்

கங்கைகுலத் தெண்ணீர்க் கடலிலெழு விண்மணியான்
செங்குவளை மாலையணி திண்புயத்தா—னங்கருணை

மெய்யுடையான் கல்வி வியப்புடையான் கற்பகநேர்
கையுடையான் ஞானக் களிப்புடையான்—செய்யமகப்

பேறுடையான் செல்வப் பெருக்குடையான் சென்னிமிசை
யாறுடையா னன்பரடிக் கன்புடையான்—வீறுடைமை

மங்காத கொங்கு வளநா டதிற்சிறந்த
நங்காஞ்சி யென்னு நதிசூழ்ந்து—கொங்காருந்

தண்டா மரைமலரா டன்முகமென் றெம்முகமுங்
கொண்டா டரவக் குறிச்சியுளான்—கண்டார்கட்

கின்பைப் பெருக்கு மிராமசா மிக்குரிசி
லன்புடனே யச்சிட் டளித்தியெனத்—துன்பகற்றும்

பல்லுயிர்மேற் காருண்யம் பாச வயிராக்யம்
நல்லசிவ பத்திபர ஞானமெனச்—சொல்லனுறு

மிந்நான்கு மொன்ரு விசைந்தோர் வடிவெடுத்த
நன்ஞ டெனும்பாண்டி நாட்டினிடைப்—பன்ஞளும்

பொன்னிலவு கோயிலூர்ப் பொன்னம் பலநாதன்
முன்னிலேயி லிந்நூன் முழுதாய்ந்து—நன்னயமா

வச்சிட் டளித்தனன்வை யத்திடையென் போல்வாரு
மெய்ச்சிட்டர் தாமும் விமலான்ம—நிச்சயமா

மெய்வாழ் வடைந்து வினைவாழ்வை வேரறுத்திங்
குய்வா னருளே யுருவாகி—யையாற்றிற்

றங்குஞ் சிவாநந்த சற்குருவின் பொற்பாத
பங்கயத்திற் குள்ளன்பு பற்றியே—துங்கமிகுஞ்

சீலம் புனையுந் திருப்பணிசெய் மெய்த்தொண்டன்
ஞாலம் புகழ்சோழ நன்ஞட்டிற்—சோலே

மருக்கதிர்சூழ் மேன்மாட மாளிகைசூழ் தஞ்சைத்
திருக்கரந்தை யம்பதிவாழ் சீரோன்—விருப்பொன்றின்

மேவடியார் நட்புடையான் வீரபத்தி ரக்கவிஞன்
ஓவலிலா வன்பா லுவந்து.

இஃது

இந்நூலில் முன்னுள்ளது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவிடைமா மருதூரில் வசிப்போனுகித்
 தியக்கமிலாப் பிரமகுலத் துதித்தோனுகி
யிருமையிலா வகண்டவுணர் விசைந்தோனுகி
 யெப்போது மின்பமிகு முலகநாத
னிருமலமாம் வடமொழியா னிகழ்த்தப்பட்ட
 நிரதிசய மகிமையுள விந்தநூலே
யருள்வடிவாம் பரமசிவ னருளினுலே
 யற்புதமாந் தமிழ்க்கவியா லமைத்தானன்றே.

உ

தஞ்சைமாநகரம்

ந. வீரபத்திரபிள்ளை

விளம்பிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய

விருத்தம்.

அத்தனன்றருள் வண்ணம்ரிபுமுனி
யாய்கிதாகற் கருள்வடநூலினை
அத்தியாயங்க ளாற்பத்தினன்கினுள்
ளாயிரத்துத் தொளாயிரத்தோடிரு
பத்தினன்கு விருத்தத்தமிழினாற்
பாடினனிடை மாமருதூருளான்
உத்தமாநந்தத் தாண்டவற்கன்புளா
னுலகநாத னெனும்மறைவல்லனே. (க)

அன்னநூலை யரவக்குறிச்சிவா
ழஷ்டலட்சுமி வாசன்மெய்யன்புடன்
றன்னதுள்ளத் தலத்திடைத்தேசிகன்
றனைவைத்தநற் சைவசிகாமணி
இந்நிலம்புகழ் கங்கைகுலாதிப
னிராமசாமி யெனுஞ்சுகுணாகரன்
பன்னுமச்சிற் பதித்திடவேண்டியிப்
பாரொலாஞ்சுகம் பற்றச்செய்தானரோ. (உ)

☞ ஆக அத்தியாயம் ௪௪-க்கு விருத்தம் (௧௧௨௬)

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகணேசாயநம:

ரிபுகீதை.

முதலாவது

நூல்வரலாறும், ஆன்மநிர்ணயமும், சுவாநுபவமும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

பரசிவ வணக்கம்

ஆனைமுக னறுமுக னருளாந்தேவி
யநந்தகண மளவற்ற முனிவர்தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவராலு
மெய்ப்பயனும் பெறவேண்டி யிதயத்தின்க
ணூனமற வுபாசிக்கப் பட்டன்னோர்க்கிங்
குவந்தபய னருள்கருணை மூர்த்தியாகி
வானமென வகண்டசிதா காயமான
வத்துவதாம் பரசிவனை வணங்கல்செய்வாம். (க)

நடேசர்.

சுத்தசிதா காயமதா மெந்தவத்து
சுதந்தரமாந் தனதுபர சத்தியோடே
பத்தரொலா முய்யும்வணங் கருணையாலே
பரதத்வ வடிவாகத் திரண்டெழுந்தே
யத்துவிதா நந்தமுண ரநுபவத்தி
னதிசயமிங் கெல்லோரு மறியும்வண்ணம்
நித்தமுமே யாநந்த நடனஞ்செய்யு
நிதமந்த வத்துவினை நினைவில்வைப்பாம். (உ)

இதுவுமது.

எவ்வடிவி னிடப்பாக மிலங்காநின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கு மாதாவாகு
மெவ்வடிவின் வலப்பாக மிலங்காநின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கும் பிதாவுமாகு
மெவ்வடிவின் பதத்திலுள சிலம்பினோசை
யெவ்விதமா நூலுக்கு மேதுவாகு
மெவ்வடிவின் விழிமூன்று விலங்குமியாவு
மிணையற்ற வவ்வடிவே யெம்மைக்காக்க. (௩.)

சிவன்முதலியோர் வணக்கம்.

அகிலசகன் றயகனு யநந்தசத்தி
யமைவுற்ற வகண்டசிவன் சரணம்போற்றி
நிகிலசகன் மாதாவாய் நித்யாநந்த
நிசவடிவா மம்பிகையின் சரணம்போற்றி
சகலவித விக்கினமுந் தீர்த்தெல்லோர்க்குஞ்
சாதகமாம் விநாயகனற் சரணம்போற்றி
தகைமைமிகு மன்பர்க்குச் சிவஞானத்தைத்
தந்தருளுஞ் சண்முகனற் சரணம்போற்றி. (௪)

நூல்வரலாறு.

சகமெவையுங் கற்பித்த பரேசனிந்தச்
சகத்திலுள சீவரெலா முய்யவேண்டி
வெகுவிதமாங் கருமமுபா சனைகண்ஞானம்
விளம்பியிடும் வேதத்தை முன்புண்டாக்கி
மிகவுமகா நுண்மையதா மவ்வேதத்தின்
மெய்ப்பொருளை நன்றாக வுணரும்வண்ணம்
பகர்மிருதி புராணமிதி காசமற்றும்
பலவிதமா நூற்களையும் படைத்தானன்றே. (௫)

அகிலவித நூற்களினு மேலாய்நின்ற
வருமறையின் முக்கியதாற் பரியமான
விகலமுறு வத்துவித நிர்ணயத்தை
விளம்பியிடும் புராணமிதி காசங்கட்கு
ளிகழ்வில்சிவ ரகசியமென் றுரைக்குநாம
மிசைந்தவொரு விதிகாச மிகவுமேலாம்
புகலியவிவ் விதிகாசம் பனிரண்டம்சம்
பொருந்தியதா மெத்தவுமே புனிதமாகும். (௬)

பரவியவிவ் விதிகாசந் தன்னைமுன்னம்
பரமசிவன் பரமசிவைக் குபதேசித்தா
னருள்வடிவா மம்பிகைமற் றிந்தநூலை
யருளுடனே சண்முகனுக் குபதேசித்தா
னூரியசிவ பத்திமிகுஞ் சைகீஷவ்யற்
குவகையுடன் கந்தனிதை யுபதேசித்தான்
விரவுசிவ கருணையினா லனைத்தும்பெற்ற
வியாதனிதைச் சூதமுனிக் குபதேசித்தான். (எ)

சூதமுனி மற்றைமகா முனிவர்க்கெல்லாஞ்
சூட்சுமமா மிந்நூலை யுபதேசித்தா
னோதியவிவ் வகையாக வுலகத்தின்க
ணுத்தமமா யுளவிந்நூல் விளங்கலாயிற்
றுதிலுள வம்சங்கள் பனிரண்டுக்கு
ளத்யந்த மதிசயமா மாறுமம்ச
மீதினைமுன் பொருகாலங் கைலாயத்தி
லிணையில்சிவன் ரிபுவுக்குத் தனித்துரைத்தான். (அ)

அரியதினு மரிதான விவ்வம்சத்தி
லமைவுற்ற வத்தியாய மைம்பதாகும்
பரவுமிதி னூற்பத்து நான்கத்தியாயம்
பரமசிவ னருள்செய்த பரிசேயாக
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
நிகிலமகா முனிவர்க்கு நிகழ்த்தலாலே
யுரைதருமிவ் வத்யாய மனைத்துமிங்கே
யுத்தமமாம் ரிபுகீதை யென்னலாகும். (கூ)

இன்னவிதம் வடமொழியா லீசன்றானே
யியம்பியிடு மிவ்வாறு மம்சத்தின்கண்
முன்னருள வாமொருமூன் றத்யாயங்கண்
முடிவிலுள வாமொருமூன் றத்யாயங்கள்
பண்ணியிடுங் கருத்துடனே நடுவிலுள்ள
பரமான நாற்பத்து நான்கத்தியாய
மன்னியவிக் கீதையினை முமூட்சுவெல்லா
மதிக்கும்வணந் தமிழ்க்கவியா யமைக்கின்றேன்யான். (ய)

சருவஞ்ஞ சிகாமணியாம் பரோசனோரே
  சாரமதாம் வடமொழியா லுரைத்தநூலை
யொருசிறிது மறியாவென் புன்மைவாக்கா
  லூனமற வுரைத்திடுத லொவ்வாதென்றே
கருதிவெறி தேயிருந்த வென்கருத்தைக்
  கரியாக நின்றெவையு மசைக்குமீச
னரியதினு மரிதான விந்தநூலை
  யமைக்கும்வண மசைப்பித்த திறமையென்னே. (கக)

சருவசரா சரங்கட்குஞ் சாட்சியாகிச்
  சகலத்து மாந்தரமா யந்தர்யாமி
சொருபமதாம் பரமசிவ னாஞ்ஞையாலே
  சுதந்தரமே செறியாத வென்றன்வாக்கா
லுரைதருமிந் நூற்கவியி லுள்ளதோட
  மொன்றையு மேசாதுக்கண் மதித்திடாமற்
பெருமைமிகு மிந்நூலின் பொருளைநாடிப்
  பிழைகளெலாம் பொறுத்திதனைப் பேணல்வேண்டும். (கஉ)

சூதமுனி நைமிசவா ரணியத்துள்ள
  சுத்தமகா முனிவரரை நோக்கிச்சொல்வான்
வேதியரே மீளவுமச் சைகீஷவ்யன்
  விமலசிவன் சுதனான கந்தன்றன்னைக்
காதலுறு மனேகமுனி கணங்களோடுங்
  கறையற்ற வனேகசிவ கணங்களோடும்
வீதலுறு மகிழ்வுடனே யிறைஞ்சியேத்தி
  விநயமுட னிவ்விதமாய் வினவினனால். (கரு)

அருள்வடிவே யருள்வடிவாம் பரோசன்சேயே
  யடைக்கலமென் றடைந்தவரை யாளுங்கோவே
சருவமுணர் சிகாமணியே சிவமேநோக்குஞ்
  சண்முகவா நினதருளா லெந்தம்சங்க
ளிருளறவே கேட்டனன்மே லாறுமம்ச
  மினியருளி நின்வசனச் சுவையினாலே
கருகுபவ தாபமெலா நீக்கியென்னைக்
  காத்திடுவா யெனலோடுங் கந்தன்சொல்வான். (கச)

உரியகுண மேலான சைக்ஷவ்யா
வுனதுதிட பத்தியினுன் மகிழ்வுற்றேம்யாஞ்
சருவசகன் ஞயகனும் பரேசன்றுனே
சாட்சாதாய்ச் சகலருக்கு மிதமேயாக
திருமலமாம் ரிபுமுனியை நோக்கிமுன்பு
திகர்ற்ற கைலாய கிரியிற்சொன்ன
விருமையிலா ஞான்மகா வர்ணவத்தை
யெல்லோர்க்கு மிதமாக விங்குசொல்வாம். (கரு)

முன்பொருகாற் சமமுதலா நற்குணங்கண்
முழுதுமுள ரிபுமுனிவன் கைலாயத்திற்
றுன்பமெலாந் தீர்க்கின்ற வென்பிதாவைத்
துகளறவே தரிசித்து மிகவணங்கி
யின்பமிகு மகண்டபர ஞானம்வேண்டி
யீசனரு ளுரமாகக் கிடைப்பதற்கச்
சம்புவினைக் குறித்துமிகு மன்பினேடே
சாலவுமே விநயமுடன் போற்றலுற்றுன். (கசு)

போற்றியபின் பரசிவனை நேர்க்கிச்சொல்வான்
பூரணமாஞ் சற்குருவே யின்றெனக்குத்
தோற்றியவித் துவிதமெலாந் துடைக்கத்தக்க
துகளற்ற வத்துவித ஞானந்தன்னை
யேற்றியநற் கருணையினு லுபதேசித்திங்
கெல்லோரு மிதன்வழியா யுய்யும்வண்ணஞ்
சாற்றியருள் செய்திடுவா யென்னலோடுஞ்
சங்கரனுஞ் சரியெனவே யருளிச்செய்தான். (கஎ)

அப்பன்சுதனும் ரிபுமுனிவா வேதாந்தத்தி
னருத்தமெலா மழுக்கறவே தெரிவிக்கின்ற
வியல்புளதாஞ் சூத்திரமோர் நான்கத்தியாய
மியாமருளிச் செய்த்திதன் விசாரத்தாலே
பயமருவா வகண்டபர ஞானமுண்டாம்
பவநீங்கும் பரப்பிரமா நந்தமெய்து
மயலறநீ கேளெனவே யதனைமுற்று
மகிழ்வுடனே ரிபுவிக்கு மகேசன்சொன்னுன். (கஅ)

ஸ்ரீ ரிபுகீதை முதலாவது அத்தியாயம்.

சொன்னவுடன் ரிபுமுனிவன் சூத்திரத்தின்
சூட்சுமமாம் பொருளையெலாங் கேட்டவண்ணம்
பின்னமற மனதினிடை மனனஞ்செய்து
பின்னுமதைத் தியானித்துப் பூன்றஞான
மன்னியதாற் பவத்துன்ப மனைத்துநீங்கி
மகத்தான வாநந்த மருவினேறு
யன்னசிவன் திருவுருவை யிறைஞ்சியேத்தி
யதிசயமா மன்புடனே போற்றலானான். (௧௯)

அருள்வடிவா யெனையாண்ட சிவமேபோற்றி
யாநந்த கனமான சிவமேபோற்றி
சருவவிலட் சணமான சிவமேபோற்றி
சகலர்க்கு மிதமான சிவமேபோற்றி
நிருமலமாய் நின்றபர சிவமேபோற்றி
நீக்கமற நிறைந்தபர சிவமேபோற்றி
யிருமையிலா வேகபர சிவமேபோற்றி
யெங்குமுள வகண்டபர சிவமேபோற்றி. (௨0)

அகிலசகக் காரணமாஞ் சிவமேபோற்றி
யம்பிகையி னுயகமாஞ் சிவமேபோற்றி
நிகிலபரி பூரணமாஞ் சிவமேபோற்றி
நிரவயவ நிட்களமாஞ் சிவமேபோற்றி
விகலமிலா விபுவான சிவமேபோற்றி
வேதாந்த வேத்தியமாஞ் சிவமேபோற்றி
சகலசகன் னுயகமாஞ் சிவமேபோற்றி
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சிவமேபோற்றி. (௨௧)

சரமசர மெவைக்குமதிட் டானமான
சன்மயமாஞ் சங்கரநின் சரணம்போற்றி
பரமபரம் யாவையுமே விளக்காநின்ற
பரஞ்சுடராம் பரசிவநின் சரணம்போற்றி
விரவியவெவ் வுயிர்கட்கு மின்பநல்கும்
விமல்சுக வடிவேநின் சரணம்போற்றி
யரியயனே முதலான வனேககோடி
யமரர்கணம் வணங்கியநின் சரணம்போற்றி. (௨௨)

பத்தருடைப் பவதாப மனைத்துநீக்கிப்
பரமசுக நல்கியநின் சரணம்போற்றி
சுத்தபர ஞானத்தை யெளிதாய்த்தந்து
சோர்வையெலா நீக்கியநின் சரணம்போற்றி
சித்தமுதற் கப்பாலாய்ச் செறிந்துநின்ற
சிதாகாய வடிவேநின் சரணம்போற்றி
வித்தரமாம் வேதாந்தப் பொருளையெல்லாம்
விளக்கியசற் குருவேநின் சரணம்போற்றி. (௨௩)

இன்னவிதம் பரசிவனைத் துதித்துப்பின்னு
மிறைஞ்சியவ னநுஞ்ஞையினு லவிடம்விட்டுப்
பின்னமிலா வாநந்த வநுபவத்தின்
பெலமுடனே யங்கங்கே சஞ்சரித்து
மன்னுசில வதிகாரிக் கிஞ்ஞானத்தை
மகிழ்வுடனே யங்கங்கே யுபதேசித்த
பின்னர்சில வேதுவினுற் புவியின்கண்ணே
பிறங்கியதாங் கேதாரத் தலத்தில்வந்தான். (௨௪)

பாரின்மிசை யிமகிரியின் சிகரத்தின்கட்
பற்றியதாங் கேதாரத் தலத்திருந்து
பூரணமாய்ப் பொருந்தியவக் கேதாரேசன்
பூசனையே புரிந்துமிக விரத்திகூர்ந்து
தீரமுறு சிவபத்தி சிவஞானங்க
டிடமாகி விபூதியுட னுருத்திராக்க
வாரமுதற் சிவசின்ன மனைத்தும்பூண்ட
வயன்சுதனும் ரிபுமுனியை முனிவர்கண்டார் (௨௫)

கண்டவுட னிதாகசுக ராதியான
களங்கமிலா முனிவரொலா மன்புகூர்ந்து
தண்டெனவே நன்ருக வணங்கியேத்தித்
தகைமைமிகும் ரிபுமுனியை நோக்கிச்சொல்வார்
பண்டொருகாற் பரசிவனைக் கைலாயத்திற்
பத்தியுடன் பாங்காக வாராதித்தவ்
வண்டர்பிரான் கருணையினு லகண்டஞான
மகிலர்க்கு மிதமாக வடைந்தாயன்றே. (௨௬)

சலனமிலா வகண்டபர ஞானம்பெற்ற
சற்குருவே பரமசிவன் கருணையாலே
கலனமிலாச் சுருதிமுடிச் சூத்திரத்தின்
கருத்தான வகண்டபர சிவஞானத்தை
யலைவறவே நீமுன்ன மடைந்தவண்ண
மத்யந்த கருணையின லெங்கட்கெல்லா
முலைவுதரு பவபந்த மனைத்துநீங்கி
யுத்தமமா முத்திபெற வருள்செய்வாயே. (உஎ)

தேசிகநின் கருணையினற் கிடைப்பதான
திவ்வியமா ஞானமெனு நாவாய்கொண்டே
நீசமுறுஞ் சமுசார சாகரத்தி
னின்றமல பரப்பிரம் தீரமேறிச்
சாசுவத சொரூபமதா யிருப்பமென்றே
சகலருமே விநயமுடன் சாற்றலோடு
மாசணுகா ரிபுமுனியு மதனைக்கேட்டு
மகிழ்வுடனம் முனிவரரை நோக்கிச்சொல்வான். (உஅ)

பரமசிவன் பூசனையே முதலாம்பத்தி
பண்ணியதா லவனருளுக் குரியரான
நிருமலமா முனிவரரோ யுங்கட்கெல்லா
நிகழ்த்தவொணு ரகசியமாம் பொருளேயில்லை.
யரியசிவ னடியார்க்கு மறைக்கத்தக்க
தானபொரு ளெங்கேனு மெவையுமுண்டோ
வுரியவரோ யாதலின லுங்கட்கின்றே
யுத்தமமா ஞானத்தை யுபதேசிப்பாம். (உகூ)

குறைவற்ற பரமசிவன் முன்பெனக்குக்
குறைவறவே கருணையின லுரைத்தவண்ணங்
கறையற்ற சுருதிமுடிச் சூத்திரத்தின்
கருத்தான ஞானத்தை யுரைப்பக்கேண்மின்
மறுவற்ற முனிவரரோ யிஞ்ஞானத்தான்
மகத்தான பவபந்த முடனேநீங்கி
நிறைவுற்ற பரப்பிரம வடிவேயாகி
நீரொன்று நிச்சலமாய் நின்றுவாழ்வீர். (கூ0)

இந்தவித நிதாகசுக ராதியான
விம்முனிவர் தமைநோக்கிப் பொதுவாயோதிப்
பிந்திமகா தேவனைமுக் கரணத்தாலும்
பிரியமுடன் வணங்கிமிக வன்புகூர்ந்த
வந்தரிபு மாமுனிவ னிதாகனென்னு
மரியமகா முனிதனையே தலைமையாக்கித்
தொந்தமுறு வகண்டபர சிவஞானத்தைத்
துகளறவே யருள்செய்யத் தொடங்கினனால். (௩௧)

பூரணமா யகண்டசிதா காயமாகப்
பொருந்தியுமா பதியான பரசிவன்றன்
பாரினையே முதலான சகத்தையெல்லாம்
படைத்தவுபா தானநிமித் தங்களென்னுங்
காரணமா மன்றியுமச் சகத்தையெல்லாங்
கலந்துண்மை தருவோனு மொளிசெய்வோனுஞ்
சாரமிலா வவற்றிற்கின் பஞ்செய்வோனுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சம்புதானே. (௩௨)

அருஞ்ருவாம் பரமசிவ னநந்தசத்திக்
காதார மாகவமர்ந் திருப்பதாலே
சருவசகக் காரணமா மவ்வீசற்குச்
சமமேனு மல்லதவற் கதிகமேனு
மொருபொருளு மிலையதனு லன்னேன்றனே
யோதுமுபா தானநிமித் தங்களாவன்
கருதியவவ் வீசற்கு மேலாய்வேறோர்
காரணமு மொருக்காலு மெங்குமில்லை. (௩௩)

செவ்வியசிற் சுககனமாம் வத்துதானே
சின்மயமாந் தனதுபர சத்தியாலே
திவ்வியமங் களவடிவாய்த் திரண்டெழுந்து
திரிபுரசங் காரமுதல் லீலைசெய்திங்
கெவ்வுமெலாந் தீர்த்தன்ப ரெல்லோருக்கு
மிதமான போகமொடு மோட்சநல்கு
மவ்விதமாம் பரமசிவ வத்துதானே
யருளதனு லெம்மையெலா மென்றுங்காக்க. (௩௪)

ஆன்மநிர்ணயம்.

நிகிலவித சாதனமு நேராப்பெற்ற
நிதாகனினக் கினியான்ம நிர்ணயத்தை
யகிலசகன் னாயகனும் பரேசன் றான்ன
மத்யந்த கருணையினா லறைந்தவண்ணஞ்
சகலருமே யறியும்வணஞ் சுருங்கச்சொல்வாஞ்
சாலவுமே ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
யிகழ்வறவே நன்றாகக் கேட்டுணர்ந்தோ
ரெப்போதும் பரப்பிரம வடிவேயாவர். (௩௫)

ஏகபரி பூரணமா மறிவேயான்மா
விவ்வறிவே விவகார தெசையின் மைந்தா
வாகமுத லநந்தவித வுபாதிகட்கு
மதிட்டான வடிவாக வமர்ந்துநிற்குந்
தேகமுத லனைத்துக்குஞ் சாட்சியாகுந்
திரிசியமாம் பொருட்கெல்லா மதீதமாகும்.
பாகமற விசாரிக்கி லிவ்வான்மாவே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூபமாமே. (௩௬)

அறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
யழியாம லிருப்பதனாற் சத்துமாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
யனைத்தையுமே விளக்குவதாற் சித்துமாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
யகிலர்க்கும் பிரியமதாற் சுகமுமாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
யந்தமிலா திருப்பதனா லநந்தமாமே. (௩௭)

அத்துவித வறிவுருவே பிரமமாகு
மவைதானே யகிலவதிட் டானமாகு
மித்துவித மனைத்துக்கு மதீதமாகு
மேகபரி பூரணமா யிலங்காநிற்கு
நித்தியநிர்க் குணமாகு நிமலமாகு
நிரஞ்சனமா நிட்கிரிய சுபாவமாகுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சாந்தமாகுஞ்
சந்ததமுஞ் சகலர்க்கு மான்மாவாமே. (௩௮)

ஒருவெளியா யிருக்கின்ற வானந்தானே
யுற்றகட மடமென்னு முபாதியாலே
யிருவெளிபோற் கடவான மடவானென்றே
யிவ்வுலகி லிலங்கியிடு நீதியேபோ
லொருவடிவா மறிவான வத்துதானே
யுண்மையிலா வவித்தைமுத லுபாதியாலே
யிருவடிவ மானதுபோ லான்மாவென்று
மெங்குமுள பிரமமென்று மிலங்குமன்றே. (௩௯)

கடமடமா முபாதிகளை நேதிசெய்யிற்
கடவானு மடவானு மொன்றேபோல
மடமைமுத லுபாதிகளை நேதிசெய்யின்
மாசற்ற வான்மாவும் பரமுமொன்றே
யிடமருவும் வேதாந்த விசாரத்தாலே
யிருமைதரு முபாதியெலா நேதிபண்ணித்
தடமருவு மான்மபர வைக்கியத்தைத்
தடையறவே முமூட்சுவெலா முணரவேண்டும். (௪௰)

ஏதமுறு மவித்தைமுத லான்மோபாதி
யிலங்கியிடு மாயைமுதற் பிரமோபாதி
பேதமெலா மான்மாவுக் கபின்னமான
பிரமத்திற் கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
யீதெவையு மதிட்டானந் தனக்குவேறா
யெள்ளளவு மிலையெனவே நேதிபண்ணி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டமான
வான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும். (௪௧)

சுத்திகையிற் கற்பிதமாம் ரசதமந்தச்
சுத்தியலா தன்னியமா யிலாததேபோற்
சத்தியசிற் சுககனமா மான்மாவின்கண்
சலனமுதற் கற்பிதமாய்த் தோன்றுகின்ற
வித்துவிதம் யாவையுமிவ் வான்மாவன்றி
யிதரமதா யிலையெனவே நேதிபண்ணி
யத்துவித பூரணமா யமர்ந்துநின்ற
வான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும். (௪௨)

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மான்மாவுக் கயலாக வென்றுமில்லை
யான்மாவுக் கயலாகப் பிரமமில்லை
யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மாவில்லை
யான்மாவே பிரமமதாம் பிரமந்தானே
யான்மாவா மணுவுமிதி லையமில்லை
யான்மாவா மகம்பிரம மென்றெப்போது
மான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும். (௨௩)

அறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
யறையுமனான் மாவெனுமோர் வாக்குமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
யறியுமனான் மாவெனுமோர் மதியுமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
யமருமனான் மாவெனுமோர் சகத்துமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யென்றுமெங்கு
மசஞ்சலமா யமர்ந்ததென நிச்சயிப்பாய். (௨௪)

அறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
யன்னியமா மவித்தையிலை மாயையில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
யன்னியமாஞ் சங்கற்ப விகற்பமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
யன்னியமா மாகார மணுவுமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யென்றுமெங்கு
மசஞ்சலமா யமர்ந்ததென நிச்சயிப்பாய். (௨௫)

சித்தமுத லொருபொருளு மிலாமையாலே
சிந்திக்கத் தகுபொருளு மென்றுமில்லை
சத்தியமாய்த் தேகமுத லிலாமையாலே
சராமரண முதலியவை யென்றுமில்லை
யத்தமுத லவயவமே யிலாமையாலே
யாதான முதலியவோர் செயலுமில்லை
நித்தவறி வுருவான வான்மாவொன்றே
நிச்சலமாய் நிலைத்ததென நிச்சயிப்பாய். (௨௬)

விரிந்தசகக் காரணமாம் விதியிலாதால்
விசித்திரமாய்ப் பகுப்புற்ற சகத்தேயில்லை
தரந்தரமாஞ் சகத்தில்லாத் தன்மையாலே
தயங்குசகப் பாலகனு மரியுமில்லை
பொருந்துசரா சரமெவையு மிலாமையாலே
புகலுசகன் ஞசகனு மரனுமில்லை
நிரந்தரமாய் நிறைவுற்ற வான்மாவொன்றே
நிச்சலமாய் நிலைத்ததென நிச்சயிப்பாய். (௪எ)

அகரமுதல் வன்னமிலாத் தன்மையாலே
யதனையுரை யாடியிடும் வாக்குமில்லை
தகமைமிகுங் குரவனிலாத் தன்மையாலே
தற்பரனுய் நிற்கின்ற மாணுனில்லை
வெகுவிதமா நூற்களிலாத் தன்மையாலே
விதியுடனே நிடேதமுத லெவையுமில்லை
யிகழ்வுபெறு வறிவுருவா மான்மாவொன்றே
யெப்போது மிருப்பதென நிச்சயிப்பாய். (௪அ)

ஒன்றிலதாந் தன்மையினு லிரண்டுமில்லை
யுபயமிலாத் தன்மையினு லொன்றுமில்லை
துன்றுபய மிலாமையினு லபயமில்லை
தொடரபய மிலாமையினுற் பயமுமில்லை
நின்றசுப மிலாமையினு லசுபமில்லை
நிகழசுப மிலாமையினுற் சுபமுமில்லை
யென்றுமறி வுருவான வான்மாவொன்றே
யெப்போது மிருப்பதென நிச்சயிப்பாய். (௪௯)

சத்திலதாந் தன்மையினு லசத்துமில்லை
சஞ்சமொ மசத்திலதாற் சத்துமில்லை
சுத்தமிலாத் தன்மையினு லசுசியில்லை
சொலுமசுசி யிலாமையினுற் சுசியுமில்லை
தொத்துமிட ரிலாமையினுற் சுகமுமில்லை
தொடர்ந்தசுக மிலாமையினு லிடருமில்லை
யித்துவித மெவையுமிலா வான்மாவொன்றே
யெப்போது மிருப்பதென நிச்சயிப்பாய். (௫௰)

நித்தமுநீ யிலாமையினு ஞானுமில்லை
நிகழ்த்தியகா னிலாமையினு னீயுமில்லை
கத்துருவே யிலாமையினற் கரணமில்லை
கரணமிலாத் தன்மையினற் கர்த்தாவில்லை
பத்தனிலாத் தன்மையினன் முத்தனில்லை
பகர்முத்த னிலாமையினற் பத்தனில்லை
யித்துவித மெவையுமிலா வான்மாவொன்றே
யெப்போது மிருப்பதென நிச்சயிப்பாய். (ருக)

சனனமிலாத் தன்மையினு் மரணமில்லை
சாதலிலாத் தன்மையினற் சனனமில்லை
யனியமிலாத் தன்மையினு லகமுமில்லை
யகமிலதாந் தன்மையினு லனியமில்லை
மனமிலதாந் தன்மையினன் மயக்கமில்லை
மயக்கமிலாத் தன்மையினன் மனதுமில்லை
கனவறிவாய் நிறைவுற்ற வான்மாவொன்றே
கலங்காத வத்துவென நிச்சயிப்பாய். (ருஉ)

அந்தமிலாத் தன்மையினு லாதியில்லை
யாதியிலாத் தன்மையினு லந்தமில்லை
தொந்தமிலாத் தன்மையினற் ரேற்றமில்லை
தோற்றமிலாத் தன்மையினற் றொந்தமில்லை
பந்தமிலாத் தன்மையினல் வீடுமில்லை
பரவியவீ டின்மையினற் பந்தமில்லை
சந்ததமுஞ் சின்மயமா மான்மாவொன்றே
சலியாத வத்துவென நிச்சயிப்பாய். (ருங)

புகலுமொரு காரியமு மிலாமையாலே
பொருந்தியிடுங் காரணமு மொன்றுமில்லை
திகழுமொரு கிரிசியமு மிலாமையாலே
தெரிசிக்குந் திருக்குமொருக் காணுமில்லை
வெகுவிதமாந் துவிதமெலா மிலாமையாலே
வேறுபடா வத்துவிதந் தானுமில்லை
யகிலபரி பூரணமா மான்மாவொன்றே
யழியாத வத்துவென நிச்சயிப்பாய். (ருச)

ஒருபொருளு மாந்தரமா யிலாமையாலே
யொன்றியிடும் வாகியமாம் பொருளுமில்லை
சருவமெனச் சாற்றுபொரு ளிலாமையாலே
சந்ததமுங் கிஞ்சிலெனும் பொருளுமில்லை
புரணமிலாப் பொருளெவையு மிலாமையாலே
பூரணமாய்ப் பொருந்துபொரு டானுமில்லை
பரவியசிற் கனமான வான்மாவொன்றே
பழுதற்ற வத்துவென நிச்சயிப்பாய் (௫௫)

இதுவதுவென் றியம்பியிடும் பொருளுமில்லை
யிலையுளதென் றியம்பியிடும் பொருளுமில்லை
திதமெனவே நிகழ்த்தியிடும் பொருளுமில்லை
திட்டாந்தந் தாட்டாந்த மெவையுமில்லை
விதம்விதமாய் விளங்கியிடும் பொருளுமில்லை
விசித்திரமாஞ் சீவபர சகத்தேயில்லை
நிதமுமெலா மகண்டபரப் பிரமந்தானும்
நிமலபரப் பிரமமதே யான்மாவாகும். (௫௬)

நிகிலமெனத் தோற்றுவதும் பிரமந்தானும்
நீயெனவே தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மகமெனவே தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மன்னியராய்த் தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மிகழ்சகமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மீசனெனத் தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரமந்தானு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மாவாகும். (௫௭)

சத்தியசிற் சுககனமா மான்மரூபஞ்
சகலபரி பூரணமா மான்மரூபம்
நித்தியநிர்க் குணமாகு மான்மரூபம்
நிரஞ்சன நிட்களமாகு மான்மரூபஞ்
சுத்தசிதம் பரமாகு மான்மரூபஞ்
சூட்சுமத்துஞ் சூட்சுமமா மான்மரூப
மத்துவிதப் பொருளாகு மான்மரூப
மகண்டேக ரசமாகு மான்மரூபம். (௫௮)

ஆதலினு லகண்டேக ரசமேயான
வான்மாவுக் கன்னியமா யணுவுமில்லை
போதகனு மாகியவவ் வான்மாவே நீ
புகன்றதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
மாதவவிவ் வான்மாவா னெப்போது
மகத்தான பரப்பிரம சொரூபமென்றே
பேதமிலா வகண்டான்ம நிச்சயத்தைப்
பெற்றதனாற் பவபாச முத்தனுவாய். (ருக)

இந்தவிதம் யாவர்க்கு மிதமேயாக
விருமையிலா வகண்டான்ம நிர்ணயத்தை
யந்தமிலா மகிமையுறு மகேசன்முன்ன
மருளியவா நிதாகனைக் கடக்கிச்சொன்னேந்
தொந்தமுறு மிவ்வான்ம நிர்ணயத்தைத்
துகளற்ற மனதுடனே யொருக்காலேனும்
புந்தியுறத் திடமாகக் கேட்டுணர்ந்தோர்
பூரணமாம் பரப்பிரம வடிவேயாவர். (சூ0)

சுவாநுபவம்.

என்றருளும் ரிபுமுனியை மகிழ்வாய்நோக்கி
யெனையாளுஞ் சற்குருவே கைலாயத்தி
லன்றுசிவ கருணையினு லடையப்பட்ட
வற்புதமா நின்சொருப வநுபவத்தை
யின்றருளா லுரைசெய்திப் பவத்துன்பங்கள்
யாவையுமே நீக்கியெனை யாள்வாயென்றே
நின்றடைவாய் வினவியவந் நிதாகனுக்கு
நேரான வுத்தரமம் முனியுஞ்சொல்வான். (சூக)

சத்தியஞா னந்தப் பிரமநானே
சமுசார சங்கமிலாப் பிரமநானே
நித்தியநிட் களமான பிரமநானே
நிராகார மானபரப் பிரமநானே
தத்துவமாய்த் தனித்தபரப் பிரமநானே
தானுனாய் நின்றபரப் பிரமநானே
யத்துவித மானபரப் பிரமநானே
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரமநானே. (சூஉ)

சன்மயமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
சதாநந்த மானபரப் பிரமநானே
சின்மயமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
சிதாகாய மானபரப் பிரமநானே
நின்மலமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
நிரஞ்சனமாய் நிறைந்தபரப் பிரமநானே
யென்மயமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
யேகபரி பூரணமாம் பிரமநானே. (௩௩)

சாதிகுல மற்றபரப் பிரமநானே
சங்கமெலாம் விட்டபரப் பிரமநானே
யாதிமுடி வற்றபரப் பிரமநானே
யனர்த்தமெலாம் விட்டபரப் பிரமநானே
கேதமெலா மற்றபரப் பிரமநானே
கெம்பீர முற்றபரப் பிரமநானே
பேதமெலா மற்றபரப் பிரமநானே
பிணிப்பெவையு மிற்றபரப் பிரமநானே. (௩௪)

இதுவெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரமநானே
யானெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரமநானே
யதுவெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரமநானே
யயலெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரமநானே
திதமெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரமநானே
திரிசியமே தொன்றுமிலாப் பிரமநானே
நிதமுமொரு வடிவான பிரமநானே
நிச்சலமாய் நின்றபரப் பிரமநானே. (௩௫)

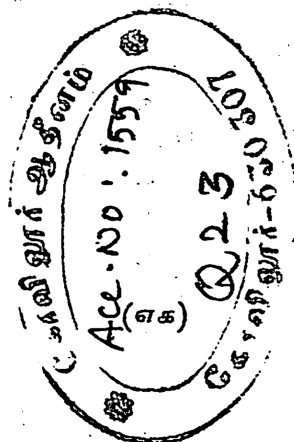
அத்யந்த நித்தபரப் பிரமநானே
யத்யந்த சுத்தபரப் பிரமநானே
யத்யந்த புத்தபரப் பிரமநானே
யத்யந்த முத்தபரப் பிரமநானே
யத்யந்த மமலபரப் பிரமநானே
யத்யந்த மசங்கபரப் பிரமநானே
யத்யந்த மசலபரப் பிரமநானே
யத்யந்த மகண்டபரப் பிரமநானே. (௩௬)

அத்யந்த சற்கனமாம் பிரமநானே
யத்யந்த சிற்கனமாம் பிரமநானே
யத்யந்த சுககனமாம் பிரமநானே
யத்யந்த சூட்சுமமாம் பிரமநானே
யத்யந்த பாவனமாம் பிரமநானே
யத்யந்த சோபனமாம் பிரமநானே
யத்யந்த சாசுவதப் பிரமநானே
யத்யந்த சாந்தபரப் பிரமநானே. (சுஎ)

கேவலசன் மாத்ரபரப் பிரமநானே
கேவலசின் மாத்ரபரப் பிரமநானே
கேவலநன் மாத்ரபரப் பிரமநானே
கேவலநா தாந்தபரப் பிரமநானே
கேவலவா காரபரப் பிரமநானே
கேவலவா காயபரப் பிரமநானே
கேவலகே வலமான பிரமநானே
கேவலகெம் பீரபரப் பிரமநானே. (சுஅ)

பகுதியுடை விகாரமிலாப் பிரமநானே
பகுதிக்கு மப்பாலாம் பிரமநானே
சகலமனத் துகளுமிலாப் பிரமநானே
சங்கற்ப விகற்பமிலாப் பிரமநானே
வெகுவிதமா நாமமிலாப் பிரமநானே
விசித்திரமா முருவமிலாப் பிரமநானே
யகமருவா வனகபரப் பிரமநானே
யகண்டசிதா காயபரப் பிரமநானே. (சுகூ)

சகலபரி பூரணமாம் பிரமநானே
சரீரமுத லுபாதியிலாப் பிரமநானே
விகலமிலா விபுவான பிரமநானே
விஞ்ஞான கனமான பிரமநானே
நிகிலவதிட் டானபரப் பிரமநானே
நிகிலமுமாய் நிகழ்கின்ற பிரமநானே
யகிலவிலட் சணமான பிரமநானே
யனைத்துமிலா வகண்டபரப் பிரமநானே. (எ0)

பூதமெனும் பேதமிலாப் பிரமநானே
புவனமெனும் பேதமிலாப் பிரமநானே
சாதமெனும் பேதமிலாப் பிரமநானே
சகலமெனும் பேதமிலாப் பிரமநானே
வேதமெனும் பேதமிலாப் பிரமநானே
விதிமுதலாம் பேதமிலாப் பிரமநானே
யேதுமொரு பேதமிலாப் பிரமநானே
யெப்போது மேகபரப் பிரமநானே. (எக)

ஆகமிலா வறிவுருவாம் பிரமநானே
யநுகூத மானபரப் பிரமநானே
மோகமிலா வறிவுருவாம் பிரமநானே
முத்தாப ரகிதபரப் பிரமநானே
பாகமிலா வறிவுருவாம் பிரமநானே
பரிச்சேத ரகிதபரப் பிரமநானே
சோகமிலா வறிவுருவாம் பிரமநானே
சுயஞ்சோதி யானபரப் பிரமநானே. (எஉ)

நிருமலமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
நிட்கிரிய மானபரப் பிரமநானே
யொருவடிவா யுள்ளபரப் பிரமநானே
யொன்றுலு முணரவொணுப் பிரமநானே
யிருமையிலா வேகபரப் பிரமநானே
யெப்போது மெங்குமுள பிரமநானே
சருவபரி பூரணமாம் பிரமநானே
சன்மாத்ர மானபரப் பிரமநானே. (எங)

சந்ததமுஞ் சலனமிலாப் பிரமநானே
சந்தேக லேசமிலாப் பிரமநானே
யந்தமிலா வநந்தபரப் பிரமநானே
யகம்பாவ லேசமிலாப் பிரமநானே
தொந்தமிலாத் தூயபரப் பிரமநானே
துக்கசுக லேசமிலாப் பிரமநானே
பந்தமிலாப் பரமான பிரமநானே
பவபாச லேசமிலாப் பிரமநானே. (எச)

அயன்முதலெம் மூர்த்தியிலாப் பிரமநானே
யைந்துவித கிர்த்யமிலாப் பிரமநானே
மயலணுவு மருவாத பிரமநானே
மாசற்ற மகத்தான பிரமநானே
சுயவொளியாய்ச் சொலிக்கின்ற பிரமநானே
சுத்தசிதம் பரமான பிரமநானே
செயலெவையுஞ் செறியாத பிரமநானே
சின்மாத்ர மானபரப் பிரமநானே. (எரு)

அஞ்சனமா மவித்தையிலாப் பிரமநானே
யதன்செய்கை யெவையுமிலாப் பிரமநானே
பஞ்சவித கோசமிலாப் பிரமநானே
பரமபர மெவையுமிலாப் பிரமநானே
கிஞ்சிலிலாக் கேவலமாம் பிரமநானே
கிரியைமுத லெவையுமிலாப் பிரமநானே
விஞ்சைமுதல் வேறிலதாம் பிரமநானே
வெறிதான விமலபரப் பிரமநானே. (எசு)

அகிலத்து மூலபரப் பிரமநானே
யனைத்துக்கு மீதபரப் பிரமநானே
நிகிலத்து நிறைந்தபரப் பிரமநானே
நித்தபரி சுத்தபரப் பிரமநானே
சகலத்துஞ் சாரபரப் பிரமநானே
சைதன்ய மாத்ரபரப் பிரமநானே
மிகமுத்த மானபரப் பிரமநானே
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரமநானே. (எஎ)

அகமென்றுந் தேகமல பொறிகளல்ல
வகமென்று மூயிர்களல வுள்ளமல்ல
வகமென்றும் புந்தியல சித்தமல்ல
வகமென்றும் புன்மையகங் காரமல்ல
வகமென்று மதன்மூலா வித்தையல்ல
வகமென்றும் வியட்டியல சமட்டியல்ல
வகமென்று மறிவுற்ற தெவையுமல்ல
வகமென்று மகண்டபரப் பிரமந்தானே. (எஅ)

அகமென்றுந் [illegible]ல் சிசுவுமல்ல
வகமென்றுந் தருணனல விருத்தனல்ல
வகமென்றுஞ் சிறியனல பெரியனல்ல
வகமென்றுஞ் சிதைவுற்று மரிப்போனல்ல
வகமென்றுஞ் சீவனல வீசனல்ல
வகமென்றுஞ் சடாசடமாஞ் சகத்துமல்ல
வகமென்று மெவையுமிலா தகமாய்நின்ற
வத்துவிதா கண்டபரப் பிரமந்தானே. (எக)

அகமனிசஞ் சன்மயமாம் பிரமரூப
மகமனிசஞ் சின்மயமாம் பிரமரூப
மகமனிச நன்மயமாம் பிரமரூப
மகமனிசந் தன்மயமாம் பிரமரூப
மகமனிச நின்மலமாம் பிரமரூப
மகமனிச நிர்க்குணமாம் பிரமரூப
மகமனிச மசஞ்சலமாம் பிரமரூப
மகமனிச மகண்டபரப் பிரமரூபம். (அ௦)

அருந்தவனே யநந்தவித மறைந்திங்கென்ன
வகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றுரந்தருமிவ் வகண்டபர நிச்சயந்தா
னுத்தமனுஞ் சிவனருளா லியாமடைந்த
நிரந்தரமா மநுபூதி யையமில்லை
நிமலபர சிவனுணை யுண்மைசொன்னேம்
பொருந்தியவிவ் வர்த்தத்தை யொருக்காலேனும்
புந்தியுறக் கேட்டுணர்வோர் பரமேயாவர். (அக)

அற்பமுமோர் பேதமிலா தகண்டமான
வத்துவிதப் பரசிவமே வேதாந்தங்க
ணிர்ப்பயமாய் நிகழ்த்தியநற் பொருளாய்நின்று
நிகழுமனோ சுத்தியிலா மூடரெல்லாம்
பற்பலவா நூற்களினுற் பேதபுந்தி
பற்றியதா லகண்டேக பரசிவத்தைத்
தற்பரமாஞ் சுருதிமுடி முதலாநூலின்
றற்பரியப் பொருளாக வறியாரென்றும். (அஉ)

நித்தசிவார்ச் சனைமுதலாம் பத்திசெய்து
நிகழுமனோ சுத்தியினைப் பெற்றதீர
ரத்துவிதப் பரசிவமே மறையீருதி
யனைத்துக்குந் தாற்பரியப் பொருளாமென்றுஞ்
சத்தியமா மச்சிவமே நாமேயென்றுஞ்
சலனமிலா வகண்டசிவ ஞானம்பெற்று
மித்தையதாம் பவபந்த மனைத்துநீக்கி
மெய்யுணர்வா னந்தபர சிவமேயாவர். (அங)

பரமசிவன் கருணையினு லருளிச்செய்த
பாங்காக ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
கிருமையிலா வகண்டான்ம நிர்ணயத்தோ
டிலகியதன் சுவாநுபவ மிசைத்தானென்றே
யருமையுடன் வினவியிடும் சைகீஷவ்யற்
ககிலமுமே யடைவாக வறிந்தகந்த
னிருமலமா யுரைசெய்தா னெனவேசூத
னிகிலமகா முனிவர்க்கு நிகழ்த்தினுனல். (அச)

வேறு.

அகிலபூரண மாகியகண்டமா
மான்மரூபத்தி னிர்ணயமோதலு
நிகரில்சத்திய சிற்சுகமாகவே
நின்றநின்மல மானபரம்பொரு
ளகமெனவக மப்பரமேயென
வயலிலாவநு பூதியுரைத்தலுந்
திகழுமாநந்தத் தாண்டவமாடுநந்
தேவதேவ னகண்டசொரூபமே. (அரு)

முதலாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது,

பிரமசொரூபம் நீயேயென்று உபதேசமுரைக்கும்,

அத்தியாம்,

குருவரனே பரப்பிரம ஞானம்பெற்றுக்
கூறியவப் பரப்பிரம மாவதற்கிங்
குரியவனு ருரித்தான ஞானமேதா
மூனமிலா வனந்தசொரூபமேதாம்
விரிவுறவே யிதற்குரிய வுத்தரத்தை
விமலசிவன் விளம்பியவா றருள்வாயென்றே
பரிவுடனே வினவியிடு நிதாகனுக்குப்
பாங்கான வுத்தரமம் முனியுஞ்சொல்வான். (க)

பயனெவையும் விரும்பாமற் பலசென்மத்திற்
பழுதறவே யநுட்டித்த வறங்களாலே
மயலணுவு மருவாமன் மனதின்சுத்தி
மன்னியதாற் சாதனமோர் நான்கும்பெற்றோ
ரியல்புடனே யியற்றியிடுஞ் சிரவணாதி
யேதுவினாற் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றிங்
கயலணுவு மணுகாத வகண்டமான
வத்துவிதப் பரப்பிரம மாவரன்றே. (உ)

கற்பிதமாஞ் சீவபர வுபாதியெல்லாங்
களங்கமுறு விசாரத்தா னேதிபண்ணி
யற்பமிலா வகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யனகவகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாக
நிற்பயமா யறிவதுவே பிரமாகார
நிலைமைபெற வுரித்தான ஞானமாகு
மிப்பிரம ஞானத்தை யிசைந்ததீர
ரீனமுறு பவபாச மெய்தாரொன்றும். (ங)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலனமின்றிச்
சனாதனமாய்ச் சாலவுப சாந்தமாகி
நித்தியநிர்க் குணமாகி நிருவிட்சேப
நிராவரண நிட்களமாய் நிமலமாகி
யித்துவித கற்பனையோ ரிறையுமின்றி
யேகபரி பூரணமா யிணையொன்றில்லா
வத்துவிதா கண்டபரப் பிரமந்தானே
யனவரத நினதுநிச சொரூபமாமே. (௪)

சன்மாத்ர மானபரப் பிரமநீயே
சகலபரி பூரணமாம் பிரமநீயே
சின்மாத்ர மானபரப் பிரமநீயே
செகசீவ பரங்களிலாப் பிரமநீயே
நன்மாத்ர மானபரப் பிரமநீயே
நாமமுரு வெவையுமிலாப் பிரமநீயே
தன்மாத்ர மானபரப் பிரமநீயே
தான்றானாய்த் தனித்தபரப் பிரமநீயே. (௫)

வானமென வடிவிலதாம் பிரமநீயே
வழுவற்ற வத்துவதாம் பிரமநீயே
ஞானகன மானபரப் பிரமநீயே
ஞாலமுத லெவையுமிலாப் பிரமநீயே
சூனியமாய் நின்றபரப் பிரமநீயே
சுத்தசிதா காயபரப் பிரமநீயே
யானியிலா வத்துவிதப் பிரமநீயே
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரமநீயே. (௬)

சகலவதிட் டானபரப் பிரமநீயே
சகலத்துஞ் சான்றான பிரமநீயே
யகிலவிலட் சணமான பிரமநீயே
யனைத்துக்கு மதீதபரப் பிரமநீயே
ககனமுதல் வத்துவிலாப் பிரமநீயே
காலமொடு தேசமிலாப் பிரமநீயே
நிகழுமய லெவையுமிலாப் பிரமநீயே
நிருமலமாய் நின்றபரப் பிரமநீயே. (௭)

சற்கனமாய் நின்றபரப் பிரமநீயே
　சதாநந்த கனமான பிரமநீயே
சிற்கனமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரமநீயே
　சிதாநந்த மயமான பிரமநீயே
துக்கசுக மெவையுமிலாப் பிரமநீயே
　துவந்துவமே தோன்றுமிலாப் பிரமநீயே
யக்கரமா யமர்ந்தபரப் பிரமநீயே
　யகண்டேக ரசவடிவாம் பிரமநீயே. (அ)

சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　சனாதனமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
நித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　சுயம்புவதாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
முத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　மோகமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநீயே. (கூ)

சமமதுவாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　சாந்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
மமர்மருவாப் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　மகத்தான பரப்பிரம சொரூபநீயே
விமலமதாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　வியாபகமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
யமலமதாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　யசஞ்சலமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே. (ய)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　நிராமயமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
யிருமையிலாப் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
புரமருவாப் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
பரசிவமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
　பராற்பரமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே. (கக)

தேகமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
திவ்வியமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
சோகமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
சுககனமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
யேகமதாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
யிருமையிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
பாகமுறுச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
பங்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே. (கஉ)

நிராவரண சின்மாத்ர சொரூபனீயே
நிட்களமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
புராதனமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
பூரணமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
சராதியிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
சலனமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
டராபரமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
பாவனமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே. (கங)

ஏதமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
யெங்குமுள சின்மாத்ர சொரூபனீயே
பேதமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
பெரிதான சின்மாத்ர சொரூபனீயே
சோதியதாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
சுதசித்த சின்மாத்ர சொரூபனீயே
யாதியிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனீயே
யகண்டமதாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனீயே. (கச)

சகமயலோ ரணுவுமிலாச் சொரூபனீயே
சங்கற்ப விகற்பமிலாச் சொரூபனீயே
யகமயலோ ரணுவுமிலாச் சொரூபனீயே
யழுக்கற்ற வறிவான சொரூபனீயே
துகளணுகாத் துரியபர சொரூபனீயே
துரியத்து மதீதபர சொரூபனீயே
சுககனமாய் நிறைந்தபர சொரூபனீயே
சுத்தபரப் பிரமமெனுஞ் சொரூபனீயே. (கரு)

எப்போது மெங்குமுள சொரூபநீயே
யிருமையிலா வேகபர சொரூபநீயே
தற்போத சூனியமாஞ் சொரூபநீயே
தான்றானாய்த் தனித்தபர சொரூபநீயே
கற்போல வசைவற்ற சொரூபநீயே
கற்பனையோ ரணுவுமிலாச் சொரூபநீயே
சற்போத சுககனமாஞ் சொரூபநீயே
சாலவுப சாந்தபர சொரூபநீயே. (கசு)

நித்தியநிர்க் குணமான சொரூபநீயே
நிராகார மானபர சொரூபநீயே
சத்தியஞா னாநந்த சொரூபநீயே
சாசுவத மானபர சொரூபநீயே
சுத்தபர வெளியான சொரூபநீயே
சுயஞ்சோதி யொளியான சொரூபநீயே
யத்துவித பூரணமாஞ் சொரூபநீயே
யாநந்த கனமான சொரூபநீயே. (கஎ)

அங்கமிலா வனங்கபர சொரூபநீயே
யாதிமுடி வற்றபர சொரூபநீயே
சங்கமிலா வசங்கபர சொரூபநீயே
சட்பாவ ரகிதபர சொரூபநீயே
பங்கமிலாப் பரமான சொரூபநீயே
பவபாச லேசமிலாச் சொரூபநீயே
மங்கலிலாப் பரஞ்சோதி சொரூபநீயே
மாசற்ற பரப்பிரம சொரூபநீயே. (கஅ)

வேறுபடா விபுவான சொரூபநீயே
வேதாந்த வேத்தியமாஞ் சொரூபநீயே
கூறுபடாக் குணாதீத சொரூபநீயே
குணங்குறிக ளெவையுமிலாச் சொரூபநீயே
மாறுபடா மகத்தான சொரூபநீயே
மனவாக்குக் கெட்டாத சொரூபநீயே
யீறுபடா வேகான்ம சொரூபநீயே
யித்துவித மெவையுமிலாச் சொரூபநீயே. (கக)

சத்துக்குஞ் சத்தான சொரூபமே
 சதசத்துக் கப்பாலாஞ் சொரூபமே
சித்துக்குஞ் சித்தான சொரூபமே
 சிதசித்துக் கப்பாலாஞ் சொரூபமே
வித்துக்கும் வித்தான சொரூபமே
 வேறற்ற விமலபர சொரூபமே
யெத்துக்கு மெட்டாத சொரூபமே
 யிருந்தபடி யிருக்கின்ற சொரூபமே (உ0)

குருவுக்குங் குருவான சொரூபமே
 குணதோட மேதுவுமிலாச் சொரூபமே
யருளுக்கு மருளான சொரூபமே
 யகளங்க மானபர சொரூபமே
தெரிவுக்குந் தெரிவான சொரூபமே
 திரிசியமோ ரணுவுமிலாச் சொரூபமே
சுருதிக்குஞ் சொல்லவொணுச் சொரூபமே
 சும்மாவே யிருக்கின்ற சொரூபமே. (உக)

கண்ணுக்குங் கண்ணுன சொரூபமே
 கருத்துக்குங் கருத்தான சொரூபமே
விண்ணுக்கும் விண்ணுன சொரூபமே
 விபுவுக்கும் விபுவான சொரூபமே
யெண்ணிக்கைக் கெட்டாத சொரூபமே
 யெம்மயலுங் கிட்டாத சொரூபமே
வர்ணிக்கக் கூடாத சொரூபமே
 வர்க்குமுத ஞடாத சொரூபமே. (உஉ)

காரணகா ரணமான சொரூபமே
 காரியமோ ரணுவுமிலாச சொரூபமே
பூரணபூ ரணமான சொரூபமே
 போக்குவர வேதுவுமிலாச் சொரூபமே
சீரணமில் சின்மயமாஞ் சொரூபமே
 சிதாகாய மானபர சொரூபமே
யாரணவீ றறிவிக்குஞ் சொரூபமே
 யகண்டேக ரசமான சொரூபமே. (உங)

கேவலகே வலமான சொரூபநீயே
கெம்பீர மானபர சொரூபநீயே
பாவனபா வனமான சொரூபநீயே
பரமபர மெவையுமிலாச் சொரூபநீயே
யோவவிலா வுணர்வுருவாஞ் சொரூபநீயே
யொன்றுலு முணரவொணாச் சொரூபநீயே
மேவவொணு மிகவரிதாஞ் சொரூபநீயே
மெய்யுணர்வா நந்தபர சொரூபநீயே. (உச)

தற்பதலட் சியமான பொருளுநீயே
துவம்பதலட் சியமான பொருளுநீயே
யற்பமிலா வசிபதமார் பொருளுநீயே
யகண்டார்த்த மானபரம் பொருளுநீயே
நிர்ப்பயமாய் நிலைபெற்ற பொருளுநீயே
நிரதிசயா நந்தபரம் பொருளுநீயே
சற்பதமே முதலவற்றின் பொருளுநீயே
சகலவித சத்தத்தின் பொருளுநீயே. (உரு)

பயிலுமறை முடிவிலுள பதவாக்யங்கள்
பலவற்றின் முற்பரியப் பொருளுநீயே
யயலணுகாப் பிரஞ்ஞானம் பிரமமாதி
யகிலமகா வாக்குகளின் பொருளுநீயே
யியலுமகா வாக்குகளின் பிரிவுமின்றி
யின்னதென வியம்பவொணுப் பொருளுநீயே
சுயமதுவாய்ச் சொற்பொருளோ ரணுவுமின்றிச்
சுதந்தரமாய் நின்றபரம் பொருளுநீயே. (உசு)

அயன்முதலா மைந்துவித மூர்த்திபேத
மணுவுமிலா வகண்டபர தெய்வநீயே
பயிலுமொரு கற்பனையு மிலாதுநின்ற
பரமார்த்த மானபர தெய்வநீயே
மயலணுவு மருவாத தெரிவாய்நின்ற
மகத்துக்கு மகத்தான தெய்வநீயே
செயலெவையுஞ் செறியாத சிவமாய்நின்ற
சிதாகாய மானபர தெய்வநீயே. (உஎ)

சந்ததமுஞ் சலியாது திடமாய்நின்ற
சன்மாத்ர மானபர தெய்வநீயே
சிந்தைமுதற் றிரிசியமோ ரணுவுமில்லாச்
சின்மாத்ர மானபர தெய்வநீயே
நிந்தையுறு பவதுக்க நினைவேயில்லா
நிசாநந்த மானபர தெய்வநீயே
பந்தமொடு மோட்சமுத லெவையுமில்லாப்
பரிபூன்ற மானபர தெய்வநீயே. (உ௮)

பின்னமிலாப் பேரறிவாய்ப் பெருவிண்ணாகிப்
பெரிதுக்கும் பெரிதான பிரமநீயே
சென்னியமா முபாதிகளோர் சிறிதுமின்றிச்
சிற்கனமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரமநீயே
யன்னியமோ ரணுவுமிலா தகண்டமான
வான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமநீயே
தன்னிடையே தானாகத் தனித்துநின்ற
தன்மாத்ர மானபரப் பிரமநீயே. (உ௯)

பேதமுறப் பலவிதமாய்ப் பேசியென்ன
பிரிவற்ற வகண்டபரப் பிரமந்தானே
மாதவநின் னிசமான சொரூபமாகு
மகாதேவ னருளியவா வகுத்துச்சொன்னேன்.
மீதிலனு வளவேனு மையமில்லை
யீசனிரு பதத்தாணை யிசைத்ததுண்மை
யாதலினா லகம்பிரம மென்னுஞான
மடைந்ததனா லகண்டபரப் பிரமமாவாய். (௩௰)

இன்னவித மருளியிடும் ரிபுவைநோக்கி
யிணையற்ற வின்பமடைந் தன்புகூர்ந்தங்
குன்னவொணா வியப்புடனே யிறைஞ்சியேத்தி
யுத்தமனே மற்றுமெனக் ககண்டஞான
மன்னும்வணங் கருணையினா லருள்வாயென்றே
மகிழ்வுடனே வினவியிடு நிதாகன்றன்னை
யுன்னரிபு மாமுனிவன் பரிந்துநோக்கி
யதற்கான வுத்தரமே யாரம்பித்தான். (௩௧)

அகிலவித சீவர்க்குஞ் சுகமேசெய்யு
 மருள்வடிவாஞ் சங்கரன்முன் கைலாயத்தி
னிகழ்வுறவே யருள்செய்த நீதியாக
 நிதாகனைக் ககண்டபர நிர்ணயத்தை
வெகுதிடமாய் மனத்தினிடை விளங்கும்வண்ணம்
 விசித்திரமாய் மேன்மேலும் விரித்துச்சொல்வாம்
புகலியவிவ் வகண்டபர நிர்ணயத்தைப்
 புரையற்ற மனத்துடனே பொருந்திக்கேளாய். (௩௨)

சத்தியமா யொருக்காலுஞ் சகத்தேயில்லை
 சகமெவையு மொருக்காலுஞ் சனிக்கவில்லை
வித்தரமா யொருக்காலு மிருக்கவில்லை
 விளக்கமற வொருக்காலு மிறக்கவில்லை
சித்திரமாஞ் சகத்தோற்றஞ் சிறிதுமின்றிச்
 சின்மாத்ர மானபரப் பிரமமொன்றே
நித்தியமாய் நிலைபெற்று நிற்கும்வத்து
 நிதாகவிதி லையமில்லை நிச்சயந்தான். (௩௩)

இத்துவித சகத்தெவையும் விவகாரத்தில்
 யாவர்க்கு மெதிராகத் தோற்றலாலே
சித்தினது விவர்த்தமதாஞ் சித்தந்தானே
 செகமெனத்தோற் றுகின்றதெனச் சில்லோர்சொல்வர்
சித்தமது நன்றாக விசாரிக்குங்காற்
 சின்மயமாம் பிரமமலா திலவேயில்லை
புத்திரனே யாதலினு லெக்காலத்தும்
 பூரணமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௩௪)

சுத்திகையின் விவர்த்தமதாம் ரசதந்தன்னைச்
 சோதிக்கிற் சுத்தியலால் ரசதமில்லை
யித்திறமே சித்தினது விவர்த்தமாக
 விலங்கியிடுஞ் சித்தத்தைச் சோதிக்குங்காற்
சித்தையலாற் சித்தமெனச் சிறிதுமில்லை
 சித்தமிலாத் தன்மையினாற் செகத்துமில்லை
புத்திரனே யாதலினு லெக்காலத்தும்
 பூரணமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௩௫)

அகிலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கண்
ணயலெனவே கற்பிதமாய்த் தோன்றுநின்ற
சகலமுமே நன்றாகச் சோதிக்குங்காற்
சன்மயமாம் பிரமமலால் வேறேயில்லை
யிகழ்வுறவே யிரச்சுவினிற் றோற்றுஞ்சர்ப்ப
மிரச்சுவலாற் சோதிக்கில் வேறேயுண்டோ
புகழ்மகனே யாதலினு லெக்காலத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௩௬)

மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலுமில்லை
மயக்கமிலை மயக்கமுறுஞ் சகத்துமில்லை
தீயவகங் காரமிலை சித்தமில்லை
தியங்கியிடு மனதுமிலை மதியுமில்லை
காயமிலை கருமமிலை கர்த்தர்வில்லை
கரணமிலை காட்சியிலை காண்பானில்லை
யேயவுபா தேயங்க ளெவ்வையுமின்றி
யெப்போது முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௩௭)

ஆகமுத் லனேகவித வுபர்தியில்லை
யஞ்ஞான மவிவேக மனைத்துமில்லை
சேகரமாஞ் சாதனசம் பத்தியில்லை
சிரவணமே முதலியஞா னங்கமில்லை
சோகமறு சமாதியிலை ஞானமில்லை
சோர்வுதரும் பந்தமிலை மோட்சமில்லை
யேகபரி பூரணமா யிகழாச்சத்தா
யெப்போது முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௩௮)

விடயமுத லநுபந்த நான்குமில்லை
விளம்பியிடுஞ் சம்பந்த மூன்றுமில்லை
சடமருவும் பூதங்க ளைந்துமில்லை
சதாசிவனே முதலியவைம் மூர்த்தியில்லை
கடபடமே முதலியவாம் வத்துவில்லை
காலமொடு தேசமுமற் றெவையுமில்லை
யிடர்மருவா வின்புருவா யிலங்குஞ்சித்தா
யெப்போது முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௩௯)

பூதமொடு பவிடியமாம் பொருளுமில்லை
புலமுறவே நிகழ்கின்ற பொருளுமில்லை
சேதுகயை கங்கைமுதற் றீர்த்தமில்லை
சேவிக்குஞ் சிவன்முதலாந் தெய்வமில்லை
நீதியொடு நிறைவேற்றும் விரதமில்லை
நிரைநிரையாப் பெறுகின்ற பலனுமில்லை
யேதுமிலாச் சன்மாத்ர வடிவேயாகி
யெப்போது முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (சும)

வன்னமுட னச்சிரம பேதமில்லை
வகுப்புற்ற பாவமற மெவையுமில்லை
துன்னியிடுஞ் சுவர்க்கநர காதியில்லை
துக்கசுக முதலியதாந் தொந்தமில்லை
யன்னியமா மிருமையிலை யொருமையில்லை
யசத்தான வாரோப மணுவுமில்லை
சன்னியமில் சன்மாத்ர சுபாவமாகிச்
சலியாம லுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (சக)

புந்தியினு லுறுதியிடும் பொருளுமில்லை
புரைமனத்தான் மனனமிடும் பொருளுமில்லை
சிந்தையினாற் சிந்திக்கும் பொருளுமில்லை
செறிவாக்கால் வசனிக்கும் பொருளுமில்லை
தொந்தமதாய்த் தோற்றியிடுந் துவிதமில்லை
துவிதத்தாற் றொடர்கின்ற பயமுமில்லை
சந்ததமுஞ் சன்மாத்ர சுபாவமாகிச்
சலியாம லுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (சஉ)

சனனமுதற் சட்பாவ விகாரமில்லை
சரீரமுதற் சட்பாவ விகாரியில்லை
நனவுமுத லன்குவித வவத்தையில்லை
நாநாவா மவற்றினபி மானியில்லை
பனுவலிடும் பாவமுட னபாவமில்லை
பலவிதமாம் வியட்டியிலை சமட்டியில்லை
யனியமிலா வறிவுருவா யகண்டசத்தா
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே, (சங)

சகலமுமே யில்லையெனுஞ் சொலவுமில்லை
சருவமுமே மித்தையெனுஞ் சொலவுமில்லை
யகிலமுமே பிரமமெனுஞ் சொலவுமில்லை
யனிசமகம் பிரமமெனுஞ் சொலவுமில்லை
நிகழ்பிரம மகமெனுமிச் சொலவுமில்லை
நீநானென் றிவைமுதலாஞ் சொலவுமில்லை
யகிலவிதச் சொலவுமிலா தகண்டமாகி
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௪௪)

சத்துவமே முதலியமுக் குணங்களில்லை
சாற்றியவக் குணங்களினவ் விகாரமில்லை
யத்துவிதந் துவிதமுதன் மதமுமில்லை
யவையருளுங் குருசிட ராருமில்லை
யித்துவிதப் பிராந்தியிறை யளவுமில்லை
யில்லையென வியம்பியவிச் சொல்லுமில்லை
சுத்தசிதா காயமதாய்ச் சுபாவசித்தாய்ச்
சுககனமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௪௫)

ஓதியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தா
லுலமனத்தின் விகற்பங்க ளனைத்துநீக்கி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
வத்துவிதப் பரப்பிரம மானோருக்கே
மாதவவிவ் வனுதிபவ பந்தநீங்கு
மற்றவருக் கிப்பந்த மென்றுநீங்கா
தாதலினு லகண்டபர நிச்சயத்தா
லநவரத மகண்டபரப் பிரமமாவாய். (௪௬)

மருவுமகிட் டானபரப் பிரமத்தின்கண்
மாயையினுற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மொருசிறிது மிலையெனவே நேதிபண்ணி
யூனமற மிஞ்சியதே பிரமமென்று
நிருமலமா மகண்டபர நிர்ணயத்தை
நிமலசிவ னிகழ்த்தியவா நினக்குச்சொன்னோம்
பரவியவிவ் வர்த்தத்தை யொருக்காலேனும்
பங்கமறக் கேட்டுணர்வோர் பரமேயாவர். (௪௭)

வாரிதியி லலைகுமிழி நுரைகடோன்றும்
வகையெனவே வரையற்ற பரசிவத்திற்
சாரமிலாச் சகலசரா சரமுந்தோன்றுஞ்
சலனமுறு விசாரணையா லவையனைத்தும்
பூரணமாம் பரமசிவ சொரூபமென்றே
புரையற்ற போதவுரம் பொருந்தினோரோ
கோரமதாம் பவபாச மனைத்துநீங்கிக்
குறைவற்ற பரமசிவ சொரூபமாவர். (சஅ)

இன்னவிதம் பரமசிவ னருளிச்செய்த
வியல்பெனவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பின்னமிலா வகண்டபர நிர்ணயத்தைப்
பிரியமுட னருள்செய்தா னெனவேகந்த
னுன்னவொணுக் கருணையினுற் சைகீஷவ்யற்
குத்தமமா மிப்பொருளை யுரைத்தானென்றே
தன்னியனுஞ் சூதமுனி முனிவர்க்கெல்லாந்
தற்பிரம நிர்ணயமே சாற்றினுனல். (சக)

வேறு.

நித்தநிர்க்குண மாகியவத்துவே
நீயெனத்திட மாகநிகழ்த்தலுஞ்
சத்தலாத சகங்களனைத்துமே
சற்றுமில்லை யிலையெனச்சாற்றலு
மித்தையன்றியின் மிஞ்சியவத்துவே
மெய்யதான பரம்பொருளென்னலு
முத்தமாநந்தத் தாண்டவமாடுநம்
மும்பர்கோன்ற னகண்டசொரூபமே. (௫௰)

இரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் உ-இ திருவிருத்தம் ௱௩ச.

மூன்றாவது,

சருவமும் மித்தையென்றும் சருவமும் சின்மாத்ரமென்றுங்கூறி நிர்க்குணபூசையும் உரைக்கும்

அத்தியாயம்.

பரமசிவ னருளியவா றின்னுஞ்சொல்வேன்
பலவிதமாம் பூதம்பொய் புவனம்பொய்யே
யுரைதருபா வாபாவ மியாவும்பொய்யே
யுற்பத்தி திதிநாச மனைத்தும்பொய்யே
விரிவுபெறு போகம்பொய் பந்தம்பொய்யே
விடயமுத லியாவும்பொய் விதியும்பொய்யே
சுருதியொடு நூலும்பொய் சொல்லும்பொய்யே
சுககனமாம் பரப்பிரம மொன்றேமெய்யாம். (க)

வெகுவிதமா மாபத்துஞ் சம்பத்தும்பொய்
விசித்திரமாம் வீடும்பொய் வித்தம்பொய்யே
தகுகுரவன் சீடன்பொய் குணதோடம்பொய்
தடையறவே போக்கும்பொய் வரவும்பொய்யே
மிகமறைவும் வெளியும்பொய் கணிதம்பொய்யே
மேவியவெவ் வசனமுமெய் பொருளும்பொய்யே
யிகபரமாங் கதியும்பொய் பயமும்பொய்யே
யிகழ்வுபெறாப் பரப்பிரம மொன்றேமெய்யாம். (உ)

கருதியிடும் புராணம்பொய் யிதிகாசம்பொய்
காரியகா ரணமும்பொய் யீசன்பொய்யே
பரவியிடு முலகும்பொய் யுயிர்களும்பொய்
பந்தமொடு மோட்சசுக துக்கம்பொய்யே
சுராசுர ரெவரும்பொய் தியானம்பொய்யே
சுத்தமதா மனதும்பொய் வாக்கும்பொய்யே
யுரமருவாக் கௌணம்பொய் முக்யம்பொய்யே
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம மொன்றேமெய்யாம். (௩)

புந்தியினு லுறுதியிடும் பொருளும்பொய்யே
புகன்மனத்தான் மனனமிடும் பொருளும்பொய்யே
சிந்தையினாற் சிந்திக்கும் பொருளும்பொய்யே
செறிவாக்கால் வசனிக்கும் பொருளும்பொய்யே
யிந்திரிய விடயமதாம் பொருளும்பொய்யே
யிதுவெனவே காண்பிக்கும் பொருளும்பொய்யே
தொந்தமதாய் விரிவுறுமெப் பொருளும்பொய்யே
துகளற்ற பரப்பிரம மொன்றேமெய்யாம். (௪)

சோத்திரமு மஃதுணருஞ் சத்தம்பொய்யே
சுழற்றுக்கு மஃதுணரும் பரிசம்பொய்யே
நேத்திரமு மஃதுணரு முருவம்பொய்யே
நிகழ்நாக்கு மஃதுணரு மிரதம்பொய்யே
காத்திரமார் மூக்குமதன் விடயம்பொய்யே
கரணமுமவ் வதிட்டான தெய்வம்பொய்யே
கோத்திரமுஞ் சூத்திரமுங் குலமும்பொய்யே
குறைவற்ற பரப்பிரம மொன்றேமெய்யாம். (௫)

விரிவுபெறு மதுவிதுவு மெதுவும்பொய்யே
விளம்பியநா னீயனிய ரியாரும்பொய்யே
பரமிகமென் றெண்ணியவை யாவும்பொய்யே
பலவிதமாம் பழக்கமுடன் குய்யம்பொய்யே
சருவமெனுஞ் சகத்திலுள வெவையும்பொய்யே
சருவசகக் காரணமுஞ் சுத்தப்பொய்யே
திரிசியமாய்த் தோற்றியவை யாவும்பொய்யே
திருக்கான பரப்பிரம மொன்றேமெய்யாம். (௬)

சகலசரா சரமென்னுஞ் சொல்லும்பொய்யே
சகலத்தின் பேதமெனுஞ் சொல்லும்பொய்யே
நிகிலமெனுஞ் சங்கற்ப மயலும்பொய்யே
நிகிலத்தின் றோடமெனு மயலும்பொய்யே
யகிலசகக் காரணமாம் விதியும்பொய்யே
யகிலத்தின் பாலகனு மரியும்பொய்யே
பகருசகன் றுசகனு மரனும்பொய்யே
பங்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றேமெய்யாம். (௭)

தவமோடு செபமும்பொய் தீர்த்தமும்பொய்
தன்வேதாத் யயனம்பொய் யோமம்பொய்யே
சிவனாதி பூசனைபொய் மந்திரம்பொய்
செறிவர்ணாச் சிரமங்க ளுற்றும்பொய்யே
சுவமான சற்சங்க மாதியும்பொய்
சுழல்பூக முதலான காலம்பொய்யே
யவமான சகத்தோற்ற மனைத்தும்பொய்யே
யழிவற்ற பரப்பிரம மொன்றேமெய்யாம். (௮)

தூயவனே விதம்விதமாய்த் தோற்றப்பட்ட
தோற்றமெலா முண்மையினி லிலவேயில்லை
மாயையினாற் றோற்றியவெத் தோற்றந்தானு
மயக்கமுறும் பொய்யெனவே நிச்சயிப்பாய்
நீயறியும் படிமற்றுங் குய்யமான
நிர்ணயமே பரமசிவன் சொனவாசொல்வே
னுயசக சிவபர மனைத்துமென்று
மறிவுருவாம் பரப்பிரம மாத்திரந்தான். (௯)

இருள்வடிவா மவித்தையதன் பேதமியாவு
மிருமைதருஞ் சித்தத்தின் பேதமியாவும்
பரவியிடுஞ் சகத்துடைய பேதமியாவும்
பலகோடி பிரமாண்ட பேதமியாவும்
திரிவிதமா முலகமுதற் பேதமியாவுந்
திரளுற்ற குணதோட பேதமியாவு
மருள்வடிவா மாசரியன் வசனமியாவு
மறிவுருவாம் பிரமமென நிச்சயிப்பாய். (௰)

உத்தமமு மத்திமமு மதமமியாவு
மோங்கார மகாரமுதல் வன்னமியாவும்
வித்தரமாய்ச் சுபாசுபமாங் கருமமியாவும்
விதம்விதமாச் செயலுற்ற செய்கையாவு
மத்திரமாய்க் காண்கின்ற பதார்த்தமியாவு
மங்கங்கே கேட்கின்ற பதார்த்தமியாவுஞ்
சித்திரமாய்ச் சகத்திலுள பதார்த்தமியாவுஞ்
சின்மயமாம் பிரமமென நிச்சயிப்பாய். (௧௧)

வகைவகையாய்ச் சாரலுறும் பொருட்களியாவும்
வசனத்தால் வசனிக்கும் பொருட்களியாவு
மிகழ்வுறவே தள்ளியிடும் பொருட்களியாவு
மினிமையுடன் கூட்டியிடும் பொருட்களியாவு
மிகமிகவு நல்கியிடும் பொருட்களியாவு
மேன்மேலாய்ச் செயலுறுகா ரியங்களியாவு
நிகழ்வுறவே நீராடன் முதலாமியாவு
நிருமலமாம் பிரமமென நிச்சயிப்பாய். (௧௨)

இதுவெனவே வெகுவிதமாய்த் தோற்றுகின்ற
வெவைகளுமே பிரமமென நிச்சயிப்பாய்
நிதமுமக மகமெனவே நிகழாநின்ற
நிகிலமுமே பிரமமென நிச்சயிப்பாய்
யெதுவெதுதான் றிரிசியமா யெங்கேயெங்கே
யெவ்விதமாய்த் தோற்றினும்த் தோற்றமெல்லாந்
திதமருவுந் திருக்கான பிரமமென்றே
திடமாக வெப்போது நிச்சயிப்பாய். (௧௩)

பின்னுமகா ரகசியமாய் மிகவியப்பாய்ப்
பிறங்கியநற் கைலைமலை தன்னிலீச
னென்னிடைமுன் னருளியதா நிர்ணயத்தை
யாவர்க்கு மிதமாக வியம்பக்கேளாய்
பின்னமெனத் தோற்றியவை யாவுமென்றும்
பேதமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபமாகும்
பன்னியவச் சின்மாத்ர சொரூபந்தானே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூபமாமே. (௧௪)

இங்ககமென் றெண்ணுவதுஞ் சின்மாத்ரந்தா
னிதுவெனவே காண்பதுவுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
றுங்கசிதா பாசனுமே சின்மாத்ரந்தான்
றோற்றியவிவ் வுலகமுமே சின்மாத்ரந்தா
னங்கவனீ நானெனலுஞ் சின்மாத்ரந்தா
னாகாயங் காற்றனலுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
பொங்குபுனல் பிருதுவியுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
புகல்பஞ்ச மூர்த்திகளுஞ் சின்மாத்ரந்தான். (௧௫)

பூதமொடு பவிடியமுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
புகல்வர்த்த மானமுமே சின்மாத்ரந்தான்
பேதமுறு திரவியமுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
பேசியிடுங் குணமுதலுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
ஞாதுருவு ஞானமுமே சின்மாத்ரந்தான்
ஞானமுறு ஞேயமுமே சின்மாத்ரந்தா
ளுதியுட னந்தமுமே சின்மாத்ரந்தா
னகிஞ்சிலொடு கிஞ்சிலுமே சின்மாத்ரந்தான். (கசு)

வகைவகையாம் வசனங்கள் சின்மாத்ரந்தான்
வசனிக்கும் வாக்குகளுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
றொகைதொகையாய்த் தோற்றுவதுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
றோற்றியதைத் தொடருவதுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
மிகமிகவும் வேண்டுவதுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
மேவியதை வெறுப்பதுவுஞ் சின்மாத்ரந்தா
னிகபரமா யுளவெவையுஞ் சின்மாத்ரந்தா
னின்மையுமற் றுண்மையுமே சின்மாத்ரந்தான். (கஎ)

பலவிதமாச் செயுமயனுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
பாலகனு மாதவனுஞ் சின்மாத்ரந்தா
னிலைமையறச் செயுமரனுஞ் சின்மாத்ரந்தா
னிகிலசுரா சுரர்நரருஞ் சின்மாத்ரந்தா
னலைவுபெறுந் திரியக்குஞ் சின்மாத்ரந்தா
னகிலசரா சரசகமுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
றலைமையுறுங் குருசீடர் சின்மாத்ரந்தான்
றந்தைசுத ராதியருஞ் சின்மாத்ரந்தான். (கஅ)

திரிசியமுந் திருக்குருவுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
றிகழ்ஞான ஞேயமுமே சின்மாத்ரந்தான்
றுருவமொடத் துருவமுமே சின்மாத்ரந்தான்
றூலமொடு சூக்கவுடல் சின்மாத்ரந்தான்
மருவியகா ரணவுடலுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
மாயைமக தாதிகளுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
கருதியமூர்த் தாமூர்த்தஞ் சின்மாத்ரந்தான்
காரியகா ரணமெவையுஞ் சின்மாத்ரந்தான். (கக)

தொடர்வேத வேதாந்தஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    றுவிதமொடத் துவிதமுமே சின்மாத்ரந்தான்
படர்திக்கு விதிக்குகளுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    பகர்திக்குப் பாலகருஞ் சின்மாத்ரந்தான்
கடபடமே முதலெவையுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    கண்டபல விவகாரஞ் சின்மாத்ரந்தா
னடர்நாம முருவெவையுஞ் சின்மாத்ரந்தா
    னகிலபதார்த் தங்களுமே சின்மாத்ரந்தான். (௨0)

பலவிதமாம் பூதங்கள் சின்மாத்ரந்தான்
    பரவியிடும் புவனங்கள் சின்மாத்ரந்தா
னலைவுபெறும் பிராணன்கள் சின்மாத்ரந்தா
    னலைகின்ற கரணங்கள் சின்மாத்ரந்தா
னலமருவாக் கோசங்கள் சின்மாத்ரந்தா
    னல்வினைக டீவினைகள் சின்மாத்ரந்தான்
சலனமுறுஞ் சீவர்களுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    சந்ததமுஞ் சகலமுமே சின்மாத்ரந்தான். (௨௧)

நிலைமையுறு நித்தியமுஞ் சின்மாத்ரந்தா
    னிலைமருவா வநித்தியமுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
றலைமையுறுஞ் சத்தியமுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    றவிர்கின்ற வசத்தியமுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
சலனமுறு வாதாரஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    சஞ்சலமா மாதேயஞ் சின்மாத்ரந்தான்
பலவிதமாஞ் சுகதுக்கஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    பகுப்புற்ற பதார்த்தமெலாஞ் சின்மாத்ரந்தான். (௨௨)

சதுர்விதமாஞ் சாதனமுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    சலனமிலா முத்தியுமே சின்மாத்ரந்தான்
விதம்விதமாய் மருவியதுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    வேதங்கள் விளம்புவதுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
னதிசயநூ லறைவதுவுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
    னணுகியது மணுகாதுஞ் சின்மாத்ரந்தா
னெதுவெதுதா னெவ்விதமா யெங்கேயெங்கே
    யிலங்கினுமே யவையாவுஞ் சின்மாத்ரந்தான்; (௨௩)

சின்மாத்ர மன்றியிலோர் பந்தமில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோர் மோட்சமில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோர் சீவனில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோ ரீசனில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோர் சகமுமில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோ ரணுவுமில்லை
சின்மாத்ர மெதுவதுவே சிதையாதெங்குஞ்
செறிகின்ற பரப்பிரம சொரூபமாமே. (௨௪)

சங்கரனுற் சாற்றியதா மிந்தவர்த்தஞ்
சத்தியமே சத்தியமே சங்கையில்லை
துங்கமதாம் பரமசிவன் றுணைப்பாதத்தைத்
தொட்டிதனைச் சத்தியமாச் சொல்லலுற்றே
னங்கமுறும் வேதமெலா மறையாநின்ற
வருத்தமிதே யருத்தமிதே யையமில்லை
யிங்கிதனை யன்புடனே யொருக்காற்கேட்டோ
னேகமதாம் பரப்பிரம மாவனன்றே. (௨௫)

பரிவுடனே யுபநிடத பாடத்தாலும்
பரமசிவ பத்தர்க்கே தானத்தாலும்
புரையறவே திவ்வியமா மிலிங்கத்தின்கண்
பூரணமாம் பரமசிவ பூசையாலும்
பரவுசிவ தலங்களிலே வாசத்தாலும்
பலவிதமா மற்றுமுறு நியமத்தாலும்
பிரமமதாம் பரமசிவ னருளுண்டாகிப்
பின்னமிலா வகண்டான்ம போதமுண்டாம். (௨௬)

புரணமதாம் பரசிவனுக் காவாகித்தல்
பொருந்தியிடும் வகையெங்ங னகிலாதாரப்
பரசிவனுக் காசனமிங் களிப்பதெங்ஙன்
பரிசுத்தன் றனக்குரிய பாத்தியாதி
தருவதெங்ங ஞென்றுனு நனைக்கவொண்ணுத்
தற்பரனுக் கபிடேகஞ் செய்வதெங்ஙன்
பரவுதிகம் பரனுகி விபுவாய்நின்ற
பரனுக்குத் துகிலொன்றைச் சாத்தலெங்ஙன். (௨௭)

ஓதியவர்ன் ஞச்சிரம மொன்றுமில்லா
வுருவோனுக் குபவீதஞ் சாத்தலெங்ஙன்
பேதமிலா நிராகார சொரூபனுக்குப்
பிறங்கியவா பரணங்க ளணிவதெங்ங
னேதுமொரு பற்றுமிலா வசங்கனுக்கி
கினிதான கந்தத்தைப் பூசலெங்ஙன்
வாதனையே யொன்றுமிலா வடிவோனுக்கு
வரமலரா லர்ச்சிக்கும் வகைதானெங்ஙன். (உஅ)

நாசிகையே முதலின்றிச் சுத்தமாக
நண்ணுசுயஞ் சோதிக்குத் தூபதீப
நேசமுடன் காண்பிக்கும் வகைதானெங்ங
னிசமான வாநந்த திருத்தனுக்குப்
போசனமா நைவேத்யஞ் செய்வதெங்ஙன்
புவனமெலா மாநந்தஞ் செய்வோனுக்கு
மாசறவே தாம்பூல மளிப்பதெங்ஙன்
மற்றுமுள வுபசாரஞ் செய்வதெங்ஙன். (உகூ)

கனன்முதலை விளக்கியிடுஞ் சிற்சோதிக்குக்
கற்பூர வாரத்தி செய்வதெங்ஙன்
பனுவுமொரு பரிச்சேத மில்லாதோனைப்
பங்கமற வலமாக வருவதெங்ங
னனவரத மத்துவித மானோன்றன்னை
யட்டாங்க பூருவமாய் வணங்கலெங்ஙன்
மனவாக்கு முதலியவைக் கெட்டாதான
மாதேவன் றனைவாக்கால் வழுத்தலெங்ஙன். (ஙம)

புத்திரவுள் வெளியெங்கும் பூன்றனுகப்
பொருந்தியுள பரனுக்கு விசர்க்கமெங்ங
னித்திறமாய் வாகியமா முபசாரத்தா
லீசற்குப் பூசனையிங் கொவ்வாதேனுஞ்
சத்தியஞா னாநந்த சம்புவுக்குச்
சலனமிலாப் பாவனை யாம்பூசைதன்னை
வித்தரமாம் வேதாந்த நூலிற்சொன்ன
விதமாக விளம்பியிட விரும்பிக்கேளாய். (ஙக)

மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளேயில்லை
 மாய்வற்ற பரசிவனு நானேசேட
மாயுளனென் றெண்ணுவதே யாவாகித்த
 லசைவறவே தன்னிடையே தானுய்நின்ற
தூயவனும் பரசிவனே நானென்றெண்ண
 முகளற்ற வாசனமா மனத்தின்சங்க
மேயமதாந் தீவினைநல் வினைகளொன்று
 மெனக்கிலையென் றெண்ணுவதே பாத்தியங்காண். (௩௨)

வெகுகால மாகியுள வவித்தையென்னும்
 விரிவான சலாஞ்சலியை விடுதலுனே
தகுமான்ம லிங்கத்துக் கருக்கியங்காண்
 தடையற்ற பரமசிவா நந்தமென்னு
நிகழ்வான வாரிதியின் லேசாலேச
 நிகிலருமே பருகுவரொன் றெண்ணலுனே
வகையான வாசமன மாகுமைந்தா
 வரமருவு மபிடேக விதியுங்கேளாய். (௩௩)

பூரணமாஞ் சுகவாரி யானவென்றற்
 புவனமெலா நனைப்புற்ற தென்றுநானே
காரியமா முதகத்தா னனைக்கவொண்ணாக்
 களங்கமிலாப் பிரமமெனுந் தியானந்தானே
சாரமதா மபிடேக மற்றொன்றாலுஞ்
 சற்றேனும் புனையவொணாப் பூன்றநானென்
றோருவதே பரமான்ம லிங்கத்துக்கிங்
 குரித்தான வத்திரமென் றுணர்திமைந்தா. (௩௪)

திரிகுணமா மூலகமெனுஞ் சூத்திரத்தைத்
 திரட்டிரளாய்த் தரிக்குமதிட் டானமான
பரசிவனே நானென்னுந் தியானந்தானே
 பரமான்ம லிங்கத்துக் குபவீதங்கா
ணருவமதா யகிலவிசே டமுமேயற்ற
 வான்மாவே யகமென்னல் பணிகளாகும்
விரிபலவாம் வாதனைசேர் சகந்தரிக்கும்
 விபுநானென் றெண்ணுவதே கந்தமாகும். (௩௫)

மூக்குணமாம் விருத்திகளை விடுதரூனே
மூலவிலிங் கத்துக்கட் சதைகளாகு
மிக்குருநா னீசனெனும் பேதமூன்றை
யிகழ்ந்திடலே வில்லுவபத் திரங்களாகுந்
தூர்க்குணமாம் வாசனையைத் தவிர்தரூனே
தூபமதாஞ் சுயஞ்சோதி யாயிலங்கு
நிர்க்குணமாம் பரசிவனே நானென்றெண்ணு
நிரந்தரமாம் பாவனையே தீபமாகும். (௩௬)

பலகோடி பிரமாண்ட நானேயென்னல்
பரமசிவ லிங்கத்தி னைவேத்யங்கா
ணலையாத பிரமசுக மனுபவிக்கு
மகண்டமதாம் விருத்தியதே வியஞ்சனங்காண்
சலியாத ஞானமெனு முதகத்தாலே
சஞ்சலமூ லாஞ்ஞான மென்னப்பட்ட
தொலையாத வுச்சிட்ட சேடந்தன்னைத்
துடைத்திடலே யத்தங்க டிலக்கலாகும். (௩௭)

வெகுவிதமா யிராகமுறும் விடயந்தன்னை
விடுத்திடலே தாம்பூல மளிப்பதாகும்
நிகழ்வுபெறு வஞ்ஞான விருளைப்போக்கு
நிருமலமாம் பிரமான்ம ஞானந்தானே
திகழ்வுறுநீ ராஞ்சனமாம் விவிதமாகத்
தெரிவதெலாம் பிரமமெனுந் திட்டிதானே
சுககனமாம் பரமசிவ லிங்கத்துக்குச்
சுத்தமுறு மலர்மாலை யாகுந்தூயோய். (௩௮)

பூரணவா நந்தான்மா வகமென்றெண்ணல்
புகழ்புட்பாஞ் சலியாகு மநந்தகோடி
காரியமாம் பிரமாண்ட மென்னிடத்தே
கற்பிதமாய்ச் சுழலுமெனுந் தியானந்தானே
நேரதுவாய் வலம்வரலா மென்றுமென்னை
நிகிலருமே வந்திப்பார் நானெப்போது
மாரையுமே வந்திக்கே னென்னுந்தியான
மான்மமகா லிங்கத்தின் வணங்கலாமே. (௩௯)

அகண்டம்தா மென்னிடையி னுமஞுப
 மணுவுமிலே யென்றுசெயுஞ் சிந்தைதானே
புகன்றபர பூசனையி லுரியதாகப்
 புகல்கின்ற வரநாம கீர்த்தனங்காண்
சகந்தனிலே கர்த்தவ்ய மானதொன்றுஞ்
 சற்றுமெனக் கில்லேயெனச் செய்யுந்தியானந்
தகுந்தமனே பாவனையாற் செய்யும்பூசை
 தனின்மற்று முள்ளவுப சாரமாமே. (சய)

சகலமனே மயக்கங்கள் விட்சேபங்கள்
 சற்றுமிலா வசைவற்ற சமாதிதானே
விகலமிலாப் பரமசிவ லிங்கத்துக்கு
 விசற்சனமா மிவ்வண்ணம் வேதாந்தத்திற்
புகலமல பூசனையை யொருக்காலேனும்
 புரிந்திடுவோன் வாதனைக ளெவையுந்தள்ளி
யகிலமதா மஞ்ஞான மரந்தையாவு
 மகற்றிமகா மோட்சசுக மடைவனன்றே. (சக)

ஓதியவிப் பூசனையைச் செய்வதற்கிங்
 குரித்தான வுணர்வில்லோர் மூர்த்தியாதி
மீதுபர சிவன்றனைநல் லன்பினேடே
 மேவியிடு வாகியமா முபசாரத்தால்
நீதியதாப் பூசனைசெய் திடினுமீச
 னிகரில்லாக் கருணையினு லன்னேருக்கும்
போதமுடன் மோட்சத்தை மெள்ளமெள்ளப்
 பொருந்தியிடச் செய்திடுவன் புரையற்றேனே. (சஉ)

இந்தவிதம் பரமசிவ னருளிச்செய்த
 வியல்பாக ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பந்தமறும் பரமார்த்த நிர்ணயத்தைப்
 பாங்காகக் கருணையினுற் பகர்ந்தானென்றே
யந்தமிலா வருளுடனே சைகீஷவ்யற்
 கறுமுகவ னடைவாக வறைந்தானென்றே
சந்ததமுஞ் சருவமுமே யுணர்ந்தசூதன்
 சகலமகா முனிவர்க்குஞ் சாற்றினுனல். (சங)

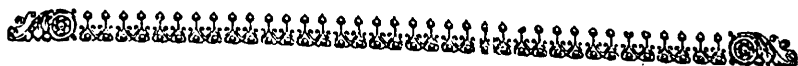
வேறு.

மிகவிசித்திர மாம்பலதோற்றமு
 மித்தையேயென விங்குவிளம்பலு
மஃதுமாயில தற்கதிட்டானமா
 மறிவுமாத்திர மென்றுரைசெய்தலு
நிகழுநிர்க்குண மானதபூசனை
 நீதியாக நிகழ்த்தலுமியாவுமே
மகிழுமாநந்தத் தாண்டவமாடும்
 மாசிலீச னகண்டசொரூபமே. (௪௪)

மூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩-இ திருவிருத்தம் ௱எ௯.

நான்காவது,

அகண்டைகரசநிர்ணயமும் அகண்டாநுபூதியும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலவித வுலகத்துஞ் சார்வதற்குச்
 சாலவுமே யரிதாயற் புதமுமாகி
நிகழ்மறைநூ லெவற்றினுமே சாரமாக
 நிகழ்த்துமகண் டைகரச நிர்ணயத்தைச்
சுகவடிவாம் பரமசிவ னருளான்முன்னஞ்
 சொன்னவித மாகநினக் கின்னஞ்சொல்வேன்
வெகுவிதமாஞ் சீவேச சகங்களியாவும்
 வேறற்ற வகண்டைக ரசமேயாகும். (க)

மேதினியீ தகண்டேக ரசசொரூப
மேவுசல மகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சோதியன லகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சுழல்வாயு வகண்டேக ரசசொரூப
மோதியவிண் ணகண்டேக ரசசொரூப
மொலிமுதலு மகண்டேக ரசசொரூபம்
பூதமெலா மகண்டேக ரசசொரூபம்
புகல்கிரியை யகண்டேக ரசசொரூபம். (உ)

மருவுபய னகண்டேக ரசசொரூபம்
மகிழ்விடரு மகண்டேக ரசசொரூபம்
நரகமுத லகண்டேக ரசசொரூபம்
நாகமுமே யகண்டேக ரசசொரூபம்
விரியுலகு மகண்டேக ரசசொரூபம்
விரிஞ்சனுமே யகண்டேக ரசசொரூப
மரியரனு மகண்டேக ரசசொரூப
மமரரெலா மகண்டேக ரசசொரூபம். (௩)

எறியினனு மகண்டேக ரசசொரூப
மிந்துவுமே யகண்டேக ரசசொரூபம்
மறைபொருளு மகண்டேக ரசசொரூப
மறையாது மகண்டேக ரசசொரூப
மறைபொருளு மகண்டேக ரசசொரூப
மறையாது மகண்டேக ரசசொரூப
முறுபெயரு மகண்டேக ரசசொரூப
முருவமெலா மகண்டேக ரசசொரூபம். (ச)

நிகழ்பரனு மகண்டேக ரசசொரூபம்
நிகழ்பரையு மகண்டேக ரசசொரூபம்
மகிழ்குருவு மகண்டேக ரசசொரூபம்
மாணாக்க னகண்டேக ரசசொரூபந்
திகழொளியு மகண்டேக ரசசொரூபந்
தெரிபொருளு மகண்டேக ரசசொரூப
மகிலமுமே யகண்டேக ரசசொரூப
மான்மாவு மகண்டேக ரசசொரூபம். (ரு)

இகழுடலு மகண்டேக ரசசொரூப
மிந்தியமு மகண்டேக ரசசொரூபம்
புகன்மனது மகண்டேக ரசசொரூபம்
புந்தியுமே யகண்டேக ரசசொரூப
மகமதுவு மகண்டேக ரசசொரூப
மமர்சித்த மகண்டேக ரசசொரூபம்
பகர்சீவ னகண்டேக ரசசொரூபம்
பரப்பிரம மகண்டேக ரசசொரூபம். (௬)

மருவுபிதா வகண்டேக ரசசொரூப
மாதாவு மகண்டேக ரசசொரூபம்
பரவுபதி யகண்டேக ரசசொரூபம்
பாரியுமே யகண்டேக ரசசொரூபங்
கருதுதம ரகண்டேக ரசசொரூபங்
கலவாரு மகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சரமெவையு மகண்டேக ரசசொரூபந்
தாவரமு மகண்டேக ரசசொரூபம். (௭)

காத்திரமு மகண்டேக ரசசொரூபங்
கரமுதலு மகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சோத்திரமு மகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சொலுமொழியு மகண்டேக ரசசொரூபம்
நேத்திரமு மகண்டேக ரசசொரூபம்
நிகழுருவு மகண்டேக ரசசொரூபம்
பாத்திரமு மகண்டேக ரசசொரூபம்
பலபொருளு மகண்டேக ரசசொரூபம். (௮)

கோத்திரமு மகண்டேக ரசசொரூபங்
குலமுதலு மகண்டேக ரசசொரூபந்
தோத்திரமு மகண்டேக ரசசொரூபந்
துதிப்பவனு மகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சூத்திரமு மகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சொற்பொருளு மகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சாத்திரமு மகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சகலமுமே யகண்டேக ரசசொரூபம். (௯)

அசுபவுட லகண்டேக ரசசொரூப
மவத்தையெலா மகண்டேக ரசசொரூபம்
விசுவன்முத லகண்டேக ரசசொரூபம்
விராட்டாதி யகண்டேக ரசசொரூபம்
பசுபதியு மகண்டேக ரசசொரூபம்
பாசமெலா மகண்டேக ரசசொரூபம்
நசுவரமு மகண்டேக ரசசொரூபம்
நசியாது மகண்டேக ரசசொரூபம். (ய)

காரணமு மகண்டேக ரசசொரூபங்
காரியமு மகண்டேக ரசசொரூபம்
பூரணமு மகண்டேக ரசசொரூபம்
புன்மையுமே யகண்டேக ரசசொரூப
மாரணமு மகண்டேக ரசசொரூப
மதன்பொருளு மகண்டேக ரசசொரூபந்
தாரணமு மகண்டேக ரசசொரூபந்
தவிர்வதுவு மகண்டேக ரசசொரூபம். (கக)

அகல்புறமு மகண்டேக ரசசொரூப
மரசர்களு மகண்டேக ரசசொரூப
மகிழ்திருவு மகண்டேக ரசசொரூப
மற்றுளது மகண்டேக ரசசொரூபந்
தகுசெபமு மகண்டேக ரசசொரூபந்
தந்திரமு மகண்டேக ரசசொரூபந்
திகழ்தியான மகண்டேக ரசசொரூபந்
திடஞான மகண்டேக ரசசொரூபம். (கஉ)

உள்வெளியு மகண்டேக ரசசொரூப
முறுபதமு மகண்டேக ரசசொரூபங்
கொள்பொருளு மகண்டேக ரசசொரூபங்
கூடாது மகண்டேக ரசசொரூபந்
தெள்பொருளு மகண்டேக ரசசொரூபந்
தெளியாது மகண்டேக ரசசொரூபம்
விள்பொருளு மகண்டேக ரசசொரூபம்
விள்ளாது மகண்டேக ரசசொரூபம். (கங)

புகல்போக மகண்டேக ரசசொரூபம்
போக்கியமு மகண்டேக ரசசொரூபந்
தருசெயலு மகண்டேக ரசசொரூபந்
தங்கிடமு மகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சகலமுமே யகண்டேக ரசசொரூபஞ்
சாட்சியுமே யகண்டேக ரசசொரூப
மகல்பரமு மகண்டேக ரசசொரூப
மைக்கியமு மகண்டேக ரசசொரூபம். (கச)

அகண்டேக ரசமலது வித்தையில்லை
யகண்டேக ரசமலது முத்தியில்லை
யகண்டேக ரசமலது சுகமுமில்லை
யகண்டேக ரசமலது சுத்தமில்லை
யகண்டேக ரசமலது சருவமில்லை
யகண்டேக ரசமலது கிஞ்சிவில்லை
யகண்டேக ரசமலதிங் கெவையுமில்லை
யகண்டேக ரசமதுவே யனைத்துமாகும். (கரு)

அகண்டேக ரசமலது தூலமில்லை
யகண்டேக ரசமலது சூக்கமில்லை
யகண்டேக ரசமலதிங் கவித்தையில்லை
யகண்டேக ரசமலதோ ரணுவுமில்லை
யகண்டேக ரசமலது நீயுமில்லை
யகண்டேக ரசமலது நானுமில்லை
யகண்டேக ரசமலதிங் காருமில்லை
யகண்டேக ரசமதுவே யனைத்துமாகும். (கசா)

அகண்டேக ரசமலதோர் சகமுமில்லை
யகண்டேக ரசமலது சிருட்டியில்லை
யகண்டேக ரசமலது திதியுமில்லை
யகண்டேக ரசமலது நாசமில்லை
யகண்டேக ரசமலதிங் குண்மையில்லை
யகண்டேக ரசமலதிங் கின்மையில்லை
யகண்டேக ரசமலதோ ரிறையுமில்லை
யகண்டேக ரசமதுவே யனைத்துமாகும். (கஎ)

அகண்டைக ரசமலது கருத்தாவில்லை
யகண்டைக ரசமலது போத்தாவில்லை
யகண்டைக ரசமலது ஞாதாவில்லை
யகண்டைக ரசமலது சீவனில்லை
யகண்டைக ரசமலதிங் கீசனில்லை
யகண்டைக ரசமலது சகத்துமில்லை
யகண்டைக ரசமலதோ ரணுவுமில்லை
யகண்டைக ரசமதுவே யனைத்துமாமே. (க௯)

புகல்பொருளி லோரணுவு மையமில்லைப்
பூரணமாம் பரமசிவ னறியச்சொன்னேன்
சகலசகன் ஞயகனு யாநந்தசத்தி
சார்ந்தவனு யாநந்த கனமாமீச
னகிலமுமே யகண்டைக ரசசொரூப
மானதென வருளியவிந் நிர்ணயத்தை
மிகவுமுறு மன்புடனே கேட்டுணர்ந்தோன்
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரமமாவன். (கக)

சகத்தினிடை யெவ்விடத்து மடைவதற்குச்
சாலவுமே யரிதாகிக் குய்யமாகி
மகத்ததுவா மாச்சரிய மானவென்றன்
மாருத வனுபவமாம் பாக்கியத்தை
வகுத்துனக் கின்னமுமே நிதாகசொல்வேன்
வாங்காத மனதுடனே பொருந்திக்கேளாய்
பகுத்திடுமோர் பேதமிலா தகண்டமான
பரமசிதா காயபரப் பிரமநானே. (உ௦)

அகமென்றும் பரமார்த்த சத்தாகின்றே
னகமென்றும் பரமார்த்த சித்தாகின்றே
னகமென்று மாநந்த கனமாகின்றே
னகமென்று மகண்டைக ரசமாகின்றே
னகமென்று மகிலமுமே யாகாநின்றே
னகமென்று மணுவளவு மிலாதுநின்றே
னகமென்றும் பகுப்பறவே நிறைந்துநின்றே
னகமென்றும் பரப்பிரம மாதாநின்றேன். (உக)

அகமகில காரணமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில பூரணமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில வாதார சொரூபமானே
னகமகில வாகார சொரூபமானே
னகமமல விஞ்ஞான சொரூபமானே
னகமணுவும் விகாரமிலாச் சொரூபமானே
னகமனிசம் பங்கமிலாச் சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபமானேன். (உஉ)

அகமென்றும் பரமசிவ சொரூபமானே
னகமென்றும் பரகுருவாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றுஞ் சத்தியமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றுஞ் சனதனமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றுஞ் சுத்தமதாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றுஞ் சூட்சுமமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றும் பந்தமுறாச் சொரூபமானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபமானேன். (உ௩)

அகமென்று நிர்க்குணமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்று நிர்த்தொந்த சொரூபமானே
னகமென்று நிட்களமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்று நிட்கிரிய சொரூபமானே
னகமென்று நிராமயமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்று நிராகார சொரூபமானே
னகமென்று நிரவயவ சொரூபமானே
னகநிமல பரப்பிரம சொரூபமானேன். (உச)

தொடருமொரு விசேடமிலாச் சொரூபனானே
துவிதமொடத் துவிதமிலாச் சொரூபனானே
யிடரின்ப மெவையுமிலாச் சொரூபனானே
யிருளொளியு மிலாதபர சொரூபனானே
மடமையுணர் வொன்றுமிலாச் சொரூபனானே
மானவ மானமிலாச் சொரூபனானே
படர்பாவா பாவமிலாச் சொரூபனானே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூபனானே. (உ௫)

ஆகுமகங் காரமிலாச் சொரூபனானே
யாதார தேயமிலாச் சொரூபனானே
தேகமுத லுபாதியிலாச் சொரூபனானே
தெளிவான சைதன்ய சொரூபனானே
மோகமன மாதியிலாச் சொரூபனானே
மோட்சமொடு பந்தமிலாச் சொரூபனானே
யூகமுறு விசாரமிலாச் சொரூபனானே
யொன்றுமிலாப் பரப்பிரம சொரூபனானே. (௨௬)

சித்தமுத லெவையுமிலாச் சொரூபனானே
செவ்வியதாய் விசாரிக்குஞ் சொரூபனானே
புத்தியினாற் றியானிக்குஞ் சொரூபனானே
பொருந்துதியா னுதியிலாச் சொரூபனானே
வித்தரமா மகரமுதற் சொரூபனானே
விளங்கியிடு மோங்கார சொரூபனானே
மெத்தவுமே புனிதமதாஞ் சொரூபனானே
மெய்யான பரப்பிரம சொரூபனானே. (௨௭)

பெரிதுக்கும் பெரிதான சொரூபனானே
பேதமறப் பிறங்கியிடுஞ் சொரூபனானே
யரிதுக்கு மரிதான சொரூபனானே
யகண்டேக ரசமான சொரூபனானே
சுருதிக்கு மெட்டாத சொரூபனானே
சொலும்பொருளுங் கிட்டாத சொரூபனானே
சருவத்துக் கப்பாலாஞ் சொரூபனானே
சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூபனானே. (௨௮)

அறுவிதமாம் விகாரமிலாச் சொரூபனானே
யறுகோச மிலாதபர சொரூபனானே
குறைவுதருஞ் சரீர்மியிலாச் சொரூபனானே
கூறுமரி சட்கமிலாச் சொரூபனானே
யுறுமிதயக் கிரந்தியிலாச் சொரூபனானே
யுள்ளுக்கு முள்ளான சொரூபனானே
செறிதேச காலமிலாச் சொரூபனானே
சின்மாத்ர மானபர சொரூபனானே. (௨௯)

மனமுதலை யசைக்கின்ற சொரூபனானே
மாசற்ற சின்மயமாஞ் சொரூபனானே
யனகசிதா காயபர சொரூபனானே
யகிலசக தாகார சொரூபனானே
யெனையலதோ ரணுவுமிலாச் சொரூபனானே
யில்லையெனுஞ் சொல்லுமிலாச் சொரூபனானே
புனிதவகண் டாகார விருத்திதனிற்
பொருந்தியிடும் பூரணமாஞ் சொரூபனானே. (௧௰)

பூரணசின் மாத்திரமாஞ் சொரூபனானே
பொய்யுலக மெவையுமிலாச் சொரூபனானே
காரணகா ரியமிலதாஞ் சொரூபனானே
காலமொரு மூன்றுமிலாச் சொரூபனானே
சாரமறு சரீரமிலாச் சொரூபனானே
சரீரவபி மானியிலாச் சொரூபனானே
கோரமுறு காமமுதற் குற்றமொன்றுங்
கூடாத பரப்பிரம சொரூபனானே. (௧௧)

சலமுற்ற குணங்களிலாச் சொரூபனானே
சதசத்துக் கப்பாலாஞ் சொரூபனானே
யலைவுற்ற பந்தமிலாச் சொரூபனானே
யத்யந்த முத்தமதாஞ் சொரூபனானே
தொலைவற்ற சற்கனமாஞ் சொரூபனானே
துகளற்ற சிற்கனமாஞ் சொரூபனானே
நிலைபெற்ற சுககனமாஞ் சொரூபனானே
நீக்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூபனானே. (௧௨)

போக்குவர வொன்றுமிலாச் சொரூபனானே
போகின்ற தேசமிலாச் சொரூபனானே
சாக்கிரமே முதலுமிலாச் சொரூபனானே
சந்ததமுஞ் சாந்தமதாஞ் சொரூபனானே
நீக்கமற நிறைகின்ற சொரூபனானே
நிகழ்ச்சச்சி தாநந்த சொரூபனானே
வாக்குமன மொன்றுக்கு மெட்டாதான
வத்துவதாம் பரப்பிரம சொரூபனானே. (௧௩)

சூனியமு மசூனியமு மிலாதுநின்ற
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
யானியுமோர் பேறுமிலா தமர்ந்துநின்ற
வகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
யேனையுமோர் சுபமசுப மிலாதுநின்ற
வேகமத்தாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
வானமுத லொருபொருளு மிலாதுநின்ற
வத்துவதாம் பரப்பிரம சொரூபநானே. (௩௪)

ஒன்றுடனே யிரண்டுமுதற் கணிதமியாவு
மொன்றாத பரப்பிரம சொரூபநானே
நின்றிடுமோர் சதசத்து மிலாமலெங்கு
நிறைவுற்ற பரப்பிரம சொரூபநானே
யன்றியுமே சமமசம மொன்றுமின்றி
யமைவுற்ற பரப்பிரம சொரூபநானே
யென்றுமெலாப் பொருளுமிலா தேகமாக
விலங்கியிடும் பரப்பிரம சொரூபநானே. (௩௫)

தொடருமொரு சங்கற்ப பேதமின்றித்
துச்சமிலாத் தூயபரப் பிரமநானே
நெடியபல விட்சேப லேசமின்றி
நிராவரண மானபரப் பிரமநானே
மடமைதரும் விவிதான்ம பேதமின்றி
மகத்தாகி நின்றபரப் பிரமநானே
கடபடமே முதலியதோ ரணுவுமின்றிக்
களங்கமற நிறைந்தபரப் பிரமநானே. (௩௬)

சருவவித சகத்துக்குஞ் சாட்சியான
சத்தியஞா னாநந்த சொரூபநானே
கருதியிடுங் கண்முதலாங் கரணமியாவுங்
கலவாத சின்மாத்ர சொரூபநானே
திரிசியமா ஞாதருஞா னதியென்னுந்
திரிபுடியே தொன்றுமிலாச் சொரூபநானே
பரவியிடும் லட்சியலட் சணமேதொன்றும்
பற்றாத பரப்பிரம சொரூபநானே. (௩௭)

கிளர்கிரியை யாவுக்கு மிதமாய்நின்றுங்
 கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
வளர்வுமுதல் விகாரமிலா நிருவிகார
 வத்துவதாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
தளர்வுதருந் துக்கசுகஞ் சற்றுமின்றித்
 தனியான பரப்பிரம சொரூபநானே
யளவுபடும் பொருளெவையு மணுவுமின்றி
 யகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூபநானே. (௩அ)

இகழ்வறவே வேதாந்த நடையுற்றோர்க்கிங்
 கெளிதாகக் கிட்டியிடுஞ் சொரூபநானே
சகலவித வேதாந்த நூற்களாலுஞ்
 சந்ததமுஞ் சோதிக்குஞ் சொரூபநானே
யகிலமகா மௌனத்தின் பலமாய்நின்ற
 வாநந்த கனமான சொரூபநானே
பகருமனக் கிரந்திகளைச் சிதைக்காநின்ற
 பரசித்தாம் பரப்பிரம சொரூபநானே. (௩௯)

போற்றியிடும் பரமசிவன் கருணையாலே
 பொருந்தியவென் சுவாநுபவ பாக்கியத்தைத்
தோற்றியிட யாவர்க்கு மிதமாச்சொன்னே னி
 துகளறவே சொல்லியவிவ் வர்த்தந்தன்னை
யேற்றியநல் லன்புடனே யொருக்காலேனு
 மிதயத்திற் றிடமாகக் கேட்டுணர்ந்தோன்
சாற்றியவஞ் ஞானமுத லியாவுந்தள்ளிச்
 சந்ததமும் பரப்பிரம மாவனன்றே. (௪0)

திகழுமுமா நாயகனுய்த் திடபோதத்தைத்
 தெரிவிக்கும் பரசிவனை யாராதித்துப்
பகவனருட் கருணையினாற் பாவமியாவும்
 பற்றறவே தீர்ந்துமனச் சுத்திபெற்றோ
ரகிலசுக தான்மாவா யரூபமாகி
 யகண்டசிதா காயமதாய் நிறைந்துநின்ற
சுககனமாம் பரசிவமே நாமென்றெண்ணிச்
 சோகமெலாந் தீர்ந்துபர சிவமேயாவர். (௪௧)

பன்னியவா பரமசிவன் கருணைசாராப்
பாதகர்க டேகாதி நாமென்றெண்ணி
மன்னியவர்ன் ஞச்சிரம வபிமானத்தான்
மயங்கிவெகு கன்மங்கள் செய்துசோர்ந்து
துன்னியிடும் விடயாசை கூர்ந்தலைந்து
துக்கிகளா யநவரதந் திரிவரொன்றே
யன்னரிபு கருணையுட னிதாகனுக்கங்
ககண்டபர மார்த்தத்தை யருள்செய்தானல். (௪௨)

வேறு.

அகிலமான சராசரத்தோற்றமு
மகண்டவேக ரசமென்றறைந்தது
நிகரில்சத்திய சிற்சுகபூரண
நிருமலப்பர நாமென்றுரைத்தது
மகிலநாயக ஞப்பர வித்தையா
மம்பிகைக்கனு கூலசொரூபனுய்த்
திகழுமாநந்தத் தாண்டவமாடுநந்
தேவதேவ னகண்டசொரூபமே. (௪௩)

நான்காவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௪-இ திருவிருத்தம் ௨௨௨.

ஐந்தாவது,

அனைத்தும் சசவிஷாணமென்றும், அவையெல்லாம் பிரமமென்றும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலசரா சரசகமுஞ் சசவிஷாண
சமமெனவே பரமசிவ னருளிச்செய்த
மிகவரிதா நிர்ணயமிங் குனக்குச்சொல்வேன்
மேவுமனத் தொருமையுட னிதனைக்கேளாய்
வெகுவிதமாய்க் காண்பனவுஞ் சசவிஷாணம்
விசித்திரமாய்க் கேட்பனவுஞ் சசவிஷாணம்
நிகிலமதாந் திரிசியமுஞ் சசவிஷாணம்
நிகழ்கின்ற திருக்கதுவுஞ் சசவிஷாணம். (௧)

பரவியவின் வாயுவன னீர்மண்ணென்னும்
பஞ்சமகா பூதமுமே சசவிஷாணம்
விரவியவப் பூதத்தால் விளைவதான
வெகுவிதமாம் பௌதிகமுஞ் சசவிஷாணம்
மருவுமனம் புந்தியகங் காரஞ்சித்த
மற்றுமுள தேசெவையுஞ் சசவிஷாண
முருவமதாம் பிரமாண்ட மவற்றிலுள்ள
வுலகங்க ளுயிர்களெலாஞ் சசவிஷாணம். (உ)

புகல்சனனஞ் சராமரண மாதிவியாதி
புண்ணியபா வங்களெலாஞ் சசவிஷாண
மிகல்காமங் கோபமுட னுலோபமோக
மீனமத மச்சரமுஞ் சசவிஷாணம்
மகிழ்வுதருந் தைரியமும் வெற்றிதோல்வி
மானமவ மானமுமே சசவிஷாணந்
தகுகுருவு மாணவனு மன்னோர்செய்யத்
தகுமுபதே சாதிகளுஞ் சசவிஷாணம். (௩)

ஆதியொடு மத்தியமு மந்தந்தானு
மவனிவனீ முதலெவையுஞ் சசவிஷாணம்
பூதமொடு பவிடியமும் வர்த்தமானப்
பொருளெவையு மெப்போதுஞ் சசவிஷாணம்
காதலுறும் தூலவுடல் சூக்கதேகங்
காரணமாந் தேகமெலாஞ் சசவிஷாணஞ்
சாதமுறுங் காரியமு மற்றுமுள்ள
சகலமுமே சந்ததமுஞ் சசவிஷாணம். (௪)

மமதையுறும் போக்கியமும் போகந்தன்னை
மருவிபிடும் போத்தாவுஞ் சசவிஷாணஞ்
சமமுடனே சந்தோடம் விசாரஞ்சாது
சங்கமுதற் சற்குணமும் சசவிஷாணம்
யமநியமா சனமுடனே யியற்றும்பிராணா
யாமமுத வியோகமுமே சசவிஷாண
மமர்விவித லட்சியலட் சணமுஞ்சித்த
மலைவதுமற் றலையாதுஞ் சசவிஷாணம். (ரு)

ஏதமினித் தாிித்த விவேகமாதி
யெனுநான்கு சாதனமுஞ் சசவிஷாணம்
பேதமுற விருபத்து நான்கதாகப்
பேசியிடுந் தத்துவமுஞ் சசவிஷாண
மோதியிடு முடன்மூன்று மவத்தைமூன்று
முபயவித விந்தியமுஞ் சசவிஷாணம்
பூதமதன் பஞ்சகமும் விரிஞ்சனுதிப்
புகல்தேவ பஞ்சகமுஞ் சசவிஷாணம். (சு)

பலவிதவர்ண னுச்சிரம மவற்றின்செய்கை
பயில்குலகோத் திரமெவையுஞ் சசவிஷாணம்
நிலைமருவாப் போகேச்சை மோட்சவிச்சை
நிகழ்த்துமதன் சாதனமுஞ் சசவிஷாணஞ்
சலனமுறுஞ் சசாதீய முதலாம்பேதஞ்
சாற்றுபரிச் சேதமுமே சசவிஷாணந்
திலமளவு முதலியதாக் காணப்பட்ட
திரிசியமுந் தெரிசனமுஞ் சசவிஷாணம். (எ)

சிந்தையினாற் பலவிதமாய் நினைக்கப்பட்டுச்
செறிகின்ற பொருளெவையுஞ் சசவிஷாணம்
புந்தியினாற் பலவிதமா யுறுதிப்பட்டுப்
பொருந்தியிடும் பொருளெவையுஞ் சசவிஷாணந்
தொந்தமுறும் வாக்காலே வசனிப்புற்றுத்
தொடர்கின்ற பொருளெவையுஞ் சசவிஷாண
மிந்திரிய மெவையாலு முணரப்பட்ட
வெப்பொருளு மெப்போதுஞ் சசவிஷாணம். (அ)

வெகுவிதமாம் பூதங்கள் சசவிஷாணம்
விசித்திரமாம் புவனங்கள் சசவிஷாணஞ்
சகலவித தீர்த்தங்கள் சசவிஷாணஞ்
சகலமதாந் தலங்களுமே சசவிஷாண
மகிலவித தருமங்கள் சசவிஷாண
மகிலமதாம் பலங்களுமே சசவிஷாணம்
நிகிலவித வேதங்கள் சசவிஷாணம்
நிகிலமதா நூற்களுமே சசவிஷாணம். (கூ)

சருவமதா மவித்தையுமே சசவிஷாணஞ்
சருவமதாம் வித்தையுமே சசவிஷாணஞ்
சருவமதாம் பந்தமுமே சசவிஷாணஞ்
சருவமதா முத்தியுமே சசவிஷாணஞ்
சருவமதாங் காலமுமே சசவிஷாணஞ்
சருவமதாங் கருமமுமே சசவிஷாணஞ்
சருவமுணர் ஞானமுமே சசவிஷாணஞ்
சருவத்தி னீசனுமே சசவிஷாணம். (௰)

சகலவித சீவருமே சசவிஷாணஞ்
சகலத்தின் சங்கமுமே சசவிஷாணஞ்
சகலவித துவிதமுமே சசவிஷாணஞ்
சகலத்தி னுண்மையுமே சசவிஷாணஞ்
சகலவித சாத்திரமுஞ் சசவிஷாணஞ்
சாற்றுமதன் ரகசியமுஞ் சசவிஷாணஞ்
சகலவித வேதாந்த சித்தாந்தங்கள்
சருவமுமே சந்ததமுஞ் சசவிஷாணம். (௧௧)

குறைவெனவே தள்பொருளுஞ் சசவிஷாணங்
கூட்டியிடத் தகுபொருளுஞ் சசவிஷாணம்
நிறைவெனவே நினைபொருளுஞ் சசவிஷாணம்
நேயமதாய் நினைபொருளுஞ் சசவிஷாணம்
பிறருடைய பொருளெவையுஞ் சசவிஷாணம்
பின்றனது பொருளெவையுஞ் சசவிஷாண
மறிவுறுமான் மானுன்ம விவேகமாதி
யகிலமுமே யநவரதஞ் சசவிஷாணம். (௧௨)

சருவமெனக் காண்பனவுஞ் சசவிஷாணஞ்
சத்தியமாய்த் தோற்றுவதுஞ் சசவிஷாணம்
பிரியமதாய்ச் சொல்லுவதுஞ் சசவிஷாணம்
பேணியதைக் கேட்பதுவுஞ் சசவிஷாண
மருமையதா யோருவதுஞ் சசவிஷாண
மயனுலகைப் படைப்பதுவுஞ் சசவிஷாண
மரியுலகைக் காப்பதுவுஞ் சசவிஷாண
மரனதனை யழிப்பதுவுஞ் சசவிஷாணம். (௧௩)

மேவுபுரா ணங்களெலாஞ் சசவிஷாண
மிருதியிதி காசமெலாஞ் சசவிஷாணம்
பாவனமா முபநிடதஞ் சசவிஷாணம்
பலவிதமா நூற்பொருளுஞ் சசவிஷாணஞ்
சிவபர சகமியாவுஞ் சசவிஷாணஞ்
செறிகின்ற சம்சாரஞ் சசவிஷாணங்
கேவலமாம் பரப்பிரம மொன்றேயென் றுங்
கெம்பீர மாகவுள வத்துமைந்தா. (கச)

கோலமுறுஞ் சிவசக பரங்களாகக்
கூறியிடுந் துவிதமெலாஞ் சசவிஷாணம்
போலவெறும் பொய்யாகு மென்றுமெங்கும்
பூரணமாய் நின்றபரப் பிரமமொன்றே
காலமொரு மூன்றிலுமே நாசமின்றிக்
களங்கமிலாப் பரமார்த்த வத்துவென்னுஞ்
சாலவுமே ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தைச்
சலனமறக் கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவன். (கரு)

நரர்சுரர்க ளெல்லோர்க்கு மெவ்விடத்து
நண்ணமிக வரிதாகிக் குய்யமான
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயத்தைச்
சம்புவெனக் கருளியவா சாற்றக்கேளாய்
மருவுமகம் விருத்திக்கு விடயமாயும்
மற்றுமிதம் விருத்திக்கு விடயமாயுந்
திரிசியமா யெவையெவைதான் றோற்றலாகுந்
தெரிவுற்ற வவையெல்லாம் பிரமரூபம். (கசு)

தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
தெரிவுற்ற வுட்கரண மென்னலாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
தியக்கமுறு சம்சார மென்னலாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
திரளுற்ற பீதியெலாஞ் செய்வதாகுந்
தேகோக மெனுமந்த நினைவெப்போதுந்
தினையளவு மில்லையெலாம் பிரமரூபம். (கஎ)

தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
 தெரிவுற்ற சகலசக மென்னலாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
 திடமுற்ற பந்தமெனச் செப்பலாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவுதானே
 திரளுற்ற துன்பமெனச் செப்பலாகுந்
தேகோக மெனுமந்த நினைவெப்போதுந்
 திலமளவு மில்லையெலாம் பிரமரூபம். (கஅ)

தேகமக மென்றறியு மறிவுதானே
 தெரிவற்ற வஞ்ஞான மென்னலாகுந்
தேகமக மென்றறியு மறிவுதானே
 திடவிதயக் கிரந்தியெனச் செப்பலாகுந்
தேகமக மென்றறியு மறிவுதானே
 திகழ்பாவா பாவமெனச் செப்பலாகுந்
தேகமக மெனுமந்த வறிவெப்போதுந்
 தினையளவு மில்லையெலாம் பிரமந்தானே. (கக)

ஆகமக மென்றறியு மறிவுதானே
 யலைவுற்ற மனதெனவே யறையலாகு
மாகமக மென்றறியு மறிவுதானே
 யமர்மலின வாதனைக ளென்னலாகு
மாகமக மென்றறியு மறிவுதானே
 யநந்தவித நரகமென வறையலாகு
மாகமக மெனுமந்த வறிவெப்போது
 மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே. (உ0)

ஆகமக மென்றறியும் புந்திதானே
 யலைகின்ற சீவனென வறையலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
 யளவுபடும் பரிச்சின்ன மென்னலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
 யநந்தவித சோகமென வறையலாகு
மாகமக மெனுமந்தப் புந்தியென்று
 மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே. (உக)

ஆகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யளவற்ற சங்கமென வறையலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யமர்சனன சராமரண மென்னலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யகிலமகா பாவமென வறையலாகு
மாகமக மெனுமந்தப் புந்தியென்று
மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே. (உஉ)

ஆகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யளவற்ற வ்மங்களமா வறையலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யளவற்ற வாசையென வறையலாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்திதானே
யநந்தவித தோடமென வறையலாகு
மாகமக மெனுமந்தப் புந்தியென்று
மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே. (உ௩)

ஆகமக மென்றறியு நினைவுதானே
யகிலமகா மலமெனவே யறையலாகு
மாகமக மென்றறியு நினைவுதானே
யளவற்ற சந்தேக மென்னலாகு
மாகமக மென்றறியு நினைவுதானே
யனர்த்தமெலா மடைந்திடவோர் மூலமாகு
மாகமக மெனுமந்த நினைவெப்போது
மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந்தானே. (உச)

நினைவெதுவோ வதுதானே சீவனாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே யீசனாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே சகமுமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே மனதுமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே காமமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே கருமமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே துக்கமாகும்
நினைவெதுவோ வதுதானே யனைத்துமாமே. (உ௫)

நினைவின்றி நிற்பதுவே யகண்டமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே நிட்டையாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே ஞானமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே மோட்சமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சகசமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே பிரமமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சிவமுமாகும்
நினைவணுவு மில்லையெலாம் பிரமந்தானே. (உசு)

சங்கற்ப நினைவுகளுக் கணுவும்பேதஞ்
சார்வதிலை நினைவதுவே சற்கற்பங்காண்
சங்கற்ப மெதுவதுவே மகத்தாமோகஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யாதிவியாதி
சங்கற்ப மெதுவதுவே காமங்கோபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யத்தியாசஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே தாபமியாவுஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகலதுன்பம். (உஎ)

சங்கற்ப மெதுவதுவே மகத்தாந்தோடஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே மலங்களியாவுஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே காலந்தேசஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே நானாரூபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகமயக்கஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சீவரூபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யீசரூபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகலரூபம். (உஅ)

சங்கற்ப மாத்திரமே மூலாஞ்ஞானஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே விவிதபேதஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சகலஞானஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சகலதொந்தஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சகலகன்மஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே நரகஞ்சொர்க்கஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே பூதமியாவுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே புவனமியாவும். (உகூ)

சங்கபற் மாத்திரமே தேகமாதி
சங்கற்ப மாத்திரமே சிரவணாதி
சங்கற்ப மாத்திரமே யான்மசிந்தை
சங்கற்ப மாத்திரமே மற்றுமியாவுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமெங் கெங்கேதோற்றுஞ்
சகசீவ பரங்களுமங் கங்கேதோற்றுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சற்றுமில்லைச்
சத்தியமாச் சகலமுமே பிரமரூபம். (௩௰)

மனதுக்குஞ் சங்கற்பந் தனக்கும்பேதம்
மற்றணுவு மிலைமனதே சகங்களியாவும்
மனததுவே மகத்தான பகையாமற்றும்
மனததுவே மகத்தான பவமுமாகும்
மனததுவே சன்மசரா மரணமாகும்
மனததுவே மகத்தான துக்கமாகும்
மனததுவே மகத்தான மலமுமாகும்
மனததுவே காலமுத லெவையுமாமே. (௩௧)

மனமதுவே சங்கற்ப விகற்பமாகும்
மனமதுவே புத்தியுமாஞ் சித்தமாகும்
மனமதுவே யகங்கார மாகுமற்றும்
மனமதுவே பொதுவந்தக் கரணமாகும்
மனமதுவே சீவனுமாம் பந்தமாகும்
மனமதுவே கந்துருபோத் துருவுமாகும்
மனமதுவே மண்ணுதக மனலுமாகும்
மனமதுவே மருத்துமகல் விண்ணுமாமே. (௩௨)

மனமதுவே சத்தமொடு பரிசமாகும்
மனமதுவே ரூபமுட னிரதமாகும்
மனமதுவே கந்தமெனத் தோற்றலாகும்
மனமதுவே யன்னமய கோசமாகும்
மனமதுவே பிராணமய கோசமாகும்
மனமதுவே மனோமயமாங் கோசமாகும்
மனமதுவே விஞ்ஞான கோசமாகும்
மனமதுவே யாநந்த கோசமாமே. (௩௩)

மனமதுவே தூலமெனுந் தேகமாகும்
மனமதுவே சூக்கமெனுந் தேகமாகும்
மனமதுவே காரணமாந் தேகமாகும்
மனமதுவே சாக்கிரமுங் கனவுமாகும்
மனமதுவே தொந்தமிலாச் சுழுத்தியாகும்
மனமதுவே விசுவனெனத் தோற்றலாகும்
மனமதுவே தைசதனுய்த் தோற்றலாகும்
மனமதுவே பிராஞ்ஞனெனத் தோற்றலாமே. (கூச)

மனமதுவே சமட்டியெனு மியாவுமாகும்
மனமதுவே வியட்டியெனு மியாவுமாகும்
மனமதுவே வெகுவிதமாந் தேவராகும்
மனமதுவே விதிமுதலைம் மூர்த்தியாகும்
மனமதுவே தெரிவுற்ற பொருளுமாகும்
மனமதுவே தெரியாத பொருளுமாகும்
மனமதுவே சடசித்தா மெவையுமாகும்
மனமதுவே தோற்றியவெத் துவிதமுங்காண். (கூரு)

மனமதுதா னெப்போது மித்தையாகும்
மனதுமகேந் திரசால நிகரேயாகும்
மனமதுதான் மலடியுடை மைந்தனுகும்
மனமதுதா னொருக்காலு மிலவேயில்லை
மனமிலதாற் சங்கற்ப முதலுமில்லை
மனமிலதாற் குருசிடர் முதலுமில்லை
மனமிலதாற் சகசீவன் முதலுமில்லை
மனேமயமாஞ் சருவமுமே பிரமரூபம். (கூசு)

மனமுமிலை மனோமயமாஞ் சகசீவாதி
மற்றுமொரு பொருளுமிலை யென்றுமெல்லா
மனகசதா நந்தசிதா காயமான
வகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூபமேயா
மெனுமிதிலோ ரையமிலைச் சத்தியந்தா
னெங்குமுள பரமசிவ னறியச்சொன்னே
னனியுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
நன்றாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவன். (கூஎ)

சுத்தமுறும் வேதாந்த விசாரத்தாலுஞ்
சுகநல்கும் பரமசிவ பத்தியாலும்
வித்தமுத லேடணையை விடுதலாலும்
விமலமதாம் பரமசிவத் தியானத்தாலும்
முத்திதரும் பரப்பிரம ஞானமுண்டாய்
மொழிந்தமன முபசாந்தி மேவுமன்றி
சத்தமிகுங் குதர்க்கமுத லெவைகளாலுஞ்
சாந்திதனை மேவாது மனதெப்போதும். (௩அ)

திரிசியமே தொன்றுமிலாத் திருக்கேயாகித்
தியங்குமனோ விகற்பமிலா நிலைநின்றோர்க்கு
மருவியிடு நனவுகனுச் சுழுத்தியில்லை
மரணமிலை யுய்வதிலை மற்றொன்றில்லை
பிரிவறவே மனதுவெறி திருக்குநிட்டைப்
பெருமையினை யென்சொல்வோ மென்றிவ்வண்ணம்
பரிவுடனே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
ப்ரமார்த்த வுறுதியினைப் பகர்ந்தானன்றே. (௩௯)

வேறு.

சகலமான் சராசரத்தோற்றமுஞ்
சசவிஷாண சமானமென்றோதலுந்
துகளதாகிய சொப்பனம்போலவே
தொடர்மனோமய மாயெங்குந்தோற்றிய
வகிலசீவ பரேசசகங்களு
மகண்டமாம்பர ரூபமென்றோதலு
மிகழ்விலாநந்தத் தாண்டவமாடுநம்
மீசன் றன்பரி பூரணரூபமே. (௪0)

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ரு-இ திருவிருத்தம் உசுஉ.

ஆறுவது,

பிரமதீர்த்த ஸ்நானமும் பிரமமந்திரமும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

தீனதயா பரகுருவே கித்தமெந்தத்
 தீர்த்தத்தி னீதான மாடுகின்றாய்
*தானமதன் சொரூபந்தா னெவிதமாகுந்
 தானத்துக் குரியமகா மந்திரந்தா
னுனதெவை யதற்குரிய தர்ப்பணந்தா
 னமைவதெவை யோமந்தா னெவிதமாகு
நீநலமா யிவையெல்லா மருள்வாயென்ற
 நிதாகற்கு ரிபுமுனிவ னிகழ்த்தலானன். (க)

பூரணமா யான்மாவுக் கபின்னமாகப்
 பொருந்துபரப் பிரமமெனுந் தீர்த்தத்தின்கண்
சாரமதா யெப்போதுந் தானமாடல்
 சகலத்தின் மேலான தானமாகுந்
தீரமிகும் புத்திரனே யிதனையன்றித்
 தீர்த்தமெதி லாடலுமே தானமன்று
பேரறிவாம் பரப்பிரம தீர்த்தத்தின்கண்
 பேதமற நானென்று மாடுகின்றேன், (உ)

நிகழுமகம் பிரமாஸ்மி யென்றுரத்த
 நிச்சயமே மேலான தானமைந்தா
பகருமிதன் சொரூபத்தை விசாலமாகப்
 பரமசிவ னருளியவா பகரக்கேளா
யகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபமானே
 னகஞ்சச்சி தாநந்த சொரூபமானே
னகமனிசம் பரமசிவ சொரூபனென்னு
 மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம், (௩)

---

* தானமென்பது=நீராடல்.

அகமனிசங் கேவலமாம் பரசொரூப
னகமனிசங் கேவலமாஞ் சாந்தரூப
னகமனிசங் கேவலமா நித்தரூப
னகமனிசங் கேவலமாஞ் சுத்தரூப
னகமனிசங் கேவலமாம் புத்தரூப
னகமனிசங் கேவலமா முத்தரூப
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (ச)

அகமனிச நிமலான்ம சொரூபமானே
னகமனிச நிரந்தரமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிச நிட்களமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிச நிட்கிரிய சொரூபமானே
னகமனிச நிரஞ்சனமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிச நிராமயமாஞ் சொரூபமானே
மகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (ரு)

அகமனிச நிருமலமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிச நிராவரண சொரூபமானே
னகமனிச நிரவயவ சொரூபமானே
னகமனிச நிர்க்குணமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சருவான்ம சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சருவமிலாச் சொரூபமானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (சா)

அகமனிச மகந்தையிலாச் சொரூபமானே
னகமனிச மிதந்தையிலாச் சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சங்கமிலாச் சொரூபமானே
னகமனிசம் பங்கமிலாச் சொரூபமானே
னகமனிசந் துரியமதாஞ் சொரூபமானே
னகந்துரியா தீதபர சொரூபமானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம், (எ)

அகமகில விகற்பமிலாச் சொரூபமானே
னகமாதி யந்தமிலாச் சொரூபமானே
னகமனிய மொன்றுமிலாச் சொரூபமானே
னகமென்று மளவுபடாச் சொரூபமானே
னகமகில பூரணமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில காரணமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (அ)

அகமகில பூரணவா நந்தமானே
னகமபரிச் சின்னமகா நந்தமானே
னகமனிச நிமலபரா நந்தமானே
னகமனிச நிரதிசயா நந்தமானே
னகமனிசஞ் சதாநந்த கனமேயானே
னகமனிசஞ் சிதாநந்த கனமேயானே
னகமனிசம் பரப்பிரம மானேனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (கூ)

அகமுண்மை மாத்திரமாஞ் சொரூபமானே
னகமுணர்வு மாத்திரமாஞ் சொரூபமானே
னகமின்ப மாத்திரமாஞ் சொரூபமானே
னகமேக மாத்திரமாஞ் சொரூபமானே
னகமசல மாத்திரமாஞ் சொரூபமானே
னகமான்ம மாத்திரமாஞ் சொரூபமானே
னகம்பிரம மாத்திரமாஞ் சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (௰)

அகமனிச மகாகாய சொரூபமானே
னகமனிச மகத்தான சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சிதாகாய சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சிற்கனமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிசம் பராகாய சொரூபமானே
னகமனிசம் பரமான்ம சொரூபமானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (கக)

அகமனிச முடல்பொறிக ளுயிர்களுள்ள
மகங்கார மாதியிலாச் சொரூபமானே
னகமனிச மறிவுற்ற நாமரூப
மணுவுமிலா வத்துவித சொரூபமானே
னகமணுவும் பந்தமிலா நித்தமுத்த
மாகுமகண் டேகரச சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (கஉ)

அகமனிசந் தேகமுத லஞ்ஞானந்த
மனைத்துக்கும் விலட்சணமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிச மனவாக்குக் கெட்டாதான
வத்துவிதா கண்டபர சொரூபமானே
னகமகில வாதார மாகிநின்று
மதன்சங்க மணுவுமிலாச் சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (கரு)

அகமனிச மறிவுற்ற திரிசியங்க
ளனைத்துக்கு மதீதபர சொரூபமானே
னகமனிச மறைமுடியா லறியத்தக்க
வான்மாவுக் கபின்னபர சொரூபமானே
னகமனிய மணுவுமிலா தகமேயாக
வமர்கின்ற வகண்டபர சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (கச)

அகமகில ரிதயத்து மிருந்தவற்றை
யசைக்கினுமே யசஞ்சலமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில பூதமொடு பௌதீகங்க
ளமர்சிவ ராதியிலாச் சொரூபமானே
னகமகில காலமொடு தேசம்வத்து
வனைத்துமிலா வத்துவித சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தானம். (கரு)

இந்தவிதம் பரப்பிரம தீர்த்தத்தின்க
ணெளிதாக வியற்றியிடுந் தானஞ்சொன்னேன்
மைந்தவிதை மகிழ்வுடனே யொருக்காலேனு
மயக்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவன்
பந்தமறு பரப்பிரம மந்திரத்தைப்
பரமசிவன் பகர்ந்தவணம் பகரக்கேளாய்
சந்ததமுஞ் சகலமகா மந்திரத்துஞ்
சாலவுமிம் மந்திரமே சாரமாகும். (கசு)

அகமனிசஞ் சத்தான பிரமமானே
னகமனிசஞ் சித்தான பிரமமானே
னகமனிசஞ் சுகமான பிரமமானே
னகமனிசஞ் சுத்தமதாம் பிரமமானே
னகமனிச மத்துவிதப் பிரமமானே
னகமனிச மகண்டபரப் பிரமமென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்சயந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்திரங்காண். (கஎ)

அகமகில காரணமாம் பிரமமானே
னகமகில பூரணமாம் பிரமமானே
னகமகில விலட்சணமாம் பிரமமானே
னகமனிய மணுவுமிலாப் பிரமமானே
னகமகமா யமர்கின்ற பிரமமானே
னகமனிச மகண்டபரப் பிரமமென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்சயந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்திரங்காண். (கஅ)

அகமனிச மாயையிலாப் பிரமமானே
னகமாயா விகாரமிலாப் பிரமமானே
னகமனிச மவித்தையிலாப் பிரமமானே
னகமவையின் விகாரமிலாப் பிரமமானே
னகமிருமை யெவையுமிலாப் பிரமமானே
னகமென்று மேகபரப் பிரமமென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்சயந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்திரங்காண். (கக)

ஏ.

அகமனிசஞ் சற்கனமாம் பிரமமானே
னகமனிசஞ் சன்மயமாம் பிரமமானே
னகமனிசஞ் சிற்கனமாம் பிரமமானே
னகமனிசஞ் சின்மயமாம் பிரமமானே
னகமனிசஞ் சுககனமாம் பிரமமானே
னகமனிசஞ் சுக்கபரப் பிரமமென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்சயந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்திரங்காண். (உ0)

அகமனிச நித்தபரப் பிரமமானே
னகமனிசஞ் சுத்தபரப் பிரமமானே
னகமனிசம் புத்தபரப் பிரமமானே
னகமனிச முத்தபரப் பிரமமானே
னகமனிச மமலபரப் பிரமமானே
னகமனிச மகண்டபரப் பிரமமென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்சயந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்திரங்காண். (உக)

அகமனிசம் பிரஞ்ஞான சொரூபமானே
னகமனிசம் பரமான்ம சொரூபமானே
னகமனிசம் பரமசிவ சொரூபமானே
னகமனிசம் பரிசுத்த சொரூபமானே
னகமனிசம் பராற்பரமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்சயந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்திரங்காண். (உஉ)

அகமனிச நிரஞ்சனமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிச நிர்க்குணமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிச நிராவரண சொரூபமானே
னகமனிச நிட்கிரிய சொரூபமானே
னகமனிச நிராமயமாஞ் சொரூபமானே
னகநிமல பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்சயந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்திரங்காண். (உங)

அகமனிசஞ் சங்கமிலாச் சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சாந்தபர சொரூபமானே
னகமனிசம் பங்கமிலாச் சொரூபமானே
னகமனிசம் பரமார்த்த சொரூபமானே
னகமனிசம் பாசமிலாச் சொரூபமானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்சயந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்திரங்காண். (உச)

அகமகில சகசீவ பரமாய்நின்று
மப்பேத மணுவுமிலாச் சொரூபமானே
னகமகில் வேதமுடி நூற்களாலு
மறியுமகண் டேகரச சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சத்தியசிற் சுகமாய்நின்ற
வத்துவிதப் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்சயந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்திரங்காண். (உரு)

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாமல்
வெகுகால பரியந்தஞ் செபித்துக்கொண்டே
விமலபர ஞானத்தைப் பழகல்வேண்டும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மகத்தான பாவமெலா நாசஞ்செய்யுந்
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றுவிதத்தால் வருந்துயரை நாசஞ்செய்யும். (உகூ)

புகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பொய்யான பேதமெலா நாசஞ்செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிடசிந்தா ரோகமெலா நாசஞ்செய்யும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மனதிலுள வியாதியெலா நாசஞ்செய்யும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பலவாதி வியாதிகளை நாசஞ்செய்யும். (உஎ)

திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னினைவுற்ற சோகமெலா நாசஞ்செய்யு
மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னகத்திலுள காமமெலா நாசஞ்செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிரளுற்ற கோபமெலா நாசஞ்செய்யும்
மிகவுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மேவியசங் கற்பமெலா நாசஞ்செய்யும். (உ௯)

பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பலவிதமாஞ் சிந்தைகளை நாசஞ்செய்யு
மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னகமென்னுந் துயரையெலா நாசஞ்செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிதுவென்னுந் துயரையெலா நாசஞ்செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிரிசியமாம் யாவையுமே நாசஞ்செய்யும். (உ௰)

அமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னஞ்ஞான மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னவிவேக மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னபிமான மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னரந்தைமிகும் பவத்தையெலா நாசஞ்செய்யும். (௩௰)

திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றேகத்தின் றோடமெலா நாசஞ்செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிந்திரிய தோடமெலா நாசஞ்செய்யும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மனமுதலின் றோடமெலா நாசஞ்செய்யும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பலகோடி தோடமுமே நாசஞ்செய்யும். (௩௧)

ஏற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னெந்திரதந் திரமெல்லா நாசஞ்செய்யுந்
தேற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிட்டமதிட் டங்களெலா நாசஞ்செய்யு
மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னசத்தான மயக்கமெலா நாசஞ்செய்யுந்
தோற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றோன்றியவெத் துவிதமுமே நாசஞ்செய்யும். (கஉ)

போற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பூதங்க ளனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுந்
தோற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றொடர்புவன மியாவையுமே நாசஞ்செய்யு
மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னுன்மவுணர் வனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
சகசீவ பரமெவையு நாசஞ்செய்யும். (கங)

சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
சந்ததமாந் தியானத்தைச் சாரப்பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
சவிகற்ப சமாதியினைச் சாரப்பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
சகலவிகற் பமுமற்ற சமாதிநல்குஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
சலனமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும். (கச)

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிகழ்சத்வா பத்தியெனும் பூமிநல்கு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிசைத்தவசஞ் சத்தியெனும் பூமிநல்கும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பதார்த்தாபா வனையென்னும் பூமிநல்குந்
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றுரியகையென் றோதியநற் பூமிநல்கும். (கரு)

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னமலான்ம ஞானத்தை விளக்குவிக்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னமலான்ம லோகத்தின் செயத்தைநல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னதிசயமா மான்மசுகந் தனையேநல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னகண்டமதா மோட்சசுக மளிக்குமன்றே. (௬௬)

அரியவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்துக்
கதிசயமா மந்திரமே யொன்றுமில்லை
பரவுமெழு கோடிமகா மந்திரந்தான்
பலகோடி சன்மங்க டருவதன்றி
மருவியிடுஞ் சன்மங்கண் மாற்றாதென்றும்
மற்றதனு லனைத்துக்கு மேலாகின்ற
துரிசிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தைத்
தொடர்ந்தகில மந்திரமுந் தொலைக்கவேண்டும். (௬௭)

பலவிதமா மந்திரமுந் தூரத்தள்ளிப்
பயிலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்தை
நிலையுறவே யாதரவா யிடைவிடாம
னித்தமுமே முமூட்சுவெலாம் பழகல்வேண்டுஞ்
சலனமிலாப் பழக்கத்தான் ஞானமோட்சஞ்
சகலமுமே சடிதியினிற் சித்தியாகுந்
தலைமையுறும் பரமசிவன் சரணந்தொட்டுத்
தத்துவமாய் நவில்கின்றேன் சங்கையில்லை. (௬௮)

சகலமதாம் வேதத்தும் வேதாந்தத்துஞ்
சகலவிதி காசத்துஞ் சாத்திரத்தும்
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
மெய்யுணர்வா னந்தகன மானவீச
னகிலர்க்கு மிதமாக வென்னிடத்தே
யருளியவா நிதாகநினக் கருளிச்செய்தேன்
புகலுமிதை யாதரவாக் கேட்டுணர்ந்தோன்
பூரணமாம் பரப்பிரம மாவனன்றே. (௬௯)

கற்பிதமாய்க் காண்பதெலா மென்றும்பொய்யே
களங்கமிலாப் பரமசிவ மொன்றேமெய்யாந்
துற்பலமா மனவாக்குப் பொறிகளொன்றுந்
றொடரவொணாப் பேரறிவா நந்தமான
தற்பரமே யகமென்னும் புந்திதானே
தருமோட்ச காரணமீ துறுதியென்றே
நிர்ப்பயமாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
நீரோடன் மந்திரமு னிகழ்த்தினனல். (சம)

வேறு.

நிருவிகார நிரஞ்சனநிர்க்குண
நித்தநிட்கள நின்மலமாகிய
பிரிவில்சத்திய சிற்சுகபூரணப்
பிரமநானெனப் பேசியதானமு
மருவகம்பிர மாஸ்மியெனச்சொலு
மாசின்மந்திர மும்மற்றியாவுமே
பரமவாநந்தத் தாண்டவமாடுநம்
பரசிவன்பரி பூரணரூபமே. (சக)

ஆறுவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் சு-இ திருவிருத்தம் ௩௱௩.

ஏழாவது,
பிரமதர்ப்பணமும் பிரமவோமமும் உரைக்கும்
அத்தியாயம்.

சதாமருவுந் தானமொடு மந்திரத்தைச்
சகலர்க்கு மிதமாக முந்துமோத்தி
னிதாகனினக் கருள்செய்தே னிந்தவோத்தி
னித்தியமாந் தருப்பணமோ டோமந்தன்னை
யுதாரமதாய்ப் பரமசிவன் சொனவாசொல்வே
னுலகத்தும் வேதத்துஞ் சாத்திரத்தும்
நிதானமுடை யிவையரிதா மிவ்வர்த்தத்தை
நிலையுடைய மனதுடனே நின்றுகேளாய், (க)

ஒருக்காலும் பிரபஞ்ச மொருவிடத்து
மோரணுவு முண்மையதா யிலவேயில்லை
திருக்கான பரப்பிரம மாத்திரந்தான்
திரமாக வெப்போது மிருப்பதென்றே
யிருக்காதி வேதமுடி வனைத்தினாலு
மியம்பியசிற் பரப்பிரம நானேயென்று
தருக்காதி யுதவியினா லுறுதிப்பட்ட
தகுபிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (௨)

சகலபரி பூரணமாம் பிரமநானே
சத்தியஞா னாநந்தப் பிரமநானே
யகிலவதிட் டானபரப் பிரமநானே
யன்னியமோ ரணுவுமிலாப் பிரமநானே
நிகரில்சிதா காயபரப் பிரமநானே
நிமலான்மா காரபரப் பிரமநானே
யிகழுமுரு வெவையுமிலாப் பிரமநானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (௩)

சோகமிலாச் சுககனமாஞ் சொரூபநானே
சுத்தமதாம் பரமான்ம சொரூபநானே
யாகுமொரு விகற்பமிலாச் சொரூபநானே
யத்துவித வாநந்த சொரூபநானே
மோகமிலாப் பரிசுத்த சொரூபநானே
மூதுணர்வாம் பரஞ்சோதி சொரூபநானே
யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (௪)

உவமையிலா வொன்றான சொரூபநானே
யொன்றென்னுங் கணிதமுமறுச் சொரூபநானே
விவிதமிலா விமலபர சொரூபநானே
விண்ணினுமே நுண்ணியதாஞ் சொரூபநானே
தவிர்தலிலாத் தற்பரமாஞ் சொரூபநானே
தகுசந்தா மாத்திரமாஞ் சொரூபநானே
யெவையுமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (௫)

சொல்லுமொரு பொருளுமிலாச் சொரூபானே
சும்மாவே யிருக்கின்ற சொரூபானே
கல்லெனவே யசைவற்ற சொரூபானே
காண்பானுங் காட்சியுமில் சொரூபானே
யல்லலிலா வகண்டசுக சொரூபானே
யயலற்ற பரமோட்ச சொரூபானே
யெல்லையிலாப் பரப்பிரம சொரூபானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (சு)

சதாநந்த மயமான சொரூபானே
சந்ததமுஞ் சாந்தபர சொரூபானே
சிதாநந்த மயமான சொரூபானே
சின்மயமாம் பரமசிவ சொரூபானே
யுதாரபரி பூரணமாஞ் சொரூபானே
யொன்றுலு முன்னவொணுச் சொரூபானே
யெதாகினுமோ ரணுவுமிலாச் சொரூபானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (எ)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூபானே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபானே
நிருபமமாம் பரப்பிரம சொரூபானே
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூபானே
நிரவயவ பரப்பிரம சொரூபானே
நிட்களமாம் பரப்பிரம சொரூபானே
யிருமையிலாப் பரப்பிரம சொரூபானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (அ)

சாட்சியமா யொருபொருளு மிலாமையாலே
சாட்சியெனுந் தன்மையிலாச் சொரூபானே
காட்சியுடன் காண்பானு மிலாமையாலே
கலக்கமிலாக் கேவலமாஞ் சொரூபானே
மோட்சமுடன் பந்தமுமே யிலாமையாலே
மொழியுமொரு விசேடமிலாச் சொரூபானே
யீட்சணமே முதலிலதாஞ் சொரூபானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (கூ)

உடல்பொறிக ளுயிர்கண்மனம் புந்திசித்த
மோங்குமகங் காரமிலாச் சொரூபநானே
மடமையதன் காரியமா நாமரூப
மயலணுவு மருவாத சொரூபநானே
படருமனே வாக்குகளுக் கெட்டாதான
பங்கமிலாச் சைதன்ய சொரூபநானே
யிடரில்பரா நந்தகன சொரூபநானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (ய)

சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சொரூபநானே
சலனமிலா வேகான்ம சொரூபநானே
நித்தியமா நிருவாண சொரூபநானே
நிறைவுற்ற மகாமௌன சொரூபநானே
யுத்தமமாந் துரியபர சொரூபநானே
யோய்ந்ததுரி யாதீத சொரூபநானே
யித்தனையு மிலாதபர சொரூபநானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (கக)

சனனமுதல் விகாரமிலாச் சொரூபநானே
சஞ்சலமாங் கிரியையிலாச் சொரூபநானே
நனவுகனச் சுழுத்தியிலாச் சொரூபநானே
நவில்விசுவ னுதியிலாச் சொரூபநானே
பனுவுபுர மூன்றுமிலாச் சொரூபநானே
பரசிவ சகங்களிலாச் சொரூபநானே
யநவரதம் பரப்பிரம சொரூபநானென்
றமர்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (கஉ)

சந்ததமுஞ் சன்மாத்ர சொரூபநானே
சலனமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபநானே
தொந்தமிலாச் சுகமாத்ர சொரூபநானே
துவிதமிலா வத்துவித சொரூபநானே
பந்தமிலாப் பரமுத்த சொரூபநானே
பரமசிதா காயபர சொரூபநானே
யந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானென்
றமர்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (கங)

அதுவிதுநீ நான்முதலாய்க் காண்பதெல்லா
மணுவுமிலெ யணுவுமிலெ யணுவுமில்லை
யெதுவெதுதான் றிரிசியமா யெங்கேயெங்கே
யெவ்விதமாய்த் தோற்றினுமத் தோற்றமெல்லாந்
திதமருவுந் திருக்கான பிரமமேயாந்
திலமளவு மையமிலைச் சத்தியந்தா
னிதமனைய பரப்பிரம நானேயென்று
நிகழ்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங்காண். (யச)

இவ்விதமே பரப்பிரம தருப்பணத்தை
யெல்லோர்க்கு மிதமாக விசைத்தேன் மைந்தா
செவ்வியதா மிப்பொருளை யொருக்காலேனுஞ்
சிரத்தையுடன் கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவ
னவ்விதமே பரமசிவ னருளிச்செய்த
வதிசயமாம் பரப்பிரம வோமந்தன்னைத்
திவ்வியமா நிதாகவினி யுனக்குச்சொல்வேன்
தியங்கியிடா மனதுடனே திருந்தக்கேளாய். (கரு)

அகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபமானே
னகமனிசம் பரமான்ம சொரூபமானே
னகமனிசம் பரமசிவ சொரூபமானே
னகமனிசம் பராற்பரமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிசம் பரமசுக சொரூபமானே
னகமனிசம் பரிபூன்ற சொரூபமானே
னகமனிசம் பிரஞ்ஞான சொரூபனென்று
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (யசா)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூபமோநா
னித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபமோநான்
பரவியதாம் பரப்பிரம சொரூபமோநான்
பரிசுத்த பரப்பிரம சொரூபமோநான்
பிரிவுபெறுப் பரப்பிரம சொரூபமோநான்
பிரணவார்த்த பரப்பிரம சொரூபமோநா
னருவமதாம் பரப்பிரம சொரூபநானென்
றகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (கள)

சதாநந்த பரப்பிரம சொரூபமோன்
சாந்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
சிதாநந்த பரப்பிரம சொரூபமோரான்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
ஞாதாரமதாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
ஞேர்வடிவாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னதாகியநற் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (கம)

கருதவொணுப் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னுருவமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
கிரியையிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னருவமதாம் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (கக)

அகமென்றுந் தேகமல பொறிகளல்ல
வகமென்றும் பிராணனல மனதுமல்ல
வகமென்றும் புத்தியல சித்தமல்ல
வகமென்று மாங்காரந் தானுமல்ல
வகமென்று மிதன்மூலாஞ் ஞானமல்ல
வகநனவு கனவுதுயி லடைந்தோனல்ல
வகமென்று மெவைக்கும்விலட் சணமேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (உ0)

அகமென்றுந் தூலமுத லுடல்மூன்றல்ல
வகம்விசுவ னுதியபி மானியல்ல
வகமென்று மன்னமய மாதியல்ல
வகமென்று மவையினபி மானியல்ல
வகமென்று மறைந்தவையின் றிரளுமல்ல
வகநாம ரூபங்க ளெவையுமல்ல
வகமென்று மெவைக்கும்விலட் சணமேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (உக)

ஓதியுணர் சிரவணமு மெனக்கிங்கில்லை
யூகமுறு மனனமுமே யெனக்கிங்கில்லை
பேதமிலாத் தியானமுமே யெனக்கிங்கில்லை
பிரிவற்ற சமாதியுமே யெனக்கிங்கில்லை
யேதுமிலா ஞானமுமே யெனக்கிங்கில்லை
யிருமையிலா முத்தியுமே யெனக்கிங்கில்லை
யாதியிலாப் பரப்பிரம நானேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (௨௨)

சுகதமுதற் பேதங்கண் மூன்றுமில்லை
சூக்கமகா பூதங்க ளைந்துமில்லை
புகன்மனது முதலியவோர் நான்குமில்லை
பூதமுதற் காலங்கண் மூன்றுமில்லை
விகலமுறு குணங்களொரு மூன்றுமில்லை
விதிமுதலா மூர்த்தியொரு மூன்றுமில்லை
யகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (௨௩)

வேதங்க ளனைத்துமிலை நூற்களில்லை
விளம்பியவவ் வேதாதிப் பொருளுமில்லை
பூதங்க ளனைத்துமிலை யப்பூதத்தாற்
பொருந்துவதாஞ் சரமசர மெவையுமில்லை
பேதங்க ளனைத்துமிலை யப்பேதத்தாற்
பின்னமெனப் பேசியிடும் பொருளுமில்லை
யாதங்க மற்றபர நானேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (௨௪)

அகிலவித தத்துவமு மசத்தேயாகு
மகிலவித வுலகமுமே யசத்தேயாகு
மகிலவித வன்னமுமே யசத்தேயாகு
மகிலவித வாச்சிரம மசத்தேயாகு
மகிலவித நாமங்க ளசத்தேயாகு
மகிலவித ரூபங்க ளசத்தேயாகு
மகிலமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம் (௨௫)

சுருதியுணர் ஞானமுமே யசத்தேயாகுஞ்
சூக்குமநூன் ஞானமுமே யசத்தேயாகுஞ்
சருவவித தீர்த்தமுமே யசத்தேயாகுஞ்
சகலதவந் தானமுமே யசத்தேயாகுங்
குரவனொடு சீடனுமே யசத்தேயாகுங்
குருசொல்லு மந்திரமு மசத்தேயாகு
மருவமதாம் பரப்பிரம னானேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (௨௬)

தொந்தமுற நினைப்பதெலா மசத்தேயாகுந்
துவிதமதாய்க் காண்பதெலா மசத்தேயாகும்
பந்தமுறு தேகமுத லசத்தேயாகும்
பலவிதமாஞ் சீவர்களு மசத்தேயாகுஞ்
சிந்தையுறும் போகமெலா மசத்தேயாகுஞ்
செறிகின்ற வினைகளெலா மசத்தேயாகு
மந்தமிலாப் பரப்பிரம னானேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (௨௭)

வித்தரமாய் விளம்புவது மசத்தேயாகும்
விருப்பமுடன் கேட்பதுவு மசத்தேயாகுஞ்
சத்தியமாய்ப் பார்ப்பதுவு மசத்தேயாகுஞ்
சஞ்சலமா யுண்ணுவது மசத்தேயாகு
மெத்திரமாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாந் திரிசியமு மசத்தேயாகு
மந்தமிலாப் பரப்பிரம னானேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (௨௮)

குறைவற்ற பரப்பிரம மானென்னிற்
குறுக்குநெடுக் காண்டெலா மசத்தேயாகுங்
கறையற்ற பரப்பிரம மானவென்னிற்
காரியகா ரணமெல்லா மசத்தேயாகும்
மறைவற்ற பரப்பிரம மானவென்னின்
மயங்கியிடுந் தோற்றமெலா மசத்தேயாகு
மறிவுற்ற தெவையுமிலாப் பரனானென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (௨௯)

சருவமொடு கிஞ்சிலுமே யசத்தேயாகுஞ்
சஞ்சலமாஞ் சுகதுக்க மசத்தேயாகும்
புரணமொடு பரிச்சின்ன மசத்தேயாகும்
புண்ணியபா வங்களெலா மசத்தேயாகும்
மருவுசெய மபசெயமு மசத்தேயாகும்
மகிழுமிலா பாலாப மசத்தேயாகு
மருவமதாம் பரப்பிரம நானேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (கய)

சித்தமுத லெப்பொருளு மசத்தேயாகுஞ்
சிறுமைதரும் பகுதியுமே யசத்தேயாகும்
வித்தரமாம் வித்தையெலா மசத்தேயாகும்
விதம்விதமாந் தோற்றமெல்லா மசத்தேயாகுஞ்
சத்தமுத லைம்புலனு மசத்தேயாகுஞ்
சகலசரா சரசகமு மசத்தேயாகு
மத்தமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (கக)

புத்திரனே யுட்பொருளு மசத்தேயாகும்
புரையற்ற வெளிப்பொருளு மசத்தேயாகும்
பத்திசெயு நீதானு மசத்தேயாகும்
பகர்கின்ற நான்றானு மசத்தேயாகும்
வித்தரமா மற்றோரு மசத்தேயாகும்
விரிந்தசக சிவபர மசத்தேயாகு
மத்துவிதப் பரப்பிரம நானேயென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதாமோமம். (கஉ)

அகம்பிரம நிச்சயமே தானமற்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மந்திரங்கா
ணகம்பிரம நிச்சயமே தருப்பணம்மற்
றகம்பிரம நிச்சயமே யோமமந்தா
வகம்பிரம நிச்சயமே மற்றுமுள்ள
வறங்களெலா மாதலினின் முமுட்சுவானோ
ரகம்பிரம நிச்சயமே யிடைவிடாம
லநவரத மாதரவாய்ப் பழகல்வேண்டும். (கங)

இவ்விதமே பரமசிவ னிசைத்தவண்ண
மீனமிலாத் தானமுத லோமஹீருய்ச்
செவ்வியதாம் பொருளையெலாஞ் செப்பினேனுன்
செப்பியதி லையமிலைச் சத்தியந்தான்
றிவ்வியமாய் நிறைந்தெங்கு நின்றவீசன்
றிருபாதந் தன்னாணை யுரைத்ததுண்மை
யவ்விதமா மிப்பொருளை யொருக்காலேனு
மன்புடனே கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவன். (௩௪)

உலகமெலா மெதனிடையி லுதித்தொடுங்கு
மொளிர்பானு விந்துவன லுடுக்கண்மின்னற்
பலவொளியு மெதனாலே விளக்கலாகும்
பகருமவை யெதனைநிதம் விளக்கமாட்டா
விலகுசுரா சுரரொவரு மெதன்பயத்தா
லெக்காலுந் தஞ்செயலே யியற்றுநிற்ப
ரலையுமறி பொருளையெலா மகற்றியந்த
வறிவுருவாஞ் சிவத்தையுபா சிக்கவேண்டும். (௩௫)

அகண்டவறி வானபர சிவமேநானென்
றநவரத மிடையறவே செய்யுந்தியானம்
புகன்றவுபா சனையாகு மதனாலுண்மைப்
பொருந்தியநற் புந்தியினாற் பரசிவத்தை
நிகழ்ந்திடவே யறிந்திடலா மற்றொன்றாலு
நிருமலமா யறியவொணா தாதலாலே
பகர்ந்தகுரு வசனத்தாற் பரசிவத்தைப்
பத்தியுட னென்றுமுபா சிக்கவேண்டும். (௩௬)

சகலசக வதிட்டான மாகாநின்ற
சத்தியஞா னாநந்த சிவமேயென்று
மகமெனவே யனியமற வறியாதோர்க்கிங்
காந்தவித துன்பத்துக் கேதுவான
விகல்பவமாம் வாரிதியி னின்றெழுந்தவ்
வேகபர சிவமென்னுந் தீரஞ்சார்ந்து
சுகமுறுவ திலையதனாற் பரசிவத்தைச்
சொன்னவண மெவ்விதமு மறியவேண்டும். (௩௭)

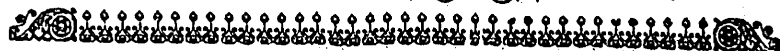
சந்ததமுஞ் சகலசகன் ஞத்ஞிச்
  சகலர்க்கு மிதமான போகமோட்ச
மெந்தவித புருடார்த்தந் தனையுலகு
  மியல்புள்ள பரமசிவ னிசைத்தவண்ண
மந்தரிபு மாமுனிவ னிதாகனுக்கங்
  ககத்திலுள சங்கையெலாந் தீரும்வண்ணம்
பந்தமறு தருப்பணமோ டோமந்தன்னைப்
  பரிவுடனே பாங்காகப் பகர்ந்தானன்றே. (௩அ)

வேறு.

சருவபூரண மாகியகண்டமாய்ச்
  சாந்தமாய்ச்சச்சி தாநந்தரூபமாய்த்
திரிசியங்க ளனைத்துமிலாமலே
  திருக்குமாத்திர மாய்த்திகழாநின்ற
பிரிவிலாப்பர நானென்றுபேசிய
  பிரமதர்ப்பண மும்பரவோமமு
மரியவாநந்தத் தாண்டவமாடுநம்
  மாண்டவன்பரி பூரணரூபமே. (௩௯)

ஏழாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் எ-இு திருவிருத்தம் ௩௪௨.

எட்டாவது,
சீவன்முத்த விலக்கண முரைக்கும்
அத்தியாயம்.

நிதாகனைக் கிவ்வோத்திற் சீவன்முத்த
  னிகழுமிலக் கணமான போதஞ்சொல்வேன்
சதாநந்த கனமான வான்மாவாகச்
  சாந்திமிகுந் திருப்போனே சீவன்முத்த
னுதாரபரி பூரணமா யொழிவில்சத்தா
  யுணர்வுருவா மான்மாவுக் கபின்னமான
சிதாநந்த பரப்பிரம நானேயென்று
  செறிகின்ற துணிவுடையோன் சீவன்முத்தன். (க)

சத்துவமே முதலியமுக் குணமுமின்றிச்
சத்தியமாய்ப் பராற்பரமாய்ப் பரமாநந்த
சித்துருவாம் பரப்பிரம நானேயென்று
சின்னமிலாத் துணிவுடையோன் சீவன்முத்த
னத்திரமாந் தேகங்கண் மூன்றுமின்றி
யறிவுருவா யாநந்த கனமாயொன்றாய்
நித்தியமாம் பரமான்மா நானேயென்று
நிரந்தரமாந் துணிவுடையோன் சீவன்முத்தன். (௨)

தேகமுத லபிமான மணுவுமின்றித்
திடமாகப் பரப்பிரம நானேயென்று
மேகமதாந் துணிவுற்றுப் பரமாநந்த
மெப்போது மிசைந்திடுவோன் சீவன்முத்தன்
சோகமுறு மகங்கார மிறையுமின்றிச்
சுத்தபர சின்மாத்ர சொரூபமாக
மோகமற நின்றுமகா நந்தம்பெற்று
மோனமடைந் திடுவோனே சீவன்முத்தன். (௩)

தூயமனந் தனிலென்றுஞ் சின்மாத்ரத்தைத்
தொடர்பவனாய்ச் சின்மாத்ர சொரூபனாகி
மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளையெல்லா
மதியாத மனதுடையோன் சீவன்முத்தன்
காயமுத லெவ்விடத்து நிறைந்துநின்றுங்
கற்பிதமா மொன்றேனும் பற்றேயின்றி
நேயமதா நித்தசுக திருத்தனாகி
நிச்சலமாய் நின்றவனே சீவன்முத்தன். (௪)

எப்போதும் பரமான்ம பரனேயாகி
யேகமதாம் பிரஞ்ஞான மகமென்றெண்ணித்
தற்போக மின்றிமகா நந்தரூபந்
தானாகி நிற்பவனே சீவன்முத்தன்
கற்போல மனமுதலின் சலனமின்றிக்
களங்கமிலாக் கேவலனாய்ச் சுத்தான்மாவாய்ச்
சற்போத வாநந்த வநுபவத்தைச்
சந்ததமுஞ் சார்ந்தவனே சீவன்முத்தன். (௫)

அன்னியமாஞ் சிந்தையெலா மறவுந்தள்ளி
யகண்டேக ரூபமதாய்ச் சாந்தனாகிப்
பின்னமுறும் பொய்யான பொருளேயின்றிப்
பேதமற நிற்பவனே சீவன்முத்த
னுன்னவொணு மாயைமனம் புந்திசித்த
மோங்குமகங் காரமுயிர் பொறிகடேக
மென்னுமிவை யெனக்கில்லை பிரமமேநா
னென்றுதிட நிச்சயவான் சீவன்முத்தன். (௬)

சத்தமுத லைம்புலனு மெனக்கிங்கில்லை
சத்துருவாங் காமமில்லை கோபமில்லை
புத்தியுறுந் தோடமிலை குணமுமில்லை
பொய்யான மற்றவொரு பொருளுமில்லை
சித்தமுத லெவையுமிலாத் தன்மையாலே
சிறுமைதரும் பந்தமிலை முத்தியில்லை
யித்தனையு மில்லாத பிரமமேநா
னென்றுதிட நிச்சயவான் சீவன்முத்தன். (௭)

எனக்கயலாய்த் தூலமுதற் றேகமில்லை
யெனக்கயலாய் நனவுமுத லவத்தையில்லை
யெனக்கயலாய் விசுவன்முத லாருமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சமட்டிவியட் டிகளுமில்லை
யெனக்கயலா யாந்தரமாஞ் சகத்துமில்லை
யெனக்கயலாய் வாகியமாஞ் சகத்துமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமில்லை பிரமமேநா
னென்றுரமா யிருந்திடுவோன் சீவன்முத்தன். (௮)

எனக்கயலாய்த் தீர்த்தமில்லை தானமில்லை
யெனக்கயலாய்த் தலங்களில்லை தெய்வமில்லை
யெனக்கயலாய்த் தெய்வத்தின் சேவையில்லை
யெனக்கயலாய்த் தருமமில்லை பாவமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சனனமிலை பந்தமில்லை
யெனக்கயலாய் ஞானமிலை மோட்சமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலைப் பிரமமேநா
னென்றுரமா யிருந்திடுவோன் சீவன்முத்தன். (௯)

எனக்கயலாய் வேதமிலை நூலுமில்லை
யெனக்கயலாய் விதியுமிலை நிடேதமில்லை
யெனக்கயலாய்க் குருவுமில்லை சீடனில்லை
யெனக்கயலா யுபதேச வாக்குமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பரமுணரும் போதமில்லை
யெனக்கயலாய்க் காலமில்லை தேசமில்லை
யெனக்கயலா யென்றுமொரு பொருளுமில்லை
யான்பிரம மென்றுணர்வோன் சீவன்முத்தன். (௰)

எனக்கயலாய்ப் பூதமில்லை புவனமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பௌதிகமா மெவையுமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சருவமில்லை கிஞ்சிவில்லை
யெனக்கயலா யொருமையிலை யிருமையில்லை
யெனக்கயலாய்த் தூரமிலை யண்மையில்லை
யெனக்கயலா யுயர்வுமில்லை தாழ்வுமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் புகழ்வுமில்லை யிகழ்வுமில்லை
யான்பிரம மென்றுணர்வோன் சீவன்முத்தன். (௰க)

எனக்கயலாய்ச் சாதியில்லை நீதியில்லை
யெனக்கயலாய்க் கோத்திரமுங் குலமுமில்லை
யெனக்கயலாய்க் கருமமில்லை பயனுமில்லை
யெனக்கயலாய்க் காரியகா ரணமுமில்லை
யெனக்கயலாய் வித்தையில்லை யவித்தையில்லை
யெனக்கயலாய்த் தியானமில்லை சமாதியில்லை
யெனக்கயலாய் நாதமில்லை சத்தமில்லை
யான்பிரம மென்றுணர்வோன் சீவன்முத்தன். (௰உ)

எனக்கயலாய்ச் செபமுமில்லை தவமுமில்லை
யெனக்கயலாய் மந்திரதந் திரமுமில்லை
யெனக்கயலா யோமமில்லை சாந்தியில்லை
யெனக்கயலா யிரவுமில்லை பகலுமில்லை
யெனக்கயலாய் விதியுமில்லை யரியுமில்லை
யெனக்கயலா யரனுமில்லை யினனுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் தேவதைக ளாருமில்லை
யான்பிரம மென்றுணர்வோன் சீவன்முத்தன். (௰௩)

சீதமுடன் ருபமுமே யெனக்கிங்கில்லை
செயமுடனே யபசெயமு மெனக்கிங்கில்லை
பீதியுட னபீதியுமே யெனக்கிங்கில்லை
பிணிபோன்ற பசிதாக மெனக்கிங்கில்லை
யாதியுடன் வியாதியுமே யெனக்கிங்கில்லை
யடிமுடிமேற் கீழொன்று மெனக்கிங்கில்லை
போதகன பரப்பிரம நானேயென்று
பூரணமா மறிவுடையோன் சீவன்முத்தன். (யச)

பனுவியிடுந் திக்குவிதிக் கெனக்கிங்கில்லை
பாகியமு மாந்தரமு மெனக்கிங்கில்லை
வினவியிடத் தகுபொருளு மெனக்கிங்கில்லை
விளம்பியிடத் தகுபொருளு மெனக்கிங்கில்லை
நினைவிலுறத் தகுபொருளு மெனக்கிங்கில்லை
நின்றுணரத் தகுபொருளு மெனக்கிங்கில்லை
யணியமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்னு
மகண்டபர வறிவுடையோன் சீவன்முத்தன். (யரு)

பலவிதமாம் போக்கியமு மெனக்கிங்கில்லை
பற்றியிடும் போகமுமே யெனக்கிங்கில்லை
யலைவுதரு மிராகமுமே யெனக்கிங்கில்லை
யமர்கின்ற சாந்தியுமே யெனக்கிங்கில்லை
நிலைமருவா வவிவேக மெனக்கிங்கில்லை
நீக்கவொண்ணுப் பாசமுமே யெனக்கிங்கில்லை
சலனமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
சந்ததமுந் துணிவுடையோன் சீவன்முத்தன். (யசு)

பிரியமுட னப்பிரிய மெனக்கிங்கில்லை
பிரமோத மோதமுமே யெனக்கிங்கில்லை
யிருமையெனு மாரோப மெனக்கிங்கில்லை
யில்லையெனு மபவாத மெனக்கிங்கில்லை
திருமலமா மிலக்கியமு மெனக்கிங்கில்லை
நிலைபெற்ற யோகமுமே யெனக்கிங்கில்லை
யொருவடிவாம் பரப்பிரம நானேயென்னு
முரமான துணிவுடையோன் சீவன்முத்தன். (யஎ)

பிறந்திடுத லிருந்திடுதல் வளர்தலில்லை
  பெருத்திடுத லிளைத்திடுதன் மரித்தலில்லை
செறிந்தபல சருமாதி தாதுவில்லை
  சிறுமையுட னெவ்வண முஞ் சரையுமில்லை
யறிந்திடுமோ ருபாதியுமே யெனக்கிங்கில்லை
  யத்துவிதந் துவித்முத லெவையுமில்லை
நிறைந்தவறி வானபர நானேயென்று
  நிலைபெற்று நிற்பவனே சீவன்முத்தன். (யஅ)

கருமையிலை வெண்மையிலை செம்மையில்லை
  கண்டபல வுருவமிலை நாமமில்லை
மருளுமிலை தெருளுமிலை வெளியுமில்லை
  மறைவுமிலை யிருளுமிலை யொளியுமில்லை
விரதமிலை யின்பமிலை துன்பமில்லை
  வேறான பொருளொன்று மெனக்கிங்கில்லை
புரணமதாம் பரப்பிரம நானேயென்று
  புரையறவே யிருந்திடுவோன் சீவன்முத்தன். (யகூ)

ஏதமெனத் தள்ளியிடும் பொருளுமில்லை
  யிதமெனவே கூட்டியிடும் பொருளுமில்லை
யோதியிடுங் குருசிடர் முதலுமில்லை
  யொளிர்ஞான ஞாதுருஞே யங்களில்லை
சேதனமுஞ் சித்தலதாஞ் செடமுமில்லை
  செறிகின்ற சுபாசுபமு மெனக்கிங்கில்லை
பேதமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
  பிரிவறவே யிருந்திடுவோன் சீவன்முத்தன். (உய)

அற்புதமா யொருபொருளு மெனக்கிங்கில்லை
  யான்மாவு மனான்மாவு மெனக்கிங்கில்லை
கற்பிதமாஞ் சுவர்க்கமுதற் பலமுமில்லை
  களங்கமறப் பழகியிடுங் கல்வியில்லை
பற்பலவாஞ் சங்கைசமா தானமில்லை
  பயில்சாந்தி தாந்திமுத லெனக்கிங்கில்லை
தற்பதமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
  தளர்வறவே யிருந்திடுவோன் சீவன்முத்தன். (உக)

பங்கமுறு விகற்பங்க ளெனக்கிங்கில்லை
பலவிசமா மூலகங்க ளெனக்கிங்கில்லை
யிங்கிகழத் தகுபொருளு மெவையுமில்லை
யியற்றிபிடத் தகுபொருளு மெவையுமில்லை
மங்கலற வசனிக்கும் வாக்குமில்லை
மவுனமடைந் திடுகிலேபு மெனக்கிங்கில்லை
துங்கமதாம் பரப்பிரம நானேயென்னுந்
துணிவுடனே யிருந்திடுவோன் சீவன்முத்தன். (உ உ)

திரிகுணமுஞ் சம்மான பகுதியில்லை
திகழ்சத்வ மேலான மாயையில்லை
யிருகுணமு மேலான வவித்தையில்லை
யிருண்மேலாந் தாமதமாம் பகுதியில்லை
யுரைசெயுமோ ருபாதியுமே யிலாமையாலே
யோதியிடும் பரசீவ சகமேயில்லை
யிருமையற வுளதுபரப் பிரமமொன்றே
யிதுவேநா னெனவுணர்வோன் சீவன்முத்தன். (உ௩)

சத்தியஞா னநந்த சொரூபமேநான்
சத்தியஞா னநந்த சொரூபமேநான்
நித்தியஞா னநந்த சொரூபமேநான்
நித்தியஞா னநந்த சொரூபமேநான்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சொரூபமேநான்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சொரூபநானென்
றித்திறமாய்த் திடமான நிச்சயத்தை
யிடையறவே யிசைந்திடுவோன் சீவன்முத்தன். (உ௪)

தன்னிடையே தானாக விலங்காநின்ற
தற்பதமாம் பரப்பிரமந் தானேயென்று
பின்னமிலா வறிவுற்றுப் பிரமாகாரம்
பெற்றவனே பிணிப்பற்ற சீவன்முத்த
னன்னியமே யில்லாத வான்மாவின்கண்
ணமர்ந்தாங்கே ரமிப்போனு யக்கண்டமான
தன்னிடையே தானாகத் தனித்துநின்று
தன்னின்பம் புசிப்பவனே சீவன்முத்தன். (உ௫)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றதிதிடமா நிச்சயமே யடைந்தவற்றுற்
றரும்பிரம சொரூபத்தி னிட்டைகூடித்
தங்குமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தேதானுகிச்

சகம்பரநா னீதெனவே தோற்றுந்தோற்றஞ்
சகலமுமே மறந்துமகா நந்தம்பெற்று
மிகும்பிரம ஞானத்தி னுரம்பெற்றோனே
மிகமேலாய் விளம்பியிடுஞ் சீவன்முத்தன். (உசு)

இன்னவிதம் பரமசிவ னெனக்குமுன்ன
மினிமையுட னருள்செய்த சீவன்முத்தன்
றுன்னுமிலக் கணமான திடபோதத்தைத்
துகளறவே நிதாகநினக் கருளிச்செய்தேன்
சொன்னவிவை வேதத்துஞ் சாத்திரத்துஞ்
சூக்குமமா மரிதாகுங் குய்யமாகும்
பன்னுமிதைப் பரிவுடனே யொருக்காலேனும்
பங்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமேயாவன். (உஎ)

ஈசனிலை யெனும்வாத மியம்புவோரா
யிருக்குமுதல் வேதத்தின் கருமகாண்டம்
பேசியிடுங் கருமத்தாற் றந்தேகத்தைப்
பேதமதி கொண்டுமிகக் கிலேசிப்பித்துச்
சாசுவத சுவர்க்கத்தைச் சார்வோமென்று
சஞ்சலமா மதியுடையோ ரொருகாலத்தும்
மாசிலதாம் பிரமசுக மருவாரென்றும்
மகத்தான பவதுக்கந் தனையேசார்வார். (உஅ)

பரமசிவா ராதனையே செய்தவற்றாற்
பற்றுவதா மகண்டான்ம ஞானமென்னுந்
திரமருவு நாவாயாற் பரேசபத்தன்
தீர்க்கமுறும் பவவாரி கடப்பனன்றிப்
பரியினது கோடெனவே வெறும்பொய்யேனும்
பவவாரி யிதைமற்றோர் கடவாரொன்றே
யரியரிபு நிதாகற்குச் சீவன்முத்த
னமைவுற்ற விலக்கணமங் கருள்செய்தானால். (உகூ)

வேறு.

துன்னுமாயையவித்லைதகடானிலைதொடருமீசனுஞ்சீவனுந்தானிலை
பின்னமின்றியகண்டமதாகிய பிரமமேயகமென்றுதெரிந்திடுஞ்
சின்னமில்திடமாகியபோதமே சீவன்முத்தனுக்கானவிலக்கண
மென்னலாகந்தத்தாண்டவமாடுநம் மீசன்றன்பரிபூரணரூபமே (௩௰)

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் அ-இ திருவிருத்தம் ௩௭௨.

ஒன்பதாவது,

விதேகமுத்த னிலக்கணம் உரைக்கும்

அத்தியாயம்,

இங்குமிக வரிதான விதேகமுத்த
  னிலக்கணமே நிதாகனினக் கியம்பக்கேளாய்
தங்குகினை வனைத்தையுமே தவிர்ந்துசுத்த
  தற்பரனே தானாகிச் சாந்தனாகித்
துங்கசுக கனமாகித் துச்சரூபத்
  தொடர்பின்றி மகாமவுன நிலைபெற்றேனாய்
மங்கலிலா வுணர் வுருவாம் பிரமரூப
  மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (க)

பின்னமிலாச் சருவான்ம சொரூபமாகிப்
  பிரிவற்ற பரசாந்த சொரூபமாகித்
துன்னியிடும் பந்தமிலாச் சொரூபமாகித்
  தொடர்மோட்சந் தானுமிலாச் சொரூபமாகி
யுன்னுமொரு வடிவுமிலாச் சொரூபமாகி
  யுண்மையுணர் வானந்த சொரூபமாகி
மன்னுபரி பூரணமாம் பிரமரூப
  மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (உ)

பயிலுமகா வாக்கினிலக் கியவான்மாவாய்ப்
  பரமசுக கனமான பரமான்மாவாய்ச்
செயலெவையு மில்லாத சுத்தான்மாவாய்ச்
  சின்மயமாய்ச் செறிகின்ற சகசான்மாவா
யயலணுவு மணுகாத வெறுமான்மாவா
  யறுவிதமாம் விகாரமிலா வகண்டான்மாவாய்
மயலில்பரி பூரணமாம் பிரமான்மாவாய்
  மன்னியிருந் திடுவோனே விதேகமுத்தன். (ங)

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ்வண்ணம்
பெறுகின்ற தியானமுமிச் சயமுமின்றி
நிருமலமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபமாக
நிற்பவனே நிலைபெற்ற விதேகமுத்த
னரியபர மகமென்று மல்லவென்று
மகிலமுமே யுளதென்று மில்லையென்று
மொருவிதமாம் விகற்பமுமே யின்றியென்று
மோர்வடிவா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (௪)

எப்போது மெவ்விடத்து மெதனையேனு
மெண்ணியிடும் விகற்பங்க ளிறையுமின்றித்
தற்போதந் தவிர்ந்துபரப் பிரமரூபந்
தானாகி யிருப்பவனே விதேகமுத்தன்
கற்போல விருப்பனெனு நினைவுமின்றிக்
கற்பிதமாய்த் தோற்றியவெப் பொருளுமின்றிச்
சற்போத சுககனமாம் பரமேயாகச்
சலனமிலா திருப்பவனே விதேகமுத்தன். (௫)

பூதமுதற் பலவிதமாங் காலபேதம்
பொய்யான வெகுவிதமாந் தேசபேத
மோதியிடும் பலவான வத்துபேத
மொன்றுமிலா திருப்பவனே விதேகமுத்த
னீதநீ யிவனவனு னிவளேயாதி
யெவ்விதமாம் பேதமுமோ ரணுவுமின்றிப்
போதகனப் பரப்பிரம வடிவேயாகப்
பொருந்தியிருந் திடுவோனே விதேகமுத்தன். (௬)

நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நித்தான்மாவாய்
நிலைபெற்ற வறிவுருவாய் நுண்மையாகிப்
பரவியகா லான்மாவாய்க் காலமின்றிப்
பலவிததே வான்மாவாய்த் தெய்வமின்றிச்
சருவசக தான்மாவாய்ச் சருவமின்றிச்
சத்தியமாய்ச் சுககனமாய்ச் சாந்தமாகிப்
பூரணமதாம் பரப்பிரம வடிவேயாகப்
பொருந்தியிருந் திடுவோனே விதேகமுத்தன். (௭)

ஞாதுருஞா ஞதியிலாச் சுத்தான்மாவாய்
ஞாலமிலாக் கேவலமாம் பரமான்மாவா
யேதுமொரு சடமுமிலாப் போதான்மாவா
யிறையுமனுன் மாவின்றி யேகான்மாவாய்ப்
பீதிசெயும் விகற்பமிலா வபயான்மாவாய்ப்
பேதமிலா மெய்யுணர்வா நந்தான்மாவா
யாதியிலா வகண்டபரப் பிரமான்மாவா
யமர்ந்தசைவற் றிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (அ)

ஏதுமொரு பந்தமிலா முத்தான்மாவா
யிருமையிலாப் பரசத்தா மாத்ரான்மாவாய்ப்
பேதமிலாக் கேவலமா ஞானன்மாவாய்ப்
பிரிவற்ற கேவலவா நந்தான்மாவாய்த்
தீதுசெயு மகங்கார ரகிதான்மாவாய்த்
திரிசியமே யில்லாத திகழ்வான்மாவாய்
வீதலிலா வகண்டபரப் பிரமான்மாவாய்
வெறிதாக விருப்பவனே விதேகமுத்தன். (கூ)

சீவனெனு மீசனெனுஞ் செகத்தீதென்னுஞ்
செப்பியிடுஞ் சுருதியெனு மிருதியென்னும்
பாவனமாம் புராணமிதி காசமென்னும்
பலவிதவா கமமென்னு நூற்களென்னும்
மேவுபொருள் சகலமுமே பிரமமென்னும்
மெய்ப்பிரம நானென்னு மயலன்றென்னும்
பாவனையீ தொன்றுமிலா தென்றுஞ்சுத்த
பரமாக விருப்பவனே விதேகமுத்தன். (ம)

சகலசக சீவபர மானதோற்றஞ்
சந்ததமுஞ் சற்றேனு மில்லையென்று
மகிலமுமே யறிவுருவாம் பிரமமென்று
மவ்விதமாம் பரப்பிரம நானேயென்றும்
புகலுமொரு பாவனையுஞ் சிறிதுமின்றிப்
பூரணசை தன்னியமாத் திரமேயாகிச்
சுககனமாய்ச் சுத்தமதாய்ச் சாந்தமாகிச்
சும்மாவே யிருந்திடுவோன் விதேகமுத்தன். (கக)

அற்பமுமே யளவுபடா வபரிச்சின்ன
வறிவுருவா யணுவுக்கு மணுவாய்த்தூய்தாய்ச்
சொற்பமுமே யயலற்ற துரியாதீத
சொரூபமதா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன்
கற்பிதமா நாமமுரு வொன்றுமின்றிக்
களங்கமிலாப் பரமசுக கனமாய்ச்சுத்த
தற்பதமாம் பரப்பிரமந் தானேயாகித்
தனித்தென்று மிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (கஉ)

சகலசரா சரத்துக்கு மதீதமாகிச்
சன்மயமாய்ச் சுபமசுபஞ் சற்றுமின்றி
யிகழ்வுதருங் கட்டுவிட விரண்டுமின்றி
யேகபரி பூரணமா யகண்டான்மாவாய்
நிகரில்பராற் பரமாகி நிகிலான்மாவாய்
நிகிலமுமே யின்றிநிரந் தரமாய்நின்ற
திகழுசிதா காயபரப் பிரமந்தானாய்த்
திரும்பியிடா திருப்பவனே விதேகமுத்தன். (கங)

தத்துவமு மதத்துவமுஞ் சற்றுமின்றித்
தங்குசடா சடங்களுமே சற்றுமின்றி
யத்திரமா மறியாமை யறிவுமின்றி
யசமாதி சமாதிகளு மணுவுமின்றி
யித்திறமே சிந்தையசிந் தைகளுமின்றி
யிலக்கியமு மலக்கியமு மிறையுமின்றி
நித்தியமாம் பரப்பிரமந் தானேயாகி
நிலைபெற்று நிற்பவனே விதேகமுத்தன். (கச)

சத்தியஞா னாநந்த சொரூபமாகிச்
சந்ததமு முபசாந்த சொரூபமாகி
மெத்தவுமே வியாபகமாஞ் சொரூபமாகி
மிகப்பெரிதாஞ் சிதாகாய சொரூபமாகி
நித்தியசின் மாத்திரமாஞ் சொரூபமாகி
நிகிலபரி பூரணமாய் நிறைந்துநின்ற
சுத்தமதாம் பரப்பிரமந் தானேயாகிச்
சும்மாவே யிருந்திடுவோன் விதேகமுத்தன். (கரு)

எப்போதும் பரப்பிரம மயமேயாகி
  யெப்போதும் பகுப்பறவே யிருப்போனுகி
யெப்போதுஞ் சன்மயமாஞ் சொரூபமாகி
  யெப்போதுஞ் சலியாம லிருப்போனுகி
யெப்போதுஞ் சின்மயமாஞ் சொரூபமாகி
  யெப்போதுஞ் சிதாநந்த மயமேயாகி
யெப்போது மகண்டேக ரசமேயாகி
  யிருமையிலா திருப்பவனே விதேகமுத்தன். (கசு)

சற்போத சுகக்னமாஞ் சொரூபமாகிச்
  சகலபரி பூர்ணமாய்ச் சலனமின்றிக்
கற்போலப் பிரஞ்ஞான கனமேயாகிக்
  களங்கமிலாப் பரிசுத்த சுபாவமாகி
யெப்போது மெவைகட்கு மதீதமாகி
  யியங்குமனே வாக்குகளுக் கெட்டாதான
தற்போத ரகிதபரப் பிரமந்தானுய்த்
  தன்மயமா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (கஎ)

தேகமுதற் கற்பிதமா முபாதியின்றித்
  திரிசியமாம் விடயங்கள் யாவுமின்றி
மோகமதன் காரியமா மெவையுமின்றி
  மோனமதா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன்
பாகமுறு நினைவெவையுஞ் சற்றுமின்றிப்
  பலவிதமாம் வாதனையுஞ் சிறிதுமின்றி
யேகமதாம் பரப்பிரமந் தானேயாகி
  யிருமையிலா திருப்பவனே விதேகமுத்தன். (கஅ)

நிதாகபல வுலகத்தி னினைவுமின்றி
  நிகரில்பரப் பிரமத்தி னினைவுமின்றிச்
சதாநந்த மயமான பரமேயாகிச்
  சன்மயமா யிருப்பவனே விதேகமுத்த
னுதாரபரி பூரணவா நந்தமாகி
  யுவமையிலா நிரதிசயா நந்தமாகிச்
சிதாநந்த மயமான பரமேயாகிச்
  சின்மயமா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (ககூ)

பலவிதமாய்த் தோற்றியவோர் நினைவுமின்றிப்
பரவுகுண விகாரங்க ளெவையுமின்றி
யிலகுசுயஞ் சோதியதாம் பரமேயாகி
யிருளறவே யிருந்திடுவோன் விதேகமுத்த
னலையுமனோ விருத்திகளே யணுவுமின்றி
யவ்விதமாங் கரணங்க ளனைத்துமின்றிச்
சலனமிலாப் பரப்பிரமந் தானேயாகிச்
சலியாம லிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (௨௰)

தேகமவை யொருமூன்றுஞ் சிறிதுமின்றித்
தேகமெனத் தெரிந்திடுமோர் நினைவுமின்றி
யாகமுறு பெருத்தன்முதல் விகாரமின்றி
யணுவுக்கு மணுவாகி யகண்டமாகிச்
சோகமுறு துவிதத்தின் றோற்றம்யாவுஞ்
சொற்பமுமே யின்றியசிற் சுபாவமான
பாகமுறுப் பரப்பிரமந் தானேயாகிப்
பங்கமற விருப்பவனே விதேகமுத்தன். (௨௧)

பரசிவமாய்ப் பராற்பரமாய்ப் பரமான்மாவாய்ப்
பரசுகமாய்ப் பரிசுத்த சொரூபமாகி
யொருவரினுற் காணவொணு வுண்மையாகி
யுள்வெளிக ளொன்றுமிலா தகண்டமாகிச்
சுருதிமுடிச் சாரமதாய்ச் சுத்தசித்தாய்ச்
சொற்பொருள்கள் சொற்பமுமே யின்றிநின்ற
நிருமலமாம் பரப்பிரமந் தானேயாகி
நிச்சலமா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (௨௨)

இதுவதுவென் றியம்பவொணு வேகான்மாவா
யென்றுமுள பரமார்த்த சத்தேயாகி
மதிமுதலுக் கெட்டாத மகத்தாஞ்சித்தாய்
மனவாக்குக் ககோசரவா நந்தமாகித்
திதமருவாத் துவிதங்க ளெவையுமின்றித்
திரமருவு மத்துவித சுபாவமாகி
நிதமுமொரு வடிவான பரமேயாக
நிலைபெற்று நிற்பவனே விதேகமுத்தன். (௨௩)

பிரமசுதா ரசந்தனிலே யிருப்போனாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனையே புசிப்போனாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனிலே ரமிப்போனாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனினாற் சுகிப்போனாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனிலே மூழ்கினோனாய்ப்
பிரமசுதா ரசந்தனினாற் றிருத்தனாகிப்
பிரமசுதா ரசமதுவே தானாய்நின்றோன்
பின்னமிலாப் பரமான விதேகமுத்தன். (உச)

பிரமமகா நந்தத்தில் வசிப்போனாகிப்
பிரமமகா நந்தமநு பவிப்போனாகிப்
பிரமமகா நந்தத்தான் மகிழ்வோனாகிப்
பிரமமகா நந்தத்தாற் பிறங்குவோனாய்ப்
பிரமமகா நந்தத்தா னிறைந்தோனாகிப்
பிரமமகா நந்தத்தில் லயிப்போனாகிப்
பிரமமகா நந்தமதே தானாய்நின்றோன்
பின்னமிலாப் பரமான விதேகமுத்தன். (உரு)

பிரமமகா நந்தசரீ ராதியுற்றுப்
பிரமமகா நந்தமெனுங் குடும்பம்பெற்றுப்
பிரமமகா நந்தசிவார்ச் சனையுற்றோனாய்ப்
பிரமமகா நந்தசெயம் பெற்றோனாகிப்
பிரமமகா நந்தசுதா திருத்தனாகிப்
பிரமமகா நந்தமதோன் மத்தனாகிப்
பிரமமகா நந்தமதே தானாய்நின்றோன்
பின்னமிலாப் பரமான விதேகமுத்தன். (உசு)

சகபரசீ வன்களெனத் தோன்றுநின்ற
சம்சார விவகாரஞ் சற்றுமின்றி
யகிலபரி பூரணமா யகண்டசத்தா
யறிவுருவா யாநந்த கனமாயொன்றாய்
நிகரில்பர மாகாய சொரூபமாக
நிகழ்கின்ற பரப்பிரமந் தானேயாகிப்
புகலுமொரு விகற்பமுமே யின்றியென்றும்
பூரணமா யிருப்பவனே விதேகமுத்தன். (உஎ)

பரமசிவன் கருணையினு லெனக்குரைத்த
பாங்காகப் பரமான விதேகமுத்தன்
மருவியிடு மகத்தான விலக்கணத்தை
மயலறவே நிதாகவினக் கருளிச்செய்தேன்
சுருதிமுடி வனைத்திலுமே சாரமாகிச்
சூக்குமமா யரிதான விவ்வர்த்தத்தை
யருமையுடன் றிடமாகக் கேட்டுணர்ந்தோ
னசரீர பரப்பிர்ம மாவனன்றே. (உஅ)

சின்மயமாஞ் சிவத்தினிடை சித்தம்வைத்துச்
சிவமதுவே நாமென்றிங் கறியாதோர்க்குச்
சன்மயமாம் பரப்பிர்மந் தானேயாகிச்
சலியாம லிருப்பதுவாம் விதேகமுத்தத்
தன்மையொரு காலத்துஞ் சித்தியாது
தத்துவமாய் நவில்கின்றே னிதாகவென்றே
நின்மலமாய் ரிபுமுனிவன் விதேகமுத்த
னிலைபெற்ற விலக்கணமே நிகழ்த்தினுனல். (உகூ)

வேறு.

தோற்றுகின்ற சகபரசீவரின்
றொடர்பியா தொன்றுஞ் சற்றுமிலாமலே
சாற்றுவாக்கு மனங்கட்கோசர
சச்சிதாநந்த தற்பரமாகவே
வேற்றுமையின்றி யென்றுமிருப்பதே
விதேகமுத்த னிலக்கணமென்றிட
லேற்றுமாநந்தத் தாண்டவமாடுநம்
மீசன்றன்பரி பூரணரூபமே. (௩0)

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கூ-இ திருவிருத்தம் ௩௱௨.

பத்தாவது,

சருவமும் ஆன்மரூபமென்று உரைக்கும்

அத்தியாயம்.

அடையமிக வரிதாகிச் சாரமான
வான்மாவின் மகிமையினை யறையக்கேளாய்ச்
சடமலதாய்ச் சத்தியசிற் சுகமாயொன்றாய்ச்
சாந்தமதா மான்மாவே யுளதாமெங்குந்
தடமருவு மவ்வான்மா தானேயாகுந்
தன்வடிவா மான்மாவுக் கயலேயில்லைக்
கடபடமே முதலியதாய் நாநாவாகக்
காண்கின்ற வினைவயெல்லா மான்மரூபம். (க)

அகிலபரி பூரணமா மான்மரூப
மகிலத்துக் கப்பாலா மான்மரூபஞ்
சகலமதன் சொரூபமதா மான்மரூபஞ்
சகலத்தின் பரமாகு மான்மரூபம்
மிகவுமுப சாந்தமதா மான்மரூபம்
மெய்யுணர்வா நந்தமதா மான்மரூபம்
நிகரிலதா மான்மாவுக் கயலேயில்லை
நிகிலமுமே நித்தியமு மான்மரூபம். (உ)

சகலர்க்கும் பிரியமதா மான்மரூபஞ்
சாசுவத சொரூபமதா மான்மரூபம்
மகிழ்வுக்கோ ரிடமாகு மான்மரூபம்
மகத்துக்கு மகத்தாகு மான்மரூப
மிகழுமறு விகாரமிலா தான்மரூப
மிருளற்ற நிருமலமா மான்மரூபஞ்
சுககனமா மான்மாவுக் கயலேயில்லைச்
சொற்பொருளாஞ் சகலமுமே யான்மரூபம். (ங)

சிவபர பேதமிலா தான்மரூபஞ்
சித்தமுத லெவையுமிலா தான்மரூபம்
மேவுமனன் மாவிலதா மான்மரூபம்
மிகுபரமாத் துவிதமதா மான்மரூப
மோவலிலாச் சின்மயமா மான்மரூப
மோர்வடிவா யுள்ளதுவா மான்மரூபம்
பாவனமா மான்மாவுக் கயலேயில்லைப்
பார்க்கின்ற பார்வையெலா மான்மரூபம். (௪)

அத்துவிதந் துவிதமுமா மான்மரூப
மவ்விதமாஞ் சொலவுமிலா தான்மரூபம்
முத்தமுமாம் பெத்தமுமா மான்மரூபம்
முத்தமுதற் சொலவுமிலா தான்மரூப
மத்திறமே யகிலமிலா தான்மரூப
மகண்டபரி பூரணமா மான்மரூபஞ்
சத்தியமா யான்மாவுக் கயலேயில்லைச்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே யான்மரூபம். (௫)

சங்கற்பஞ் சற்றுமிலா தான்மரூபஞ்
சதாநந்த சொரூபமதா மான்மரூபந்
தங்குற்ற பந்தமிலா தான்மரூபந்
தயங்குபர தேவதையா மான்மரூபம்
மங்குற்ற மலமிலதா மான்மரூபம்
மாறுபடா நிட்களமா மான்மரூபம்
பொங்குற்ற வான்மாவுக் கயலேயில்லைப்
போக்கியபோ கங்களெலா மான்மரூபம். (௬)

சாதமுறுச் சனாதனமா மான்மரூபஞ்
சத்தியசிற் சுககனமா மான்மரூப
மீதெனவே யெண்ணவொணா தான்மரூப
மெப்போது மிறப்பிலதா மான்மரூபம்
பேதமிலா தகிலமுமா மான்மரூபம்
பிரமாணா தீதமதா மான்மரூப
மாதியிலா வான்மாவுக் கயலேயில்லை
யயலெனவே காண்பதெலா மான்மரூபம். (௭)

துரியமதாந் தெளிவாகு மான்மரூபந்
 துவிதத்தின் கரியாகு மான்மரூப
மரியபரப் பிரமமதா மான்மரூப
 மபரோட்ச வறிவுருவா மான்மரூபம்
மருவுமசத் தணுவுமிலா தான்மரூபம்
 மற்றனிய மெவையுமிலா தான்மரூபம்
பிரமமதா மான்மாவுக் கயலேயில்லைப்
 பிரிவெனவே காண்பதெலா மான்மரூபம். (௮)

சாதனமோர் நான்குமிலா தான்மரூபஞ்
 சாத்தியமாம் வித்தையிலா தான்மரூப
மேதமுறு மவித்தையிலா தான்மரூப
 மிதன்செய்கை யெவையுமிலா தான்மரூபம்
மாதவனே மிகத்தூய்தா மான்மரூபம்
 மானுவ மானமிலா தான்மரூபம்
போதகன வான்மாவுக் கயலேயில்லைப்
 புலமுறவே காண்பதெலா மான்மரூபம். (௯)

அன்னமய கோசமிலா தான்மரூப
 மமர்பிராண கோசமிலா தான்மரூபம்
மின்னுமனோ கோசமிலா தான்மரூபம்
 விஞ்ஞான கோசமிலா தான்மரூபந்
துன்னுசுக கோசமிலா தான்மரூபந்
 தொடர்பஞ்ச கோசமிலா தான்மரூபம்
பின்னமுறு வான்மாவுக் கயலேயில்லைப்
 பிரிவெனவே காண்பதெலா மான்மரூபம். (௰)

தூலமுத லுடன்மூன்று மிலதாமான்மா
 துவிதமுண ரவத்தைகளு மிலதாமான்மா
மூலமதா மஞ்ஞான மிலதாமான்மா
 முத்திதரும் விஞ்ஞான மிலதாமான்மா
நாலுமகா வாக்கியமு மிலதாமான்மா
 நவலாறு சமாதிகளு மிலதாமான்மா
ஞானமிலா வான்மாவுக் கயலேயில்லை
 ஞாதாருஞா னதியெலா மான்மரூபம். (௧௧)

ஓங்கார முதலெவையு மிலதாமான்மா
வொழிவற்ற வுணர்வுருவா யொளிருமான்மா
வாங்கார முதலெவையு மிலதாமான்மா
வாநந்த பூரணமா யமருமான்மா
நீங்காத சன்மாத்ர மாகுமான்மா
நிச்சலமாய் நிலைபெற்று நிற்குமான்மா
பாங்கான வான்மாவுக் கயலேயில்லைப்
பலவிதமாய்ப் பார்ப்பதெலா மான்மரூபம். (கஉ)

மூன்றுவித காலத்து முள்தாமான்மா
முதலடிவு முடிவுமிலா திருக்குமான்மா
தோன்றுமொரு விகற்பமுமே யிலதாமான்மா
துகளற்ற சின்மாத்ர மாகுமான்மா
வூன்றுமொரு திரிபுடியு மிலதாமான்மா
வொன்றுமிலா வோர்வடிவா யுளதாமான்மா
சான்றவனே யான்மாவுக் கயலேயில்லைச்
சகலமுமே சந்தசமு மான்மரூபம். (கஙு)

துவிதமொடத் துவிதமுமே யிலதாமான்மா
துரியத்து மதீதமதா யிருக்குமான்மா
நவையில்சுயஞ் சோதியதாய் நிகழுமான்மா
நமதுநிச சுபாவமதாய் நண்ணுமான்மா
விவையவைமற் றெவைகளுமே யிலதாமான்மா
வேகபரி பூரணமா யிருக்குமான்மா
தவிர்தலுறா வான்மாவுக் கயலேயில்லைத்
தனித்தனியாய்க் காண்பதெலா மான்மரூபம். (கச)

பானமுமற் றபானமுமே யிலதாமான்மா
பரமசிதா காயமதா யிருக்குமான்மா
மானமெனு மனவாக்குக் கெட்டாதான்மா
மகத்தான வாநந்த கனமாமான்மா
வூனமற வெப்பொருளு மாகுமான்மா
வுண்மையினி லோர்பொருளு மாகாதான்மா
ஞானகன வான்மாவுக் கயலேயில்லை
ஞாலமுயிர் பரமெவையு மான்மரூபம். (கரு)

நிதாகனின தான்மாவுக் கயலில்லாத
நேர்மையினு னீயென்று நின்னுன்மாவை
யுதாரமுறப் பாவித்து மநுபவித்து
முன்னிடையே யுன்னுன்மா நந்தந்தன்னைச்
சதாமருவிப் புசித்துமிகச் சாந்தனுகிச்
சந்தோட வாரிதியின் மிகவுமூழ்கி
யெதாகினுமோர் துயருமிலா தெக்காலத்து
மின்பகன வடிவாக விருப்பாய்மைந்தா. (௧௬)

அகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யடைவாகச் சிரவணமுன் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யநுதினமுந் திடமனனஞ் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யநவரதந் திடத்தியானஞ் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யகம்பிரம மென்றனிசம் பழகவேண்டும். (௧௭)

அகண்டசுக வான்மாவை யுரைக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யுணர்த்தவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை நினைக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவைத் துதிக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவில் ரமிக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவிற் சுகிக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவிற் கலக்கவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவா யிருக்கவேண்டும். (௧௮)

அகண்டசுக வான்மாவே யாவருக்கு
மநவரதம் பிரியமதா யிருப்பதாலவ்
வகண்டசுக வான்மாவை ஞானப்யாச
வர்ச்சனையா லர்ச்சிக்க வேண்டுமென்று
மகண்டசுக வான்மாவை யெவ்விதத்து
மகமெனவே யபரோட்ச மாயறிந்தவ்
வகண்டசுக வான்மாவா யிருப்பதான
வமலசுக மோட்சத்தை யடையவேண்டும். (௧௯)

ஆதலினு லகண்டசுக வான்மரூப
மகமென்று மவ்வகமே யனைத்துமென்னும்
பேதமிலா வகண்டான்ம பேர்தந்தனைப்
பெற்றவனுய்ப் பவதுக்கம் யாவுந்தீர்ந்து
போதகன வாநந்த வான்மாவாகப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்திநிற்பாய்
மாதவனே யான்மாவே யனைத்துமன்றி
மற்றணுவு மான்மாவுக் கயலேயில்லை. (உ௰)

ஆன்மாவே முக்குணமாம் பகுதியாகு
மான்மாவே யதன்செய்கை யனைத்துமாகு
மான்மாவே யகங்காரம் புத்தியாகு
மான்மாவே மனதாகுஞ் சித்தமாகு
மான்மாவே யுயிராகும் பொறிகளாகு
மான்மாவே யுடலாகும் புலன்களாகு
மான்மாவே மற்றுமுள தெவையுமாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவுமில்லை. (உக)

ஆன்மாவே புவியிற்கும் கந்தமாகு
மான்மாவே யப்பாகு மிரதமாகு
மான்மாவே யொளியாகு முருவமாகு
மான்மாவே மருத்தாகும் பரிசமாகு
மான்மாவே வானுகு மொலியுமாகு
மான்மாவே பூதங்க ளனைத்துமாகு
மான்மாவே புவனங்க ளனைத்துமாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவுமில்லை. (உஉ)

ஆன்மாவே விசுவனுமா நனவுமாகு
மான்மாவே தைசதனுங் கனவுமாகு
மான்மாவே பிராஞ்ஞனுமாந் துயிலுமாகு
மான்மாவே துரியனுமாந் துரியமாகு
மான்மாவே விராட்டுமுதற் சமட்டியாகு
மான்மாவே விசுவன்முதல் வியட்டியாகு
மான்மாவே யறிவுற்ற தனைத்துமாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவுமில்லை. (உ௩)

ஆன்மாவே மந்திரதந் திரங்களாகு
மான்மாவே செபங்களுடன் றபங்களாகு
மான்மாவே யகந்தவித கருமமாகு
மான்மாவே சுகதுக்க மனைத்துமாகு
மான்மாவே யுலகிலுள சனங்களாகு
மான்மாவே யுணர்வுற்ற பொருட்களாகு
மான்மாவே காரணகா ரியங்களாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவுமில்லை. (உச)

ஆன்மாவே யயன்முதலாம் மூர்த்தியாகு
மான்மாவே யருக்கன்முதற் றேவராகு
மான்மாவே தியானமுடன் போகமாகு
மான்மாவே யதன்பயனு மனைத்துமாகு
மான்மாவே விவகாரத் துவிதமாகு
மான்மாவே பரமார்த்தாத் துவிதமாகு
மான்மாவே யகண்டேக சொரூபமாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவுமில்லை. (உரு)

பூதங்கள் சகலமுமே யான்மரூபம்
புவனங்கள் சகலமுமே யான்மரூபஞ்
சாதங்கள் சகலமுமே யான்மரூபஞ்
சார்நூல்கள் சகலமுமே யான்மரூபம்
வேதங்கள் சகலமுமே யான்மரூபம்
வேண்டபலஞ் சகலமுமே யான்மரூபம்
பேதங்கள் சகலமுமே யான்மரூபம்
பிரிவுற்ற சகலமுமே யான்மரூபம். (உசா)

ஆகங்கள் சகலமுமே யான்மரூப
மாருயிர்கள் சகலமுமே யான்மரூபம்
போகங்கள் சகலமுமே யான்மரூபம்
போக்கியமாஞ் சகலமுமே யான்மரூபம்
மோகங்கள் சகலமுமே யான்மரூபம்
மூதுணர்வு சகலமுமே யான்மரூபம்
யோகங்கள் சகலமுமே யான்மரூபம்
யோக்கியமாஞ் சகலமுமே யான்மரூபம். (உள)

தாகங்கள் சகலமுமே யான்மரூபந்
 தருகிரியை சகலமுமே யான்மரூப
மூகங்கள் சகலமுமே யான்மரூப
 முறுபேறு சகலமுமே யான்மரூபம்
போகின்ற சகலமுமே யான்மரூபம்
 பொருந்துவதாஞ் சகலமுமே யான்மரூப
மாகின்ற சகலமுமே யான்மரூப
 மறிவுற்ற சகலமுமே யான்மரூபம். (உ௮)

பரவுசனஞ் சகலமுமே யான்மரூபம்
 பதிபாரி சகலமுமே யான்மரூபங்
குருசீடர் சகலமுமே யான்மரூபங்
 கூறுபொருள் சகலமுமே யான்மரூபந்
தெரிவித்தை சகலமுமே யான்மரூபந்
 தீர்த்தங்கள் சகலமுமே யான்மரூபம்
வருபதிகள் சகலமுமே யான்மரூபம்
 வானவர்கள் சகலமுமே யான்மரூபம். (உ௯)

பனுவுதிசை சகலமுமே யான்மரூபம்
 பயில்தேசஞ் சகலமுமே யான்மரூப
மணியமகஞ் சகலமுமே யான்மரூப
 மாங்காரஞ் சகலமுமே யான்மரூபம்
மனமுதலாஞ் சகலமுமே யான்மரூபம்
 மால்வெகுளி சகலமுமே யான்மரூபம்
நினைவிலுறுஞ் சகலமுமே யான்மரூபம்
 நிகழ்கின்ற சகலமுமே யான்மரூபம். (௩௰)

தருமமுதற் செய்வதெலா மான்மரூபந்
 தைரியமா யிருப்பதெலா மான்மரூப
மிருமையெனக் காண்பதெலா மான்மரூப
 மின்னல்செயும் பீதியெலா மான்மரூப
மொருமையெனக் காண்பதெலா மான்மரூப
 மோய்வுதரு மபயமெலா மான்மரூபம்
பிரிவுசெயுஞ் சிந்தையெலா மான்மரூபம்
 பிரிவற்ற சிந்தையெலா மான்மரூபம். (௩௧)

பேதமுறு மித்தையெலா மான்மரூபம்
பிரிவற்ற சத்தையெலா மான்மரூபங்
கோதறவே காண்பதெலா மான்மரூபங்
குய்யமெனக் காண்பதெலா மான்மரூபம்
போதமெனக் காண்பதெலா மான்மரூபம்
புனிதமதாய்க் காண்பதெலா மான்மரூபம்
ஞாதுருஞா ஞதியெலா மான்மரூபம்
ஞாலபர சீவரெலா மான்மரூபம். (௩௨)

தங்காத பூரணசற் கனமாமான்மா
தளர்வற்ற வாநந்த கனமாமான்மா
மங்காத பிரஞ்ஞான கனமாமான்மா
மாறுபடா வகண்டேக ரசமாமான்மா
விங்கான்மா வங்கான்மா வெங்குமான்மா
வேகபரி பூரண்மா யிருக்குமான்மா
துங்கான்மா வலதயலோ ரணுவுமில்லைத்
துவிதமெனக் காண்பதெலாம் பூரணான்மா. (௩௩)

சுருவபரி பூரண்மா மான்மாவன்றிச்
சக்சீவன் முதலியவை யணுவுமில்லைப்
பரவுசக சீவபர மனைத்துமென்றும்
பராற்பரமாம் பரமான்ம சொரூபமேயாந்
திரமதுவா யுரைசெய்த விவ்வர்த்தத்திற்
றினையளவு மையமிலைச் சத்தியந்தா
னுரைதருமிவ் வர்த்தத்தை யொருக்காலேனு
முரமாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவன். (௩௪)

அருள்வடிவா முமாபதியா யநந்தசத்தி
யமர்ந்தவனாய்ச் சுவாதீன மாயையுற்ற
பரசிவனே விசித்திரகா ரியமாமிந்தப்
பார்முதலாஞ் சகத்துக்கோ ரேதுவாகுங்
கருதியிடிற் காரியமாஞ் சகத்தனைத்துங்
காரணமாம் பரமசிவ சொரூபமென்றே
யரியரிபு மாமுனிவ னிதாகனுக்கங்
ககண்டான்ம மகிமைதனை யருள்செய்தானால். (௩௫)

வேறு.

பிரிவுபெற்றுப் பிறங்கியசீவரும் பேணும்பேறு கடந்தருளீசனும்
விரிவுபெற்று விதம்விதமாகவே விளங்கலுற்ற விசித்திரஞாலமுஞ்
சருவபூரணவான்மசொரூபமேசற்றும்வேறிலையென் றிங்குசாற்றுதல்
பரமவாநந்தத் தாண்டவமாநெம் பரசிவன்பரி பூரணரூபமே. (௩௪)

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰-இ திருவிருத்தம் ௪௩௮.

பதினொன்றாவது,

சருவமும் பிரமமேன்றும் அதுவே நானேன்றும் போதமுரைக்கும் அத்தியாயம்.

துகளணுவுந் தொடராத நிதாககேளாய்
துவிதமெனுஞ் சொலவுமொருக் காலுமில்லை
சகலமுமே சந்ததமும் பிரமரூபஞ்
சத்தியமே சத்தியமே சங்கையில்லை
யகிலபரி பூர்ணமாஞ் சிவன்றன்னாணை
யறைகின்றே னையமிலை யையமில்லை
சுககனமாம் பரமசிவ னருளிச்செய்த
சுருதிமுடிப் பொருளினது சுருக்கமீதே. (௧)

சத்தியமாய்ச் சின்மயமாய்ச் சாந்தமாகிச்
சதாநந்த கனமாகிச் சூக்கமாகி
நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிமலமாகி
நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூபமாகி
யத்துவித பூரணமா யசலமாகி
யான்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரமமன்றி
யித்தனையாஞ் சீவசக மாதியில்லை
யிவையாவு மெப்போதும் பிரமரூபம். (௨)

சங்கற்ப விகற்பமெலாம் பிரமரூபஞ்
சாகின்ற வுலகமெலாம் பிரமரூப
மங்குற்ற தேகமெலாம் பிரமரூப
மவைமருவும் பொறிகளெலாம் பிரமரூப
மிங்குற்ற சீவரெலாம் பிரமரூப
மிவர்துய்க்கும் போகமெலாம் பிரமரூபம்
பங்கற்ற பிரமமலா தணுவுமில்லைப்
பார்க்கின்ற பார்வையெலாம் பிரமரூபம். (௩)

வித்த்ரமாம் விடயமெலாம் பிரமரூபம்
விதம்விதமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமரூபம்
நித்தியமாய்க் காண்பதுவும் பிரமரூபம்
நிலையிலதாய்க் காண்பதுவும் பிரமரூப
மத்திரமா மஞ்ஞானம் பிரமரூப
மதன்செயலா மகிலமுமே பிரமரூபஞ்
சத்தியமாம் பிரமமலா தணுவுமில்லைச்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரமரூபம். (௪)

வர்னமுத லைம்பூதம் பிரமரூபம்
வந்தபல பௌதிகமும் பிரமரூப
மூனமுறு முடன்மூன்றும் பிரமரூப
மொருமூன்றெ னவத்தைகளும் பிரமரூப
மானவபி மானிகளும் பிரமரூப
மறிவுற்ற தகிலமுமே பிரமரூபம்
ஞானகனப் பிரமமலா தணுவுமில்லை
ஞாலமுத லெப்பொருளும் பிரமரூபம். (௫)

மாயையெனத் தோற்றுவதும் பிரமரூபம்
மனமுதலாய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூபங்
காயமெனத் தோற்றுவதும் பிரமரூபங்
காண்பனவாய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூபம்
சேயமெனத் தோற்றுவதும் பிரமரூபம்
நிலைமையதாய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூபந்
தூயபரப் பிரமமலா தணுவுமில்லைத்
தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பிரமரூபம். (௬)

குறைவெனவே தோற்றுவதும் பிரமரூபங்
குணகுணமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூபம்
நிறைவெனவே தோற்றுவதும் பிரமரூபம்
நீநானாய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூப
மிறைவனெனத் தோற்றுவதும் பிரமரூப
மிவன்செயலாய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூப
மறிவுருவாம் பிரமமலா தணுவுமில்லை
யகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரமரூபம். (௭)

அகிலசுரா சுரர்களுமே பிரமரூப
மயன்முதலெம் மூர்த்திகளும் பிரமரூபம்
புகலுமவர் செய்கையுமே பிரமரூபம்
பூரணமா மாதேவன் பிரமரூபந்
திகழுமுமா தேவியுமே பிரமரூபந்
திகழ்கந்த விநாயகரும் பிரமரூபம்
நிகழுபரப் பிரமமலா தணுவுமில்லை
நினைக்கின்ற நினைவெவையும் பிரமரூபம். (அ)

பரமசிவ கணங்களெலாம் பிரமரூபம்
பரவுமகா முனிவரெலாம் பிரமரூபஞ்
சுருதிமுடி சுருதியெலாம் பிரமரூபஞ்
சொல்லியிடு மிருதியெலாம் பிரமரூபம்
மருவுபுரா ணங்களெலாம் பிரமரூபம்
மற்றுமுள நூற்களெலாம் பிரமரூபம்
பிரிவில்பரப் பிரமமலா தணுவுமில்லைப்
பின்னமெனக் காண்பதெலாம் பிரமரூபம். (௯)

அமலமதாம் பிரணவமும் பிரமரூப
மகந்தமகா வாக்கியமும் பிரமரூபம்
நிமலமதாஞ் சிரவணமும் பிரமரூபம்
நீதியுறு மன்னமுமே பிரமரூபம்
விமலமதாந் தியானமுமே பிரமரூபம்
வேறுபடா ஞானமுமே பிரமரூபஞ்
சமமதுவாம் பிரமமலா தணுவுமில்லைச்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரமரூபம். (௰)

பேசியநூல் விடயமுமே பிரமரூபம்
பெறுகின்ற நூற்பயனும் பிரமரூப
மாசறுநூற் சம்பந்தம் பிரமரூப
மவையினதி காரியுமே பிரமரூபம்
மாசிலதாஞ் சாதனமும் பிரமரூபம்
மருவியிடுஞ் சாத்தியமும் பிரமரூபஞ்
சாசுவதப் பிரமமலா தணுவுமில்லைச்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரமரூபம். (௧௧)

ஏதமிலாப் பத்தியுமே பிரமரூப
  மீசனது பாவனையும் பிரமரூபம்
பூதமுதற் காலமுமே பிரமரூபம்
  பொருந்துபல தேசமுமே பிரமரூபம்
பேதமுறு வத்துவுமே பிரமரூபம்
  பேசுபல பேதமுமே பிரமரூபம்
போதகனப் பிரமமலா தணுவுமில்லைப்
  புலமுறவே காண்பதெலாம் பிரமரூபம். (௧௨)

ஆனபல சேத்திரமும் பிரமரூப
  மங்குசெயு மறம்பாவம் பிரமரூப
மேனையுள கருமமெலாம் பிரமரூப
  மிகழ்நரக சுவர்க்கமெலாம் பிரமரூபம்
நானிய றெனுமயலும் பிரமரூபம்
  நரகபயஞ் சுவர்க்கசுகம் பிரமரூபம்
ஞானகனப் பிரமமலா தணுவுமில்லை
  ஞாதுருஞா னதியெலாம் பிரமரூபம். (௧௩)

துக்கசுகந் துதியிகழ்வும் பிரமரூபந்
  தொடர்சனன மரணமுமே பிரமரூபந்
தக்கசெய மபசெயமும் பிரமரூபந்
  தயங்குசடா சடங்களுமே பிரமரூபம்
மிக்கசர மசரமுமே பிரமரூபம்
  மிகுபந்த முத்திகளும் பிரமரூப
மக்கரமாம் பிரமமலா தணுவுமில்லை
  யன்னியமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமரூபம். (௧௪)

சித்தமுத லெப்பொருளும் பிரமரூபஞ்
  செறிபஞ்ச கோசமுமே பிரமரூபம்
வித்தரமாம் விசுவமெலாம் பிரமரூபம்
  வியட்டியுடன் சமட்டியெலாம் பிரமரூபம்
நித்தியமாம் பிரமமலா தணுவுமில்லை
  நிகழ்கின்ற நிகழ்வெவையும் பிரமரூபஞ்
சத்தியமாய் நவில்கின்றேன் சிவன்றனாணை
  சங்கையிலை சங்கையிலை சத்தியந்தான். (௧௫)

ஆதியுட னந்தமுமே பிரமரூப
மடிமுடிவு நடுவெவையும் பிரமரூபம்
பூதமொடு பவிடியமும் பிரமரூபம்
பொருந்திநிகழ் பொருளெவையும் பிரமரூபம்
பேதமிலாப் பிரமமலா தணுவுமில்லைப்
பிரிவெனவே காண்பதெலாம் பிரமரூப
மாதியிலாப் பரமசிவன் பதந்தன்னை
யறைகின்றே னையமிலை சத்தியந்தான். (கசு)

திரிசியமாய்க் காண்பதுவும் பிரமரூபந்
திருக்காகக் காண்பதுவும் பிரமரூபம்
பிரிவெனவே காண்பதுவும் பிரமரூபம்
பேதமறக் காண்பதுவும் பிரமரூபம்
புரணமதாம் பிரமமலா தணுவுமில்லைப்
புலனுறவே காண்பதெலாம் பிரமரூபஞ்
சருவபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன்னை
சாற்றியதிற் சங்கையிலை சத்தியந்தான். (கஎ)

துகளூற்ற வஞ்ஞானம் பிரமரூபந்
துவிதமெனு மதன்செயலும் பிரமரூபம்
மகிழ்வுற்ற விஞ்ஞானம் பிரமரூபம்
மாறுபடாச் சகசநிலை பிரமரூபந்
திகழ்வுற்ற பிரமமலா தணுவுமில்லைத்
தெரிகின்ற தெரிவெல்லாம் பிரமரூபம்
நிகரற்ற பரமசிவன் பதந்தன்னை
நிகழ்த்தியதி லையமிலை சத்தியந்தான். (கஅ)

விரிவான சகமெவையும் பிரமரூபம்
விவகாரம் யாவையுமே பிரமரூபம்
பரமார்த்தம் யாவையுமே பிரமரூபம்
பரசீவர் யாவையுமே பிரமரூபம்
பிரியாத பிரமமலா தணுவுமில்லைப்
பின்னமெனக் காண்பதெலாம் பிரமரூபங்
குருவான பரமசிவன் பதந்தன்னை
கூறியதி லையமிலை சத்தியந்தான். (க௯)

சிவபர சகத்தெனவே காண்பதெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பிரமத்திற் கற்பிதந்தா
ஞவதனு லாரோப சிவனுதி
யதிட்டான மானபரப் பிரமமென்றுங்
கேவலமா மப்பிரம நானேயென்றுங்
கிலேசமற வறிந்ததனுன் முத்தனுவாய்
பாவனமாம் பரமசிவன் பதந்தன்னை
பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை சத்தியந்தான். (௨௰)

சகலவதிட் டானபரப் பிரமமேநான்
சருவான்ம சொரூபபரப் பிரமமேநான்
றிகழ்வுமிகுஞ் சின்மயமாம் பிரமமேநான்
றிடசத்தா மாத்திரமாம் பிரமமேநா
னிகரில்சுக கனமான பிரமமேநா
னிருமலசிட் களமான பிரமமேநா
னகிலபரி பூரணமாம் பிரமநானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (௨௧)

நித்தியநிர்க் குணமான பிரமமேநா
னிரந்தரமா நிறைவுற்ற பிரமமேநான்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமமேநான்
சந்தமுஞ் சலனமிலாப் பிரமமேநான்
மெத்தவுமே ரகசியமாம் பிரமமேநான்
மிகவுமுப சாந்தபரப் பிரமமேநா
னத்தமிலா வகண்டபரப் பிரமநானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (௨௨)

சனுதனமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சாசுவதப் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
விநாசமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
விபுவான பரப்பிரம சொரூபமேநான்
மனுதியிலாப் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
மகத்தான பரப்பிரம சொரூபமேநா
னனுமயமாம் பிரப்பிரம சொரூநானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (௨௩)

பங்கமிலா துள்ளபரப் பிரமமேநான்
　பரஞ்சோதி யானபரப் பிரமமேநான்
கங்குல்பக லெவையுமிலாப் பிரமமேநான்
　காரியகா ரணமுமிலாப் பிரமமேநா
னெங்குமுள வேகபரப் பிரமமேநா
　னிருமையிலா வகண்டபரப் பிரமமேநா
னங்கமிலா வமலபரப் பிரமநானென்
　றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (உச)

குருவுக்குங் குருவான பிரமமேநான்
　குணாதீத மானபரப் பிரமமேநான்
றெரிவுக்குந் தெரிவான பிரமமேநான்
　திரிசியமோ ரணுவுமிலாப் பிரமமேநான்
சுருதிக்கு மெட்டாத பிரமமேநான்
　சுத்தசிதம் பரமான பிரமமேநா
னருளுக்கு மருளான பிரமநானென்
　றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (உரு)

காரணமு மாகாத பிரமமேநான்
　கற்பனையு மருவாத பிரமமேநா
னோரணுவு மாகாத பிரமமேநா
　னொன்றுமுண ரவொணாப் பிரமமேநான்
பூரணசின் மாத்திரமாம் பிரமமேநான்
　புராதனசன் மாத்திரமாம் பிரமமேநா
னாரணமு மறியாத பிரமநானென்
　றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (உசு)

நிரதிசயா நந்தகனப் பிரமமேநா
　னித்தநிரஞ் சனமான பிரமமேநான்
மருளணுவு மருவாத பிரமமேநான்
　மகாவாக்கின் பொருளான பிரமமேநான்
பரவுபராற் பரமான பிரமமேநான்
　பரசிவ பேதமிலாப் பிரமமேநா
னருவமதா மகண்டபரப் பிரமநானென்
　றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (உஎ)

நித்தியமங் களமான பிரமமேநா
னிகிலமுமே நிகழ்த்தியிடும் பிரமமேநான்
சத்தியஞா னாநந்தப் பிரமமேநான்
சகசீவ பரங்களிலாப் பிரமமேநான்
வித்தரமாய் வியாபிக்கும் பிரமமேநான்
வேதாந்த வேத்தியமாம் பிரமமேநா
னத்துவிதா கண்டபரப் பிரமநானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (உ௮)

சிற்பதமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
கற்பனையில் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
றற்பதமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
றடையற்ற பரப்பிரம சொரூபமேநா
னற்புதமாம் பரப்பிரம சொரூபநானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (உ௯)

நித்தியமுஞ் சுத்தபரப் பிரமமேநா
னித்தியமும் புத்தபரப் பிரமமேநா
னித்தியமு முத்தபரப் பிரமமேநா
னித்தியமுந் திருத்தபரப் பிரமமேநா
னித்தியவா நந்தபரப் பிரமமேநா
னித்தநிரா வரணபரப் பிரமமேநா
னத்துவிதா கண்டபரப் பிரமநானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (௩௰)

சதாநந்த மயமான பிரமமேநான்
சதாநந்த மயமான பிரமமேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரமமேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரமமேநா
னுதாரபரி பூரணமாம் பிரமமேநா
னுதாரபரி பூரணமாம் பிரமமேநா
னதானசிதா காயபரப் பிரமநானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (௩௧)

௰௧.

அகமகமென் றிலங்கியிடும் பிரமமேநா
ஞன்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரமமேநான்
சகலமுமாய்த் தோற்றியிடும் பிரமமேநான்
சற்றுமேது மாகாத பிரமமேநா
னிகிலபரி பூரணமாம் பிரமமேநா
னிரந்தரமாய் நிலைபெற்ற பிரமமேநா
னகிலவிலட் சணமான பிரமநானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (௧௨)

அகண்டபரப் பிரமமலா தணுவுமில்லை
யணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவுமில்லை
யகண்டபரப் பிரமமதே யனைத்துமாகு
மதுவேநீ யதுவேநா னதுவேயாரு
மகண்டபரப் பிரமமதாஞ் சிவன்றன்னை
யறைந்ததிலோ ரையமிலை யையமில்லை
யகண்டபரப் பிரமமது நானேயென்றிங்
கநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. (௧௩)

என்னிடையே கற்பிதமாய்த் தோன்றுகின்ற
வீசசக சீவரெலா மென்னையன்றிப்
பின்னமதா யொருக்காலு மிலவேயில்லைப்
பிறங்கியவச் சீவேச சகத்தனைத்தும்
மன்னுபரப் பிரமமதா நானேயென்று
மயக்கமற வறிந்ததனுன் முத்தனுவாய்
சொன்னதிலோ ரையமிலை சத்தியந்தான்
சுதந்தரமாஞ் சிவனுணை யுண்மைசொன்னேன். (௧௪)

அறிவினிடைக் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மதிட்டான வறிவன்றி யனியமாகா
தறிவுருவே பரப்பிரம மறிவேநீயு
மாதலினு லறிவான நின்னிடத்தி
லறிவுறவே காண்பதெலா மறிவாநீயே
யவ்வண்ணந் திடமாக வறிந்தவற்று
லறிவுருவாம் பரப்பிரம வடிவேயாகி
யனுதிபவ பாசத்தான் முத்தனுவாய். (௧௫)

அப்பினிடைக் காண்கின்ற வலையாதி
யகிலமுமவ் வப்பாகு நீதியேபோற்
சிற்பரமா மின்னிடையிற் காணுகின்ற
செகசீவ பரங்களெலாஞ் சித்தாமேயே
செப்பியவிவ் வூகத்தான் மறைமானத்தாற்
சிவாஞ்ஞையினு லெல்லாமு நானேயென்று
மற்பமிலா நான்றானே பிரமமென்று
மறிந்ததனுற் பவபாச முத்தனுவாய். (௧௬)

சித்தினிடைக் காண்கின்ற செகசீவாதி
சித்துருவாம் பிரமத்துக் கயலேயாகா
தத்திறமாம் பிரமத்துக் கயனுனுகே
னவ்விதமா மெனக்கயலும் பிரமமாகா
தெத்திறமாந் தோற்றமுமே பிரமமென்று
மிருமையுறு வப்பிரம நானேயென்று
மத்துவிதா கண்டபர போதந்தன்னை
யடைந்ததனுற் பவபாச முத்தனுவாய். (௧௭)

சகலமுமே சற்கனமாம் பிரமரூபஞ்
சகலமுமே சிற்கனமாம் பிரமரூப
மகிலமுமே சுககனமாம் பிரமரூப
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமரூபம்
புகலியவவ் வகண்டபரப் பிரமநானே
பூரணமா னனந்தப் பிரமந்தானென்
றிகழ்வறவே யகண்டபர போதந்தன்னை
யிசைந்ததனுற் பவபாச முத்தனுவாய். (௧௮)

என்னையலா லோரணுவு மயலேயில்லை
யென்னையலா லோரணுவு மயலேயில்லை
பின்னமிலா நானென்றும் பிரமந்தானே
பின்னமிலா நானென்றும் பிரமந்தானே
யன்னியமி லகண்டபரப் பிரமநானே
யன்னியமி லகண்டபரப் பிரமநானென்
றின்னவிதந் திடமான வகண்டபோத
மிசைந்ததனுற் பவபாச முத்தனுவாய். (௧௯)

சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரமமென்றுஞ்
சலனமிலா வப்பிரம நானேயென்று
மிந்தவித முணரும்வகை யெனவேயீச
னெனக்கருளா லருளியவிவ் வர்த்தந்தன்னைப்
பந்தமுறு முமூட்சுவெலா நன்குயோர்ந்து
பவநீங்கிப் பரமுத்தி யடையும்வண்ணம்
மைந்தநினக் குறைசெய்தே னிதனையன்பான்
மயக்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமேயாவன். (சய)

பன்னியவிவ் வர்த்தத்தைப் பகர்ந்தவண்ணம்
பழுதறவே பார்த்துணர வசத்தனேனும்
மன்னியநல் லன்புடனே யிதனைநித்தம்
மாறாது படித்தாலும் பாவித்தாலு
மன்னியருக் குரைத்தாலு மதனாலன்னோ
னகத்திலுள வழுக்கற்றுச் சுத்திபெற்றுப்
பின்னமிலா வகண்டபர போதமுற்றுப்
பேதமிலாப் பரப்பிரம மாவனன்றே. (சக)

சத்தியசிற் சுகபூன்ற பரசிவத்தைச்
சலியாது நிரந்தரமா யாராதிப்போ
னித்தியநிட் களமான வச்சிவத்தை
நிச்சலமா யறிந்துமனக் கிரந்திதீர்ந்து
சுத்தபர சிவத்தினிடைக் கலந்துமோட்ச
சுகமுற்றிங் கச்சிவமே யாவனன்றிப்
பத்தியிலா வெறுமூட ரொருகாலத்தும்
பரமான மோட்சசுகம் பற்றாரன்றே. (சஉ)

ஆதலினான் முமூட்சுவெலாம் பரசிவத்தை
யநவரத மடைவாக வாராதித்தவ்
வேதமிலாப் பரமசிவன் கருணையாலே
யெல்லாமும் பரப்பிரம மதுவேநாமென்
றோதியவிஞ் ஞானத்தான் முத்திதன்னை
யுறவேண்டு மென்றுரிபு நிதாகனுக்கங்
காதியிலாப் பவபாச மனைத்துந்தீர
வகண்டபர போதத்தை யருளிச்செய்தான். (சங)

வேறு.

திரிசியப்பொரு ளாகத்தெரிந்திடுந்
தெரிவெலாந்திருக் காகியசிற்கனப்
பிரமமல்லது வேறிலேயப்பரப்
பிரமநானெனும் போதமுறைத்திட
லுமைமனங்கட் கஃகோசரமாகினு
மொன்றினோர்பவ துன்பம்விடுக்கவே
யரியவாநந்தத் தாண்டவமாடுநம்
மாண்டவன்ற னகண்டசொரூபமே. (சச)

பதினொன்றாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰க-இ திருவிருத்தம் சஅஉ.

பன்னிரண்டாவது,

சருவமும் பிரமமாத்திர மென்றுரைக்கும்
அத்தியாயம்.

மிகவுமகா ரகசியமாய் ரகசியத்து
மெத்தவுமே ரகசியமாய் மேவுதற்கு
வெகுவரிதா யுள்ளபொரு ணிர்ணயத்தை
வேதாந்த வேத்தியனும் பரேசன்முன்ன
நிகழ்வுறவே யருள்செய்த வண்ணமீண்டு
நிகிலர்க்கு மிதமாக நினக்குச்சொல்வேன்
றகுமனதி னொருமையுட னிவ்வர்த்தத்தைத்
தப்பாது கேட்டுணர்தி தவகைமைமைந்தா. (க)

அகிலமுமே யநவரதம் பிரமமாத்ர
மஞ்ஞான மதன்செயலும் பிரமமாத்ரஞ்
சகலசடா சடங்களுமே பிரமமாத்ரஞ்
சதசத்தாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமாத்ரம்
வெகுவிதமாம் பூதங்கள் பிரமமாத்ரம்
விதம்விதமாம் புவனங்கள் பிரமமாத்ர
மிகழ்வுமிகுஞ் சரீரமெலாம் பிரமமாத்ர
மிவைமருவு முயிர்களெலாம் பிரமமாத்ரம். (உ)

பனுவுமகா மந்திரமும் பிரமமாத்ரம்
பத்தியுடன் கேட்பதுவும் பிரமமாத்ரம்
வினவுமகா வாக்கியமும் பிரமமாத்ரம்
வேத்தியமா மதன்பொருளும் பிரமமாத்ர
மனியமிலாப் பரவுணர்வும் பிரமமாத்ர
மகண்டமதா முத்தியுமே பிரமமாத்ரம்
நனிமருவும் பந்தமுமே பிரமமாத்ரம்
நாநாவாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமாத்ரம். (௩)

பலவிதமாங் கிரியைகளும் பிரமமாத்ரம்
பற்றியிடும் பலன்களுமே பிரமமாத்ர
மிலகுகுண குணங்களுமே பிரமமாத்ர
மிகழ்வுதுதி யாவையுமே பிரமமாத்ரம்
நிலைமருவாக் காலமெலாம் பிரமமாத்ரம்
நிரைநிரையாந் தேசமெலாம் பிரமமாத்ரஞ்
சலனமுறும் வத்துவெலாம் பிரமமாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரமமாத்ரம். (௪)

ஓதவொண வவித்தையுமே பிரமமாத்ர
முறுமந்தக் கரணமுமே பிரமமாத்ரந்
தீதுசெயு மகங்காரம் பிரமமாத்ரந்
தியங்குமனம் புந்தியுமே பிரமமாத்ரஞ்
சாதமுறு சித்தமுமே பிரமமாத்ரஞ்
சஞ்சலமாம் பொறிகளுமே பிரமமாத்ரம்
வீதலுறுந் தேகமுமே பிரமமாத்ரம்
விசித்திரமாம் விடயமெலாம் பிரமமாத்ரம். (௫)

தூலமுடன் சாக்கிரமும் பிரமமாத்ரஞ்
சூக்கமுடன் சொப்பனமும் பிரமமாத்ரம்
மூலமுடன் சுழுத்தியுமே பிரமமாத்ரம்
மூன்றினபிமானிகளும் பிரமமாத்ரங்
கோலமுறும் வியட்டியுமே பிரமமாத்ரங்
கூட்டமுறுஞ் சமட்டியுமே பிரமமாத்ரங்
காலமுத லெப்பொருளும் பிரமமாத்ரங்
காண்கின்ற காட்சியெலாம் பிரமமாத்ரம். (௬)

தொந்தமறு துரியமுமே பிரமமாத்ரந்
துரியவபி மானியுமே பிரமமாத்ர
மைந்துவித கோசமுமே பிரமமாத்ர
மவையினபி மானிகளும் பிரமமாத்ரம்
வந்தபல பௌதிகமும் பிரமமாத்ரம்
வான்முதலாம் பூதமுமே பிரமமாத்ரஞ்
சிந்தையுறு மெய்ப்பொருளும் பிரமமாத்ரஞ்
செறிந்தசரா சரங்களெலாம் பிரமமாத்ரம். (௭)

இவனவனு மிவள்வளும் பிரமமாத்ர
மிதுவதுவு மற்றெதுவும் பிரமமாத்ரம்
நவில்புருடர் பெண்களுமே பிரமமாத்ரம்
நடுவான நபுஞ்சகரும் பிரமமாத்ரம்
விவிதசக சீவருமே பிரமமாத்ரம்
விபுவான வீசனுமே பிரமமாத்ர
மெவையெவைதா னெவ்விதமா யெங்கேயெங்கே
யிலங்கினுமே யவையாவும் பிரமமாத்ரம். (௮)

இருப்பதெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ர
மில்லையெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரந்
திருக்கதெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரந்
திரிசியமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரந்
தரித்ததெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரந்
தங்கியதாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
விரித்ததெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
விதம்விதமாந் தோற்றமெலாம் பிரமமாத்ரம். (௯)

வித்தரமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
விரிவிலதாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரஞ்
சித்திரமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரஞ்
சிறப்பிலதாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ர
மத்திரமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ர
மழுத்தமுறத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ர
மெத்திரமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ர
மிதரமெனுந் தோற்றமெலாம் பிரமமாத்ரம். (௰)

ஏகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ர
மிருமையெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
பாகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
பங்கறவே தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
நாகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
நரகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
மோகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
மூதுணர்வாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம். (கக)

ஆகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ர
மறிபவனுய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரந்
தாகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரந்
தண்பொருளாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரஞ்
சோகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரஞ்
சுகமதுவாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ர
மூகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ர
முணர்பொருளாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம். (கஉ)

நீரனுய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
நிகிலனெனத் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
நாரவாய்த் தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
நமதெனவே தோற்றுவதும் பிரமமாத்ரம்
மானுவ மானமுமே பிரமமாத்ரம்
மகிழுமிலா பாலாபம் பிரமமாத்ரந்
தானுதி தருமமுமே பிரமமாத்ரந்
தளர்வுதரும் பாவமுமே பிரமமாத்ரம். (கங)

தங்குற்ற கிரிநதிகள் பிரமமாத்ரந்
தலங்களொடு தீர்த்தங்கள் பிரமமாத்ர
மங்குற்ற தேவதைகள் பிரமமாத்ர
மத்தேவர் சேவைகளும் பிரமமாத்ரம்
பொங்குற்ற வாரிதிகள் பிரமமாத்ரம்
பொருந்துபல தீவுகளும் பிரமமாத்ரம்
பங்குற்ற வனங்களெலாம் பிரமமாத்ரம்
புறவைமுதற் செந்துகளும் பிரமமாத்ரம். (கச)

பிரமன்முதற் றேவர்களும் பிரமமாத்ரம்
பிரமாண்ட கோடிகளும் பிரமமாத்ர
மரன்முதலோ ருலகமெலாம் பிரமமாத்ர
மங்குள்ள பேதமெலாம் பிரமமாத்ரம்
பரமிகமா யுணர்வதெலாம் பிரமமாத்ரம்
பார்ப்பதுவு நினைப்பதுவும் பிரமமாத்ரஞ்
சருவவித வுபாதிகளும் பிரமமாத்ரஞ்
சகஜீவ பரங்களெலாம் பிரமமாத்ரம். (௧௫)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமரூபஞ்
சகலபரி பூரணமாம் பிரமரூபம்
நித்தநிரஞ் சனமாகும் பிரமரூபம்
நிட்களநின் மலமாகும் பிரமரூபஞ்
சுத்தநிரா காரமதாம் பிரமரூபஞ்
சுயஞ்சோதி வடிவாகும் பிரமரூப
மத்துவித வத்துவதாம் பிரமரூப
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமரூபம். (௧௬)

பராற்பரமாம் பொருளாகும் பிரமரூபம்
பரமபதப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
நிராவரணப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
நிட்கிரியப் பொருளாகும் பிரமரூபஞ்
சராதியிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபஞ்
சலனமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
புராதனமாம் பொருளாகும் பிரமரூபம்
பூரணமாம் பொருளாகும் பிரமரூபம். (௧௭)

மனுதியிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
மகத்தான பொருளாகும் பிரமரூபஞ்
சனுதனமாம் பொருளாகும் பிரமரூபஞ்
சாசுவதப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
விநாசமிலாச் சத்தாகும் பிரமரூபம்
விளங்கியிடுஞ் சித்தாகும் பிரமரூப
மனுதிசுக கனமாகும் பிரமரூப
மகண்டேக ரசமாகும் பிரமரூபம். (௧௮)

சற்போத சுககனமாம் பிரமரூபஞ்
சாலவுப சாந்தமதாம் பிரமரூபந்
தற்போத சூனியமாம் பிரமரூபந்
தான்ருறு யிருப்பதுவாம் பிரமரூபங்
கற்போல வசைவிலதாம் பிரமரூபங்
களங்கமிலாக் கேவலமாம் பிரமரூப
மெப்போது மொருவடிவாம் பிரமரூப
மேகபரி பூரணமாம் பிரமரூபம். (௧௯)

ஞானகன வடிவாகும் பிரமரூபம்
ஞாலமிலாப் பரமாகும் பிரமரூபம்
மோனமுறு நிலையாகும் பிரமரூபம்
முத்தருறும் பதமாகும் பிரமரூப
மீனமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூப
மெவைக்கும்விலட் சணமாகும் பிரமரூப
மானியிலாப் பொருளாகும் பிரமரூப
மகண்டசிதா காயமதாம் பிரமரூபம். (௨௰)

அறிவுக்கு மறிவாகும் பிரமரூப
மனைத்துக்கு மப்பாலாம் பிரமரூபம்
நிறைவுக்கு நிறைவாகும் பிரமரூபம்
நிகிலத்து மேலாகும் பிரமரூபங்
குறைவற்ற விபுவாகும் பிரமரூபங்
குணங்களிலா நிர்க்குணமாம் பிரமரூபம்
மறுவற்ற மகிழ்வாகும் பிரமரூபம்
மனவாக்குக் கெட்டாதாம் பிரமரூபம். (௨௧)

சத்துக்குஞ் சத்தாகும் பிரமரூபஞ்
சகலத்துஞ் சாரமதாம் பிரமரூபஞ்
சித்துக்குஞ் சித்தாகும் பிரமரூபஞ்
சின்னமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
வித்துக்கும் வித்தாகும் பிரமரூபம்
வேதாந்த வேத்தியமாம் பிரமரூப
மெத்துக்கும் வேறாகும் பிரமரூப
மெங்குமுள பொருளாகும் பிரமரூபம். (௨௨)

கேவலமாம் பொருளாகும் பிரமரூபங்
கிலேசமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
பாவனமாம் பொருளாகும் பிரமரூபம்
பரமார்த்தப் பொருளாகும் பிரமரூபந்
தாவலிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபந்
தத்துவமாம் பொருளாகும் பிரமரூப
மோவலிலாப் பொருளாகும் பிரமரூப
மொன்றுமிலா வொருபொருளாம் பிரமரூபம். (௨௩)

சத்தியமாம் பொருளாகும் பிரமரூபஞ்
சங்கமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
நித்தியமாம் பொருளாகும் பிரமரூபம்
நீக்கமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
வித்தரமாம் பொருளாகும் பிரமரூபம்
விசேடமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபஞ்
சுத்தமதாம் பொருளாகும் பிரமரூபஞ்
சுதந்தரமாம் பொருளாகும் பிரமரூபம். (௨௪)

பிரமமதே பேசியிடுந் தற்பதார்த்தம்
பிரமமதே பேசியிடுந் துவம்பதார்த்தம்
பிரமமதே பேசியிடு மசிபதார்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம்
பிரமமதே யகமென்னும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே பிரமமெனும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே யஸ்மியெனும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம். (௨௫)

பிரமமதே யழிவற்ற சற்பதார்த்தம்
பிரமமதே மகிழ்வுற்ற சிற்பதார்த்தம்
பிரமமதே பிரியமெனுஞ் சுகபதார்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம்
பிரமமதே சகமென்னும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே சிவனெனும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே யீசனெனும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம். (௨௬)

பிரமமதே மாயையெனக் காண்பதாகும்
பிரமமதே யவித்தையெனக் காண்பதாகும்
பிரமமதே சித்தமெனக் காண்பதாகும்
பிரமமதே செகத்தெனவுங் காண்பதாகும்
பிரமமதே சீவனெனக் காண்பதாகும்
பிரமமதே யீசனெனக் காண்பதாகும்
பிரமமதே குரவனெனக் காண்பதாகும்
பிரமமதே சீடனெனக் காண்பதாமே. (௨௭)

பிரமமதே யயனெனவுங் காண்பதாகும்
பிரமமதே யரியெனவுங் காண்பதாகும்
பிரமமதே யரனெனவுங் காண்பதாகும்
பிரமமதே யமரரெனக் காண்பதாகும்
பிரமமதே சிருட்டியெனக் காண்பதாகும்
பிரமமதே திதியெனவுங் காண்பதாகும்
பிரமமதே நாசமெனக் காண்பதாகும்
பிரமமதே நிகிலமுமாய்க் காண்பதாமே. (௨அ)

எங்கெங்கே யெவ்விதமாய்க் கண்டபோது
மிதரமெனக் கண்டிடுமக் காட்சியெல்லா
மங்கங்கே யுள்ளவதிட் டானமான
வறிவுருவாம் பிரமமலா தனியமாகா
தெங்கெங்கே யலைமுதலாய்க் கண்டபோது
மிவையெல்லா மாழியலா தனியமாமோ
வங்கங்கே காண்கின்ற காட்சியெல்லா
மப்படியே பிரமமலா தயலேயாகா. (௨௯)

அப்புருவாம் வாரிதியிற் றோன்றியாங்கே
யடங்கியிடு மனேகவித வலையுமந்த
வப்புருவே யாவதலான் மத்தியத்தி
லன்னியமா யாரேனுங் கண்டதுண்டோ
சிற்பிரம வாரிதியிற் றோன்றியாங்கே
சிதைகின்ற செகமுதலா மலையுமந்தச்
சிற்பிரம மாவதலான் மத்தியத்திற்
சிறிதுமய லாகாது சத்தியந்தான். (௩௰)

மண்ணினிடைக் காண்கின்ற விகாரமெல்லா
மருவியவம் மண்ணேயா நீதிபோலுந்
*தண்ணினிடைக் காண்கின்ற விகாரமெல்லாந்
தங்கியவத் தண்ணேயா நீதிபோலும்
விண்ணினிடைக் காண்கின்ற விகாரமெல்லாம்
விரவியவவ் விண்ணேயா நீதிபோலுந்
திண்ணியசிற் பிரமத்திற் காணுகின்ற
செகசீவ பரங்களெலாம் பிரமமேயாம். (௩க)

வெருளுடனே தருவினிடைக் கண்டகள்ளன்
வெறிதான தருவேயா நீதிபோலும்
மருளுடனே சுத்திகையிற் கண்டவெள்ளி
மற்றந்தச் சுத்திகையா நீதிபோலு
மிருளுடனே யிரச்சுவினிற் கண்டசர்ப்ப
மெப்போது மிரச்சுவதா நீதிபோலும்
பிரமமதிற் காண்கின்ற சகசீவாதி
பேதமெலா மெப்போதும் பிரமமேயாம். (௩உ)

அன்னியமா மாரோப மனைத்துமெங்கு
மந்தந்த வதிட்டான மாவதேபோற்
றுன்னுமதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கட்
டோன்றியவா ரோபமதாஞ் சகசீவாதி
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந்தானும்
மறைமுடியின் சித்தாந்த மனைத்துமீதே
யன்னசிவ னருளியசித் தாந்தமீதே
யறிஞருடை யநுபவசித் தாந்தமீதே. (௩௩)

ஆதலினாற் பிரமமலா தணுவுமில்லை
யகிலமுமே யெப்போதும் பிரமமாத்ரம்
பாதகமாம் வாதனையாற் சீவன்போலாய்ப்
பவக்கடலின் மூழ்குவதும் பிரமமாத்ரஞ்
சாதகமாம் வாதனையாற் சிரவணாதி
சாதனமே பழகுவதும் பிரமமாத்ரம்
பேதமிலா வாதனையாற் பிரமமாகிப்
பீதியற விருப்பதுவும் பிரமமாத்ரம். (௩௪)

(* தண்ணென்பது=நீர்.)

நித்தியநை மித்திகமாங் கருமந்தன்னை
நியமமுடன் செய்வதுவும் பிரமமாத்ர
மத்திரமாங் கருமத்தாற் சித்தசுத்தி
யடைவாக வடைவதுவும் பிரமமாத்ரஞ்
சித்தமதன் சுத்தியொடு சிரவணத்தைச்
செவ்வியதாச் செய்வதுவும் பிரமமாத்ரம்
பத்தியுடன் சந்ததமு மனனந்தன்னைப்
பாங்காகப் பழகுவதும் பிரமமாத்ரம். (௩௫)

எப்போதுந் தொடர்பாகத் தியானந்தன்னை
யிடையறவே யியற்றுவதும் பிரமமாத்ரஞ்
சற்போத பிரமத்திற் பழகாநின்ற
சவிகற்ப சமாதியுமே பிரமமாத்ரந்
தற்போத சூனியமா நிருவிகற்ப
சமாதிதனைச் சார்வதுவும் பிரமமாத்ரங்
கற்போல வசைவற்றுப் பிரமமாகிக்
களங்கமற விருப்பதுவும் பிரமமாத்ரம். (௩௬)

மாயைமுத லுபாதியினு ணாவென்றே
மயக்கமுற மதிப்பதுவும் பிரமமாத்ரம்
நேயபர ஞானத்தாற் பிரமமொன்றே
நிலைத்ததெனு நிர்ணயமும் பிரமமாத்ர
மாயதன தவித்தையினாற் சீவனென்
றனியமுற வறிவதுவும் பிரமமாத்ரந்
தூயபர வித்தையினாற் பரனென்றே
துவிதமறத் துணிவதுவும் பிரமமாத்ரம். (௩௭)

முந்தியதா மஞ்ஞானம் பிரமமாத்ரம்
முளைத்தவதன் செய்கையுமே பிரமமாத்ரம்
பந்தமறு விஞ்ஞானம் பிரமமாத்ரம்
பரமான முத்தியுமே பிரமமாத்ரந்
தொந்தமுறு விவகாரம் பிரமமாத்ரந்
துவித்மிலாப் பரமார்த்தம் பிரமமாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரமமாத்ரஞ்
சம்புபதந் தன்னுணை சங்கையில்லை. (௩௮)

நித்தியமாய்ச் சித்தித்த பிரமமல்லா
நிலையாக வென்றுமொரு பொருளுமில்லை
யெத்திறமா யெவையெவைதா னெங்கேயெங்கே
யிலங்கினுமத் திறமான வவையனைத்து
மத்துவித பூரணமா யழியாச்சத்தா
யான்மாவா யமர்ந்தபரப் பிரமமேயாஞ்
சத்தியசிற் சுகவடிவாஞ் சிவன்றன்னாணை
சாற்றியது சத்தியமே சங்கையில்லை. (௩௧)

பிரமமதே நானென்றுஞ் சங்கையில்லை
பிரமமதே நானென்றுஞ் சங்கையில்லை
பிரமமதே நீயென்றுஞ் சங்கையில்லை
பிரமமதே நீயென்றுஞ் சங்கையில்லை
பிரமமதே மற்றோருஞ் சங்கையில்லை
பிரமமதே மற்றோருஞ் சங்கையில்லை
பிரமமதே சகலமுமாஞ் சங்கையில்லை
பிரமமதே சகலமுமாஞ் சங்கையில்லை. (௪௰)

பிரமமலா தணுவுமிலை யணுவுமில்லை
பிரமமலா தணுவுமிலை யணுவுமில்லை
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமந்தானுஞ்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமந்தானும்
பரமசிவ னுபயதிருப் பதந்தன்னாணை
பரமசிவ னுபயதிருப் பதந்தன்னாணை
யுரைதருமிவ் வர்த்தமெலாஞ் சத்தியந்தா
னுரைதருமிவ் வர்த்தமெலாஞ் சத்தியந்தான். (௪௧)

சகசிவ பரங்களெனத் தோன்றுகின்ற
சகலமுமே சந்ததமும் பிரமமென்றே
புகல்கின்ற விப்பொருளை யாவரேனும்
புகன்றாலும் பிறருக்குப் போதித்தாலுஞ்
சுகமாகக் கேட்டாலு மதனலன்றோர்
சுத்தபர ஞானத்தை விரைவிற்பெற்றிவ்
வகமேவு மரந்தையெலா முடனேநீங்கி
யாநந்த பூரணமாம் பிரமமாவர். (௪௨)

எள்ளளவு மயலன்றி யெல்லாமென்று
  மேகபரப் பிரமமதா யிருந்தபோதுங்
கள்ளமுறு மனதுடையோர் பரசிவத்தின்
  கருணையிலாக் குற்றத்தால் வேறுவேரு
யுள்ளமதி லுணர்ந்துமகா பவதுக்கத்தை
  யுறுவதனுன் முமூட்சுவெலா மெவ்விதத்துந்
தள்ளவொணுப் பரமசிவன் கருணைபெற்றே
  தமதுபவ துக்கத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும். (௬௧)

பரமசிவன் கருணையினு லகண்டஞானம்
  பற்றியதாற் பவதுக்கம் விடுப்பதற்கிங்
கரியமறை யாதியினு லந்தவந்த
  வதிகாரிக் கனுகுணமா யறையப்பட்ட
கிரியைமுத லநேகவித வேதுவுண்டு
  கிளத்தியவவ் வேதுக்குள் சிரவணுதி
யுரமதுவா மதனுக்குள் பிரமத்தியான
  முத்தமமா மதனுலவ் வருள்சித்திக்கும். (௬௨)

ஆதலினு லறிவுற்றுக் காண்பதெல்லா
  மகண்டவறி வானபரப் பிரமமென்று
மோதியவப் பரப்பிரம நானேயென்று
  மொழிவறவே செய்கின்ற பிரமத்யான
சாதனையாற் பரமசிவ னருளைச்சார்ந்து
  சலனமிலா வகண்டான்ம ஞானம்பெற்றுப்
போதகனு பரப்பிரமந் தானேயாகிப்
  பொல்லாத பவத்துயரைப் போக்கவேண்டும். (௬௩)

சதாநந்த வடிவான பரேசன்முன்னஞ்
  சாலவுமே கருணையினு லருளிச்செய்த
வுதாரமதாம் பொருளிதனை யின்றெல்லோர்க்கு
  முபகார மாகநினக் கிங்குரைத்தே
னெதாகினுமோ ரணுவுமிதி லையமில்லை
  யெமதீச னியம்பியதி லையமேது
நிதாகவென ரிபுமுனிவ னன்றேனுக்கு
  நிச்சலமாம் பரம்பொருளை நிகழ்த்தினுல். (௬௪)

வேறு.

சின்னமேவும் விசித்திரசீவருஞ் சிறிதிலாதெங்கும் வியாபிக்குமீச ணும், பின்னமேவும் விசித்திரஞாலமும் பிரமமாத்திர மென்றிங்கு பேசுதல், துன்னுமன்பர்கண் மேவியவிப்பவத் துன்பம்யாவுந் துடைத்திடவேண்டியே, யன்னவாநந்தத் தாண்டவமாமெம் மாண்டவன்ற னகண்டசொரூபமே. (௭௭)

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰௨-று திருவிருத்தம் ௫௨௧.

பதின்மூன்றாவது.

அனைத்துமசத்தேன்றும், அவையெல்லாஞ்சித்தென்றுமுரைக்கும்.
அத்தியாயம்.

சுருதியிலு மிருதியிலு மாகமத்துஞ்
சூக்குமமா நூற்களிலு மற்றுமெங்கும்
மருவமிக வரிதான நிர்ணயத்தை
மறித்துமுனக் கருள்செய்வே னொருமையாய்க்கேள்
பிரமமதற் கயலாகக் காணப்பட்ட
பேதமெலா மெப்போது மசத்தேயாகுஞ்
சருவமதற் கப்பாலாய்ச் சலனமில்லாச்
சத்தியமா யுளதென்றும் பிரமமொன்றே. (௧)

எவ்விதமா யறிவதுவு மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாய் நினைவதுவு மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாய்க் காண்பதுவு மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாய்க் கேட்பதுவு மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாய் வினவுவது மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாய்ச் சொல்லுவது மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாய்ப் புசிப்பதுவு மசத்தேயாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௨)

எவ்விதமாந் தலங்களுமே யசத்தேயாகு
மெவ்விதமாந் தீர்த்தமுமே யசத்தேயாகு
மெவ்விதமாந் தேவதையு மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாஞ் சேவையுமே யசத்தேயாகு
மெவ்விதமாந் தவங்களுமே யசத்தேயாகு
மெவ்விதமாஞ் செபங்களுமே யசத்தேயாகு
மெவ்விதமாந் திரிசியமு மசத்தேயாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௩)

எவ்விதமாம் பொறிகளுமே யசத்தேயாகு
மெவ்விதமாம் புலன்களுமே யசத்தேயாகு
மெவ்விதமாம் போத்தாவு மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாம் போக்கியமு மசத்தேயாகு
மெவ்விதமா மகந்தைகளு மசத்தேயாகு
மெவ்விதமா மிதந்தைகளு மசத்தேயாகு
மெவ்விதமாம் பேதமுமே யசத்தேயாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௪)

வித்தரமா மாயையுமே யசத்தேயாகும்
விரிந்தவதன் காரியமு மசத்தேயாகுந்
தொத்துமகங் காரமுமே யசத்தேயாகுந்
தொடருமதன் காரியமு மசத்தேயாகும்
புத்தியதன் காரியமு மசத்தேயாகும்
புகன்மனதின் காரியமு மசத்தேயாகுஞ்
சித்தமதன் காரியமு மசத்தேயாகுஞ்
சிதையாம லுளதென்றும் பிரமமொன்றே. (௫)

சாதமுறுந் தூலவுடம் பசத்தேயாகுஞ்
சஞ்சலமாஞ் சாக்கிரமு மசத்தேயாகும்
பேதமுறுஞ் சூக்கவுடம் பசத்தேயாகும்
பிரிவுற்ற சொப்பனமு மசத்தேயாகு
மேதமுறு மூலவுடம் பசத்தேயாகு
மிருமையிலாச் சுழுத்தியுமே யசத்தேயாகு
மோதியிடும் பேதமெலா மசத்தேயாகு
மொழிவறவே யுளதென்றும் பிரமமொன்றே. (௬)

விசுவனொடு தைசதனு மசத்தேயாகும்
விகற்பமுறுப் பிராஞ்ஞனுமே யசத்தேயாகு
மசுபமிலாத் துரியமுமே யசத்தேயாகு
மவையினபி மானியுமே யசத்தேயாகும்
மிசிரமுறு சமட்டியுமே யசத்தேயாகும்
மேவியிடும் வியட்டியுமே யசத்தேயாகும்
நிசமருவாப் பேதமெலா மசத்தேயாகும்
நீங்காம லுளதென்றும் பிரமமொன்றே. (எ)

தானாகத் தோற்றுவது மசத்தேயாகுந்
   தனதெனவே தோற்றுவது மசத்தேயாகும்
நீநானாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகும்
   நிகிலமெனத் தோற்றுவது மசத்தேயாகுங்
கோனாகத் தோற்றுவது மசத்தேயாகுங்
   குருவெனவே தோற்றுவது மசத்தேயாகும்
நாநாவாந் தோற்றமெலா மசத்தேயாகும்
   நாசமிலா துளதென்றும் பிரமமொன்றே. (அ)

கர்த்துருவாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகுங்
   கருமமெனத் தோற்றுவது மசத்தேயாகுஞ்
சத்ததுவாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகுஞ்
   சதசத்தாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகும்
வித்ததுவாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகும்
   விதம்விதமாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகு
மெத்திறமாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகு
   மெப்போது முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௯)

நல்லதுவாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகும்
   நலமலதாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகுஞ்
சொல்லியதாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகுஞ்
   சொனதலதாய்த் தோற்றுவது மசத்தேயாகு
மில்லையெனத் தோற்றுவது மசத்தேயாகு
   மிருப்பதெனத் தோற்றுவது மசத்தேயாகும்
புல்லியிடுந் தோற்றமெலா மசத்தேயாகு
   பூரணமா யுளதென்றும் பிரமமொன்றே. (௰)

வேதமொடு மிருதிகளு மசத்தேயாகும்
   வெகுவிதமா நூற்களுமே யசத்தேயாகு
மேதமொடு குணங்களுமே யசத்தேயாகு
   மிச்சைகளு மனிச்சைகளு மசத்தேயாகும்
பூதமொடு பௌதிகமு மசத்தேயாகும்
   புண்ணியபா வங்களெலா மசத்தேயாகும்
பேதமுறு பொருளெவையு மசத்தேயாகும்
   பிரிவறவே யுளதென்றும் பிரமமொன்றே. (௰௧)

இங்குற்ற பொருளெவையு மசத்தேயாகு
மிங்கிலதாம் பொருளெவையு மசத்தேயாகு
மங்குற்ற பொருளெவையு மசத்தேயாகு
மங்கிலதாம் பொருளெவையு மசத்தேயாகு
மெங்குற்ற பொருள்களுமே யசத்தேயாகு
மெவ்விதமாம் பொருள்களுமே யசத்தேயாகுஞ்
சங்கற்ப முற்றதெலா மசத்தேயாகுஞ்
சவியாம லுளதென்றும் பிரமமொன்றே. (௰௨)

குறைவுற்ற பொருளெவையு மசத்தேயாகுங்
குறையாத பொருளெவையு மசத்தேயாகு
மறைவுற்ற பொருளெவையு மசத்தேயாகு
மறையாத பொருளெவையு மசத்தேயாகு
மறிவுற்ற பொருளெவையு மசத்தேயாகு
மறியாத பொருளெவையு மசத்தேயாகுஞ்
செறிவுற்ற பொருளெல்லா மசத்தேயாகுஞ்
சேதமுறா துளதென்றும் பிரமமொன்றே. (௰௩)

விதம்விதமா முலகமெலா மசத்தேயாகும்
விண்ணவருந் தானவரு மசத்தேயாகுஞ்
சதுர்விதமாஞ் சாதிகளு மசத்தேயாகுஞ்
சங்கரமாஞ் சாதிகளு மசத்தேயாகு
மதிசயமா மாச்சிரம மசத்தேயாகு
மங்குசெயுஞ் செய்கையெலா மசத்தேயாகுந்
திதமருவா வதன்பலமு மசத்தேயாகுந்
திடமுறவே யுளதென்றும் பிரமமொன்றே. (௰௪)

அஞ்சனமா மஞ்ஞான மசத்தேயாகு
மைந்துமகா பூதமுமே யசத்தேயாகும்
பஞ்சவித தேவதையு மசத்தேயாகும்
பஞ்சவித கோசமுமே யசத்தேயாகும்
விஞ்சையிலாச் சீவர்களு மசத்தேயாகும்
விரிந்தபல வுபாதிகளு மசத்தேயாகுஞ்
சஞ்சலமாக் காண்பதெலா மசத்தேயாகுஞ்
சலனமிலா துளதென்றும் பிரமமொன்றே, (௰௫)

சடுவிதமா மூர்மிகளு மசத்தேயாகுஞ்
சட்பாவ விகாரமுமே யசத்தேயாகுந்
தொடருமரி சடுவர்க்க மசத்தேயாகுந்
தொந்தமுறும் பந்தமெலா மசத்தேயாகும்
படருபல காலமுமே யசத்தேயாகும்
பலதேச வத்துகளு மசத்தேயாகும்
மடமையினுற் காண்பதெலா மசத்தேயாகும்
மாறும முளதென்றும் பிரமமொன்றே. (௰௬)

சொன்னதுவுஞ் சொல்லாது மசத்தேயாகுஞ்
சுதந்தரமா யுளதென்றும் பிரமமொன்றே
பின்னமுறக் காண்பதெலா மசத்தேயாகும்
பிரிவறவே யுளதென்றும் பிரமமொன்றே
பன்னியவிவ் வர்த்தத்தைப் பாங்காய்க்கேட்டுப்
பகர்ந்தபடி யுணர்ந்திடுவோன் பரமேயாவ
னின்னமுமே முத்திக்குச் சாட்சாத்தான
வேதுவினை யித்தமாக வியம்பக்கேளாய். (௰௭)

சதாநந்த மயமான பிரமமெல்லாஞ்
சதாநந்த மயமான பிரமம்யாருஞ்
சிதாநந்த மயமான பிரமமேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரமமேநீ
சிதாகவதா லென்றுமெலாம் பிரமமென்றும்
நிரந்தரமாம் பிரமமது நானேயென்று
மெதாகினுமோ ரணுவேனு மையமின்றி
யெப்போது மிடையறவே நிச்சயிப்பாய். (௰௮)

சந்ததமுஞ் சன்மாத்ர சொரூபமேநான்
சலனமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபமேநான்
றொந்தமிலாச் சுகமாத்ர சொரூபமேநான்
றுவிதமிலாத் தூயபர சொரூபமேநான்
பந்தமிலாப் பரிசுத்த சொரூபமேநான்
பரமவுப சாந்தபர சொரூபமேநா
னந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானெ ன்
றகிதிடமா யநவரத நிச்சயிப்பாய். (௰௯)

சத்தியசிற் சுகமான சொரூபமோனான்
சம்சார சங்கமிலாச் சொரூபமோனா
னித்தியநிர்க் குணமான சொரூபமோனா
னிரஞ்சனநிட் களமான சொரூபமோனான்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சொரூபமோனான்
சுயஞ்சோதி வடிவான சொரூபமோனா
னத்துவித பரப்பிரம சொரூபனானென்
றதிதிடமா யநவரத நிச்சயிப்பாய். (உ௰)

சகலமுமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபமோனான்
சலனமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபமோனான்
றுகளிலதாஞ் சின்மாத்ர சொரூபமோனான்
றுவிதமுறாச் சின்மாத்ர சொரூபமோனா
னிகரிலதாஞ் சின்மாத்ர சொரூபமோனா
னிட்களமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபனானென்
றகமதனி லுறுகின்ற நிச்சயத்தா
லநவரதஞ் சின்மாத்ர மாகிநிற்பாய். (உக)

விரிவுற்ற சகங்களெலாஞ் சித்துமாத்ரம்
விதம்விதமாஞ் சீவரெலாஞ் சித்துமாத்ர
மருளூற்ற வீசனுமே சித்துமாத்ர
மயன்முதலாம் மூர்த்திகளுஞ் சித்துமாத்ரம்
பிரிவுற்ற வவர்செயலுஞ் சித்துமாத்ரம்
பின்னுமுள பேதமெலாஞ் சித்துமாத்ரம்
மருளூற்ற பந்தமுமே சித்துமாத்ரம்
மயக்கமிலா முத்தியுமே சித்துமாத்ரம். (உஉ)

சிந்தமுறு விருத்திகளுஞ் சித்துமாத்ரஞ்
சிந்தைசெயும் பொருள்களுமே சித்துமாத்ரஞ்
சுத்தமுறு சிரவணமுஞ் சித்துமாத்ரஞ்
சூக்குமமா மனனமுமே சித்துமாத்ரம்
வித்தரமாந் தியானமுமே சித்துமாத்ரம்
விமலமதாஞ் சமாதியுமே சித்துமாத்ர
மத்துவித வநுபவமுஞ் சித்துமாத்ர
மாநந்த வநுபவமுஞ் சித்துமாத்ரம். (உந)

நிசகிலையி னிற்பதுவுஞ் சித்துமாத்ரம்
 நீக்கமற நிற்பதுவுஞ் சித்துமாத்ரம்
வசமுறவே நிற்பதுவுஞ் சித்துமாத்ரம்
 வானெனவே நிற்பதுவுஞ் சித்துமாத்ரம்
மிசிரமற நிற்பதுவுஞ் சித்துமாத்ரம்
 மெய்யாக நிற்பதுவுஞ் சித்துமாத்ர
மசைவறவே நிற்பதுவுஞ் சித்துமாத்ர
 மகண்டமதாய் நிற்பதுவுஞ் சித்துமாத்ரம். (௨௪)

அனியமுறு மஞ்ஞானஞ் சித்துமாத்ர
 மமலமதாம் விஞ்ஞானஞ் சித்துமாத்ரம்
கனிமருவுஞ் சங்கற்பஞ் சித்துமாத்ரம்
 நாடியிடும் புவனமெலாஞ் சித்துமாத்ரம்
வினவியிடு நீதானுஞ் சித்துமாத்ரம்
 விளம்பியிடு நான்றானுஞ் சித்துமாத்ரம்
பனுவியிடும் பலபொருளுஞ் சித்துமாத்ரம்
 பரசிவ சகங்களெலாஞ் சித்துமாத்ரம். (௨௫)

ஆனைமுக னறுமுகனுஞ் சித்துமாத்ர
 மம்பிகையு மருள்சிவனுஞ் சித்துமாத்ர
மேனையுள சிவகணமுஞ் சித்துமாத்ர
 மினியசிவ பத்தர்களுஞ் சித்துமாத்ர
மீனமிலா முனிவர்களுஞ் சித்துமாத்ர
 மிலங்கியிடுஞ் சுரர்களெலாஞ் சித்துமாத்ர
மூனமிலாச் சகுணமுமே சித்துமாத்ர
 முத்தமமா நிர்க்குணமுஞ் சித்துமாத்ரம். (௨௬)

பரமசிவ பூசனையுஞ் சித்துமாத்ரம்
 பயிலுமரி பூசனையுஞ் சித்துமாத்ரம்
மருவுமயன் பூசனையுஞ் சித்துமாத்ரம்
 மற்றுமுளோர் பூசனையுஞ் சித்துமாத்ரம்
பெருகுமுமை பூசனையுஞ் சித்துமாத்ரம்
 பின்னைமுதற் பூசனையுஞ் சித்துமாத்ரஞ்
சருவசுரர் பூசனையுஞ் சித்துமாத்ரஞ்
 சகலமுமே சந்ததமுஞ் சித்துமாத்ரம். (௨௭)

வானமுதற் பூதமுமே சித்துமாத்ரம்
வந்தபல பௌதிகமுஞ் சித்துமாத்ரம்
பானுமுதன் முச்சுடருஞ் சித்துமாத்ரம்
பரவியிடு முடுக்களுமே சித்துமாத்ர
மூனமிலா மேகமுமே சித்துமாத்ர
முயிர்க்கினிய வருடமுமே சித்துமாத்ரம்
வானிலுறும் பேதமெலாஞ் சித்துமாத்ரம்
வையமுறும் பேதமெலாஞ் சித்துமாத்ரம். (௨௮)

கிருமிமுத லெவ்வுயிருஞ் சித்துமாத்ரங்
கிரிநதியுங் கானகமுஞ் சித்துமாத்ரம்
விரிவுபெறு புரங்களுமே சித்துமாத்ரம்
விசித்திரமாங் கிரியைகளுஞ் சித்துமாத்ரம்
பிரிவுபெறு பலங்களுமே சித்துமாத்ரம்
பிரமாண்ட கோடிகளுஞ் சித்துமாத்ரஞ்
சருவசரா சரங்களுமே சித்துமாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே சித்துமாத்ரம். (௨௯)

பதிதனயன் பாரியுமே சித்துமாத்ரம்
பரவுபிதா மாதாவுஞ் சித்துமாத்ர
மதிசயமாம் பந்துவெலாஞ் சித்துமாத்ர
மன்னியரு மரிகளுமே சித்துமாத்ரம்
விதிமருவு மாணனுஞ் சித்துமாத்ரம்
விதிக்கின்ற சற்குருவுஞ் சித்துமாத்ரந்
திதிமருவு முயிர்களெலாஞ் சித்துமாத்ரந்
திரிசியமாய்க் காண்பதெலாஞ் சித்துமாத்ரம் (௩௰)

காரணகா ரியமெவையுஞ் சித்தேயாகுங்
கண்காது முதலெவையுஞ் சித்தேயாகு
மாரணமு மதன்முடியுஞ் சித்தேயாகு
மகண்டபர நிச்சயமுஞ் சித்தேயாகும்
பூரணமா யுறுகதியுஞ் சித்தேயாகும்
புகல்கதியைத் தருசிவனுஞ் சித்தேயாகுந்
தாரணியே முதலெவையுஞ் சித்தேயாகுந்
தங்குசரா சரங்களெலாஞ் சித்தேயாகும். (௩௧)

அற்புதமாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தேயாகு
மயலயலாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தேயாகுந்
தற்பதமாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தேயாகுந்
தன்மயமாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தேயாகுஞ்
சிற்பதமாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தேயாகுஞ்
சித்தலதாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தேயாகுங்
கற்பிதமாய்க் காண்பதெலாஞ் சித்தேயாகுங்
காண்கின்ற காட்சியெலாஞ் சித்தேயாகும். (௰௨)

மாயைமுத லுபாதியெலாஞ் சித்தேயாகும்
மருவுபர சிவரெலாஞ் சித்தேயாகு
மாயபல வுலகமெலாஞ் சித்தேயாகு
மதனிலுள பேதமெலாஞ் சித்தேயாகுந்
தூயபர சிவனுருவுஞ் சித்தேயாகுந்
துவிதமிலாப் பரவடிவுஞ் சித்தேயாகும்
நேயமதாந் தன்வடிவுஞ் சித்தேயாகும்
நிகிலமுமே நிறைவுற்ற சித்தேயாகும். (௰௩)

சாவதுவுஞ் சனிப்பதுவுஞ் சித்தேயாகுஞ்
சஞ்சலமாய் நிற்பதுவுஞ் சித்தேயாகும்
போவதுவும் வருவதுவுஞ் சித்தேயாகும்
புண்ணியபா வங்களெலாஞ் சித்தேயாகு
மாவதுவு மழிவதுவுஞ் சித்தேயாகு
மன்னியமா யறிவதுவுஞ் சித்தேயாகு
மோவலிலா திருப்பதுவுஞ் சித்தேயாகு
மொன்றாக வுணருவதுஞ் சித்தேயாகும். (௰௪)

பாகமுறுஞ் சாதனமுஞ் சித்தேயாகும்
பழகியசிற் பாவனையுஞ் சித்தேயாகும்
மோகமிலாப் பரவறிவுஞ் சித்தேயாகும்
மூதுணர்வாம் பூசனையுஞ் சித்தேயாகுஞ்
சோகமிலாச் சுகநிலையுஞ் சித்தேயாகுஞ்
சுத்தமகா மௌனமுமச் சித்தேயாகு
மேகமதா யிருப்பதுவுஞ் சித்தேயாகு
மியங்கியிடா திருப்பதுவுஞ் சித்தேயாகும். (௰௫)

அரியபல மந்திரமுஞ் சித்தேயாகு
மநந்தவித தந்திரமுஞ் சித்தேயாகுங்
கிரியையுபா சனையெவையுஞ் சித்தேயாகுங்
கேவலமாம் பத்தியுமச் சித்தேயாகு
மிருதயவா காயமுமச் சித்தேயாகு
மிவைமருவுஞ் சிந்தையெலாஞ் சித்தேயாகுந்
திரணமுத லெப்பொருளுஞ் சித்தேயாகுந்
திரிசியமாய்த் தெரிவதெலாஞ் சித்தேயாகும். (௩௬)

தேகமுயிர் பொறிபுலனுஞ் சித்தேயாகுந்
தியங்குமனம் புத்தியுமச் சித்தேயாகு
மாகுமகங் காரமுமச் சித்தேயாகு
மலைவுற்ற சித்தமுமச் சித்தேயாகும்
மோகமுமுத் தேகமுமச் சித்தேயாகும்
மூன்றினபி மானியுமச் சித்தேயாகுஞ்
சோகமிலாத் துரியனுமச் சித்தேயாகுஞ்
சொன்னதெலாந் தொகுத்தந்தச் சித்தேயாகும். (௩௭)

தொந்தமுறு மவத்தையுமச் சித்தேயாகுந்
துரியமெனு மவத்தையுமச் சித்தேயாகு
மைந்துவித கோசமுமச் சித்தேயாகு
மவையினபி மானியுமச் சித்தேயாகுஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமச் சித்தேயாகுஞ்
சமட்டியுடன் வியட்டியுமச் சித்தேயாகு
மெந்தவிதத் தோற்றமுமச் சித்தேயாகு
மீசசக சீவரெலாஞ் சித்தேயாகும். (௩௮)

சித்ததுவே சன்மாத்ர சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே சின்மாத்ர சொரூபமாகுஞ்.
சித்ததுவே சுகமாத்ர சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே யகண்டைக சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரப்பிரம சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரமசிவ சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரிசுத்த சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பிரமான்ம சொரூபமாமே. (௩௯)

சித்ததுவே நித்தியமங் களமுமாகுஞ்
சித்ததுவே நித்தகிரஞ் சனமுமாகுஞ்
சித்ததுவே நிட்களநிர்க் குணமுமாகுஞ்
சித்ததுவே நித்தநிரா மயமுமாகுஞ்
சித்ததுவே நித்தநிரா வரணமாகுஞ்
சித்ததுவே நிரதிசயா நந்தமாகுஞ்
சித்ததுவே நிருமலநிட் கிரியமாகுஞ்
சித்ததுவே நீக்கமற நிறைந்ததாமே. (௪௰)

சித்ததுவே பரமவுப சாந்தமாகுஞ்
சித்ததுவே பரமபத சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரமான சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பராற்பரமாஞ் சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரவித்தை சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரசித்தி சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரசத்தா சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரிபூன்ற சொரூபமாமே. (௪௧)

சித்ததுவே பாவனமாஞ் சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரதத்வ சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே சுத்தசிதா காயமாகுஞ்
சித்ததுவே சுயஞ்சோதி சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே விகாரமிலாச் சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே விசேடமிலாச் சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே யதீதபர சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே யகண்டபர சொரூபமாமே. (௪௨)

சித்ததுவே சருவசம சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே சருவான்ம சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே சங்கமிலாச் சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பங்கமிலாச் சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே யெங்குமுள சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே யேகான்ம சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரதெய்வ சொரூபமாகுஞ்
சித்ததுவே பரப்பிரம சொரூபமாமே. (௪௩)

சித்ததுவே யயனுடைய நிசசொரூபஞ்
சித்ததுவே யரியுடைய நிசசொரூபஞ்
சித்ததுவே யரனுடைய நிசசொரூபஞ்
சித்ததுவே யமரருடை நிசசொரூபஞ்
சித்ததுவே நரருடைய நிசசொரூபஞ்
சித்ததுவே நம்முடைய நிசசொரூபஞ்
சித்ததுவே நின்னுடைய நிசசொரூபஞ்
சித்ததுவே நிகிலருடை நிசசொரூபம். (சச)

எத்திறமா மதிட்டானத் தெவைதான்றோன் று
மிலங்கியவவ் வாரோப மஃதேயாகுஞ்
சுத்திகையிற் கற்பிதமாய்த் தோற்றும்வெள்ளி
சுத்திகையே யாகுவதைக் கண்டோமன்றே
வித்திறமே சித்தினிடைத் தோன்றுகின்ற
வீசசக சீவரொலாஞ் சித்தேயாகுஞ்
சித்தையலா லணுவுமிலை யெல்லாஞ்சித்தே
சின்மயமாஞ் சிவனாணை யுண்மைசொன்னேன். (சரு)

ஆதலினா னீசித்து நானுஞ்சித்தே
யநந்தசக சீவீச ரனைத்துஞ்சித்தே
யோதியவா றதிதிடமா யிடைவிடாம
லொழிவறவே யுள்ளத்தி னிச்சயிப்பாய்
பேதமறப் பெறுகின்ற நிச்சயத்தாற்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம ஞானம்பெற்று
மாதவவிப் பவத்துயரை விரைவின்மாற்றி
மகத்தான மோட்சசுக மருவிநிற்பாய். (சசு)

சித்தேநீ சித்தேநான் சித்தேயெல்லாஞ்
சித்தையலா தணுவுமிலை யெல்லாஞ்சித்தே
யித்தேக முதலியதோ ரணுவுமில்லை
யித்தேச முதலியதோ ரணுவுமில்லை
யெத்தேக முதலியதுஞ் சித்தேயாகு
மெத்தேச முதலியதுஞ் சித்தேயாகும்
பத்தேச்சை நிறைவேற்றும் பரோச்சனாணை
பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை பரமார்த்தந்தான். (சஎ)

சின்மயனுன் சின்மயனுன் சித்தேயெல்லாஞ்
சின்மயனுன் சின்மயனுன் சித்தேயெல்லாஞ்
சன்மயனுன் சன்மயனுன் சத்தேயெல்லாஞ்
சன்மயனுன் சன்மயனுன் சத்தேயெல்லாந்
தன்மயனுன் றன்மயனுன் றானேயெல்லாந்
தன்மயனுன் றன்மயனுன் றானேயெல்லாம்
நின்மலமா யிவ்வண்ண நிதாகவென்றும்
நீக்கமற நிரந்தரமாய் நிச்சயிப்பாய். (௪அ)

சாதமடைந் திறப்புற்ற சீவர்க்கெல்லாஞ்
சன்மசரா மரணபரம் பரையாமிந்தக்
கேதமுறும் பவதாப மனைத்துந்தீரக்
கிருபையினுற் பரமசிவன் பகர்ந்தவண்ணம்
வேதமுதற் சகலத்தும் பெறுவதற்கு
வெகுவரிதா மிப்பொருளை விளம்பினேனு
னோதியவிவ் வர்த்தத்தை யொருக்காலேனு
முள்ளபடி கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவன். (௪௯)

சனனசரா மரணமுறுஞ் சீவரெல்லாஞ்
சன்மமுத லெவையுமிலாச் சிவத்தையோர்ந்து
மனனமுடன் றியானித்தே மாயாமோக
மாற்றிமனக் கிரந்தியறுத் தபயராகி
யனியமிலா வகண்டபர ஞானங்கொண்டே
யத்துவித பரப்பிரம மாவரென்றே
யனையரிபு மாமுனிவ னிதாகனுக்கங்
கரிதான பரம்பொருளை யருள்செய்தானல். (௫௰)

வேறு.

சகலசிவபரங்களசத்தென்றுஞ் சந்ததஞ்சக லங்களுஞ் சித்தென்று
மகிலபூரண சித்ததுநீயென்று மந்தமின்றிய சித்தது நானென்றும்
வெகுவிதந்திடமாயிங்குபேசிய வேதவீற்றின் பொருட்களனைத்துமே
திகழுமாநந்தத் தாண்டவமாகொந் தேவன்றன்பரிபூரணரூபமே (௫௧)

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

☞ ஆ அத்தியாயம் ௰௩-இ திருவிருத்தம் ௫௪௰.

பதினான்காவது.

அகண்ட சொரூபாநுசந்தான முரைக்கும்.

அத்தியாயம்.

சகலமுமாஞ் சித்தாந்த ரகசியத்தைச்
சங்கரக மாகவிதிற் சாற்றக்கேளாய்
பகரலுறுந் துவிதமொடத் துவிதமில்லை
பரமவுப சாந்தமதாம் பிரமமொன்றே
நிகழ்வறவே யெப்போது முளதாமெங்கு
மேகமதாம் பிரமமதே நீயுநானு
மகிலமுமப் பரப்பிரம சொரூபமேயா
மாதலினா லவ்வண்ண மநுசந்திப்பாய். (க)

அகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபமானே
னகமென்றும் பரமசிவ சொரூபமானே
னகமென்றும் பரமான்ம சொரூபமானே
னகமென்றும் பராற்பரமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றும் பரிசுத்த சொரூபமானே
னகமென்றும் பரிபூன்ற சொரூபமானே
னகமென்று மகண்டபர சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (உ)

அகமென்று மழிவற்ற சத்தாகின்றே
னகமென்றுந் திகழ்வுற்ற சித்தாகின்றே
னகமென்று நிரதிசய சுகமாகின்றே
னகமென்று மகண்டேக ரசமாகின்றே
னகமென்று மெவ்விடத்து நிறைந்துநின்றே
னகமென்று மெல்லாமு மாகாநின்றே
னகமென்று மகண்டபரப் பிரமமென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (ங)

அகமென்றுந் தற்பொருளாம் பரமாகின்றே
னகமென்றுந் துவம்பொருளாம் பரமாகின்றே
னகமென்று மசிபொருளாம் பரமாகின்றே
னகமென்று மகண்டேக ரசமாகின்றே
னகமென்று மெவைகட்கு முள்ளாகின்றே
னகமென்று மெவைகட்கும் வெளியாகின்றே
னகமென்று மகண்டபரப் பிரமமென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (ச)

அகமென்று நித்தியமாஞ் சொரூபமானே
    னகமென்று நிர்க்குணமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்று நிரஞ்சனமாஞ் சொரூபமானே
    னகமென்று நிராவரண சொரூபமானே
னகமென்று நிட்களமாஞ் சொரூபமானே
    னகமென்று நிராமயமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்று நிறைந்தபர சொரூபனென்றே
    யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௫)

அகமென்றும் விபுவான சொரூபமானே
    னகமென்றும் வீதலுருச் சொரூபமானே
னகமென்று மக்கரமாஞ் சொரூபமானே
    னகமென்று மாநந்த சொரூபமானே
னகமென்று மோட்சமதாஞ் சொரூபமானே
    னகமென்று மோசகனுஞ் சொரூபமானே
னகமென்று மகண்டபர சொரூபனென்றே
    யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௬)

அகமகில காரணமாஞ் சொரூபமானே
    னகமகில பூரணமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில சிவபர சொரூபமானே
    னகமணுவு பாகாத சொரூபமானே
னகமனிச முபசாந்த சொரூபமானே
    னகமனிச மௌன்றுன சொரூபமானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூபனென்றே
    யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௭)

அகமகில காரியமாஞ் சொரூபமானே
    னகமகில காரகனுஞ் சொரூபமானே
னகமகில பாலகனுஞ் சொரூபமானே
    னகமகில நாசகனுஞ் சொரூபமானே
னகமனிச மெவையுமலாச் சொரூபமானே
    னகமகமா யமைவுற்ற சொரூபமானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூபனென்றே
    யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௮)

அகமகில பூதமுமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில பௌதிகமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில சாட்சியமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில சான்றான சொரூபமானே
னகமனிச மனியமிலாச் சொரூபமானே
னகமனிச மத்துவித சொரூபமானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூபனென்றே
யனவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௯)

அகமனிச நீயென்னுஞ் சொரூபமானே
னகமனிச நானென்னுஞ் சொரூபமானே
னகமனிச மனியனெனுஞ் சொரூபமானே
னகமனிச மகிலான்ம சொரூபமானே
னகமனிச மசஞ்சலமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிச மசங்கபர சொரூபமானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூபனென்றே
யனவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௰)

அகமனிசஞ் சின்மயமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சிற்கனமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சின்மாத்ர சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சிதம்பரமாஞ் சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சிதாகாய சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சைதன்ய சொரூபமானே
னகமனிசஞ் சிற்பிரம சொரூபனென்றே
யனவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧௧)

அகமகில வாதார சொரூபமானே
னகமகில வாகார சொரூபமானே
னகமனிய மணுவுமிலாச் சொரூபமானே
னகமகமே யாகியுள சொரூபமானே
னகமனிச மசரீர சொரூபமானே
னகமமல வாகாய சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யனவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௰௨)

அகமகில குருவான சொரூபமானே
னகமகில சிட்டனுமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில சாதனமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில சாத்தியமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில வேதாந்த சொரூபமானே
னகமவையின் வேத்தியமாஞ் சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧௩)

அகமென்றும் புராதனமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றும் பூரணமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்று மச்சுதமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்று மவிநாச சொரூபமானே
னகமென்றுங் கேவலமாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றுங் கேதமிலாச் சொரூபமானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧௪)

அகமென்று மகண்டபர தெய்வமானே
னகமென்று மமலபர போதமானே
னகமென்றும் பரசத்தா சொரூபமானே
னகமென்றும் பரமசுக சொரூபமானே
னகமென்றும் பரஞ்சோதி சொரூபமானே
னகமென்றும் பரமபத சொரூபமானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧௫)

அகமகில வாந்தரமாஞ் சொரூபமானே
னகமகில வான்மாவாஞ் சொரூபமானே
னகமகில மங்களமாஞ் சொரூபமானே
னகமணுவு மாசிலதாஞ் சொரூபமானே
னகமனிசந் துரியபர சொரூபமானே
னகந்துரியா தீதபர சொரூபமானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧௬)

அகமகில காலத்துங் கதீதமானே
னகமகில தேசத்துங் கதீதமானே
னகமகில வத்துவினுங் கதீதமானே
னகமென்று மனைத்துக்கு மதீதமானே
னகமனுவு மகந்தையிலாச் சுபாவமானே
னகமணுவு மிதந்தையிலாச் சுபாவமானே
னகமமல பரப்பிரம மானேனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧எ)

அகமென்றுஞ் சன்மாத்ர சொரூபமானே
னகமென்றுஞ் சின்மாத்ர சொரூபமானே
னகமென்று நன்மாத்ர சொரூபமானே
னகமென்று நடுவான சொரூபமானே
னகமென்று மத்துவித சொரூபமானே
னகமார்க்கு மான்மாவாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧அ)

அகமென்று நீங்காத சுகமாகின்றே
னகமெங்கு நிச்சலமாய் நிறைந்துநின்றே
னகமென்றுஞ் சங்கற்ப மிலாதுநின்றே
னகமொன்று மறியவொணாப் பரமாகின்றே
னகமென்றும் புத்திமுத லிலாதுநின்றே
னகம்புத்திக் கப்பாலாம் பதமாகின்றே
னகமென்றும் பரப்பிரம மானேனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧௯)

அகமணுவு மாயையிலாச் சொரூபமானே
னகமாயா குணமுமிலாச் சொரூபமானே
னகமனது முதலுமிலாச் சொரூபமானே
னகங்காம முதலுமிலாச் சொரூபமானே
னகமாக்கை முதலுமிலாச் சொரூபமானே
னகமவையின் விகாரமிலாச் சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (உ0)

அகம்விசுவ னாதியிலாச் சொரூபமானே
னகநனவு முதலுமிலாச் சொரூபமானே
னகந்துரிய வறிவான சொரூபமானே
னகந்துரிய பரமசிவ சொரூபமானே
னகந்தோட மெவையுமிலாச் சொரூபமானே
னகம்பவமே யின்றியசிற் சொரூபமானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௨௧)

அகமென்றும் ப்ரபுவான சொரூபமானே
னகமென்றும் பிரஞ்ஞான சொரூபமானே
னகமென்றும் விபுவான சொரூபமானே
னகமென்றும் விஞ்ஞான சொரூபமானே
னகமென்றுஞ் சகலமுமாஞ் சொரூபமானே
னகஞ்சச்சி தாநந்த சொரூபமானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௨௨)

அகமென்று நிரஞ்சனமாம் பிரமமானே
னகமென்று நிட்களமாம் பிரமமானே
னகமென்று நிராமயமாம் பிரமமானே
னகமென்று நிருமலமாம் பிரமமானே
னகமென்று நிர்க்குணமாம் பிரமமானே
னகமென்று நிருபமமாம் பிரமமானே
னகமென்று நிமலபர மானேனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௨௩)

அகமகில நாமமுரு வானஞால
மனைத்துக்கு மதிட்டான சொரூபமானே
னகமுன்பின் பக்கங்கள் கீழ்மேலெங்கு
மகண்டவறி வாகியுள சொரூபமானே
னகமனிய மணுவுமிலா தகமேயாக
வமைவுற்ற வாநந்த சொரூபமானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூபனென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௨௪)

அகமான்ம ஞானமிலா மூடராலிங்
கடையமிக வரிதான சொரூபமானே
னகமான்ம ஞானிகளா லடைவதற்கிங்
கறவுமெளி தானபர சொரூபமானே
னகயகில வியாபகமாய் நிறைந்துநின்ற
வகண்டசிதா காயபர சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிநிட்மா யநுசந்திப்பாய். (௨௫)

அகமனிசஞ் சட்பாவ விகாரமின்றி
யகண்டவடி வானபர சொரூபமானே
னகமனிசம் பந்தமிலா நித்தமுத்த
மாகியுள வகண்டபர சொரூபமானே
னகமனிச மசஞ்சலமா யமர்ந்துநின்ற
வாநந்த பூரணமாஞ் சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிநிட்மா யநுசந்திப்பாய். (௨௬)

அகமணுவுஞ் சங்கற்ப விகற்பமின்றி
யறவுமுப சாந்தபர சொரூபமானே
னகமிரவு பகலொன்று மென்றுமின்றி
யகண்டவொளி யானபர சொரூபமானே
னகமென்று மகந்தைமுத லணுவுமின்றி
யகண்டபர மாநந்த சொரூபமானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதிநிட்மா யநுசந்திப்பாய். (௨௭)

அகமனிச மகங்கரமே யிலாதுநின்ற
வகண்டவறி வானபரப் பிரமமானேன்
பகருமகங் காரமதே பவமாமென்றும்
பரமார்த்த மாகவகங் கரமேயில்லை
யகமலதிங் கோரணுவு மிலவேயில்லை
யகண்டபரி பூரணமா யுள்ளோனானே
நிகழுமகம் பரப்பிரம மானேனென்றே
நிரந்தரமாய் நித்தமுநீ யநுசந்திப்பாய். (௨௮)

நீயுமக நானுமக மற்றுமுள்ள
நிகிலமக மிதிலணுவு மையமில்லை
தூயவகம் பரப்பிரம மானேனென்றே
தொடர்பாகத் துஷிதமற வநுசந்திப்பாய்
மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலுமில்லை
மற்றுமொரு பேதமுமே யிலவேயில்லை
நேயமதாம் பரப்பிரம நானேயென்று
நிரந்தரமாய் நித்தமுநீ யநுசந்திப்பாய். (௩௯)

அகமலது தற்பதமாம் பொருளுமில்லை
யகமலது துவம்பதமாம் பொருளுமில்லை
யகமலதிங் கசிபதமாம் பொருளுமில்லை
யகமலதிங் ககண்டமெனும் பொருளுமில்லை
யகமலது சத்துமிலை யசத்துமில்லை
யகமலது சித்துமிலை சடமுமில்லை
யகமலதிங் கொருபொருளு மென்றுமில்லை
யகம்பிரம மென்றனிச மநுசந்திப்பாய். (௪௦)

அகமலதிங் கிவனென்னும் பேதமில்லை
யகமலதிங் கிவளென்னும் பேதமில்லை
யகமலதிங் கிதுவென்னும் பேதமில்லை
யகமலதிங் கதுவென்னும் பேதமில்லை
யகமலதிங் கிருப்பதெனும் பேதமில்லை
யகமலதிங் கில்லையெனும் பேதமில்லை
யகமலதிங் கணுவெனும் பேதமில்லை
யகம்பிரம மென்றனிச மநுசந்திப்பாய். (௪௧)

இதுவென்று காண்பதுவும் பிரமமேயா
யானென்று காண்பதுவும் பிரமமேயா
மதுவென்று காண்பதுவும் பிரமமேயா
மநேகமதாய்க் காண்பதுவும் பிரமமேயாந்
திதமென்று காண்பதுவும் பிரமமேயாந்
திரமிலதாய்க் காண்பதுவும் பிரமமேயா
மெதுவென்று காண்பதுவும் பிரமமேயா
யானதுவே யென்றனிச மநுசந்திப்பாய். (௪௨)

௰௬.

மூலமதா மஞ்ஞானம் பிரமமேயா
முளைக்கின்ற சித்தமுதற் பிரமமேயாங்
கோலமுறுந் தேகமுதற் பிரமமேயாங்
கூறுபடும் புலன்களெலாம் பிரமமேயாங்
காலமொடு தேசமெலாம் பிரமமேயாங்
காண்கின்ற வத்துவெலாம் பிரமமேயா
மாலயமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லா
மதுநானென் றறிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧௩)

வானாதி பூதமெலாம் பிரமமேயாம்
வந்தபல பௌதிகமும் பிரமமேயாம்
நானெனென் றெண்ணுவதும் பிரமமேயாம்
நானலதா யெண்ணுவதும் பிரமமேயாம்
நீநானென் றெண்ணுவதும் பிரமமேயாம்
நினைக்கின்ற நினைவெவையும் பிரமமேயா
மானாத பரப்பிரமந் தானேயெல்லா
மதுநானென் றறிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧௪)

வசனிக்கும் வசனமிலை வாக்குமில்லை
வரமான கீதையிலை வத்தாவில்லை
நிசமற்ற சகமில்லை சீவரில்லை
நேயபொரு ளளிக்கின்ற ஷீசனில்லை
கசடற்று நிர்க்குணமாய் நித்தமாகிக்
களங்கமற நிரந்தரமாய் நிறைந்துநின்ற
வசைவற்ற பரப்பிரமந் தானேயெல்லா
மதுநானென் றறிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (௧௫)

அகம்பிரம மகம்பிரம மக்மேயெல்லா
மகம்பிரம மகமெல்லா மென்றிவ்வண்ண
மகம்பிரம விருத்திதிட மாகுமட்டு
மநவரத மிடையறவே யநுசந்திப்பா
யகம்பிரம விருத்திதிட மானபின்ன
ரகம்பிரம பாவனையுந் துரத்தள்ளி
யகம்பிரமப் பொருளாகி யகண்டானந்த
வநுபவமுற் றசைவறவே யமர்ந்துநிற்பாய். (௧௬)

நித்தியமாய் நிட்களமாய் நிருவிகற்ப
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமலமாகிச்
சத்தியமாய்ச் சுககனமாய்ச் சலனமின்றிச்
சனாதனமாய்ச் சாலவுப சாந்தமான
சித்துருவாம் பரப்பிரம நானேயென்று
சிரத்தையுட னப்யாசஞ் செய்வோரிங்கே
யத்துவித வநுபூதி யடைந்தவற்று
லகண்டபர மாகுவதி லையமில்லை. (௩௭)

ஆதலினு லகிலமுமே பிரமமென்று
மகமந்தப் பரப்பிரமந் தானேயென்றும்
பேதமுறுந் தோற்றமெலாம் போகுமட்டும்
பிரியமுடன் பிரிவறவே நித்தமாகச்
சாதகமாம் பாவனையே செய்தவற்றுற்
சஞ்சலவிட் சேபமெலாந் தொலைந்தபின்ன
ரேதையுமே நினையாமற் சுகமேயாக
வெப்போதுஞ் சும்மாவே யிருக்கவேண்டும். (௩௮)

இத்திறமே பரமசிவ னெனக்கிசைத்த
விவ்வர்த்தந் தனிலணுவு மையமில்லை
சத்தியமே சத்தியமே சங்கையில்லை
சம்புபதந் தன்னுணை சங்கையில்லை
யித்தையொருக் காலேனுங் கேட்டுணர்ந்தோ
னேகபரப் பிரமமதாய் முத்தனுவன்
மெத்தவுமே யெவ்விடத்து மரிதாமிந்த
மெய்ப்பொருளை நினக்கருளால் விளம்பினேனுல். (௩௯)

புத்திரனே பூதியுட னுருத்திராக்க
பூடணமே பூண்டுசிவ பத்திகூர்ந்திங்
கத்துவித பரமசிவத் தியானந்தன்னை
யாதரவா யநவரத மனுட்டிப்போரே
யித்துனிசெய் சம்சார பாசந்தீர்ந்தவ்
வேகபர சிவவடிவா யிருப்பரொன்றே
யுத்தமனும் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
கொருமைதரும் பாவனையே யுரைசெய்தானுல். (௪௰)

வேறு.

தோற்றலுற்ற விசித்திரசீவருந் தவிதம்போன்ற விசித்திரஞாலமும்
போற்றலுற்ற புராதனவீசனும் பூரணப்பர மன்றியில்வேறில்லை,
சாற்றுமப்பரஞ்சந்ததஙானென்னுஞ்சகலஙானென்னுந்தியானமுனைத்திட
லேற்றுமாநந்தத்தாண்டவமாமெம்மீசன்றன்பரிபூரணரூபமே. (௪௧)

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

☞ ஆ அத்தியாயம் ௰௪-று திருவிருத்தம் ௬௨௧.

பதினைந்தாவது.

சித்தஜெயோபாயமுரைக்கும்.

அத்தியாயம்.

பரமமதா மோட்சத்தை யுடனேநல்கும்
பரம்பொருளை மற்றுமுனக் குரைப்பக்கேளாய்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமாகாரஞ்
சகலமுமே சாந்தமதாம் பிரமாகார
மரியவனே யகிலமெனக் காண்பதெல்லா
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமாகாரம்
பிரிவுறவே யொருபொருளு மென்றுமில்லை
பின்னமெனக் காண்பதெல்லாம் பிரமாகாரம். (௧).

எதுவெதுவா யிசைப்பதுவும் பிரமாகார
மெவையெவையாய் நினைப்பதுவும் பிரமாகாரம்
விதிமருவு மறைவாக்கும் பிரமாகாரம்
வேதாந்த வாக்கியமும் பிரமாகார
மதிக்யமாங் குருவாக்கும் பிரமாகார
மகண்டமகா வாக்கியமும் பிரமாகாரந்
திதமருவு யோகமுமே பிரமாகாரந்
திகழ்கின்ற ஞானமுமே பிரமாகாரம். (௨)

பிரியமறப் பேசுவதும் பிரமாகாரம்
பிரியமதாய்ப் பேசுவதும் பிரமாகாரஞ்
சிரவணமே செய்வதுவும் பிரமாகாரஞ்
சிந்தனையே செய்வதுவும் பிரமாகாரந்
திரமருவுந் தியானமுமே பிரமாகாரந்
திடமான சமாதியுமே பிரமாகார
முரமருவு நிச்சயமும் பிரமாகார
மூத்தமமாஞ் சிரத்தையுமே பிரமாகாரம். (௩)

குரவனரு ளுபதேசம் பிரமாகாரங்
குருவரனைச் சேவித்தல் பிரமாகாரம்
பரவுபல சாதனமும் பிரமாகாரம்
பற்றியிடுஞ் சாத்தியமும் பிரமாகாரந்
திரிசியமாம் பொருளெவையும் பிரமாகாரந்
திருக்காகி யுளபொருளும் பிரமாகாரஞ்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமாகாரஞ்
சகசீவ பரங்களெலாம் பிரமாகாரம். (௪)

பிரமமலா தன்னியமாய்க் காண்பதெல்லாம்
பீதிதருந் துயர்நல்கு மாதலாலே
திரிசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கேயாகத்
திகழ்கின்ற பிரமமெனாப் ரவிலாபித்துச்
சருவமுமே பிரமமெனு நினைவுந்தள்ளிச்
சலியாமல் வெறிதாக விருக்குநிட்டை
நிரதிசய சுகநல்கும் பயத்தைத்தீர்க்கும்
நிச்சயமே யதனாலந் நிட்டைசார்வாய். (௫)

சகலமுமே தள்ளிவெறி தாகநிற்றல்
சகலத்தின் றியாகமெனச் சாற்றலாகுஞ்
சகலமெனச் சாற்றியது மனதேயாகுஞ்
சலமனதைத் தள்ளுவதே சகலத்தியாக
மிகழ்மனதின் றியாகமதே யகங்காராதி
யாவற்றின் றியாகமுமா மஃதேமற்று
நிகிலசக சீவபரத் தியாகமாகும்
நிதாகவதே நிரதிசயா நந்தநல்கும். (௬)

மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம்வெற்றி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞ்சித்தி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாமின்பம்
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம்யோகம்
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞானம்
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாமோட்சம்
மனதுடைய தியாகமதே சகலத்தியாகம்
மனதுடைய தியாகமதே நித்தத்தியாகம். (௭)

சித்தமதே மகத்தான மாயையாகுஞ்
சித்தமதே யுடல்பொறிக ளுயிருமாகுஞ்
சித்தமதே சீவனுமாஞ் சகத்துமாகுஞ்
சித்தமதே சம்சார பாசமாகுஞ்
சித்தமதே சுருதிமுத னூலுமாகுஞ்
சித்தமதே விசாரமுத லனைத்துமாகுஞ்
சித்தமதே குணதோட மனைத்துமாகுஞ்
சித்தமதே சடமசட மனைத்துமாமே. (அ)

சித்தமதே மகத்தான பாவமாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான மலமுமாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான வாதியாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான வியாதியாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான பீதியாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான பந்தமாகுஞ்
சித்தமதே சிந்தையெலாஞ் செய்வதாகுஞ்
சித்தமதே சகலமுமாய்த் தெரிவதாமே. (கூ)

சித்தமிலாக் கால்த்திற் சகசீவாதி
சிறிதுமிலை யஃதுளதே லவையுமுண்டு
புத்திரனே யாதலினாற் சித்தந்தானே
புகல்சீவ பரஞால மனைத்துமாகுஞ்
சித்தமதை யெவ்விதமுஞ் செயிக்கவேண்டுஞ்
சித்தசெய மாத்திரமே நிகரில்வெற்றி
யித்துனிசெய் சித்தத்தின் செயவுபாய
மேதென்னி லினியிதனை யியம்பக்கேளாய். (௰)

சித்தமென வொருக்காலு மிலவேயில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றேயென்றும்
நித்தபரி பூரணமாய் நிலைத்ததென்னும்
நிரந்தரமா நிச்சயமே சித்தந்தன்னைப்
புத்திரனே யெளிதாகச் செயிப்பதற்குப்
புரையற்ற வுபாயமிதாற் சித்தநாசஞ்
சத்தியமாய்ச் சித்திக்குஞ் சித்தியானாற்
சகலமுமே சின்மயமாய்ப் பிரகாசிக்கும். (௰க)

சித்தமென வொருபொருளிங் குள்ளதென்று
சிறிதேனுஞ் சிந்தித்தா லுடனேசித்தே
சித்தமதாய்த் தோற்றியிடு மதுவேசீவ
செகபரமாய்த் தோற்றுமதாற் றுன்பமுண்டாம்
புத்திரனே யாதலினாற் சித்தமென்றோர்
பொருளென்று மில்லையெலாஞ் சித்தேயென்னு
மித்திறமா முறுதியினாற் சித்தந்தன்னை
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ்சார்வாய். (௰உ)

சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாம்வெற்றி
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாஞ்சித்தி
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாம்யோகஞ்
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாஞானஞ்
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாஞ்சுத்தி
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாமுத்தி
சித்தசெய மாத்திரமே துன்பநீக்கஞ்
சித்தசெய மாத்திரமே சிறந்தவின்பம். (௰௩)

சித்தசெய மெஃதஃதே சித்தத்தியாகஞ்
சித்தத்தின் றியாகமதுஞ் சிற்சொரூபம்
புத்திரநின் னிசவடிவுஞ் சிற்சொரூபம்
புகல்சித்த முதலியதுஞ் சிற்சொரூபஞ்
சத்தியமாய்ச் சகலமுமே சிற்சொரூபஞ்
சந்ததமச் சிற்சொருப நானேயென்னு
மித்திறமா முறுதியினாற் சித்தந்தன்னை
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ்சார்வாய். (௰௪)

நானென்றுஞ் சித்தான பிரமவத்து
நவில்சித்த முதலியது மந்நானே
நானன்றி யன்னியமா யணுவுமில்லை
நாநாவதைக் காண்பதெலாம் பரமாநானே
நானெங்கும் பூரணமாஞ் சொரூபமானே
னானென்றும் பொன்றாத சொரூபமானே
னானென்று மொன்றான சொரூபனென்றே
நழுவாத வுறுதியினாற் சித்தம்வெல்வாய். (௰௫)

நானென்றும் பூதமெலா மிலாதுநின்றோ
    னென்றும் பௌதிகமு மிலாதுநின்றோ
னென்று மாக்கைமுத லிலாதுநின்றோ
    னென்று மவத்தையெலா மிலாதுநின்றோ
னென்றும் புராதனமாம் பொருளாகின்றோ
    னென்றும் பூரணமா மறிவாகின்றோ
னென்றும் பரப்பிரம மானேனென்றே
    நழுவாத வுறுதியினாற் சித்தம்வெல்வாய். (௰சு)

சிதாகாய மன்றியிலோ ரணுவுமில்லை
    சிதாகாய மெஃதஃதே யனைத்துமாகுஞ்
சிதாகாய மானபரப் பிரமமேநீ
    சிதாகாய மானபரப் பிரமமேநான்
சிதாகாய மானபரப் பிரமம்யாருஞ்
    சிதாகாய மானபரப் பிரமமெல்லாஞ்
சிதாகாய மகமென்னு நிச்சயத்தாற்
    சித்தசெயஞ் செய்தென்றுஞ் சித்தாய்நிற்பாய். (௰எ)

சிதாகாய மெஃதஃதே நிகழாநிற்குஞ்
    சிதாகாய மெஃதஃதே நிறைந்துநிற்குஞ்
சிதாகாய மெஃதஃதே சித்தமாகுஞ்
    சிதாகாய மெஃதஃதே மனதுமாகுஞ்
சிதாகாய மலதிங்கோ ரணுவுமில்லை
    சிதாகாய மதுதானே யாவுமாகுஞ்
சிதாகாய மகமென்னு நிச்சயத்தாற்
    சித்தசெயஞ் செய்தென்றுஞ் சித்தாய்நிற்பாய். (௰அ)

சிதாகாய மதுதானே நருமாகுஞ்
    சிதாகாய மதுதானே சுரருமாகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே யயனுமாகுஞ்
    சிதாகாய மதுதானே யரியுமாகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே யரனுமாகுஞ்
    சிதாகாய மதுசாட்சாத் சிவனுமாகுஞ்
சிதாகாய மதுநானென் றுறுதிகொண்டே
    சித்தசெயஞ் செய்தென்றுஞ் சித்தாய்நிற்பாய். (௰௯)

சிதாகாய மென்பதுதா னேதாமென்னிற்
சின்னமிலா தெங்குமுள சித்தேயாகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே சிவராகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே செகங்களாகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே ஜீவனாகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே யெல்லாமாகுஞ்
சிதாகாய மதுநானென் றுறுதிகொண்டே
சித்தசெயஞ் செய்தென்றுஞ் சித்தாயிருப்பாய். (உ௰)

சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சொரூபமேநான்
சாசுவத மானபர சொரூபமேநான்
நித்தநிரா வரணபர சொரூபமேநா
னிரதிசயா னந்தகன சொரூபமேநா
னத்துவித பூரணமாஞ் சொரூபமேநா
னகிலமுமா மகண்டபர சொரூபமேநா
னுத்தமமாம் பரமான்ம சொரூபநானென்
றுறுதியினாற் சித்தசெய முறுவாய்மைந்தா. (உக)

ஆன்மாவே யிவையாவு மையமில்லை
யான்மாவே யுள்ளபொரு ளையமில்லை
யான்மாவே பரமபத மையமில்லை
யான்மாவே பரம்பொருளா மையமில்லை
யான்மாவே நின்சொரூப மையமில்லை
யான்மாவே பரசொரூப மையமில்லை
யான்மாவே யகமென்னு நிச்சயத்தை
யடைந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (உஉ)

ஆன்மாவே பூதமெலா மையமில்லை
யான்மாவே புவனமெலா மையமில்லை
யான்மாவே மனமாதி யையமில்லை
யான்மாவே மற்றுளது மையமில்லை
யான்மாவே யகிலமுமா மையமில்லை
யான்மாவே பரப்பிரம மையமில்லை
யான்மாவே யகமென்னு நிச்சயத்தை
யடைந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (உ௩)

ஆன்மாவே யுலகமெல்லாம் படைப்பதாகு
மான்மாவே யுலகமெல்லாம் பரிப்பதாகு
மான்மாவே யுலகமெலா மழிப்பதாகு
மான்மாவே யகிலமுமாய் விளங்கலாகு
மான்மாவே யணுவுமிலா தகண்டமாகு
மான்மாவே யத்துவித சொரூபமாகு
மான்மாவே யகமென்னு நிச்சயத்தை
யடைந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (௨௪)

ஆன்மாவே யான்மாவுக் காசானாகு
மான்மாவே யான்மாவின் சீடனாகு
மான்மாவே யான்மாவை யறிவதாகு
மான்மாவே யான்மாவா யிருப்பதாகு
மான்மாவே யான்மாவைப் பரிப்பதாகு
மான்மாவே யகண்டபரி பூன்றமாகு
மான்மாவே யகமென்னு நிச்சயத்தை
யடைந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (௨௫)

ஆன்மாவே மந்திரமா மான்மாவுக்கே
யான்மாவே செபமாகு மான்மாவுக்கே
யான்மாவே தீர்த்தமுமா மான்மாவுக்கே
யான்மாவே தானமுமா மான்மாவுக்கே
யான்மாவே தலமாகு மான்மாவுக்கே
யான்மாவே பலமாகு மான்மாவுக்கே
யான்மாவே யகிலமுமா மதுவேநானென்
றறிந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (௨௬)

ஆன்மாவே சிரவணமா மான்மாவுக்கே
யான்மாவே மனனமுமா மான்மாவுக்கே
யான்மாவே தியானமுமா மான்மாவுக்கே
யான்மாவே சமாதியுமா மான்மாவுக்கே
யான்மாவே ஞானமுமா மான்மாவுக்கே
யான்மாவே மோட்சமுமா மான்மாவுக்கே
யான்மாவே யகிலமுமா மதுவேநானென்
றறிந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (௨௭)

ஆன்மாவே நரராகுஞ் சுரருமாகு
மான்மாவே யயனகு மரியுமாகு
மான்மாவே யரனகுஞ் சிவனுமாகு
மான்மாவே யுமைமுதலாஞ் சத்தியாகு
மான்மாவே நீயாகு நானுமாகு
மான்மாவே மற்றுமுளோ ராருமாகு
மான்மாவே யகிலமுமா மதுவேநானென்
றறிந்ததனற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (௨௮)

ஆன்மாவே சகசீவ பரங்களாகு
மான்மாவே யனைத்துக்கு மதீதமாகு
மான்மாவே யழியாத வுண்மையாகு
மான்மாவே சுயஞ்சோதி சுபாவமாகு
மான்மாவே நித்தியமாஞ் சுத்தமாகு
மான்மாவே நிரதிசயா நந்தமாகு
மான்மாவே யகிலமுமா மதுவேநானென்
றறிந்ததனற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா (௨௯)

ஆன்மாவே துரியபர சொரூபமாகு
மான்மாவே துரியத்து மதீதமாகு
மான்மாவே விமலபர சொரூபமாகு
மான்மாவே விபுவான சொரூபமாகு
மான்மாவே யவிநாச சொரூபமாகு
மான்மாவே யகண்டபர சொரூபமாகு
மான்மாவே யகிலமுமா மதுவேநானென்
றறிந்ததனற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (௩௰)

ஆன்மாவே சாலவுப சாந்தமாகு
மான்மாவே சத்தியசிற் சுகமுமாகு
மான்மாவே யகண்டபரி பூரணமாகு
மான்மாவே யத்துவித சொரூபமாகு
மான்மாவே யலதிங்கோ ரணுவுமில்லை
யான்மாவீ யான்மாநா னன்மாவெல்லா
மான்மாவே யகிலமுமா மதுவேநானென்
றறிந்ததனற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (௩௧)

நித்தியனு னிட்களனு னிரஞ்சனன்னுன்
னிருமலனு னிகிலபரி பூன்றனுனே
சத்தியனுன் சாந்தனுநான் சனுதனன்னுன்
சகலமுநான் சாசுவத சம்புநானே
சுத்தனுநான் சுககனனுன் சுதந்தரன்னுன்
சூக்குமநான் சுயஞ்சோதி சொரூபனுனே
முத்தனுநான் மோட்சமுநான் மோசகன்னுன்
மோகமிலா மூதுணர்வா மூர்த்திநானே. (கஉ)

புராதனன்னுன் புருடனுநான் பூரணன்னுன்
புனிதனுநான் புரையற்ற பொருளுநானே
செராமரண சூனியனுன் சிற்கனன்னுன்
சின்மயனுன் சிதாகாய சொரூபனுனே
நிராமயனுன் நிர்க்குணனுன் நிரந்தரன்னுன்
நிருபமனுன் நிரதிசயா நந்தனுனே
பராற்பரநான் பரசிவனுன் பரமான்மாநான்
பரம்பொருளுன் பரப்பிரம சொரூபனுனே. (கங)

பகவனுநான் பரேசனுநான் பரிசுத்தன்னுன்
பசுபாசம் படைப்பவனு னழிப்போனுனே
சுககனனுன் சுகமதனை நல்குவோனுன்
சோர்விலனுன் சுயம்புவதாஞ் சொரூபனுனே
நிகிலமுநான் நிகிலசகத் காரணன்னுன்
நிகிலமிலா நிட்கிரிய சொரூபனுனே
யகமிலனுன் சனாமரண மணுகாதோனு
னகண்டமதா மத்துவித சொரூபனுனே. (கச)

சிவச்சுக பரமான சொரூபநானே
சிவன்முதற் சிறிதுமிலாச் சொரூபநானே
கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
கெம்பீர மானபர சொரூபநானே
பாவனமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
பரமசிதா காயபர சொரூபநானென்
ருவனுட னகண்டபரப் பிரமஞான
மடைந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (கரு)

செகபரசீ வன்களெனச் சிறிதுமில்லை
செகபரசீ வன்களெனச் சிறிதுமில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமரூப
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமரூபம்
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றகமுறவே யகண்டபரப் பிரமஞான
மடைந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (௩௬)

கற்போல வசைவற்றுக் களங்கமற்றுக்
கறையற்றுக் கலந்தெங்கு நிறைந்ததான
சற்போத சுககனமாம் பிரமந்தானே
சகசீவ பரங்களெனக் காண்பதாலே
யெப்போது மெல்லாமும் பிரமமென்று
மேகபரி பூரணமா மதுநானென்று
மிப்போதந் தனையுரமா யிசைந்திவற்று
லெளிதாகச் சித்தசெய மிசைவாய்மைந்தா. (௩௭)

அனார்த்தத்தின் வித்தான வவித்தையில்லை
யதன்செயலா மகங்கார முதலுமில்லை
யனைத்துக்குங் காரணமா மாயையில்லை
யதனுடைய காரியமு மணுவுமில்லை
சனித்தசக சீவபரந் தானுமில்லை
சகலமுமே சந்ததமும் பரமேயென்றுந்
தனித்தப்ர னானென்றுந் திடஞானத்தாற்
றப்பாது சித்தசெயஞ் சார்வாய்மைந்தா. (௩௮)

மகிழ்வுதரு ஞானமிலை ஞேயமில்லை
மாற்றியிடும் பந்தமிலை வீடுமில்லை
யகிலமுமே யகண்டசிதா காயமான
வத்துவித பரப்பிரம சொரூபமேயா
மிகழ்வறவே யெல்லாமாய் நிறைந்துநின்ற
வேகபரி பூரணவச் சொரூபனானென்
றகமுறவே யகண்டபர ஞானந்தன்னை
யடைந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய்மைந்தா. (௩௯)

சித்தமிலை சித்தமிலை சித்தேயெல்லாஞ்
சித்தமிலை சித்தமிலை சித்தேயெல்லாஞ்
சத்தியமே சத்தியமே சங்கையில்லை
சம்புபதந் தன்னாணை சங்கையில்லை
சித்தனுநான் சித்தனுநான் சித்தேயெல்லாஞ்
சித்தனுநான் சித்தனுநான் சித்தெல்லாமென்
றித்திறமாந் திடபோத மிசைந்திவற்று
லெளிதாகச் சித்தசெய மிசைவாய்மைந்தா. (சய)

எனக்கயலாய் மாயையிலை யீசனில்லை
யெனக்கயலா யவித்தையிலை சீவனில்லை
யெனக்கயலாய்த் தாமதமாம் பகுதியில்லை
யெனக்கயலாய்த் தங்கியிடுஞ் சகத்துமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பார்க்குமொரு பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பரப்பிரமந் தானுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை யெல்லாநானென்
றித்திறமா முறுதியினாற் சித்தம்வெல்வாய். (சக)

எனக்கயலாய்த் தற்பதமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் துவம்பதமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யசிபதமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யகண்டமதாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா வாச்சியமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யிலட்சியமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை யெல்லாநானென்
றித்திறமா முறுதியினாற் சித்தம்வெல்வாய். (சஉ)

எனக்கயலாய்ச் சத்தான பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சித்தான பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சுகமான பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சுத்தமதாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் துவிதமெனும் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யத்துவிதப் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை யெல்லாநானென்
றித்திறமா முறுதியினாற் சித்தம்வெல்வாய். (சங)

எனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மித்தையேயா
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மசத்தேயாகு
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மிந்த்ரசால
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மிரச்சுசர்ப்ப
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மலடிமைந்த
னெனக்கயலாய்க் காண்பதெலாஞ் சசவிஷாண
மெனக்கயலா யணுவுமிலை யெல்லாநானென்
றித்திறமா முறுதியினாற் சித்தம்வெல்வாய். (௪௪)

பிரமமெலா மதுவேநா னென்றிவ்வண்ணம்
பேதமிலா வுணர்வுதிட மாகுமட்டும்
பிரமமெலாம் பிரமமெலாம் பிரமநானே
பிரமமெலாம் பிரமமெலாம் பிரமநானென்
றொருமைதரும் பாவனையே செய்யவேண்டு
மோதியவிப் பாவனைதா னுரக்கும்போது
சருவமுமே பிரமமெனு மதுநானென்னுஞ்
சலனமிலாப் பரஞானஞ் சகசமாகும். (௪௫)

ஆதலினா லகிலமுமே பிரமமென்று
மகண்டபரப் பிரமமது நானேயென்றுஞ்
சாதகமாம் பாவனையாற் சகசஞானஞ்
சார்ந்ததனாற் சித்தசெயந் தனையுஞ்சார்வா
யோதியவா சித்தசெயஞ் சார்வாயாகி
லொன்றுமுனக் கதன்பின்பு செய்வதில்லை
யேதுமுணர் பரமசிவ னெனக்குரைத்த
வியல்பாக யாவுமுனக் குரைத்தேனன்பால். (௪௬)

நிதாகனினக் கிவ்வண்ண முரைத்ததெல்லா
நிச்சயமே வெகுவிதமாய் நிகழ்த்தியென்ன
சதாவுமகம் பிரமமெனு நிச்சயத்தைச்
சற்றேனுந் தவிராது சாதிப்பாயே
லதாலெளிதிற் சித்தசெய மடைந்திங்கத்தா
லகண்டபரப் பிரமசுக மடைந்துவாழ்வா
யுதாரபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன்னுணை
யுரைத்ததிலோ ரையமிலை யுண்மைசொன்னேன். (௪௭)

எவ்விதமாய்க் காண்பதுவும் பரமேயென்று
மேகபரி பூரணவப் பராமென்றுஞ்
செவ்வியதாம் பாவனையே செய்தவற்றாற்
சித்தசெயம் பெற்றவரோ முத்தராவ
ரிவ்விதமாய்ப் பரசிவனை விசைக்கப்பட்ட
விப்பொருளை யுறுதியுட னெருக்காலேனுந்
தவ்வியிடா மனதுடனே கேட்டோர்ந்தோர்
தப்பாது பரப்பிரமந் தாமேயாவர். (சஅ)

நரர்சுரராய்த் திரியக்காய் நகவனாதி
நாநாவாய் நாடியிடு நாட்டமெல்லாந்
தெரிவுருவாய்த் திகழ்கின்ற தேவதேவன்
திருவுருவே யென்றுதிடத் தியானஞ்செய்தே
யிருகுணமு மிகந்தமல சத்வமேலா
யிருக்கின்ற சூக்கமனோ விருத்திகொண்டே
பரமசிவன் பரிபூன்ற சொரூபந்தன்னைப்
பார்த்திடலா மற்றொன்றாற் பார்க்கவொண்ணா. (சகூ)

ஆதலினா லறிவுற்றுக் காண்பதெல்லா
மறிவுருவாம் பரசிவமே யதுவேநாமென்
றேதமிலாத் தியானத்தாற் சூக்கமான
விதயத்தின் விருத்தியினாற் சிவங்கண்டோரே
பீதிசெய்யுஞ் சித்தத்தைச் செயித்தெப்போதும்
பெரிதான பிரமசுகம் பெறுவரொன்றே
சீதளமா ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குச்
சித்தசெய வுபாயத்தைச் செப்பினனால். (ருய)

வேறு.

சித்தமூலஞ் செறிந்தசெகம்பல சீவரீசருஞ் சிற்பரமேயெனு
மத்தமின்றிய வப்பரநானெனு மசலமாய்ப்பெறு நிச்சயஞானமே
மெத்தவுத்தம சித்தசெயந்தனை மேவநல்ல வுபாயமெனச்சொலல்
சித்தியாகத்தத் தாண்டவமாடும் நிகரிலீசனகண்டசொரூபமே. (ருக)

பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰ரு-க்கு திருவிருத்தம் (கூஎஉ)

ப திருவது.

சித்தசாந்தியுரைக்கும்.

அத்தியாயம்.

சிதாகபரா நந்தபரம் பொருளைமீண்டும்
நினக்குமிகக் கருணையினு னிகழ்த்தக்கேளா
யிதானவையெவ் வுலகத்து மிதாமித்தை
யிதயத்திற் சிந்திப்போ ரெவ்விதத்துஞ்
சதாநந்த கனமான பரமேயாகிச்
சலனமுறாச் சாந்தநிலை சாரலாவ
ரதாலனிச மகண்டபர நானேயென்றிங்
காதரவாய்ச் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (க)

சந்ததமும் பரப்பிரமா நந்தநானே
சலனமிலாப் பரப்பிரமா நந்தநானே
புந்தியுறும் பரப்பிரமா நந்தநானே
பூரணமாம் பரப்பிரமா நந்தநானே
சிந்தையிலாப் பரப்பிரமா நந்தநானே
சின்மயமாம் பரப்பிரமா நந்தநானே
யந்தமிலாப் பரப்பிரமா நந்தநானென்
றநவரதஞ் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (உ)

நித்தியமாம் பரப்பிரமா நந்தநானே
நிரதிசய பரப்பிரமா நந்தநானே
சத்தியமாம் பரப்பிரமா நந்தநானே
சாசுவத பரப்பிரமா நந்தநானே
யத்தமிலாப் பரப்பிரமா நந்தநானே
யகண்டமதாம் பரப்பிரமா நந்தநானே
யத்துவித பரப்பிரமா நந்தநானென்
றநவரதஞ் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (ங)

சிதாநந்த மயமாகு மாயையாதி
சிதாநந்த மயமாகு மீசனுதி
சிதாநந்த மயமாகு மவித்தையாதி
சிதாநந்த மயமாகுஞ் சித்தமாதி
சிதாநந்த மயமாகுஞ் சீவனுதி
சிதாநந்த மயமாகுஞ் சிவனேயாதி
சிதாநந்த மயமெல்லா மதுநானென்றே
சிரத்தையுடன் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (ச)

சதாநந்த மயமான பிரமமெல்லாஞ்
  சதாநந்த மயமான பிரமமேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரம்மெல்லாஞ்
  சிதாநந்த மயமான பிரமமேநா
னுதாரபரி பூரணமாம் பரமேயெல்லா
  முதாரபரி பூரணமாம் பரநானென்றே
நிதாகமிக வருந்திவிடா முயற்சியோடு
  நித்தமுநீ சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (ரு)

மித்தையெனுஞ் சித்தமுமே யென்றுமில்லை
  மிகப்பொய்யாஞ் சகமுதலு மென்றுமில்லை
மித்தையெனும் வார்த்தையுமே யென்றுமில்லை
  மிகமிகவு மூடனெனுஞ் சௌமுமில்லை
சத்தியசிற் சுகபரமே யெல்லாமென்றுஞ்
  சந்ததமு மப்பரம நானேயென்று
மித்திறமே திடமான முயற்சியோடு
  மெப்போதுஞ் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (சா)

நீங்கான சித்தமுத லெவையுமில்லை
  திரிசியமாய்த் தெரிகின்ற சகமுமில்லை
யாங்கார முதலியதோ ரணுவுமில்லை
  யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமேயாம்
நீங்காம லெங்குமொரு நிறைவாய்நின்ற
  நிமலவறி வானபர நானேயென்று
தூங்காது தூங்குநிலை கிட்டுமட்டுந்
  தொடர்பாகச் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (எ)

இக்பரமென் றிறையளவு மெங்குமில்லை
  யெல்லாமும் பரப்பிரம மானநானே
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
  சுத்தவறி வானபர சொரூபநானே
யகமகமென் றிலங்குபர சொரூபநானே
  யகண்டவடி வானபர நானேயென்று
சகலமனோ விகற்பமுமே தவிருமட்டுஞ்
  சந்ததமுஞ் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய் (அ)

இகழ்வில்பர சத்தான சொரூபநானே
யிலங்குபர சித்தான சொரூபநானே
நிகரில்பர மாநந்த சொரூபநானே
நிகிலமுமாய் நிறைந்தபர சொரூபநானே
பகுதிமுத லெவையுமிலாச் சொரூபநானே
பராற்பரமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
சகமுதலாய்த் தோற்றுவது மறையுமட்டுஞ்
சந்ததமுஞ் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (௯)

சகலமுமே சந்ததமும் பிரமரூபஞ்
சகசீவ பரங்களெலாம் பிரமரூபம்
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
யகமனிச மகண்டபரப் பிரமந்தானே
யகமமல பரப்பிரமந் தானேயென்று
சகமுதலாய்த் தோற்றுவது மறையுமட்டுஞ்
சந்ததமுஞ் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (௰)

சத்தியமாய்ச் சகமெவையு மென்றுமில்லை
சஞ்சலமாஞ் சித்தமதே சகம்போற்றோன்றும்
புத்திரனே யாதலினாற் சித்தந்தானே
பொய்யான சகமென்று புகலலாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான தோடமாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான மாயையாகுஞ்
சித்தமதே சிசுவென்னச் சூழ்வதாகுஞ்
சித்தமதே தேகமுத லனைத்துமாமே. (௰௧)

சித்தமதே சிவனெனத் தெரிவதாகுஞ்
சித்தமதே சகலமுமாய்த் தெரிவதாகும்
புத்திரனே யாதலினாற் சகசீவாதி
புகல்சித்த மயமேயா மந்தச்சித்தம்
மெத்தவுமே யசத்தாகும் மித்தையாகும்
மிகப்பொய்யா மலடிமக னிகரோயாகுஞ்
சத்தலதா முயற்கோடின் சமானமாகுஞ்
சந்ததமுஞ் சூனியமாஞ் சங்கையில்லை. (௰௨)

சித்தமதே யவிசார தசையின்மைந்தா
  செகசீவ பரங்களென்த் தெரிந்தபோதுஞ்
சித்தமதே விசாரிக்கிற் செகசீவாதி
  சிறிதுமிலாச் சித்தான பிரமமேயாஞ்
சித்தசெய மெளிதாகச் சேரவேண்டிச்
  சித்தமய மானசெக முதலாம்யாவுஞ்
சித்ததுவாம் பரமென்று மதுநானென்றுஞ்
  சிரத்தையுடன் சிந்தித்துச் சாந்தனுவாய். (௰௩)

மனதெனவுஞ் சித்தமதே தோற்றலாகும்
  மனததுவே மகத்தான மாயையாகும்
மனததுவே சீவசக மனைத்துமாகும்
  மனததுவே தேகமுத லனைத்துமாகும்
மனததுவே மகத்தான பவமுமாகும்
  மனததுவே மகத்தான பாசமாகும்
மனததுவே மகத்தான பாவமாகும்
  மனததுவே மகத்தான துன்பமாமே. (௰௪)

மனததுவே மகத்தான பகையுமாகும்
  மனததுவே மகத்தான பயமுமாகும்
மனததுவே சங்கற்ப வடிவமாகும்
  மனததுவே சஞ்சலமாஞ் சுபாவமாகும்
மனததுவே நரரசுரர் சுரருமாகும்
  மனததுவே யயனரியு மரனுமாகும்
மனத்துவே பிரமாண்ட கோடியாகும்
  மனததுவே பின்னுமுள தெவையுமாமே. (௰௫)

மனததுதான் சலவுணர்வு வடிவமாகும்
  மனததுவே சகலமுமாய்த் தெரிவதாகும்
மனததுதான் சகலமுமாய் மதிக்கலாகும்
  மனததுவே சகலமெனப் புகலலாகும்
மனததுதான் மெத்தவுமே மித்தையாகும்
  மனதுமகேந் திரசால நிகரேயாகும்
மனததுதா னெப்போது மசத்தேயாகும்
  மனதென்று மலடிமக னிகரேயாமால். (௰௬)

மனதநுதா னவிசார தசையின் மைந்தா
யயக்கமுறு சகமுதலாய்த் தோற்றினாலும்
மனதுருவை மாறாது விசாரஞ்செய்தான்
மற்றதுதான் மகத்தான சித்தேயாகும்
மனததனை யெளிதாகச் செயித்தெப்போது
மகத்தான சித்துருவே யாகவேண்டி
மனதுமுத லெல்லாஞ்சித் ததுநானென்றே
மாறாது சிந்தித்துச் சாந்தனாவாய். (௧௭)

மனோசயமே திடமாக மன்னுமட்டும்
மற்றுள்ள வியாபார மனைத்தும்விட்டு
வினோதமதா யாவுஞ்சித் ததுநானென்றே
விருப்பமுடன் விடாதுமிகச் சிந்தைசெய்தான்
மனோசயமாய் மகத்தான வறிவுதிக்கு
மற்றதனாற் சகமுதலா மிருளிறக்கு
மினோதயமே யாகியிடி விருளெங்கேனு
மிருப்பதனை யாரேனுங் கண்டதுண்டோ. (௧௮)

அனகவறி வானபரப் பிரமந்தானே
யவித்தையினா லசைவுறுமென் மனதாய்த்தோற்றும்
வினவுமறி வானபரப் பிரமந்தானே
வித்தையினா லசைவறுமேற் பரமேயாகும்
மனதநுவுஞ் சலனமுட னிருக்குமாகின்
மகத்தான சிவபர சகமாய்த்தோற்றும்
மனததுவே சலனமிலா திருக்குமாகின்
மாசற்ற வறிவான பரமேயாமால். (௧௯)

ஆதலினா லறிவுற்ற மனதேயாதி
யகிலமுமே யறிவான பிரமமென்றும்
பேதமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பிரிவறவே யெப்போதுஞ் சிந்தைசெய்து
சாதகமாஞ் சிந்தனையான் மனதைவென்று
சலமனதின் சலனமெலாந் தவிர்ந்தபின்ன
ரோதியவச் சிந்தனையு மொழித்தெப்போது
முணர்வுருவாம் பரமாகிச் சாந்தனாவாய். (௨௰)

போதகன மானபரப் பிரமனானே
பூரணவா நந்தபரப் பிரமனானே
யேதுமிலா துள்ளபரப் பிரமனானே
யெப்போது மசஞ்சலமாம் பிரமனானே
யாதிமுடி வற்றபரப் பிரமனானே
யகண்டவடி வானபர னானேயென்று
சாதகமாஞ் சிந்தனையான் மனதைவென்று
சலனமிலாப் பரமாகிச் சாந்தனுவாய். (உக)

ஒருவடிவா யுள்ளபரப் பிரமனானே
யுணர்வுருவா யோய்ந்தபரப் பிரமனானே
நிரதிசயா நந்தபரப் பிரமனானே
நிகிலமுமாய் நிறைந்தபரப் பிரமனானே
பரவுபரா காயபரப் பிரமனானே
பராற்பரமாம் பரப்பிரம னானேயென்று
மருவுதிட பாவனையான் மனதைவென்று
மாசற்ற பரமாகிச் சாந்தனுவாய். (உஉ)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
நித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
சருவமுமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
சகலமிலாப் பரப்பிரம சொரூபனானே
கிரியையிலாப் பரப்பிரம சொரூபனானே
கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றரியதிட பாவனையான் மனதைவென்றவ்
வகண்டபர வடிவாகிச் சாந்தனுவாய். (உ௩)

எனக்கயலாய்க் காரணவஞ் ஞானமில்லை
யெனக்கயலாய்க் காரியவாங் காரமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் புத்தியிலை சித்தமில்லை
யெனக்கயலாய் மனதுமிலை மலமுமில்லை
யெனக்கயலா யுயிர்களிலை பொறிகளில்லை
யெனக்கயலா யுடலுமிலை புலனுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமேனானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (உ௪)

எனக்கயலா யாச்சிரம வன்னமில்லை
யெனக்கயலா யறம்பாவ மெவையுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் தோடமிலை குணமுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் துன்பமிலை யின்பமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் செபமுமிலை தவமுமில்லை
யெனக்கயலாய் மந்திரதந் திரமுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமேனானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௨௫)

எனக்கயலாய்த் தலமுமிலை தீர்த்தமில்லை
யெனக்கயலாய்த் தெய்வமிலை சேவையில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பத்தியிலை பலனுமில்லை
யெனக்கயலாய் நாகமிலை நரகமில்லை
யெனக்கயலாய்க் காலமிலை தேசமில்லை
யெனக்கயலாய்க் கண்டிடுமோர் வத்துவில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமேனானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௨௬)

எனக்கயலாய்ச் சாதியிலை நீதியில்லை
யெனக்கயலாய்க் கோத்திரமுங் குலமுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் தந்தையிலை தாயுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் தமருமிலை பிறருமில்லை
யெனக்கயலாய் நயவரிலை பகைவரில்லை
யெனக்கயலாய் நிந்தையிலை துதியுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமேனானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௨௭)

எனக்கயலாய்க் காமமிலை கோபமில்லை
யெனக்கயலாய் லோபமிலை மோகமில்லை
யெனக்கயலாய் மச்சரமு மதமுமில்லை
யெனக்கயலாய் மானமவ மானமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பயமுமிலை நயமுமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பாசமிலை நாசமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமேனானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௨௮)

எனக்கயலா யுயர்வுமிலை தாழ்வுமில்லை
யெனக்கயலா யுய்யுமொரு விருத்தியில்லை
யெனக்கயலாய்ப் போகமிலை போத்தாவில்லை
யெனக்கயலாய்ப் போக்கியமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்க் கருமமிலை கர்த்தாவில்லை
யெனக்கயலாய்க் காரியமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமேனென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௨௯)

எனக்கயலாய்த் தேகமிலை சென்மமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சைசவயெவ் வனமுமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சரையுமிலை மரணமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சிறிதுமொரு விகாரமில்லை
யெனக்கயலா யுள்ளுமிலை வெளியுமில்லை
யெனக்கயலா யடிநடுவு முடிவுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமேனென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௩௰)

எனக்கயலாய்ப் பூதமிலை புவனமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பௌதிகமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சலனமிலை சாந்தியில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சத்தியிலை சித்தியில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பவமில்லை பந்தமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பரமுமிலை வீடுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமேனென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௩௧)

எனக்கயலாய்ச் சைவமுதன் மதமுமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சிவன்முதலாந் தெய்வமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சொல்லியவா கமமுமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சுருதியிலை நூலுமில்லை
யெனக்கயலாய் மிருதியிலை புராணமில்லை
யெனக்கயலாய் மேவுமிதி காசமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமேனென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௩௨)

எனக்கயலாய்த் தள்ளியிடும் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்க் கூட்டியிடும் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சத்தியமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய் மித்தையெனும் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் திரிசியமாம் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் திருக்கான பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யெவ்வுமில்லை பரமேநானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௧௩)

எனக்கயலாய் மூன்றுவித தேகமில்லை
யெனக்கயலாய் மொழிந்திடுமூன் றவத்தையில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பஞ்சவித கோசமில்லை
யெனக்கயலாய்ப் படருமபி மானியில்லை
யெனக்கயலாய் வியட்டியில்லை சமட்டியில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சகசீவ பரமேயில்லை
யெனக்கயலா யணுவுமில்லை பரமேநானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௧௪)

பிரமவடி வானவெனக் கிதரமாகப்
பிறங்கியிடு மிதுவென்னும் பொருளுமில்லை
பிரமவடி வானவெனக் கிதரமாகப்
பிறங்கியிடு மகமென்னும் பொருளுமில்லை
பிரமவடி வானவெனக் கிதரமாகப்
பிறங்குமொரு பொருளுமொருக் காலுமில்லை
பிரமவடி வகமென்றே யிடைவிடாமற்
பிரியமுடன் பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௧௫)

அன்னியமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமாத்ர
மாதலினா லுளதுபரப் பிரமமொன்றே
யின்னவித மிருந்திடினு மினக்கிப்போதிங்
கியம்பியிடுங் குருசீட னுலகமாதி
பின்னமெனத் தோற்றிடுமேற் பேதமெல்லாம்
பிரமமெனு மப்பிரம நானேயென்னும்
மன்னுதிட பாவனையான் மனதைவென்று
மகத்தான பிரமமதாய்ச் சாந்தனுவாய். (௧௬)

ஆன்மாவுக் கயலாக வணுவுமில்லை
யகிலமுமே யநவரத மான்மாவேயா
மான்மாவுக் கயலாகப் பிரமமில்லை
யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மாவில்லை
யான்மாவே யகண்டபரப் பிரமமாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மாவாகு
மான்மாவாம் பரப்பிரம மகமேயென்றிங்
கனிசமுநீ பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௩எ)

ஆன்மாவே யகிலவதிட் டானமாகு
மான்மாவே யனைத்துக்குஞ் சாரமாகு
மான்மாவே யகிலமுமாஞ் சொரூபமாகு
மான்மாவே யனைத்துமிலாச் சொரூபமாகு
மான்மாவே யத்துவித சொரூபமாகு
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரமமாகு
மான்மாவாம் பரப்பிரம மகமேயென்றிங்
கனிசமுநீ பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௩அ)

ஆன்மாவே நித்தியமாஞ் சத்துமாகு
மான்மாவே நிருமலமாஞ் சித்துமாகு
மான்மாவே நிரதிசயா நந்தமாகு
மான்மாவே நிகிலபரி பூன்றமாகு
மான்மாவே நிட்களமாஞ் சொரூபமாகு
மான்மாவே நிறைந்தபரப் பிரமமாகு
மான்மாவாம் பரப்பிரம மகமேயென்றிங்
கனிசமுநீ பாவித்துச் சாந்தனுவாய். (௩கூ)

சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமெல்லாஞ்
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
நின்மலமாம் பரப்பிரம சொரூபமெல்லாம்
நின்மலமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
தன்மயமாம் பாவனையான் மனதைவென்று
தற்பரமே தானுகிச் சாந்தனுவாய். (௪௰)

அகிலமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
யகமந்தப் பரப்பிரம மையமில்லை
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து மனதைவென்று
சுககனமாம் பரப்பிரமந் தானேயாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்திதானே
தக்கமைமிகும் பூசனையாந் தானமாகுந்
தவமாகுஞ் செபமாகுஞ் சமாதியாமே. (௬௧)

ஆதலினு லமலமதா மனதினாலே
யாவரதம் பரப்பிரம விசாரஞ்செய்தே
போதகன பரப்பிரமந் தானேயெல்லாம்
பூரணமாம் பரப்பிரம மதுநானென்று
சாதகமாம் பாவனையே திடமாய்ச்செய்து
சஞ்சலமா யுளமனதை நன்றாய்வென்று
சோதிமிகும் பரப்பிரமந் தானேயாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்திசார்வாய். (௬௨)

வித்தரமாம் வாரிதியிற் றோன்றுகின்ற
வீசிமுதல் வாரிதியே யாவதேபோற்
சித்துருவா மென்னிடையிற் றோன்றுகின்ற
செகசீவ பரங்களெலாஞ் சித்தாநானே
யத்திறமா நானென்றும் பிரமமென்றே
யாவரதம் பாவித்து மனந்தவென்று
சுத்தமதாம் பரப்பிரமந் தானேயாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்திசார்வாய். (௬௩)

நில்லாம லெங்குமொரு நிகழ்வாய்நின்ற
நிகிலபரி பூரணமாம் பிரமரூப
மல்லாம லோரணுவு மெங்குமில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமேயா
மெல்லாமாம் பரப்பிரம நானேயென்றிங்
கெப்போதும் பாவித்து மனதைவென்று
சொல்லாலுஞ் சொல்லவொணுப் பரமேயாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்திசார்வாய். (௬௪)

பூதமொடு பௌதிகமும் புவனமியாவும்
புராணமுதற் புகல்கின்ற பலவாநூலும்
வேதமொடு வேதாந்த மவற்றின்கேள்வி
வேறறவே யதன்மனன நிதித்தியாச
மீதுமுத லெப்பொருளு மென்றுமில்லை
யெல்லாமும் பரப்பிரம மதுநானென்றே
சாதகமாம் பாவனையான் மனதைவென்று
சற்றேனுஞ் சலியாது சாந்தனுவாய். (௬௫)

அறைந்தபொரு ளனைத்தையுமே வாக்குமாத்ர
மாக்காம லாதரவாய் மனதிற்கொண்டு
செறிந்தமன தொருமையுட னெல்லாமென்றுஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
நிறைந்தபர பாவனையான் மனதைவென்று
நிச்சலனு யெப்போதுஞ் சாந்தனுவா
யறைந்ததெலாஞ் சத்தியமே யையமில்லை
யகண்டபர சிவனுணை யையமில்லை. (௬௬)

மனந்தனினுற் செய்வதுவே செய்ததாகு
மற்றொன்றாற் செய்வதெலாஞ் செய்ததாகா
தினந்தினமுந் திடமான மனதினுலே
திரிசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கேயான
வனந்தபரப் பிரமமெனு மதுநானென்னு
மகண்டபர பாவனையே செய்வாயாகிற்
கனந்தருமப் பாவனையான் மனதைவென்று
கலங்காம லெப்போதுஞ் சாந்தனுவாய். (௬௭)

மனதென்றும் வாக்கென்று மற்றதென்றும்
மருவியவிப் பேதமுமே யெனக்கிங்கில்லை
கனவிலுறும் பொருள்களிலெப் பொருளையேனுங்
காண்கின்ற தனக்கயலாக் கண்டதுண்டோ
நனவிலுறும் பொருள்களுமவ் விதமேயாக
நாடியிடு ஞானவடி வானநானே
யெனுமுரமாம் பாவனையான் மனதைவென்றவ்
வேகபர வடிவாகிச் சாந்தனுவாய். (௬௮)

சகலமுமே சின்மயமாம் பிரம்மென்றுஞ்
சந்ததமப் பரப்பிரம நாமேயென்று
மகமுறவே பாவிப்போர் மனதைவென்றவ்
வகண்டபர வடிவாகிச் சாந்தராவர்
நிகிலசகன் னாயகனுஞ் சிவனெனக்கு
நிகழ்த்தியவா நிதாகநினக் குரைத்தேனெல்லாந்
தகைமைமிகு மிப்பொருளைக் கேட்டுணர்ந்தோர்
தப்பாது பரப்பிரமந் தாமேயாவர். (சுகூ)

சுருதிமுடி வாக்கியமே சொன்னதோர்ந்து
சூக்குமநூல் வழிசென்று பரசிவத்தை
யருமையுடன் பாவித்தவ் வருள்பெற்றோரோ
யலைமனதின் விகற்பமதாஞ் சகசீவாதி
சருவமுமே பிரமமெனுஞ் சாட்சாத்காரஞ்
சார்ந்ததனுன் மோட்சசுகஞ் சார்வரொன்றே
பெருமைமிகும் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பிரிவின்மனச் சாந்தியினைப் பேசினனால். (ருய)

வேறு.

தவ்வியோடு மனத்தின்விகற்பமாய்த் தங்குகின்ற சகமுதலியாவுமே
யெவ்வமின்றிய சிற்பரமாமெனு மேகமாமது நாமெனுஞ்சிந்தையா
லிவ்விகற்பமனந்தவிர்ந்தென்றுமே யேகசாந்தியிசைந்திடலாமெனல்
திவ்வியாகந்தத்தாண்டவமாடுநந் தேவதேவனகண்டசொரூபமே.

பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் யசு-இற் திருவிருத்தம் எ௨௩.

பதினேழாவது

பரசொரூப ஞானத்தாற் பரசொரூப ஸ்திதியுரைக்கும்
அத்தியாயம்.

மிகமிகவும் ரகசியமாய் மேவுதற்கு
மிகவரிதாய் மெத்தவுமே வியப்புடைத்தாய்த்
தகைமைமிகு மதிகாரிக் குடனேமோட்சந்
தருவதுவா யுள்ளபர நிர்ணயத்தை
மகிழ்வுடனே நிதாகநினக் கின்னஞ்சொல்வேன்
மாசற்ற மனதுடனே யிதனைக்கேளாய்
சுகனமாம் பரப்பிரம ஞானமெத்த
சுத்தமன துடையோர்க்கே சுலபமாகும். (க)

அனந்தவித சென்மத்தி லநுட்டிப்புற்ற
வறங்களெலாம் பரிபாக மானவர்க்கே
கனந்தருமிப் பரப்பிரம ஞானஞ்சற்றுங்
கலங்காத மனதினிடை யெளிதாத்தோன்றுந்
தினந்தினமுந் தவிராம விச்சென்மத்திற்
றிடமாகப் பரப்பிரம வப்யாசத்தை
மனந்தனினுற் செய்வோர்க்கு மனதின்சுத்தி
மருவியபின் பரஞான மனதிற்றோன்றும். (௨)

தனதுமன முயற்சியினுற் பிரமாப்யாசந்
தவிராது செய்துமனோ செயம்பெற்றோர்க்கே
யனையபர வுணர்வெளிதா யுதிக்குமன்றி
யன்னியருக் கெளிதாக யுதியாதென்றுஞ்
சொனவுணர்வு சுகநல்குந் துயரைத்தீர்க்குஞ்
சுபத்துக்குஞ் சுபமாகுஞ் சுலயமாகுஞ்
சனனமுதல் விகாரமெலாந் தவிர்த்துத்தன்னைச்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயாக்கும். (௩)

பரவடிவாய்ப் பவமின்றி யிருப்போருக்கே
பகைமனதாற் பவபீதி தோன்றலாலே
திரிசியமா மனதுமுத லியாவுமென்றுந்
திருக்கான் பிரமமென்று மதுநானென்றுங்
கருதுபர பாவனையான் மனதைவென்று
கலங்காம லிருப்போர்க்கே பரஞானத்தான்
மருளுருவாம் பவபீதி நீங்குமன்றி
மற்றோர்க்கிப் பவபீதி நீங்காதென்றும். (௪)

ஆதலினுன் மனத்துடைய விகாரமான
வகிலமுமே சலவுணர்வா மனதேயென்று
மோதுமன மொருக்காலுஞ் சலனமில்லா
வுணர்வுருவாம் பரமென்று மதுநானென்றும்
பேதமிலாப் பாவனையான் மனதைவென்று
பின்னமிலாப் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றே
யேதமிகும் பவபீதி விடுத்தெப்போது
மேகபர வடிவாகி யிருப்பாய்மைந்தா. (௫)

மனமுதலாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமேயாம்
மனதுமில்லை மற்றுமொரு பொருளுமில்லை
கனபவமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமேயாங்
கலக்கமுறும் பவமில்லை களங்கமில்லை
நனிபயமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமேயாம்
நாடியிடும் பயமில்லை நாட்டமில்லை
யனிசமக மனியமிலாப் பிரமமென்றே
யறிவுசெறிந் தகண்டபர வடிவேயாவாய். (௬)

வகைவகையாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமேயாம்
வகுப்புற்ற வொருபொருளு மென்றுமில்லை
தொகைதொகையாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமேயாந்
தொகுப்புற்ற வொருபொருளு மென்றுமில்லை
சகமுதலாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமேயாஞ்
சகசீவ பரங்களெலா மென்றுமில்லை
யகமனிச மனியமிலாப் பிரமமென்றே
யறிவுசெறிந் தகண்டபர வடிவேயாவாய். (எ)

குருமுதலாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமேயாங்
குருசீடர் முதலியவாய் வேறொன்றில்லை
யுருமுதலாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமேயா
முருவருவ முதலியவாய் வேறொன்றில்லை
திரிசியமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமமேயாந்
திரிசியமென் றொருபொருளு மென்றுமில்லை
யருவமதாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
யறிவுசெறிந் தகண்டபர வடிவேயாவாய். (அ)

எல்லாமு மெப்போதும் பிரமமேயா
மெல்லாமென் றொருபொருளு மென்றுமில்லை
நில்லாம லெங்குமொரு நிறைவாய்நின்ற
நிகிலபரி பூரணவப் பிரமநானே
யல்லாம லயலாகா தென்றேயென்று
மகண்டபரப் பிரமமுணர் ஞானம்பெற்றுப்
பொல்லாத பவபீதி விடுத்தெப்போதும்
பூரணமா யுள்ளபரப் பிரமமாவாய். (௯)

மோகமுதற் காண்பதெல்லாம் பிரமமேயாம்
முளைத்தவதன் செயலெல்லாம் பிரமமேயாம்
மாகமுதற் காண்பவெலாம் பிரமமேயாம்
மருவுமதன் செயலெல்லாம் பிரமமேயாந்
தேகமுதற் காண்பதெலாம் பிரமமேயாந்
திரணமுத லெப்பொருளும் பிரமமேயா
மேகமதாம் பரப்பிரம மதுநானென்னு
மிவ்வுணர்வா லெப்போதும் பரமேயாவாய். (௰)

கிரியைமுதற் சாதனமும் பிரமமேயாங்
கிட்டியிடுஞ் சாத்தியமும் பிரமமேயாம்
பிரியமதாய்ப் புசிப்பதெலாம் பிரமமேயாம்
பெறுகின்ற வுலகமெலாம் பிரமமேயாந்
திரிகுணமா முருவமெலாம் பிரமமேயாந்
திரிவிதமா மூர்த்திகளும் பிரமமேயா
மிருமையிலா விப்பிரம நானேயென்னு
மிவ்வுணர்வா லெப்போதும் பரமேயாவாய். (௰௧)

உத்தமமாஞ் சுரரெவரும் பிரமமேயா
மூனமிலா முனிவரரும் பிரமமேயாம்
மத்தியமா மானுடரும் பிரமமேயாம்
மற்றுமுள வுயிர்களெலாம் பிரமமேயாஞ்
சித்தமுத லெப்பொருளும் பிரமமேயாஞ்
செகசீவ பரங்களெலாம் பிரமமேயா
மத்துவிதப் பரப்பிரம மதுநானென்னு
மறிவுசெறிந் தகண்டபர வடிவேயாவாய். (௰௨)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் கண்மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் காற்றுமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யங்கியில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யப்புமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் புவியுமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் புலன்களில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநானென்றே
பரபோதம் பெற்றதனாற் பரமேயாவாய். (௰௩)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் பூதமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் புவனமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் போகமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் போக்தாவில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் கருமமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் கர்த்தாவில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநானென்றே
பரபோதம் பெற்றதனாற் பரமேயாவாய். (௰௪)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் மோகமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தேகமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யோகமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் ஞானமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் பந்தமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் மோட்சமில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநானென்றே
பரபோதம் பெற்றதனாற் பரமேயாவாய். (௰௫)

பரப்பிரமந் தனக்கயலா யகந்தையில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யிதந்தையில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் வியட்டியில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சமட்டியில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யிகமுமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் பரமுமில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநானென்றே
பரபோதம் பெற்றதனாற் பரமேயாவாய். (௰௬)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் காண்பானில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் காட்சியில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் நானுமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் நீயுமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யாருமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யெவையுமில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநானென்றே
பரபோதம் பெற்றதனாற் பரமேயாவாய். (௰௭)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் செபமுமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தவமுமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தலமுமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தீர்த்தமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தெய்வமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சேவையில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநானென்றே
பரபோதம் பெற்றதனாற் பரமேயாவாய். (௰அ)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் குரவனில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சீடனில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் விசாரமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் பலமுமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் காலமில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தேசமில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநானென்னும்
பாவனையா லுணர்வுற்றுப் பரமேயாவாய். (௰கூ)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் மாயையில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யீசனில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யவித்தையில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சீவனில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சகத்தேயில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலோ ரணுவுமில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநானென்னும்
பாவனையா லுணர்வுற்றுப் பரமேயாவாய். (உ௰)

பிரமமுடன் சமானமொரு பொருளுமில்லை
பிரமத்துக் கதிகமொரு பொருளுமில்லை
பிரமமலா தன்னியமா யணுவுமில்லை
பிரமமதே யாவையுமாய்ப் பிறங்கலாகும்
பிரமமதே யாவர்க்கும் பிரியமாகும்
பிரமமதே பிறங்கியபே ரின்பமாகும்
பிரமமதே யெல்லாமா மதுநானென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரமமாவாய். (உக)

பிரமமதே பிரமத்தின் சீடனாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் குருவுமாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றெய்வமாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் பூசையாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றியானமாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் ஞானமாகும்
பிரமமதே யெல்லாமா மதுநானென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரமமாவாய். (௨௨)

பிரமமதே பிரமத்தின் றந்தையாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றாயுமாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றனயராகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றமருமாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் பகைவராகும்
பிரமமதே பிரமத்தி னயவராகும்
பிரமமதே யெல்லாமா மதுநானென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரமமாவாய். (௨௩)

பிரமமதே பிரமத்தின் குற்றமாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் குணமுமாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் பயமுமாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் செயமுமாகும்
பிரமமதே பேதங்க ளனைத்துமாகும்
பிரமமதே பிரிவணுவும் பெறாததாகும்
பிரமமதே யெல்லாமா மதுநானென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரமமாவாய். (௨௪)

பிரமமதே யஞ்ஞான மெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே யகங்கார மெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே புத்திமன தெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே சித்தமுத லெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே சீவசக மெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே சிவவடிவ மெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே யாவையுமா மதுநானென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரமமாவாய். (௨௫)

பிரமமதே தூலவடி வெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே சூக்கவடி வெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே மூர்த்தவடி வெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே யமூர்த்தவடி வெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே மூலவடி வெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே முழுவதுமாய்த் தோன்றலாகும்
பிரமமதே யாவையுமா மதுனானென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரமமாவாய். (உசு)

பிரமமதே சத்தியெனத் தோன்றலாகும்
பிரமமதே சித்தியெனத் தோன்றலாகும்
பிரமமதே சடமெனவுந் தோன்றலாகும்
பிரமமதே சித்தெனவுந் தோன்றலாகும்
பிரமமதே வெகுவிதமாய்த் தோன்றலாகும்
பிரமமதே தோன்றியிடுந் தோற்றமெல்லாம்
பிரமமதே யாவையுமா மதுனானென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரமமாவாய். (உஎ)

பிரமமதே யான்மாவா மான்மாத்தானே
பிரமமதாம் பிரமத்துக் கயலன்றுன்மா
பிரமமய மாகியவிவ் வான்மாவுக்குப்
பின்னமதா யொருபொருளு மென்றுமில்லை
பிரமமய மாகியவிவ் வான்மாத்தானே
பின்னமெனப் பிறங்கியிடும் பொருள்களெல்லாம்
பிரமமய வான்மாவே தானென்றெண்ணும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரமமாவாய். (உஅ)

தான்றானே தானகச் சொலிக்குஞ்சோதி
தான்றானே தானக நிலைத்தவின்பந்
தான்றானே தானக விருக்குமுண்மை
தான்றானே சகலபரி பூன்றவத்து
தான்றானே தனக்குநிக ரில்லாத்தெய்வந்
தான்றானே தனக்கனிய மிலாதவத்து
தான்றானே பிரமமெனுந் திடபோதத்தாற்
றானக விருக்கின்ற பிரமமாவாய். (உகூ)

தான்றானே தவிராது நின்றசத்து
தான்றானே தடையறவே நிகழுஞ்சித்து
தான்றானே நிகரற்ற பரமானந்தந்
தான்றானே நிகிலத்து நிகழ்சித்தாந்தந்
தான்றானே யகிலமகா வாக்கினர்த்தந்
தான்றானே யகண்டபரி பூரணான்மா
தான்றானே பிரமமெனுந் திடபோதத்தாற்
றானாக விருக்கின்ற பிரமமாவாய். (௩௰)

தான்றானே சிவத்வ மிழந்தவத்து
தான்றானே யீசத்வ மிழந்தவத்து
தான்றானே யபின்னபரப் பிரமவத்து
தான்றானே யகண்டபரப் பிரமவத்து
தான்றானே யத்துவித மானவத்து
தான்றானே யகண்டபரி பூர்ணவத்து
தான்றானே தானென்னுந் திடபோதத்தாற்
றானாக விருக்கின்ற பிர்மமாவாய். (௩௧)

தான்றானே யுபாதியெலா மிலாதவத்து
தான்றானே யொருதுகளு முறாதவத்து
தான்றானே யத்பந்தஞ் சுத்தவத்து
தான்றானே யகிலர்க்கும் பிரியவத்து
தான்றானே யாகாயம் போன்றவத்து
தான்றானே யகண்டபர மான்மவத்து
தான்றானே தானென்னுந் திடபோதத்தாற்
றானாக விருக்கின்ற பிர்மமாவாய். (௩௨)

தான்றானே பகுதிமுதற் [illegible]தீதவத்து
தான்றானே பராற்பரமாய் நிலைத்தவத்து
தான்றானே பரிச்சேத மிலாதவத்து
தான்றானே பரிசுத்த மானவத்து
தான்றானே பிரஞ்ஞான கனமாம்வத்து
தான்றானே பர்ப்பிர்ம மானவத்து
தான்றானே தானென்னுந் திடபோதத்தாற்
றானாக விருக்கின்ற பிர்மமாவாய். (௩௩)

தான்றானே நித்தியமாம் பிரமரூபந்
 தான்றானே நிட்களமாம் பிரமரூபந்
தான்றானே நிரஞ்சனமாம் பிரமரூபந்
 தான்றானே நிருமலமாம் பிரமரூபந்
தான்றானே நிரந்தரமாம் பிரமரூபந்
 தான்றானே நிராமயமாம் பிரமரூபந்
தான்றானே நிறைந்தபர சொரூபமென்னுந்
 தவிராத போதத்தாற் பரமேயாவாய். (௩௪)

நான்றானே சகலமுமாம் பிரமரூபம்
 நான்றானே சகலமிலாப் பிரமரூபம்
நான்றானே சத்தியமாம் பிரமரூபம்
 நான்றானே சனாதனமாம் பிரமரூபம்
நான்றானே சலனமிலாப் பிரமரூபம்
 நான்றானே சாசுவதப் பிரமரூபம்
நான்றானே சாந்தபர சொரூபமென்னு
 நழுவாத போதத்தாற் பரமேயாவாய். (௩௫)

நான்றானே மாயையிலாப் பிரமரூபம்
 நான்றானே யவித்தையிலாப் பிரமரூபம்
நான்றானே யீசனிலாப் பிரமரூபம்
 நான்றானே சீவனிலாப் பிரமரூபம்
நான்றானே சகங்களிலாப் பிரமரூபம்
 நான்றானே சாந்தமதாம் பிரமரூபம்
நான்றானே சுத்தபர சொரூபமென்னு
 நழுவாத போதத்தாற் பரமேயாவாய். (௩௬)

நான்றானே நாசமிலாப் பிரமரூபம்
 நான்றானே நவையற்ற பிரமரூபம்
நான்றானே பாசமிலாப் பிரமரூபம்
 நான்றானே பராற்பரமாம் பிரமரூபம்
நான்றானே யத்துவிதப் பிரமரூபம்
 நான்றானே யகண்டபரப் பிரமரூபம்
நான்றானே சுத்தபரப் பிரமமென்னு
 நழுவாத போதத்தாற் பரமேயாவாய். (௩௭)

நானலது சத்துமிலை யசத்துமில்லை
　நானலது சதசத்தாம் பொருளுமில்லை
நானலது சித்துமிலை யசித்துமில்லை
　நானலது சிதசித்தாம் பொருளுமில்லை
நானலது துவிதமொடத் துவிதமில்லை
　நானலது தோன்றிடுமோர் பொருளுமில்லை
நானனிசம் பரப்பிரம மதுநானென்னு
　நழுவாத போதத்தாற் பரமேயாவாய். (௩௮)

பிரமமக மகம்பிரமம் பிரமமெல்லாம்
　பிரமமலா தயலணுவு மில்லையென்றே
யுரமருவு முணர்வுதனை யுறுவோரெல்லா
　முணர்வுருவாம் பிரமமதே யாவரன்றி
யொருபொழுது மயலாகா ருண்மைசொன்னே
　னுரைத்ததிலோ ரையமிலை சத்தியந்தான்
சருவபரி பூரணமாஞ் சம்புவாணை
　சத்தியமே சத்தியமே சங்கையில்லை. (௩௯)

பிரமமலா தயலாக வணுவுமில்லை
　பிரமத்துக் கயலெல்லாம் பிராந்தியேயாம்
பிரமமலா தயலாக வணுவுமில்லை
　பிரமத்துக் கயலெல்லா மித்தையேயாம்
பிரமமலா தயலாக வணுவுமில்லை
　பிரமத்துக் கயலெல்லா மசத்தேயாகும்
பிரமமலா தயலாக வணுவுமில்லை
　பிரமத்துக் கயலெல்லாம் பிரமமேயாம். (௪௰)

கனவினிடைத் திரிசியமாய்க் காணப்பட்ட
　கடபடமே முதலியவு மித்தையேபோ
னனவினிடைத் திரிசியமாய் நாடப்பட்ட
　நாநாவாஞ் சகசீவ பரமுமித்தை
யனையதெலா மறிகின்ற திருக்கேயான
　வான்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரமமொன்றே
யநவரத மழியாத வுண்மைவத்து
　வறைந்ததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை. (௪௧)

ஆதலினு லுலகமெலா மித்தையாகு
மங்குள்ள வுயிர்களெலா மித்தையாகும்
பேதமுறுஞ் சிவவடிவு மித்தையாகும்
பின்னமுறு மரிவுடிவும் மித்தையாகும்
மீதியுள சுரர்வடிவு மித்தையாகும்
மெய்போன்ற வெப்பொருளு மித்தையாகு
மாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமாகி
யழியாம லுளதென்றும் பிரமமொன்றே. (சஉ)

சகலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கண்
சகமுதலாய்த் தோற்றியவிம் மித்தையுந்தான்
றுகளறவே சோதிக்கிற் றுவிதமற்ற
தூயவதிட் டானபரப் பிரமமேயா
மிகழ்வுறவே யிரச்சுவினில் மித்தையாக
விலங்கியிடுஞ் சர்ப்பத்தைச் சோதிக்குங்கா
லகியதனை யதிட்டான விரச்சுவன்றி
யன்னியமா யாரேனுங் கண்டதுண்டோ. (சங)

இன்னவித மதிட்டான வாரோபங்க
ளிரண்டையுமே நன்றாகச் சோதித்திங்கு
முன்னியவா ரோபமதாஞ் சகசீவாதி
மூலவதிட் டானமதாம் பிரமமென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானந்தன்னைத்
தன்னுடைய துகளற்ற மனதாற்பெற்றுத்
தளர்வுதரும் பவபீதி தவிர்க்கவேண்டும். (சச)

புத்திரனே தனதுமன முயற்சியொன்றாற்
பூரணமாம் பரப்பிரம ஞானம்பேறு
மித்தகமை ஞானத்தாற் பரமாமுத்தி
யாவர்க்கு மிவ்விடத்தே யெளிதாயெய்து
மத்துவித ஞானத்தி னப்யாசத்தி
லணுவேனு மொருக்காலும் பயமுமில்லை
யித்திரமே யிருக்கையினு மிதனப்யாச
மியற்றுவதி லேதேனும் வருத்தமுண்டோ. (சரு)

வருத்தமிலா திருக்கையினு வருத்தம்போல
வழுவுற்ற மகாபாவி மனதிற்றோன்றும்
விருத்தமதாம் பாவமெலாம் வீந்துமெத்த
விமலமதா மனதுடையோர்க் கிவ்வப்யாசங்
கருத்திலுற மிகவெளிதா மாதலாலே
கலங்காம லெப்போது ஞானுப்யாசந்
திருத்தமுறச் செய்வோர்க்குத் தேவதேவன்
திருவருளாற் றிடஞானந் திகழுமன்றே. (சசு)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்டபர ஞானத்தி னப்யாசத்தைத்
தரும்பிரம ஞானத்தாற் றிடமாமட்டுந்
தவிராது சந்ததமும் பழகுவோர்க்கே
யகம்பிரம மெனுஞான மகண்டமான
வவ்வீசன் றிருவருளாற் சகசமாகுந்
தகும்பிரம ஞானத்தாற் சகசமானுற்
றளர்வுதரும் பவபீதி தானேநீங்கும். (சள)

பாவனமாம் பரஞானஞ் சகசமானுற்
பார்ப்பதெலா மத்யந்தா பாவமேயாம்
யாவையுமே யத்யந்தா பாவமேயாம்
யானீயு மத்யந்தா பாவமேயாஞ்
சிவரொலா மத்யந்தா பாவமேயாஞ்
செகபரமு மத்யந்தா பாவமேயாங்
கேவலமாம் பரப்பிரம மானதானே
தெம்பிர பூரணமா யுள்ளதாமே. (சஅ)

அகிலமுமே யத்யந்தா பாவமாகி
யகண்டபர வடிவாகித் தானேநிற்கி
லிகழ்வுறுமிப் பவபீதி மீண்டுந்தோன்ற
விடமில்லை யாதலினுன் முமுட்சுவெல்லாஞ்
சகலமுமே பிரமமென்னு மதுநானென்னுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லப்யாசித்தே
துகளில்பர ஞானமடைந் ததனுலிந்தத்
துயர்மயமாம் பவபீதி தொலைக்கவேண்டும். (சகூ)

நீக்கமிலா தெங்குமொரு நிறைவாய்நின்ற
நிகழ்வுருவாம் பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
வாக்குமன மொன்றுக்கு மெட்டாதான
வளையற்ற பரப்பிரம மதுநானென்றுஞ்
சூக்கமதா மனதுடனே யப்பியாசித்துச்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றுப்
போக்கவொணுப் பவபீதி யனைத்தும்போக்கிப்
பூரணமா யுள்ளபரம் பொருளேயாவாய். (ருய)

கல்லாத கல்வியெலாங் கற்றபோதுங்
கலக்கமிலாப் பரப்பிரம ஞானமொன்றை
யல்லாது பவபீதி விடுக்கவொண்ணு
தாதலினு லாதரவாய் நீயெப்போது
மெல்லாமும் பிரமமென்று மதுநானென்று
மேகமதாம் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றே
பொல்லாத பவபீதி யனைத்தும்போக்கிப்
பூரணமா யுள்ளபரம் பொருளேயாவாய். (ருக)

பிரமமய மாகியதன் ஹன்மரூபப்
பெருமையினைப் பரமசிவ னுரைத்தவண்ணங்
கருணையினு லியாவர்க்கு மிதமேயாகக்
கலக்கமற நிதாகனினக் குரைத்தேனன்பாற்
சருவபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன்னுணை
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கையில்லை
யரியபொரு ளானவிதை யொருக்காலேனு
மன்புடனே கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவன். (ருஉ)

சமதமமே முதலியதாஞ் சாதனங்கள்
சார்ந்தனிசம் வேதாந்த விசாரஞ்செய்திங்
கமலமதாம் பரசிவமே யெல்லாமென்று
மச்சிவமே நாமென்று மறிவுற்றோரே
மமர்பயமாம் பவபீதி விடுத்தெப்போதும்
மாசற்ற பரசுகமாய்ச் சுகிப்பரென்றே
நிமலமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
நிதரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தினுனல். (ருந)

வேறு.

துகளிலாதமனத்தின் முயற்சியாற் றூயஞானப்பழக்கந்தொடர்ந்தவர்
சகலமும்பர மப்பரநானெனுஞ் சலனமின்றியஞானஞ்செறிந்ததா
லிகலுமிப்பவ பீதிவிடுத்துட னேகமாம்பரமாகுவரொன்றிடன்
மகிழுமாநந்தத்தாண்டவமாடும் மாசிலீச னகண்டசொரூபமே. ௫௪

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰எ-க்கு திருவிருத்தம் (எஎஎ)

பதினெட்டாவது.

அகண்ட சொருபத்தியானம் உரைக்கும்.

அத்தியாயம்.

மிகவுமகா ரகசியமாய் வேதாந்தத்து
மெத்தவுமே ரகசியமாய் விளம்பலுற்ற
மகிமைமிகும் பரம்பொருளை மற்றுஞ்சொல்வேன்
மாசற்ற மனதுடனே யிவ்வர்த்தத்தை
யகமுறவே யாதரவாய்க் கேட்டுணர்ந்தோ
ரகண்டபர வடிவாகிச் சீவன்முத்திச்
சுகமருவி யுபாதியெலாந் தொலைந்தபின்னர்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபமாவர். (௧)

சகமுதலாய்த் தோற்றியவித் தோற்றமெல்லாஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமரூப
மகமகமென் றறிவுருவா யமர்ந்தசீவ
ரனைவருமே யகண்டபரப் பிரமரூபம்
புகல்வகையே பாவித்துப் பூன்றஞானம்
பொருந்தினவர் பூரணமாம் பரமேயாவர்
பகர்வதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
பரமசிவன் றன்னாணை பரமார்த்தந்தான் (௨)

இதுவெனவே காண்பதுவும் பிரமரூப
மியானெனவே காண்பதுவும் பிரமரூப
மதுவெனவே காண்பதுவும் பிரமரூப
மன்னியமாய்க் காண்பதுவும் பிரமரூபந்
திதமெனவே காண்பதுவும் பிரமரூபந்
திடமலதாய்க் காண்பதுவும் பிரமரூப
மெதுவெனவே காண்பதுவும் பிரமரூப
மியம்பியதி லெவ்வளவு மையமில்லை. (௩)

குருவரனு மாணனும் பிரமரூபங்
குணமெல்லாஞ் சாதனமும் பிரமரூபஞ்
சிரவணமு மனனமுமே பிரமரூபஞ்
செய்கின்ற தியானமுமே பிரமரூப
மரியபொரு ளறிவதுவும் பிரமரூப
மப்பொருளா யிருப்பதுவும் பிரமரூபஞ்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமரூபஞ்
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கையில்லை. (௪)

சாதனமுஞ் சாத்தியமும் பிரமரூபஞ்
சாந்திமுதற் சற்குணமும் பிரமரூபம்
வேதனமும் வேத்தியமும் பிரமரூபம்
வேதாந்த சாத்திரமும் பிரமரூபம்
பேதமறப் பெறும்பேறும் பிரமரூபம்
பின்னுமுள வெப்பொருளும் பிரமரூப
மாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
வப்பிரம மகமெனவே தியானஞ்செய்வாய் (௫)

அடிமுடிவு நடுவுகளும் பிரமரூப
மான்மாவு மனான்மாவும் பிரமரூபம்
படிமுதலாம் பூதமுமே பிரமரூபம்
பரவியிடும் பௌதிகமும் பிரமரூபஞ்
சடமசடஞ் சகலமுமே பிரமரூபஞ்
சத்தியமு மசத்தியமும் பிரமரூபந்
திடமருவு மப்பிரம நானேயென்று
திரமாக வெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய் (௬)

அத்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானே
யகங்கார முதலியதோ ரணுவுமில்லை
சித்துருவாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
சித்தமுத லொருபொருளு மென்றுமில்லை
சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
சகசீவர் முதலியதோ ரணுவுமில்லை
சுத்தபரப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
சுகமாக வெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (௭)

ஏகமதாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
யிதுவதுவென் றிலங்கியிடும் பொருளேயில்லை
மோகமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானே
முன்னியதாய் முளைக்கின்ற பொருளேயில்லை
பாகமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானே
பலவிதமாய்ப் பகுப்புற்ற பொருளேயில்லை
யேகபரப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யிடையறவே யெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (அ)

அகமெனவே தோற்றுவதும் பரமாநானே
யகமென்றிங் கயலாக வொன்றுமில்லை
சகமெனவே தோன்றுவதும் பரமாநானே
சகமென்றிங் கயலாக வொன்றுமில்லை
நிகழ்பரனுய்த் தோற்றுவதும் பரமாநானே
நிகழ்பரனென் றயலாக வொன்றுமில்லை
சகலமுமே பரமான நானேயென்று
சலியாம லெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (௬)

பூரணமா யுள்ளபரப் பிரமமன்றிப்
பூதமுத லெப்பொருளு மென்றுமில்லை
காரணமா யுள்ளபரப் பிரமமன்றிக்
காரியமா யொருபொருளு மென்றுமில்லை
சிரணமில் சின்மயமாம் பிரமமன்றிச்
செகசீவ பரங்களெனச் சிறிதுமில்லை
யாரணவீ றறிவிக்கு மகண்டமான
வப்பிரம மகமெனவே தியானஞ்செய்வாய். (௰)

சித்தமுத லெப்பொருளு மென்றுமில்லை
சின்மயமாய் நிறைந்தபரப் பிரமமொன்றே
சத்தியமா யுளதாகு மற்றவெல்லாஞ்
சத்தியமே யாகாவாஞ் சசவிஷாண
மொத்துளதா யோதியவப் பிரமந்தானே
யுன்னுடைய வான்மாவா மதனுன் மைந்தா
வத்துவித பரப்பிரம மகமேயென்றிங்
கவரத மதிதிடமாய்த் தியானஞ்செய்வாய். (௰௧)

சாற்றியவப் பரப்பிரம சொரூபமொன்றுஞ்
 சத்திபசிற் சுககனமாம் பூன்றமாகும்
தோற்றியவிச் சகவடிவ நாநாவாகுந்
 துக்கசட வசத்தியமாஞ் சின்னமாகும்
போற்றியவிப் பரப்பிரம சொரூபந்தானே
 புத்திரநின் ஞன்மாவா மாதலாலே
யேற்றியவப் பரப்பிரம நானேயென்றிவ்
 விருமையற வெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (௰௨)

கறையற்ற பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
 காண்பதுவுங் கேட்பதுவு மெவையுமில்லை
நிறைவுற்ற பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
 நினைப்பதுவு நினையாது மெவையுமில்லை
மறைவற்ற பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
 மற்றவெலா மொருக்காலு மிலவேயில்லை
குறைவற்ற வப்பிரம நானேயென்று
 கோதறவே யெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (௰௩)

சூக்கமதாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
 சொற்பொருளாய்த் தோன்றியதோ ரணுவுமில்லை
நீக்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
 நீானே முதலானே ரணுவுமில்லை
யாக்கையிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
 யன்னியமா யணுவேனு மிலவேயில்லை
வாக்குமுதற் கெட்டாவப் பரநானென்றே
 வருத்தமற வெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (௰௪)

திரிசியமா யெனக்கயலோ ரணுவுமில்லை
 திருக்கான வென்னிடையிற் றோன்றுகின்ற
சருவமுமே பரமான நானேயென்று
 சற்குருவா மென்வாக்காற் றியானஞ்செய்வா
யிருமையற விவ்வண்ண முபதேசித்தே
 னென்றணுவு மபிமான மெனக்கிங்கில்லை
குருவரனும் பரமசிவ னெனக்குரைத்த
 குற்றமிலா வுபதேச வசனமீதே. (௰௫)

சற்குருவி னுபதேச வசனத்தாலே
சகலமுமே சத்தியசிற் சுகமாய்நின்ற
நிர்க்குணமாம் பிரமமென்று மதுநானென்றும்
நிச்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ்செய்வா
யெக்குருவி னுபதேச வசனந்தானு
மிவ்விதமே யன்றியிதின் வேறேயில்லை
முக்குணமுங் கடந்துவெறுஞ் சித்தேயான
மூலபர சிவனாணை மொழிந்ததுண்மை. (௰௬)

சற்குருவுஞ் சின்மயமாம் பிரமரூபஞ்
சகலமுமே சின்மயமாம் பிரமரூபம்
நிர்க்குணமா மப்பிரம நானேயென்று
நிச்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ்செய்வாய்
சற்குருவாம் பரமசிவ னெனக்குமுன்னஞ்
சத்தியமாய்ச் சாற்றியசித் தாந்தமீதே
துர்க்குணமோ ரணுவுமுறு வேதாந்தங்க
டுணிவாகச் சொல்லியசித் தாந்தமீதே. (௰எ)

நிருமலமாம் பரப்பிரம மானேனானே
நிட்களமாம் பரப்பிரம மானேனானே
நிருபமமாம் பரப்பிரம மானேனானே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம மானேனானே
நிரதிசய பரப்பிரம மானேனானே
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம மானேனானே
நிரவயவ பரப்பிரம நானேயென்று
நிச்சலமா நீயென்றுந் தியானஞ்செய்வாய். (௰அ)

அகிலவதிட் டானபரப் பிரமமேநா
னகண்டபரி பூரணமாம் பிரமமேநான்
றுகளணுவு மற்றபரப் பிரமமேநான்
றூயசிதா காயபரப் பிரமமேநான்
சகமுதலோ ரணுவுமிலாப் பிரமமேநான்
சாலவுபசாந்தபரப் பிரமமேநா
னிகரிலதாம் பரப்பிரம நானேயென்று
நிச்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ்செய்வாய். (௰௯)

நித்தியமாய் நிகழ்கின்ற பிரமமேநான்
 னிகிலமுமாய் நிறைகின்ற பிரமமேநான்
சத்தியமாய்ச் செறிகின்ற பிரமமேநான்
 சலனமிலா திருக்கின்ற பிரமமேநான்
சுத்தசுக வடிவான பிரமமேநான்
 சுபத்துக்குஞ் சுபமான பிரமமேநா
னத்துவித மானபரப் பிரமநானென்
 றசஞ்சலமா யனவரதந் தியானஞ்செய்வாய். (உ௰)

துன்னியதே காதியிலாப் பிரமநானே
 துரியவறி வானபரப் பிரமநானே
வன்னமுத லெவையுமிலாப் பிரமநானே
 வகையற்ற வகண்டபரப் பிரமநானே
யன்னியமோ ரணுவுமிலாப் பிரமநானே
 யகண்டவடி வானபரப் பிரமநானே
பின்னமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
 பிரிவறவே யெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (உக)

மோகமுத லெப்பொருளு மென்றுமில்லை
 முழுவதுமே யகண்டபரப் பிரமரூபம்
பாகமுற வெப்பொருளு மென்றுமில்லை
 பகுப்புற்ற பொருளெல்லாம் பிரமரூபந்
தேகசக முதலியவோ ரணுவுமில்லை
 திரிசியமாய்த் தெரிவதெலாம் பிரமரூப
யேகமதாம் பரப்பிரம நானேயென்றிவ்
 விருமையற வெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (உஉ)

திரிசியமா யொருபொருளும் வேறிங்கில்லை
 தெரிவதெலாந் திருக்கான பிரமமென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
 யானந்தப் பரப்பிரமந் தானேயென்றுஞ்
சருவமுமே யவ்விதமா நானேயென்றுஞ்
 சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானிப்பாயேற்
பிரிவெனவே நின்மனதிற் பிறங்காநின்ற
 பெயர்க்கவொணாப் பேதமலம் யாவுந்தீரும். (உ௩)

சகமுதலா யெண்ணுவதைத் தூரத்தள்ளிச்
 சகலமுமே பிரமமெனத் தியானஞ்செய்வா
பகமுடலென் றெண்ணுவதைத் தூரத்தள்ளி
 யகம்பிரம மென்றனிசந் தியானஞ்செய்வாய்
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
 சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானஞ்செய்தா
லகமனியஞ் சகமுதலீ தனியமென்னு
 மயலெல்லா மனுதினமு மடைவாய்த்தீரும். (௨௪)

தேகமக மெனுநினைவைத் தூரத்தள்ளித்
 தெரிவான பிரமமக மெனத்தியானிப்பா
பாகமக மெனுநினைவைத் தூரத்தள்ளி
 யறிவான பிரமமக மெனத்தியானிப்பாய்
பாகமுறும் பலநினைவுந் தூரத்தள்ளிப்
 பார்ப்பதெலாம் பரப்பிரம மெனத்தியானிப்பா
யகமகம் யானெனவையு மெனத்தியானித்தே
 யிப்பேத மியாவையுநீ விடுவாய்மைந்தா. (௨௫)

இத்தேக னானல்ல விவைநானல்ல
 வித்தேக னானல்ல விவைநானல்ல
சித்தேயாம் பரப்பிரம நானெப்போதும்
 சித்தேயாம் பரப்பிரம நானெப்போது
முத்தேச முற்றபொரு ளொன்றுமில்லை
 யுன்னியிடத் தகுபொருளு மொன்றுமில்லை
சித்தேயா மெல்லாமு மதுநானென்றே
 சிரத்தையுடன் றியானித்திப் பேதந்தீர்வாய். (௨௬)

இத்தேக முதலியவை யணுவுமில்லை
 யித்தேக முதலியவை யணுவுமில்லை
யெத்தேக முதலியவுஞ் சித்தேயாகு
 மெத்தேக முதலியவுஞ் சித்தேயாகுஞ்
சித்தேநான் சித்தேநான் சித்தேயெல்லாஞ்
 சித்தேநான் சித்தேநான் சித்தேயெல்லாஞ்
சித்தேயாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
 சிரத்தையுடன் றியானித்திப் பேதந்தீர்வாய் (௨௭)

தகும்பிரமந் தனக்கயலா யணுவுமில்லை
 தயங்கியவிச் சகசீவ பரங்களெல்லாந்
தகும்பிரம வடிவேயா மதுவேநீயாந்
 தத்துவமாய் நவில்கின்றே னுதலாலே
யகம்பிரம மகம்பிரம மகமேயெல்லா
 மகம்பிரம மகம்பிரம் மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே திடமாய்ச்செய்திவ்
 வயலணுவு மணுநாம லழிப்பாய்மைந்தா. (உஅ)

செகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சிறிதுமில்லை
 சின்மயமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாந்
தகும்பிரம மதுநானே நானேயெல்லாந்
 தகும்பிரம மதுநானே நானெல்லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ்செய்தா
 லதனுலிவ் வயலெல்லா மழிந்தேபோகுந்
திகம்பரனாய் நிறைந்தெங்குந் திகழாநின்ற
 தெரிவுருவாஞ் சிவனுணை யுண்மைசொன்னேன். (உகூ)

அலைமனதி னொருமையிலாத் தன்மையாலே
 யகம்பிரம பாவனையே செய்யச்சத்தி
யிலதெனினு மெப்போதுஞ் சிரத்தையோடே
 யான்பிரமம் யான்பிரமம் யானேயெல்லாஞ்
சலனமிலாப் பரமேநான் பரநானென்னுஞ்
 சத்தமிதை யுரைத்தாலு மிவ்வறத்தா
னிலைமருவா தலைமனது மெள்ளமெள்ள
 நிச்சலமாய் நிகழ்த்தியபா வனையினிற்கும். (௩௰)

நிரந்தரமாய்ப் பாவனையின் மனதுநின்று
 னிச்சலமா மகண்டபர ஞானமுண்டாய்த்
திரிந்தலையு மனதினுடை விகற்பமாகத்
 தெரிகின்ற பேதமெலா முடனேதீருந்
தெரிந்திடுமிப் பேதமெலாந் தீருமட்டுந்
 திரிசியமாய்த் தெரிவதெலாம் பரமேயென்றும்
பொருந்தியவப் பரப்பிரம நானேயென்றும்
 பூரணமா யெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (௩க)

சகலமெனுஞ் சத்தமிலை யருத்தமில்லை
சஞ்சலமாந் தெய்வமிலை தீர்த்தமில்லை
பகுதியிலை பகுதியுடை விகாரமில்லை
பரனுமிலை சீவனிலை சகத்துமில்லை
நிகிலமுமே சின்மயமாய் நிறைந்துநின்ற
நிட்களமாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
மிகழ்வுதரும் பேதமெலா மிறக்குமட்டு
மெப்போது மிடையறவே தியானஞ்செய்வாய். (௩௨)

சருவமுமே மாயையிதி லையமில்லை
சருவமுமே மித்தையிதி லையமில்லை
சருவமுமே துச்சமிதி லையமில்லை
சருவமுமே யசத்திதனி லையமில்லை
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமமென்றுஞ்
சத்தியசிற் சுகசனமா மதுநானென்றுஞ்
சருவமெனும் பேதமெலாந் தீருமட்டுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானஞ்செய்வாய். (௩௩)

சருவமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
சருவமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
பிரமமதே நானென்று மையமில்லை
பிரமமதே நானென்று மையமில்லை
சருவமெனும் பிரமமெனும் பேதமில்லை
சகலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றே
மருவியவிப் பேதமெலா மாயுமட்டு
மயலறவே யெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய். (௩௪)

சின்மயமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாஞ்
சதசத்தா யொருபொருளு மென்றுமில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாஞ்
சித்தமுத லொருபொருளு மென்றுமில்லை
தன்மயமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாந்
தயங்குசக சீவபர மொன்றுமில்லை
நின்மலமாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
நிச்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ்செய்வாய். (௩௫)

அத்திரமாந் தேகமிலே யதனுக்கேது
வாகியவைம் பூதமிலே பொறிகளில்லை
புத்தியிலே சித்தமிலே மனதுமில்லை
பொருந்துமகங் காரமிலே பந்தமில்லை
முத்தியிலே மோசகனு மீசனில்லை
மோட்சமுறுஞ் சீவனிலே முழுதுமில்லை
யத்துவிதப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யசஞ்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ்செய்வாய். (௩௬)

அறிவுருவாம் பிரமத்திற் றோன்றுநின்ற
வகிலமுமே யறிவுருவா யிருப்பதாலே
யறிவுருவா மகண்டபரப் பிரமத்துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவேயில்லை
யறிவுருவாம் பரப்பிரம மெல்லாமென்று
மவ்விதமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
மறிவுருவாம் பரசீயாய்ப் பேதமியாவு
மழியுமள வதிதிடமாய்த் தியானஞ்செய்வாய். (௩௭)

சருவமெனு முருவத்தைத் தூரத்தள்ளிச்
சருவமுமே பிரமமென நிச்சயித்துப்
பிரமமதே நானென்று ஞானேயந்தப்
பிரமமெனும் பாவனையான் மயலேயாக
மருவியவிப் பேதமதி யனைத்துமாய்த்து
மற்றந்தப் பாவனையுந் தூரத்தள்ளி
நிருமலமா நின்னுடைய நிசரூபத்தி
னிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்துநிற்பாய். (௩௮)

நிச்சலமாய் நிற்பதெனு நினைவுந்தள்ளி
நிசரூப மாத்திரமாய்த் தள்ளலென்னு
மிச்செயலு மிகழ்ந்துமனோ வாக்குகட்கிங்
கெட்டாத கேவலமாஞ் சொரூபமாகி
யுச்சமதாஞ் சகசநிலே யுறுவாய்மைந்தா
வோதுவதற் கினியொன்று மிடமிங்கில்லை
நிச்சயமாய்ப் பரமசிவ னெனக்குமுன்ன
நிகழ்த்தியதா நிசரூப நிட்டையீதே (௩௯)

பேதமெலா மணுவுமிலா தறவுந்தள்ளிப்
பின்னமிலாப் பரமான வான்மாவின்க
ணைதயுமி னையாம வின்பமேலா
யியங்காம லிருப்பதுவே சகசநிட்டை
சாதகமா மிந்நிட்டை நிருவிகற்ப
சமாதியென வங்கங்கே சாற்றலாகு
மோதியதே யகண்டபர சாட்சாத்கார
வுணர்வெனவு மங்கங்கே யுரைக்கலாமால். (௪௰)

திடமான நிட்டையிதே சீவன்முத்தித்
திறமையென வங்கங்கே செப்பலாகுந்
தடமான நிட்டையிதே யுபசாந்திக்குத்
தகுந்தபடி பூமிகையோர் நான்குமாகு
மிடமான விந்நிட்டை யிசைந்தோருக்கே
யித்துயர்செய் பவபீதி யிறக்குமன்றி
மடமான மற்றெதனை யிசைந்தபோதும்
மகத்தான பவபீதி மாயாதென்றும் (௪௧)

நிறைவுறுமிந் நிட்டையுளோர் நீசரேனு
நிருமலமாம் பரமாகி முத்தராவ
ரறைவதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
யறுதியிதே யாதலினுன் முமூட்சுவெல்லாங்
குறைவறவே யிந்நிட்டை கூடுமட்டுங்
கூறுபடும் பேதமெலாம் பிரமமென்று
மறிவுருவா மப்பிரம மகமேயென்று
மகண்டபர பாவனையே பழகவேண்டும். (௪௨)

பேதமெலா நீங்கிநிச நிட்டைசேரப்
பின்னருமே பரமார்த்தம் பேசக்கேளா
யீதெனவே யொருபொருளு மென்றுமில்லை
யெல்லாமு மெப்போதும் பிரமரூபம்
பூதமொடு பௌதிகமும் பிரமரூபம்
புவனமொடு பொருளெவையும் பிரமரூபஞ்
சாதமுறுஞ் சகலமுமே பிரமரூபஞ்
சகசீவ பரங்களெலாம் பிரமரூபம் (௪௩)

மாயையிலை மருவுமகங் காரமில்லை
மனமுமிலை புத்தியிலை சித்தமில்லை
காயமிலை கருமமிலை கருத்தாவில்லை
காண்கின்ற பொறிகளிலை புலன்களில்லை
யாயபல வுயிர்களிலை யமரரில்லை
யயனுமிலை யரியுமிலை யரனுமில்லை
யேயபொரு ளெவையுமிலை யெல்லாமென்று
மேகபரி பூரணமாம் பிரமரூபம். (சச)

மாயையிலாத் தன்மையினன் மாயோபாதி
மருவியிடு மீசனுடை வகுப்புமில்லை
யாயபல வவித்தையிலாத் தன்மையாலே
யவைமருவுஞ் சீவருடை வகுப்புமில்லை
தூயவய னிலாமையினற் சிருட்டியில்லை
துலங்குமரி யிலாமையினற் றிதியுமில்லை
நேயவர னிலாமையினு ளைசமில்லை
நிகிலமுமே நிறைந்தபரப் பிரமரூபம். (சரு)

பூசனைசெய் தெய்வமிலாத் தன்மையாலே
பூசையிலை பூசிப்போர் தாமுமில்லை
மோசகமாந் தெய்வமிலாத் தன்மையாலே
மோட்சமிலை முமூட்சையுளோர் தாமுமில்லை
பேசுமொரு கிரிசியமு மிலாமையாலே
பிறங்கியிடுந் திருக்குமொருக் காலுமில்லை
மாசணுவு மருவாத வறிவேயாக
மன்னியிடும் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாம். (சசா)

கருதியிடுங் காரணமே யிலாமையாலே
காரியமா யொருபொருளு மென்றுமில்லை
மருவியிடுங் கருத்தாவே யிலாமையாலே
மற்றவனன் மருவியிடும் பலனுமில்லை
சருவமெனுஞ் சத்தமுமே யிலாமையாலே
சருவமென வொருபொருளு மென்றுமில்லை
நிருமலமாய் நிட்களமாய் நிறைந்துநின்ற
நிகழ்வுருவாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாம் (சஎ)

பகுதியெனுங் காரணமு மிலவேயில்லை
　பகுதிதருங் காரியமு மிலவேயில்லை
வெகுவிதமா யொருபொருளு மிலவேயில்லை
　விசித்திரமா யொருபொருளு மிலவேயில்லை
சகலமெனு மொருபொருளு மிலவேயில்லை
　சகசிவ பரங்களெலா மிலவேயில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரி பூன்றமான
　வறிவுருவாம் பரப்பிரம சொரூபமேயாம். (சஅ)

ஒருபொருளு மொருக்காலு மிலவேயில்லை
　வுள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரமமாகும்
பிரமமதே நானுகு நானேயந்தப்
　பிரமமெனும் பாவனையா லகண்டஞான
மருவினவர் பேதமெலா முடனேமாற்றி
　மகத்தான சொரூபநிலை யடைவரொன்றே
யரியசிவ னருளியவா றறைந்தேனித்தை
　யன்புடனே கேட்டுணர்வோர் பரமேயாவர். (சகூ)

அருமையுட னகண்டபர சிவரூபத்தை
　யநவரதந் தியானித்தவ் வருள்பெற்றோர்க்கே
நிருமலமாம் பரஞான மனதிற்றோன்றி
　நீக்கவொணு வஞ்ஞான மனைத்துநீங்கிப்
பரமதுவா யிருக்கின்ற முத்தியன்றிப்
　பகர்முத்தி மற்றோருக் கில்லையென்றே
பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
　பேதமிலாப் பரம்பொருளைப் பேசினுல். (ரு௰)

வேறு.

கற்பிதப்பொருள் யாவையுமென்றுமே களங்கமின்றிய சிற்பரமா மெனுஞ். சிற்பரமது நானெனுந்தியானத்தாற் சின்மயாநந்த ஞான ஞ்செறிந்ததா, லற்பமும்பவ பீதியிலாமலே யகண்டமாம்பர மாயி டலாமெனல், தற்பராநந்தத் தாண்டவமாடுநந் தாணுவின்பரி பூர ணரூபமே. (ருக)

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௰அ-க்கு திருவிருத்தம் (அஉஅ).

பத்தொன்பதாவது

ஞானியினது மகிமை யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

தரும்பொருளை யிதாகவினக் கின்னுஞ்சொல்வேன்
றடையறவே பரஞானந் திடமாமட்டும்
மிகும்பிரிய மேவியநன் மனதினோடே
மெய்யான விப்பொருளை யொருமையாய்க்கேள்
சகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சுத்தப்பொய்யே
சகலமுமே சின்மயமாம் பிரமரூபந்
தரும்பிரம மதுவேநின் னிசசொரூபந்
தற்பரமே சகலர்க்கு நிசசொரூபம். (க)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சித்துமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சடமுமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சத்துமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய் மித்தையில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யிருமையில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யொருமையில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய்மைந்தா. (உ)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய் மாயையில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யீசனில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யவித்தையில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சீவனில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சகத்துமில்லை.
யகம்பிரம மெனக்கயலா யொன்றுமில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய்மைந்தா. (ங)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பூதமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் புவனமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய் நரருமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சுரருமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் திரியக்கில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யெவையுமில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய்மைந்தா. (ச)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பாவமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யறமுமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் துக்கமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சுகமுமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யிகமுமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பரமுமில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய்மைந்தா. (௫)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தந்தையில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தாயுமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தமருமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பிறருமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்க் குருவுமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யெவருமில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய்மைந்தா. (௬)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தீர்த்தமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தானமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தெய்வமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பூசையில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் செயலுமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பயனுமில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய்மைந்தா. (௭)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தேகமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் போகமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யோகமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய் ஞானமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய் மோட்சமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலோ ரணுவுமில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய்மைந்தா. (௮)

அகம்பிரம ஞானந்தா னிருவிகற்ப
   மாகுமள வகிலமுமே பிரமமாகுந்
தகும்பிரம நானுரு நானேயந்தத்
   தற்பரமாம் பிரமமெனு மப்பியாசத்தாற்
செகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சிறிதுந்தோன்றாச்
   சின்மயமா யிருக்கின்ற வகண்டாகார
வகம்பிரம ஞானத்தை யடைந்தேயத்தா
   லனுதிப்வ பாசத்தை யறுப்பாய்மைந்த. (௯)

அன்னியமே தோன்றாத வகண்டாகார
   வறிவுதனை யடைந்தவனே முத்தனானே
னின்னவித மகண்டபர ஞானமுற்றோ
   னிவ்வுலகி லெவ்விடத்து மரிதேயாவ
னுன்னவொணுப் பலகோடி சீவருக்கு
   ளுரமான ஞானமுளோ னொருவன்றானே
யன்னவனைத் தரிசித்த மாத்திரத்தா
   லறமேலா யகமெல்லா மழியுமன்றே. (௰)

திடஞானி தெரிசனமே தீர்த்தமாடல்
   திடஞானி தெரிசனமே தேவபூசை
திடஞானி தெரிசனமே செபதபங்கள்
   திடஞானி தெரிசனமே செயுமறங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக்காணல்
   திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின்சேவை
திடஞானி தெரிசனமே மேவுதற்குத்
   திரிவிதமா முலகத்து மரிதாமியார்க்கும். (௰௧)

வரமான ஞானிக்கு மகிழ்வினோடே
   வளமான போசனமே யளிப்பதாலுந்
திரமான ஞானிக்குத் தேவையான
   திரவியமே சிரத்தையொடு கொடுப்பதாலும்
பரமான ஞானிக்குப் பத்தியோடே
   பலவிதமாம் பணிவிடையே செய்வதாலு
மரிதான மோட்சசுக மெளிதேயாக
   வடைந்திடலா மனுவுமிதி லையமில்லை, (௰௨)

ஞானியுடை யருச்சனையே செய்வதாலே
ஞானபல மடைந்ததனாற் சீவன்முத்தி
யானபர மாநந்த மடையலாகு
மதன்பின்பு பரமான விதேகமுத்தி
தானுமதா லடைந்திடலா மாதலாலே
தளர்வுதரும் பவபீதி யனைத்துந்தள்ளி
யானியிலா முத்திநிலை யடையவேண்டி
லறிஞனுடை யருச்சனையே செய்யவேண்டும். (௰௩)

நிதாகதிட ஞானியுடை நிச்சயத்தை
நினக்குரமாய் மீளவுமே நிகழ்த்தக்கேளாய்
சதாநந்த கனமான பிரமமேநான்
சலனமிலாச் சாந்தபரப் பிரமமேநான்
சிதாகாய வடிவான பிரமமேநான்
செகசீவ பரங்களிலாப் பிரமமேநா
னுதாரபரி பூரணமாம் பரனானென்றே
யுணர்வுடையோ னுரமான நிச்சயங்காண். (௰௪)

உத்தமமா யொன்றான பிரமமேநா
னுள்ளுக்கு முள்ளான பிரமமேநா
னித்தியமாய் நீங்காத பிரமமேநா
னிறைவுக்கு நிறைவான பிரமமேநான்
சத்தியமாய்ச் சலியாத பிரமமேநான்
சருவான்ம சொரூபபரப் பிரமமேநா
னத்துவித பூரணமாம் பரனானென்றே
யறிஞனுடை யழுத்தமுறு நிச்சயங்காண். (௰௫)

குணதோட மொன்றுமிலாப் பிரமமேநான்
குருவுக்குங் குருவான பிரமமேநான்
கணமாதி காலமிலாப் பிரமமேநான்
கற்பனைக ளியாவுமிலாப் பிரமமேநா
னிணையொன்று மில்லாத பிரமமேநா
னேகபரி பூரணமாம் பிரமமேநா
னணுவேனு மனியமிலாப் பரனானென்றே
யறிஞனுடை யழுத்தமுறு நிச்சயங்காண். (௰௬)

திரிகுணமுங் கடந்தபரப் பிரமமேநான்
  றிகழ்புத்திக் கப்பாலாம் பிரமமேநான்
சுருதியுமே கடந்தபரப் பிரமமேநான்
  சுழன்மனதுக் கப்பாலாம் பிரமமேநான்
சுருவமுமே கடந்தபரப் பிரமமேநான்
  சரீரமுதற் கப்பாலாம் பிரமமேநா
ஞொருபுணர்வு மொன்றுத பரநானென்றே
  யுணர்வுடையோ னுரமான நிச்சயங்காண். (௰எ)

சாக்கிரமுங் கடந்தபரப் பிரமமேநான்
  சார்கனவுங் கடந்தபரப் பிரமமேநான்
றூக்கமுமே கடந்தபரப் பிரமமேநான்
  றுவிதமெலாங் கடந்தபரப் பிரமமேநா
ஞக்கைகளுக் கப்பாலாம் பிரமமேநா
  னபிமானிக் கப்பாலாம் பிரமமேநா
னீக்கமற நிறைவுற்ற பரநானென்றே
  நிகரற்ற வறிஞனுடை நிச்சயங்காண். (௰அ)

அலையுணர்வுக் கப்பாலாம் பிரமமேநா
  னவித்தைக்கு மப்பாலாம் பிரமமேநான்
பலபொருளுக் கப்பாலாம் பிரமமேநான்
  பரத்துக்கும் பரமான பிரமமேநா
னிலமருவு முணர்வுருவாம் பிரமமேநா
  னிகிலபரி பூரணமாம் பிரமமேநான்
சலனமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
  சாந்திமிகு மறிஞனுடை நிச்சயங்காண். (௰௯)

பேசியவின் னிச்சயமுஞ் சமாதியிட்டுப்
  பிரிவுற்ற காலத்தி லுள்ளதன்றிப்
பாசமிலாச் சமாதியினி லிருக்குங்காலைப்
  பரவியவின் னிச்சயமு மறிஞற்கில்லை
சாசுவத சமாதிதனிற் சலனமற்றுச்
  சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துமற்றே
யாசில்பர மானந்த வநுபவத்தோ
  டாவரண மின்றியசஞ் சலமாயிரிப்பன். (உ௰)

சலனமிலாச் சிலைபோலுங் காட்டம்போலுஞ்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளொன்றுமின்றிக்
கல்னமுறுப் பிரமத்திற் பாலுநீருங்
கலப்பதுபோல் வேறறவே கலந்துசற்று
மலைவறவே வெறிதாகச் சுகித்திருக்கு
மறிஞனுடை யன்னிட்டை மகிமைதன்னை
நிலைமருவா மனதாலும் வசனத்தாலும்
நினைந்திடவும் பகர்ந்திடவு மார்தான்வல்லோர். (௨௧)

அரனாத லரியாத லயனேயாத
லன்றியுள வநேகவித வமரராதல்
பரஞானி மகிமைதனைக் கிஞ்சிலேனும்
பழுதறவே பாங்காகப் பகர்வதற்கிங்
கொருபோதும் வல்லரல மனவாக்குக்க
ளொன்றாத மகிமைசொல வார்தான்வல்லோ
ரிருண்மேவா விவ்விதமா ஞானஞ்சார
லெவ்வுலகந் தனிலுமிக வரிதேயாமால். (௨௨)

திரமான வகம்பிரம மென்னுஞானந்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதேயாகு
முரமாக வகம்பிரம ஞானமேவி
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபநிட்டை
பிரியாத பரஞானி தன்னைக்கண்டு
பேசுவதே மிகவரிதா மொருக்காலந்தப்
பரஞானி பணிவிடையே கிட்டுமாகிற்
பரமான மோட்சநிலை தானுங்கிட்டும். (௨௩)

ஞானிபத தீர்த்தத்தாற் றானஞ்செய்வோன்
ஞானகன வடிவான பரமேயாவ
னனெவகு சென்மத்தி லநுட்டிப்புற்ற
வறங்களெலாம் பரிபாக மானவர்க்கே
யீனமிலா ஞானியுடை தெரிசனந்தி
யெளிதாக விச்சென்மந் தன்னிலெய்து
மூனமிலா ஞானியுடை தெரிசனந்தி
யுறுவோர்க்குப் பவபீதி மீண்டுமுண்டோ. (௨௪)

இன்னவித மியம்பியதும் பிரமமேயா
  மேகபரி பூரணமாம் பிரமமல்லா
தன்னியமாய்க் காண்பதெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
  யவையெல்லா மத்யந்தா பாவமேயாம்
பன்னியதி லையமிலை யாதலாலே
  பார்ப்பதெலாம் பிரமமென்று மதுநானென்றும்
பின்னமிலா வகண்டபர ஞானம்பெற்றுப்
  பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாவாய். (உரு)

சங்கரக் மாகவினக் கிந்தவண்ணஞ்
  சகலத்தின் சித்தாந்த மாகாநின்ற
பங்கமிலாப் பரம்பொருளைப் பகர்ந்தேனன்பாற்
  பகர்ந்தபடி பழுதறவே கேட்டுணர்ந்தோன்
சங்கமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாவன்
  சாற்றியதை யனுதினமும் படிப்போன்றானுந்
துங்கபர ஞானத்தை யடைவாய்மேவித்
  தூயபர வடிவாகிச் சுகமேசார்வன். (உசு)

பர்ஞானக் கிடமாகும் பொருட்டுமீண்டும்
  பழுதறவே பரமார்த்தம் பகரக்கேளா
யொருநாளு மொருபொருளு மெங்குமில்லை
  யுள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரமாகாரம்
பிரிவான வுலகமெலாம் பிரமாகாரம்
  பிறங்கியிடுஞ் சீவரெலாம் பிரமாகாரம்
பரமான வீசனுமே பிரமாகாரம்
  பரபதமு மகண்டபரப் பிரமாகாரம். (உஎ)

ஊனாகத் தோன்றுவதும் பிரமாகார
  முயிர்முதலாய்த் தோன்றுவதும் பிரமாகாரங்
கோனாகத் தோன்றுவதும் பிரமாகாரங்
  குருமுதலாய்த் தோன்றுவதும் பிரமாகாரம்
நாவாய்த் தோன்றுவதும் பிரமாகாரம்
  நவநவமாய்த் தோன்றுவதும் பிரமாகாரம்
நீராய்த் தோன்றுவதும் பிரமாகாரம்
  நிகழ்கின்ற தோற்றமெலாம் பிரமாகாரம். (உஅ)

அத்திறமாம் பரப்பிரம மானோனே
யகங்கார மற்றபரப் பிரமனானே
யித்துவித மெவையுமிலாப் பிரமனானே
யேகசிதா காயபரப் பிரமனானே
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமனானே
சலனமிலாச் சாந்தபரப் பிரமனானே
நித்தியமங் களமான பரனானென்றே
நிச்சலமா யெப்போது நிச்சயிப்பாய். (௨௯)

அனைத்துமிலாச் சன்மாத்ர சொரூபனானே
யனைத்துமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபனானே
யனைத்துமிலாச் சுகமாத்ர சொரூபனானே
யனைத்துமிலாச் சுத்தபர சொரூபனானே
யனைத்துமிலா வத்துவித சொரூபனானே
யனைத்துமிலா வணுமயமாஞ் சொரூபனானே
யனைத்துமிலா வகண்டபர சொரூபனானென்
றசஞ்சலமா யநவரத நிச்சயிப்பாய். (௩0)

எப்போது மழியாத சொரூபனானே
யெப்போது மட்சரமாஞ் சொரூபனானே
யெப்போது மிருமையிலாச் சொரூபனானே
யெப்போது மேகமதாஞ் சொரூபனானே
யெப்போதும் பரிசுத்த சொரூபனானே
யெப்போதும் பிரஞ்ஞான சொரூபனானே
யெப்போதும் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்சயிப்பாய். (௩௧)

எப்போது மிருக்கின்ற சொரூபனானே
யெப்போது மிலங்கியிடுஞ் சொரூபனானே
யெப்போது மினிதான சொரூபனானே
யெப்போது மின்பகன சொரூபனானே
யெப்போது மெல்லாமாஞ் சொரூபனானே
யெப்போது மெவையுமிலாச் சொரூபனானே
யெப்போதும் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்சயிப்பாய். (௩௨)

எப்போதுஞ் சித்தாந்த சொரூபனானே
யெப்போதுஞ் சின்மயமாஞ் சொரூபனானே
யெப்போதுஞ் சத்தான சொரூபனானே
யெப்போதுஞ் சாந்தபர சொரூபனானே
யெப்போதுஞ் சுத்தமதாஞ் சொரூபனானே
யெப்போதுஞ் சூக்கபர சொரூபனானே
யெப்போதும் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்சயிப்பாய். (௩௩)

எப்போதுஞ் சமனான சொரூபனானே
யெப்போதுஞ் சலியாத சொரூபனானே
யெப்போது நிலைபெற்ற சொரூபனானே
யெப்போது நிச்சலமாஞ் சொரூபனானே
யெப்போது நிருமலமாஞ் சொரூபனானே
யெப்போது நிட்களமாஞ் சொரூபனானே
யெப்போது நிறைந்தபர சொரூபனானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்சயிப்பாய். (௩௪)

எப்போது மாயையிலாச் சொரூபனானே
யெப்போது மவித்தையிலாச் சொரூபனானே
யெப்போது மீசனிலாச் சொரூபனானே
யெப்போதுஞ் சீவனிலாச் சொரூபனானே
யெப்போது மகண்டபர சொரூபனானே
யெப்போது மத்துவித சொரூபனானே
யெப்போது மேகபர சொரூபனானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்சயிப்பாய். (௩௫)

எப்போது மான்மாவே பிரமமாகு
மெப்போதும் பிரமமதே யான்மாவாகு
மெப்போதும் பிரமத்துக் கயலன்றான்மா
வெப்போது மான்மாவுக் கயலொன்றில்லை
யெப்போது மெல்லாமு மான்மாவேயா
மெப்போது மெல்லாமும் பிரமமேயா
மெப்போது மான்மாவாம் பரனானென்றே
யிருமையற வெளிதாக நிச்சயிப்பாய். (௩௬)

ஓதியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தா
 லுன்னுடைய மனதினிடை யுதியானின்ற
பேதமெலா மணுவுமிலா தொழிப்பாய்மைந்தா,
 பேதமதே மகத்தான பீதியாகு
மேதுமிலாச் சுழுத்தியினிற் பேதமில்லா
 திருப்பதனு லெள்ளளவும் பீதியில்லை
பேதமுறு நனவுகனு விவ்விரண்டிற்
 பேதமிருக் கின்றதனாற் பீதிகண்டோம். (௱௭)

ஆதலினுன் மகத்தான பீதிக்கெல்லா
 மாலயமா யிருக்கின்ற பேதந்தன்னைப்
பேதமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தின்
 பிரியாத பழக்கத்தா லொழிப்பாய்மைந்தா
வோதியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தை
 யுற்றவனே பவபாச முத்தனுனேன்
சாதகமா விதையென்றும் பழகுவோனுஞ்
 சம்சார பாசத்தான் முத்தனுவன். (௱௮)

அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யகண்டபர ஞானியானே
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யிவ்வுலகிற் புருடனுனே
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யான்மசுக மநுபவிப்போ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யரந்தையிலாச் சீவன்முத்தன். (௱௯)

அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யகிலற்கு மேலாய்நின்றே
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே பவதுக்க மனைத்துந்தீர்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே நிரதிசயா நந்தஞ்சார்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
 யடைந்தவனே யகண்டபரப் பிரமமானேன். (௨௰)

அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
  யடைந்தவனே பேதமெலா மறவிடுத்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
  யடைந்தவனே பீதியெலா மறவொழித்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
  யடைந்தவனே யப்பதத் தமர்ந்துநின்றோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
  யடைந்தவனே யாநந்த வடிவாகின்றோன். (சுக)

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ்வண்ணம்
  பேதமிலா வகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சரிவரவே சந்ததமும் பழகாநின்றோன்
  சத்தியசிற் சுக்கன்மாம் பரமேயாவ
னரியவனே யாதலினு னீயெப்போது
  மன்புடனே யகம்பிரம நிச்சயத்தைப்
பிரிவறவே பழகியதாற் பேதந்தீர்ந்து
  பின்னமிலா வகண்டபரப் பிரமமாவாய். (சுஉ)

இருமையிலா வகண்டபர நிச்சயத்தி
  னியல்புதனை நிதாகநினக் கின்னுஞ்சொல்வேன்
சருவமெனக் காண்கின்ற நாமரூபஞ்
  சற்றுமொரு காலத்து மில்லையில்லை
பிரிவெனவே காண்கின்ற நாமரூப
  பேதமெலா மகண்டபரப் பிரமமாகுந்
தெரிவுருவா மப்பிரம நானேயென்னுந்
  திடவுணர்வே யகண்டபர நிச்சயங்காண். (சுங)

யானென்றுந் தேகமல தேகியல்ல
  யானென்றும் பொறிகளல புலன்களல்ல
யானென்று முயிர்களல வுள்ளமல்ல
  யானென்றும் புத்தியல சித்தமல்ல
யானென்று மிகலுமகங் காரமல்ல
  யானென்று மிதன்மூலாஞ் ஞானமல்ல
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்குவேறு
  மெள்ளளவு மில்லையெனவே நிச்சயிப்பாய். (சுச)

யானென்றுஞ் சனிப்பனல மரிப்போனல்ல
யானென்று மந்தனல் வெதிரனல்ல
யானென்று மீனனல பெலவானல்ல
யானென்று நினைப்பனல மறப்போனல்ல
யானென்று மஞ்ஞனல வறிஞனல்ல
யானென்றும் பெத்தனல முத்தனல்ல
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்குவேறு
மெள்ளளவு மிலையென்வே நிச்சயிப்பாய். (சரு)

யானென்றுங் கருவியல கருமமல்ல
யானெவையும் செய்கின்ற கருத்தாவல்ல
யானென்றும் போகமல போக்யமல்ல
யானெவையும் புசிக்கின்ற போத்தாவல்ல
யானென்று ஞானமல ஞேயமல்ல
யானெவையு மறிகின்ற ஞாதாவல்ல
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்குவேறு
மெள்ளளவு மிலையெனவே நிச்சயிப்பாய். (சசு)

யானென்றும் பஞ்சவித கோசமல்ல
யானென்று மவையினபி மானியல்ல
யானென்று மூன்றுவித தேகமல்ல
யானென்று மவையினபி மானியல்ல
யானென்று மூன்றுவித வவத்தையல்ல
யானென்று மவையறியுஞ் சாட்சியல்ல
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்குவேறு
மெள்ளளவு மிலையெனவே நிச்சயிப்பாய். (சஎ)

யானென்றுஞ் சமட்டியல விபட்டியல்ல
யானென்று மவையினபி மானியல்ல
யானென்றுந் திரிபுடியா தொன்றுமல்ல
யானென்றுந் திரிசியமே தொன்றுமல்ல
யானென்றுஞ் சீவனல வீசனல்ல
யானென்றுஞ் சகமுதலே தொன்றுமல்ல
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்குவேறு
மெள்ளளவு மிலையெனவே நிச்சயிப்பாய். (சஅ)

யானென்றுஞ் சத்தியசிற் சுகமாம்வத்து
யானென்றுஞ் சகலமுமாய் நிறைந்தவத்து
யானென்று நித்தியமங் களமாம்வத்து
யானென்று நிரதிசயா நந்தவத்து
யானென்று மத்துவித மானவத்து
யானென்று மகண்டபரி பூன்றவத்து
யானென்றும் பரப்பிரம வத்துவேறொன்
றெள்ளளவு மிலையெனவே நிச்சயிப்பாய். (சக)

யானென்று நிச்சலமாய் நின்றவத்து
யானென்று நிருமலமாய் நிகழும்வத்து
யானென்று மெவைக்குமினி தானவத்து
யானென்று மேகபரி பூன்றவத்து
யானென்றுஞ் சருவான்ம சொரூபவத்து
யானென்றுஞ் சலனமிலாச் சாந்தவத்து
யானென்றும் பரப்பிரம வத்துவேறொன்
றெள்ளளவு மிலையெனவே நிச்சயிப்பாய். (ருய)

யானென்று நிட்களமாம் பிரமரூபம்
யானென்று நிருமலமாம் பிரமரூபம்
யானென்று நிர்க்குணமாம் பிரமரூபம்
யானென்று நிரஞ்சனமாம் பிரமரூபம்
யானென்று நிராமயமாம் பிரமரூபம்
யானென்று நிகரற்ற பிரமரூபம்
யானென்று மகண்டபரப் பிரமரூப
மெனக்கயலே யில்லையென நிச்சயிப்பாய். (ருக)

யானென்றுஞ் சன்மயமாம் பிரமரூபம்
யானென்றுஞ் சின்மயமாம் பிரமரூபம்
யானென்றுஞ் சுகமயமாம் பிரமரூபம்
யானென்றுஞ் சுத்தபரப் பிரமரூபம்
யானென்று மிருமையிலாப் பிரமரூபம்
யானென்று மேகபரப் பிரமரூபம்
யானென்று மகண்டபரப் பிரமரூப
மெனக்கயலே யில்லையென நிச்சயிப்பாய். (ருஉ)

சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தின்
சந்ததமுஞ் சலியாத பழக்கத்தாலே
தோற்றியவிப் பலவிதமா நாமரூபத்
துவிதத்தின் றோற்றமெலா மறமறந்தே
யேற்றியவிவ் வகண்டபரப் பிரமத்தின்க
ணெப்போது மேகரச மாகிநின்று
போற்றியநின் சொரூபசுக மநுபவித்துப்
பூரணமாம் பரப்பிரம வடிவேயாவாய். (௫௧)

துவிதமெலாங் காண்கின்ற கனவேபோலாந்
துவிதமெலாங் கந்தர்வ நகரேபோலாந்
துவிதமெலாங் கானலினீர் நிகரேயாகுந்
துவிதமநேகந் திரசால நிகரேயாகும்
துவிதமெலாஞ் சசசிருங்க நிகரேயாகுந்
துவிதமெலா நரசிருங்க நிகரேயாகுந்
துவிதமெலா மலடிமக னிகரேயாகுந்
துவிதமெலா மாகமலர் நிகரேயாமால். (௫௪)

ஆசிரிய னடைவாகச் சிடனுக்கிங்
கத்துவித வுபதேசஞ் செய்காலத்தும்
பாசமுறுந் துவிதத்தை யுண்மையாகப்
பகரவிலை யவன்மனதை யநுசரித்தே
பேசியுடன் பரமார்த்த மாகாநின்ற
பின்னமிலா வத்துவித முபதேசிப்ப
னேசமுடன் யானுரமாய் நினக்குச்சொல்லு
நீதியிதி னிகழ்த்தியவோர் திட்டாந்தங்கேள். (௫௫)

தந்தைமுதன் மரணத்திற் பந்துவன்றித்
தளர்தனயன் றிரவியமே தந்தழைத்து
வந்தசன மழுகின்ற நீதியன்றோன்
வழங்குதனப் பொருட்டன்றி யுண்மையன்றே
யந்தவித மாசிரியன் சிடனுக்கிங்
கத்துவிதம் புகலுங்காற் றுவிதமோதல்
மைந்தவிதி லையமிலை யதனாற்றோய்த்
மறந்தென்று மத்துவித வடிவேயாவாய். (௫௬)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றநவரத மதிதிடமாய் நிச்சயித்து
மிகும்பிரம பாவனையே தொடர்பாய்ச்செய்து
மேவியவித் துவிதமெலா மிகமறந்தே
யகம்பிரம ஞானமது நிருவிகற்ப
மானவுட னசஞ்சலமாய்ச் சிலையேபோலத்
தகும்பிரம வடிவாகித் தளர்வுதீர்ந்து
தடையற்ற வாநந்த மநுபவிப்பாய். (ருஎ)

சகம்பணியும் பரமசிவ னெனக்குமுன்னஞ்
சகலர்க்கு மிதமாக வருளிச்செய்த
வகம்பிரம ஞானத்தை நினக்கிவ்வண்ண
மருள்செய்தே னெங்குமிக வரிதாமிந்தத்
தகும்பொருளின் சிரவணமே யாதிசெய்வோன்
றடையற்ற வகண்டபர ஞானம்பெற்றே
யகம்பிரம வாக்கினிலக் கியமாய்நின்ற
வகண்டபர வடிவாவ னையமில்லை. (ருஅ)

வேதமுத லோதலினால் யாகந்தன்னால்
விரதத்தா லியமமுதல் யோகாங்கத்தாற்
சாதகமாந் தானத்தால் மற்றுமுள்ள
சகலவித கருமத்தாற் பரசிவத்தைப்
பேதமற வறிவமெனு மிச்சையுண்டாம்
பின்னமிலாச் சிவவடிவா மகாலிங்கத்தைத்
தீதறவே யநவரதம் பூசிப்போர்க்கே
திடஞான முண்டாகி மோகந்தீரும். (ருகூ)

அகிலபரி பூரணமா யனைத்துமுண்டா
யடங்குவதற் காலயமாஞ் சிவரூபந்தா
னிகரின்மகா லிங்கமித னநுசந்தானம்
நிரந்தரமாய்ச் செய்வதுவே யிவற்றின்பூசை
யகமதனி லிப்பூசை செய்வோருக்கே
யகண்டபர சிவனருளா லறிவுண்டாமென்
றிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கந்
நிலைமுறுப் பரம்பொருளை யிசைத்தானன்றே. (கூ0)

வேறு.

நேசமாய்ப்பர நிச்சயமேவியே நிருவிகற்பஞ் சொன்மடைந்தச
ருசமேவிய விப்பலபேதமா நாமரூப மனைத்துமற்றுடன்
பாசமின்றிய சிற்பரரூபமாய்ப் பந்தம்யாவும் விடுத்திடலாமென
லாசிலாநந்தத் தாண்டவமாடுநம் மாண்டவன்பரி பூரணரூபமே. (௬௧)

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௯-க்கு திருவிருத்தம் (௮௮௧)

இருபதாவது

பரசொரூப நிச்சயத்தாற் பரமுத்தி யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலவித வுலகத்துஞ் சார்வதற்குச்
சாலவுமே யரிதான நிர்ணயத்தை
மிகவரிதாம் பரஞான முரக்கும்வண்ண
மீளவுமே நிதாகனைக் கருள்க்கேள்நா
யிகபரமா யிலங்கியவிந் நாமரூப
மெல்லாமு மெப்போதும் பிரமரூப
மகிலபரி பூரணமா யகண்டமான
வப்பிரம மகிலர்க்கு மான்மரூபம். (௧)

நான்பிரம நீபிரம நாநாவாக
நாடியிடு முலகமெலாம் பிரமரூபந்
தான்பிரமந் தமர்பிரமந் தனக்குவேறாய்த்
தங்கியிடுஞ் சனங்களெலாம் பிரமரூபங்
கோன்பிரமங் குருபிரமங் குறித்துக்கண்டு
கூறுபடும் பொருளெல்லாம் பிரமரூபங்
கான்பிரமங் கிரிபிரமங் காணுநின்ற
காரியகா ரணமெல்லாம் பிரமரூபம். (௨)

அத்துவித பூரணமாம் பிரமத்துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவேயில்லை
வித்தரமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமரூபம்
விபுவான பிரமமதே யான்மரூபம்
புத்திரனே யாதலினு லென்றுமெல்லாம்
பூரணமாம் பரப்பிரம ரூபமென்று
நித்தியமா மப்பிரம நானேயென்று
நிச்சலமா முறுதியினுன் முத்தனுவாய். (௩)

உத்தமமாம் வேதமெலாம் பிரமரூப
மூபநிடதம் யாவையுமே பிரமரூபம்
வித்தரமாங் காலமெலாம் பிரமரூபம்
விதவிதமாந் தேசமெலாம் பிரமரூபஞ்
சித்திரமாம் வத்துவெலாம் பிரமரூபஞ்
சிற்சடமாய்த் தெரிவதெலாம் பிரமரூபஞ்
சத்தியமா மப்பிரம நானேயென்னுஞ்
சலனமிலா வுறுதியினன் முத்தனாவாய். (௪)

அரனரியு மயனுருவும் பிரமரூப
மமரர்நரர் திரியக்கும் பிரமரூபம்
விரவுமையும் பரசிவனும் பிரமரூபம்
விநாயகனும் வேலவனும் பிரமரூபம்
பரமசிவ கணமெவையும் பிரமரூபம்
பரசிவ சகங்களெலாம் பிரமரூபம்
நிருமலமா மப்பிரம நானேயென்னு
நிச்சலமா முறுதியினன் முத்தனாவாய். (௫)

பிரணவமா மந்திரமும் பிரமரூபம்
பின்னுமுள மந்திரமும் பிரமரூபம்
பரவியபஞ் சாட்சரமும் பிரமரூபம்
பத்தியுட னதன்செபமும் பிரமரூபம்
புரைமருவா ரேசகமும் பிரமரூபம்
பூரகமுங் கும்பகமும் பிரமரூபஞ்
சருவமுமா மப்பிரம நானேயென்னுஞ்
சலனமிலா வுறுதியினன் முத்தனாவாய். (௬)

அஞ்சனமா மஞ்ஞானம் பிரமரூப
மகங்கார முதலியதும் பிரமரூபம்
பஞ்சபூ்கா பூகமுமே பிரமரூபம்
பலவிதமாம் பௌதிகமும் பிரமரூபம்
மிஞ்சியுள பொருளெவையும் பிரமரூபம்
மெய்போன்ற துவிதமெலாம் பிரமரூபஞ்
சஞ்சலமி லப்பிரம நானேயென்னுஞ்
சலியாத வுறுதியினன் முத்தனாவாய். (௭)

பேதமெனத் தோற்றியவித் துவிதமெல்லாம்
பின்னமிலா வத்துவிதப் பிரமமென்றே
யோதியவிந் நிச்சயமிங் குரமாயுற்றோ
னுடனிந்தப் பவபாச முத்தனுவன்
பேதமுறு மாமூட ரொருகாலத்தும்
பின்னமிலா வகண்டபர முத்திமேவா
ரோதுமிதி லையமில்லை யெவையுமோர்ந்த
வெமதீச னியம்பியதி லையமுண்டோ. (அ)

அற்பமுமே யறியாத சிலமாமூட
ரத்துவித மாதரியார் வெறும்பொய்யான
கற்பிதமாந் துவிதமிதே யுண்மையென்று
கதறுவரம் மாமூட ருடனேயென்று
மற்பமுமே பேசவொண்ணா தன்னோருக்கோ
ரணுவேனு மளிக்கவொண்ணா தவரைக்கண்டாற்
சொற்பமுமே வணங்கவொண்ணா தவ்வெப்போதுஞ்
சுத்தமகா மூடரென வுணரவேண்டும். (௯)

கற்பிதமாந் துவிதமிதே யுண்மையென்று
கதறியிடுங் கயவர்களைக் கண்டபோது
மற்பமிலா வத்துவித மறிந்ததீர
ரக்கயவ ரொருக்காலு மில்லையென்றும்
பற்பலவாய்ப் பார்க்கின்ற துவிதமெல்லாம்
பரமசிதா காயபரப் பிரமமென்றுந்
தற்பிரமந் தாமென்று முறுதிகொண்டே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்கவேண்டும். (௰)

சருவமுமே சின்மாத்ர மாதலாலுஞ்
சருவமுமே சுகமாத்ர மாதலாலு
மிருமையெனுந் துவிதமொருக் காலுமில்லை
யித்துவித வாதிகளு மென்றுமில்லை
யொருவடிவா னமக்கயலே யிலாமையாலே
யொருக்காலு மொருபயமு மில்லையென்றே
*தரளமிலா வத்துவித வுறுதிகொண்டே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்கவேண்டும். (௰க)

*தரளம் = அசைவு.

சத்தியசிற் சுகதனமாம் பிரமமல்லாற்
சகமுதலாந் துவிதமொருக் காலுமில்லை
சித்திரமாய்த் தோற்றியவித் துவிதமெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமேயாம்
புத்திரனே பூரணமாஞ் சிவன்றன்றனை
புகன்றதிலோ ரையமிலை யாதலாலே
யத்துவித நிச்சயமே யடைந்தவற்று
லகண்டபர வடிவாகி முத்தனுவாய். (யஉ)

பலகால வாதனையாற் றுவிதந்தானே
பரமார்த்த மென்றுநினை வுதித்தபோதுந்
தொலையாத துவிதவடி வாகத்தானே
துவிதத்தை நினையாம லவற்றையெல்லா
மலையாத வதிட்டான வறிவாய்நின்ற
வத்துவித மானபர வடிவேயாகச்
சலியாம லெப்போது நினைத்தேயத்தாற்
சத்தியசிற் சுகவடிவாய் முத்தனுவாய். (யஙு)

அலைமனது முதலியதற் கதீதமாகி
யகங்கார முதலியதற் கதீதமாகி
நிலைமருவாக் காலத்துக் கதீதமாகி
நிகிலசக சீவர்க்கு மதீதமாகி
யிலகுமறை யீற்றிற்கு மதீதமாகி
யித்துவிதம் யாவுக்கு மதீதமான
சலனமிலாப் பரவடிவே யனைத்துமென்று
சந்ததமு நினைத்ததனுன் முத்தனுவாய். (யச)

சதானந்த மயமான பிரமநானே
சன்மாத்ர மானபரப் பிரமநானே
சிதானந்த மயமான பிரமநானே
சின்மாத்ர மானபரப் பிரமநானே
யுதாரபரி பூரணமா மெனக்குவேறு
யோரணுவுந் துவிதமொருக் காலுமில்லை
சதாவுமெலாம் பரமான நானேயென்று
சலியாது பாவித்து முத்தனுவாய். (யரு)

சுத்தபர மாநந்த சொரூபனானே
 சூனியவா நந்தபர சொரூபனானே
நித்தபர மாநந்த சொரூபனானே
 நிசாநந்த மானபர சொரூபனானே
யத்துவித வாநந்த சொரூபனானே
 யகண்டபர மாநந்த சொரூபனானே
யித்துவித மணுவேனு மெனக்குவேறு
 யிலையெனவே பாவித்து முத்தனுவாய். (௯௮)

புத்தபர மாநந்த சொரூபனானே
 பூரணவா நந்தபர சொரூபனானே
முத்தபர மாநந்த சொரூபனானே
 மோனமகா நந்தபர சொரூபனானே
சத்தியஞா னாநந்த சொரூபனானே
 சாந்தபர மாநந்த சொரூபனானே
யித்துவித மணுவேனு மெனக்குவேறு
 யிலையெனவே பாவித்து முத்தனுவாய். (௯௯)

அத்துவித வடிவான வெனக்குவேறு
 யணுவுமிலை யகண்டபர நானேயென்னு
மித்திறமா நிச்சயமே செய்தெப்போது
 மிணையற்ற பிரமசுக மிசைவாயிங்கே
புத்திரனே திடமான நிச்சயந்தான்
 பூரணமா ஞானத்துக் கிலக்கணங்கா
ணத்திறமா நிச்சயமே யகண்டமுத்தி
 யடைந்தபய மாகுவதற் கேதுவாமால். (௱)

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
 நின்மனதின் சங்கையெலா மடைவாய்நீங்கும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
 நின்மனது நின்னிடையே சாந்திமேவும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
 நின்மனது நிர்மலமாய் நிறைந்துநிற்கும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
 நின்மனது நிரதிசயா நந்தஞ்சாரும். (௱௧)

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது துவிதமெல்லா மிழந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனதிங் கத்துவித மடைந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது சீவத்வ மிறந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிறைந்தபரப் பிரமமாமே. (உ௰)

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிகரற்ற நிரஞ்சனாரும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிரதிசய திருத்திமேவும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நித்தியமங் களமேயாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நிசவடிவி னிலைத்ததாமே. (உக)

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நினைவெவ்வையு மறந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது பயமெவ்வையு மிறந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனதிங் கபயபதஞ் செறிந்ததாகும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செய்ய
நின்மனது நின்சகச சொரூபமாமே. (உஉ)

மனதுசதா நின்சகச சொரூபமானால்
மற்றதுதான் மீளாது மாய்ந்துபோகும்
மனதுடைய மீளாத மாய்வுதானே
மகத்தான மோட்சநிலை யதனுண்மைந்தா
மனததனை மீளாது மாய்க்கவேண்டி
மகத்தான பரப்பிரம நிச்சயத்தை
மனதொருமை யுடன்செய்து மனதைமாய்த்து
மகத்தான முத்திநிலை மருவிநிற்பாய். (உங)

அகண்டபரப் பிரமத்துக் கயலேயில்லை
யகிலமுமவ் வகண்டபரப் பிரமமென்று
மகண்டபரப் பிரமமது வகமேயென்று
மகமந்த வகண்டபரப் பிரமமென்று
மகண்டபர பாவனையே திடமாய்ச்செய்திவ்
வயலனுவுந் தோன்றாமல் வழிந்தபின்பவ்
வகண்டபர பாவனையுஞ் செயாதுதள்ளி
யானந்த வடிவாக வமர்ந்துநிற்பாய். (உ௪)

உன்னியவவ் வானந்த வடிவுந்தள்ளி
யுரமாக வொருவடிவே யாகிநிற்பா
யன்னியமி லொருவடிவென் பதையுந்தள்ளி
யதன்பின்பு நிர்க்குணமே யாகிநிற்பாய்
மன்னியவந் நிர்க்குணமென் பதையுந்தள்ளி
மனவாக்குக் கெட்டாத வடிவாய்நிற்பா
யன்னதையுந் தள்ளியபின் னறிவுமாத்ர
மாயதையு மிழந்தான்ம மாத்ரமாவாய். (உ௫)

அன்னதையுந் தள்ளியபின் பிரமமாத்ர
மாயிடுவாய் மற்றதையுந் தள்ளியிங்கு
சொன்னவெலா மிழந்துவெறி தாகநிற்பாய்
சொன்னதையுந் தள்ளிமிக வெறிதாய்நிற்பாய்
பின்னுளமே முதலியவோ ருபாதியின்றிப்
பேசவொணாச் சூனியமா நிலையினிற்பா
யின்னவித சூனியமு மிழந்தபின்ன
ரெவ்வடிவோ வவ்வடிவே யாகிநிற்பாய். (உ௬)

நிற்பதெனுந் தன்மையுமே யிழந்தபின்னர்
நீயே யிருக்கின்ற சுபாவந்தன்னைச்
சொற்பமுமே வாக்காலு மனதினாலுஞ்
சொல்லவொணா தெண்ணவொணா தாதலாலே
தற்பரமாஞ் சகசநிலை சார்ந்தபின்னர்
தானானே தானாகத் தனித்திருப்பா
யற்பமுமே விகற்பமிலா வவ்விருப்பை
யுறைந்திடவு நினைந்திடவு மார்தான்வல்லோர். (உ௭)

சொல்லியவிவ் விதமாக வினைத்துந்தள்ளிச்
சுத்தபர வடிவாகிச் சும்மாயிருப்பா
யல்லலெலாந் தள்ளலுமே யகண்டமான
வகமெனவே யநவரத மநுசந்திப்பா
யெல்லையிலா வகண்டபர நானேயென்றிங்
கெப்போதும் பழகியவிவ் வநுசந்தானங்
கல்லெனவே திடமான நிருவிகற்பங்
கைவசமே யாகுவதிற் காரணங்காண். (உ௮)

ஆதலினா லனைத்துக்கு மதீதமான
வகண்டபரப் பிரமமக மென்றெப்போதுஞ்
சாதகமாம பாவனையே செய்தத்தாலே
சஞ்சலமாம் விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தெப்போதும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானியாகிப்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாவா
யீதையலா வெளிதாக முத்திசார
வேறொன்று முபாயமிலை யிதுவேயுண்மை. (உ௯)

எப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யிருமைதீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யொருமைசார்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே துன்பந்தீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யின்பஞ்சார்வாய். (௩௰)

எப்போதும் புத்தபரப் பிரமனானே
யெப்போதும் பூரணமாம் பிரமனானே
யெப்போது நித்தபரப் பிரமனானே
யெப்போது நிர்க்குணமாம் பிரமனானே
யெப்போதுஞ் சுத்தபரப் பிரமனானே
யெப்போதுஞ் சுகக்கனமாம் பிரமனானே
யெப்போது முத்தபரப் பிரமனானென்
றெளிதாகப் பாவித்தே முத்தனாவாய். (௩௧)

எப்போதுஞ் சாந்தபரப் பிரமநானே
  யெப்போதுஞ் சலனமிலாப் பிரமநானே
யெப்போது மேகபரப் பிரமநானே
  யெப்போது மிருமையிலாப் பிரமநானே
யெப்போதுந் தூயபரப் பிரமநானே
  யெப்போதுந் தோடமிலாப் பிரமநானே
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமநானென்
  றெளிதாகப் பாவித்தே முத்தனாவாய். (௩௨)

எப்போது மியம்பாமன் மௌனமாகி
  யெவருடனுங் கூடாம லேகாந்தத்திற்
கற்போல வசையாம லிருந்துசற்றுங்
  கலங்காத மனதுடனே யொருமையாகிச்
சற்போத சுககனமாம் பரநானென்றே
  சந்ததமும் பாவித்துச் சாந்தனாகித்
தற்போத சூனியனாய் விகற்பந்தீர்ந்து
  தற்பதமே தானாகி முத்தனாவாய். (௩௩)

தேகமுத லொருக்காலு நானன்றென்றுந்
  தெரிவுருவாம் பரப்பிரம நானேயென்றும்
பாகமுற வொருபொருளு மில்லையென்றும்
  பலபொருளும் பரப்பிரமந் தானேயென்று
மேகபர பாவனையே யிடைவிடாம
  லெப்போது மினிமையுடன் செய்வாயாகின்
மோகமெலா மொழித்துடனே முத்தனாவாய்
  மொழிந்ததிலோ ரையமிலை சத்தியந்தான். (௩௪)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேநானுஞ்
  சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேநீயுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயாருஞ்
  சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயெல்லாஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயல்லாற்
  சநசீவ பரங்களெனச் சிறிதுமில்லை
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சிவன்றன்னாணை
  சாற்றியதிற் சங்கையிலை சத்தியந்தான் (௩௫)

பூதமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
புவனமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகுஞ்
சாதமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகுஞ்
சனியாதுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
வேதமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
விரிநூலுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
மாதவவச் சத்தியசிற் சுகநானென்றே
மயங்காம லெப்போது மநுசந்திப்பாய். (கசு)

சாதனமுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகுஞ்
சாத்தியமுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
வேதனமுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும
வேத்தியமுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
பேதமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
பின்னெவையுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
மாதவவச் சத்தியசிற் சுகநானென்றே
மயக்கமற வெப்போது மநுசந்திப்பாய். (கஎ)

அகமெனலுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகு
மயலெனலுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகுஞ்
செகமெவையுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகுஞ்
சீவரெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
திகழ்பரனுஞ் சத்தியசிற் சுகமேயாகும்
கிலமுமச் சத்தியசிற் சுகமேயாகுஞ்
சகலமுமாஞ் சத்தியசிற் சுகநானென்றே
சலனமற வெப்போது மநுசந்திப்பாய். (கஅ)

தாரணியே முதலியதாய்க் காணுமதெல்லாந்
தற்பரமாஞ் சத்தியசிற் சுகசொரூபங்
காரணகாரியமாகக் காண்பதெல்லாங்
களங்கமிலாச் சத்தியசிற் சுகசொரூபம்
பூரணமாம் பொருளுக்கும் பூன்றமாகப்
புகல்பொருளுஞ் சத்தியசிற் சுகசொரூப
மாரணவீ றறிவிக்கு மச்சொரூப
மகமெனவே யதிதிடமா யநுசந்திப்பாய். (கக)

இருமையென வொருமையென வியம்பலுற்ற
வெப்பொருளுஞ் சத்தியசிற் சுகசொரூப
மரியமறை முதலவற்றின் சித்தாந்தங்க
ளகிலமுமச் சத்தியசிற் சுகசொரூபஞ்
சருவசக சீவர்க்குஞ் சாட்சியான
சம்புவுமச் சத்தியசிற் சுகசொரூபஞ்
சுருதிமுடி யறிவிக்கு மச்சொரூபஞ்
சுயமெனவே யெப்போது மநுசந்திப்பாய். (௪௰)

தேகமுதற் றிரிசியமுந் திருக்குந்தானுந்
தெளிவான சத்தியசிற் சுகசொரூபம்
போகமொடு போக்கியமும் புசிப்போன்றானும்
பூரணமாஞ் சத்தியசிற் சுகசொரூபம்
பாகமிலாப் பரப்பிரம ஞானந்தானும்
பரமான சத்தியசிற் சுகசொரூப
மாகமவீ றறிவிக்கு மச்சொரூப
மகமெனவே யநவரத மநுசந்திப்பாய். (௪௧)

சத்தியசிற் சுகனமாம் பிரமந்தானே
சகலமென்று மப்பிரம நானேயென்று
மித்திரமாந் திடமான வநுசந்தான
மெப்போது மிடையறவே செய்தேயித்தாற்
சத்தியசிற் சுககனவப் பரமேயாகிச்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந்தள்ளி
யத்துவித பூரணமா யிருப்பதான
வகண்டபர முத்திதனை யடைவாய்மைந்தா (௪௨)

பரமசிவன் கருணையினா லெனக்குரைத்த
பரம்பொருளை நினக்கருளாற் பகரலுற்றே
னரியதினு மரிதான விவ்வர்த்தத்தை
யத்யந்த மூடரிடை விவேகியானோ
ரொருபொழுது முரைக்கவொணா தன்னோரின்பா
லோதியவிப் பொருண்மிகவும் புனிதமேனும்
புரைமருவு மம்மூடர் புணர்ச்சியாலே
புனிதமிலாப் பொருளெனவே வியர்த்தமாகும். (௪௩)

விமலபர விவேகவலி யுள்ளதீரர்
விடயாசை மிகுந்தவெறு மூடரோடே
மமதையுட னெருக்காலும் பேசவொண்ணு
மற்றவரை மனத்தாலு மதிக்கவொண்ணு
வமலபர வுணர்வுரமாய் முத்திசேர
வகிலவிட யாசைவிட லன்றேவேது
விமலமிலா மூடருடன் சகவாசத்தா
னீத்தவிட யாசையுமே மீளுமன்றே. (சச)

தற்பிரம விவேகவலி யுள்ளதீரர்
காரிமுதற் சுகத்திச்சை நண்ணும்போதும்
பற்பலவாய்த் தோற்றியவச் சுகத்தையெல்லாம்
பரப்பிரம சொரூபசுக மெனவேயோர்ந்து
கற்பிதமாம் விடயசுக மநுபவிக்கக்
கனவிலுமே நினையாது தைரியத்தோ
டற்பமிலா வகண்டபர சுகமேசேர
வகண்டபர ஞானபெல மடையவேண்டும். (சரு)

வேதமுத னூற்களெலா மிகவுங்கற்ற
வேதியரோ யாகினுமிவ் வகண்டஞானம்
பேதமறப் பொருந்தாதோ ரொருகாலத்தும்
பிராமணரோ யாகிவிடா ருபவீதந்தான்
சாதியுடை யாளமலாற் பிராமணத்வஞ்
சாருவதிற் சாதகமன் றதனு லென்றும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம வுபவீதத்தைப்
பெற்றவரோ பிராமணராய் முத்தராவர். (சசு)

பேதமறப் பரப்பிரம வறிவுற்றேரோ
பிராமணரென் றங்கங்கே பேசலாகு
மீதியுளோர் சாதியினாற் பிராமணத்வ
மேவினரொன் றிவ்விதமாம் ரகசியார்த்த
மேதையுமே யெனக்கருளா லீசன்சொன்ன
வியல்பாக நிதாகனைக் கியம்பினேனு
னேதியவிவ் வர்த்தத்தை யொருக்காலேனு
முள்ளபடி கேட்டுணர்வோன் பரமேயாவன். (சஎ)

மாதருநற் சூத்திரரு மற்றுள்ளோரு
　மகிமைமிகு மிப்பொருளைக் கிரந்தவாக்காற்
பேதமறக் கேட்டுணர விச்சிப்பாரேற்
　பிராமணரின் முகமாகக் கேட்கவேண்டும்
வேதமுடிப் பொருளிதனை யாவரேனும்
　விதியுடனே யுரமாகக் கேட்டுணர்ந்தாற்
பீதிசெயும் பவபந்த மனைத்துந்தீர்ந்து
　பின்னமிலாப் பரவடிவே யாவரன்னோர். (௪௮)

அகிலமுமே யகண்டபர சிவமேயென்று
　மச்சிவமே யகமென்றும் பழகாநின்ற
மகிமைமிகுந் தியானமெனும் பூசையாலே
　மனதலைவற் றறிவுருவாய் முத்திமேவும்
வெகுவிதமா மறையாலுங் கருமத்தாலும்
　விசித்திரமாய்ப் பழகியிடும் யோகத்தாலும்
வகைவகையாய் மற்றுமுள வுபாயத்தாலும்
　வரமான முத்திதனை மனதுமேவா. (௪௯)

சிரவணமு மனனமுமே செய்தபின்னர்
　சின்மயமாம் பரமசிவ னானேயென்று
புரையறவே பழகியிடுந் தியானமாகும்
　பூசனையாற் பூரணமாஞ் சிவஞானத்தை
யிருளறவே யெளிதாக வடைந்துமோட்ச
　மிசைந்திடலா மிதிலைய மில்லையென்றே
பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
　பின்னமிலாப் பரம்பொருளைப் பேசினனால். (௫௰)

வேறு.

பிரமசிந்தனை சந்ததம்செய்வதாற் பேதமின்றிய ஞானமடைந்துடன்
றிரியுஞ்சித்த விகற்பமனைத்துமே தீர்ந்தகண்டசொரூபம தாகவே
யிருமையின்றி யிருப்பதுவாகிய வேகமுத்தி யிசைந்திட லாமென
லரியவானந்தத்தாண்டவமாடுநம் மாண்டவன்றனகண்டசொரூபமே.

இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் உ௰-க்கு திருவிருத்தம் (௲௩௰)

இருபத்தொன்றாவது

பிரமாத்ம சிந்தனை யுணர்த்தும்
அத்தியாயம்.

அத்துவித பூரணமாம் பிரமமல்லா
லயலில்லை யென்பதனை மீண்டுமீண்டுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமஞானஞ்
சலனமறத் திடமாகும் பொருட்டுச்சொல்வாஞ்
சித்திரமாய்த் தோற்றியவிச் சகசீவாதி
சின்மயமாம் பிரமமலால் வேறேயில்லைச்
சுத்திகையிற் றோற்றியிடும் ரசிதமந்தச்
சுத்திகையே யல்லாமல் வேறேயுண்டோ. (க)

எப்போதும் சத்தாஞ் சகசீவாதி
யிலாண்மையினை யியம்புவதற் கிடமேயில்லை
யெப்போதுஞ் சத்தான பிரமரூப
மேகமதா வியம்புவதற் கிடமேயில்லை
யெப்போது முண்மையிலை யிவிதமேனு
மிவ்விவகா ரத்திசையிற் பிரமாப்யாச
மெப்போதுஞ் செய்பவருக் கிதமேயாக
வேகபர நிர்ணயமே யிங்குசொல்வாம். (உ)

மகிமைபெறு மகண்டபர நிர்ணயத்தை
மங்களபூ ருவமாகப் படிக்கவேண்டும்
விகலமிலா விதியுடனே படிப்போருக்கே
விக்கினமே யில்லாம லகண்டஞான
மகமதனி லெளிதாக வுதிக்குமிங்கே
யாதலினா லகண்டபர நிர்ணயத்தைப்
புகல்பொழுது மங்களபூ ருவமேயாகப்
பூரணமாம் விதியுடனே புகலவேண்டும். (ங)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமமல்லாற்
சகசீவ பரங்களெலா மிலவேயில்லை
யத்திரமாய்த் தோற்றியவிச் சகசீவாதி
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமேயாம்
புத்திரனே நீரனு மற்றுள்ளோரும்
பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூபந்தானு
மத்துவித பூரணமாஞ் சிவன்றன்னை
யறைந்தனி லணுவேனு மையமில்லை. (ச)

அகிலமுமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
　னறிவுருவாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
சகலமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
　சாந்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னிகரிலதாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
　னீக்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னிகழ்விலதாம் பரப்பிரம சொரூபநானென்
　றெப்போது மிடையறவே சிந்தைசெய்வாய். (ரு)

சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
　சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
　னிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
　சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னத்துவித பரப்பிரம சொரூபநானென்
　றழுத்தமுட னநவரதஞ் சிந்தைசெய்வாய். (சு)

புராதனமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
　பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
சராசரமில் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
　சாசுவத பரப்பிரம சொரூபமோனான்
பராற்பரமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
　பாசமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னிராமயமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
　நிச்சலமாய் நீயென்றுஞ் சிந்தைசெய்வாய். (எ)

நாதாந்த மானபரப் பிரமமோனா
　னுடுவதற் கெட்டாத பிரமமோனான்
வாதாந்த மானபரப் பிரமமோனான்
　வாக்குமுதற் கெட்டாத பிரமமோனான்
போதாந்த மானபரப் பிரமமோனான்
　புத்திமுதற் கெட்டாத பிரமமோனான்
வேதாந்த வேத்தியமாம் பரநானென்றே
　வேறறநீ யெப்போதுஞ் சிந்தைசெய்வாய். (அ)

தன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
றனக்கயலில் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
சதாநந்த பரப்பிரம சொரூபமோனா
னின்மலமாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னிராகார பரப்பிரம சொரூபமோனான்
சின்மயமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
சிரத்தையுட னெப்போதுஞ் சிந்தைசெய்வாய். (கூ)

அமலமதாம் பரப்பிரம சொரூபமோனா
னகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
விமலமதாம் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
விகாரமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
மமதையிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
மானமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமோனான்
சமதையிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
சந்ததமுஞ் சலியாது சிந்தைசெய்வாய். (ய)

துன்னியபேத காதியிலாச் சொரூபமோனான்
றுரியவறி வானபர சொரூபமோனா
னென்னதியா னென்பதிலாச் சொரூபமோனா
னேகபரி பூரணமாஞ் சொரூபமோனான்
சென்னியமோ ரணுவுமிலாச் சொரூபமோனான்
சென்மசரா மரணமிலாச் சொரூபமோனா
னன்னியமி லகண்டபூரண சொரூபநானென்
றதிதிடமா யநவரதஞ் சிந்தைசெய்வாய். (யக)

ஒருபொழுதும் பந்தமிலாச் சொரூபநானே
யொருபொழுது மோட்சமிலாச் சொரூபநானே
துரிசணுவுந் தொடராத சொரூபநானே
துவந்துவமோ ரணுவுமிலாச் சொரூபநானே
திரிசியமே தொன்றுமிலாத் திகழ்வுநானே
திவ்வியசின் மாத்திரமாந் தெய்வநானே
யிருமையிலா வேகபரம் பொருணானென்றே
யெப்போது மிடையறவே சிந்தைசெய்வாய். (யஉ)

ஒருவடிவா யுள்ளபர சொரூபநானே
  யுள்வெளிக ளொன்றுமிலாச் சொரூபநானே
பரமசிதா காயபர சொரூபநானே
  பயமணுவும் பற்றியிலாச் சொரூபநானே
சருவபரி பூரணமாஞ் சொரூபநானே
  சருவத்தின் சித்தாந்த சொரூபநானே
யிருமையிலா வகண்டபர சொரூபநானென் ப
  றெப்போது மிடையறவே சிந்தைசெய்வாய். (௰௩)

சின்மாத்ர மானபர சொரூபநானே
  சின்மயமாம் பரமசிவ சொரூபநானே
சன்மாத்ர மானபர சொரூபநானே
  சதாநந்த கனமான சொரூபநானே
தன்மாத்ர மானபர சொரூபநானே
  தானாயுத் தனித்தபர சொரூபநானே
நன்மாத்ர மானபரம் பொருணானென்றே
  நழுவாது தைரியமாய்ச் சிந்தைசெய்வாய். (௰௪)

கற்பிதவா காரமிலாச் சொரூபநானே
  காரியமோ ரணுவுமிலாச் சொரூபநானே
யற்புதவா காரபர சொரூபநானே
  யகண்டபர மாகாய சொரூபநானே
தற்பதலட் சியமான சொரூபநானே
  தன்வடிவா மகண்டபர சொரூபநானே
யற்பமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானென்
  றநவரத மதிதிடமாய்ச் சிந்தைசெய்வாய். (௰௫)

சித்தமுத லொருபொருளு மிலவேயில்லை
  சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமெல்லாஞ்
சத்தியமா யொருபொருளு மிலவேயில்லை
  சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமெல்லா
மித்துவித மொருக்காலு மிலவேயில்லை
  யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூபமெல்லா
மத்துவித பரப்பிரம மதுநானென்றே
  யநவரத மதிதிடமாய்ச் சிந்தைசெய்வாய். (௰௬)

புந்திமுதற் கதீதபர சொரூபநானே
பூரணமாய்ப் பொருந்தியசிற் சொரூபநானே
சந்ததமுஞ் சலனமிலாச் சொரூபநானே
சகலவுபா திகளுமிலாச் சொரூபநானே
தொந்தமிலா வத்துவித சொரூபநானே
துகளிலதா மகண்டபர சொரூபநானே
யந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ்செய்வாய். (௰எ)

மன்னியமுத் தேகமிலாச் சொரூபநானே
மயங்கியமூன் றவத்தையிலாச் சொரூபநானே
துன்னியவைங் கோசமிலாச் சொரூபநானே
துக்கசுகத் தொடர்பிலதாஞ் சொரூபநானே
யின்னதென வியம்பவொணுச் சொரூபநானே
யிருமையிலா வேகபர சொரூபநானே
யன்னியமி லகண்டபர சொரூபநானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ்செய்வாய். (௰அ)

காமாதி விருத்தியிலாச் சொரூபநானே
கலங்குமகங் காரமிலாச் சொரூபநானே
யோமாதி கருமமிலாச் சொரூபநானே
யுறுபயனே ரணுவுமிலாச் சொரூபநானே
நாமாதி விசேடமிலாச் சொரூபநானே
நாநாவாம் பேதமிலாச் சொரூபநானே
யாமாகா தென்னவொணுச் சொரூபநானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ்செய்வாய். (௰கூ)

ஞாலமுதற் பூதமிலாச் சொரூபநானே
ஞாதுருஞா னதிமிலாச் சொரூபநானே
காலமுதற் பேதமிலாச் சொரூபநானே
கருதுபல தேசமிலாச் சொரூபநானே
கோலமுறும் வத்துவிலாச் சொரூபநானே
குணதோட மெவையுமிலாச் சொரூபநானே
யாலயமி லகண்டபர சொரூபநானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ்செய்வாய். (உ௰)

சலனமன்றே விருத்தியிலாச் சொரூபகானே
சந்தேக மணுவுமிலாச் சொரூபகானே
திலமளவுந் திரிசியமில் சொரூபகானே
தெரிவுருவாய்த் திகழ்கின்ற சொரூபகானே
பலவிதமாம் பேதமிலாச் சொரூபகானே
பரசீவ சகங்களிலாச் சொரூபகானே
யலைவுபெறு வகண்டபர சொரூபகானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ்செய்வாய். (உக)

சந்ததமுஞ் சின்மயமாம் பிரமகானே
சலனமிலாச் சின்மயமாம் பிரமகானே
சிந்தையிலாச் சின்மயமாம் பிரமகானே
சின்னமிலாச் சின்மயமாம் பிரமகானே
பந்தமிலாச் சின்மயமாம் பிரமகானே
பங்கமிலாச் சின்மயமாம் பிரமகானே
யந்தமிலாச் சின்மயமாம் பிரமகானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ்செய்வாய். (உஉ)

எப்போதுந் தைரியமா யிடைவிடாம
லேகபர சிந்தனையே செய்வாயாகிற்
சற்போத சுககனமாம் பரமேசியாய்ச்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந்தீர்ந்து
தற்போத சூனியனாய்த் தானேதானாய்த்
தனித்திருந்தப் பவபாச முத்தனாவா
யிப்போதிங் கியம்பியவிவ் வர்த்தந்தன்னி
லெள்ளளவு மையமிலை யுறுதியீதே. (உங)

அநவரத மாதரவா யிடைவிடாம
லத்துவித சிந்தனையே செய்வாயாகின்
மனதினுள சங்கையெலா முடனேதீர்ந்து
மகத்தான சொரூபசுக மருவிநிற்பாய்
சொனவிதமாய்ச் சொரூபசுகஞ் சார்வதற்கே
சோர்வுதருஞ் சங்கமெலாந் தூரத்தள்ளி
யனகனின தான்மாவுக் கபின்னமான
வகண்டபரப் பிரமத்திற் சங்கஞ்செய்வாய். (உச)

சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
  சலனமிலாப் பரப்பிரம் சொரூபனானே
நித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
  நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
  சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றத்துவித நிச்சயமே யனிசஞ்செய்த
  லகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்கமாமே. (உரு)

அகமென்றுந் தேகமல பொறிகளல்ல
  அகமென்று முயிர்களல வுள்ளமல்ல
வகமென்றும் புத்தியல சித்தமல்ல
  வகமென்றும் புன்மையகங் காரமல்ல
வகமென்று மிதன்மூலாஞ் ஞானமல்ல
  வகமென்று மித்துவித மெவையுமல்ல
வகமென்று மத்துவிதப் பிரமமென்னு
  மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டசங்கம். (உசா)

அகமென்று மூன்றுவித தேகமல்ல
  வகமென்று மூன்றுவித வவத்தையல்ல
வகமென்று மைந்துவித கோசமல்ல
  வகமென்று மவையினபி மானியல்ல
வகமென்றுஞ் சமட்டியல வியட்டியல்ல
  வகமென்றுஞ் சகசீவ பரங்களல்ல
வகமென்று மகண்டபரப் பிரமமென்னு
  மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டசங்கம். (உஎ)

அகண்டபரப் பிரமமதே சத்துக்கெல்லா
  மத்யந்த சத்தாக விருப்பதாலவ்
வகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்கந்தானே
  யறிஞரினற் சற்சங்க மென்னலாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே மகத்துக்கெல்லா
  மத்யந்தஞ் சத்தாக விருப்பதாலவ்
வகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்கந்தானே
  யறிஞரினன் மகத்சங்க மென்னலாமே. (உஅ)

அகம்பிரம நிச்சயமே சத்தின்சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தின்சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யான்மசங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டசங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டத்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டமோட்ச
மகம்பிரம நிச்சயமே யனைத்துமாகும். (உக)

அகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபரத் தியானமாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபர சமாதியாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபர ஞானமாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபரப் பிரமமாமே. (கூ0)

அகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யநாதிபவ பந்தந்தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யகண்டபர மோட்சநல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே யநந்தவித துன்பந்தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச்செய்யி
னதுதானே நிரதிசயா நந்தநல்கும். (கூக)

ஆதலினு லநவரத மிடைவிடாம
லிதிடமா யகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சாதகமாய்ப் பழகியதான் மனதிலுள்ள
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந்தீர்ந்து
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
பெற்றதனு லகண்டசுக மநுபவிப்பா
யோதியவா ரகண்டசுக மநுபவித்தோர்க்
கொருக்காலும் பவத்துன்ப மீண்டுமில்லை. (கூஉ)

சந்ததமு மகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சலியாமற் பழகிமனே விகற்பந்தீர்த்திங்
கந்தமிலா வகண்டசுக மநுபவித்தவ்
வகண்டபரப் பிரமவடி வானோருக்குப்
பிந்தியுமிப் பவத்துன்ப மடையும்வண்ணம்
பேதமுறு மேதுவனு வேனுமில்லை
தொந்தமிலா வகண்டபரப் பிரமமானோர்
துவிதமுறும் பவத்துயரைத் தொடர்வதெங்ஙன். (கக)

அகமெனவே தோற்றுவது மான்மாகார
மன்னியமாய்த் தோற்றுவது மான்மாகார
மிகழ்மனதாய்த் தோற்றுவது மான்மாகார
மென்னினைவாய்த் தோற்றுவது மான்மாகாரம்
பகையுடலாய்த் தோற்றுவது மான்மாகாரம்
பலபுலனாய்த் தோற்றுவது மான்மாகாரஞ்
சகலமுமாய்த் தோற்றுவது மான்மாகாரஞ்
சகசீவ பரங்களெலா மான்மாகாரம். (கச)

திருவிலகங் காரமுமே யான்மாகாரந்
திகழ்புத்தி சித்தமுமே யான்மாகார
மொருவலுறுங் காமமுமே யான்மாகார
முலோபமொடு கோபமுமே யான்மாகாரம்
மருவலுறு மோகமுமே யான்மாகாரம்
மதமான மச்சரமு மான்மாகாரஞ்
சருவமனே விருத்திகளு மான்மாகாரஞ்
சதசத்தாய்க் காண்பதெலா மான்மாகாரம். (கரு)

குறைவறுநாற் சாதனமு மான்மாகாரங்
குருபரனு மாணனு மான்மாகார
மறுவிதமா மிலிங்கமுமே யான்மாகார
மத்துவித நிர்ணயமு மான்மாகாரம்
மறைமுடியின் சிரவணமு மான்மாகாரம்
மனனமொடு தியானமுமே யான்மாகாரம்
நிறைவுதரு ஞானமுமே யான்மாகாரம்
நிலைபெற்ற மோட்சமுமவ் வான்மாகாரம். (கசா)

சலனமுறு மத்யாச மான்மாகாரஞ்
சம்பந்த மொருமூன்று மான்மாகார
மலைவறுசற் சாத்திரமு மான்மாகார
மநுபந்த சதுட்டயமு மான்மாகாரம்
பெலமருவும் பூமிகளு மான்மாகாரம்
பிராரத்த மொருமூன்று மான்மாகாரம்
பலவிதமாஞ் சத்திகளு மான்மாகாரம்
பழகியிடுஞ் சமாதிகளு மான்மாகாரம். (கஎ)

சருவமுமே சந்ததமு மான்மாகாரஞ்
சலனமிலா வான்மாவே பிரமாகாரம்
பிரமமதே பிறங்கியவிவ் வான்மாகாரம்
பேசியவா பேதமொருக் காலுமில்லை
சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்னமான
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமமென்றே
யொருமையுணர் நிச்சயமே திடமாய்ப்பெற்றோ
னுடனேயிப் பவபாச முத்தனுவான். (கஅ)

பேதமுறுஞ் சகசீவ பரங்களெல்லாம்
பிரமமென்று மப்பிரம நானேயென்று
மோதியவிச் சிந்தனையைப் பிரமாப்யாசி
யொழியாம லெப்போதும் பழகவேண்டுஞ்
சாதகமாஞ் சிந்தனையின் பெலத்தினாலே
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தபின்ன
ரீதையுமே பழகாமற் பரமேயாகி
யென்னினைவு நினையாம லிருக்கவேண்டும். (கக)

புத்திரனே யாதலினா னீயெப்போதும்
பூரணமாம் பாவனையே செய்திங்கத்தாற்
சித்தமதன் விகற்பமெலாந் தீர்ந்தபின்னர்
சின்மயமாம் பரப்பிரம வடிவேயாகி
யித்தனையு மிதரத்தை நினையாவண்ண
மெப்போது மியங்காது வெறிதிருப்பாய்
நித்தமுமே வெறிதாவிங் குளனெனென்னு
நினைவையுமே நீக்கிநிச வடிவாய்நிற்பாய். (உ0)

நினைவையெலா நீக்கிமனே வாக்குக்கெட்டா
நிசவடிவாய் நிற்பதுவே நிறைந்தமுத்தி
நினைவணுவும் வேறாக நிகழுமாகி
னினைவதுவே மகத்தான பந்தமாகும்
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டைதானே
நிசமான வத்துவித நிலைமையாகும்
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டைதானே
நிரதிசய வாநந்த நிலைமையாமால். (சுக)

நினைவதுவே மகத்தான துன்பமாகும்
நினைவதுவே மகத்தான தோடமாகும்
நினைவதுவே யநந்தவித சென்மமாகும்
நினைவதுவே யத்யந்த பீதியாகும்
நினைவதுவே நிகிலமகா பாவமாகும்
நினைவதுவே நீக்கவொணுத் தாபமாகும்
நினைவதுவே யிதயமகா கிரந்தியாகும்
நினைவதுவே யித்துவிதம் யாவுமாமே. (சுஉ)

ஆதலினு லநேகவித நினைவையெல்லா
மகண்டபர பாவனையா நினைவாற்றள்ளிச்
சாதகமாம் பாவனையா னினைவெல்லாமுஞ்
சற்றேனு முதியாது மறந்தபின்ன
ரோதியவப் பாவனையு மொழிந்தெப்போது
முறைமனதுக் கெட்டாத வுண்மையாகிப்
பேதமற விருப்பவனே பந்தந்தீர்ந்து
பின்னமிலா வகண்டபர முத்திபெற்றோன். (சுங)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்டபர பாவனையே செய்வோர்க்கல்லாற்
சகம்பரமே முதலியதாய்க் காண்போர்க்கென்றுஞ்
சஞ்சலமா நினைவெவ்வையுந் தொலையாதென்றே
திகம்பரனும் பரமசிவனெமக்குரைத்த
திடமான வகண்டபர நிர்ணயத்தைத்
தகும்பிரமாப் யாசிகளுக் கிதமேயாகத்
தத்துவமாய் நிதாகனினக் குரைத்தேனனே. (சுச)

சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிர்ணயந்தான்
  சகமுதலி னினைவையெலாஞ் சாந்தமாக்குஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிர்ணயந்தான்
  சார்கின்ற துயரையெலாஞ் சாந்தமாக்குஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிர்ணயந்தான்
  சலனமிலா மோட்சசுக முடனேநல்குஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிர்ணயத்தைச்
  சலனமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமேயாவன். (௪௫)

பத்தியுட னகண்டபர சிவத்தின்றியானம்
  பழகியதா னிரதிசய திருத்திமேவி
யித்தனையுஞ் சங்கற்ப விகற்பமின்றி
  யெப்போது மேகபர சிவமேயாகி
மெத்தவுமே சாந்தமதா மனதுதானே
  மெய்யான முத்திநிலை மேவுமன்றி
மத்தமதாய்ச் சங்கற்ப விகற்பமுற்ற
  மனதந்த முத்திநிலை மருவாதென்றும். (௪௬)

நித்தமுமே யகண்டபர சிவனுனென்றே
  நினைப்பதுவாஞ் சிவபத்தி மிகுந்தோன்றானே
சித்தமுறும் விகற்பமெலா முடனேதீர்ந்து
  சின்மயமாம் பரமசிவந் தானேயாகி
யித்துனிசெய் பவக்கடலை யெளிதாய்த்தாண்டி
  யேகமதா முத்திநிலை யிசைவனென்றே
சுத்தமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குச்
  சூட்சுமமாம் பரம்பொருளைச் சொன்னனன்றே. (௪௭)

வேறு.

ஆந்தமற்றவகண்ட பரம்பொருளகமெனச்செயுந் தியானபெலத்தி னாற், சிந்தையுற்ற விகற்பமனைத்துமேசிறிதுமின்றிச்சிதைந்துடனி ப்பவ, பந்தமியாவும்விடுத்துயர் முத்தியைப்பற்றலாமெனவிங்குபகர் ந்திடல்,சுந்தரானந்தத்தாண்டவமாநெஞ்சத்தவீசனகண்டசொரூபமே

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

☞ ஆக அத்தியாயம் ௨௰௧-க்கு திருவிருத்தம் (௧௮௪)

இருபத்திரண்டாவது

அகண்டசொரூப நிச்சயமுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலசரா சரங்கட்குஞ் சாட்சியாகிச்
சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச் சித்தமாகிச்
சகலசக ததிட்டான சொரூபமாகிச்
சகலமுமே தானாகி நிறைந்துநின்ற
சகலபரி பூரணமாம் பிரமந்தன்னைச்
சகலருமே யெளிதாக வறியும்வண்ணஞ்
சகலசகன் னாயகனும் பரேசன்முன்னஞ்
சாற்றியவா நிதாகனைக் கின்னஞ்சொல்வாம். (௧)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சாந்தமாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சொரூபமாகி
நித்தியநிட் களமாகி நிருவிகற்ப
நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூபமாகி
யத்துவித மானபரப் பிரமநானே
யணுவுமிதி லையமிலை யென்றெப்போதும்
புத்திரநீ திடமாக நிச்சயித்துப்
பூரணமாம் பிரமசுக மநுபவிப்பாய். (௨)

நானென் றறிவதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
நாநாவாய்த் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
நீநானென் றறிவதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
நிகிலமெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
ஞானான்மா வென்பதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
ஞானகன மென்பதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
பானான்மா வென்பதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
பரப்பிரம மென்பதுவுஞ் சிற்சொரூபம். (௩)

சித்தமெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூபஞ்
சீவனெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூப
மத்தனென்னத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூப
மவன்செயலாய்த் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
பத்தனெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
பரபதமாய்த் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
முத்தனெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
மோட்சமெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொரூபம். (௪)

மோகமுத லுடன்மூன்றுஞ் சிற்சொரூபம்
மூன்றுவித வவத்தைகளுஞ் சிற்சொரூப
மாகுமபி மானிகளுஞ் சிற்சொரூப
மறிவுற்ற தகிலமுமே சிற்சொரூபம்
பாகமுறுப் பரம்பொருளுஞ் சிற்சொரூபம்
பரப்பிரம ஞானமுமச் சிற்சொரூபஞ்
சோகமிலாச் சுகவடிவுஞ் சிற்சொரூபஞ்
சுத்தபர மாகுவதுஞ் சிற்சொரூபம். (ரு)

உத்தமமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொரூப
மூனமதாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
மத்திமமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
மகத்தாகக் காண்பதுவுஞ் சிற்சொரூபஞ்
சத்தியமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொரூபஞ்
சஞ்சலமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
வித்தரமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொரூபம்
விதம்விதமாய்க் காண்பதெலாஞ் சிற்சொரூபம். (சு)

ஆக்கையிலா வக்ண்டபர சித்துநானே
யாநந்த கனமான சித்துநானே
வாக்குமுதற் கெட்டாத சித்துநானே
வானெனவே வரையற்ற சித்துநானே
போக்குவர வெவையுமிலாச் சித்துநானே
புரையற்ற பூரணமாஞ் சித்துநானே
நீக்கமிலாச் சித்துருவாம் பரநானென்றே
நிரந்தரமாய் நீயென்று நிச்சயிப்பாய். (எ)

சந்ததமுஞ் சாந்தமதாஞ் சித்துநானே
சராசரமோ ரணுவுமிலாச் சித்துநானே
பந்தமிலாப் பரவடிவாஞ் சித்துநானே
பரம்பொருளாய்ப் பரவியிடுஞ் சித்துநானே
சிந்தைமுதற் கெட்டாத சித்துநானே
செகசீவ பரங்களிலாச் சித்துநானே
நிந்தையுறுச் சித்துருவாம் பரநானென்றே
நிரந்தரமாய் நீயென்று நிச்சயிப்பாய். (அ)

எப்போதும் பரப்பிரமஞ் சத்தேயன்றி
யிப்பிரம மொருக்காலு மசத்தேயாகா
தெப்போதுஞ் சத்தான பரநானென்னு
மித்திறமா முறுதியுளோன் சத்தேயாவ
னெப்போதுஞ் சத்தான பரநானென்னு
மித்திறமா முறுதியிலோ னசத்தேயாவ
னெப்போதுஞ் சத்தான பரநானென்னு
மித்திறமா நிச்சயமே யிசைவாய்மைந்தா. (௯)

சத்துமிலை யசத்துமிலை சதசத்தில்லை
சகலமிலை கிஞ்சிலிலை சனிப்பதில்லை
சித்துமிலை சீவனிலை செகத்துமில்லை
செறிகின்ற நாமமிலை ரூபமில்லை
முத்தனிலை பெத்தனிலை மோட்சமில்லை
முன்னுமிலை பின்னுமிலை முழுதுமில்லை
யத்துவித பரப்பிரமு மொன்றேயுண்மை
யதுநானென் றழுத்தமுற நிச்சயிப்பாய். (௰)

நித்தமிலை யனித்தமிலை நிகிலமில்லை
நீயுமிலை நானுமிலை யாருமில்லை
சுத்தமிலை யசுத்தமிலை சுகமுமில்லை
சோர்வுமிலை சுபமுமிலை யசுபமில்லை
பத்தனிலை பத்தியிலை பாசமில்லை
பரவியிடும் பதியுமிலை பலமுமில்லை
யத்துவித பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யதுநானென் றழுத்தமுற நிச்சயிப்பாய். (௰௧)

ஒருமையிலை யிருமையிலை பலவுமில்லை
யுருவமிலை யருவமிலை யொன்றுமில்லை
பெருமையிலை சிறுமையிலை யருமையில்லை
பேதமிலை யபேதமிலை பின்னமில்லை
கருமமிலை கரணமிலை கர்த்தாவில்லை
காண்கின்ற காட்சியிலை காண்பானில்லை
யிருமையிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யிதுநானென் றெப்போது நிச்சயிப்பாய். (௰௨)

தேகமிலை பொறிகளிலை யுயிர்களில்லை
   தியங்கியிடு மனதுமிலை மதியுமில்லை
யாகுமகங் காரமிலை சித்தமில்லை
   யவித்தையிலை வித்தையிலை யனேத்துமில்லை
போகமிலை போக்யமிலை போத்தாவில்லை
   பூதமிலை புவனமிலை புலன்களில்லை
யேகமதாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
   யிதுநானென் றெப்போது நிச்சயிப்பாய். (௰௩)

கோலமுறுந் தெய்வமிலை சேவையில்லை
   கூடியிடுந் தீர்த்தமிலை தவமுமில்லை
சீலமுறுந் தானமிலை தருமமில்லை
   செய்கின்ற செபமுமிலை தபமுமில்லை
காலமிலை தேசமிலை வத்துவில்லை
   காரியகா ரணமாக வொன்றுமில்லை
யாலயமில் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
   யதுநானென் றதிதிடமா நிச்சயிப்பாய். (௰௪)

கற்பிதமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமரூபங்
   காரியகா ரணமெல்லாம் பிரமரூபம
நிற்பனவு நடப்பனவும் பிரமரூபம்
   நீநானு நிகில்முமே பிரமரூபந்
தற்பதமுந் துவம்பதமும் பிரமரூபந்
   தடையற்ற வசிபதமும் பிரமரூப
மற்பமிலா வானந்த கனமேயான
   வப்பிரம மகமெனவே நிச்சயிப்பாய். (௰௫)

ஐந்துவித பூதமுமே பிரமரூப
   மநந்தவித பௌதிகமும் பிரமரூபந்
தொந்தமுறுஞ் சீவரெலாம் பிரமரூபந்
   துவிதமுறு சகங்களெலாம் பிரமரூபம்
பந்தமிலா வீசனுமே பிரமரூபம்
   பார்க்கின்ற பார்வையெலாம் பிரமரூப
மந்தமிலா வாநந்த கனமேயான
   வப்பிரம மகமெனவே நிச்சயிப்பாய். (௰௬)

ஐந்துவித மூர்த்திகளும் பிரமரூப
மவருடைய செய்கையெலாம் பிரமரூப
மிந்திரிய மியாவையுமே பிரமரூப
மிலங்கியிடும் விடயமெல்லாம் பிரமரூபஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரமரூபஞ்
சதசத்தாய்க் காண்பதெலாம் பிரமரூபந்
தொந்தமிலா வப்பிரம நானேயென்று
தொடர்பாக வெப்போது நிச்சயிப்பாய். (௰௭)

பஞ்சவித கோசமுமே பிரமரூபம்
பரவுமபி மானிகளும் பிரமரூப
மஞ்சனமா மவித்தையுமே பிரமரூப
மமலமதாம் வித்தையுமே பிரமரூபம்
வஞ்சகமாம் பந்தமுமே பிரமரூபம்
வரமான முத்தியுமே பிரமரூபஞ்
சஞ்சலியா வப்பிரம நானேயென்று
சலியாம லெப்போது நிச்சயிப்பாய். (௰௮)

தகும்பிரமாப் யாசியுமே பிரமரூபந்
தடையற்ற ஞானியுமே பிரமரூபம்
மிகவரனும் வரியானும் பிரமரூபம்
மேன்மையுறு வரிட்டனுமே பிரமரூபந்
திகழ்சீவன் முத்தனுமே பிரமரூபந்
தேகமிலா முத்தனுமே பிரமரூபம்
நிகரிலதாம் பரப்பிரம நானேயென்று
நிரந்தரமாய் நீயென்று நிச்சயிப்பாய். (௰௯)

அலமனதா னினைப்பதுவும் பிரமரூப
மறைவாக்கா லுரைப்பதுவும் பிரமரூபஞ்
சலவுடலாற் செய்வதுவும் பிரமரூபஞ்
சாற்றுமனோ வாக்குடலும் பிரமரூபம்
பலவிதமாந் திரிசியமும் பிரமரூபம்
பரசீவ சகங்களெலாம் பிரமரூபங்
கலனமிலா வப்பிரம நானேயென்று
கலங்காம லெப்போது நிச்சயிப்பாய். (௨௰)

காம்மிருங் கருமமெலாம் பிரமரூபங்
காமித்த பலன்களெலாம் பிரமரூபம்
நேமமிகு நிட்காமம் பிரமரூபம்
நிருமலமாம் பலன்களெலாம் பிரமரூபந்
தாமதமு மிராசதமும் பிரமரூபந்
தயங்கியிடுஞ் சத்துவமும் பிரமரூப
மேமமிலா வப்பிரம நானேயென்றிங்
கெப்போது மிடையறவே நிச்சயிப்பாய். (உக)

உச்சமதா மறைப்பொருளும் பிரமரூப
முத்தமமா நாற்பொருளும் பிரமரூபம்
நிச்சயமாங் குருவருளும் பிரமரூபம்
நிருமலமா யறிவதுவும் பிரமரூப
மச்சமிலாச் சிந்தனையும் பிரமரூப
மகம்பிரம பாவனையும் பிரமரூபந்
துச்சமிலா வப்பிரம நானேயென்று
தொடர்பாக வெப்போது நிச்சயிப்பாய். (உஉ)

மகத்தான மாயையென வவித்தையென்ன
மகத்தான பந்தமென முத்தியென்ன
மகத்தான சித்தமென சீவனென்ன
மகத்தான சகங்களென் னீசனென்ன
மகத்தான நாமமென ரூபமென்ன
மதிக்கின்ற மனதுடைய நினைவனைத்தும்
மகத்தான பரப்பிரம சொரூபமன்றி
மற்றணுவு மிலையெனவே நிச்சயிப்பாய். (உங)

நினைவதனு னிகழ்கின்ற சகசீவாதி
நிகிலமுமே நினைவுருவா மனதேயாகும்
மனததுதா னறிவுருவாய் நிகழாநின்ற
மகத்தான பரப்பிரம வடிவேயாகுங்
கனவறிவாம் பிரமமலா தயலேயில்லை
காண்பதெலாங் களங்கமிலாப் பிரமமென்று
மனியமிலா வப்பிரம நானேயென்று
மனவரத மழுத்தமுற நிச்சயிப்பாய். (உச)

அறிவுருவா மதிட்டான பிரமத்தின்க
ணாரோப வடிவாக வவிவேகத்தா
லறிவுறுமச் சகலமுமே யறிவாமன்றி
யன்னியமா யணுவேனு மிலவேயில்லை
மறைமுடியின் சித்தாந்த மனைத்துமீதே
மகத்துக்க ளநுபூதி நிலையுமீதே
நிறைவுறவே பரமசிவ னெனக்குரைத்த
நிசமான நிர்ணயமு மிதாகவீதே. (உரு)

சருவமுமே சந்ததமு மில்லையென்னல்
சலனமிலாச் சத்தான மந்திரங்காண்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமமென்னல்
சகலத்து மேலான மந்திரங்காண்
சருவமுமே பிரமமென நிச்சயித்தல்
சாலவுமே மகத்தான மந்திரங்காண்
சருவமுமே நினையாது வெறிதிருத்தல்
சந்ததமுஞ் சகலத்து மதீதமாமே. (உசு)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சந்ததமு மகாதேவ பூசையாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சந்ததமு மகாதேவ நாமமாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சந்ததமு மகாதேவ பத்தியாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சந்ததமு மகாதேவத் தியானமாமே. (உஎ)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சருவத்தின் றியாகமெனச் சாற்றலாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சலமனதின் றியாகமெனச் சாற்றலாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சதசத்தின் றியாகமெனச் சாற்றலாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சமதையிலாப் பரம்பதமாய்ச் சாற்றலாகும். (உஅ)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சகலமனக் கற்பனையு நாசஞ்செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சகலமனோ வாதனையு நாசஞ்செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சலமனதின் றுகளையெலா நாசஞ்செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சலமனதின் றுயரையெலா நாசஞ்செய்யும். (உ௯)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சார்கின்ற பாவமெலா நாசஞ்செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சார்கின்ற பீதியெலா நாசஞ்செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சார்கின்ற வாதியெலா நாசஞ்செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சார்கின்ற வியாதியெலா நாசஞ்செய்யும். (௩௰)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சதசத்தாய்க் காண்பதெலா நாசஞ்செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சஞ்சலமாந் துவிதமெலா நாசஞ்செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சலனமிலா வத்துவித ஞானநல்குஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சந்ததமு நிரதிசயா நந்தநல்கும். (௩௧)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சஞ்சலமாந் தேகமுத லுபாதிநீக்குஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சஞ்சலமாஞ் சீவத்வந் தனையும்போக்குஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சகசீவ பரங்களெனு நினைவைத்தீர்க்குஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயந்தான்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயாக்கும். (௩௨)

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சலனமிலா நிச்சயமே செய்யச்செய்யச்
சருவமெனும் பிரமமெனு நானீதென்னுஞ்
சங்கற்ப விகற்பமெலா மிடைவாய்த்தீர்ந்து
சருவபரி பூரணமாம் பரமேயாகிச்
சலனமிலா திருப்பதுவா முத்திபேருஞ்
சருவசகன் ஞயகனுஞ் சிவன்றன்னுணை
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கையில்லை. (௩௩)

அகிலமுமே பிர்மமென்று மதுநானென்று
மதிதிடமா நிச்சயமே யப்யாசித்தல்
பகர்பரம மோட்சமுற முந்தியேது
பழகியவந் நிச்சயமும் பின்புதானே
சகசமதாய் நழுவியிடு மதனுன்மைந்தா
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றும்
மிகவுரமா நிச்சயமே யப்யாசித்து
மெய்யான மோட்சநிலை மேவுவாயே. (௩௪)

அகிலமுமே பிர்மமெனக் காணுவண்ண
முன்னியமாய்க் காண்பதெலாம் பிராந்தியேயா
மிகழ்நரக மென்பதுவும் பிராந்தியேயா
மிதனாலே வருந்துயரும் பிராந்தியேயாம்
மகிழ்சொர்க்க மென்பதுவும் பிராந்தியேயாம்
மற்றதனல் வருஞ்சுகமும் பிராந்தியேயாஞ்
சகலசக சீவர்களும் பிராந்தியேயாஞ்
சகதீச னென்பதுவும் பிராந்தியேயாம். (௩௫)

விதியுடனே யரியரனும் பிராந்தியேயாம்
விராட்டுடனே சுராட்டுமிகப் பிராந்தியேயாம்
மதியிலுறுஞ் சம்ராட்டும் பிராந்தியேயாம்
மற்றுமுள தேவரெலாம் பிராந்தியேயாங்
கதிமருவு மதியினனும் பிராந்தியேயாங்
கருதுமவர் காரியமும் பிராந்தியேயாம்
நிதமுனிவர் சித்தர்களும் பிராந்தியேயாம்
நிகழ்கின்ற மனுக்களெலாம் பிராந்தியேயாம். (௩௬)

சருவசுரா சுரர்களுமே செய்யாநின்ற
சமரமுதற் சரிதமெலாம் பிராந்தியேயாம்
விரவுமயன் செயலான சிருட்டியாதி
விதம்விதமாஞ் சரிதமெலாம் பிராந்தியேயா
மரியுடைய பாலனமே முதலாஞ்செய்கை
யவதார லீலையெலாம் பிராந்தியேயா
மரனுடைய சங்கார முதலாஞ்செய்கை
யவதார லீலையெலாம் பிராந்தியேயாம். (கள)

வன்னமுட னாச்சிரம பேதமுற்ற
வகைவகையா மானிடரும் பிராந்தியேயா
முன்னியவர் சிவவிண்டு வாதிதேவ
ருபாசனையே செய்வதுவம் பிராந்தியேயாம்
பன்னியிடு மந்திரதந் திரமேயாதி
பலவிதமாஞ் செயலுமிகப் பிராந்தியேயா
மன்னியமாய்க் காண்கின்ற சகசீவாதி
யகிலமுமே யத்யந்தம் பிராந்தியேயாம். (கஅ)

சகலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கண்
சகலவிதப் பிராந்தியுமே தோன்றலாலே
யகிலமுமவ் வதிட்டானப் பிரமமன்றி
யன்னியமா யணுவுமிலை யாதலாலே
நிகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
நிரந்தரமா மப்பிரம நானேயென்று
மகிலமெனப் பிரமமெனத் தோன்றும்பேத
முழியுமள வழுத்தமுற நிச்சயிப்பாய். (கக)

சருவமென வொருக்காலு மிலவேயில்லை
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமமென்று
முனைமனதுக் கெட்டாத வகண்டமான
வுணர்வுருவா மப்பிரம நானேயென்று
மிருமையிலாத் திடமான நிச்சயத்தை
யெப்போது மிதயத்திற் பழகுவாயேற்
பிரிவெனவே தோன்றியவிப் பேதமெல்லாம்
பெயர்ந்துடனே பவபாச முத்தனுவாய். (உய)

அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
மதித்திடமா முறுதியுடன் வாக்கினாலே
புகல்பவனும் பூரணமாம் பரமேயாவன்
புகன்றபடி யகண்டபர நிச்சயத்தை
யகமதனி லநவரதம் பழகாநின்றோ
னகண்டபர மாகுவதி லையமுண்டோ
மிகவுரமா நிச்சயமே மோட்சந்தன்னை
மேவுவதின் முக்கியகா ரணமாமைந்தா. (சக)

அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யாதரவோ டிதிடமா யப்யாசிக்கின்
மன்திலுள விகற்பமெலா முன்புதீர்ந்து
மற்றதுதான் விறகற்ற வன்னியேபோற்
றனதுநிச வதிட்டான பிரமத்தின்கண்
டான்றானே சாந்தியுறு மாதலாலே
சொலவிதமா யகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சுகமுறவே முமூட்சுவெலாம் பழகவேண்டும். (சஉ)

இத்திறமா யெல்லோர்க்கு மிதமேயாக
வீசனரு ளகண்டபர நிச்சயத்தைப்
புத்திரனே நினக்கருளாற் புகன்றேனன்றாய்ப்
புகன்றபடி யிப்பொருளை யொருக்காலேனும்
பத்தியுடன் கேட்டுணர்வோன் பரமேயாவன்
பகர்ந்ததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
யெத்துகளு மில்லாம லெவையுமோர்ந்த
வெமதீச னியம்பியதி லையமுண்டோ. (சந)

அத்துவித பூரணமாம் பரசிவத்துக்
கன்னியமாய்த் தோற்றியவித் துவிதமெல்லாஞ்
சித்தமதன் விகாரமலா துண்மையன்று
சித்தந்தா னகண்டபர நிச்சயத்தாற்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரசிவத்திற்
சாந்தியுறிற் சித்தத்தின் விகாரமான
வித்துவித தோற்றமெலா முடனேதீரு
மேதுவலாற் காரியமற் றிருப்பதுண்டோ. (சச)

சிந்துவிடை யுண்டான சைந்தவந்தான்
சிந்துவினிற் கலந்தவுடன் கரைவதேபோற்
றெருந்தமிலா வக்கண்டபர சிவத்திற்பொய்யாய்த்
தோற்றியவிச் சித்தமுதற் றுவிதமெல்லா
மந்தமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தா
லங்கொன்றாய்க் கலந்தவுடன் கரையுமென்றே
பந்தமற ரிபுமுனிவ னிதர்கனுக்குப்
பகுப்பற்ற பரம்பொருளைப் பகர்ந்தானன்றே. (சரு)

வேறு.

மறுவிலாச்சச்சி தாநந்தமாகவே மன்னுதற்பர மேயிச்சகலமும்
பிறிதிலப்பர நானெனு நிச்சயம் பெற்றதாற்பவ பந்தம்விடுத்துட
னறிவுமாத்திரமாகவிருப்பதா மமலமோட்ச மடைந்திடலாமெனல்
சிறிதிலாநந்தத் தாண்டவமாடுநஞ் சிற்சபேச னகண்டசொரூபமே.

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் உஉ-இ திருவிருத்தம் (௲௩௰௪)

இருபத்துமூன்றாவது

அந்துவித வுண்மையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமமொன்றே
சந்ததமுஞ் சலியாம லுள்ளதாமற்
றித்துவித மியாவையுமே யொருகாலத்து
மில்லையெனு மேகபர நிர்ணயத்தை
யுத்தமனே யகண்டபரப் பிரமஞான
முரமாகும் பொருட்டுனக் கின்னஞ்சொல்வே
னத்துவித நிர்ணயமே மறைபுராண
மனைத்திலுமே யத்யந்த சாரமாகும். (க)

பேதமிலை பேதமிலை பேதமில்லை
பேதிக்கும் பொருளுமொருக் காலுமில்லை
பூதமிலை பௌதிகமாம் பொருளுமில்லை
புவனமிலை புவனமுறும் பொருளுமில்லை
யேதமிலை குணமுமிலை யெவையுமில்லை
யிதுவெனவிங் கிலங்கிவிடும் பொருளேயில்லை
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
வறிவுருவாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (உ)

பெரிதுமிலை சிறிதுமிலை நடுவுமில்லை
பின்னுமிலை முன்னுமிலை நடுவுமில்லை
யரிதுமிலை யெளிதுமிலை நடுவுமில்லை
யயலுமிலை தனதுமிலை நடுவுமில்லை
யொருமையிலை யிருமையிலை நடுவுமில்லை
யுள்ளுமிலை வெளியுமிலை யொன்றுமில்லை
சருவபரி பூரணமாய்ச் சலியாச்சித்தாய்ச்
சாந்தமதா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௩)

சகலமிலை கிஞ்சிலிலை யுபயமில்லை
சத்துமிலை யசத்துமிலை யுபயமில்லை
சுகமுமிலை துயருமிலை யுபயமில்லை
சுத்தமிலை யசுத்தமிலை யுபயமில்லை
யிகழ்வுமிலை யுயர்வுமிலை யுபயமில்லை
யிகமுமிலை பரமுமிலை யெவையுமில்லை
யகிலபரி பூரணமா யகண்டசித்தா
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௪)

வினவியிடுஞ் சீடனிலை குருவுமில்லை
விளங்கியிடும் வித்தையிலை யவித்தையில்லை
துனிமருவும் பந்தமிலை மோட்சமில்லை
துவிதமிலை யத்துவிதந் தானுமில்லை
நனிமகிழுஞ் சுபமுமிலை யசுபமில்லை
நானுமிலை நீயுமிலை யாருமில்லை
யனியமிலா வறிவுருவா யகண்டமாகி
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௫)

மடமையிலை மனதுமிலை மதியுமில்லை
மயங்குமகங் காரமிலை சித்தமில்லை
விடயமிலை விடயமுணர் பொறியுமில்லை
வினையுமிலை வினையுற்ற சீவனில்லை
யுடலுமிலை யுடலினபி மானியில்லை
யுயிருமிலை யொருக்காலு மொன்றுமில்லை
திடவடிவாய்த் திரிசியமோ ரணுவுமின்றித்
தெரிவுருவா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௬)

போகமிலை போகமுறும் போத்தாவில்லை
போக்கியமாம் பொருளுமிலை திருத்தியில்லை
மோகமுறு மூடனிலை விவேகியில்லை
முத்தனிலை பெத்தனிலை முமூட்சுவில்லை
பாகமுறும் பத்தனிலை பத்தியில்லை
பாசமிலை பசுவுமிலை பதியுமில்லை
யேகபரி பூரணமா யிகழாச்சித்தா
யெப்போது முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (எ)

ஆசையிலை யாசிக்கும் பலனுமில்லை
யாசையுடன் செய்கின்ற செயலுமில்லை
பூசையிலை பூசிக்குந் தெய்வமில்லை
பூசையினாற் பொருந்தியிடும் பலனுமில்லை
பேசவிலை பேசியிடும் பொருளுமில்லை
பேசுவதாற் பெறுகின்ற பலனுமில்லை
சாசுவத பூரணமாய்ச் சலியாச்சித்தாய்ச்
சந்ததமு முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (அ)

மனதிலுள காமமுதல் விருத்தியில்லை
மயக்கமுறுஞ் சங்கற்ப விகற்பமில்லை
சனனமுதற் சட்பாவ விகாரமில்லை
சாக்கிரமே முதலியமூன் றவத்தையில்லை
நனவுமுதற் கப்பாலாந் துரியமில்லை
நாநாவாய் நாடியிடு நினைவேயில்லை
தினையளவுந் திரிசியமே யின்றியென்றுந்
தெரிவுருவா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (கூ)

சாதனமுஞ் சாத்தியமு மெவையுமில்லை
சற்சங்க மசற்சங்க மெவையுமில்லை
வேதனமும் வேத்தியமு மெவையுமில்லை
விசாரணைமற் றப்யாச மெவையுமில்லை
யோதுபவ னுணர்பவனிங் காருமில்லை
யுறுகதியு முறுதலுமற் றெவையுமில்லை
போதகன வடிவாகிப் பூன்றமாகிப்
புரையறவே யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (ய)

தானமிலை தீர்த்தமிலை தலமுமில்லை
  தருமமிலை தெய்வமிலை சேவையில்லை
யானியிலை விருத்தியிலை யடைவோனில்லை
  யறமுமிலை யகமுமிலை யனைத்துமில்லை
ஞானமிலை பத்தியிலை கருமுமில்லை
  ஞாதுருஞா னதிகளோ ரணுவுமில்லை
யீனமிலாச் சன்மயமா யிலங்குஞ்சித்தா
  யின்புருவா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (யக)

படிமுதலாய்த் தோற்றியிடு முலகுமில்லை
  பாதாள முதலியதா முலகுமில்லை
கடபடமே முதலியதாம் பொருளுமில்லை
  காரியகா ரணமாக வொன்றுமில்லை
யடர்பலவாம் பிரமாண்டத் திரளுமில்லை
  யவையவையி னபிமானி தானுமில்லை
செடமலதாய்ச் சின்மயமாய்ச் செகசீவாதி
  சிறிதுமிலா துளதுபரப் பிரமமொன்றே. (யஉ)

குறைவதுவு நிறைவதுவு மெவையுமில்லை
  குறிப்பதுவுங் குலாவுவது மெவையுமில்லை
செறிவதுவும் பிரிவதுவு மெவையுமில்லை
  சேர்கின்ற செயாபசெய மெவையுமில்லை
யறிவதுவு நினைவதுவு மனைத்துமில்லை
  யத்யான்ம முதலியதோர் மூன்றுமில்லை
நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நிகழுஞ்சித்தாய்
  நிரந்தரமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (யங)

சத்துவமே முதலியமுக் குணமுமில்லை
  சைவமுதற் பலவிதமா மதமுமில்லை
வித்தரமாம் வேதாந்த மதமுமில்லை
  விதம்விதமா மாகமமா லெவையுமில்லை
யத்துவித மறிவிக்கும் வாக்குமில்லை
  யைக்கியமே யறிவிக்கும் வாக்குமில்லை
சுத்தபரி பூரணமாய்ச் சொலவுக்கெட்டாச்
  சுபாவமதா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (யச)

ஆணுமிலை பெண்ணுமிலை யலியுமில்லை
யசரமிலை சரமுமிலை யனைத்துமில்லை
சேணுமிலை மருத்துமிலை சிகியுமில்லை
செலமுமிலை தலமுமிலை புலனுமில்லை
காணலிலை கேட்டலிலை தோற்றலில்லை
கற்பிதமாய்க் காண்கின்ற தெவையுமில்லை
வாணிமுதற் ககோசரமாம் வத்துவாகி
வரம்பிலதா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௰௫)

இட்டரிலை சிட்டரிலை துட்டரில்லை
யியற்றியிடும் லௌகிகவை திகமுமில்லை
கட்டையிலை நெடியதிலை தடித்ததில்லை
கருமையிலை வெண்மையிலை செம்மையில்லை
நட்டமிலை லாபமிலை நடுவுமில்லை
நாமமிலை ரூபமிலை நாநாவில்லை
திட்டமதாந் திரிசியமோ ரணுவுமின்றித்
திகழுருவா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௰௬)

வன்னமுட னாச்சிரம வகுப்புமில்லை
வரமான சாந்தியிலை தாந்தியில்லை
துன்னியிடுந் தருமமிலை யதர்மமில்லை
தோடமிலை குணமுமிலை குணியுமில்லை
மன்னியிடும் பாவமிலை யபாவமில்லை
மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலுமில்லை
பின்னமிலாப் பூரணமாய்ப் பிறங்குஞ்சித்தாய்ப்
பிறிவறவே யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௰௭)

புகழ்வுமிலை யிகழ்வுமிலை புகழ்வோனில்லை
பூடணமுந் தூடணமு மெவையுமில்லை
விகலமிலா விதியுமிலை நிடேதமில்லை
விதிக்கின்ற வெகுவிதமா னூலுமில்லை
யகமுமிலை பிறருமிலை யயலேயில்லை
யமலமிலை மலமுமிலை யனைத்துமில்லை
சகலபரி பூரணமாய்ச் சவியாச்சித்தாய்ச்
சந்ததமு முளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௰௮)

சன்னியமாந் தூலமுதற் றேகமில்லை
சைசவமு வெவ்வனமுஞ் சரையுமில்லை
யின்னன்மிகு மரணமிலை சனனமில்லை
யிங்குற்ற பந்துவிலை யபந்துவில்லை
பன்னியிடுஞ் சத்துருமித் திருமில்லை
பரலோக முதலியவோர் பகுப்புமில்லை
யன்னியமோ ரணுவுமிலா தகண்டமாகி
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (௰கூ)

விரவியிடுந் திக்குமிலை விதிக்குமில்லை
விரிதிக்குப் பாலர்க டாமுமில்லை
யரனுமிலை யரியுமிலை யயனுமில்லை
யநந்தவித வமரரிலை யசுரரில்லை
நரருமிலை திரியக்குத் தானுமில்லை
நகவனமே முதலியதா வரமுமில்லை
பரமசிதா காயமதாய்ப் பரசத்தாகிப்
பங்கமிலா துளதுபரப் பிரமமொன்றே. (உ௰)

விசுவன்முதல் வியட்டியுறு மூனியில்லை
விராட்டுமுதற் சமட்டியுறு மூனியில்லை
யசுபமிலாத் துரியமொடு துரியனில்லை
யன்னமய முதலியவைங் கோசமில்லை
யிசிரமுறு மத்யாச மெவையுமில்லை
மெய்போன்ற சகசீவ பரமேயில்லை
நசுவரமோ ரணுவுமிலா தகண்டமாகி
நாசமிலா துளதுபரப் பிரமமொன்றே. (உக)

கற்பிதமா யொருபொருளு மிலவேயில்லை
காலமிலை தேசமிலை வத்துவில்லை
சிற்பிரமந் தானென்னுந் தியானமில்லை
சின்மயமே பாவிக்குஞ் சித்தமில்லை
சற்பிரமந் தானெனுமோர் பேதமில்லை
சன்மாத்ரந் தானெனுமோர் பேதமில்லை
யற்பமுமே பேதமிலா தகண்டமாகி
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (உஉ)

மானமிலை மானமிகும் பொருளுமில்லை
மகத்துமிலை யணுவுமிலை மத்தியில்லை
ஞானமிலை ஞேயமிலை ஞாதாவில்லை
ஞாபிக்குந் திரிபுடியே தோன்றுமில்லை
கானமதென் றெண்ணியிடு மயலேயில்லை
நவையுற்ற சம்சார மணுவுமில்லை
வானமென வகண்டசிதா காயமாகி
வரையிலதா யுள்ளதுபரப் பிரமமொன்றே. (உக)

பிரமாத்ரு சைதன்யந் தானுமில்லை
பிரமேய சைதன்யந் தானுமில்லை
பிரமாண சைதன்யந் தானுமில்லை
பிறங்குபல சைதன்யந் தானுமில்லை
நிருமாணஞ் செயலுற்ற தெவ்வையுமில்லை
நிருமாணஞ் செய்கின்றோன் றானுமில்லை
பரிணமம் விவர்த்தமுத லெவ்வையுமின்றிப்
பங்கமிலா துளதுபரப் பிரமமொன்றே. (உச)

மனதுடைய வாதனைக ளெவ்வையுமில்லை
மனதுடைய விருத்திகளு மெவ்வையுமில்லை
நனவுமுதற் சம்சார மணுவுமில்லை
நாடியிடுஞ் சம்சாரி தானுமில்லை
துனிமருவுந் துவிதமொருக் கானுமில்லை
துக்கசுக முதலியதோ ரணுவுமில்லை
யனியமிலா தகண்டபரி பூன்றமாகி
யசஞ்சலமா யுள்ளதுபரப் பிரமமொன்றே. (உரு)

தன்னுமுட னுனென்றுஞ் சகமெய்யென்றுந்
தோற்றியிடுந் துவிதமுணர் விருத்தியில்லை
மன்னுகரி நானென்று மற்றதெல்லா
மயலென்னுஞ் சாட்சியுணர் விருத்தியில்லை
யன்னியமி லகண்டபர நானேயென்றிங்
கறியுமகண் டாகார விருத்தியில்லை
பின்னமுறும் விருத்திகளே தோன்றுமின்றிப்
பேதமிலா துள்ளதுபரப் பிரமமொன்றே. (உசு)

சகலமஞே விருத்திகளு முதிப்பதில்லை
சகலமஞே விருத்திகளு சிப்பதில்லை
சகலமஞே விருத்திகளின் ருேற்றமில்லை
சகலமஞே விருத்திகளி னடக்கமில்லை
சகலமஞே விருத்திகளின் பாவமில்லை
சகலமஞே விருத்திகளி னபாவமில்லை
சகலமஞே விருத்திகளு மின்றியென்றுஞ்
சாந்தமதா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே. (உஎ)

சருவமஞே விருத்திகளின் சாட்சித்தன்மை
சற்றுமிலை சருவமெனு நினைவுமில்லை
பிரமமக மகம்பிரம மெனவேசெய்யும்
பிரமான்ம பாவனையுஞ் சிறிதுமில்லை
சருவமெனச் சாட்சியெனப் பிரமமென்னச்
சருவான்ம சொரூபமெனப் பிரிவேயில்லை
யொருபிரிவு மொன்றும லகண்டமாகி
யோருணர்வா யுள்துபரப் பிரமமொன்றே. (உஅ)

இருளுமிலை யொளியுமிலை வெளியுமில்லை
யிருமூன்று சமாதிகளு மிலவேயில்லை
வருபிரம வித்துமிலை வரனுமில்லை
வரியானும் வரிட்டனுமற் றுருமில்லை
யொருபொருளு மொருக்காலு மிலவேயில்லை
யுள்ளவெலா முணர்வுருவாம் பிரமமென்றும்
பிரமமதே நானென்று மகண்டஞானம்
பெற்றவனே பவபாச முத்தனவன். (உகூ)

ஓதியவிவ் வகண்டபரப் பிரமஞான
முறுதவனே மகத்தான பாவியானேன்
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
பெறுதவனே மகத்தான ரோகியானேன்
சாதகமா மகண்டபரப் பிரமஞானஞ்
சார்ந்தவனே சம்சார முத்தனனே
ஞதலினன் முமுட்சுவெலா மெவ்விதத்து
மகண்டபர ஞானத்தை யடையவேண்டும். (ஙய)

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்னு
மப்பிரம நானென்னுந் துணிவுகொண்டே
யகமுறவே திடமான வநுபவத்தை
யடைந்தவனவ் வகண்டபர வடிவேயாகி
யிகல்மனதின் சங்கற்ப விகற்பமெல்லா
மிழந்துடனே பவபாச முத்தனவன்
பகர்பொருளி லணுவேனு மையமில்லை
பரமசிவன் றன்னாணை பரமார்த்தந்தான். (௧௧)

எல்லாமாம் பிரமமது நானேயென்னு
மேகபர ஞானத்தை யிசையாமூடன்
கல்லாத கல்வியெலாங் கற்றபோதுங்
கரையில்லாப் பவக்கடலைக் கடவானென்றுஞ்
சொல்லாலுஞ் சொல்லவொணா மகிமைகூர்ந்த
சுத்தபர ஞானத்தைப் பெற்றவன்றான்
பொல்லாத பவக்கடலை யெளிதாய்த்தாண்டிப்
பூரணமாம் பரப்பிரம தீரஞ்சார்வன். (௧௨)

உரமான வகண்டபர நிச்சயத்தை
யுற்றவனே யுலகத்தில் ஞானியானோன்
பிரியாத வகண்டபர நிச்சயத்தைப்
பெற்றவனே பரப்பிரம சொரூபமானோ
னரிதான விப்பொருளைப் பரேசன்முன்ன
மருளியவா கிதாகனைக் கறைந்தேனித்தைப்
பரமான வன்புடனே யொருக்காலேனும்
பங்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமேயாவன். (௧௩)

ஒருமையிலை யிருமையிலை பலவுமில்லை
யுருவமிலை யருவமிலை யொன்றுமில்லை
மருளுமிலை தெருளுமிலை மனதேயில்லை
மகத்துமிலை யணுவுமிலை மற்றொன்றில்லை
கருதுசக சீவரிலை யீசனில்லை
காரியமுங் காரணமு மெவையுமில்லை
யிருண்மருவாப் பரமசிவ சேர்தியொன்றே
யெப்போது மேகமதா யிருக்கும்வத்து. (௧௪)

மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளேயின்றி
மகத்துக்கு மகத்தாகி யசங்கமாகி
மேயமொடு மாதுருமா னங்களின்றி
மிகப்பெரிதாம் பூமான்ம சொரூபமாகி
நேயமதாய் நிரதிசயா நந்தமாகி
நித்தபரி சுத்தமதாய் நிறைந்தசித்தா
யேகமதாம் பந்தமிலா நித்தமுத்த
வியல்பான பரசிவமே யிருக்கும்வத்து. (௩௫)

இருக்குமுதல் வேதாந்த வசனத்தாலு
மிவையருளு மாசிரிய வசனத்தாலுந்
தருக்கமெனுந் திடமான மனனத்தாலுந்
தடையறவே செய்கின்ற தியானத்தாலு
மருக்கன்முதற் சோதிக்குஞ் சோதியான
வறிவுருவாம் பரமசிவ மறிந்தவன்றான்
றிருக்குருவா மகண்டபர சிவமேயாகித்
திரிசியமாம் பவபந்த மனைத்துந்தீர்வன். (௩௬)

சித்துருவாஞ் சிவவடிவை யறிந்தவன்றான்
செனனமொடு சரைமரண மாதிவியாதி
யித்தனையு மில்லாம விழந்தெப்போது
மித்துவிதத் தோற்றமிறை யேனுமின்றி
யத்துவித பூரணமாஞ் சிவமேயாக
வமைவதுவா மகண்டபர முத்திசார்வன்
சத்தியமே யிதுவென்று நிதாகனுக்குச்
சற்குருவாம் ரிபுமுனிவன் சாற்றினனால். (௩௭)

வேறு.

பூதபௌதிக மாதியனைத்துமே பொய்யலாலிலையில்லையதென்னவே
நேதிசெய்தபி னித்தியநிட்கள நிருவிகற்பக மானபரம்பொருண்
மீதியாயுளதென்றுரமாகவே மெய்ப்பொருட்டனையிங்குவிளம்புதல்
தீதிலாநந்தத்தாண்டவமாடுநந் தேவதேவ னகண்டசொரூபமே. (௩௮)

இருபத்துமூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

☞ ஆ அத்தியாயம் உ௩-க்கு திருவிருத்தம் (௲௭௰௨)

இருபத்தினான்காவது

ஆநந்தசொரூப பாவனையால் ஆநந்தாப்தி யுணர்த்தும் அத்தியாயம்.

அகிலசகன் ஞாயகனும் பரேசன்முன்ன
மனுமயமா மகண்டபரப் பிரமாநந்த
மகிமைதனை மாசறவே யுரைத்தவண்ண
மைந்தநினக் கிவ்வோத்தின் மற்றுஞ்சொல்வேன்
நிகிலமுமே யகண்டபரி பூரணமான
நிரதிசயா நந்தபரப் பிரமமேயாஞ்
சுககனமாம் பரப்பிரம மதுநானென்று
சோர்வறவே சிந்தித்துச் சுகித்திருப்பாய். (க)

சங்கமிலாச் சனாதனவா நந்தநானே
சலனமிலாச் சாசுவதா நந்தநானே
துங்கமதாந் தூயபரா நந்தநானே
துவிதமிலா வத்துவிதா நந்தநானே
பங்கமிலாப் பரமசிவா நந்தநானே
பாசமிலாப் பரமான்மா நந்தநானே
யெங்குமுள பரப்பிரமா நந்தநானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (உ)

கருதியிடும் விடயமிலா நந்தநானே
காரியகா ரணமுமிலா நந்தநானே
நிருமலமாய் நிகழ்பரமா நந்தநானே
நீக்கமிலா நித்தியவா நந்தநானே
யொருவடிவா யுள்ளபரா நந்தநானே
யுணர்வுருவா யொளிர்பரமா நந்தநானே
யிருமையிலா வேகபரா நந்தநானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (ந)

கருத்திலுறுங் களங்கமிலா நந்தநானே
கற்பிதமோ ரணுவுமிலா நந்தநானே
விருத்தியுணர் விமலபரா நந்தநானே
விருத்திக்கு மதீதபரா நந்தநானே
திருத்திதருந் திவ்வியவா நந்தநானே
திரிசியமோ ரணுவுமிலா நந்தநானே
யருத்திசெயு மகண்டபரா நந்தநானென்
றநவரதம் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (ச)

அழிவற்ற வட்சயவா நந்தநானே
யகண்டபத லட்சியவா நந்தநானே
பழுதற்ற ஞானபரா நந்தநானே
பரம்பொருளா யுள்ளபரா நந்தநானே
மொழிவற்ற மோனபரா நந்தநானே
மோகமிலா மோட்சபரா நந்தநானே
யொழிவற்ற பூன்றபரா நந்தநானென்
றுரமாகப் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (௫)

சடமருவாச் சின்மயவா நந்தநானே
சலியாத சன்மயவா நந்தநானே
மடமையுறு நிருமலவா நந்தநானே
மயக்கமிலா நிர்க்குணவா நந்தநானே
திடவடிவாய்த் திகழ்பரமா நந்தநானே
திலமளவும் பேதமிலா நந்தநானே
யிடர்மருவா வேகபரா நந்தநானென்
றெளிதாகப் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (௬)

இணையொன்று மிலாதபரா நந்தநானே
யிலதுளதென் றெண்ணமிலா நந்தநானே
குணமூன்று மிலாதபரா நந்தநானே
குய்யமதா யுள்ளபரா நந்தநானே
நணுநாம ரூபமிலா நந்தநானே
நாசமிலா நற்சொருபா நந்தநானே
யணுவேனும் பேதமிலா நந்தநானென்
றதிதிடமாய்ப் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (௭)

கலனமறக் கண்டபரா நந்தநானே
கருமத்தா லுற்றபரா நந்தநானே
பலவிதமாய்ப் பற்றியவா நந்தநானே
பத்தியினா லுற்றபரா நந்தநானே
யுலகிலுள வாநந்த மனைத்துநானே
யுளமனதுக் ககோசரவா நந்தநானே
யிலகியிடு மகண்டபரா நந்தநானென்
றிடையறவே பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (௮)

மிகமிகவு மகிழ்பரமா நந்தனே
  மெய்யுணர்வாய் மேவுபரா நந்தனே
சகலமுமாய்ச் சார்ந்தபரா நந்தனே
  சாந்தமதாய்ச் செறிந்தபரா நந்தனே
துகண்மருவாச் சுத்தபரா நந்தனே
  தொந்தமிலா முத்தபரா நந்தனே
யகமருவா வகண்டபரா நந்தனென்
  றுதரவாய்ப் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (க)

விமலமதாய் விளங்குபரா நந்தனே
  விசேடமிலா வேத்தியவா நந்தனே
சமமதுவாய்ச் செறிந்தபரா நந்தனே
  சங்கற்ப விகற்பமிலா நந்தனே
நிமலமதாய் நிலைத்தபரா நந்தனே
  நிகிலமுமாய் நிறைந்தபரா நந்தனே
யமலமதா யமர்ந்தபரா நந்தனென்
  றனிசமுநீ பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (ய)

வித்தையினல் விளங்குபரா நந்தனே
  வித்தைக்கு மதீதபரா நந்தனே
மித்தையிலாச் சத்தியவா நந்தனே
  மேவுவதற் கரியபரா நந்தனே
யித்துவித மெவையுமிலா நந்தனே
  யேகபரி பூரணவா நந்தனே
யத்துவித மானபரா நந்தனென்
  றனிசமுநீ பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (யக)

மாயைமுதற் கதீதபரா நந்தனே
  மகாவாக்கி யிலக்கியவா நந்தனே
தூயசிதா காயபரா நந்தனே
  துக்கசுக மெவையுமிலா நந்தனே
நேயமதாய் நிகழ்பரமா நந்தனே
  நிராற்ற நிரதிசயா நந்தனே
யேயமிலா வேகபரா நந்தனென்
  றிருமையறப் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (யஉ)

ஆதிமுடி வொன்றுமிலா நந்தனானே
யான்மாவுக் கபின்னபரா நந்தனானே
சோதியிரு ளெவையுமிலா நந்தனானே
சூக்குமமாய்ச் செறிந்தபரா நந்தனானே
பேதமிலாப் பூரணவா நந்தனானே
பின்னமறப் பிறங்குபரா நந்தனானே
யேதமிலாப் பரப்பிரமா நந்தனானென்
றிருமையறப் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (௰௩)

சந்ததமுஞ் சலனமிலா நந்தனானே
சமாதியினுற் சார்ந்தபரா நந்தனானே
பந்தமறப் பிறங்குபரா நந்தனானே
பரம்பதமாய்ப் பற்றுபரா நந்தனானே
சிந்தையறச் செறிந்தசிதா நந்தனானே
செகத்தோற்றஞ் சிறிதுமிலா நந்தனானே
யந்தமிலா வகண்டபரா நந்தனானென்
றயலறவே பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (௰௪)

பரமவுப சாந்தபரா நந்தனானே
பராற்பரமாய்ப் பரவியவா நந்தனானே
யிருமையிலா திலகுபரா நந்தனானே
யேகமதா யிருந்தபரா நந்தனானே
சரமசர மெவையுமிலா நந்தனானே
சகசீவ பரங்களிலா நந்தனானே
யொருவடிவா யுள்ளபரா நந்தனானென்
றொழிவறவே பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (௰௫)

சொல்லவொணுச் சுபாவபரா நந்தனானே
சுயஞ்சோதி யானபரா நந்தனானே
தொல்லையதாந் துரியபரா நந்தனானே
துரியத்து மதீதபரா நந்தனானே
யல்லலிலா வகண்டபரா நந்தனானே
யனைத்துக்கு மதீதபரா நந்தனானே
யெல்லையிலா வேகபரா நந்தனானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (௰௬)

விநோதமதாய் விளங்கியவா நந்தநானே
விதம்விதமாய் விளங்கியவா நந்தநானே
கனேதயமாய்க் கண்டபரா நந்தநானே
கறையறவே நின்றபரா நந்தநானே
மனேசெயமாய் வந்தபரா நந்தநானே
மனதாலு மதியாவா நந்தநானே
யினேதயமே ரிலங்குப்ரா நந்தநானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (யஎ)

தத்துவமாய்த் தயங்குபரா நந்தநானே
தடையற்ற தன்மயவா நந்தநானே
சுத்தமதாய்த் துலங்குபரா நந்தநானே
சுகாதீத மானபரா நந்தநானே
யெத்துனியு மிலாதபரா நந்தநானே
யெவிடத்து மிலங்கியவா நந்தநானே
யத்துவிதா கண்டபரா நந்தநானென்
றநவரதம் பாவித்துச் சுகித்திருப்பாய். (யஅ)

ஒருபொருளே சன்மயமாஞ் சொரூபமாகு
மொருபொருளே சின்மயமாஞ் சொரூபமாகு
மொருபொருளே சுகமயமாஞ் சொரூபமாகு
மொருபொருளே சுத்தபர சொரூபமாகு
மொருபொருளே யத்துவித சொரூபமாகு
மொருபொருளே யகண்டபர சொரூபமாகு
மொருபொருளே பரப்பிரம மந்நானென்றே
யொருமையுடன் பாவித்து முத்தனவாய். (யகூ)

ஒருபொருளே யசலமதாஞ் சொரூபமாகு
மொருபொருளே யட்சரமாஞ் சொரூபமாகு
மொருபொருளே மகத்தான சொரூபமாகு
மொருபொருளே யுவமையிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே மனேகரமாஞ் சொரூபமாகு
மொருபொருளே யுபசாந்த சொரூபமாகு
மொருபொருளே பரப்பிரம மதுநானென்றே
யொருமையுடன் பாவித்து முத்தனவாய். (உய)

ஒருபொருளே யகந்தையிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே யிதந்தையிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே மமதையிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே சமதையிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே யிதரமிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே யெங்குமுள சொரூபமாகு
மொருபொருளே பரப்பிரம மதுநானென்றே
யொருமையுடன் பாவித்து முத்தனுவாய். (உக)

ஒருபொருளே காமமிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே கோபமிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே லோபமிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே போகமிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே மதமுமிலாச் சொரூபமாகு
மொருபொருளே மச்சரமில் சொரூபமாகு
மொருபொருளே பரப்பிரம மதுநானென்றே
யொருமையுடன் பாவித்து முத்தனுவாய். (உஉ)

சந்ததமுந் தேகமிலாச் சொரூபனானே
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சொரூபனானே
பந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூபனானே
பவபாசம் பற்றியிடாச் சொரூபனானே
சிந்தைமுத லெவையுமிலாச் சொரூபனானே
சிதாகாய மானபர சொரூபனானே
யந்தமிலா வகண்டபர சொரூபனானென்
றநவரதம் பாவித்து முத்தனுவாய். (உங)

நித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
சாந்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
யத்துவித பரப்பிரம சொரூபனானென்
றநவரதம் பாவித்து முத்தனுவாய். (உச)

உதாரபரி பூரணமாம் பிரமமேனா
னுத்தமமா யுள்ளபரப் பிரமமேனா
னெதாகினுமோர் பிரிவுமிலாப் பிரமமேனா
னேகபரி பூரணமாம் பிரமமேனான்
சிதாநந்த மயமான பிரமமேனான்
செகசீவ பரங்களிலாப் பிரமமேனான்
சதாநந்த கனமான பரனானென்றே
சங்கையறப் பாவித்து முத்தனுவாய். (உரு)

இந்தவிதம் பாவனையே செய்யச்சத்தி
யிலதேனு மகண்டபர விடயமான
சுந்தரமாஞ் சத்தத்தை வாக்கினுலே
சோர்வறவே படித்தாலு மதனுன்மெள்ளச்
சிந்தையுமே யடைவாக வொருமைப்பட்டுச்
சின்மயமாம் பாவனையுஞ் சேருமத்தா
லந்தமிலா வகண்டபர ஞானமுண்டா
யகண்டமதா மோட்சமிலே யடையலாமே. (உசு)

பாவனையாற் சீக்கிரமாய் முத்திபேறும்
படிப்பதனு லடைவாக முத்திபேறு
மாவதனுன் முமூட்சுவெலாஞ் சீக்கிரத்தி
லகண்டபர மோட்சத்தை யடையவேண்டிற்
பாவனமாம் பாவனையே யிடைவிடாமற்
பல்காலு மாதரவாய்ப் பழகல்வேண்டுங்
கேவலமாம் பாவனையா லசத்தரெல்லாங்
கிளத்தியவா சத்தத்தைப் படிக்கவேண்டும். (உ௭)

தேகமுதல் யானென்றுஞ் சகத்தனைத்துந்
திரமென்றும் வெகுகால மாகியுற்ற
பாகமுறும் வாதனைதா னகண்டமாகப்
பழகியிடும் பாவனையா னசிப்பதன்றி
யேகபர வுறுதிதனை யெப்போதேனு
மிசைந்ததனு லெளிதாக நசியாதார்க்கு
மாகையினு லநவரத மிடைவிடாம
லகண்டபர பாவனையே பழகல்வேண்டும். (உ௮)

ஆதலினு னீயென்று மிடைவிடாம
ல்கண்டபர பாவனையே செய்திமைந்தா
வீதிலதே லகம்பிரம மகமெல்லாமென்
றிதுமுதலா வியம்பியநற் சத்தந்தன்னைப்
பேதமறப் படித்திமெற் றதனுன் ஞானம்
பெற்றவனுய்ப் பவபாச முத்தனுவா
யீதுறுதி யிதிலணுவுஞ் சங்கியாதே
யெமதீசனியம்பியதிற் சங்கையுண்டோ. (உகூ)

அகிலமுமே யகண்டபரா நந்தமான்
வசங்கபரப் பிரமமதா மதுநானென்னு
மகிமைமிகு மிப்பொருளை மூமூட்சுவெல்லா
மதித்துடனே மோட்சநிலை மருவும்வண்ண
நிகிலசகன் றுயகனும் பரோசன்முன்ன
நிகழ்த்தியவா நிதாகனைக் குறைத்தேனன்பாற்
பகருறு மிப்பொருளை யொருக்காலேனும்
பழுதறவே கேட்டுணர்வோன் பரமேயாவன். (௩0)

காலமுதற் சிலசிலவாங் காரணத்திற்
காரியமாஞ் சகமெவையு முதிக்குமென்றே
சீலமிலாச் சிலமூடர் சொல்வரன்னோர்
செப்பியிடும் வாதமெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
யாலயமாம் பரமசிவ சத்தியாலே
யகிலமுமவ் வதிட்டான பரசிவத்திற்
கோலமுறக் கற்பிதமா மஃதுமந்தக்
கூறுபடாப் பரசிவமே யுண்மையோரில். (௩க)

சுருதியினு லூகத்தா லநுபவத்தாற்
சோதிக்கிற் கற்பிதமாஞ் சகசீவாதி
சருவமுமே சகலவதிட் டானமான
சன்மயமாம் பரமசிவ சொரூபமன்றி
யொருசிறிது மன்னியமா யென்றுமில்லை
யுத்தமவிங் குனைத்ததெலா முண்மையென்றே
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ நிதாகனுக்கு
நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தினுனல். (௩உ)

வேறு.

சருவமுஞ்சச்சிதாநந்தமாகிய சங்கமற்றபரம்பொருளென்னவு, மிரு
மையின்றியவப்பரமப்பொருளென்றுமேயகமென்னவுஞ்செய்திடும்
பிரிவில்பாவனையாற்பரமுத்தியைப் பெற்றிருந்திடலாமெனப்பேசுத
ல், பரமவாநந்தத்தாண்டவமாடிஞம்பரசிவன்றனகண்டசொரூபமே.()

இருபத்தினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் உச-றி திருவிருத்தம் (சுஎரு)

இருபத்தைந்தாவது

சுத்தப்பிரம்பாவனையாற் பரமுத்தியுரைக்கும் அத்தியாயம்.

உத்தமமா மகண்டபரப் பிரமஞான
முரமர்கும் பொருட்டுனக் கிந்தவோத்திற்
சுத்தபர பாவனையே மீண்டுஞ்சொல்வேன்
சொன்னவிதம் பாவனையே செய்வாயாகிற்
சித்தமுறுஞ் சங்கற்ப விகற்பமெல்லாஞ்
சிறிதேனு மிஞ்சாமற் றீருந்தீர்ந்தாற்
புத்திரனே சங்கற்ப விகற்பந்தீர்ந்த
புந்திதனிற் பூரணமா ஞானந்தோன்றும். (க)

சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சிதாகாய பரப்பிரம சொரூபமேநா
னின்மலமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநா
னிரந்தரமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சதாநந்த பரப்பிரம சொரூபமேநா
னென்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபநானென்
றெப்போதும் பாவித்தே விகற்பந்தீர்வாய். (உ)

சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநா
னித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநா
னிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமேநா
னத்துவித பரப்பிரம சொரூபநானென்
றநவரதம் பாவித்தே விகற்பந்தீர்வாய். (ங)

ஆதிமுடி வற்றபர சொரூபமேநா
 னகண்டபரி பூரணமாஞ் சொரூபமேநான்
சாதிகுல மேவையுமிலாச் சொரூபமேநான்
 சங்கமிலா வசங்கபர சொரூபமேநான்
பேதமிலா வபின்னபர சொரூபமேநான்
 பீதியிலா வபயபர சொரூபமேநா
னேதுமிலா வேகபர சொரூபநானெ ன்
 றெப்போதும் பாவித்தே விகற்பந்தீர்வாய். (௪)

ஒழிவற்ற ஞானகன சொரூபமேநா
 னுற்பத்தி நாசமிலாச் சொரூபமேநா
னழிவற்ற வாநந்த சொரூபமேநா
 னகங்கார மணுவுமிலாச் சொரூபமேநான்.
பழுதற்ற பரப்பிரம சொரூபமேநான்
 பங்கமிலாப் பரமசிவ சொரூபமேநா
னிழிவற்ற வகண்டபர சொரூபநானென்
 றிடையறவே பாவித்து விகற்பந்தீர்வாய். (ரு)

இந்தவித மெப்போது மிதயத்தின்க
 ணேகபர பாவனையே யெளிதாச்செய்து
பந்தமுறு மன துடைய விகற்பமெல்லாம்
 பற்றறவே யிழந்துபரப் பிரமாநந்த
சிந்துவிடைப் பிரிவறவே கலந்தெப்போதுஞ்
 சின்னமிலா வாநந்த மநுபவித்தே
யந்தமிலாப் பவபந்த மறுத்தெப்போது
 மகண்டபர வடிவாக வமர்ந்திருப்பாய். (சா)

அன்னியமோ ரணுவேனு மில்லையென்று
 மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
 பேதமிலாப் பாவனையே திடமாய்ச்செய்வாய்
சொன்னவிதஞ் செய்வாயே னீயெப்போதுஞ்
 சுகித்திடுவாய் சுகித்திடுவாய் சுகித்தேநிற்பாய்
பன்னியதி லணுவேனு மையமில்லை
 பரமசிவன் றன்னாணை பரமார்த்தந்தான். (எ)

ஒருக்காலுங் கற்பனையோ ரணுவுமில்லை
யொருக்காலுங் கற்பிக்கு மனதுமில்லை
யொருக்காலுஞ் சம்சார மணுவுமில்லை
யொருக்காலுஞ் சம்சாரி தானுமில்லை
யொருக்காலுஞ் சகத்தணுவு மிலவேயில்லை
யொருக்காலுஞ் சகதீசன் றானுமில்லை
யொருக்காலு மொன்றுமிலை யுள்ளதெல்லா
முணர்வுருவாம் பரமெனவே நிச்சயிப்பாய். (அ)

இகம்மனதே யொருக்காலு மிலாததாலே
விதன்செயலாஞ் சகத்தோற்ற மிருப்பதெங்கே
சகமணுவு மொருக்காலு மிலாததாலே
சடதேக வார்த்தையுமே யிருப்பதெங்கே
பகையுடலே யொருக்காலு மிலாததாலே
பரவியிடு மகங்கார மிருப்பதெங்கே
யகிலமுமே யறிவுருவாம் பரமேயென்று
மதுதானே யகமென்று நிச்சயிப்பாய். (கூ)

சித்தமுத லொருபொருளு மிலவேயில்லை
செகசீவர் முதலியது மிலவேயில்லை
யித்தனையு மெதிராக விருப்பதேனு
மிருப்பதெலா மிருக்கின்ற பரமேயாகும்
நித்தியமா யிவையெல்லா நிகழ்வதேனு
நிகழ்வதெலா நிகழ்கின்ற பரமேயாகுஞ்
சத்தியசிற் கனவடிவாம் பரமல்லாது
சகத்திற்குச் சத்தையிலை தோற்றமில்லை. (௰)

அகண்டமதா மதிட்டான சத்தையன்றி
யாரோபந் தனக்கயலாய்ச் சத்தையில்லை
யகண்டமதா மதிட்டான பானமன்றி
யாரோபந் தனக்கயலாய்ப் பானமில்லை
யகண்டமதா மதிட்டான வின்பமன்றி
யாரோபந் தனக்கயலா யின்பமில்லை
யகண்டமதா மதிட்டான சொரூபமன்றி
யாரோப மொருக்காலு மிலவேயில்லை. (௰க)

ஆதலினு லிருப்பதென் னிகழ்வதென்ன
வாமவைதான் பிரியமெனக் காண்பதெல்லாம்
பேதமிலாச் சத்தியசிற் சுகமேயான
பிரமமெனும் பாவனையே பெலமாய்ச்செய்வா
யேதமுறுந் தேகாதி யானேயென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும்
பீதிசெயும் பாவனையை யொருகாலேனும்
பிரமித்து மனதினிடைப் பெற்றிடாதே. (ம௨)

ஏதமுறுந் தேகமுதல் யானேயென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும்
பேதமுறு நிச்சயமே பொருந்துமூடன்
பெருமைமிகும் பிராமணனு யிருந்தபோதுஞ்
சாதியினுன் மெத்தவுமே தாழ்மையுற்ற
சண்டாளன் முனிதனி லையமில்லை
யாதலினு லவ்விதமா நிச்சயத்தை
யயர்ந்துமொரு காலத்து மடைந்திடாதே. (ம௩)

எப்போது மொருபொருளு மிலவேயில்லை
யிருப்பதெனக் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லாஞ்
சற்போத சுக்கனமாம் பரமேயென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பரம னானேயென்றுங்
கற்போல வசைவற்ற நிச்சயத்தைக்
கலங்காம லெப்போது மப்யாசித்தே
தற்போத சூனியனுய்ப் பரமேயாகித்
தளர்வுதரும் பவபந்தந் தவிர்த்துநிற்பாய். (ம௪)

சித்தமிலை புத்தியிலை சீவரில்லை
செகத்துமிலை செகதீசன் றானுமில்லை
யித்துவித மெள்ளளவு மிலவேயில்லை
யிருப்பதென விசைப்பதுவும் மிசைத்தலேயாம்
புத்திரனே யாதலினு னீயெப்போதும்
பூரணமாம் பரப்பிரம நிச்சயத்தோ
டத்துவித பாவனையே யிடைவிடாம
லாதரவாய்ப் புரிந்ததனுன் முத்தனுவாய். (ம௫)

எதிர்தோற்றுந் திரிசியமே யென்றுமில்லை
யென்றுமிலை யென்றுமிலை யென்றுமில்லை
யிதுவென்றிங் கெவையெவைதா னெதிராய்த்தோற்று
மிவையாவு மேகபரி பூன்றமான
திதமேவும் பரப்பிரம சொரூபமென்றுந்
திரமான வச்சொரூப நானேயென்றும்
மதிமேவும் பாவனையால் விகற்பமெல்லா
மாற்றியுடன் மகத்தான முத்திசார்வாய். (மசு)

யான்றானே நிட்களமாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே நிருமலமாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே போதகன சொரூபமானேன்
யான்றானே பூரணமாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே கேவலமாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே கெம்பீர சொரூபமானேன்
யான்றானே பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்தனுவாய். (மஎ)

யான்றானே சுககனமாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே சுத்தபர சொரூபமானேன்
யான்றானே திடசத்தா சொரூபமானேன்
யான்றானே திவ்வியமாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே சருவான்ம சொரூபமானேன்
யான்றானே சாந்தபர சொரூபமானேன்
யான்றானே யகண்டபர சொரூபனென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்தனுவாய். (மஅ)

யான்றானே யகந்தையிலாச் சொரூபமானேன்
யான்றானே யான்மாவாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே யிதந்தையிலாச் சொரூபமானேன்
யான்றானே யேகபர சொரூபமானேன்
யான்றானே மமதையிலாச் சொரூபமானேன்
யான்றானே மகத்தான சொரூபமானேன்
யான்றானே பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்தனுவாய். (மகூ)

யான்றானே சிந்தையிலாச் சொரூபமானேன்
யான்றானே சின்மாத்ர சொரூபமானேன்
யான்றானே தொந்தமிலாச் சொரூபமானேன்
யான்றானே துரியபர சொரூபமானேன்
யான்றானே பந்தமிலாச் சொரூபமானேன்
யான்றானே பராற்பரமாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே பரப்பிரம சொரூபனென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்தனாவாய். (உ௰)

யான்றானே சற்குருவாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே சற்சீட சொரூபமானேன்
யான்றானே யாவையுமாஞ் சொரூபமானேன்
யான்றானே யெவையுமிலாச் சொரூபமானேன்
யான்றானே யெங்குமுள சொரூபமானேன்
யான்யானா யிருக்கின்ற சொரூபமானேன்
யான்றானே யகண்டபர சொரூபனென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்தனாவாய். (உக)

யானென்று மறைவுமல தெரிவுமல்ல
யானென்றுஞ் சடமுமல சித்துமல்ல
யானென்று மொளியுமல விருளுமல்ல
யானென்று மொன்றுமல விரண்டுமல்ல
யானென்று முண்மையல வின்மையல்ல
யானென்று முணர்வுற்ற தெவையுமல்ல
யானென்று மகண்டபரப் பிரமமென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்தனாவாய். (உஉ)

யானென்றுந் தேகமல பொறியுமல்ல
யானென்று முயிருமல வுள்ளமல்ல
யானென்று மனதுமல மதியுமல்ல
யானென்றுஞ் சித்தமகங் காரமல்ல
யானென்று மவித்தையல மாயையல்ல
யானென்றுஞ் சீவபர சகமேயல்ல
யானென்று மகண்டபரப் பிரமமென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்தனாவாய். (உ௩)

எப்போதும் பரப்பிரமந் தனக்குவேறு
　யிலங்கியிடு மெப்பொருளுஞ் சுத்தப்பொய்யே
சற்போத சுககனமாம் பிரமமொன்றே
　சந்ததமுஞ் சலியாம லிருக்கும்வத்து
விப்பேத மெவையுமிலா தெவ்விடத்து
　மேகபரி பூரணமா யிருப்பதான
நிர்ப்பேத பரப்பிரம நானேயென்று
　நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து முத்தனுவாய். (உச)

அத்யந்த நிருமலமாம் பிரமமேநா
　னத்யந்த நிர்க்குணமாம் பிரமமேநா
னத்யந்த சற்கனமாம் பிரமமேநா
　னத்யந்த சிற்கனமாம் பிரமமேநா
னத்யந்த சுககனமாம் பிரமமேநா
　னத்யந்த சுத்தபரப் பிரமமேநா
னத்யந்த சாந்தபரப் பிரமநானென்
　றநவரதம் பாவித்து முத்தனுவாய். (உரு)

யானென்று மயலற்ற சொரூபமானேன்
　யானென்று மகத்தான சொரூபமானேன்
யானென்று மயலற்ற சொரூபமானேன்
　யானென்று மகண்டபர சொரூபமானேன்
யானின்று மெவ்வயுமிலாச் சொரூபமானேன்
　யான்முன்னு மெவையுமிலாச் சொரூபமானேன்
யானென்று மெவ்வயுமிலாச் சொரூபனென்றே
　யெப்போதும் பாவித்து முத்தனுவாய். (உசு)

இகழ்வறவே யிருக்கின்ற சொரூபமேநா
　னெப்போது மிலங்கியசிற் சொரூபமேநா
னகிலவுபா தியுமற்ற சொரூபமேநா
　னனைத்துக்கு மதீதபர சொரூபமேநான்
பகரவொணுப் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
　பரிபூன்ற மானபர சொரூபமேநா
னகமருவா வகண்டபர சொரூபநானென்
　றநவரதம் பாவித்து முத்தனுவாய். (உஎ)

ஆன்மாவுக் கயலாகத் தீர்த்தமில்லை
யான்மாவுக் கயலாகத் தானமில்லை
யான்மாவா மதிசுத்த தீர்த்தத்தின்கண்
ணான்மாவே யகமென்று தானஞ்செய்தே
யான்மாவா மகண்டபரா னந்தன்னை
யனிசமுநீ யாவலற வநுபவித்தவ்
வான்மாவாம் பரப்பிரம சொரூபமாக
வசஞ்சலமா யநவரத மமர்ந்துநிற்பாய். (உ௮)

ஆன்மாவுக் கயலாகப் புசிப்பதில்லை
யான்மாவே புசிக்கின்ற வத்துவெல்லா
மான்மாவுக் கயலாக வணுவுமில்லை
யான்மாவே யறிவுற்ற வத்துவெல்லா
மான்மாவே யகமென்று திடமாய்ப்பாவித்
தான்மசுக மடைந்துமிகத் திருத்திமேவி
யான்மாவா மகண்டபர சொரூபமாகி
யநவரத மசைவறவே யமர்திமைந்தா. (உ௯)

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாஞ் சகசிவாதி
யகிலமுமவ் வான்மாவுக் கயலேயல்ல
வான்மாவுக் கயலெனவே கண்டபோது
மாய்ந்திடினவ் வகண்டபர மான்மாவேயா
மான்மாநா னான்மாநா னான்மாவெல்லா
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமநானென்
றான்மாவா மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யநவரதம் பாவித்தவ் வடிவேயாவாய். (௩௰)

சத்தியமா யிருக்கின்ற வான்மாவேநான்
சகலமுமாய்த் தெரிகின்ற வான்மாவேநா
னித்தியமாய் நிலைபெற்ற வான்மாவேநா
னிர்க்குணமாய் நிறைந்தபர மான்மாவேநா
னித்துவித மெவையுமிலா வான்மாவேநா
னேகபரி பூரணமா மான்மாவேநா
னத்துவித மானபர மான்மாநானென்
றநவரதம் பாவித்து முத்தனாவாய். (௩௧)

இந்தவிதந் திடமான நிச்சயத்தோ
டேகபர பாவனையே செய்தேயத்தாற்
சிந்தையுறு விகற்பமெலாந் தீர்ந்துஞானஞ்
செறிந்ததனுற் சின்மாத்ர மாகிநிற்பாய்
சந்ததமா நிச்சயமே சொரூபநிட்டை
சார்வதனின் முந்தியதா மேதுவாகு
மந்தவுர நிச்சயமும் லயித்தபின்ன
ரயலறவே தான்ருனாய்ச் சுகிக்கலாமே. (கஉ)

அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
மகண்டபர பாவனையே யிங்குரைத்த
மகிமைமிகுந் திடமான நிச்சயங்காண்
மற்றந்த நிச்சயமே பழகாநின்ருே
ரிகன்மனதின் விகற்பமெலா மிழந்தெப்போது
மேகபர வடிவாகி யின்பஞ்சார்வர்
பகர்வதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
பகர்ந்தபடி கேட்டுணர்வோன் பரமேயாவன். (கக)

ஏகபரி பூரணமாய்ச் சராசரங்க
ளெவைக்குமதிட் டானமதாம் பரசிவத்தைச்
சாகைபல பேதத்தாற் பலவாம்வேதஞ்
சம்புவென்றும் விண்டுவென்றும் விரிஞ்சனென்று
மாகுபுரந் தரனென்று மனலனென்று
மழிக்கின்ற காலனென்று மனிலனென்றும்
பாகமுற மற்றுமுள வமரரென்றும்
பலவிதமா யங்கங்கே பகரலாகும். (கச)

பலவிதமாய்ப் பகர்கின்ற வேதவாக்கின்
பரமான தாற்பரியப் பொருளையெல்லா
மலைவறவே நன்ருக வாயுங்காலை
யநந்தவித வேதமுமே யகண்டமான
தகமைமிகு மேகபர சிவத்தைத்தானே
தாற்பரியப் பொருளாகச் சாற்றுமென்றே
யிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
கேகபர பாவனையே யிசைத்தானன்றே. (கரு)

வேறு.

தற்பதந்தனிற்கற்பிதமாகவே தயங்குகின்றசகமுதல்யாவையு
மற்பமின்றியசிற்பரமாகுமவ் வகண்டமானபரம்பொருளெனுஞ்
சொற்பமின்றிய பாவனைசெய்திடிற் சுத்தமாம்பரமாயிடலாமெனல்
சிற்பராநந்தத் தாண்டவமாடுஞ் சிற்சபேசனகண்டசொரூபமே. ()

இருபத்தைந்தாவது-அத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் உ௫-க்கு திருவிருத்தம் (சூ௱௫௰௧)

இருபத்தாறுவது.

அத்துவிதசொரூபத்தில் அபேதநிட்டையுரைக்கும்
அத்தியாயம்.

அன்னியமோ ரணுவுமிலா வகண்டத்தின்க
  ணத்யந்தந் தன்மயமா யிருக்குநிட்டை
தன்னையினக் கிவ்வோத்தி னிதாகசொல்வேன்
  சாற்றியவா தன்மயமாச் சுகித்திருப்பாய்
பன்னுமிவை வேதத்துஞ் சாத்திரத்தும்
  பற்றமிக வரிதாகுங் குய்யமாகும்
பின்னுமிவை தேவர்க்கும் யோகிகட்கும்
  பெறமிகவு மரிதாகும் பிரியமாமே. (க)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலனமின்றிச்
  சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச் சாந்தமாகி
யத்துவித பூரணமாம் பிரமத்தின்க
  ணலைமனதின் விகற்பங்க ளனைத்துந்தீர்ந்து
சித்தமது வேறறவே கலந்தொன்றாகிக்
  கீரசெல நியாயம்போற் சேர்ந்திருக்கை
புத்திரனே தன்மயமா நிட்டையென்று
  பூரணமா மறிஞரினாற் புகலலாகும். (உ)

வெகுவிதமாய்த் தோன்றியிடும் பேதமெல்லாம்
  விசாரிக்கி லொருகாலு மிலவேயில்லை
யகிலமுமே யான்மாவுக் கபின்னமான
  வகண்டபரப் பிரமமென்று மதுநானென்றுந்
தகமைமிகுந் திடமான நிச்சயத்தைத்
  தப்பாம லெப்போது மப்யாசித்தே
சகலமுமே யிகந்துபரப் பிரமத்தொன்றாய்ச்
  சந்ததமுந் தன்மயமாய்ச் சுகித்திருப்பாய். (௩)

விதம்விதமாய் விளங்கியவித் துவிதமெல்லாம்
விசாரிக்கி லெதனிடையி லிலாததாகுந்
திதமருவாக் காரியகா ரணங்களெல்லாந்
திலமளவு மெதனிடையி லிலாததாகு
மெதனிடையின் மனதுகலந் திருக்குங்காலே
யித்துவித பயமணுவு மிலாததாகு
மதன்மயமாய்த் துவிதபய மணுவுமின்றி
யசஞ்சலமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (ச)

எதனிடையிற் சங்கற்ப விகற்பமில்லை
யெதனிடையிற் சாந்தியிலை தாந்தியில்லை
யெதனிடையின் மனதுமிலை மதியுமில்லை
யெதனிடையின் மயலுமிலை துணிவுமில்லை
யெதனிடையிற் பாவமிலை யபாவமில்லை
யெதனிடையி லித்துவித வறிவேயில்லை
யதன்மயமாய்த் துவிதபய மணுவுமின்றி
யசஞ்சலமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (ரு)

எதனிடையிற் றேடமிலை குணமுமில்லை
யெதனிடைற் றுக்கசுக மெவையுமில்லை
யெதனிடையின் மோனமிலை வாக்குமில்லை
யெதனிடையிற் றுவந்துவமே தொன்றுமில்லை
யெதனிடையிற் றேகமக மெனலேயில்லை
யெதனிடையிற் றிரிசியமோ ரணுவுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (சு)

எதனிடையிற் காயிகமாஞ் செயலுமில்லை
யெதனிடையில் வாசிகமாஞ் செயலுமில்லை
யெதனிடையின் மானதமாஞ் செயலுமில்லை
யெதனிடையின் மற்றுமொரு செயலுமில்லை
யெதனிடையிற் பாவமற மெவையுமில்லை
யெதனிடையிற் பற்றுபல னணுவுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (எ)

எதனிடையிற் கற்பனையே யென்றுமில்லை
யெதனிடையிற் கற்பிப்போன் ஞானுமில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச முதிக்கவில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மிருக்கவில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மொடுங்கவில்லை
யெதனிடையி லெவையுமொரு காலுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (அ)

எதனிடையின் மாயையுடைத் தோற்றமில்லை
யெதனிடையின் மாயைசெயுஞ் செயலுமில்லை
யெதனிடையில் வித்தையிலை யவித்தையில்லை
யெதனிடையி லீசனிலை சீவரில்லை
யெதனிடையிற் சத்துமிலை யசத்துமில்லை
யெதனிடையிற் சகத்தோற்ற மிறையுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (கூ)

எதனிடையி லநேகவித வமரரில்லை
யெதனிடையி லிவருடைய சேவையில்லை
யெதனிடையிற் றிரிமூர்த்தி பேதமில்லை
யெதனிடையிற் றிரிமூர்த்தித் தியானமில்லை
யெதனிடையிற் பரமசிவ வடிவுமில்லை
யெதனிடையிற் பரமசிவத் தியானமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (ம)

எதனிடையிற் பாகமுறுங் கருமமில்லை
யெதனிடையிற் பத்தியிலை ஞானமில்லை
யெதனிடையிற் பற்றியிடும் பயனுமில்லை
யெதுவலது பரமபதந் தானுமில்லை
யெதனிடையிற் சாதனமே தொன்றுமில்லை
யெதனிடையிற் சாத்தியமோ ரணுவுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (மக)

எதனிடையி லாக்கைபொறி யுயிர்களில்லை
யெதனிடையின் மனதுமதி சித்தமில்லை
யெதனிடையி லகங்கார மவித்தையில்லை
யெதனிடையி லவையினபி மானியில்லை
யெதனிடையிற் சமட்டியிலை வியட்டியில்லை
யெதனிடையிற் சம்சார லேசமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யசுவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰உ)

எதனிடையிற் காமமொடு கோபமில்லை
யெதனிடையி லுலோபமொடு மோகமில்லை
யெதனிடையின் மச்சரமு மதமுமில்லை
யெதனிடையின் மற்றமனத் துகளுமில்லை
யெதனிடையிற் பந்தமெனு மயலுமில்லை
யெதனிடையின் மோட்சமெனு மயலுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யசுவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௩)

எதனிடையி லாதியிலை யந்தமில்லை
யெதனிடையி லடிநடுவு முடிவுமில்லை
யெதனிடையிற் றலமுமிலை தெய்வமில்லை
யெதனிடையிற் றுனமிலை தருமமில்லை
யெதனிடையிற் காலமிலை தேசமில்லை
யெதனிடையிற் காண்கின்ற வத்துவில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யசுவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௪)

எதனிடையிற் சாதனமோர் நான்குமில்லை
யெதனிடையிற் சற்குருநற் சீடனில்லை
யெதனிடையில் வேறுபடா ஞானமில்லை
யெதனிடையில் விளங்கியிடு ஞானியில்லை
யெதனிடையி லுபயவித முத்தியில்லை
யெதனிடையி லொருகாலு மென்றுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யசுவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௫)

எதனிடையில் வேதமுத னூலுமில்லை
யெதனிடையில் விசாரிக்கும் புருடனில்லை
யெதனிடையிற் சங்கைசமா தானமில்லை
யெதனிடையிற் சாதிக்கும் பட்சமில்லை
யெதனிடையிற் றள்ளியிடும் பட்சமில்லை
யெதனிடையிற் றன்னையலா தெவையுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௬)

எதனிடையிற் செய்கின்ற வாதமில்லை
யெதனிடையிற் செயாபசெய மெவையுமில்லை
யெதனிடையில் வாச்சிய வாசகமுமில்லை
யெதனிடையில் வசனிக்கும் வாக்குமில்லை
யெதனிடையிற் சீவபர பேதமில்லை
யெதனிடையிற் செறியுமுபா திகளுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௭)

எதனிடையிற் சிரவணமே யாதியில்லை
யெதனிடையிற் செறிகின்ற சமாதியில்லை
யெதனிடையிற் சசாதீய பேதமில்லை
யெதனிடையில் விசாதீய பேதமில்லை
யெதனிடையிற் சுகதமெனும் பேதமில்லை
யெதனிடையிற் சொற்பொருள்க ளெவையுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௮)

எதனிடையி னரகபய மணுவுமில்லை
யெதனிடையிற் சுவர்க்கசுகந் தானுமில்லை
யெதனிடையி லயன்முதலோ ருலகமில்லை
யெதனிடையி லங்குபெறும் பேறுமில்லை
யெதனிடையிற் பின்னுமுள வுலகுமில்லை
யெதனிடையிற் பிரமாண்ட மெவையுமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௯)

எதனிடையிற் பொருந்தியிடும் பூதமில்லை
யெதனிடையிற் பௌதிகமோ ரணுவுமில்லை
யெதனிடையின் மமதையிலை யகந்தையில்லை
யெதனின்மனோ ராச்சியமோ ரணுவுமில்லை
யெதனிடையிற் சங்கமெனுந் தோடமில்லை
யெதனிடையிற் சற்றுமொரு விகற்பமில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உ௰)

எதனிடையின் மூன்றுவித தேகமில்லை
யெதனிடையின் மூன்றுவித வவத்தையில்லை
யெதனிடையின் மூன்றுவித சீவரில்லை
யெதனிடையின் மூன்றுவித தாபமில்லை
யெதனிடையி லைந்துவித கோசமில்லை
யெதனிடையி லவையினபி மானியில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உக)

எதனிடையி லறிவுற்ற பொருளேயில்லை
யெதனிடையி லாவரண சத்தியில்லை
யெதனிடையில் விதம்விதமாம் பேதமில்லை
யெதனிடையில் விட்சேப சத்தியில்லை
யெதனிடையிற் பின்னுமுள சத்தியில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மயலேயில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உஉ)

எதனிடையிற் கரணமெலா மிலாததாகு
மெதனிடையிற் கர்த்தாவு மிலாததாகு
மெதனிடையி னிரதிசயா நந்தந்தோன்று
மெதுதானே நிச்சலமா நிலைமையாகு
மெதனையறிந் தடைகின்றோ ரொன்றுமீளா
ரெதுவானோர் பவபந்த மென்றுமேவா
ரதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உங)

எதனையறிந் தனவரதஞ் சுகிப்போருக்கிங்
கெச்சுகமுந் தற்சுகமா யிலங்காநிற்கு
மெதையகமென் றதிடமா யறிந்தபின்ன
ரெள்ளளவு மன்னியமே யிலாததாகு
மெதையகமென் றதிடமா யறிந்ததாலே
யெவ்விதமாஞ் சீவருமே முத்தராவ
ரதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உச)

எதையகமென் றதிடமா யறிந்தான்மற்று
மெள்ளளவு மிதரத்தை யறியவேண்டா
மெதையகமென் றதிடமா யறிந்ததாலே
யாவையுமே யெப்போது மறிந்ததாகு
மெதையகமென் றதிடமா யறிந்ததாலே
யெச்செயலுஞ் செய்துமுடிந் ததுவேயாகு
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உரு)

எதனையகம் பிரமமெனு நிச்சயத்தா
லிடரறவே யெளிதாக வடையலாகு
மெதனிடையந் நிச்சயமுஞ் சாந்தமாறு
லேகபரி பூரணவா நந்தந்தோன்று
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங்காலை
யிணையற்ற நிரதிசய திருத்திமேவு
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உசு)

எதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங்காலை
யெத்துயரு மெள்ளளவு மிலாததாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங்காலை
யானீயு மற்ருரு மிலாததாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங்காலை
யிப்பேதம் யாவையுமே யிலாததாகு
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உஎ)

எதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங்காலே
யிருமையறத் தான்ருனு யிருக்கலாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங்காலே
யெள்ளளவுந் தனக்கயலே யிலாததாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங்காலே
யிணையற்ற வாநந்த மொன்றேதோன்று
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவுமின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உஅ)

எதுதானே யகண்டசதா காரமாகு
மெதுதானே யகண்டசிதா காரமாகு
மெதுதானே யகண்டசுகா காரமாகு
மெதுதானே யத்துவிதா காரமாகு
மெதுதானே யான்மாவுக் கபின்னமாகு
மெதுதானே யகண்டபரப் பிரமமாகு
மதுதானே நானென்னு நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (உகூ)

எதுதானே யானுகு நீயுமாகு
மெதுதானே மற்றுமுளோ ராருமாகு
மெதுதானே யகிலவதிட் டானமாகு
மெதுதானே யணுவுமிலா தேகமாகு
மெதுதானே யத்யந்த சுத்தமாகு
மெதுதானே யகண்டபரி பூன்றமாகு
மதுதானே நானென்னு நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௩௰)

எதனிடையில் விருத்தியெலா மிலாததாகு
மெதனிடையில் வேறணுவு மிலாததாகு
மெதனிடையி லகந்தையெலா மடங்கலாகு
மெதனிடையி லாசையெலா மழிந்தேபோகு
மெதனிடையின் மனதுமுதன் மரிப்பதாகு
மெதனிடையின் மயக்கமெலா நசிப்பதாகு
மதுவகமென் றநிதிடமா நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௩௧)

எதனிடையிற் றேகமுதற் றெரியாதாகு
மெதனிடையிற் கிரிசியமே திகழாதாகு
மெதனிடையிற் சித்தமுமே மரித்துப்போகு
மெதனிடையிற் சீவனுமே கலந்ததாகு
மெதனிடையி னினைவெவையும் லயித்துப்போகு
மெதனிடையி னிச்சயமு நசித்ததாகு
மதுவகமென் றதிதிடமா நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (கூஉ)

எதனிடையிற் றியானமெலாம் லயிப்பதாகு
மெதனிடையில் யோகமெலா மிறப்பதாகு
மெதனிடையி லஞ்ஞான மரிப்பதாகு
மெதனிடையில் ஞானமுமே நசிப்பதாகு
மெதனிடையில் விவகார மிலாததாகு
மெதுதானே பரமார்த்த நிலைமையாகு
மதுவகமென் றதிதிடமா நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (கூக)

எதனிடையிற் கலந்திடுவோன் சுகமேசார்வ
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் றுயரோமேவா
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோ னெவையுங்காணு
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் பிறப்பேசாரா
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் பிரிவேமேவா
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் பரமேயாவ
னதுவகமென் றதிதிடமா நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (கூச)

எதுசாட்சாத் பரப்பிரம சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் பரமசிவ சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் பரிசுத்த சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் பரமபத சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் பிரஞ்ஞான சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் பரதத்வ சொரூபமாகு
மதுதானே யகமென்னு நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (கூரு)

எதுசாட்சாத் சுத்தபர சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் சுககனமாஞ் சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் சூட்சபர சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் சுயஞ்சோதி சொரூபமாகு
மெதுசாட்சா தத்துவித சொரூபமாகு
மெதுசாட்சா தகண்டார்த்த சொரூபமாகு
மதுதானே யகமென்னு நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (கசு)

எதுசாட்சாத் சத்தியமாஞ் சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாந் சாந்தபர சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் நித்தியமாஞ் சொரூபமாகு
மெதுசாட்சாத் நிர்க்குணமாஞ் சொரூபமாகு
மெதுசாட்சா தான்மாவாஞ் சொரூபமாகு
மெதுசாட்சா தகண்டபர சொரூபமாகு
மதுதானே யகமென்னு நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (கஎ)

எதுதானே விவகாரத் தனைத்துமாகு
மெதுதானே பரமார்த்தத் தணுவுமாகா
தெதுதானே சத்தியசிற் சுகமேயாகு
மெதுதானே சந்ததமுஞ் சாந்தமாகு
மெதுதானே தனக்கனிய மலாததாகு
மெதுதானே தானேகந் தனித்திருக்கு
மதுதானே யகமென்னு நிச்சயத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (கஅ)

இந்தவிதந் தன்மயமா நிட்டைதன்னை
யிருமையற நிதாகநினக் கிசைக்கலானேன்
சந்ததமு மிடையறவே பழகாநின்ற
சலனமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தா
லந்தவித நிட்டைதனை யடைந்தவற்று
லநவரத மாநந்த மநுபவிப்பாய்
பிந்தியொரு காலத்தும் பவத்தின்றுன்பம்
பிரமமய மானினக் கிலவேயில்லை. (கக)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயெல்லாஞ்
சந்ததமு மதுநானென் றப்யாசிக்குஞ்
சுத்தபர வாதனையான் மலினமாகச்
சொல்லியிடும் வாதனைக ளனைத்துந்தள்ளிப்
புத்திரனே பின்பதையு மிழந்தெப்போதும்
பூரணமா யிருப்பதுவா நிட்டைமேவி
யத்துவித பரப்பிரம மயமேயாகி
யகண்டமதா யிருப்பதுவா முத்திசார்வாய். (சும)

சொலுமலின வாதனையு மனத்தின்றன்மஞ்
சுத்தபர வாதனையு மனதின்றன்ம
மலையுமொரு வாதனையும் பரத்துக்கில்லை
யாதலினு லம்மயமா நிட்டைசார்ந்து
மலினமெனச் சுத்தமென மதிக்கப்பட்ட
மனதுடைய வாதனைக ளொன்றுமின்றிச்
சலனமிலாச் சிலைபோலுங் காட்டம்போலுஞ்
சற்றேனுஞ் சலியாமற் சுகித்திருப்பாய். (சுக)

அகண்டபர பாவனையே செய்தவற்று
லன்னியமா நினைவெவையு மறந்தபின்னர்
புகன்றபர பாவனையு மறந்தெப்போதும்
பூரணமாம் பரப்பிரம மயமேயாவாய்
செகந்தனிலே யெந்தமகா பாவியேனுஞ்
செப்பியிடு மிப்பொருளைக் கேட்டுணர்ந்தா
லகந்தனிலே யுள்ளமகா பாவமெல்லா
மழிந்தன்றே னகண்டபர வடிவேயாவன். (சுஉ)

எல்லையிலா வேதமெலாஞ் சித்தசுத்திக்
கேதுவதா முபாசனையை முன்பங்கங்கே
சொல்லியதாற் சித்தத்தின் சுத்தியுற்றோர்
சுகமாக மோட்சநிலை சார்வதற்கே
யல்லலிலா வானந்த கனமேயான
வகண்டபரி பூரணமாம் பரசிவத்திற்
கல்லெனவே யசையாமற் கலந்திருக்குங்
களங்கமிலா நிட்டையினைக் காட்டிற்றன்றோ. (சுங)

ஆதலினு லறிவதெலாஞ் சிவமேயென்று
மச்சிவமே நானென்றும் பழகப்பட்ட
சாதகமா முபாசனையாற் சித்தசுத்தி
சார்ந்ததனுற் றன்மயமா நிட்டைகூடிப்
பேதமிலா மோட்சநிலை பெறலாமிங்கே
பேசியது சத்தியமே யென்பதாகப்
போதமுற ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பூரணமா நிட்டையினைப் புகன்றான்மன்னோ. (சச)

வேறு.

சச்சிதாநந்த மாகியவத்துவே சந்ததம்மக மென்றுபுரிந்திடு
நிச்சயந்தனி னுலதிலேகமாய் நிற்பதாகிய தன்மயநிட்டையாற்
றுச்சமாம்பவ பந்தம்விடுத்துடன் றூயமுத்தி யடைந்திடலாமென
வுச்சவாநந்தத் தாண்டவமாடுகம் முத்தமேச னகண்டசொரூபமே.

இருபத்தாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் உசு-க்கு திருவிருத்தம் (௲௨அசு)

இருபத்தேழாவது

சுத்தசொருபாநு சந்தானத்தாற் சாந்தியுளாக்தும்.

அத்தியாயம்.

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமமாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லுள்ளதென்று
மித்துவித மெள்ளளவு மில்லையென்று
மிவ்விதமாம் பொருளைநினக் கின்னஞ்சொல்வே
னுத்தமமா மிப்பொருளை யொருகாலேனு
முள்ளபடி யுரமாகக் கேட்டுணர்ந்தோ
னத்துவித பரப்பிரம மாத்ரமாகி
யகண்டபர மோட்சத்தை யடைவனன்றே. (க)

சத்தியமாய்ச் சமமாகிச் சாந்தமாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சுபாவமாகி
நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிமலமாகி
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிருவிகற்ப
சித்துருவாய்ச் செறிந்தபரப் பிரமமொன்றே
சிதையாம லெப்போது மிருக்கும்வத்து
வத்துவித பூரணமாம் பிரமத்துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவேயில்லை. (உ)

தொந்தமுறுந் துவிதமொருக் காலுமில்லை
தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பரமேயாகும்
பந்தமுதற் பலவிதமாம் பகுப்பேயில்லை
பார்க்கின்ற பார்வையெலாம் பரமேயாகுஞ்
சந்தமுஞ் சகலமுமே சற்றுமில்லை
சகலமெனக் காண்பதெலாம் பரமேயாகு
மந்தமிலா வகண்டேக ரசமேயான
வப்பரம மகமெனவே யநுசந்திப்பாய். (௩)

தேகமுத லொருபொருளு மென்றுமில்லை
திரியமாய்த் தெரிவதெலாம் பரமேயாகும்
போகமுத லொருபொருளு மென்றுமில்லை
புலமுறவே காண்பதெலாம் பரமேயாகும்
மோகமுத லொருபொருளு மென்றுமில்லை
முன்னிலையாய்க் காண்பதெலாம் பரமேயாகு
மாகுமய லணுவுமிலா தகண்டமான
வப்பரம மகமெனவே யநுசந்திப்பாய். (௪)

சத்தியஞா னாநந்த சொரூபமேநான்
சலனமிலாச் சுத்தபர சொரூபமேநான்
நித்தியநிட் களமான சொரூபமேநா
னிரஞ்சனமாய் நிறைந்தபர சொரூபமேநா
னித்துவித மெவையுமிலாச் சொரூபமேநா
னேகபரி பூரணமாஞ் சொரூபமேநா
னத்துவித மானபர சொரூபநானென்
றயலறவே யநவரத மநுசந்திப்பாய். (௫)

பேதமிலாச் சத்தான சொரூபமேநான்
பிறங்கியிடுஞ் சித்தான சொரூபமேநான்
ஏதமிலா வாநந்த சொரூபமேநான்
கேவலமாஞ் சாந்தபர சொரூபமேநான்
சாதிகுல மெவையுமிலாச் சொரூபமேநான்
சம்சார லேசமிலாச் சொரூபமேநா
னாதியிலா வகண்டபர சொரூபநானென்
றயலறவே யநவரத மநுசந்திப்பாய். (௬)

சூக்குமமாய்ச் செறிந்தபர சொரூபமேநான்
சுத்தபர மாநந்த சொரூபமேநான்
றூக்குமொரு பற்றுமிலாச் சொரூபமேநான்
றுன்றுனுய்த் தனித்தபர சொரூபமேநா
னீக்கமற நிறைந்தபர சொரூபமேநா
னிகிலபரி பூரணமாஞ் சொரூபமேநா
னூக்கைமுத லுபாதியிலாச் சொரூபநானென்
றயலறவே யநவரத மநுசந்திப்பாய். (எ)

சருவமுமாய்த் தெரிகின்ற சொரூபமேநான்
சருவமெனுஞ் சொலவுமிலாச் சொரூபமேநா
னிருமலமாய் நிகழ்கின்ற சொரூபமேநா
னித்தியவிஞ் ஞானகன சொரூபமேநான்
சுருதிமுதற் ககோசரமாஞ் சொரூபமேநான்
சுத்தபரப் பிரமமெனுஞ் சொரூபமேநா
னிருமையிலா வேகபர சொரூபநானென்
றிடையறவே யெப்போது மநுசந்திப்பாய். (அ)

சனனமுதற் சட்பாவ விகாரமின்றிச்
சந்ததமுஞ் சின்மாத்ர சொரூபமாகி
மனதுமுதற் கெட்டாத வத்துவாகி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவுமின்றிப்
பனுவியிடு மீசத்வ சீவத்வங்கள்
பற்றியிடா வகண்டபரப் பிரமந்தானே
யநவரத மகமெனவே யிடைவிடாம
லத்யந்த வாதரவோ டநுசந்திப்பாய். (கூ)

ஓதியிடு முடன்மூன்று மவத்தைமூன்று
முறைத்தவவற் றபிமானி மூன்றுமின்றிச்
சாதிகுல முதலியதா முபாதித்தன்மஞ்
சற்றுமொரு காலத்தும் பற்றாதாகி
வேதமுதற் பலவிதமாஞ் சாத்திராதி
விளக்கியிடும் விபுவான வறிவாய்நின்ற
வேதமிலா வகண்டபரப் பிரமந்தானே
யெப்போது மியானெனவே யநுசந்திப்பாய். (ய)

ககனமுதற் கற்பிதமாய்த் தோன்றுகின்ற
காரியகா ரணமான சகத்தேயில்லை
யகருசக சிருட்டிமுதற் செய்யாநின்ற
பதுமசனே முதலியமும் மூர்த்தியில்லை
வெகுவிதமா யங்கங்கே விளங்காநின்ற
வேறுபடும் வாச்சியவா சகமேயில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந்திப்பாய். (௰௧)

தக்கசெய மபசெயமற் றெவையுமில்லை
சாருமிலா பரலாப மெவையுமில்லை
துக்கசுகந் துதிநிந்தை யெவையுமில்லை
துவிதமிலை யத்துவிதந் தானுமில்லை
முக்குணமு மதன்செயலு மெவையுமில்லை
மூலமதா மஞ்ஞானந் தானுமில்லை
யக்கரமாம் பரப்பிரம மனைத்துமென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந்திப்பாய். (௰௨)

காலமுதற் கற்பனையே யிலாமையாலே
காண்கின்ற காட்சிமுத லிருப்பதெங்கே
தூலமுதற் காத்திரமே யிலாமையாலே
தொடர்கின்ற பவபந்த மிருப்பதெங்கே
மூலமதா மஞ்ஞான மிலாமையாலே
முளைக்கின்ற வதன்செய்கை யிருப்பதெங்கே
யாலயமாம் பரப்பிரம மனைத்துமென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந்திப்பாய். (௰௩)

சஞ்சலமா மானதமே யிலாமையாலே
சங்கற்ப விகற்பங்க ளிருப்பதெங்கே
பஞ்சமகா பூதமுமே யிலாமையாலே
பலவிதமாம் பௌதிகமிங் கிருப்பதெங்கே
தஞ்சமெனுந் தேவதையே யிலாமையாலே
தான்செய்யும் பூசைமுத லிருப்பதெங்கே
யஞ்சனமில் பரப்பிரம மனைத்துமென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந்திப்பாய். (௰௪)

சித்தமுறும் விருத்திகளே யிலாமையாலே
செகமுதலின் சிந்தனையிங் கிருப்பதெங்கே
புத்தியெனு நாமமுமே யிலாமையாலே
பொருட்களுணர் நிச்சயமிங் கிருப்பதெங்கே
யித்துவித மெள்ளளவு மிலாமையாலே
யேகமென வியம்புதலு மிருப்பதெங்கே
யத்துவித பரப்பிரம மனைத்துமென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந்திப்பாய். (௰௫)

இங்கற்ப வகங்கார மிலாமையாலே
யானெனதென் றெண்ணந்தா னிருப்பதெங்கே
சங்கற்பம் யாவையுமே யிலாமையாலே
சரீரமுதற் ரோற்றந்தா னிருப்பதெங்கே
பொங்குற்ற பொறிகளெலா மிலாமையாலே
புலனென சத்தாதி யிருப்பதெங்கே
யெங்குற்ற வெப்பொருளும் பிரமமென்று
மிதுதானே யானென்று மநுசந்திப்பாய். (௰௬)

சருவமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பிரம நானேயென்று
மிருமையிலாப் பாவனையே யிடைவிடாம
லெப்போது முயற்சியுடன் செய்தவற்றூன்
மருவியவிவ் வுலகமெலா முண்மையென்று
மற்றிந்தத் தேகாதி நானேயென்று
மொருமையிலா விபரீத மொழித்தெப்போது
முணர்வுருவாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (௰௭)

சருவமுமே பரப்பிரமஞ் சத்தியந்தான்
சந்ததமு மதுவேநீ சத்தியந்தான்
பரவியவிவ் வர்த்தத்திற் சங்கையில்லை
பரமசிவன் றன்னுணை பரமார்த்தந்தா
னரியவனே யாதலினு னீயெப்போது
மகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
மொருமைதரும் பாவனையே செய்தவற்று
லுணர்வுருவாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (௰௮)

அகண்டபர மோட்சத்தை யடைவதற்கிங்
கதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயந்தான்
செகந்தனிலே முக்கியகா ரணமாமைந்தா
செப்பியது சத்தியமே சங்கையில்லை
புகன்றருளுஞ் சற்குருவின் வசனத்தாலும்
பூரணமாய்ப் பழகியதன் பழக்கத்தாலு
மகந்தனிலே யகம்பிரம நிச்சயந்தா
னதிதிடமா மற்றதனுன் மோட்சம்பேறும். (௰௯)

ஆதலினு லகம்பிரம நிச்சயந்தா
னதிதிடமாய் மோட்சநிலை யடையுமட்டு
மேதமிலா வென்னுடைய வாக்கியத்தா
லெப்போது மெவ்வளவு மிடைவிடாமற்
பேதமிலா வகம்பிரம நிச்சயத்தைப்
பிரியமுடன் றிடமாக வப்யாசித்து
வீதலுறும் விகற்பமெலா மிகந்தெப்போதும்
வேறுபடா மோட்சநிலை மேவுவாயே. (உ௰)

யான்றனே யெவைக்குமதிட் டானமானேன்
யான்றனே யாவையுமா யிலங்காநின்றேன்
யான்றனே யெவையுமிலா தேகமானேன்
யான்றனே யாவர்க்கு மான்மாவானேன்
யான்றனே யகண்டபரப் பிரமமானேன்
யான்றனே யத்துவித சொரூபமானேன்
யான்றனே யானுக விருப்போனென்னு
மேகபர பாவனையாற் சாந்தனுவாய் (உக)

யான்றனே யறிவான சொரூபமானேன்
யான்றனே யாநந்த சொரூபமானேன்
யான்றனே யழிவற்ற சொரூபமானேன்
யான்றனே யகண்டபர சொரூபமானேன்
யான்றனே யேகபர சொரூபமானேன்
யான்றனே யிதரமிலாச் சொரூபமானேன்
யான்றனே யானன சொரூபமென்னு
மேகபர பாவனையாற் சாந்தனுவாய். (உஉ)

பரமசிவன் றிருவுருவ மானேனனே
 பரமசிவ பூசனையு மானேனனே
யரியுடைய திருவுருவு மானேனனே
 யவ்வரியின் பூசனையு மானேனனே
விரவுவிதி திருவுருவு மானேனனே
 விதம்விதமா மெய்ப்பொருளு மானேனனே
யிருமையிலாப் பரப்பிரம மானேனனென்
 றேகபர பாவனையாற் சாந்தனுவாய். (உக)

சுரரசுரர் மானிடரு மானேனனே
 சூழல்கின்ற திரியக்கு மானேனனே
பிரிவுபெறு முலகமெலா மானேனனே
 பிரமாண்ட கோடிகளு மானேனனே
சரமசர மெய்ப்பொருளு மானேனனே
 சகசிவ பரங்களெலா மானேனனே
யிருமையிலாப் பரப்பிரம மானேனனென்
 றேகபர பாவனையாற் சாந்தனுவாய். (உஉ)

இதுவெனவே தெரிவதுவு மானேனனே
 யானீயாய்த் தெரிவதுவு மானேனனே
யதுவெனவே தெரிவதுவு மானேனனே
 யன்னியமாய்த் தெரிவதுவு மானேனனே
யெதுவெதுவாய்த் தெரிவதுவு மானேனனே
 யெப்போது மெல்லாமு மானேனனே
யதிசயமாம் பரப்பிரம மானேனனென்
 றகண்டபர பாவனையாற் சாந்தனுவாய். (உ௫)

சித்தமுதற் றிரிசியமு மானேனனே
 சின்மயமாந் திருக்குருவு மானேனனே
புத்தியுறும் விருத்தியெலா மானேனனே
 பொருந்துமதன் விடயமெலா மானேனனே
யித்துவித பேதமெலா மானேனனே
 யில்லதுள தென்பதெலா மானேனனே
யத்துவித பரப்பிரம மானேனனென்
 றகண்டபர பாவனையாற் சாந்தனுவாய். (உ௬)

ஒருபொருளு மொருகாலுஞ் ஜெனிக்கவில்லை
யொருகாலுஞ் ஜெனியாதிங் கிருப்பதெங்கே
விரிவுறவே ஜெனியாது மற்றிராதும்
வீதலடைந் திடுமென்ன விளம்பலெங்கே
யரியவனே யாதலினு லகண்டமான
வத்துவித பிரமத்துக் கயலேயில்லை
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சலியாத பாவனையாற் சாந்தனுவாய். (உ௭)

எப்பொருளு மெங்கேனு மிருக்குமாகி
லிவ்விதமா யிஃதுளதென் றியம்பல்வேண்டுஞ்
சிற்பொருளே யன்றியொரு பொருளுமென்றுஞ்
சிறிதுமிலாத் தன்மையினு லியம்புதற்கிங்
கற்பமுமே யிடமில்லை யாதலாலே
யகண்டபரப் பிரமவடி வானவென்னிற்
சொற்பொருளோ ரணுவுமிலை யென்றெப்போதுஞ்
சும்மாவே யிருந்துமிகச் சாந்தனுவாய். (உ௮)

சலமனதே யொருகாலு மிலவேயில்லை
சார்மனதின் விகற்பங்க ளிருப்பதெங்கே
திலமளவு மொன்றுமொருகாலுமில்லை
திகழ்வதெலா மகண்டபர மானநானென்
றலைவில்பர பாவனையால் விகற்பமெல்லா
மழிந்தவுட னசைவற்றே ரயலுமற்றுச்
சொலன்மருவாச் சுத்தபர சொரூபமாகிச்
சும்மாவே யிருந்துமிகச் சாந்தனுவாய். (உ௯)

அகிலமுமே பிரமமதா மதுவேநானு
மகண்டபரி பூரணமாம் பரநானிங்ங
னிகழுபல பேதமிலாப் பரநானென்னு
நிரதிசயா நந்தபர நானேயென்னு
மகிழ்வுதரும் பாவனையு மறந்தெப்போது
மனவாக்குக் கெட்டாத வத்துவான
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூபமாகிச்
சும்மாவே யிருந்துமிகச் சாந்தனுவாய். (௩௰)

படருமகம் விருத்திக்கு விடயமான
பலவிதமாந் துவிதமொரு காலுமில்லை
தொடருமிதம் விருத்திக்கு விடயமான
துவிதமுமே யொருகாலு மிலவேயில்லை
சடமருவாச் சின்மயமாம் பிரமமொன்றே
சந்ததமு முளதென்று மதுநானென்றுந்
திடமருவு மநுபூதி யடைந்தெப்போதுந்
தியங்காது மிகவுமுப சாந்தனுவாய். (௩.௧)

சிரவணமுஞ் சிந்தனையுஞ் சிறிதுமில்லை
செய்கின்ற தியானமில்லை சமாதியில்லை
விரவிலய விட்சேப கஷாயமில்லை
விளங்கிரசா சுவாதமில்லை வேறொன்றில்லை
சருவமுமே சன்மயமாம் பிரமமென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பிரம நானேயென்று
மிருமையிலா வநுபூதி யடைந்தெப்போது
மியங்காது மிகவுமுப சாந்தனுவாய். (௩.௨)

சகலமுமே பிரமமெனு நிச்சயத்தாற்
சகமுதலீ துண்மையெனும் பிராந்திநீங்குந்
திகழ்பிரம நானென்னு நிச்சயத்தாற்
றேகமுத னென்னும் பிராந்திநீங்குந்
தருமகனே யாதலினு லெல்லாமென்றுந்
தற்பிரமந் தானென்று மதுநானென்றும்
வெருவிடமா மநுபூதி யடைந்தெப்போதும்
வேறறவே மிகவுமுப சாந்தனுவாய். (௩.௩)

மருவியிடுஞ் சீவனில்லை யீசனில்லை
மாயையில்லை யவித்தையில்லை மற்றொன்றில்லை
யிருமையெனு மித்துவித மெவையுமில்லை
யாவைக்கு மூலமதாம் பகுதியில்லை
யொருபொருளு மொருகாலு மிலவேயில்லை
யுள்ளதெலா மேகபரப் பிரமமென்றும்
பிரமமதே நானென்று மநுபவத்தைப்
பெற்றதனாற் பரமவுப சாந்தனுவாய். (௩.௪)

புத்தியிலை சித்தமிலை மனதுமில்லை
  புகலுமகங் காரமிலை பூதமில்லை
சத்தமிலை பரிசமிலை ரூபமில்லை
  சார்கின்ற விரதமிலை கந்தமில்லை
பத்தியிலை ஞானமிலை கருமமில்லை
  பந்தமிலை மோட்சமிலை பகுப்பேயில்லை
யத்துவித பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
  யதுநானென் றறிவுற்றம் மயமேயாவாய். (௧௫)

முத்தனிலை பெத்தனிலை சுத்தனில்லை
  மூடனிலை விவேகியிலை ஞானியில்லை
யுத்தமனுங் குரவனிலை சீடனில்லை
  யோதியவான் மானுன்ம விவேகமில்லை
வித்தரமாந் தியானமிலை யோகமில்லை
  விதம்விதமாம் யோகாங்கந் தானுமில்லை
யத்துவித பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
  யதுநானென் றறிவுற்றம் மயமேயாவாய். (௧௬)

பதம்பதமாய்ச் சொல்லியிடு நாமமில்லை
  பதார்த்தமெனத் தோற்றியிடு முருவமில்லை
விதம்விதமாய் விளங்கியவெப் பொருளுமில்லை
  விரிந்தசக சிவபர மெவையுமில்லை
சுதந்தரமா யொருகாலு மொன்றுமின்றிச்
  சுத்தமதா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே
விதந்தவிரா தப்பிரம நானேயென்னு
  நிலைபெற்ற ஞானத்தான் முத்தனுவாய். (௧௭)

இல்லையென வியம்பியிடும் பொருளுமின்றி
  யிங்குளதென் றியம்பியிடும் பொருளுமின்றிச்
சொல்லியிடுஞ் சொற்பொருளோ ரணுவுமின்றிச்
  சும்மாவே யிருந்துமகா மௌனியாகி
யல்லலிலா வகண்டபரா னந்தமேவி
  யநாதிபவ துக்கங்க ளனைத்துந்தீர்த்துக்
கல்லெனவே திடமான பரஞானத்தாற்
  கற்பனையோ ரணுவுமிலா முத்திசார்வாய். (௧௮)

அறிவுற்ற தனைத்துக்கு மதீதமாகி
யறுபத்து நான்குகலைக் கதீதமாகிச்
செறிவுற்ற கலைக்கெல்லாஞ் சாரமாகிச்
சின்மாத்ர வடிவாகிச் செயலொன்றின்றிக்
கறையற்றுக் குணமற்றுக் குற்றமற்றுக்
காண்கின்ற கற்பனைக ளனைத்துமற்று
நிறைவுற்ற நிச்சலமாம் பரஞானத்தா
னிர்ப்பயமாய் நிற்கின்ற முத்திசார்வாய். (௩௯)

சுருக்கமுறச் சொல்லியிடும் பொருளைக்கேளாய்
சொன்னதெலாம் பரப்பிரம சொரூபமேயாம்
நெருக்கமுறுஞ் சொரூபமதே நீயுநானு
நிகிலருமா நிதாகவிதி லையமில்லை
யிருக்குமுதன் மறைமுடியின் பொருளுமீதே
யெமதீச னெமக்கருளும் பொருளுமீதே
தருக்கமுட னுறுதியிடும் பொருளுமீதே
தத்துவஞா னிகளுணரும் பொருளுமீதே. (௪௰)

தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பரமேயென்றுந்
துவிதமிலா வப்பரம நானேயென்றுஞ்
சாற்றியவிவ் வர்த்தத்திற் சங்கையில்லை
சம்புபதந் தன்னாணை சத்தியந்தான்
போற்றியவிவ் வர்த்தத்தைச் சிரத்தையோடே
புரையறவே நித்தியமுங் கேளாநின்றோர்
வேற்றுமையில் சின்மாத்ர சொரூபமான
விமலபர வடிவாகி முத்தராவர் (௪௧)

சாதனமோர் நான்குமுள வதிகாரிக்குச்
சாற்றியவிவ் வர்த்தத்தைக் கருணையாலே
மாதவநீ புகல்வாயேன் மற்றன்னோனு
மகத்தான பரப்பிரம ஞானமேவி
யேதமுறும் பவதுக்க மனைத்துந்தீர்ந்திங்
கிணையற்ற பரப்பிரமா நந்தமுற்றுப்
பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாவன்
பேசியதிற் சந்தேக மணுவுமில்லை. (௪௨)

இரவிமுதற் சோதியினால் விலக்கவொண்ணா
விதயவிருண் மிகுந்தவெறு மூடனேனு
நிருமலமா மிப்பொருளை நித்தமாக
நியமமுடன் கேட்டபடி படிப்பானாகிற்
பரமசிவ கருணையினான் மற்றன்னோனும்
பரஞான சோதியினை யடைந்தேயத்தா
விருதயமா ரஞ்ஞான விருளைநீக்கி
யேகபர சிவவடிவாய் முத்தனாவன். (௬௩)

புத்திரனே வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன
பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருந்தினோர்க்கே
யுத்தமமா மிப்பொருளைக் கேட்பதற்கு
மூனமறத் தினந்தோறும் படிப்பதற்கும்
பத்திவரு மற்றவரோ சீவன்முத்திப்
பதமேவித் தேகமிலா முத்திசார்வர்
சத்தியமே யென்றுரிபு நிதாகனுக்குச்
சலனமிலாப் பரம்பொருளைச் சாற்றினானே. (௬௪)

வேறு.

பிரமமல்லது வேறிலையென்பதும் பிறங்குமெப்பொருளும்பரமென்பது, மிருமையில்பர மேயகமென்பது மேகபாவனை யாகுமிதென்பது, மொருமைமேவிய ஞானமிதென்பது மோங்குமுத்தியி தென்பதும்யாவுமே, பரமவாநந்தத் தாண்டவமாடும் பரசிவன்ற னகண்டசொரூபமே. (௬௫)

இருபத்தேழாவது

அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

☞ ஆ அத்தியாயம் உஎ-க்கு திருவிருத்தம் (௲௨௱௩௰௧)

இருபத்தெட்டாவது.

நான்குமகாவாக்கியார்த்தமுரைக்கும்

அத்தியாயம்.

சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வதற்குச்
சாலவுமே யரிதாகிக் குய்யமாகிச்
சுருதிமுடி யனைத்திலுநற் சாரமாகிச்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபந்தன்னை
யிருளறவே நேராக வறிவிக்கின்ற
வியல்புள்ள நான்குமகா வாக்கியத்தின்
பொருளினையிங் கெல்லோர்க்கு மிதமேயாகப்
பூன்றசிவன் புகன்றபடி புகலுவாமே. (க)

பெருமைமிகு மிருக்குமறை முடியிலுள்ள
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கியமொன்று
மிருண்மருவா வெசுர்வேத முடியிலுள்ள
விலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியமொன்று
மருண்மருவாச் சாமமறை முடியிலுள்ள
மகத்தான தத்வமசி வாக்கியமொன்று
மரியவதர் வணவேத முடியிலுள்ள
வயமான்மா பிரமமெனும் வாக்கியமொன்றும். (உ)

இந்தவித நான்குமறை முடியின்கண்ணே
யிருக்கின்ற நான்குமகா வாக்கியத்துண்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்றே
மொழிந்தமகா வாக்கினுடைப் பொருளைச்சொல்வா
மைந்தவிதிற் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்று
மருவுபத மிரண்டாகு மற்றிவற்றின்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞான பதத்தினுக்கு
முக்கியமா மர்த்தத்தை மொழியக்கேளாய். (ங)

ஞானமதே பிரஞ்ஞான மென்னலாகும்
ஞானத்தாற் சகலமுமே தெரிவதாகும்
ஞானமதிற் றெரிகின்ற சகத்தனைத்தும்
ஞானத்திற் கற்பிதமாய்த் தெரிவதாலே
ஞானமல தன்னியமா யொன்றுமில்லை
ஞாலமுத லெப்பொருளு ஞானமாத்ரம்
ஞானமதே நமதுநிச வடிவமாகும்
ஞானமதே பரப்பிரம வடிவுமாமே. (ச)

சருவசக தநிட்டான சொரூபமான
சத்தியஞா ஞநந்த வத்துதானே
பிரமமெனும் பதத்தினுடை யர்த்தமாகும்
பிரமமதிற் கற்பிதமாய்த் தோன்றுகின்ற
ஒருபொருளும் பிரமத்திற் கயலேயாகா
துணர்வுற்ற பொருளெல்லாம் பிரமமாத்ரம்
பிரமமதே நமதுநிச சொரூபமாகும்
பிரமமதே பிரஞ்ஞான சொரூபமாமே. (ரு)

பிரஞ்ஞானப் பொருடானே பிரமமாகும்
பிரமமெனும் பொருடானே பிரஞ்ஞானங்கா
ணஞ்ஞான முதலியதா முபாதியாலே
யகண்டபரம் பொருடானே யிரண்டுபோலாம்
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கியார்த்தம்
பிறங்கியதா லுபாதியெலா நீங்கும்போது
விஞ்ஞான கனமான வத்துவொன்றே
வேறற்ற வகண்டார்த்த மாகிநிற்கும். (சு)

பிரிவுற்ற வுபாதியுறுஞ் சீவன்றனே
பிரஞ்ஞான பதத்தினுடை வாச்சியார்த்தம்
விரிவுற்ற வுபாதியுறு மீசன்றனே
விளம்பியிடும் பிரமபத வாச்சியார்த்த
மொருமித்த நிருபாதி வத்துதானே
யுபயவித பதத்திற்கு மிலட்சியார்த்தந்
தெரிவித்த வுபயபத லட்சியைக்யந்
திகழுமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த்தங்காண். (எ)

அறைந்தபடி மகாவாக்கி னகண்டார்த்தத்தை
யறிந்துமன தம்மயமா யிதரமெல்லா
மறந்துதன தாவரண மனைத்துநீங்கி
மயக்கமற நிற்பதுவே யகண்டாகாரஞ்
செறிந்தமனே விருத்தியெனச் செப்பலாகுஞ்
செப்புமகண் டாகார விருத்திதானே
யறிந்தவரா லதிசுகமாஞ் சீவன்முத்தி
யாகுமென வங்கங்கே யறையலாமால். (அ)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சாந்தமாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சுபாவமாகி
நித்தியநிர்க் குணமாகி நிருவிகற்ப
நிரவயவ நிரஞ்சனமாய் நிறைந்துநின்ற
வத்துவித பரப்பிரம மானேனென்
றறிவுற்றம் மயமான விருத்திதானே
சுத்தவகண் டாகார விருத்தியென்று
சூட்சமுணர் ஞானிகளாற் சொல்லலாகும். (௯)

சந்ததநான் பரப்பிரம சொரூபமன்றிச்
சற்றேனுஞ் சம்சாரி யானேனன்றென்
றிந்தவித மறிவுற்றுச் சலத்திற்சேர்ந்தங்
கேகரச மாகின்ற லவணமேபோ
லந்தமிலா வகண்டபரப் பிரமத்தின்க
ணைக்கியமே யடைந்தமனோ விருத்திதானே
மைந்தவகண் டாகார விருத்தியென்று
மாசற்ற ஞானிகளான் மதிக்கலாகும். (௰)

சொன்னவகண் டாகார விருத்திதானே
சுகமேலா யிருக்கின்ற சீவன்முத்தி
பின்னையகண் டாகார விருத்திநீங்கிப்
பிராரத்தம் யாவையுமே நீங்குங்காலை
யன்னியமா முபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
யகண்டேக ரசமான வத்துவாக
மன்னியிருக் கின்றநிலை விதேகமுத்தி
மற்றுமகண் டேகரச நிலைமைகேளாய். (௧௧)

ஓதியிடும் பிரஞ்ஞான பதமுந்தள்ளி
யுரைசெய்த பிரமமெனும் பதமுந்தள்ளிப்
பேதமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
பிரியமுடன் பழகியபா வனையுந்தள்ளி
யேதையுமே நினையாமல் வெறிதிருந்திங்
கிவ்விதமா யிருப்பதெனு நினைவுந்தள்ளி
யீதெனவே யுணரவொணு விருப்புத்தானே
யென்றுமகண் டேகரச நிலைமையாமே. (௧௨)

மனதுடைய விகற்பங்க ளனைத்துமின்றி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
யனியமிலா வகண்டேக ரசசொரூப
மாகியிருக் கின்றநிலை விதேகமுத்தி
சொனநிலைதான் சுபாவமதாய்க் கிட்டுமட்டுஞ்
சுழல்கின்ற விவகார மனைத்துந்தள்ளி
யனகவகண் டாகார விருத்திதன்னை
யுலப்பறவே யநவரத மப்யாசிப்பாய். (௧௩)

புகலுமகண் டாகார விருத்திதன்னைப்
புரையறவே பழகிடு மியல்பைக்கேளா
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மதுதானே நானென்று நானதென்று
மிகழ்வறவே யெப்போது மிடைவிடாம
லேகபர பாவனையே யிதயத்தின்கண்
விகலமறச் செய்வதுவே யகண்டாகார
விருத்திதனைப் பழகிடு மியல்பாமைந்தா. (௧௪)

தேகமுத னானென்ன றுவிதவிர்த்தி
திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர நானென்ன லகண்டவிர்த்தி
யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத்தள்ளி
யாகுமகண் டாகார விருத்திதன்னை
யநவரத மாதரவா யப்யாசித்துச்
சோகமுறுஞ் சித்தவிகற் பங்கடீர்த்துச்
சொன்னவகண் டேகரச சொரூபமாவாய். (௧௫)

இன்னவிதம் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்னு
மிலகுமகா வாக்கினுடை யருத்தஞ்சொன்னோ
முன்னியதா யிங்குரைசெய் நீதியெல்லா
மூன்றுமகா வாக்கினுமே தெரிந்துகொள்வாய்
பின்னையகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாகப்
பேசுமகா வாக்கினுடைப் பொருளைக்கேளா
யன்னவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியத்தி
லகம்பிரம மஸ்மியெனப் பதமூன்றுமே. (௧௬)

மூந்துமகம் பதத்துக்குச் சீவனர்த்தம்
மொழிபிரம பதத்துக்கவ் வீசனர்த்த
மந்தமிலாச் சிவபர வயிக்யந்தானே
யஸ்மியெனும் பதத்தினுடை யருத்தமாகு
மிந்தவித மிந்தமகா வாக்கியத்தி
னேகரச மாகியுள் வகண்டார்த்தத்தைப்
புந்தியினு லாய்ந்திதனை யநுபவித்துப்
புகன்றவகண் டேகரச சொரூபமாவாய். (௧எ)

பேதமுறு முபாதியினுற் கிஞ்சிஞ்ஞத்வம்
பிறங்கியசர் வஞ்ஞத்வ மாதியாவு
மோர்தியசீ வேசருடைத் தன்மம்போலா
முபாதியெலாம் விசாரித்துத் தள்ளுங்காலை
யாதியிலாச் சிவபர வைக்யமிஞ்சு
மதுதானே யகண்டார்த்த மாமவற்றை
யோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியத்தா
லுணர்ந்தந்த வகண்டார்த்த வடிவேயாவாய். (௧அ)

அனகவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மாசிரிய னருளியவா றறிந்தபோதும்
பினையுமதை யுத்தியுடன் மனனஞ்செய்து
பிராந்திதரின் சங்கையெலாம் பெயர்க்கவேண்டுஞ்
சொனவிதமாய்ச் சங்கையெலாம் பெயர்ந்தபின்னர்ச்
சுழல்கின்ற விபரீத மனைத்துந்தீர
வனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாக
வாதரவோ டப்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (௧௯)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமநானே
சாலவுப சாந்தபரப் பிரமநானே
நித்தியநிர்க் குணமான பிரமநானே
நிரவயவ நிரஞ்சனமாம் பிரமநானே
யத்துவித மானபரப் பிரமநானே
யகண்டமதாம் பரப்பிரம நானேயென்று
சத்துருவாம் விபரீதந் தீருமட்டுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் பழகவேண்டும். (௨௰)

அகிலபரி பூரணமாம் பிரமநானே
யான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமநானே
சகலமுமாய்த் தெரிகின்ற பிரமநானே
சட்பாவ விகாரமிலாப் பிரமநானே
துகளணுவு மருவாத பிரமநானே
துவிதமிலாச் சுத்தபரப் பிரமநானென்
றகமருவு விபரீதந் தீருமட்டு
மநவரத மாதரவாய்ப் பழகவேண்டும். (உக)

இந்தவிதம் விசாரித்த விவேகியெல்லா
மேகபர பாவனையே யிடைவிடாமற்
சந்ததமுஞ் செய்ததனல் விபரீதத்தைச்
சற்றேனு மிஞ்சாது நாசஞ்செய்தே
யந்தவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மானவகண் டார்த்தத்தி னநுபவத்தைப்
புந்திதனிற் பிரதிபந்த மொன்றுமின்றிப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்தவேண்டும். (உஉ)

பலவிதமாம் வாதனையுந் தூரத்தள்ளிப்
பகர்ந்தபடி யகண்டார்த்த மநுபவிப்பா
யிலகுமகம் பிர்மாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மிவ்விதமா யிசைப்புற்றே மினியுனக்குத்
திலகமதாந் தத்வமசி வாக்கியார்த்தந்
திடமாகச் சித்தமிசைத் தெரியச்சொல்வாந்
தலைமையதாய்த் தயங்கியவிவ் வாக்கியத்திற்
றத்வமசி யெனமூன்று பதங்களாமே. (உங)

மாயையெனு முபாதியுறு மீசன்றானே
மருவியதற் பதமுறைசெய் வாச்சியார்த்த
மாயதன தவித்தையுறுஞ் சீவன்றானே
யறைகின்ற துவம்பதமோர் வாச்சியார்த்த
மேயமதா முபாதியெலா மிழந்தபின்ன
ரேகவிலக் கணமான வத்துத்தானே
தூயபத மிரண்டுக்கு மிலட்சியார்த்தந்
தொடர்புற்ற வைக்கியமே யசிபதார்த்தம். (உச)

சொல்லியவிவ் வைக்கியமா மகண்டார்த்தத்தைச்
சுத்தமதாந் தத்வமசி வாக்கியத்தாற்
கல்லெனவே திடமாக வறிந்தெப்போதுங்
கலங்காம லகண்டேக ரசமேயாவா
யெல்லையிலா வகண்டவடி வாகுமட்டு
மிதரமுணர் விருத்தியெலாந் தூரத்தள்ளிப்
புல்லுமகண் டாகார விருத்திதன்னைப்
புரையறவே பழகியதாற் பூன்றனுவாய். (உரு)

தற்பதலட் சியமான பிர்மரூபந்
துவம்பதலட் சியமான நீயேயாவா
யற்பமுமே யிதிலைய மமைவதில்லை
யகண்டசிவன் றன்னுணை யறைந்ததுண்மை
சொற்பமிலா வகண்டபரி பூன்றமான
சுத்தமதாம் பரப்பிரம நீயேயென்று
செப்பியிடுங் குருபரனே குருவர்கின்றோன்
செப்பியவா றறிந்தவனே சீடனுனோன். (உசு)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமநீயே
சகலபரி பூர்ணமாம் பிரமநீயே
நித்தியநிட் களமான பிரமநீயே
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரமநீயே
யத்துவித மானபரப் பிரமநீயென்
றையமற வுபதேசஞ் செய்கின்றோனே
யுத்தமனுங் குருவாவன் மற்றோரொல்லா
மொருகாலு முயர்வுற்ற குரவராகார். (உஎ)

அலைவற்ற வறிவான பிரமநீயே
யகண்டேக ரசமான பிரமநீயே
நிலைபெற்ற நிச்சலமாம் பிரமநீயே
நிராவரண மானபரப் பிரமநீயே
சலமற்ற சாந்தபரப் பிரமநீயே
சதாநந்த கனமான பிரமநீயென்
றலைவற்ற வுபதேசஞ் செய்கின்றோனே
யுத்தமனுங் குருவாவன் மற்றோராகார். (உஅ)

உச்சமதாங் குருவருளு மகண்டார்த்தத்தை
யுவகையுட னுள்ளபடி கேட்டபின்னர்
நிச்சலமாம் புத்தியினு னிச்சயித்து
நிருமலமா யகம்பிரம மானேனென்றே
துச்சமிலா வநுபூதி யடைந்தவன்றான்
றுகளற்ற சற்சீடன் மற்றோரெல்லா
மெச்செயலைச் செய்யினுமே சீடராகா
ரேகபர மறிந்தவனே சீடனாவன். (உ௯)

சருவமகா மந்திரமு முபதேசிப்போர்
சாமான்ய குரவரெனச் சாற்றலாகு
மிருமையிலாப் பரப்பிரம நீயேயென்றிங்
கிணையற்ற வுபதேசஞ் செய்கின்றோனே
பெருமைமிகுஞ் சற்குருவென் றுரைக்கலாகும்
பின்வெகுவாய்ப் பேசுவதாற் பெறும்பேறென்ன
வரியபர நீயென்போ னுசானுனே
னகம்பிரம மெனவறிவோன் மாணுனேன். (௩௰)

ஆதலினாற் பரப்பிரம நீயேயென்றிங்
கருள்பவனே யாசிரிய னெனவேயோர்ந்து
சாதகமாஞ் சற்குருவி னுபதேசத்தைச்
சத்தியமா நம்பியதைச் சாதிப்போனே
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
பெற்றதனாற் பவபந்த மனைத்துந்தீர்ந்து
போதகன மானபர வடிவேயாவன்
புகன்றதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை. (௩௧)

அகிலமறை முடிவுக்கு மகண்டமான
வத்துவித பரப்பிரம சொரூபந்தானே
தகைமைமிகுந் தாற்பரியப் பொருளாமென்றுந்
தற்பிரம நீயென்று முபதேசித்த
மகிமைமிகுஞ் சற்குருவின் வாக்கியத்தான்
மகத்தான பரம்பொருளைக் கேட்டுள்ளத்தில்
வி+லமற வறிவதுவே சிரவணங்காண்
வேறொன்றுஞ் சிரவணமே யன்றுமைந்தா. (௩௨)

அருள்வடிவா மாசிரிய னருளிச்செய்த
வகிலமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த்தத்தை
மருளறவே கேட்டுணர்தல் சிரவணங்காண்
மற்றதெலாஞ் சிரவணமே யாகாதென்றுஞ்
சிரவணமே செயலுற்ற பொருளைமீண்டுஞ்
சிரத்தையுடன் யுத்தியினாற் சிந்தைசெய்தல்
பிரமையெலாந் தீர்க்கின்ற மனனமாகும்
பேசியவிம் மனனத்தின் யுத்திசொல்வாம். (௩௩)

கிரியமாய்ச் சிதைகின்ற வுடனானல்ல
தியங்கியிடும் பௌதிகமாம் பொறிநானல்ல
பிரிவுபெறு நாநாவா முயிர்நானல்ல
பிறந்துநசிக் கின்றமன முதனானல்ல
விருள்வடிவா மஞ்ஞான வுருநானல்ல
விவையாவு மொருமித்த திரளுநானல்ல
நிருமலமா யாவையுமே நிகழ்த்தாநின்ற
நீக்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபமேநான். (௩௪)

தூலவுடல் சூக்குமமே கத்திலில்லை
தூலவுடல் சூக்கவுட லிவ்விரண்டு
மாலயமாங் காரணதே கத்திலில்லை
யவைமூன்றுந் துரியத்தி லிலவேயில்லை
கோலமுறுந் தேகமெலா மிலாததாலுங்
கூறுபடாச் சின்மாத்ர சொரூபமொன்றே
காலமொரு மூன்றிலுமே யிருப்பதாலுங்
களங்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபமேநான். (௩௫)

கனவினிடை நனவில்லை யிவ்விரண்டுங்
காரணமாஞ் சுழுத்திதனி லில்லையந்த
நனவுகனாச் சுழுத்திகளுந் துரியத்தில்லை
நாலுவித வவத்தைகளுஞ் சுத்தத்தில்லை
சொனவிதமா யவித்தையெலா மிலாததாலுஞ்
சுத்தமதாஞ் சின்மாத்ர சொரூபமொன்றே
யநவரத மழியாம லிருப்பதாலு
மத்துவித சின்மாத்ர சொரூபமேநான். (௩௬)

தேகமுதற் சடமான விவையனைத்துந்
திரிசியமாய்க் கடமெனவே நசிப்பதாலு
மேகபர சின்மாத்ர வடிவாமான்மா
வெப்போதுந் திருக்குருவா யிருப்பதாலும்
பாகமுறுந் தேகாதி மித்தையாகும்
பகுப்பற்ற வான்மாவே யுண்மையாகு
மாகையினாற் றேகாதித் திரளனல்ல
வநுகூத வறிவான வான்மாவேநான். (௩எ)

சத்தியஞா னாநந்த சுபாவமான
சகலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கட்
சித்திரவ நிருதசட துக்கமான
செகத்தெல்லாங் கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
யித்துவித செகத்தெல்லா மாயுங்காலே
யிலகுமதிட் டானபரப் பிரமமேயாஞ்
சுத்திகையிற் கற்பிதமாய்த் தோற்றும்வெள்ளி
சோதிக்கி லதிட்டான சுத்திதானே. (௩அ)

இருமையெனத் தோற்றியவிச் சகத்தனைத்து
மிருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்பமென்ன
மருவியவிவ் வநுபூதி யாயுங்காலே
மன்னுமதிட் டானத்தின் சுபாவமேயாஞ்
சருவவதிட் டானபரப் பிரமத்துக்கே
சத்தியஞா னாநந்தத் தன்மையன்றி
யொருபொழுது மில்லாத வெறும்பொய்யான
வுலகத்துக் கோதியவித் தன்மையுண்டோ. (௩கூ)

காலமொரு மூன்றிலுமே யிருக்கையாலுங்
கற்பிதமாம் யாவையுமே விளக்கலாலுஞ்
சாலவுமே யாவையினு மினிமையாலுஞ்
சத்தியஞா னாநந்த சொரூபனானே
யாலயமா மென்னிடையிற் கனவேபோல
வகிலமுமே கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
கோலமுறத் தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாங்
குறைவற்ற வதிட்டான வடிவானானே. (சய)

என்னிடையிற் கற்பிதமரிய்க் கனவின் கண்ணே
யிலங்கியதாம் யாவையுமே யாயுங்காலே
மன்னுமதிட் டானமதா னானேயன்றி
மற்றெவையு மெனக்கயலா யிலாததேபோற்
பின்னமிலா வென்னிடையி னனவின் கண்ணே
பிறங்கியதாம் யாவையுமே யாயுங்காலே
யன்னவதிட் டானமதா னானேயன்றி
யற்பமுமே யெனக்கயலா யிலவேயில்லை. (௪௧)

ஓதியவா றுண்மையினை யோருங்காலே
யுபாதியிலா வெனதுநிச சொரூபத்துக்கும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபத்துக்கும்
பேசுமிலக் கணமொன்றா யிருப்பதாலே
யாதியிலா வகண்டபர வடிவேனானென்
றநவரத மாய்வதுவே மனனயுக்தி
மாதவனே யிவ்விதமா மயக்கந்தீர
மனனத்தின் சாதகமாம் யுத்திசொன்னேம். (௪௨)

சந்தனமென் றோதியிடும் விருட்சமீதே
சங்கையறக் காணென்னு மாத்தன் சொல்லைச்
சுந்தரமாக் கேட்கினுமே யதனைநன்றாச்
சோதித்தே சங்கையெலாந் தீர்ப்பதேபோ
லந்தமிலாப் பரப்பிரம நீயேயென்றிங்
காசிரிய னருளினுமே யதனைநன்றாப்
புந்தியுறும் யுத்தியினல் விசாரஞ்செய்தே
பொருந்தியதன் சங்கையெலாம் போக்கவேண்டும். (௪௩)

சிரவணமு மனனமுமே செய்தபின்னர்
செறிவுற்ற விபரீத மனைத்துந்தீர
விரவுபக லெப்போது மிடைவிடாம
லினிமையொடு நிதித்தியாசஞ் செய்யவேண்டும்
பரவியிடும் விசாதீய விருத்தியின்றிப்
பரம்பரையான் சசாதீய விருத்திதானே
யிருமையிலா நிதித்தியாச மாகுமித்தா
லெய்தியதன் விபரீதம் யாவுந்தீரும். (௪௪)

செகம்பரனு னீதெனவே வேறுவேறுய்ச்
செறிகின்ற விசாதீய விருத்தியின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றநவரத மிடையறவே தொடராகின்ற
தகும்பிரம பாவனையாம் விருத்திதானே
தடையற்ற சுசாதீய விருத்தியாகு
மிகும்பிரிய முற்றிதனை யப்யாசிக்கின்
மேவுவிப ரீதமெலா மடைவாய்த்தீரும். (௪௫)

பொருந்திநிதஞ் செய்கின்ற சிரவணத்தாற்
புகலுமசம் பாவனைதான் முன்புநீங்கி
வருந்திநிதஞ் செய்கின்ற மனனந்தன்னல்
வாளாவாஞ் சம்சயபா வனையுநீங்கி
விரிந்துநிதஞ் செய்கின்ற நிதித்யாசத்தால்
விபரீத பாவனையு நீங்கும்போது
நிரந்தரமாம் பரப்பிரம சாட்சாத்கார
நிச்சலமாந் தன்மனதி னிகழுமன்றே. (௪௬)

சத்துருவாம் பிரதிபந்த மொன்றுமின்றிச்
சலனமிலாப் பரப்பிரம சுகத்தைமேவி
யித்துவித நினைவணுவு மிலாதுநீங்கி
யிருளான வாவரண மனைத்துநீங்கிச்
சித்துருவாம் பரப்பிரம சொரூபத்தின்கண்
க்ஷீரசல நியாயம்போற் சேர்ந்துநிற்கும்
புத்தியுடை விருத்தியினிற் ப்ரதிவிம்பிக்கும்
பூரணசை தன்னியமே சாட்சாத்காரம். (௪௭)

பேசியவிப் புத்தியுடை விருத்திதானே
பிறங்குமகண் டாகார விருத்தியாகு
மாசறவிவ் விருத்தியினிற் ப்ரதிவிம்பிக்கு
மறிவுருவே யகண்டபர சாட்சாத்கார
நேசமொடிவ் வகண்டபர சாட்சாத்கார
நிட்டையினைப் பெற்றவரோ முத்தராவ
ரீசனுடை யுபயதிருப் பதந்தன்றனை
யியம்பியிதி லெள்ளளவு மையமில்லை. (௪௮)

இன்னவித மூன்றுமகா வாக்கியத்தி
னேகரச மாகுமகண் டார்த்தஞ்சொன்னோம்
பின்னையுனக் கயமான்மா பிரமமென்னும்
பேசுமகா வாக்கினுடைப் பொருளைச்சொல்வா
மன்னியமி லந்தமகா வாக்கியத்தி
லயமான்மா பிரமமெனப் பதமூன்றாகும்
பன்னுபத மூன்றுக்கு மடைவேயாகப்
பகர்கின்ற வருத்தத்தைப் பரிந்துகேளாய் (சகூ)

சித்திரமா முபாதியுறுஞ் சீவன்றானே
செப்புமயம் பதத்துக்கு வாச்சியார்த்தம்
வித்தரமா முபாதியுறு மீசன்றானே
விளம்பியிடு மான்மபத வாச்சியார்த்தஞ்
சுத்தமதாஞ் சிவபர சொரூபந்தானே
சொல்லியவிவ் வுபயபத லட்சியார்த்த
மத்திரமா முபயபத லட்சியத்தி
னைக்கியமே பிரமமெனும் பதத்தினர்த்தம். (ருய)

அறைந்தவண மிந்தமகா வாக்கியத்தா
லைக்கியமா மகண்டார்த்த மறிந்துகொண்டு
செறிந்தபர சிவருடை யுபாதியெல்லாஞ்
செவ்வியதாம் விசாரத்தா னேதிசெய்திங்
கறிந்தபடி யகண்டபர வடிவேநானென்
றநவரத மாதரவா யப்யாசித்து
மறந்தவின துருவான வகண்டார்த்தத்தை
மறவாம லெப்போது மநுபவிப்பாய். (ருக)

மற்றுமொரு விதமாயிவ் வாக்கியத்தின்
மதிக்கின்ற பொருளினையு முரைப்பக்கேளாய்
சற்றுமிருண் மருவாத சுவப்பிரகாச
சைதன்ய வடிவான பிரத்யக்கான்மா
வுற்றவய மான்மாவென் றுரைக்கப்பட்ட
வுபயவித பதத்துக்கு மருத்தமாகும்
முற்றுமிலா விவ்வுலகின் மூலவத்து
மொழிவுற்ற பிரமபதத் தருத்தமாமே. (ருஉ)

உஅ.

பாவனமாம் பதங்களுடை லட்சியத்தின்
பகுப்பற்ற வைக்கியமே வாக்கியார்த்தஞ்
சீவபர பேதத்துக் கேதுவாகச்
செறிகின்ற வபரோட்ச பரோட்சத்துவாதி
யாவையுமே வுபாதியினாற் செறிந்ததென்றே
யிதனையெலாம் விசாரித்து நேதிசெய்திங்
கோவலற மிஞ்சுவதா மகண்டார்த்தத்தை
யுரைத்தபடி யெப்போது மநுபவிப்பாய். (௫௩)

இன்னவித மிருக்குமுதல் வேதாந்தத்தி
லிலங்கிய விந்நான்குமகா வாக்கியத்தின்
பின்னமிலா வைக்கியமா மகண்டார்த்தத்தைப்
பேதமெனும் பிராந்தியெலாந் தீரும்வண்ண
மன்னசிவ னருளியவா றடைவாய்ச்சொன்னே
மறைந்தபடி யழுத்தமுற வப்யாசித்தே
நின்னுருவாய் நிலைபெற்ற வகண்டார்த்தத்தை
நிருமலமாய் நீயென்று மநுபவிப்பாய். (௫௪)

சுயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும்வாக்யம்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்யமாகு
மியலுமகம் பிரமாஸ்மி யென்னும்வாக்யம்
மிலகுமநு பூதிமகா வாக்யமாகு
மயன்மருவாப் பிரஞ்ஞானம் பிரமவாக்யம்
மனனத்தி னப்பியாச வாக்யமாகு
மயமான்மா பிரமமென வறையும்வாக்கிய
மதற்கெல்லாஞ் சம்மதமாம் வாக்யமாமே. (௫௫)

ஆதலினாற் றத்வமசி வாக்கியத்தா
லருளியவா றகண்டார்த்த மறிந்துகொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்று
பேசுமகா வாக்கதனை மனனஞ்செய்து
வாதகமி லயமான்மா பிரமமென்னும்
வாக்கதனாற் சரியெனவே சம்மதித்திங்
கோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியத்தா
லுரைத்தவகண் டார்த்தத்தை யநுபவிப்பாய். (௫௬)

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியத்தா
லகண்டபர பாவனையே யப்யாசித்து
தனிமருவும் பாவனையா னாமரூப
நாட்டமெலா நன்றாக நாசஞ்செய்து
துனிமருவுந் துவிதத்தின் றொடர்பேயின்றித்
துகளற்ற வகண்டார்த்த மநுபவித்தவ்
வனியமிலா வகண்டார்த்த வடிவேயாவா
யவ்வண்ண மாகுவதே யகண்டமோட்சம். (௫௭)

தனதுநிச வடிவான வகண்டார்த்தத்தைத்
தவிரவொரு பொருளுமொரு காலுமில்லை
பினையுளதாய்க் காண்பவெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
பேசியவப் பொய்வடிவு மாயுங்காலை
யனியமிலா வகண்டபரப் பிரமந்தானு
மறைந்ததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
சொனவகையே யகண்டார்த்த ஞானம்பெற்றுச்
சுத்தபர வடிவாகி முத்தனுவாய். (௫௮)

சகலமறை முடிவினுமே சாரமாகிச்
சாலவுமே சாருவதற் கரியதான
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
மெய்யுணர்வா னந்தவடி வானவீச
னிகழ்வறவே புகன்றவிதம் புகன்றேமியாமு
மிப்பொருளை யிசைத்தபடி கேட்டுணர்ந்தோர்
பகைமருவும் பவபந்த மனைத்துந்தீர்ந்து
பகுப்பற்ற பரப்பிரம வடிவேயாவர். (௫௯)

அகிலசகந் நாயகனும் பரேசன்றன்னை
யநவரத மாதரவா யாராதித்து
மிகவுமருட் பெற்றவரோ மனதின்சுத்தி
மேவினராய் விளம்புமகா வாக்கியத்தின்
றகுபொருளைத் தடையறவே யநுபவித்துத்
தன்மயமே யாவரென நிதாகனுக்கு
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவன் கருணையாலே
நிகிலமகா வாக்குகளின் பொருளுஞ்சொன்னான். (௬0)

வேறு.

வத்துநிர்ணய சாதகமாமகா வாக்கியங்களி னூற்பரசிவரின்
சுத்தமாயுள வைக்யமறிந்தவர் சூழுமிப்பவ லேசமிலாமலே
நித்தியாநந்த வத்துவதாகவே நிற்பரொன்றுர மாவிங்குபேசுதல்
சத்தியாநந்தத் தாண்டவமாடுநஞ் சாம்பமூர்த்தியின் பூரணரூபமே.

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் உஅ-க்கு திருவிருத்தம் (௲உளாகூ௰உ)

இருபத்தொன்பதாவது

சன்மாத்திர சொரூப நிதித்தியாச மூரைக்கும் அத்தியாயம்.

ஒருக்காலு மொருபொருளு முண்மையில்லை
யுண்மையெனக் காண்பதெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
தருக்காதி மானமுட னுயுங்காலைத்
தயங்கியவப் பொய்யுமதிட் டானமேயா
மருக்காதி சோதிக்குஞ் சோதியான
வதிட்டான பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யிருக்காதி மறைமுடிக ளனைத்துஞ்சொல்லு
மியல்பிதுவே யென்பதனை யிங்குசொல்வாம். (க)

இப்பொருளைக் கேட்டுணர்வோ ருடனே முத்தி
யிசைந்திடுவ ரிதிலிறையு மையமில்லை
சிற்பொருளிற் கற்பிதமாய்த் தோன்றுநின்ற
செகத்துக்குச் சுதசத்தை யென்றுமில்லை
யற்பமிலா வதிட்டான சத்தைதானே
யாரோப சத்தையெனத் தோற்றலாகுங்
கற்பிதமார் சத்தையதை யாயுங்காலைக்
களங்கமிலா வதிட்டான சத்தையேயாம். (உ)

அத்துவித பரத்துக்கே சுபாவசத்தை
யழியாம லிருப்பதனு லதுவேசத்தா
மித்துவித சகத்துக்குச் சுபாவசத்தை
யிலாமையினு லிவையாவு மித்தையேயா
மித்தையெனக் காண்பதுவு மாயுங்காலை
மேவுமதிட் டானபரப் பிரமந்தானும்
நித்தியமாய் நிகழ்த்தியவப் பிரமந்தானே
நிருமலமா நின்னுடைய நிசசொரூபம். (௩)

கற்பிதமாஞ் சர்ப்பத்தின் சத்தைதன்னைக்
களங்கமறச் சோதிக்கி லந்தச்சத்தை
சர்ப்பமதி னதிட்டான வடிவாம்ரச்சு
சத்தையலாற் சர்ப்பத்தின் சத்தையன்றே
யப்படியே யாயுங்காற் சகத்தின்சத்தை
யதிட்டானப் பிரமத்தின் சத்தையேயா
மெப்பொழுதுஞ் சத்தாமப் பிரமந்தானே
யிருமையிலா நின்னுடைய நிசசொரூபம். (௪)

நின்னிடையிற் கற்பிதமாய்க் கனவின்கண்ணே
நிகழ்வுற்ற சகத்துக்கு நினதுசத்தை
தன்னையலாற் சோதிக்கிற் சுபாவசத்தை
தானனுவு மிலாததுபோ னனவின்கண்ணே
யுன்னிடையிற் கற்பிதமா யொளிராநின்ற
வுலகுக்குஞ் சுதசத்தை யிலாமையாலே
யன்னியமில் சத்தான பிரமந்தானே
யவ்விதமா நின்னுடைய நிசசொரூபம். (௫)

தேகமெனப் பொறிகளென வுயிர்களென்னத்
தியங்கியிடு மனதென்னப் புத்தியென்ன
வாகுமகங் காரமெனச் சித்தமென்ன
வதன்மூலாஞ் ஞானமென விவையனைத்தும்
பாகமுற வுளவென்னும் பலவாஞ்சத்தை
பார்த்திடிலோர் பரப்பிரம சத்தையேயா
மேகபர சத்தாமப் பிரமந்தானே
யெப்போது நின்னுடைய நிசசொரூபம். (௬)

பூதமெனப் பௌதிகமாம் பேதமென்னப்
புலன்களெனப் புசிக்கின்ற போத்தாவென்ன
வேதமென மிருதியென நூல்களென்ன
விதியென்ன நிடேதமென விதிப்போனென்னப்
பேதமுறும் போகமென மோட்சமென்னப்
பிறங்கியவிப் பேதமெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
யாதியிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யதுதானே நின்னுடைய நிசசொரூபம். (௭)

பலவிதமாஞ் சாதியென நீதியென்னப்
 பகுப்புற்ற வாச்சிரம பேதமென்னச்
சலனமுறுங் கருமமெனக் கர்த்தாவென்னச்
 சாதிக்கும் பலனென்னச் சதசத்தென்னக்
கலனமுறுங் காட்சியெனக் காண்போனென்னக்
 கருதியவிப் பேதமெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
யலைவுபெறாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
 யதுதானே நின்னுடைய நிசசொரூபம். (அ)

பெருமைமிகுந் தலமென்னத் தீர்த்தமென்னப்
 பிறங்கியிடுந் தெய்வமெனச் சேவையென்ன
மருவியிடுந் தருமமெனப் பாவமென்ன
 மற்றுண்ணுஞ் சுவர்க்கமென நரகமென்ன
விருமையென வொருமையென நாநாவென்ன
 விதுமுதலாம் பேதமெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
யருவமதாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
 யதுதானே நின்னுடைய நிசசொரூபம். (கூ)

பாகமுற வகத்துணரு மகம்விருத்தி
 பலவிதமாய்ப் புறத்துணரு மிதம்விருத்தி
தேகமுத லானென்னுந் துவிதவிர்த்தி
 திகழ்சாட்சி நானென்னுஞ் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர நானென்னு மகண்டவிர்த்தி
 யிவ்விதமாம் விருத்தியெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
யாகுமொரு விருத்தியுமில் பரமேயுண்மை
 யதுதானே நின்னுடைய நிசசொரூபம். (௰)

அமலமிலா வஞ்ஞான மனதின்றன்ம
 மான்மாவின் விஞ்ஞான மனதின்றன்ம
மமர்மருவும் பவபந்த மனதின்றன்ம
 மாசற்ற மோட்சநிலை மனதின்றன்ம
மமர்மனதே யிலாமையினு லவற்றின்றன்ம
 மாகினவஞ் ஞானமுத லிருப்பதெங்கே
சமமதுவாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
 சந்ததமு மதுவேநின் னிசசொரூபம். (௰க)

சாந்திமுதற் சாதனமு மனதின்றன்மஞ்
சாதிக்குஞ் சிரவணமு மனதின்றன்ம
மாந்தரமா மனனமுமே மனதின்றன்ம
மங்குற்ற தியானுதி மனதின்றன்ம
மேந்தியிடு மனதுருவே யிலாமையாலே
யிதன்றன்ம மெனுமிவைக ளிருப்பதெங்கே
சாந்தமதாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
சந்ததமு மதுவேநின் னிசசொரூபம். (ம௨.)

கானலிடைக் கற்பிதமாம் பேய்த்தேர்போலுங்
கனவினிடைக் கற்பிதமா முலகேபோலும்
ஞானகன மானபரப் பிரமத்தின்கண்
ஞாலமெலாங் கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
யானவிவை யதிட்டானப் பிரமமல்லா
லன்னியமாய்த் தோற்றுவது சுத்தப்பொய்யே
யீனமிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யெப்போது மதுவேநின் னிசசொரூபம். (மகூ)

உலகும்பொய் யுடலும்பொய் யுயிரும்பொய்யே
யுடலினிடை யுற்றபல கரணம்பொய்யே
மலமும்பொய் மயலும்பொய் மனதும்பொய்யே
மனோமயமாய்த் தோற்றியவை யாவும்பொய்யே
நிலமும்பொய் சலமும்பொய் யனலும்பொய்யே
நிலைமருவாக் காற்றும்பொய் விண்ணும்பொய்யே
சலனமுறாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
சந்ததமு மதுவேநின் னிசசொரூபம். (மச)

மனதுமுத லொருநான்கு கரணமாக
மருவியிடு மத்யான்ம வடிவும்பொய்யே
பினையவையின் விடயமெனுஞ் சங்கற்பாதி
பேதமதா மதிபூத வடிவும்பொய்யே
யினியவையி னதிட்டான தெய்வமென்னு
மிந்துமுத லதிதெய்வ வடிவும்பொய்யே
யனியமிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யநவரத மதுவேநின் னிசசொரூபம். (மரு)

அறிவுபெறுஞ் சோத்திரமே முதலாய்த்தோன்று
மைம்பொறியா மத்யான்ம வடிவும்பொய்யே
யறியுமதன் விடயமெனுஞ் சத்தமாதி
யைம்புலனு மதிபூத வடிவும்பொய்யே
செறியுமத னதிட்டான தெய்வமென்னுந்
திக்குமுத லதிதெய்வ வடிவும்பொய்யே
சிறிதிலதாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
சின்மயமா மதுவேநின் னிசசொரூபம். (௰௬)

கருமமுறும் வாக்குமுதற் கருவியைந்தாய்க்
காண்கின்ற வத்யான்ம வடிவும்பொய்யே
மருவுமதன் விடயமெனும் வசனமாதி
வகுப்பதுவா மதிபூத வடிவும்பொய்யே
கருதுமத னதிட்டான தெய்வமென்னுங்
கனன்முதலா மதிதெய்வ வடிவும்பொய்யே
நிருமலமாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
நிரந்தரமா மதுவேநின் னிசசொரூபம். (௰௭)

பன்னியவா ரத்யான்ம மதிபூதங்கள்
பகுப்புற்ற வதிதெய்வ மனைத்தும்பொய்யே
மன்னியநித் தாநித்த விவேகமாதி
மாசற்ற சாதனமுஞ் சுத்தப்பொய்யே
தன்னியனு மாசரியன் சகவாசாதி
தகைமிகுஞ் சற்சரித மனைத்தும்பொய்யே
யன்னியமில் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யகண்டமதா மதுவேநின் னிசசொரூபம். (௰௮)

முத்தியுற வேண்டுமென விச்சைசெய்தன்
மோட்சத்தின் பொருட்டேதன் னுயிர்தரித்தல்
பத்தியுட னன்றாக விசாரஞ்செய்தல்
பாங்காகப் பரப்பிரம ஞானமெய்த
லித்துவித சகத்தையெலா மறமறத்த
லித்தனையும் பரமார்த்த தசையிற்பொய்யே
யுத்துவித பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யதுவேநீ யணுவுமிதி லையமில்லை. (௰௯)

வீதலுறுச் சாதனமோர் நான்குமுற்றோன்
விசாரத்தி லதிகாரி யானோனென்னல்
பேதமுறுச் சிவபர வைக்யந்தானே
பேசியிடு நூலுக்கு விடயமென்னல்
போதமறை முடிவிற்கும் பிரமத்திற்கும்
போதகபோத் தியபாவ பந்தமென்ன
லேதமுறு மஞ்ஞான மனைத்துநீங்கி
யெப்போதுஞ் சுகிப்பதுவே பலமாமென்னல். (உ௰)

ஈதுமுதற் பலவிதமாய்ப் பகுத்தங்கங்கே
யியம்பியதா மெப்பொருளுஞ் சுத்தப்பொய்யே
பேதமுறு மிவற்றையெலாம் பகுத்தங்கங்கே
பேசியிடுஞ் சொலவுகளுஞ் சுத்தப்பொய்யே
மாதவனே யப்பொய்யு மாயுங்காலை
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந்தானு
மாதலினு லகண்டபரப் பிரமந்தானே
யநவரத மகமென்று நிதித்யாசிப்பாய். (உக)

மிகமிகவுஞ் சத்தத்தை விரும்பிச்சொல்லன்
மிகவாக்கின் றுக்கத்துக் கேதுவாகும்
புகல்பலவாஞ் சத்தத்தைப் பரிந்துகேட்டல்
பொருந்துமனே மயக்கத்துக் கேதுவாகும்
வெகுவிதமா மர்த்தத்தை விசாரஞ்செய்தல்
விவிதமனோ துக்கத்துக் கேதுவாகுந்
தருமகனே யாதலினு லனைத்துந்தள்ளித்
தற்பிரமந் தானெனவே நிதித்யாசிப்பாய். (உஉ)

உத்தமமாம் புத்தியுறும் புருடர்முன்பிங்
குற்றுணரத் தகுபொருளை யோர்ந்துணர்ந்து
சத்தியமா மப்பொருளின் சாட்சாத்காரஞ்
சாரநிதித் யாசத்தைச் செய்யவேண்டும்
மெத்தவுமே நிதித்யாச விரோதமாக
மேவியநூல் விசாரணையாற் காலந்தள்ள
வித்தனையும் புத்தியுளோர்க் குரியதன்றென்
றிவ்விதமாய்ச் சுருதிமுடி வியம்புதன்றோ. (உங)

புரையறவே யுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்னர்
பூரணமா மப்பொருளின் சாட்சாத்கார
மருவியிட நிதித்யாசஞ் செய்வதல்லான்
மற்றிறையு நூல்வழியே செல்லவொண்ணு
தெரிபொருளை நூல்வழியா லறிந்தபின்னர்
தெரிவித்த நூன்மொழியே மீண்டுஞ்சொல்ல
லுரைதருதன் வாக்குக்குத் துக்கமென்றே
யுபநிடத வசனமெலா முரைத்தவன்றே. (உ௪)

ஆதலினுற் றுனியத்தை யடைந்தபின்ன
ரங்குற்ற பலாலத்தை யெறிதலேபோ
லேதமற வுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்ன
ரிங்குற்ற நூலையெலா மெறிதல்வேண்டும்
வாதகமா நூலையெலா மெறிந்தபின்னர்
வருந்தியுமே யநவரத மிடைவிடாமற்
போதமுறச் சாதகமா நிதித்யாசத்தைப்
புரியுடனே பூரணமாய்ப் பழகல்வேண்டும். (உ௫)

மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரமத்தின்கண்
மேவியதன் கனவெனவே சகத்தனைத்தும்
பொய்யுருவாய்த் தோற்றுமென்று மவையுமாயிற்
பூரணமாம் பிரமமென்றுந் தனதுமாணு
னுய்யவெகு விதமான நூலின்சொல்லை
யுபதேச காலத்தி லுரைப்பதல்லான்
மையணுவு மின்றியதன் னநுபவத்தின்
மருவியவிந் நூல்வசன மிறையுமில்லை. (உ௬)

புத்திரனே யாதலினு லுபதேசத்திற்
புகழ்கின்ற நூன்மொழிக ளனைத்துந்தள்ளிச்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயாகச்
சலியாம லிருப்பதுவே யறவுநன்று
மத்திரமே யநவரத மிருப்பதற்கிங்
கசைவுற்ற தன்மனது வசமுறுதே
னித்தியமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
நிரந்தரமாய் நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (உ௭)

நிரந்தரமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வதற்கு
நிலையற்ற தன்மனது வசமுறாதேற்
றிரிந்தலையு மனதுவச மாகுமட்டுந்
திடமாக விசாரணையே செய்யவேண்டும்
பொருந்தியநூல் விசாரணையாற் சித்தமெள்ளப்
புரையற்றுப் பூரணமாம் பரத்திலோயு
முரந்தருநூல் விசாரணையே யொழியவேறோ
ருபாயமுமே சித்தசெயந் தருவதில்லை. (உஅ)

சித்தசெய மாத்திரமே சீவன்முத்தி
சித்தசெய மாத்திரமே விதேகமுத்தி
நித்தியமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
நிகழ்த்தியவச் சித்தசெய நேரோபேறுஞ்
சித்தசெய மல்லாம லநந்தோபாயஞ்
செய்யினுமே முத்தியிலை யாதலாலே
புத்திரவச் சித்தசெயம் பொருந்தவேண்டிப்
பூரணமா யெப்போது நிதித்யாசிப்பாய். (உகூ)

சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சீவனென்றும் பிரமமென்றும் பேதமில்லை
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
சராசரமாய்த் தோற்றியிடும் பேதமில்லை
தன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
றனக்கயலாய்த் தோற்றியிடும் பேதமில்லை
யென்மயமே யெப்போது மெல்லாமென்றும்
யான்பிரமந் தானென்று நிதித்யாசிப்பாய். (௩௰)

களங்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
காரியகா ரணமென்னும் பேதமில்லை
விளங்கியிடும் பரப்பிரம சொரூபமேநான்
வேத்தியவே தனமென்னும் பேதமில்லை
யுளங்கலவாப் பரப்பிரம சொரூபமேநா
னொருகாலு மோரணுவும் பேதமில்லை
விளங்கியிடும் பேதமெலாம் பரமேயென்றும்
விமலபரம் யானென்று நிதித்யாசிப்பாய். (௩௧)

சகலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பிரம நீயேயென்றும்
விகலமற வேதமுடி விளம்பலாலும்
விளம்பியவா சற்குருவு மருள்வதாலு
நிகரிலநு பூதிமிகுஞ் சங்கராதி
நிச்சயமு மிவ்விதமே நிற்பதாலு
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மப்பிரம மகமென்று நிதித்யாசிப்பாய். (௩௨)

ஞானகன மானபரப் பிரமமல்லால்
ஞாலமுத லெப்பொருளு மென்றுமில்லை
யானசக சீவபர மனைத்துமென்று
மகண்டேக ரசமான பிரமமென்றே
யீனமற வெமதீச னெமக்குரைத்த
விப்பொருளி லிறையளவு மையமில்லை
யானதனு லகிலமுமே பிரமமென்று
மப்பிரம மகமென்று நிதித்யாசிப்பாய். (௩௩)

விகலமுறு மேவதாந்த வாக்கியத்தால்
விளம்பியதே யுண்மையென விசுவாசித்துச்
சகலமுணர் பரமசிவ னுரைத்தவண்ணஞ்
சாற்றியவென் வாக்கியமும் விசுவாசித்து
மிகவுரமாய்ப் பழகியிடு நின்னூகத்தான்
மேவியநின் சந்தேக மனைத்துநீக்கி
யிகழ்வுதரும் விபரீத மனைத்துந்தீர
விசைத்தவண மெப்போது நிதித்யாசிப்பாய். (௩௪)

நினக்கயல்போற் றோற்றியவிந் நாமரூப
நிகிலமுமே நீயலது வேறேயன்று
தனக்கயல்போற் கனவிலுணர் நாமரூபந்
தானலது சோதிக்கில் வேறேயுண்டோ
வெனக்கயல்போற் காண்பதெலாம் யானேயென்றும்
யான்றானே யேகபரப் பிரமமென்றும்
மனக்கவலை யாவையுமே தீருமட்டும்
மறவாம லெப்போது நிதித்யாசிப்பாய். (௩௫)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றநவரத மாதரவாய்ப் பழகப்பட்ட
தகும்பிரம பாவனையா நிதித்யாசத்தாற்
றங்குமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தபின்ன
ரகம்பிரம வாக்கியத்தி னிலட்சியார்த்த
வநுபூதி யடைந்தந்த மயமேயாகிச்
சகம்பரா னென்றணுவு நினையாவண்ணஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் சாந்தனுவாய். (கூசு)

சந்ததமுஞ் சலியாமற் சாந்தமாகிச்
சன்மயமாய் நிற்பதுவே சாட்சாத்கார
மைந்தவதே மாசற்ற சீவன்முத்தி
மற்றதுவே மகத்தான விதேகமுத்தி
யிந்தநிலை யெமதீச னருளுள்ளோர்க்கே
யிசைத்தவண மிருமையற வெளிதாயெய்துஞ்
சுந்தரமாஞ் சுருதிமுடி வனைத்தினுலுஞ்
சொல்லிமுடி வுற்றபொருட் சுருக்கமீதே. (கூஎ)

சுருக்கமுறப் பரமசிவ னெமக்குரைத்த
சுருதிமுடிப் பொருளிதனைச் சுருங்கச்சொன்னே
மிருக்குமுதன் மறைமுடியின் சுருக்கமான
விப்பொருளை யிருமையறக் கேட்டுணர்ந்தோ
ரருக்கன்முதற் சோதிக்குஞ் சோதியான
வகண்டேக ரசவடிவாம் பரமேயாவர்
நெருக்கமுற வெங்குமொரு நிறைவாய்நின்ற
நிமலபர சிவனுணை நிச்சயந்தான். (கூஅ)

நிச்சயமா மிப்பொருளை யொருகாலேனு
நிருமலமா மன்புடனே நின்றுகேட்போர்
துச்சமகா பாவங்கள் செய்தோரோனுந்
தொடர்புற்ற பாவமெலா முடனேதீர்ப்ப
ருச்சமதாஞ் சாதனசம் பத்தியுள்ளோ
ருருக்கமுட னிப்பொருளைக் கேட்பாராகி
லெச்சனன பாதகமு மெரித்திமைப்பி
லிதயமுடிச் சிறந்தோராய் முத்தராவர். (கூகூ)

உக.

இப்பொருளைக் கேட்டுணர்வோ ருடனேமுத்தி
  யினையந்திடுவ ரெள்ளளவு மின்னன்மேவா
ரற்பமிலா வாநந்த மநுபவிப்ப
  ரநவரத மங்களமே யடைந்தோராவர்
நிற்பயமா நிலைபெறுவர் பவத்தின் மீளார்
  நிச்சலமாம் பரப்பிரம வடிவேயாவர்
செப்பியது சத்தியமே சங்கையில்லை
  சிவனாணை சத்தியமே சத்தியந்தான். (௪௰)

துகளிலதிட் டானபர சிவத்தின்கண்ணே
  தோன்றியிருந் தடங்கியவிச் சகத்தனைத்தும்
புகலுமதிட் டானபர சிவமேயென்றும்
  பூரணமா மச்சிவமே நாமேயென்றும்
பகராலுறு மறைமுடியா லகண்டைக்யத்தைப்
  பாவித்துப் பரோட்சமிலா தநுபவித்தோர்க்
கிகழ்வுதருஞ் சோகமிலை மோகமில்லை
  யிப்பேத தரிசன்மோ ரிறையுமில்லை. (௪௧)

இவ்விதமா யாவருமே யுய்யும்வண்ண
  மேகபரி பூரணமாம் வத்துதானே
திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்தெமக்குத்
  திகழ்வுறவே தெரிவித்த வேதார்த்தத்தைச்
செவ்வியதா யிதயத்தி லநுபவித்துச்
  சிறுமையெலாந் தீரும்வண முணர்த்தோமென்றே
யெவ்வமுறு ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
  கிருமையிலாப் பரம்பொருளை யிசைத்தானன்றே. (௪௨)

வேறு

சகலசற்பித முஞ்சுதசித்தமாஞ் சத்தையின்மையி னால்வெறும் பொய்யெனு, மஃதுமாயி லகண்டபரம்பொரு ளாமெனுமது நா மெனுமேகமாய், நிசமுஞானஞ் செறிந்தவர்முத்தரோ நிச்சயம்மெ னவிங்கு நிகழ்த்துதல் திகழுமாநந்தத் தாண்டவமாடுநந் தேவதேவ னகண்டசொரூபமே. (௪௩)

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

☞ ஆக அத்தியாயம் உ௯-க்கு திருவிருத்தம் (௩௱௩௰௫)

முப்பதாவது

பரப்பிரம நிச்சயத்தாற் பரமாநந்த முறைக்கும் அத்தியாயம்.

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமமாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லிருப்பதென்று
மித்துவித சகத்தணுவு மில்லையென்று
மிவையாவு மேகபரப் பிரமமென்று
நித்தியஞா னாநந்த சுபாவனை
நிகிலசக னாயகன்முன் னுரைத்தவண்ண
மத்துவித நிர்ணயமே மறித்துஞ்சொல்வா
மகண்டபர போதமுற மாவதற்கே. (௧)

சத்தியஞா னாநந்த சொரூபமல்லாற்
சகத்தெவையு மொருகாலுஞ் சனிக்கவில்லை
நித்தியஞா னாநந்த சொரூபமல்லா
னீக்கவொணாப் பவமென்னு நினைவுமில்லை
யெத்துவிதத் தோற்றமுமே பிரமமென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நானேயென்று
மத்துவித நிச்சயமே யடைந்தவற்றா
லகண்டபர மாநந்த மநுபவிப்பாய். (௨)

சதாநந்த மாத்ரபர சொரூபமேநான்
சந்ததமுஞ் சாந்தபர சொரூபமேநான்
சிதாநந்த மாத்ரபர சொரூபமேநான்
சிற்கனமாய் நிறைந்தபர சொரூபமேநா
னுதாரபரி பூரணமாஞ் சொரூபநானென்
னுரமாக வத்துவித நிச்சயத்தை
நிதாகவனை நிமிடமுநீ விடாதுசெய்து
நிரதிசய வாநந்த மநுபவிப்பாய். (௩)

ஞானகன மானபரப் பிரமத்தின்கண்
ஞாலமுதற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மீனமிலவ் வதிட்டானப் பிரமமென்று
மெப்போது மப்பிரம நானேயென்று
மூனமிலா வத்துவித நிச்சயத்தை
யுரமாக வநவரத மப்யாசித்தே
யானமனோ விகற்பமெலா மழித்தெப்போது
மகண்டபர மாநந்த மநுபவிப்பாய். (௪)

நாசமிலா திருப்பதனு ஞனேசத்து
நாடியெலா மறிவதனு ஞனேசித்து
நேசமதாய் நிற்பதனு ஞனேயின்ப
நிகழ்த்தியவா சத்தியசிற் சுகமாநானே
பேசியவிவ் விலக்கணமாம் பிரமமென்றே
பேதமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தை
யாசறவே யதிதிடமா யடைந்தவற்ரு
லகண்டபர மாநந்த மநுபவிப்பாய். (௫)

இருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்பமென்று
மியம்பியிடு நாமமொடு ரூபமென்றுந்
தருக்கமிடு மிவ்வமுச பஞ்சகத்திற்
றயங்கியமுன் மூன்றமுசம் பரத்தின்ரூபஞ்
சுருக்கமுறு மிரண்டமுசஞ் சகத்தின்ரூபஞ்
சொற்பொருளா மிவ்வமுச மிரண்டுந்தள்ளி
நெருக்கமுறுஞ் சத்தியசிற் சுகமாய்மீந்து
நின்றபர நானெனவே நிச்சயிப்பாய். (௬)

அதிட்டான சத்தியசிற் சுகமாமம்ச
மகிலபரி பூரணமா யொன்ருய்நிற்கு
மிதிற்ருனே கற்பிதமா நாமரூப
மிரண்டெனவே பரிச்சின்ன மாகிநிற்கு
மதித்தாயும் விவேகத்தாற் கற்பிதத்தை
மன்னுமதிட் டானமென வுணர்ந்தெப்போது
நிதித்யாசஞ் செய்துமனே விகற்பந்தீர்ந்து
நிரதிசய வாநந்த மநுபவிப்பாய். (௭)

சிதாகாய மானபரப் பிரமத்தின்கட்
செகசீவ பரங்களெலாம் பொய்யாய்த்தோன்று
நிதாகவிதை விவேகத்தா னேதிசெய்து
நிருமலமாய் நின்றபரப் பிரமந்தானே
சதாவுமக மகமெனவே நிதித்யாசித்துச்
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்த்தெப்போது
மதாகியிருக் கின்றநிலை யடைந்தவற்ரு
லகண்டபர மாநந்த மநுபவிப்பாய். (௮)

தூலமுதன் மூன்றுவித சரீரமில்லை
தொடர்நனவு முதலியமூன் றவத்தையில்லை
மூலமெனு முக்குணமாம் பகுதியில்லை
மொழியுமத னபிமானி யாருமில்லை
காலமொடு தேசமிலை வத்துவில்லை
கற்பிதமே யில்லையென நேதிபண்ணி
யாலயமாய் நின்றபரப் பிரமநீயா
யகண்டபர மாநந்த மநுபவிப்பாய். (௯)

தேகமுதற் றிரளைவையும் பிரமரூபந்
திரிசியமாய்த் தெரிவதெலாம் பிரமரூபம்
பாகமுறும் பதார்த்தமெலாம் பிரமரூபம்
பரசிவ சகங்களெலாம் பிரமரூப
மாகுபொரு ளகிலமுமே பிரமரூப
மன்னியமா யறிவதெலாம் பிரமமென்னு
மேகபர நிச்சயமே யிசைந்திவற்று
யிணையற்ற வாநந்த மநுபவிப்பாய். (௰)

சந்ததமுஞ் சிவமான பிரமநானே
சகலபரி பூரணமாம் பிரமநானே
சிந்தைமுதற் கதீதபரப் பிரமநானே
சின்மாத்ர வடிவான பிரமநானே
தொந்தமுறுத் துரியபரப் பிரமநானே
துகளற்ற தூயபரப் பிரமநானென்
றந்தமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தை
யடைந்ததனு லநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௧)

கூறுபடா வகண்டபரப் பிரமநானே
கூடத்த வான்மாவாம் பிரமநானே
மாறுபடா மகத்தான பிரமநானே
மங்களமங் களமான பிரமநானே
வேறுபடா விமலபரப் பிரமநானே
வேதாந்த வேத்தியமாம் பிரமநானென்
றீறுபடா வேகபர நிச்சயத்தை
யிசைந்ததனு லெப்போதுஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௨)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமநானே
சாலவுப சாந்தபரப் பிரமநானே
நித்தியநிட் களமான பிரமநானே
நிரதிசயா நந்தபரப் பிரமநானே
யித்துவித மிறையுமிலாப் பிரமநானே
யேகபரி பூரணமாம் பிரமநானென்
றத்துவித மானபர நிச்சயத்தை
யடைந்ததனு லநவரதஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௩)

பரமசிவ மானபரப் பிரமநானே
பரிச்சேத ரகிதபரப் பிரமநானே
நிரவயவ மானபரப் பிரமநானே
நிட்கிரிய சுபாவபரப் பிரமநானே
சருவமுமாய்த் திகழுபரப் பிரமநானே
சகலவிலட் சணமான பிரமநானென்
றிருமையிலா வத்துவித நிச்சயத்தை
யிசைந்ததனு லெப்போதுஞ் சுகித்திருப்பாய். (௰௪)

பராபரமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
பரஞ்சோதி யானபர சொரூபநானே
நிராமயமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
நிருமலமாய் நிறைந்தபர சொரூபநானே
புராதனமாம் பரப்பிரம சொரூபநானே
பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூபநானென்
றிராப்பகலு மேகபர நிச்சயத்தை
யிடையறவே யிசைந்ததனாற் சுகித்திருப்பாய். (௰௫)

சருவபரி பூரணமாம் பிரமநானே
சருவான்மா வானபரப் பிரமநானே
பரவுசிதா காயபரப் பிரமநானே
பரமான்மா வானபரப் பிரமநானே
சுருதிமுதற் கதீதபரப் பிரமநானே
சுயஞ்சோதி யானபரப் பிரமநானென்
றிருமையிலா வத்துவித நிச்சயத்தை
யெப்போது மிசைந்ததனாற் சுகித்திருப்பாய். (௰௬)

சத்தியமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாஞ்
சதாசிவமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லா
நித்தியமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லா
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாஞ்
சுத்தமதாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாஞ்
சுககனமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லா
மத்துவித பரப்பிரம மதுநானென்றே
யதிதிடமா முறுதியினா லாநந்திப்பாய். (௰எ)

சலனமிலாப் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாஞ்
சாசுவத பரப்பிரமந் தானேயெல்லா
மலமருவாப் பரப்பிரமந் தானேயெல்லா
மாயையிலாப் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாங்
கலனமுறாப் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாங்
களங்கமிலாப் பரப்பிரமந் தானேயெல்லா
மலைவுபெறாப் பரப்பிரம மதுநானென்றே
யதிதிடமா முறுதியினா லாநந்திப்பாய். (௰அ)

சொற்பொருளாய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூபஞ்
சுபாசுபமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூப
மெய்ப்பொருளா யிலங்குவதும் பிரமரூப
மில்லையுள தென்பதெலாம் பிரமரூபங்
கற்பிதமாய்க் காண்பதெலாம் பிரமரூபங்
காரியகா ரணமெவையும் பிரமரூப
மற்பமிலாப் பரப்பிரம மதுநானென்றே
யதிதிடமா முறுதியினா லாநந்திப்பாய். (௰௯)

ஏதமுறு மவித்தையுமே பிரமரூப
மிலங்கியிடும் வித்தையுமே பிரமரூபம்
பேதமுறுஞ் சீவனுமே பிரமரூபம்
பிறங்கியிடு மீசனுமே பிரமரூபம்
பூதலமே முதலுலகும் பிரமரூபம்
புலமுறவே காண்பதெலாம் பிரமரூப
மாதியிலாப் பரப்பிரம மதுநானென்றே
யதிதிடமா முறுதியினா லாநந்திப்பாய். (௨௰)

துவிதமென்றுந் துவிதமொடத் துவிதமென்றுந்
தூயபர மாத்துவித மதமீதென்று
மிவிதமென்று மவிதமென்று மிலதுண்டென்று
மிவைமுதலா யங்கங்கே வியம்பலுற்ற
விவிதமத மிவையுரைசெய் வாதியாவும்
விசாரிக்கில் விமலபரப் பிரமந்தானுங்
குவிதலுறுப் பரப்பிரம மதுநானென்று
கோதறவே பாவித்துக் குறைவுதீர்வாய். (௨௧)

சித்துளதேற் சகமுளதாஞ் சித்தில்லாதேற்
செகமுமிலை யாதலினுற் சித்தின்கண்ணே
யித்துவித சகத்தெவையுங் கற்பிதந்தா
னிதனையெலா மன்னுவய வெதிரேகத்தாற்
புத்தியுற வாய்ந்துடனே ப்ரவிலாபித்துப்
பூரணமாய் நின்றபர சித்துத்தானே
நித்தமக மகமெனவே நிதித்யாசித்து
நிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்துநிற்பாய். (௨௨)

நிதாகவெகு விதமாக நிகழ்த்தியென்ன
நிகிலமுமே நிமலசிதா காயந்தானுஞ்
சிதாகாய மதுபிரம வடிவமாகுஞ்
சிதாகாய மதுவேநின் வடிவமாகு
முதாரமுறு புத்தியினு லுரைத்தவண்ண
முணர்வதெலாஞ் சிதாகாய சொரூபமென்றுஞ்
சதாவுமதே யகமென்று நிதித்யாசித்துச்
சற்றேனுஞ் சலியாது சாந்தனுவாய். (௨௩)

நிகிலவதிட் டானபர சித்துத்தானே
நிருமலமாய் நிறைவுற்ற வாகாயம்போ
லகிலபரி பூரணமா யமலமாகி
யத்யந்த சூட்சுமமா யசங்கமாகுந்
தகமைசெறிந் திருக்கின்ற தன்மையாலே
தயங்குசிதா காயமெனச் சாற்றலாகு
மகிமைமிகுஞ் சிதாகாய மதுநானென்றே
மறவாமற் பாவித்து மயக்கந்தீர்வாய். (௨௪)

சன்மாத்ர மானபரப் பிரமமல்லாற்
சராசரமாய்ச் சனிக்கின்ற சகமேயில்லை
சின்மாத்ர மானபரப் பிரமமல்லாற்
சித்தமுதற் றிரிசியமாஞ் சகமேயில்லை
நன்மாத்ர மானபரப் பிரமமல்லா
ஞானவாய் நாடியிடுஞ் சகமேயில்லை
தன்மாத்ர மாகினவப் பிரமந்தானே
தானெனவே பாவித்துத் தளர்வுதீர்வாய். (உரு)

சின்மாத்ர மானபரப் பிரமந்தானே
செகசீவ பரங்களெனத் தெரிவதாலே
யெண்மாத்ர மாகினுமிச் சகசீவாதி
யிதரமல விவையாவுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
பொன்மாத்ர வடிவான கடகமாதி
பொன்னையலாற் சற்றுமய லாவதுண்டோ
மண்மாத்ர மானகட சரவமாதி
மண்ணையலான் மற்றணுவு மனியமாமோ. (உசு)

அகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
யறிவற்றோர்க் குலகெனவே தோற்றினாலும்
புகன்றபல விதமான வுலகந்தானே
பூரணமா மறிஞருக்குப் பரமாய்த்தோற்றுந்
திகழ்ந்தெதிரே யிருக்கின்ற விரச்சுதானே
தெரிவற்றோர்க் கரவெனவே தோற்றினாலு
நிகழ்ந்தரவே தெரிவுற்றோர்க் கிரச்சுவாக
நிகழ்கின்ற நீதியினைக் கண்டோமன்றே. (உஎ)

படருற்ற நூலானே படம்போலாகப்
பரவியதிற் குறுக்குநெடுக் காவதேபோற்
றொடர்புற்ற பரந்தானே சகம்போலாகத்
தோன்றியதிற் குறுக்குநெடுக் காகநிற்கு
மடருற்ற விவேகத்தா லறைந்தவண்ணை
மாய்ந்தெவையு மகண்டபரப் பிரமமென்றுந்
தடமுற்ற பரப்பிரம மதுநானென்றுந்
தடையறவே பாவித்துத் தளர்வுதீர்வாய். (உஅ)

சத்தியஞா னாநந்த பிரமந்தானே
சலனமிலாச் சாசுவத வத்துவாகுஞ்
சத்தியஞா னாநந்த பிரமந்தானே
சட்பாவ விகாரமிலா வத்துவாகுஞ்
சத்தியஞா னாநந்த பிரமந்தானே
சகசீவ பரங்களிலா வத்துவாகுஞ்
சத்தியஞா னாநந்த பிரமந்தானே
சகல்பரி பூரணமாம் வத்துவாமே. (௨௯)

சத்தியஞா னாநந்த பிரமமல்லாற்
சகசீவ பரங்களெனச் சிறிதுமில்லை
புத்திரவிச் சகசீவர் முதலாமியாவும்
பூரணமாய்ப் பொருந்தியவப் பிரமந்தானா
மத்துவித பரப்பிரம மதுவேநீயா
மறைந்தபொருள் சத்தியமே யாதலாலே
நித்தமெலாம் பிரமமென்று மதுநானென்று
நிச்சலமா முணர்வுற்று நிறைந்துநிற்பாய். (௩௰)

நிச்சலமா முணர்வுற்று நிறைந்துநிற்கு
நிலையதுவே நிகரற்ற மோட்சமாகுந்
துச்சமிலா வந்தநிலை தொடர்ந்தோர்மீண்டுந்
துன்பமுறா ரதுகண்மறுவார் சுகமேசார்வ
ரெச்செயலுஞ் செய்துமுடிந் தவரேயாவ
ரெப்போது மேகபர வடிவாய்நிற்ப
ருச்சபர வடிவான வன்னோருக்கிவ்
வுலகபவ விவகார மென்றுமில்லை. (௩௧)

ஆதலினா லநவரத மறைந்தவண்ணா
மகண்டபர நிச்சயமே யப்யாசித்துப்
பேதமனோ விகற்பமெலாம் பெயர்த்தெப்போதும்
பிரிவற்ற வகண்டபர போதம்பெற்றவ்
வேதமிலா வேகபர வடிவேயாக
விருப்பதுவா மோட்சநிலை யடைநிமைந்தா
வேதமுடிப் பொருளினைக் கிந்தவண்ணம்
விமலசிவன் விளம்பியவா விளங்கச்சொன்னோம். (௩௨)

பரமான பரமசிவ பத்தியோடே
பரவியவிப் பரம்பொருளைப் பரிந்துகேட்போன்
றிரமான வகண்டபர ஞானஞ்சேர்வன்
றினையளவுந் துக்கமுறுன் சுகமேலாவ
னுரமான வகண்டபர வடிவாய்நிற்ப
னுரைத்ததிலோ ரையமில்லை யுண்மையென்றே
வரமான ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
வரையற்ற வத்துவினை வகுத்துச்சொன்னான். (௩௩)

வேறு.

சச்சிதாநந்தவத்துவையன்றியே சற்றுமொன்றுஞ்சனித்திடவேயிலை
யிச்சகம்முதல் யாவையுமென்றுமே யேகபூரண வத்துவதாமிக
வுச்சமாமது நாமெனுஞானமிங் குற்றவர்பவமுத்தரெனச்சொலல்
நிச்சலாநந்தத் தாண்டவமாடும் நிகரிலீச னகண்டசொரூபமே. ()

முப்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩0-க்கு திருவிருத்தம் (௧௩௮௪)

முப்பத்தொன்றாவது

அறுபத்துநான்கு திட்டாந்தத்தோ டத்துவிதவுண்மையுரைத்தும்
அத்தியாயம்.

பாவனமாம் பரப்பிரம சாட்சாத்காரம்
பழுதறவே பற்றுவதற் கேதுவாகி
யாவலுடன் கேட்பமிக வினியதான
வத்யந்த வற்புதமாந் திட்டாந்தத்தோ
டோவலிலா வகண்டபர நிச்சயத்தை
யூனமற விவ்வோத்தி லுனக்குரைப்பா
மேவரிய விதனுடைய சிரவணத்தான்
மிகவிரைவின் மெய்ம்முத்தி மேவலாமே. (௧)

சத்தியமே சத்தியமே சகமேயில்லை
சங்கற்ப விகற்பங்கள் சிறிதுமில்லை
நித்தியவா நந்தமயப் பிரமமொன்றே
நிச்சலமா யெப்போது நிலைத்தவுண்மை
யத்துவிதப் பிரமமதே யசங்கமாகு
மனுமயமா மட்சரமா மகண்டமாகு
மித்துவித வியகார மிறையுமில்லை
யிங்குற்ற காரியமோ ரணுவுமில்லை. (௨)

பிரிவுபெறுப் பரப்பிரம சொரூபமல்லாற்
பிரபஞ்ச பாவனையே யென்றுமில்லை
தெரிவுருவாம் பரப்பிரம சொரூபமல்லாற்
றிரிசியமாஞ் சகத்தோற்றஞ் சிறிதுமில்லை
சருவபரி பூரணமாம் பிரமமல்லாற்
சகமுதலோர் பொருளுமொருக் காலுமில்லை
பரவியவிவ் வர்த்தமுனக் குரமாம்வண்ணம்
பலவிதமாந் திட்டாந்தம் பகருவாமால். (௩)

மலடிமகன் வசனத்தா லியார்க்கும்பீதி
மன்னிடுமேன் மாயைமுதற் சகத்துஞ்சத்தாஞ்
சலனமிகும் பரியின்கோ டுண்மையாகிச்
சமர்தருமேற் சராசரமாஞ் சகத்துஞ்சத்தா
மலைமனுடன் கோடதுவா மம்புகொண்டிங்
க்ாரோனு மழிவுற்றுற் சகத்துஞ்சத்தாங்
கலனமற விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௪)

கானலினீ ரருந்தியதாற் றிருத்தியார்க்குங்
கலந்திடுமேற் ககனமுதற் சகத்துஞ்சத்தாம்
வானிலுறுங் கந்தருவ நகரமுண்மை
வடிவாமேல் வசனிக்குஞ் சகத்துஞ்சத்தா
மீனமுறுக் ககனத்தி னீலரூப
மிறவாம லிருந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
மூனமற விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௫)

நிகழ்சுத்தி ரசதத்தாற் பணிகளார்க்கு
நிசமாகச் சித்தித்தாற் சகத்துஞ்சத்தாந்
திகழ்ரச்சு சர்ப்பத்தாற் செனங்களாருந்
தீண்டினராய் மரிப்புற்றுற் சகத்துஞ்சத்தாங்
ககனத்தின் குசுமத்தா லெங்குமாருங்
கந்தசுகம் புசிப்புற்றுற் சகத்துஞ்சத்தா
மகமுற்று விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
யறிவுருவாய் நிறைந்தபர மொன்றேயுண்மை. (௬)

சுடர்விட்டுச் சொலிக்குமனை லாச்சியத்தாற்
சொலியாம லடங்கிடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாந்
தடமுற்ற விருட்டிறடான் சித்ரதீபந்
தன்னொளியாற் றவிர்ந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
மிடமுற்ற தருத்திரடான் வித்தேயன்றி
யிங்குண்டாய் வளர்ந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாந்
திடமுற்று விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
தெரிவுருவாய் நிறைந்தபர மொன்றேயுண்மை. (எ)

அரம்பையதன் கட்டையினற் பாகசித்தி
யார்க்கேனு மமைந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாங்
குரம்பையபி மானமிகு மூடருக்குக்
குறைவில்சுகங் கூடிடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
நிரம்பியுள வறிவுடையோர் மனத்தினேர்மை
நீசர்க்குத் தெரிந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
முரம்பெறவே விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
யோருருவாய் நிறைந்தபர மொன்றேயுண்மை. (அ)

இன்றுபெறுங் கன்னிகையாற் பாகசித்தி
யிசைந்திடுமே லித்துவித சகத்துஞ்சத்தா
மன்றியுமக் கன்னிகையோ டமளியுற்றிங்
காரோனுஞ் சுகமுற்றாற் சகத்துஞ்சத்தா
நின்றபுவிப் புழுதியினு னிறைந்தசிந்து
நீர்முழுதுஞ் சோஷித்தாற் சகத்துஞ்சத்தா
நன்றுறவே விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
நமதுருவாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௯)

ஆதித்தன் சந்நிதியி லந்தகார
மழியாம லிருந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாஞ்
சோதித்த விரதத்தா லிரும்பின்ரூபஞ்
சொர்ன்னத்வ மருவாதேற் சகத்துஞ்சத்தா
மாதத்தின் பூருவமே மரித்தோன்மீண்டு
மகிழ்வுடனே வருவானேற் சகத்துஞ்சத்தாங்
கோதற்று விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
குணாதீத பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௰)

விந்தியவெற் படவியினற் பாயசான்னம்
 வேண்டியவா கிடைத்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
மூந்திமிகக் கறந்துறுபான் மீண்டுமாவின்
 முலையின்மிசை யேறிடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாந்
தந்திரமாய்க் கடைந்துறுமோர் மீண்டும்பாலாந்
 தன்மையினைச் சார்ந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
புந்தியுற விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
 பூரணமாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௰௧)

மேருவினைத் தாமரையி னூலாலாரு
 மிகவெளிதா யசைப்பாரேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
பூரணமாம் வாரிதியைத் தரங்கத்தாலே
 புணர்ந்தெவனும் பிணிப்பானேற் சகத்துஞ்சத்தாங்
கூர்மவுரோ மங்களினுன் மத்தமானைக்
 கொணர்ந்தெவனும் பிணிப்பானேற் சகத்துஞ்சத்தாந்
தீரமுற விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
 திரிகுணமுங் கடந்தபர மொன்றேயுண்மை. (௰௨)

உசுவாச வாயுவினு லோங்குஞ்சைல
 மூலந்துசலித் திடுமாகிற் சகத்துஞ்சத்தாம்
விசையாக மேருவந்தோர் பதுமந்தன்னின்
 விதையிலிருந் திடுமாகிற் சகத்துஞ்சத்தா
நசியாது சொலிக்கின்ற வன்னியின்க
 ணற்பதுமம் வளர்ந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
மசையாது விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
 யகண்டவடி வானபர மொன்றேயுண்மை. (௰௩)

சிறுமசகஞ் சிங்கத்தைச் சங்கரித்துச்
 சிக்கெனவே செயித்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
முறுவண்டு மேருவினைக் கனியேபோல
 வுண்டுடனே யுமிழ்ந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
பெறுமணுவி னுதரத்தி லநந்தகோடி
 பிரமாண்டமிருந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
மறுவறவே விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
 மகத்தான பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௰௪)

கனவினிடைக் கண்டபொரு ணனவின்கண்ணே
 கலங்காம லிருந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
நனிவினாவி லோடியிடு நதியின்வேக
 நலியாது நின்றிடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாஞ்
செனனமுதற் குருடர்க்கு மணியினேர்மை
 செவ்வியதாய்த் தெரிந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
மனியமற விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
 யகண்டவடி வானபர மொன்றேயுண்மை. (௰௫)

பொரித்தவிதை விருட்சத்தி னுற்பத்திக்குப்
 புகலேது வாயிடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
முருத்தரியா முயற்கோடான் மதமாதங்க
 முயிர்நீங்கி மரித்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாந்
தரித்திரர்கள் செல்வத்தோர் செல்வவின்பந்
 தனைத்தெரிந்து புசிப்பாரேற் சகத்துஞ்சத்தாந்
திருத்தமுற விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
 தியக்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௰௬)

சுந்தரமா மன்னத்தி னடைபோற்காகஞ்
 சுத்தநடை யுறுமாகிற் சகத்துஞ்சத்தாம்
விந்தியமா வெற்பிலுறுஞ் சிங்கத்தோடு
 வேசரிதான் சமர்செயுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
மிந்துவினன் சம்பந்த மன்றிராகு
 வெங்கேதுந் தெரிவுற்றாற் சகத்துஞ்சத்தாஞ்
சிந்தையுற விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
 சின்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௰௭)

மலடிக்குக் கருவுண்டா யதற்குநாமம்
 வடிவமெலா மருவிடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
பெலமற்ற நபுஞ்சகனுக் குரியமைந்தன்
 பிறந்துவளர்ந் திடுவானேற் சகத்துஞ்சத்தாஞ்
சலமுற்ற வன்னேனுக் குரியமாதர்
 சம்போக சுகமுளதேற் சகத்துஞ்சத்தா
நிலைபெற்று விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
 நிருமலமாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௰௮)

சுனகத்தின் விந்துவினூற் சிங்கமுண்டாய்ச்
சூரத்வஞ் செறிந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
பினுமத்தாற் சாகரநீர் பருகப்பட்டுப்
பெருக்கறவே சோஷித்தாற் சகத்துஞ்சத்தா
நனியுற்ற தாருசிலை மயமாம்பாவை
நல்லன்னந் துய்த்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
மனமுற்று விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
மாசற்ற பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௰௯)

விருதாவா யாகாயஞ் சனங்களின்பால்
வீழ்ந்திடுமேல் வெறிதான சகத்துஞ்சத்தாம்
பெரிதான வாகாயம் புவியில்வீழ்ந்து
பினுமுயரக் கிளம்பிடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
விரிவான விண்மலரைச் சூட்டியாரும்
வேசிவசஞ் செய்வாரேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
பரிவாக விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
பங்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௨௰)

சூனியமாங் ககனத்தைக் கயிற்றாலாருஞ்
சுருக்கமுறப் பிணிப்பாரேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
மேனியுறுக் ககனத்தின் பதிவிம்பந்தான்
மெய்யாக விருந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
மீனமுறு மேடத்தின் வயிற்றிலானை
யிருந்துபிறந் திடுமாகிற் சகத்துஞ்சத்தாம்
ஞானமுற விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
ஞானகன மானபர மொன்றேயுண்மை. (௨௧)

மிகவுமகா சேறுற்ற புவியிலாரு
மேவிநடந் திடுவாரேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
திகழ்வுமிகு முகுரத்திற் பதிவிம்பந்தா
னிலைபெற்று நின்றிடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாந்
திகழ்கனவி லிடும்பஞ்சு சாம்பராகாத்
திறமையினைச் செறிந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
மிகழ்வறவே விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
யிருமையிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (௨௨)

மடமைமிகு மூடர்க்கு மகத்தாம்வத்து
மகிமைதெரிந் திடுமாகிற் சகத்துஞ்சத்தாம்
படருமகண் டாகார விருத்தியல்லாற்
பரப்பிரமந் திகழ்ந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாந்
தடமருவு மகண்டபர ஞானமல்லாற்
றருமோட்சந் தானுளதேற் சகத்துஞ்சத்தாந்
தொடர்புறவே விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
துவிதமிலாப் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (உ௩)

அத்துவிதப் பிரமமலாற் சுருதிக்கெல்லா
மயலெவையும் பொருளாமேற் சகத்துஞ்சத்தாம்
வத்துவுணர் ஞானமலான் மற்றொன்றாலே
வன்பவநோய் மாய்ந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தா
முத்தமமா மியோகமுணர் வொன்றுமன்றி
யுளமலையா திருந்திடுமேற் சகத்துஞ்சத்தாஞ்
சத்தியமாய் விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
சன்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை. (உ௪)

பரமசிவன் கருணையலாற் போகமோட்சம்
பற்றினவ ருளராகிற் சகத்துஞ்சத்தாம்
நிருமலமாய் விசாரிக்கிற் சகத்தேயில்லை
நித்தியமா யுளதுபரப் பிரமமொன்றே
யருள்வடிவாம் பரமசிவ னறைந்தவண்ண
மறுபத்து நான்குவித திட்டாந்தத்தா
லிருமையிலாப் பரமொன்றே யுண்மையென்னு
மிவ்விதமாம் பொருளினைக் கிசைத்தோமன்றே.. (உ௫)

இன்னவிதம் பரமார்த்த விசாரஞ்செய்யி
லிலகுசக சீவபர மெவையுமில்லை
பின்னமெனக் காண்பதெலாஞ் சோதிக்குங்காற்
பிரமமலா தோரணுவும் பிறிதேயாகா
துன்னுபட ரூபத்தைச் சோதிக்குங்காற்
றொடர்புற்ற தந்துவலால் வேறங்குண்டோ
மன்னுகட ரூபத்தைச் சோதிக்குங்கான்
மண்ணையலான் மற்றெவையு மதித்தோருண்டோ. (உ௬)

ஆதலினா லணுவேனுந் துவிதமில்லை
யத்துவிதந் தானுமிலை யயலேயில்லை
போதகன மானபரப் பிரமமொன்றே
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்தும்வத்து
பேதமிலா வப்பிரம நானேயென்று
பிறிவற்ற வகண்டபர ஞானம்பெற்று
வாதகமாம் பவபந்த மனைத்துந்தீர்த்து
வரமான வகண்டபர வடிவேயாய். (உ௭)

சங்கற்ப காரியமாஞ் சகத்தின்றோற்றஞ்
சற்றேனுஞ் சார்ந்திடுமே லுடனேயித்தைப்
பங்கற்ற பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
பரமதுவே நானென்றும் பாவித்துத்தீர்
மங்குற்ற மனதென்னு மகத்தாம்வியாதி
மாறாது தொடர்ந்திடுமே லுடனேயித்தை
யங்குற்ற வகண்டபரத் தியானமென்னு
மதிசயமா மவுடதமுண் டதஞ்செய்மைந்தா (உ௮)

மாயையினாற் கற்பிதமாம் பேதமேது
மனதினிடைத் தோன்றியிடி னுடனேயத்தைத்
தூயபரப் பிரமத்தின் றியானத்தாலே
துகளறவே துடைத்துநிச சொரூபமாவா
யாயதன தவித்தையினாற் றேகமாதி
யகமெனவே தோன்றியிடி னுடனேயத்தை
நேயபர சின்மயமா மான்மத்தியான
நிட்டையினா னீக்கிநிச சொரூபமாவாய். (உ௯)

கொடியவகங் காரமெனுஞ் சத்துருத்தான்
குறைவுதரக் கூடியிடி னுடனேயத்தைச்
சடிதியகம் பிரமமெனுந் தியானவாளாற்
சங்காரஞ் செய்துநிச சுபாவமாவாய்
கடியமனக் கிரந்திதொடர்ந் திடுமேயாகிற்
கலங்காது தைரியமா யுடனேயித்தை
நெடியபர பாவனையாஞ் சக்கரத்தா
னிமிடத்தி லறுத்துநிச நிலையினிற்பாய். (௩௰)

தேகமுத ஞனென்னு மத்யாசந்தான்
  தீராது தொடர்ந்திடுமே லுடனேயித்தை
யேகபரி பூரணமாம் பரனானென்னு
  மிவ்விதமா முறுதியினு லிறக்கச்செய்வா
யாகுமஞன் மாவென்னும் பிசாசந்தோன்றி
  லமலான்மத் தியானமெனு மந்திரத்தால்
வேகமுடன் பிசாசமதை யணுகாதோட்டி
  விமலான்ம வடிவாக விளங்கிகிற்பாய். (௩௧)

பலவிதமாஞ் சந்தேக மெனும்பிசாசு
  பயமுறவே தோன்றினுநீ பயப்படாம
லலைவில்பர பாவனையா மந்திரத்தா
  லையமெனும் பிசாசதனை யதஞ்செய்வாயா
னிலைமருவாத் துவிதமெனும் பிசாசுமீண்டு
  நிகழினுமே நீயணுவும் வெருளாவண்ணம்
விலையமிலா வத்துவிதத் தியானமாகும்
  விபூதியினல் வென்றதனை விபுவாய்நிற்பாய். (௩௨)

இந்தவித மநந்தவித யுத்தியோடிங்
  கியம்பிய விவ்வேகபர நிச்சயத்தைப்
புந்தியுறத் தினந்தோறும் பொருந்திக்கேட்போர்
  பூரணமா மப்பிரம ஞானம்பெற்றுப்
பந்தமெலாந் தீர்ந்தோராய்ப் பரமேயாவர்
  பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை பரமார்த்தந்தான்
சந்ததமுஞ் சகலமுணர் சாம்பமூர்த்தி
  சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கையுண்டோ. (௩௩)

அகிலமுமே யாக்கியளித் தழித்துந்தானே
  ரணுவேனு மாறுபடா தசங்கமாகிச்
சகலபரி பூரணமாய்ச் சாந்தமான
  சத்தியஞா னநந்த பரசிவத்தை
யகமெனவிங் கறிந்தவரோ யகண்டாநந்த
  மடைந்தந்தப் பரமசிவ மாவரொன்றே
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
  நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தினனே. (௩௪)

வேறு.

சச்சிதாநந்தமானபரம்பொருள் சந்ததஞ்சலியாதுளதாமெனு
மிச்சகம்முதலியாவையுமென்றுமேயில்லையேயெனுமேகபரம்பொரு
ணிச்சயந்தனை நீள்பலயுத்தியா னிகிலரும்பெற விளகுநிகழ்த் துத
வச்சவாநந்தத்தாண்டவமாடுநம் மும்பர்கோன்றனகண்டசொரூபமே

முப்பத்தொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩௧-க்கு திருவிருத்தம் (௲௱௪)

முப்பத்திரண்டாவது

பாவத்து பாவனையாற் பரசொரூபத்திதி யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

ஒருபொருளும் பிரமத்துக் கயலின்றென்று
 முள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரமமென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நாமேயென்று
 மிவ்விதமா மகண்டார்த்த நிர்ணயத்தை
நிருமலமா நிதாகனுக் கின்னஞ்சொல்வா
 நிகழ்த்தியிடு நிர்ணயமீ துடனேமோட்சந்
தருவதுவாஞ் சுகநல்குந் தளர்வைத்தீர்க்குந்
 தற்பிரமந் தானாகத் தனிக்கவைக்கும். (௧)

அன்னியமா யிதுவெனவோ ரணுவுமில்லை
 யான்மாவே யநவரத மழியாவுண்மை
பின்னமிலா வான்மாவே பிரமரூபம்
 பிரமமதே பிறங்கியவிவ் வான்மரூபம்
பன்னியவா ரான்மாவுக் கபின்னமான
 பரப்பிரம நானெனவே நிச்சயித்திவ்
வின்னன்மிகும் பவபாசம் யாவுநீக்கி
 யெப்போது மேகபரப் பிரமமாவாய். (௨)

சருவமெனக் காண்பதெலாம் விசாரிக்குங்காற்
 சத்தியஞா னாநந்தப் பிரமமல்லா
லொருசிறிதும் வேறில்லை யுளதெப்போது
 மோங்குசிதா காயபரப் பிரமமொன்றே
யிருமையிலாப் பிரமமதே நின்சொரூப
 மிதிலிறையு மையமிலை யாதலாலே
சருவமுமே பிரமமென வதுநானென்றுஞ்
 சங்கையறப் பாவித்துச் சாந்தனாவாய். (௩)

சத்தியஞா னாநந்தப் பிரமநானே
சகலபரி பூரணமாம் பிரமநானே
நித்தியமங் களமான பிரமநானே
நிருமலமாய் நிறைந்தபரப் பிரமநானே
யத்தமுறு வகண்டபரப் பிரமநானே
யத்துவித மானபரப் பிரமநானே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம நானேயென்று
சுகமுறவே பாவித்துச் சோர்வுதீர்வாய். (௪)

ஆநந்த கனமான பிரமநானே
யஞ்ஞான லேசமிலாப் பிரம்நானே
தானந்த முறுதபரப் பிரமநானே
தத்துவமாய்த் தனித்தபரப் பிரமநானே
வானந்தன் னிகரான பிரமநானே
வரம்பற்ற வத்துவதாம் பிரமநானே
மோனந்தன் னிலையான பரநானென்றே
மோகமறப் பாவித்து முத்தனுவாய். (௫)

சந்ததமுஞ் சாந்தபரப் பிரமநானே
சகலவிலட் சணமான பிரமநானே
சிந்தைமுதற் செறியாத பிரமநானே
சின்மாத்ர வடிவான பிரமநானே
தொந்தமுறுத் துரியபரப் பிரமநானே
துரியத்து மதீதபரப் பிரமநானே
பந்தமுறுப் பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௬)

சங்கற்பஞ் சற்றுமிலாப் பிரமநானே
சந்தோட விதன்மிலாப் பிரமநானே
மங்குற்ற மாயையிலாப் பிரமநானே
மகதத்வ மாதியிலாப் பிரமநானே
யிங்குற்ற தெவையுமிலாப் பிரமநானே
யேகபரி பூரணமாம் பிரமநானே
பங்கற்ற பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௭)

சருவமுமாய் நிறைந்தபரப் பிரமநானே
சமமாகச் செறிந்தபரப் பிரமநானே
கருமமுதற் கலவாத பிரமநானே
காலமுதற் கெட்டாத பிரமநானே
திரிபுடியே தொன்றுமிலாப் பிரமநானே
சிட்சத்தா மாத்திரமாம் பிரமநானே
பரசிவமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௮)

சாசுவத மானபரப் பிரமநானே
சமுசார லேசமிலாப் பிரமநானே
மாசணுவு மருவாத பிரமநானே
மகத்துக்கு மகத்தான பிரமநானே
யாசிலகண் டாகாரப் பிரமநானே
யாதிமுடி வற்றபரப் பிரமநானே
பாசமுறுப் பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௯)

புராதனமாய்ப் பொருந்துபரப் பிரமநானே
பூரணமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரமநானே
நிராமயமாய் நிறைந்தபரப் பிரமநானே
நிர்க்குணமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
பிராப்பகலே தொன்றுமிலாப் பிரமநானே
யிருளொளிமற் றெவையுமிலாப் பிரமநானே
பராற்பரமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௰)

கற்பிதமா முபாதியிலாப் பிரமநானே
களங்கமிலா வுணர்வான பிரமநானே
தற்பதலட் சியமான பிரமநானே
துவம்பதலட் சியமான பிரமநானே
யற்பமிலா வைக்யமாம் பிரமநானே
யகண்டார்த்த மானபரப் பிரமநானே
பற்பலவாம் பேதமிலாப் பரநானென்றே
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௰௧

சன்மயமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
சதாநந்த மானபரப் பிரமநானே
சின்மயமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
சிதாகாய மானபரப் பிரமநானே
தன்மயமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
தனக்கயலோ ரணுவுமிலாப் பிரமநானே
பன்மையுறாப் பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௰௨)

சங்கமிலா வசங்கபரப் பிரமநானே
சலனமிலா வசலபரப் பிரமநானே
மங்கலுறா விமலபரப் பிரமநானே
மாறுபடா நித்தபரப் பிரமநானே
யெங்குமுள வேகபரப் பிரமநானே
யெவையுமிலா துள்ளபரப் பிரமநானே
பங்கமுறாப் பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமமேயாவாய். (௰௩)

சத்தமுதற் கெட்டாத பிரமநானே
சகமெவையுங் கிட்டாத பிரமநானே
மத்தமன மருவாத பிரமநானே
மாசற்ற தெரிவான பிரமநானே
சுத்தமனத் தெளிவான பிரமநானே
சுயஞ்சோதி யொளிவான பிரமநானே
பத்தமலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௰௪)

நிராவரண மானபரப் பிரமநானே
நித்தபரி சுத்தபரப் பிரமநானே
சராசரமோ ரணுவுமிலாப் பிரமநானே
சகசீவ பரங்களிலாப் பிரமநானே
தராதரமில் சமமான பிரமநானே
தான்றானாய்த் தனித்தபரப் பிரமநானே
பராபரமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய் (௰௫)

நிரந்தரமாய்ப் பாவனையே செய்யாவிட்டா
னிலையற்ற மனத்தினுடை விகற்பந்தீரா
திரிந்தலையு மனதினுடை விகற்பந்தானே
தீராத பவமெனவே தோன்றுதன்றோ
பரிந்துநிதம் பாவித்து மனோவிகற்பம்
பற்றறவே தீராதோர்க் கெவ்விதத்தாற்
பொருந்தியதன் சொரூபநிலை புரையொன்றின்றிப்
பூரணமாய்ப் புந்தியினிற் பொருந்துஞ்சொல்லாய். (௰௬)

தன்சொரூப நிலைமருவா தலைவோருக்குத்
தளர்வுதரும் பவபந்தந் தவிர்வதெங்ங
னென்செயினுஞ் சொரூபநிலை யிசையாதோருக்
கீனமுறு பவபந்த மிறவாதென்றுஞ்
சஞ்சலமில் பாவனையே செய்வோருக்குச்
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்வதாலே
யஞ்சனமா மாவரண விட்சேபங்க
ளனைத்துமிலாச் சொரூபநிலை யணுகுமன்றே. (௰௭)

ஆதலினா லநவரத மப்யாசிக்கு
மகண்டபர பாவனையான் மனோவிகற்ப
பேதமெலா மடைவாகப் பெயர்த்தெப்போதும்
பிரிவற்ற சொரூபநிலை பொருந்தவேண்டு
மோதியவிப் பாவனையும் விசாரமற்றோர்க்
கொருகாலு முள்ளத்தி லுதிக்கமாட்டா
பாதகமா மவிசாரப் பகையாலன்றோ
பவக்கடலில் வீழ்ந்தெவரும் பதைக்கின்றூரால். (௰௮)

அறிவற்ற வவிசார மஞ்ஞானத்துக்
காலயமா யநந்தவித வரந்தைநல்குங்
கறையற்ற ஞானத்தைக் கண்ணிற்காட்டா
கடக்கவொணுக் கற்பனையே காட்டுவிக்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைக்கவொட்டா
நிகிலமகா பீதிக்கு நிகரில்வித்தாஞ்
செறிவுற்ற சங்கற்ப விகற்பமாதி
சித்தவிகா ரங்களெலாங் கணத்திற்சேர்க்கும். (௰௯)

பலவிதமாய்ப் பகர்ந்தென்ன வவிசாரந்தான்
பவக்கடலில் யாவரையு மூழ்குவிக்கும்
புலமருவா வவிசார கிராயெங்கும்
பொருந்திபிடும் பகையில்லை யாதலாலே
நிலமருவு மகண்டபர விசாரங்கொண்டே
நிகழ்த்தியவிவ் வவிசாரப் பகையைவென்று
சலனமிலாப் பாவனையா லகண்டபோதஞ்
சார்ந்தவனுய்ச் சன்மாத்ர சொரூபமாவாய். (உ0)

அகண்டபர விசாரந்தா னேதாமென்னி
லகமாரிவ் வுலகாரிங் குள்ளதேது
புகன்றபர மார்த்தமெதா மென்றிவ்வண்ணம்
பூரணமாஞ் சற்குருவைக் குறித்துசாவி
யகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மெங்குமுள்ள
தகண்டபரப் பிரமமதே யுண்மையென்று
தகும்பிரம நிர்ணயமே வேதாந்தத்தாற்
றவிராது செய்வதுதான் விசாரமாமே. (உக)

சற்குருவின் சன்னிதியி லோர்ந்தவண்ணஞ்
சாதுக்கள் சகவாசஞ் செய்தங்கங்கே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபந்தானே
நிகிலமுமா மதுவோநா மதுவேயுண்மை
யக்கரமாம் பிரமமதே வேதாந்தங்க
ளனைத்துக்கும் பொருளாகு மென்றிவ்வண்ணந்
தக்கபர நிர்ணயமே திடமாய்ச்செய்த
றளர்வையெலாந் தவிர்க்கின்ற விசாரமாமே. (உஉ)

பன்னியவ்வா றோர்ந்தபரம் பொருளைத்தானே
பரவியதன் சங்கையெலாந் தீரும்வண்ண
மன்னியர்க ளாருமிலா வேகாந்தத்தி
லசையாம லிருந்துமன தொருமையோடே
மன்னுபரப் பிரமமிதா நாமிதாகு
மயக்கமுறு முலகிதுவா முண்மையீதென்
றுன்னுபல யூகத்தாற் சிந்தைபண்ணி
யுரமாக வுறுதிசெயல் விசாரமாமே. (உந)

அறிவுற்ற விசாரந்தா னஞ்ஞானத்தை
யதஞ்செய்யு மரந்தையெலா மடைவாய்த்தீர்க்கு
மறுவற்ற ஞானத்தை மதியிற்சேர்க்கு
மயக்கமுறு கற்பனைக ளனைத்துமாய்க்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைக்கவைக்கு
நீக்கவொணுப் பவபீதி யனைத்துநீக்குஞ்
செறிவுற்ற வாபத்தைச் சம்பத்தாக்குஞ்
சித்தவிகா ரங்களெலாஞ் சிதைக்குமன்றே. (௨௪)

சோதித்த பரப்பிரம மெல்லாமென்றுஞ்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம் மதுநாமென்றுஞ்
சாதித்த விசாரமிகுஞ் சாதுக்கட்கே
சாற்றுபர பாவனைதான் சார்வதல்லாற்
றீதுற்ற தேகாதி நாமேயென்றுந்
திரிசியமாஞ் சகமுதலீ துண்மையென்றுங்
கோதுற்ற வவிசார மேவிட்டோர்க்குக்
குறைவற்ற பாவனையெவ் விதமாய்க்கூடும். (௨௫)

ஆதலினல் விசாரித்த தீரருக்கே
யலைமன து பாவனையில் வசமாய்நிற்குந்
தீதணுகாப் பாவனையான் மனேவிகற்பந்
தினத்துக்குத் தினமடைவாய்த் தீருந்தீர்ந்த
போதுபரப் பிரமத்தின் சாட்சாத்காரம்
பூரணமாய்ப் பொருந்தியிடும் பின்னவற்ருற்
கோதுமிகும் பவபந்த மனைத்துநீங்கிக்
குறைவற்ற மோட்சசுகங் கூடுமென்றே. (௨௬)

பரமார்த்த மானபரப் பிரமத்தின்கண்
பலவிதமாய்த் தோற்றியவிச் சகசீவாதி
விரிவான பேதமெலாம் விசாரிக்குங்கால்
விமலபரப் பிரமமலால் வேறேயன்று
சருவான்மா வானபரப் பிரமமொன்றே
சந்ததமுஞ் சவியாம விருப்பதாலே
திரமான பரப்பிரம மதுநானென்றே
திடமாகப் பாவித்துத் தியக்கந்தீர்வாய். (௨௭)

ஆவதென்று மமர்வதென்று மழிவதென்று
மயனரியோ டரனென்று மவித்தையென்றுஞ்
சீவனென்றுஞ் சித்தமென்றும் பந்தமென்றுஞ்
சித்திரமாஞ் சகத்திதென்று மீசனென்று
மோவலுறு மாயையென்று மொன்றுமில்லை
யுள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரமந்தானும்
பாவனவாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௨அ)

சுருதியென்று மிருதியென்று நூற்களென்றுஞ்
சூட்சுமமாம் வேதாந்த நூற்களென்றுங்
கருதுமிதி காசமென்றும் புராணமென்றுங்
காமிகமே முதலியவா கமங்களென்று
மொருமையென்று மிருமையென்று மொன்றுமில்லை
யுள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரமந்தானும்
பரவியவப் பரப்பிரம நானேயென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௨௯)

தேகமுதற் றிரிசியமே யனுன்மாவென்றுந்
திருக்குருவே நின்னுடைய வான்மாவென்று
மேகமதாம் பரப்பிரம நீயேயென்று
மெப்போது மதுதானே நானேயென்றுஞ்
சோகமுறுக் குரவனென்றுஞ் சீடனென்றுஞ்
சுத்தபர ஞானமென்றுந் தோற்றமெல்லாம்
பாகமுறுப் பரமேயா மதுநானென்றே
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௩0)

வகுப்புற்ற பஞ்சவித மூர்த்தியென்றும்
வகுத்தவவர் பஞ்சவித கிருத்யமென்று
மிகப்பற்று நாகநர கங்களென்று
மேவியிடுங் கைலைமுத லுலகமென்றுந்
தொகுப்புற்ற சீவபர சகங்களென்றுந்
தோற்றியவிப் பலவிதமாந் தோற்றமெல்லாம்
பகுப்பற்ற பரமேயா மதுநாமென்றே
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௩௧)

கந்தமுதற் பலவிதமாம் புலன்களென்றுங்
  ககனமுதற் பஞ்சமகா பூதமென்றுந்
தொந்தமுறுங் காரியகா ரணங்களென்றுந்
  தொடர்புற்ற போகமென்று மோட்சமென்று
மிந்தவிதஞ் சித்தத்தின் விகற்பமாக
  விலங்கியவிவ் வநந்தவித பேதமெல்லாம்
பந்தமுறுப் பரமேயா மதுநானென்றே
  பாவித்துப் பாவித்துப் பரமேயாவாய். (௧௨)

சித்தமலாற் பிரபஞ்ச மென்றுமில்லை
  சித்தந்தான் பிரபஞ்ச மெனவேதோன்றுஞ்
சித்தமலாற் சமுசார மென்றுமில்லை
  சித்தந்தான் சமுசார மெனவேதோன்றுஞ்
சித்தமதைச் சோதிக்கிற் சித்தேயாகுஞ்
  சித்தான சித்தமதே சிவமாய்நிற்குஞ்
சித்தமிலச் சின்மயமாஞ் சிவநானென்றே
  சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமேயாவாய். (௧௩)

மனதையலாற் சகமுதலோ ரணுவுமில்லை
  மனதனுவே சகமுதலாய்த் தோன்றாநிற்குஞ்
சொனமனது சங்கற்ப வடிவேயாகுஞ்
  சோதிக்கிற் சங்கற்பஞ் சித்தாய்த்தீரு.
மனதினுடை சங்கற்பஞ் சித்தாய்த்தீரின்
  மனததுதான் சின்மயமாஞ் சிவமேயாகுஞ்
செனனமிலச் சின்மயமாஞ் சிவநானென்றே
  சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமேயாவாய். (௧௪)

சின்மயமா மென்னிடையே மனதுதித்துச்
  சின்மயமா மென்னிடையே மற்றிருந்து
சின்மயமா மென்னிடையே யடங்கலாலே
  சின்மயமா மென்னையலான் மனதேயில்லை
சின்மயமா மென்னையலான் மனதில்லாதாற்
  சின்மயமா மென்னையலா தெவையுமில்லை
சின்மயமா நானென்றுஞ் சிவமேயென்றுஞ்
  சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமேயாவாய். (௧௫)

சின்மயமா மென்னையலாற் சங்கற்பத்தின்
செயலான சகத்தோற்ற மெவையுமில்லை
சின்மயமா மென்னையலாற் சங்கற்பத்தின்
செயலான சீவேச ராருமில்லை
சின்மயமா மென்னையலாற் சங்கற்பத்தின்
செயலொன்று மொருகாலு மிலவேயில்லை
சின்மயமா னானென்றுஞ் சிவமேயென்று
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமேயாவாய். (கசு)

சின்மயமா மென்னிடையே கனவிற்கண்ட
செகத்துமுத லெனக்கயலா யிலாததேபோற்
சின்மயமா மென்னிடையே கனவிற்கண்ட
செகத்துமுத லெனக்கயலா யென்றுமில்லை
சின்மயமா நான்றானே யென்றுமொன்றாய்ச்
செறிந்தகில பூரணமாய்ச் சிவமாய்நின்றேன்
சின்மயமா நானாய் நின்றேனென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமேயாவாய். (கஎ)

பின்னமிலாப் பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
பிரிவற்ற பரப்பிரம மதுநானென்றும்
பன்னியவா றநவரத மிடைவிடாமற்
பாவித்துப் பாவித்து விகற்பந்தள்ளி
யன்னியமி லகண்டபர ஞானம்பெற்றவ்
வகண்டபர மானந்த மநுபவித்துத்
துன்னியவிப் பவதுக்க மனைத்துந்தீர்த்துத்
துகளற்ற பரப்பிரம சொரூபமாவாய். (கஅ)

ஓரணுவு மொருகாலு மொருவிடத்து
முணர்வுருவாம் பிரமமலா தயலேயில்லை
பூரணமாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாம்
பூரணமாம் பரப்பிரமந் தானேநீயுஞ்
சாரமதாச் சாற்றியவிவ் வருத்தம்யாவுஞ்
சத்தியமே சற்றுமிதிற் சங்கையில்லை
தீரமுறும் புத்தியினு லுரைத்தவண்ணந்
திடமாகத் தெளிவுற்றுத் தியக்கந்தீர்வாய். (கக)

ஏகபரி பூரணமாம் பிரமம்யாவு
மேகபரி பூரணமாம் பிரமநானென்
றாகமொடு நித்தியமாய்ப் பாவிக்கின்றோ
ருணர்வுருவாம் பரப்பிரம வடிவேயாவர்
பாகமுறுப் பரமசிவன் பகர்ந்தவண்ணம்
பகுப்பற்ற வகண்டார்த்த நிர்ணயத்தைச்
சோகமற நிதாகனுக் குரைத்தோமித்தைச்
சொல்வகையே கேட்டுணர்வோர் சுகமேசார்வர். (௪௰)

நிகழுமகா லிங்கவடி வாகவெங்கு
நிரந்தரமாய் நிறைவுற்ற பரசிவத்தை
யகமகமென் றநவரதம் பாவிப்போரே
யகமனதின் விகற்பமெலா மடைவாய்த்தீர்ந்து
விகலமிலா வகண்டபர ஞானம்பெற்று
வேறுபடா மோட்சநிலை பெறுவரென்றே
யகமருவா ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
ககண்டார்த்த நிர்ணயமே யருளிச்செய்தான். (௪௧)

வேறு.

அகிலபூரண மானபரம்பொரு ளன்றியில்லனு வும்மயலன்றெனு
நிகிலமுஞ்சச்சி தாநந்தமாகின நிட்களங்கப் பரம்பொருளாமெனும்
புகலுமப்பொருளுமெனும்பூரண போதமுற்றவர்முத்தரெனச்சொல
திகழுமாநந்தத்தாண்டவமாடுநந் தேவதேவனகண்டசொரூபமே. ()

முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩௨-க்கு திருவிருத்தம் (௲௪௱௪௰௬)

முப்பத்துமூன்றாவது.

அகண்டான்மஞானமகிமையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

இங்கிதுவென் றொருபொருளு மென்றுமில்லை
யாவையுமே யான்மாவுக் கபின்னமான
பங்கமுறுப் பரப்பிரம சொரூபமென்றும்
பரவியவப் பரப்பிரம நாமேயென்றுந்
துங்கமுறு மகண்டான்ம ஞானந்தன்னைத்
துகளறவே நிதாகனுக் கின்னஞ்சொல்வா
மங்களமாம் பொருளிதனை மகிழ்ந்துகேட்போர்
மறித்திந்தப் பவக்கடலின் மூழ்காரென்றும். (௧)

அகமெனுமிப் பதத்தினுடை யிலட்சியார்த்த
மாகுமக தருவான வான்மாத்தானே
புகலலுறும் பிரமபத விலட்சியார்த்தப்
பொருளான பரப்பிரம சொரூபமாகும்
விகலமுறா வான்மபர வைக்கியந்தானே
விளம்புமகம் பிரமாஸ்மி யாதியான
வகிலமகா வாக்குந்தாற் பரியத்தோடே
யறிவிக்கு மகண்டார்த்த மாகுமைந்தா. (உ)

ஆதலினு லதிதிடமா யையமின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மென்றிவ்வண்ணம்
பேதமுறா வுறுதியினைப் பெறுதரூனே
பின்னமிலா வகண்டான்ம ஞானமாகு
மேதமிலிவ் வகண்டான்ம ஞானத்துக்கிங்
கிணையான ஞானந்தா னெங்குமில்லை
மாதவவிவ் வகண்டான்ம ஞானம்பெற்றோர்
மறித்தென்றும் பிறவியுறார் மகேசனுணே. (௩)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மாக்கைமுத லகமென்னு மயக்கந்தீர்க்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமமாக்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மநந்தவித வரந்தையெலா மதஞ்செய்விக்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மகண்டபர மாநந்த மளிக்குமன்றே. (௪)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மலைவுற்ற சித்தத்தின் றியாகமாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மலைவற்ற மனோநாச வடிவமாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மனாதிபவ பந்தமெலாந் தொலைப்பதாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மகண்டபர மோட்சத்தை யளிப்பதாமே, (௫)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மத்யந்த வுத்தமமாம் யோகமாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மழுக்கற்ற சுயஞ்சோதி சுபாவமாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மஞ்ஞான விருளையெலா மழிப்பதாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மநேகவித பீதியெலா மொழிப்பதாமே. (௬)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மநேகமகா பாவமெலா மழிப்பதாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மநந்தவித வறத்துக்கு மதீதமாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மதிசயமா மங்களமே யளிப்பதாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மநேகவித வமங்களமுந் தொலைப்பதாமே. (௭)

அகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மதிதிடமாம் விவேகத்தாற் செனிப்பதாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மாசரியன் கருணையினாற் கிடைப்பதாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மநவரதம் பழக்கத்தா லுரப்பதாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மகண்டசிவன் கருணையினு னிலைப்பதாமே. (அ)

அகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே யழுத்தமாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே சுகஞ்செய்விக்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே துன்பந்தீர்க்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே சகசமாமே. (க)

அகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே விகற்பநீக்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே களங்கந்தீர்க்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே யசலமாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே சமாதியாமே. (௰)

அகம்பிரம மென்றுணரு மான்மஞான
மநவரதா ப்யாசிக்கே யுரமாய்நிற்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மத்யாச மனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மசஞ்சலமாஞ் சித்தசெயந் தருவதாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மயலிலகண் டாகார சுபாவமாமே. (௰க)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மகங்களெலாந் தவிர்ந்தோர்க்கே யெளிதாயெய்து
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மறங்களெலாங் குவிந்தோர்க்கே யினிதாய்த்தோன்று
மகம்பிரம மென்றுர்மா மான்மஞான
மதிசயமாம் பொருளையெலா மதிசயிக்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மகண்டசிவ ஞதியநு பூதியாமே. (௰உ)

கற்பிதமா யான்மாவிற் காண்பதெல்லாங்
களங்கமிலா வதிட்டான வான்மாவன்றி
யற்பமுமவ் வான்மாவுக் கயலேயில்லை
யகண்டபரி பூரணவவ் வான்மாவாநான்
றற்பதலட் சியமான பிரமமென்றே
தானுணரு மகண்டான்ம ஞானத்துக்கிங்
கொப்பதுவா யொன்றுமிலை மற்றதற்கிங்
கொப்பான தவ்வான்ம ஞானந்தானே. (௰௩)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றறிதிடமா மகண்டான்ம ஞானத்துக்குத்
தரும்பயனவ் வகண்டான்ம சொரூபமான
தானன்றித் தரும்பயன் மற் ளுென் றுமாகா
புகழ்ந்திடுமிவ் வகண்டான்ம ஞானந்தன் னின்
பூரணமா மகிமைதனைப் புகல்வதற்குச்
சகந்தனினம் மகேசனலால் யாவர்வல்லோர்
சருவஞ்ஞ னவனையலா தாருமுண்டோ. (௰௪)

அகம்பிரம மென்றுரமாய் விசுவாசத்தோ
டறிவுற்ற வகண்டான்ம ஞானத்துக்குச்
சகந்தனிலே சனித்ததிலு மொப்பொன்றில்லை
சனித்தினிமேல் வருவதிலு மொப்பொன்றில்லை
யகம்பிரம மென்றுரமாய் நிச்சயித்தோர்க்
கவ்வுரமா நிச்சயமே யநந்தகோடி
மகந்தவநற் றீர்த்தமொடு தானஞ்சேவை
மற்றெவையு மிதிலணுவு மயக்கமில்லை. (௰௫)

அகம்பிரம நிச்சயமே தேவபூசை
யகம்பிரம நிச்சயமே தெய்வத்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே செபதபங்க
ளகம்பிரம நிச்சயமே யறங்கள்யாவு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டத்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டயோக
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டமோட்சம். (௰௬)

அலைமனதின் சலனத்தாற் சாட்சாத்தாக
வகண்டான்ம வநுபூதி யணுகாதாகின்
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தீருமட்டுஞ்
சருவான்ம பாவனையே செய்யவேண்டு
மலைமனது பாவனையே செய்வதற்கு
முதவாமற் பலவிதமாய்ச் சலிக்குமாகிற்
சலனமுறு வகண்டான்ம விடயமான
சத்தத்தை வசனத்தா லுரைக்கலாமே. (௰௭)

வசனத்தாற் சத்தத்தை யுரைப்பதற்கோர்
வருத்தமில்லை யாதலினு லசத்தமொல்லா
நிசவடிவின் பாவனையின் மனனுகின்று
நிச்சலமா யநுபூதி நிலைக்குமட்டும்
பிசகறவே சருவமுமே பிரமமென்றும்
பிரமமதே நானென்று நானதென்று
மசலமதா மகண்டான்ம சொரூபந்தன்னை
யறிவிக்குஞ் சத்தத்தை யுரைக்கவேண்டும். (௰அ)

சாசுவத வநுபூதி யன்றிவாக்காற்
சருவமுமே பிரமமெனச் சாற்றினுலு
மாசறவே யயமேதங் கோடிசெய்த
வறமொவ்வோர் நிமிடத்தி லடையலாமே
மாசறவே யகம்பிரம மென்றுரைத்தான்
மகாமேரு தானபல மருவலாமே
நேசமுடன் பிரமமக மென்றுரைத்தா
னிறைந்தபுவி தானபல நேரலாமே. (௰௯)

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவண்ணம்
பிரியாத நிச்சயமோ டிருப்பதற்குச்
சருவவித வுலகத்துஞ் சாரப்பட்ட
சகலபொருட் டானமுமோ ரீடேயன்று
பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ்வண்ணம்
பிரியாத பாவனையோ டிருப்பதற்கிங்
கொருசுகமு மொருக்காலு மீடேயன்றங்
கொன்றியவச் சுகத்துக்கச் சுகமேயீடாம். (௨௰)

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சந்ததநா னதுவென்னு நிச்சயத்தோ
டிரமருவி யிருப்பவருக் கோடியாடு
முத்தமமாந் தீர்த்தமில்லை தானமில்லை
தருமமில்லை கருமமில்லை பத்தியில்லை
தனக்கயலாய்ச் செயுஞ்செயலோ ரணுவுமில்லை
பிரமமெலா மென்றுரமா மதித்திருக்கும்
பெருமையினும் பின்னைவையு மதிகமுண்டோ. (௨௧)

ஆதலினற் கனவிலுமே பிரமத்துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு முள்ளதென்னும்
பேதமுறும் புந்தியினைத் தூரத்தள்ளிப்
பிரமமெலா மதுவேநா னனதென்றே
சாதகமா முறுதியினைத் திடப்படுத்திச்
சந்ததமும் பாவித்துச் சலனமின்றி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டாகார
வநுபூதி யடைந்தந்த மயமேயாவாய். (௨௨)

அகமென்று நித்தபரப் பிரமமானே
னகமென்றுஞ் சுத்தபரப் பிரமமானே
னகமென்றும் புத்தபரப் பிரமமானே
னகமென்று முத்தபரப் பிரமமானே
னகமென்று மசலபரப் பிரமமானே
னகமென்று மசங்கபரப் பிரமமானே
னகமென்று மகண்டபர மானேனென்றே
யநவரதம் பாவித்தம் மயமேயாவாய். (௨௩)

அகமென்றுஞ் சன்மயமாம் பிரமமானே
னகமென்றுஞ் சாசுவதப் பிரமமானே
னகமென்றுஞ் சின்மயமாம் பிரமமானே
னகமென்றுஞ் சிதாகாரப் பிரமமானே
னகமென்று நின்மலமாம் பிரமமானே
னகமென்று நிராகாரப் பிரமமானே
னகமென்று மகண்டபர மானேனென்றே
யநவரதம் பாவித்தம் மயமேயாவாய். (௨௪)

சகலபரி பூரணமாம் பிரமநானே
சங்கற்ப விகற்பமுறாப் பிரமநானே
துகளணுவுந் தொடராத பிரமநானே
துவிதமிலாத் தூயபரப் பிரமநானே
நிகரில்சிதா காயபரப் பிரமநானே
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரமநானே
யகமருவா வகண்டபரப் பிரமநானென்
றநவரதம் பாவித்தம் மயமேயாவாய். (௨௫)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமநானே
சலனமுறாச் சாந்தபரப் பிரமநானே
நித்தியநிர்க் குணமான பிரமநானே
நிரதிசயா நந்தபரப் பிரமநானே
சுத்தபர தத்துவமாம் பிரமநானே
சுதசித்த மானபரப் பிரமநானே
யத்துவிதா கண்டபரப் பிரமநானென்
றநவரதம் பாவித்தம் மயமேயாவாய். (உசு)

சமமதுவாம் பரப்பிரம மாஞேனுனே
சங்கமிலாப் பரப்பிரம மாஞேனுனே
மமதையுறாப் பரப்பிரம மாஞேனுனே
மகத்தான பரப்பிரம மாஞேனுனே
விமலமதாம் பரப்பிரம மாஞேனுனே
விகாரமுறாப் பரப்பிரம மாஞேனுனே
யமலமதாம் பரப்பிரம மாஞேனுனென்
றநவரதம் பாவித்தம் மயமேயாவாய். (உஎ)

விநாசமுறாப் பரப்பிரம மாஞேனுனே
விபுவான பரப்பிரம மாஞேனுனே
சனாதனமாம் பரப்பிரம மாஞேனுனே
சத்தான பரப்பிரம மாஞேனுனே
மனாதியிலாப் பரப்பிரம மாஞேனுனே
மாயையிலாப் பரப்பிரம மாஞேனுனே
யனாமயமாம் பரப்பிரம மாஞேனுனென்
றநவரதம் பாவித்தம் மயமேயாவாய். (உஅ)

சின்மாத்ர மானபரப் பிரமமல்லாற்
சீவனிலை யீசனிலை செகத்துமில்லை
சன்மாத்ர மானபரப் பிரமந்தானே
சந்ததமுந் தானுறாய்த் தனித்தவத்து
நன்மாத்ர மானபரப் பிரமமீதே
நானெனவே நன்றாக நிச்சயித்துத்
தன்மாத்ர மானபரப் பிரமந்தானாய்த்
தனித்தணுவுந் தளர்வின்றிச் சுகித்திருப்பாய். (உகூ)

சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்னமான
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமமென்று
மிருமையிலப் பரப்பிரம நானேயென்றும்
யானந்தப் பரப்பிரமந் தானேயென்று
மொருமைதரும் பாவனையே செய்ததாலே
யுள்ளத்தின் விகற்பமெலா மொருங்கேதள்ளி
நிருமலமா மகண்டான்ம போதம்பெற்று
நீயோய் நின்றென்றுஞ் சுகித்திருப்பாய். (௩௰)

அகிலபரி பூரணமா மென்னிடத்தி
லயலெனவே கற்பிதமா முபாதியெல்லாந்
திகழ்வுறவே விசாரிக்கி லெனக்குவேறாய்த்
திலமளவு மிலையெனவே தேறிபண்ணி
யிகழ்வறவே மிஞ்சியநான் பிரமமென்றே
யிருமையிலா வகண்டான்ம போதம்பெற்றோர்
சுககனமாம் பரப்பிரம வடிவேயாவர்
சொல்லியது சத்தியமே சங்கையில்லை. (௩௧)

இந்தவிதம் யாவருமே யுய்யும்வண்ண
மிணையற்ற வகண்டான்ம ஞானந்தன்னி
னந்தமிலா மகிமைதனை யகண்டவீச
னருளியவா நிதாகனுக் கருளிச்செய்தோந்
தொந்தமெலாந் தொலைப்பதுவா மிவ்வர்த்தத்தைத்
துகளற்ற மனதுடனே தொடர்ந்துகேட்போர்
பந்தமற வகண்டான்ம போதம்பெற்றுப்
பங்கமிலாப் பரப்பிரம வடிவாய்நிற்பர். (௩௨)

துரகமதன் கோடெனவே வெறும்பொய்யான
துறக்கமுதற் றுச்சசுகத் திச்சைமேவிக்
கருமமுதற் செய்வதனல் வீணாய்க்காலங்
கழியாமன் மறைமுடியின் கருத்தையோர்ந்து
சிரவணமே முதலியதா லகண்டமான
சிவவடிவை யுணர்பவரோ முத்தரென்று
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
நிமலான்ம ஞானத்தை நிகழ்த்தினனல். (௩௩)

வேறு.

இயல்பிலாத வுபாதிகள்யாவையு மில்லையில்லையென் றிவ்விதநேதி செய், தயவிலான்மப வாக்யமறிந்திடு மான்மஞான மடைந்தவரொ ன்றுமே, பயமிலாப்பர மான்மசொருபமாய்ப் பங்கமின்றி யிருப்ப ரெனச்சொலன், மயலிலாநந்தத் தாண்டவமாடுநம் மாசிலீச னக ண்டசொருபமே. (௩௪)

முப்பத்துமூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩௩-க்கு திருவிருத்தம் (௧௭௯௰௬)

முப்பத்திநான்காவது

சகலமும் பிரமமென்றும் ஆன்மாவே சகலமுமென்றுங் கூறி
அகம்பிரம நிச்சயத்தின் மகிமை யுரைக்கும்
அத்தியாயம்.

நிதாகனினக் கின்னமுமவ் வகண்டார்த்தத்தி
னிர்னயமே நிலைத்திடவிவ் வோத்திற்சொல்வா
மதானவைதா னத்யந்தங் குய்யமாகு
மதிசயமா மனைத்தினுமே யதிகமாகுஞ்
சதாநந்த கனமான வகண்டார்த்தத்தின்
சாரத்தைச் சாற்றியவிவ் வோத்திலுள்ள
தெதாகினுமோர் கவியேனுங் கேட்டுணர்ந்தோ
ரின்னலெலா மிகந்துடனே முத்தராவர். (௧)

இதுவெனவே திரிசியமாய்க் காண்பதெல்லா
மெங்குமுள திருக்கான பிரமந்தானுந்
திதமருவாச் சித்தத்தாற் றிரிசியம்போற்
றிகழினுமே விசாரிக்கிற் றிருக்கேயன்றி
யதுவிதுவென் றன்னியமா யணுவுமில்லை
யறிவினிடைக் காண்பதெலா மறிவுதானே
விதம்விதமாய் விளங்கியிடுந் தரங்கமாதி
விசாரிக்கில் வாரியலால் வேறேயுண்டோ. (௨)

ஆதலினு லறிவையலா லணுவொன்றேனு
மதுவிதுவென் றன்னியமா யெங்குமில்லை
யோதியவவ் வறிவுருவாம் பிரமமல்லா
லுலகிலுள விவகார மொன்றுமில்லை
போதகன மானபரப் பிரமமல்லாற்
பொருந்தியிடுஞ் சீவபர சகத்தேயில்லை
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
வறிவுருவாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாம். (௩)

சன்மாத்ர காரியமாஞ் சகசீவாதி
சகலமுமே சன்மாத்ர பிரமமல்லாற்
றன்மாத்ரப் பிரமத்துக் கயலேயன்று
தத்துவமாய் நவில்கின்றேஞ் சங்கையில்லைச்
சன்மாத்ர மானபரப் பிரமந்தானே
சந்ததமு நமதுநிச சொரூபமாகுந்
தன்மாத்ர மானபரப் பிரமமீதே
தயங்குசக முதலவற்றி னிசசொரூபம். (௪)

நிகழுமறி வானபரப் பிரமமல்லா
னீயுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லை
திகழுமறி வானபரப் பிரமமல்லாற்
றேகமுதற் றிரிசியமாந் திரளேயில்லை
சகசவறி வானபரப் பிரமமல்லாற்
சத்துமில்லை யசத்துமில்லை சதசத்தில்லை
பகருமறி வானபரப் பிரமமல்லாற்
பரசீவ சகங்களெனும் பகுப்பேயில்லை. (௫)

துலங்கியிடு மறிவான பிரமமல்லாற்
றுவிதமில்லை யத்துவிதந் தானுமில்லை
யிலங்கியிடு மறிவான பிரமமல்லா
லிருளுமில்லை யொளியுமில்லை வெளியுமில்லை
மலங்கலவா வறிவான பிரமமல்லான்
மகத்துமில்லை யணுவுமில்லை மற்றொன்றில்லை
கலங்கலுறு வறிவான பிரமமல்லாற்
கற்பிதமாய்க் காண்கின்ற தெவையுமில்லை (௬)

உளங்கலவா வுணர்வான பிரமமல்லா
லுடலுமிலை யுயிருமிலை யுலகுமில்லை
களங்கமுறு வுணர்வான பிரமமல்லாற்
காரியகா ரணமாக வெவையுமில்லை
விளங்கியிடு முணர்வான பிரமமல்லால்
வேத்தியவே தனமாக வெவையுமில்லை
துளங்கியிடு முணர்வான பிரமமல்லாற்
றுவிதமெனுந் தோற்றமொருக் காலுமில்லை (௭)

மாரணமி லறிவான பிரமமல்லான்
மாயையிலை யவித்தையிலை மற்றொன்றில்லை
சீரணமி லறிவான பிரமமல்லாற்
சீவனிலை யீசனிலை செகத்துமில்லை
பூரணமா மறிவான பிரமமல்லாற்
பொய்யுமிலை மெய்யுமிலை பிறிதொன்றில்லை
காரணமா மறிவான பிரமமல்லாற்
காரியமாய்க் காண்கின்ற தெவையுமில்லை (௮)

பேதமுறு வறிவான பிரமமல்லாற்
பேசிக்கும் பந்தமிலை மோட்சமில்லை
சோதிமிகு மறிவான பிரமமல்லாற்
சுகதுக்க முதலியதோ ரணுவுமில்லை
யேதமுறு வறிவான பிரமமல்லா
லில்லையென் வியம்பியவிச் சொல்லுமில்லை
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
வறிவுருவாம் பரப்பிரமந் தானேயெல்லாம். (௯)

இதுவெனவே யிலங்குவதும் பிரமரூபம்
யானெனவே யிலங்குவதும் பிரமரூப
மதுவெனவே யறிவதுவும் பிரமரூப
மயலெனவே யறிவதுவும் பிரமரூபந்
திதமெனவே தெரிவதுவும் பிரமரூபந்
திதமல்தாய்த் தெரிவதுவும் பிரமரூப
மெதுவெனவே தெரிவதுவும் பிரமரூப
மெப்போதும் மெல்லாமும் பிரமரூபம். (௰)

ஏகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமரூப
மிருமையெனத் தோற்றுவதும் பிரமரூப
மாகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமரூப
மறிபவனுய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூபஞ்
சோகமெனத் தோற்றுவதும் பிரமரூபஞ்
சுகமெனவே தோற்றுவதும் பிரமரூபம்
பாகமறத் தோற்றுவதும் பிரமரூபம்
பலவிதமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமரூபம். (௰க)

சரமசர மியாவையுமே பிரமரூபஞ்
சங்கற்ப விகற்பமெலாம் பிரமரூபம்
பரமபர மியாவையுமே பிரமரூபம்
பகுதிமுதற் பகுப்பெவையும் பிரமரூபந்
தரணிமுதற் றத்துவமும் பிரமரூபந்
தான்பிறரென் றெண்ணுவதும் பிரமரூப
மிரவுபக லிருளொளியும் பிரமரூப
மில்லையுள தென்பதெலாம் பிரமரூபம். (௰உ)

வேதமொடு மிருதிகளும் பிரமரூபம்
விளம்புமிதி காசமெலாம் பிரமரூப
மேதமுறுப் புராணமெலாம் பிரமரூப
மியம்புபல வாகமமும் பிரமரூப
மீதையெலா மாய்வதுவும் பிரமரூப
மிசைத்தவிதன் பொருளெவையும் பிரமரூபஞ்
சாதனமாய்ச் செய்வதுவும் பிரமரூபஞ்
சாத்தியமாய்ப் பெறும்பயனும் பிரமரூபம். (௰௩)

சாதனசம் பத்தியுமே பிரமரூபஞ்
சற்குருவைச் சார்வதுவும் பிரமரூபம்
வேதமுடிச் சிரவணமும் பிரமரூபம்
வித்தரமா மனனமுமே பிரமரூபஞ்
சாதகமாம் பாவனையும் பிரமரூபஞ்
சமாதியுட னநுபவமும் பிரமரூப
மேதமிலா துறுவீடும் பிரமரூப
மெப்போது மெல்லாமும் பிரமரூபம். (கச)

பிரமமதே மாயையெனத் தோற்றலாகும்
பிரமமதே மகேசனெனத் தோற்றலாகும்
பிரமமதே சித்தமெனத் தோற்றலாகும்
பிரமமதே சீவனெனத் தோற்றலாகும்
பிரமமதே சகத்தெனவுந் தோற்றலாகும்
பிரமமதே சகலமுமாய்த் தோற்றலாகும்
பிரமமலா தொருபொருளு மென்றுமில்லை
பிறங்கியிடும் பொருளெல்லாம் பிரமந்தானே. (௰௫)

பிரமமதே மும்மூர்த்தி யெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே மூலசிவ னெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே யைம்பூத மெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே யநந்தவுல கெனவுந்தோன்றும்
பிரமமதே சராசரமாய்த் தோன்றலாகும்
பிரமமதே சகலமுமாய்த் தோன்றலாகும்
பிரமமலா தொருபொருளு மென்றுமில்லை
பிறங்கியிடும் பொருளெல்லாம் பிரமந்தானே. (௰௬)

அஞ்ஞான திசையிலொரு பிரமந்தானே
யநந்தவித சீவேச சகத்தாய்த்தோன்றும்
விஞ்ஞான திசைமருவிற் சகசீவாதி
விரிவதுவே விமலபர வடிவாய்த்தோன்று
மஞ்ஞான திசையிலொரு ரச்சுத்தானே
யரவுமுதற் பலவடிவாய்த் தோன்றினும்
விஞ்ஞான திசைமருவி லவையனைத்தும்
விரவுமொரு ரச்சுவலால் வேறேயுண்டோ. (௰௭)

ஆதலினால் விசாரமிலா வெறுமூடற்கிங்
ககண்டபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
பூதமுதற் பலபொருளாய்த் தோற்றினும்
பூரணமாய் விசாரித்த தீரருக்குப்
பேதமெனத் தோற்றியவித் தோற்றமெல்லாம்
பிரிவற்ற வகண்டபரப் பிரமந்தானு
மாதவனே யிதிலிறைய மையமில்லை
மகேசனெமக் குரைத்ததிலு மையமுண்டோ. (௰௮)

எப்போது மொருபொருளுஞ் சனிக்கவில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிருக்கவில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிறக்கவில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிலவேயில்லை
யெப்போது மெள்ளளவு மிருமையின்றி
யேகபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
யெப்போது மெவ்விடத்து மிருக்கும்வத்து
வியம்பியது சத்தியமே யீசனுணை. (௰௯)

அகண்டபரி பூரணமாம் பிரமமல்லா
லஞ்ஞான விஞ்ஞான மெவையுமில்லை
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரமமல்லா
லத்யாச மதனீக்க மெவையுமில்லை
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரமமல்லா
லமருசக சீவபர மெவையுமில்லை
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரமமொன்றே
யநவரத மகண்டேக ரசமாயிற்கும். (௨௰)

அகண்டபரி பூரணமாம் பிரமமல்லா
லணுவுமில்லை யணுவுமில்லை யணுவுமில்லை
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
யநந்தவித சிவேச சகத்தனைத்து
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
யநவரத நமதுநிச சொரூபமாகு
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
யநவரத நினதுநிச சொரூபமாமே. (௨௧)

ஆதியிலாப் பரப்பிரம சொரூபந்தானே
யான்மாவா மவ்வான்ம சொரூபந்தானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமாகும்
பிரிவறவே பேசியவிவ் வைக்யந்தானே
யோதியவே தாந்தமகா வாக்கியங்க
ளொருமித்துத் தெரிவிக்கு மகண்டார்த்தங்கா
ணுதலினு லநவரத முமூட்சுவெல்லா
மகம்பிரம நிச்சயமே யடையவேண்டும். (௨௨)

அகிலமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
யதுவோநா மணுவுமிதி லையமில்லை
கிகிலமறைப் பொருளுமிதே யையமில்லை
கிகிலரநு பவமுமிதே யையமில்லை
யிகழ்வில்சிவன் சொனதுமிதே யையமில்லை
யெனதநுபூ தியுமிதுவே யையமில்லை
யகமுறவே யாதலினுன் முமூட்சுவெல்லா
மகம்பிரம கிச்சயமே யடையவேண்டும். (உ௩)

பற்பலவாய்ப் பகர்ந்தென்ன சுருங்கச்சொல்லும்
பரமார்த்த வசனத்தைப் பரிந்துகேளாய்
கற்பிதமாய்த் தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாங்
களங்கமுறு வதிட்டானப் பிரமமன்றிச்
சொற்பமுமே யயலாக வில்லையென்றே
சுருதியுட னாகத்தா னேதிப்பண்ணி
கிர்ப்பயமாய் கிலைத்தபரப் பிரமந்தானே
கிதமுமக மகமதுவென் றறியவேண்டும். (உ௪)

சகலமுமா மிவைவேறு நான்முன்வேறு
சற்பிரமம் வேறென்னும் பேதபுத்தி
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மதுதானே நானென்று நானதென்றும்
வெகுதிடமா மகண்டபர கிச்சயத்தால்
வேறறவே யெளிதாக நீங்குமன்றி
யிகழ்வுதருங் கருமமுபா சனையொன்றாலு
மியம்பியவிப் பேதமதி யெளிதாய்நீங்கா. (உரு)

ஆதலினுன் முமூட்சுவெலா மெளிதேயாக
வகண்டபர கிச்சயமே யடைந்தவற்று
லோதவொணு வநந்தவித பயதுக்கங்கட்
குற்பத்தித் தானமதாம் பேதபுத்தி
யீதினையெவ் விதத்திலுமே நீக்கவேண்டு
மியம்பியவிப் பேதமதி நீக்கந்தானே
மீதியிலா வபயபத கிட்டையாகும்
பெந்தமறப் பெறுகின்ற வீடுமாமே. (உசா)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க்கல்லாற்
செகம்பரநா னீதெனவே வேறுவேறாய்ச்
சிறுமைதரும் பேதமதி செறிந்தோர்க்கெல்லா
மகண்டபரப் பிரமமதா யிருப்பதான
வத்துவித மோட்சமிலை யணுகாதென்றும்
புகன்றபடி யகம்பிரம நிச்சயத்தைப்
பொருந்தினரோ பூரணமா முத்திசார்வர். (௨௭)

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மதிட்டான வான்மாவுக் கயலேயாகா
தான்மாவே யக்ண்டபரப் பிரமமாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மாவாகு
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமந்தன்னை
யகம்பிரம விருத்தியினா லறிந்தெப்போது
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமமாகி
யசஞ்சலமா யிருப்பதுவே யகண்டமோட்சம். (௨௮)

ஆன்மாவுக் கயலாக வணுவுமில்லை
யணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவுமில்லை
யான்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மான்மாவா மான்மாவா மான்மாவேயா
மான்மாவே யகண்டசிதா காயமான
வத்துவிதப் பரப்பிரம சொரூபமாகு
மான்மாவே யத்யந்த சாந்தமான
வகண்டபரி பூரணமாம் பிரமமாமே. (௨௯)

ஆன்மாவே யகண்டசிவ வடிவமாகு
மான்மாவே யருளுருமா தேவியாகு
மான்மாவே யயன்முதலெம் மூர்த்தியாகு
மான்மாவே யவர்சத்தி யனைத்துமாகு
மான்மாவே யமரர்நரர் திரியக்காகு
மான்மாவே யநந்தசரா சரங்களாகு
மான்மாவே யணுவுமிலா தேகமாகு
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரமமாமே. (௩0)

ஆன்மாவே சகலபரி பூன்றமாகு
மான்மாவே சத்தியசிற் சுகமுமாகு
மான்மாவே நித்தியநிர்க் குணமுமாகு
மான்மாவே நிரந்தரநிட் களமுமாகு
மான்மாவே யத்யந்த சுத்தமாகு
மான்மாவே யமலபரா காயமாகு
மான்மாவே யத்துவித சொரூபமாகு
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரமமாமே. (௩௧)

ஆன்மாவே சன்மயமாம் பிரமமாகு
மான்மாவே சதாநந்தப் பிரமமாகு
மான்மாவே சின்மயமாம் பிரமமாகு
மான்மாவே சிதாநந்தப் பிரமமாகு
மான்மாவே தன்மயமாம் பிரமமாகு
மான்மாவே தனித்தபரப் பிரமமாகு
மான்மாவே நின்மலமாம் பிரமமாகு
மான்மாவே நிறைந்தபரப் பிரமமாமே. (௩௨)

ஆன்மாவே நித்தபரப் பிரமமாகு
மான்மாவே சுத்தபரப் பிரமமாகு
மான்மாவே புத்தபரப் பிரமமாகு
மான்மாவே முத்தபரப் பிரமமாகு
மான்மாவே யசலபரப் பிரமமாகு
மான்மாவே யசங்கபரப் பிரமமாகு
மான்மாவே யமலபரப் பிரமமாகு
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரமமாமே. (௩௩)

அகண்டபரி பூரணமா மான்மாவான
வகம்பிரம மென்றுணரு ஞானத்துக்குச்
சகந்தனிலே சமமான தெவையுமில்லை
சாற்றியவிஞ் ஞானத்துக் கதிகமேது
வகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றறிகின்ற வகண்டான்ம ஞானம்பெற்றோர்
துகும்பிரம மாத்திரமாய்த் தளர்வுதீர்ந்து
தான்றானய்த் தனிக்கின்ற முத்திசார்வர். (௩௪)

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மதுதானே யகமென்று மகமதென்றும்
வெருதிடமா மகம்பிரம நிச்சயந்தான்
விமலான்ம ஞானமென விளம்பலாகுந்
தருமகனே யாதலினு னீயெப்போதுந்
தடையறவே யகம்பிரம நிச்சயத்தை
மிகவுரமாய்ப் பெற்றதனாற் பந்தநீக்கி
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரமமாவாய். (௩௫)

அகம்பிரம நிச்சயமே யான்மஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே பிரமஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யமலஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே துன்பந்தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யின்பஞ்சேர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பந்தம்போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பிரமமாக்கும். (௩௬)

அகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வநேகமகா பாவமெலா மடைவாய்த்தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வலகில்விகற் பங்களையு மடைவாய்ப்போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வநந்தவித வாதனையு மடைவாய்நீக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வத்யாச மனைத்தையுமே யடைவாய்த்தீர்க்கும். (௩௭)

அகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வஞ்ஞான சந்தேக மனைத்தும்போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
வநேகவித விபரீத தோடநீக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யான்மாவின்க
ணசஞ்சலமா யமர்கின்ற சமாதிநல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பதிபந்தங்க
ளணுவுமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும். (௩௮)

அகம்பிரம நிச்சயமே சுபாவமான
வகண்டபர ரூபத்தி னிலேக்கவைக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யனியமற்ற
வபயபத நிட்டையினிற் சேர்த்துவைக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே சிவன்முத்தி
யாகுமகண் டாநந்த நிலைமைநல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டமான
வசரீர மோட்சநிலை யளிக்குமன்றே. (௩௯)

அகம்பிரம நிச்சயமே வேதாந்தங்க
ளனைத்தினுமே முடிவாகப் புகல்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சாட்சாத்தாக
வலகில்மகா வாக்குகளு மறைசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யநேகவித வாகமமும் பகர்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யநந்தவித நூற்களுமே புகல்சித்தாந்தம். (௪0)

அகம்பிரம நிச்சயமே யுபநிடங்க
ளாகுமவை யறிவித்த பரசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யநேகவித மிருதிகளும் பகர்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யநந்தவிதி காசமுமே புகல்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங்காலை
யகிலபுரா ணங்களுமே பகர்சித்தாந்தம். (௪௧)

அகம்பிரம நிச்சயமே யனைத்துங்கண்ட
வகிலசகன் ஞயகனுஞ் சிவன்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டபோத
மருளியிடு மம்பிகையின் றிடசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே விநாயகாதி
யானசிவன் றனயருடை நிகழ்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
மடைந்தசிவ பத்தர்களின் றிகழ்சித்தாந்தம். (௪௨)

௩௩.

அகம்பிரம நிச்சயமே யரன்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யயன்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யினன்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சுரர்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே முனிசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யென்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே பரர்சித்தாந்தம். (௪௩)

அகம்பிரம நிச்சயமே யாசானுரை
ரகிலருமே யறிவிக்குந் திடசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சீடரானோ
ரகிலருமே யறிகின்ற பரசித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டபோத
மடைந்தவர்க ளெல்லோர்க்குந் திகழ்சித்தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சித்தாந்தங்க
ளனைத்திற்கு மேலாக நிகழ்சித்தாந்தம். (௪௪)

அகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாங்கங்கை
யகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தீர்த்த
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தான
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தன்ம
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாம்பூசை
யகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாமந்த்ர
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாநிட்டை. (௪௫)

அகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாமியோக
மகம்பிரம நிச்சயமே மனத்தினாச
மகம்பிரம நிச்சயமே சித்தத்தியாக
மகம்பிரம நிச்சயமே சகலத்தியாக
மகம்பிரம நிச்சயமே சுவாநுபூதி
யகம்பிரம நிச்சயமே சுத்தஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே சீவன்முத்தி
யகம்பிரம நிச்சயமே விதேகமுத்தி, (௪௬)

அகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க்கல்லா
லன்னியருக் கான்மநிலை யமைவதில்லை
யகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க்கல்லா
லன்னியருக் கனுதிபவந் தொலைவதில்லை
யகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க்கல்லா
லன்னியருக் கரந்தையெலா நசிப்பதில்லை
யகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க்கல்லா
லன்னியருக் ககண்டசுகங் கிடைப்பதில்லை. (சஎ)

அகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப் பெற்றோர்க்
ககண்டபர வான்மநிலை யமைவதாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப்பெற்றோர்க்
கனுதிபவ பந்தமெலாந் தொலைவதாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப்பெற்றோர்க்
கநந்தவித வரந்தையெலா நசிப்பதாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப்பெற்றோர்க்
கக்கண்டபர மாநந்தங் கிடைப்பதாமே. (சஅ)

ஆதலினு லகம்பிரம நிச்சயத்துக்
கன்னியமா முபாயமெலாந் தூரத்தள்ளிப்
பேதமறு விகற்பமெலாந் தீருமட்டும்
பிரியமுட னநவரத மிடைவிடாமற்
சாதகமா மகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சலியாது முமூட்சுவெலாம் பழகவேண்டு
மீதையலான் மோட்சநிலை பெறுவதற்கிங்
கெளிதான வுபாயந்தா னெவையுமில்லை. (சகூ)

பரமான வன்புடனே பரசிவத்தைப்
பாங்காக வாராதித் தருள்பெற்றோர்க்கே
யுரமான வகம்பிரம நிச்சயந்தா
னூனமற வுள்ளத்தி லுதியாநிற்குந்
திரமான வகம்பிரம நிச்சயத்தைத்
தியக்கமறச் செறிந்தவரோ முத்தராவர்
வரமான பரமசிவ பதந்தன்னுணே
வருத்தமிலோ ரையமிலை வாய்மைதானே. (இய)

அருள்வடிவாம் பரமசிவன் கருணையாலே
யகிலர்க்கு மிதமாக வருளிச்செய்த
கிருமலமா மகண்டபர நிச்சயத்தை
நிதாகனுக் கிவ்வண்ண நிகழ்த்தலாலே
மருவமிக வரிதான விவ்வர்த்தத்தை
மாசற்ற மனதுடனே கேட்டுணர்ந்தோ
ரொருவடிவாம் பரப்பிரம சொரூபமாவ
ரோதியதி லையமில்லை யுண்மைதானே. (௫௧)

பரமசிவன் கருணையினா லருளிச்செய்த
பரிசாக ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கிங்
கிருமையிலா வகண்டார்த்த நிர்ணயத்தை
யிதமாகத் தெரிவித்தா னெனவேகந்த
னுரியகுண மேலான சைகீசவ்யற்
குத்தமமா மிப்பொருளை யுரைத்தானென்றே
சருவமுமே சங்கையற வறிந்தசூதன்
சகலமகா முனிவர்க்குஞ் சாற்றினனால். (௫௨)

வேறு.

சிற்பரந்தனிற் கற்பிதமியாவுமே சிறிதுமில்லை யிலையெனவேதிசெய்
தற்பமற்றற மிஞ்சியசிற்பர மகமதாமக மப்பரமேயெனுந் [திட
தற்பதத்தொ டகம்பதவைக்கியந் தன்னினின்னய மிங்குரைசெய்
னிற்பயாநந்தத் தாண்டமாமெனும் நிகரிலீசன்கண்ட சொரூபமே. ௫௩

முப்பத்தினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩௫-க்கு திருவிருத்தம் (௩௫௱௩௰௩)

முப்பத்தைந்தாவது

அத்துவிதநிச்சயஞானத்தி லான்மாவிலமர்கின்ற சமாதியுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலவதிட் டானபரப் பிரமமன்றிச்
சகத்தோற்றஞ் சற்றேனு மில்லையென்று
மகிலமுமே சத்தியசிற் சுகமாய்நின்ற
வான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமமென்றும்
வெகுநிடமா றுறுதியுட னகண்டான்மாவில்
வேறறவே நிற்பதுவா நிட்டைதன்னை
நிகிலசகன் ஞயகனும் பரேசன்முன்ன
நிகழ்த்தியவா நிதாகனுக் கிங்குசொல்வாம். (௧)

அருவுருவா மான்மாவுக் கபின்னமான
வகண்டேக ரசவடிவாம் பிரமத்தின்கட்
பிரிவெனவே தோற்றியிடு நாமரூப
பேதமெலாம் விசாரிக்கிற் பிறிதேயில்லை
சருவமுமே சாந்தபரப் பிரமமென்றுஞ்
சலனமிலா வப்பிரம நானேயென்று
நிருமலமா முறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
நின்னுடைய நிசவடிவி னிலைத்துநிற்பாய். (உ)

சித்தமுதற் ரேற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பிரமமலா திலவேயில்லை
புத்திமுதற் ரேற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாம்
பூரணமாம் பிரமமலா திலவேயில்லை
யெத்துவிதத் தோற்றமுமே பிரமமென்று
மேகபரி பூரணமா மதுநானென்று
மத்துவித வுறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩)

இருளென்று மொளியென்று மிதரமென்று
மிதுவென்று மதுவென்று நீநானென்று
மருளென்றுந் தெருளென்று மாயையென்று
மனதென்று மனேமயமாம் விகாரமென்று
முருவென்று மருவென்று மொன்றுமில்லை
யுள்ளதெலாம் பரமென்று மதுநானென்று
மருளொன்று முறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௪)

ஈசனென்று மிவன்செயலாஞ் சகத்ததென்றும்
யானிங்கோர் சீவனென்றுஞ் சனிப்போனென்றும்
பாசமதாற் பெத்தனென்றும் பதைப்போனென்றும்
பாலனென்றும் விருத்தனென்று நசிப்போனென்றும்
பேசுமனே மயக்கங்க ளிலவேயில்லை
பின்னமிலாப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யாசணுகா வுறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௫)

சிவனென்று மரியென்றும் விரிஞ்சனென்றுஞ்
சிருட்டியென்றுந் திதியென்று நாசமென்றுந்
தவமென்றுஞ் செபமென்றுந் தீர்த்தமென்றுந்
தானமென்றுந் தெய்வமென்றுஞ் சேவையென்றுங்
கவருற்ற மயக்கங்க ளொன்றுமில்லை
களங்கமிலாப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யவமற்ற வுறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௬)

விதம்விதமாய் வேதத்தால் விதித்ததென்றும்
விரிவுறவே நூற்களினல் விதித்ததென்றும்
மதமதமாய் மதிக்கின்ற பொருளீதென்று
மாயைமுத லுளதென்று மில்லையென்று
மிதுமுதலா மயக்கங்க ளெவையுமில்லை
யேகபரப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யதிதிடமா முறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௭)

இல்லையென்று முளதென்று மிருமையென்று
மேகமென்று மநேகமென்று மெல்லாமென்றுந்
தொல்லையென்றும் புதுமையென்று மண்மையென்றுந்
தூரமென்றுந் துக்கசுக முதலீதென்றுஞ்
சொல்லியவிம் மயக்கமெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
சுககனமாம் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யல்லலிலா வுறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௮)

நனவுகனுச் சுழுத்தியென்றுந் துரியமென்று
நாடியிடுந் தூலமுதற் றேகமென்றும்
பனுவியிடு மவையினபி மானியென்றும்
பலவிதமாம் வியட்டியென்றுஞ் சமட்டியென்றும்
மனதினுடை மயக்கமெலாஞ் சுத்தப்பொய்யே
மகத்தான பிரமமெலா மதுநானென்றே
யனகதிட வுறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௯)

வெருவிதமாம் பாவமென்று மறங்களென்றும்
விசித்திரமாம் விதியென்று நிடேதமென்றுஞ்
சகுணவுபா சனையென்றும் பத்தியென்றுஞ்
சகுணத்தின் ஞானமென்றுஞ் சதசத்தென்றும்
பகருமனே மயக்கங்க ளொன்றுமில்லை
பங்கமிலாப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யகமருவு முறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யச்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰)

நிருமலமாஞ் சொரூபத்தின் றியானமென்று
நிர்க்குணமாஞ் சொரூபத்தின் ஞானமென்று
மிருமையினு லுறுகின்ற பந்தமென்று
மேகமதா யிருக்கின்ற மோட்சமென்றுஞ்
சருவவித விகற்பமுமே சற்றுமில்லை
சலனமிலாப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யரியதிட வுறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰க)

சத்துடனே யசத்தினுடை விசாரமென்றுஞ்
சரமுடனே யசரத்தின் விசாரமென்றுஞ்
சித்துடனே யசித்தினுடை விசாரமென்றுஞ்
சிறுமையுடன் பெருமையதன் விசாரமென்று
மித்துவித விகற்பமெலா மென்றுமில்லை
யேகபரப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யத்துவித வுறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰உ)

குணமுடனே யகுணத்தின் விசாரமென்றுங்
கூடியவான் மானுன்ம விசாரமென்றுந்
துணையுடனே யத்துவித விசாரமென்றுந்
துக்கசுக முதலியதின் விசாரமென்று
மெனுமனதின் விகற்பமெலா மிலவேயில்லை
யிருமையுறுப் பிரமமெலா மதுநானென்றே
யணுகியிடு முறுதியினு லனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰௩)

சகமெவையு மத்யந்த மசத்தேயென்றுஞ்
சலனமிலாப் பரமொன்றே சத்தாமென்று
மகிலமுமே யத்யந்த மசத்தேயென்று
மான்மாவே யநவரதஞ் சத்தாமென்று
மிகழ்வுபெறு வான்மாவே பிரமமென்று
மிருமையுறுப் பிரமமதே யான்மாவென்று
மகமருவிவ் வுறுதியுமே தூரத்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰௪)

பலவிதமா மந்திரமுந் தூரத்தள்ளிப்
பஞ்சமகா வக்கரமுந் தூரத்தள்ளி
யிலகியவட் டாக்கரமுந் தூரத்தள்ளி
யிவையோதுங் குரவனையுந் தூரத்தள்ளி
கிலேமருவா வசனமெலாந் தூரத்தள்ளி
நிகழ்த்தியிடா மவுனமுமே தூரத்தள்ளி
யலேமனதின் விகற்பங்க ளனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰௫)

சாரமுட னசாரமுமே தூரத்தள்ளிச்
சத்துடனே யசத்தையுமே தூரத்தள்ளித்
தீரமுட னதீரமுமே தூரத்தள்ளித்
திரிகுணமோ டறுகுணமுந் தூரத்தள்ளிக்
காரணகா ரியமெவையுந் தூரத்தள்ளிக்
கற்பிதமாய்க் காண்பதெலாந் தூரத்தள்ளி
யாரணமே முதலியதா மனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰௬)

கூடியிடும் பொருணினைவுந் தூரத்தள்ளிக்
கூடாத பொருணினைவுந் தூரத்தள்ளி
நாடியிடும் பொருணினைவுந் தூரத்தள்ளி
நாடாத பொருணினைவுந் தூரத்தள்ளிப்
பாடியிடும் பரநினைவுந் தூரத்தள்ளிப்
பகுப்புற்ற விகநினைவுந் தூரத்தள்ளி
யாடியிடு முளத்தினினை வனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰௭)

காமமொடு கோபமுத லனைத்துந்தள்ளிக்
கருவமுட னிடம்பமுத லனைத்துந்தள்ளித்
தோமருவு மோகமுத லனைத்துந்தள்ளித்
துவிதமொடத் துவிதமுத லனைத்துந்தள்ளி
நாமமொடு வுருவமுத லனைத்துந்தள்ளி
நாம்பரனென் றிவைமுதலா மனைத்துந்தள்ளி
யாமலவொன் றறிவுற்ற தனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰௮)

மோகமனம் புந்தியகங் காரஞ்சித்த
முயலுமுயி ருடல்கருவி புலன்கண்மாயை
பாகமுறுஞ் சீவபர சகங்களென்னும்
பலவிதமா முபாதியுமே பேதிபண்ணி
யேகமதாந் தற்பதமோ டகம்பதத்தி
னியல்பான வைக்கியநன் கறிந்தேயத்தா
லாகுமனே விகற்பங்க ளனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௰௯)

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மான்மாவுக் கயலாக வில்லையென்று
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மாவென்று
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமந்தானே
யகமென்று மதிதிடமா யறிந்தேயத்தா
லான்மாவுக் கயலான தனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௨௰)

நிரந்தரமா மறிவான வென்னிடத்தி
னிகிலமுமே கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
பொருந்தியவக் கற்பிதமாந் தோற்றமெல்லாம்
பூரணமா மறிவான வகமேயென்றும்
விரிந்தவறி வானவகம் பிரமமென்றும்
வேறற்ற வபேதபர ஞானத்தாலே
யருந்தவனே பேதமதி யனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௨௧)

மருபுவியிற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மருபுவியே யாகின்ற நீதியேபோற்
கருதுமதிட் டானமதா மென்னிடத்திற்
கற்பிதமாய்க் காண்பதெலா மகமேயென்றும்
பிரிவுபெறு வவ்வகமே பிரமமென்றும்
பின்னமிலா வபேதபர ஞானத்தாலே
யரியவனே பேதமதி யனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்திருப்பாய். (௨௨)

என்னிடமாய்க் கனவினிடைக் காண்பதெல்லா
மெனக்கயலே யில்லாத நீதியேபோ
லென்னிடமாய் நனவினிடைக் காண்பதெல்லா
மெனக்கயலா யெப்போது மிலவேயில்லை
யன்னியமே யிலாதவகம் பிரமமென்றே
யயலற்ற வபேதபர ஞானத்தாலே
யன்னியமாம் பேதமதி யனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்திருப்பாய். (௨௩)

சத்தியமாய்ச் சகத்துமுத லிருக்குமாகிற்
சலனமறச் சுழுத்தியிலு மிருக்கவேண்டு
மித்தனையுஞ் சுழுத்தியினி லிலாமையாலே
யிவையாவுங் கனவெனவே மித்தையென்று
நித்தியமாய் நின்றவகம் பிரமமென்று
நிருமலமா மபேதபர ஞானத்தாலே
யத்திரமாம் பேதமதி யனைத்துந்தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்திருப்பாய். (௨௪)

மனதினுடை விருத்தியுதிப் பதற்குமுன்னு
மற்றந்த விருத்திநசித் திட்டபின்னுந்
தினையளவு மில்லாத சகசீவாதி
தியங்குமனோ விருத்தியினுன் மத்தியத்திற்
கனமதுவா யிருப்பதெனத் தோற்றினுலுங்
களங்கமறச் சோதிக்கி லில்லையென்றே
யனியமெலா மத்யந்த நேதிபண்ணி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்திருப்பாய். (௨௫)

சித்திரையின் மனதுமிலைச் சகசீவாதி
நினைவுமில நிகழ்கனவின் மனதுமுண்டு
வித்தரமாஞ் சகத்துமுத னினைவுமுண்டு
விளம்பவிவ் வன்னுவய வெதிரேகத்தாற்
சித்தமய மாகினவிச் சகசீவாதி
சிறிதேனுஞ் சோதிக்கி லில்லையென்றே
யத்திரமா நினைவைமெலா நேதிபண்ணி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௨௬)

மனதுமிலை மனோமயமாம் விகாரமில்லை
மனதுமுதற் கேதுவெனு மாயையில்லை
நனவுமிலை கனவுமிலை துயிலுமில்லை
நாமமிலை ரூபமிலை காணியில்லை
பினுமெவையு மெப்போது மில்லையென்றே
பேதமெலாம் விசாரத்தா னேதிபண்ணி
யனியமிலா வகண்டபர வடிவேயாகி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௨௭)

சர்ப்பமுதற் கற்பிதமிங் காயுங்காலை
சகசவதிட் டானமதா மிரச்சுவன்றிச்
சொற்பமுமே வேறிலதா நீதியேபோற்
சுத்தவதிட் டானமதா மென்னையன்றிக்
கற்பிதமா மெப்பொருளு மில்லையென்றே
களங்கமுறு வூகத்தா னேதிபண்ணி
யற்பமிலா வகண்டபர வடிவேயாகி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௨௮)

கடமடமென் றுணர்வுற்ற வுபாதிநீக்கிற்
கடவிண்ணு மடவிண்ணு மொன்றேபோல
மடமைமுதற் சீவபர வுபாதிநீக்கின்
மாசற்ற சீவபர மிரண்டுமொன்றென்
திடமருவு மூகத்தாற் பரசீவைக்ய
மியல்புதனை யிருமையற வறிந்தேயத்தா
லடருமகண் டாகார சொரூபமாகி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௨௯)

சோயமெனச் சொல்லியிடும் வாக்கியத்திற்
சோதித்து விருத்தாம்ச நீக்கும்போதங்
காயசக சைக்கியமே யறியுமர்த்த
மவ்விதமே தத்வமசி வாக்கியத்து
மேயமதாம் விருத்தாம்ச மனைத்துநீக்கி
யியல்பான வைக்கியமே யறிந்தேயத்தா
லாயமனே பேதமெலா மிழந்தெப்போது
மசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩௰)

கற்பிதமாஞ் சிவபர வுபாதியெல்லாங்
களங்கமற விசாரித்து நேதிசெய்து
தற்பத லட்சியமான பிரமரூபந்
துவம்பத லட்சியமான நானேயென்று
நிர்ப்பயமா யகண்டார்த்த போதம்பெற்று
நீக்கவொணாப் பவபந்த மனைத்துநீக்கி
யற்பமிலா வகண்டார்த்த வடிவேயாகி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩௧)

செகம்பரனா னீயெனவே வேறுவேறாய்ச்
செப்பியிடும் பேதங்கள் சிறிதுமில்லை
தகும்பிரமந் தனக்கயலாய் நானுமில்லை
தற்பிரமந் தானுமெனக் கயலாயில்லை
புகன்றதெலா மகண்டபரப் பிரமமென்றும்
பூரணமா மப்பிரம நானேயென்று
மகண்டபர ஞானத்தா லனைத்துந்தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩௨)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமநானே
சதசத்துக் கப்பாலாம் பிரமநானே
நித்தியநிட் களமான பிரமநானே
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரமநானே
சுத்தவறி வானபரப் பிரமநானே
சுயஞ்சோதி யானபரப் பிரமநானென்
றத்துவித ஞானத்தா லனைத்துந்தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩௩)

நசுவரமாந் தேகமிலாப் பிரமநானே
நாநாவா மவத்தையிலாப் பிரமநானே
விசுவன்முதல் வியட்டியிலாப் பிரமநானே
விராட்டுமுதற் சமட்டியிலாப் பிரமநானே
பசுபதிபா சங்களிலாப் பிரமநானே
பரமபர மெவையுமிலாப் பிரமநானென்
றசுகமிலா ஞானத்தா லனைத்துந்தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩௪)

தொந்தமுறுந் துரியபரப் பிரமநானே
துரியத்து மதீதபரப் பிரமநானே
சந்ததமுஞ் சலனமிலாப் பிரமநானே
சாந்தத்துஞ் சாந்தபரப் பிரமநானே
பந்தமுடன் மோட்சமிலாப் பிரமநானே
பரவுசிதா காயபரப் பிரமநானென்
றந்தமிலா ஞானத்தா லனைத்துந்தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩௫)

நாசமிலா நித்தபரப் பிரமநானே
நழுவாத சித்தபரப் பிரமநானே
மாசணுகாச் சுத்தபரப் பிரமநானே
மகத்தான புத்தபரப் பிரமநானே
பாசமிலா முத்தபரப் பிரமநானே
பரிச்சேத ரகிதபரப் பிரமநானென்
ருசணுகா ஞானத்தா லனைத்துந்தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩௬)

தேகமுத ஞனென்னுந் துவிதவிர்த்தி
திகழ்சாட்சி நானென்னுஞ் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர நானென்னு மகண்டவிர்த்தி
யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத்தள்ளிப்
பாகமுறு வகண்டபர விருத்தியொன்ருற்
பகுப்பற்ற பரப்பிரம ஞானம்பெற்றிவ்
வாகமுதற் பவபந்த மனைத்துநீக்கி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩௭)

பூரகமோ சகமுதலா மியோகந்தள்ளிப்
புரிகின்ற கருமமுபா சனையுந்தள்ளிச்
சாரமிலாச் சகலவித மதமுந்தள்ளிச்
சற்பிரம பாவனையைச் செய்தேயத்தாற்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதம்பெற்றுப்
பொய்யான பவபாச மனைத்துநீக்கி
யாரியவவ் வகண்டபர வடிவேயாகி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்துநிற்பாய். (௩௮)

தூலமுதற் றேகமெலாம் பிரமரூபந்
துவிதமெனத் தெரிவதெலாம் பிரமரூபங்
காலமொடு தேசமெலாம் பிரமரூபங்
காண்கின்ற வத்துவெலாம் பிரமரூப
மூலமதாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
முடிவான ஞானத்தா லனைத்துந்தள்ளி
யாலயமாம் பரப்பிரமா பின்னமான்
வகண்டான்ம மாத்திரமா யமர்ந்துநிற்பாய். (௩௯)

சீவபர சகமுதலாந் தோற்றமெல்லாஞ்
சின்மாத்ர மானபரப் பிரமமென்றும்
பாவனமா மப்பிரம நானேயென்றும்
பகுப்பற்ற நானந்தப் பிரமமென்று
மோரவலுருப் பாவனையா லகண்டபோத
முற்றதனாற் பேதமதி யனைத்துந்தள்ளி
யாவலறப் பரப்பிரமா பின்னமான
வகண்டான்ம மாத்திரமா யமர்ந்துநிற்பாய். (௪0)

அகிலமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
யதுவேநா மணுவுமிதி லையமில்லை
சகலசகன் ஞயகனும் பரேசனுணை
சாற்றியது சத்தியமே சங்கையில்லை
தருமகனே யாதலினா லென்றுமெல்லாந்
தற்பிரமந் தானென்று மதுநானென்றும்
வெருதிடமா யறிந்ததனா லனைத்துந்தள்ளி
விமலான்ம மாத்திரமாய் வெறிதிருப்பாய். (௪௧)

சேத்தியமாய்ச் செறிவுற்ற தோற்றம்யாவுஞ்
சின்மாத்ர மானபர சிவமேயென்றும்
வேத்தியமோ ரணுவுமிலாச் சிவனானென்றும்
வேறற்ற நானந்தச் சிவமேயென்றுஞ்
சாத்தியமாம் பாவனையா லகண்டபோதஞ்
சார்ந்ததனாற் சமுசார பாசநீக்கி
கேத்திரமாம் பரமசிவா பின்னமான
நிஜதான்ம மாத்திரமாய் நிலைத்துநிற்பாய். (௪௨)

இந்தவித மகண்டான்ம நிட்டைதன்னை
யெமதீச னியம்பியவா றிசைக்கலானே
மைந்தவிதை யிஞ்சத்தவண மொருகாலேனு
மாசறவே கேட்டாலும் படிப்புற்றாலு
மந்தமிலா மோட்சநிலை கிடைப்பதாகு
மதுவாதங் கேட்போரும் படிப்போர்தாமும்
பந்தமிலாப் பரமான மோட்சந்தன்னைப்
பற்றுவதிற் சற்றேனு மையமுண்டோ. (௪௩)

அறிவுற்ற வானந்தவித நாமரூப
மனைத்துக்கு மதிட்டான வடிவேயாக
நிறைவுற்ற வகண்டபர சிவரூபத்தை
நிகழ்வுறவே விசாரித்துத் தியானிப்போரே
கறையற்ற வகண்டான்ம நிட்டைபெற்றுக்
கடக்கவொணாப் பவக்கடலைக் கடப்பரன்றி
மறுவுற்ற மற்றவொரு செய்கையாலு
மற்றவரு மிக்கடலைக் கடவாரொன்றும். (௪௪)

ஆதலினா லான்மாவுக் கபின்னமான
வகண்டேக ரசவடிவாம் பரசிவத்தைப்
பேதமற நன்றாக விசாரஞ்செய்து
பின்னமிலாப் பரமசிவ நாமேயென்று
சாதகமாம் பாவனையைச் செய்தேயத்தாற்
சலனமிலா வகண்டான்ம நிட்டைபெற்றே
யேதமிகு பவக்கடலை முமுட்சுவெல்லா
மெமதீசன் றிருவருளாற் கடக்கவேண்டும். (௪௫)

சகலசகன் ஞயகனும் பரேசன்முன்னஞ்
சாற்றியவா ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
ககமுறவே யகண்டான்ம நிட்டைதன்னை
யருள்செய்தா னென்றெவையு மறிந்தகந்த
னிகழ்வனுவு மிசையாத சைகீஷவ்யற்
கீனமிலா விப்பொருளை யிசைத்தானென்றே
யகிலமுமே யடைவாக வறிந்தருந
னநந்தமகா முனிவர்க்கு மருள்செய்தானல். (சசு)

வேறு.

அகிலபூரணமாகினவத்துவே யன்றியெப்பொருளும்மிலையென்னவு
மிகழ்வில்வத்துவதேயகமென்னவு மெய்துமைக்கியஞானபலத்தின
லகமிலங்கும்விகற்பமனைத்தும்விட்டான்மநிட்டையை யிங்குபகர்ந்
திடல், புகழுமாநந்தத் தாண்டவமரபிநம் பூரணேசனகண்டசொரூ[பமே.

முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩௫-க்கு திருவிருத்தம் (௲௩௱௮௨)

முப்பத்தாறுவது

அகண்டபாபாவனையான் மனோநாசஞ்செய்யென்றும்
அகம்பிரமபாவனையால் அஞ்ஞானநிநசிக்குமென்றும் உரைக்கும்
அத்தியாயம்.

எல்லாமு மேகபரப் பிரமமென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நானேயென்று
நில்லாத மனதுநிலை நிற்கும்வண்ண
நிமலபர பாவனையே மீண்டுஞ்சொல்வாங்
கல்லாத கல்வியெலாங் கற்றபோதுங்
கலக்கமற மனதுநிலை நில்லாதாகிற்
பொல்லாத பவதுக்க மொருகாலத்தும்
போகாது புகன்றதிலோ ரையமில்லை. (க)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சாந்தமாகிச்
சகலபரி பூரணமாய்ச் சலனமின்றி
நித்தநிரா மயமாகி நிருவிகற்ப
நிராவரண நிட்கிரிய சுபாவமான
சுத்தபரப் பிரமமலா தணுவுமில்லை
சொற்பொருளாய்க் காண்பதெலாம் பரமேயென்று
மத்துவித பரப்பிரம மதுநானென்று
மதிதிடமாம் பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (உ)

நீக்கமிலாச் சத்தாகி நிகழுஞ்சித்தாய்
நிரதிசயா நந்தகன வடிவமாகித்
தாக்குமொரு பற்றுமிலா வசங்கமாகித்
தான்ருனுய்த் தனித்தபரப் பிரமமல்லா
தாக்கைமுத லொருபொருளு மென்றுமில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றுஞ்
சூக்குமமா மப்பிரம நானேயென்றுஞ்
சுத்தபர பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (க)

நிருமலமாய் நிட்களமாய் நிருவிட்சேப
நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூபமாகி
நிருபமமாய் நிர்க்குணமாய் நிமலான்மாவாய்
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரமமல்லா
தொருபொருளு மொருகாலு மில்லையென்று
முள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரமமென்று
மிருமையுரு வப்பிரம நானேயென்று
மேகபர பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (ச)

மனமுமுத லனைத்துக்கு மதீதமாகி
மாயைமக தாதிக்கு மதீதமாகி
கனவுமுத லவத்தைக்கு மதீதமாகி
நாமமுரு வெவைகட்கு மதீதமான
வனகபரப் பிரமமலா தணுவுமில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம்மென்றுங்
கனவறிவா மப்பிரம நானேயென்றுங்
கலங்காத பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (ரு)

பாவனமாய்ப் பரசிவமாய்ப் பரமான்மாவாய்ப்
பராற்பரமாய்ப் பரிபூன்ற சொரூபமாகிக்
கேவலமாய்க் கிலேசமிலாச் சுபாவமாகிக்
கெம்பீர மானபரப் பிரமமல்லான்
மேவுபொரு ளணுவுமிலை யென்றுமெல்லா
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரமமென்று
மோவலுரு வப்பிரம நானேயென்று
மொழியாத பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (சு)

சகலத்தின் சான்றான பிரமநானே
   சகலவிலட் சணமான பிரமநானே
நிகிலத்தும் வியாபகமாம் பிரமநானே
   நித்தபரி சுத்தபரப் பிரமநானே
மிகமுத்த மானபரப் பிரமநானே
   மெய்யுணர்வா னந்தகனப் பிரமநானே
யகிலத்து மதீதபரப் பிரமநானென்
   றகண்டபர பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (எ)

சித்தமுதற் சிறிதுமிலாப் பிரமநானே
   சின்மயமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரமநானே
புத்திமுத லெவையுமிலாப் பிரமநானே
   பூரணமாய்ப் பொருந்துபரப் பிரமநானே
யித்துவித மிறையுமிலாப் பிரமநானே
   யேகபரி பூரணமாம் பிரமநானே
யத்துவித மானபரப் பிரமநானென்
   றகண்டபர பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (அ)

வித்தமுதற் கெட்டாத பிரமநானே
   வேறணுவுங் கிட்டாத பிரமநானே
சத்தமுதற் ககோசரமாம் பிரமநானே
   சதசத்துக் கப்பாலாம் பிரமநானே
சுத்தசிதா காயபரப் பிரமநானே
   சுயஞ்சோதி சுபாவபரப் பிரமநானே
யத்தமுறு வமலபரப் பிரமநானென்
   றகண்டபர பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (கூ)

தூலமுத லொட்டாத பிரமநானே
   துகளணுவும் பற்றாத பிரமநானே
காலமுதற் கெட்டாத பிரமநானே
   கருத்துமுதற் சுட்டாத பிரமநானே
சாலவுப சாந்தபரப் பிரமநானே
   சமுசார லேசமிலாப் பிரமநானே
யாலயமி லமலபரப் பிரமநானென்
   றகண்டபர பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (ய)

ஆதிமுடி வற்றபரப் பிரமநானே
யசரீர மானபரப் பிரமநானே
சாதிகுல மற்றபரப் பிரமநானே
சட்பாவ விகாரமிலாப் பிரமநானே
போதகன மானபரப் பிரமநானே
பூரணபூ ரணமான பிரமநானே
யேதமுறு வகண்டபரப் பிரமநானென்
றேகபர பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (௰௧)

பழுதற்ற பரசிவமாம் பிரமநானே
பவபாச லேசமிலாப் பிரமநானே
யழிவற்ற வறிவுருவாம் பிரமநானே
யான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமநானே
மொழியற்ற மோனபரப் பிரமநானே
மோகமுறு மூலபரப் பிரமநானே
யிழிவற்ற வகண்டபரப் பிரமநானென்
றேகபர பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (௰௨)

பூதமொடு பௌதிகமும் பிரமரூபம்
புவனமொடு பொருள்களெலாம் பிரமரூபஞ்
சாதமுறுஞ் சகமெவையும் பிரமரூபஞ்
சனியாத சகமெவையும் பிரமரூபம்
பேதமெனத் தெரிவதெலாம் பிரமரூபம்
பிரமாண்ட கோடியெலாம் பிரமரூபம்
மாதவவப் பரப்பிரம நானேயென்று
மயக்கமறப் பாவித்தே மனதைவெல்வாய். (௰௩)

சங்கரனு மம்பிகையும் பிரமரூபஞ்
சண்முகனும் விநாயகனும் பிரமரூபந்
துங்கமுறு சிவகணமும் பிரமரூபந்
தூயசிவ பத்தர்களும் பிரமரூபம்
பங்கமுறுச் சத்தியெலாம் பிரமரூபம்
பதிபாச பசுக்களெலாம் பிரமரூபம்
மங்கலுறு வப்பிரம நானேயென்று
மயக்கமறப் பாவித்தே மனதைவெல்வாய். (௰௪)

அரனரியு மயன்வடிவும் பிரமரூப
மவர்மருவுஞ் சத்திகளும் பிரமரூபஞ்
சுரரசுரர் நரர்களுமே பிரமரூபஞ்
சுழல்கின்ற திரியக்கும் பிரமரூபஞ்
சருவசரா சரசகமும் பிரமரூபஞ்
சகலசகத் தீசனுமே பிரமரூப
மருண்மருவா வப்பிரம நானேயென்று
மயக்கமறப் பாவித்தே மனதைவெல்வாய். (௰௫)

தொகுத்தாருந் தூலமுதற் பிரமரூபந்
துவிதமொடத் துவிதமெலாம் பிரமரூப
மிகத்தானு மன்னியரும் பிரமரூப
மெய்யுடனே பொய்யெவையும் பிரமரூபஞ்
சகத்தாதி தோற்றமெலாம் பிரமரூபஞ்
சடாசடமாய்த் தெரிவதெலாம் பிரமரூபம்
மகத்தான வப்பிரம நானேயென்று
மயக்கமறப் பாவித்தே மனதைவெல்வாய். (௰௬)

ஞானகன வடிவாகும் பிரமரூப
ஞாலமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
வானமென வடிவிலதாம் பிரமரூபம்
வரையற்ற வத்துவதாம் பிரமரூப
மீனமிலா வின்புருவாம் பிரமரூப
மேகபரி பூரணமாம் பிரமரூபம்
மானமுறு வப்பிரம நானேயென்று
மகிழ்வுடனே பாவித்து மனதைவெல்வாய். (௰௭)

நிறைவுக்கு நிறைவாகும் பிரமரூப
நிகிலபரி பூரணமாம் பிரமரூப
மறிவுக்கு மறிவாகும் பிரமரூப
மகண்டேக ரசமாகும் பிரமரூபங்
குறைவற்ற பொருளாகும் பிரமரூபங்
குணாதீத வடிவாகும் பிரமரூபம்
மறுவற்ற வப்பிரம நானேயென்று
மகிழ்வுடனே பாவித்து மனதைவெல்வாய். (௰௮)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமரூபஞ்
சாசுவதப் பொருளாகும் பிரமரூப
நித்தியநிர்க் குணமாகும் பிரமரூப
நிரஞ்சனநிட் களமாகும் பிரமரூபஞ்
சுத்தசிதா காயபரப் பிரமரூபஞ்
சுருதிமுடிப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
புத்திரவப் பரப்பிரம நானேயென்று
பூரணமாம் பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (௰௯)

காரணகா ரணமாகும் பிரமரூபங்
களங்கமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
பூரணபூ ரணமாகும் பிரமரூபம்
புரையற்ற பொருளாகும் பிரமரூபஞ்
சீரணமில் சின்மயமாம் பிரமரூபஞ்
சின்னமிலாப் பொருளாகும் பிரமரூபம்
மாரணமி லப்பிரம நானேயென்று
மாறுத பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (௨௰)

கேவலகே வலமாகும் பிரமரூபங்
கெம்பீர வடிவாகும் பிரமரூபம்
பாவனபா வனமாகும் பிரமரூபம்
பராற்பரமாம் பொருளாகும் பிரமரூபஞ்
சிவபர சகமிலதாம் பிரமரூபஞ்
சின்மாத்ர வடிவாகும் பிரமரூப
மோவலுறு வப்பிரம நானேயென்றிங்
கொழியாத பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (௨௧)

ஏகபர சத்தாகும் பிரமரூப
மெங்குமுள பொருளாகும் பிரமரூப
மாகமிலா வறிவாகும் பிரமரூப
மான்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரமரூபஞ்
சோகமிலாச் சுகமாகும் பிரமரூபஞ்
சுயஞ்சோதி வடிவாகும் பிரமரூபம்
பாகமுறு வப்பிரம நானேயென்னும்
பரப்பிரம பாவனையான் மனதைவெல்வாய். (௨௨)

சுத்தசிதா காயமதா நிட்ப்ரபஞ்ச
சொரூபத்திற் பிரபஞ்ச மென்றுமில்லை
யித்துவிதப் பிரபஞ்சம் பரமார்த்தத்தி
லிறையளவு மிலதேனும் வியவகாரத்திற்
சித்தினுடை விவர்த்தமதாஞ் சித்தந்தானே
செறிகின்ற பிரபஞ்ச மெனவேதோன்றும்
புத்திரவச் சித்தத்தைப் புகன்றவண்ணம்
பூரணமாம் பாவனையா னசஞ்செய்வாய். (உக)

பங்கற்ற பரப்பிரம சொரூபமொன்றே
பரமார்த்த தசையிலுள வத்துவேனு
மங்குற்ற வநந்தவித சக்திக்கெல்லா
மாதார மாகவொரு மாயாசுத்தி
தங்குற்ற ததனுலச் சொரூபந்தானே
தயங்கியவிச் சித்தமென விவர்த்தமாகும்
பொங்குற்ற சித்தமதே யநந்தகோடி
புவனமுதற் பொய்வடிவாய்த் தோன்றுமன்றே. (உச)

இருமையிலாச் சுழுத்தியினி லேகமாக
விருக்கின்ற வான்மாவே தன்னிடத்தின்
மருவியிடுஞ் சத்தியினுற் கனவின்கண்ணே
மனமுதலாய்த் தோற்றியிடு நீதியேபோ
லொருவடிவா யுள்ளபரப் பிரமந்தானே
யொன்றியதன் சத்தியினுற் சித்தம்போலாய்ச்
சருவசக சீவபர வடிவமாகச்
சஞ்சலமாம் வியவகார தசையிற்றோன்றும். (உரு)

தன்னுடைய சத்தியினு லிரச்சுவென்றே
தயங்கரவு முதலியதாய்க் காண்பதேபோற்
றுன்னியதன் சத்தியினுற் பிரமமொன்றே
துவிதமென விவர்த்தித்துத் தோன்றினுலு
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந்தன்னை
மாசறவே விசாரித்துக் காணும்போது
பின்னமெனத் தோற்றியவித் தோற்றமெல்லாம்
பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாகும். (உசு)

அரவுமுதற் பலவிதமாய்த் தோற்றினாலு
மதிட்டான விரச்சுவினை யாய்ந்தறிந்தான்
மருள்வடிவா மரவுமுத லனைத்துமந்த
மாசற்ற விரச்சுவடி வாவதேபோல்
விரவுசக முதலியவாய்த் தோற்றினாலும்
விமலவதிட் டானபரப் பிரமந்தன்னை
யருமையுட னன்றாக வாய்ந்தறிந்தா
லவையாவு மகண்டபரப் பிரமமாமே. (௨௭)

அநவரத மடைவாக வாய்ந்தபோது
மனுதிபவ வாதனையா லகண்டபோத
மனதினிடைப் பேதமற மருவாதாகின்
மயக்கமுறும் பேதமதி மாயுமட்டு
மனிசமெலாம் பிரமமதா மதுவேநானு
மகமந்தப் பிரமமெனு மகண்டாகாரந்
தனையறியும் பாவனையைச் செய்தேயத்தாற்
றடையான பேதமதி தவிர்க்கவேண்டும். (௨௮)

பேதமதி பொருந்தியிடுஞ் சித்தந்தானே
பிறவிமுதற் றுயர்செய்யும் பந்தநல்கு
மேதமுறும் பேதமதி யிறந்தசித்த
மின்னலெலாந் தீர்த்துடனே மோட்சநல்கு
மாதலினா லகம்பிரம மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம பாவனையைச் செய்தேயத்தால்
வாதகமாம் பேதமதி யனைத்துநீக்கி
வழுவற்ற சித்தத்தான் முத்திசார்வாய் (௨௯)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ்செய்யிற்
செகம்பரனா னீதெனவே வேறுவேறாய்ச்
செறிகின்ற பேதமதி யனைத்துந்தீரும்
புகன்றவிதம் பேதமதி யனைத்துந்தீரிற்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதந்தோன்றி
யகண்டபர வடிவாக வமர்வதான
வத்துவித மோட்சநிலை யடையலாமே. (௩௰)

அகம்பிரம பாவனையாற் காமங்கோப
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லுலோபமோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மதமானங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிடம்பங்கர்வ
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை. (௩௧)

அகம்பிரம பாவனையான் மனோதோடங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மகாபாவங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மனோதுக்கங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மகாபயங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை. (௩௨)

அகம்பிரம பாவனையாற் றீர்த்தந்தான
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றெய்வஞ்சேவை
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றியானம்பூசை
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் செபதபங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை. (௩௩)

அகம்பிரம பாவனையான் மந்த்ரதந்த்ர
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மருவுங்கன்ம
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மறைகணூற்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மனோமயக்க
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை. (௩௪)

அகம்பிரம பாவனையாற் புண்ணியங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் பொருந்துலோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றுவந்துவங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றுவிதத்தோற்ற
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை. (௬௫)

அகம்பிரம பாவனையா லிதரசத்தை
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிதரபான
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிதரவின்ப
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிதரசங்க
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை. (௬௬)

அகம்பிரம பாவனையான் மாயாமோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மனக்கிரந்தி
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லாதிவியாதி
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லத்தியாச
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை. (௬௭)

அகம்பிரம பாவனையாற் சாக்கிராதி
யவத்தையெலா நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லறுதியான
வஞ்ஞான நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் பவபாசங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் பாவாபாவ
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லையமில்லை. (௬௮)

அகம்பிரம பாவனையா லகண்டஞான
 மசஞ்சலமா யடைந்திடலா மையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லனுதினுக்க
 மனைத்தையுமே யழித்திடலா மையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லகண்டாநந்த
 மநவரத மடைந்திடலா மையமில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லகண்டமோட்ச
 மடைவதனி லணுவேனு மையமில்லை. (௩௯)

ஆதலினா லநவரத மிடைவிடாம
 லகம்பிரம பாவனையைச் செய்தேயத்தாற்
பேதமதி யனைத்தையுமே யிழந்தெப்போதும்
 பிறிவற்ற பரப்பிரம சொரூபமாவா
யோதியதி லணுவேனு மையமில்லை
 யுத்தமமாஞ் சிவனானை யுண்மைசொன்னே
மீதகில சாத்திரமு மிசைக்குமர்த்த
 மெமதீச னியம்பியது மிவ்வர்த்தந்தான். (௪௰)

ஆன்மாவுக் கயலான வனான்மாவென்று
 மணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவுமில்லை
யான்மாவுக் கயலாகப் பிரமமில்லை
 யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மாவில்லை
யான்மாவே யகண்டபரப் பிரமமாகு
 மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மாவாகு
மான்மாவா மகம்பிரம மென்னுஞான
 மடைந்ததனா லகண்டபரப் பிரமமாவாய் (௪௧)

சகலபரி பூரணமாம் பிரமமல்லாற்
 சகமுதலோ ரணுவேனு மில்லையென்று
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
 மதுதானே யகமென்று மகமதென்று
நிகழ்வுறவே நித்தியமாய்ப் பழகப்பட்ட
 நிமலபர பாவனையான் மனதைவென்று
மிகவுரமா மகண்டபர போதம்பெற்று
 மெய்யுணர்வா னந்தபரப் பிரமமாவாய். (௪௨)

இந்தவித மியாவர்க்கு மிதமேயாக
வேகபரி பூரணமாம் வத்துதானே
சுந்தரமாஞ் சிவவடிவா யெழுந்தெமக்குச்
சொல்லியவிவ் வகண்டபர நிர்ணயத்தை
மைந்தநினக் குரைசெய்தோ முரைத்தவண்ண
மாசற்ற விப்பொருளை யொருகாலேனும்
புந்தியுறத் திடமாகக் கேட்டுணர்ந்தோர்
பூரணமாம் பரப்பிரம வடிவேயாவர். (௪௩)

சருவமுமே பிரமமெனப் போதித்தாலுஞ்
சந்ததமுஞ் சுருதிமுடிப் படிப்புற்றாலும்
பரமசிவன் கருணையிலா வெறுமூடர்க்குப்
பலகால வாதனையான் மீண்டுமீண்டு
மிருமையென விதயத்திற் றெரிவதன்றி
யாவையுமே பிரமமெனத் தெரிவதில்லை
யரியவனே யாதலினுன் முமூட்சுவெல்லா
மகண்டபர சிவகருணை யடையவேண்டும். (௪௪)

அமலமதாம் பூதியுட னுருத்திராக்க
வாரமுதற் சிவசின்ன மணிதலானு
நிமலமகா லிங்கத்தி னியம்மோடு
நிறைவேற்று நித்தசிவார்ச் சனையினாலும்
விமலமதாய் வேறறவே பழகப்பட்ட
வியாபகமாம் பரமசிவத் தியானத்தாலுஞ்
சமமதுவாம் பரமசிவ கருணையுண்டாய்ச்
சருவமுமே பிரமமெனத் தெரிவதாமே. (௪௫)

திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்தவீசன்
றிகழ்த்தியவா ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குச்
செவ்வியதாய்ச் செப்பியவிந் நிர்ணயத்தைச்
சிரத்தையுடன் வினவியிடுஞ் சைகீஷவ்யற்
கவ்விதமே சர்வஞ்ஞ னகந்த
னத்யந்த கருணையினு லறைந்தானென்றே
தவ்வியிடா மனதுடைய முனிவர்க்கெல்லாந்
தகைமைமிகுஞ் சூதமுனி சாற்றினனால். (௪௬)

வேறு.

என்றுமெங்குள வெப்பொருள்யாவையு மேகமாம்ப்ர மப்பரனா னெனுந் துன்றுமைக்கிய பாவனைசெய்ததாற் றுகண்மனத்தின்விகற் பமனைத்துமே வென்றுபூரண போதம்பொருந்தினல் விமலமுத்தி யடைந்திடலாமெனன் மன்றுளானந்தத் தாண்டவமாடுநம் மாசிலீச னகண்டசொரூபமே. (சஎ)

முப்பத்தாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩௬-க்கு திருவிருத்தம் (௲௬௱௨௭)

முப்பத்தேழாவது

அகண்டபரநிச்சயத்தினு லத்துவிதப்பிரம மாவாயென்றுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலமறை முடிவுக்கு முடிவேயாகிச்
சாரங்க ளனைத்திற்குஞ் சாரமான
மிகவுமகா ரகசியமா நிண்ணயத்தை
மெய்யுணர்வா நந்தவடி வானவீச
னகிலவித சீவர்க்கு மிதமேயாக
வத்யந்த கருணையினு லறைந்தவண்ண
நிகழ்வுறவே நிதாகனைக் கிங்குசொல்வா
நிச்சலமா மனதுடனே நின்றுகேளாய். (க)

சருவமுமே பரப்பிரம சொரூபமன்றிச்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிதுமில்லை
யிருமையுறுப் பிரமமதே நஞ்சொரூப
மிதினிறையு மையமிலை யீசனுனை
யரியவனே யாதலினு லனைத்துமென்று
மகண்டபரப் பிரமமென்று மதுநானென்றும்
பிரிவுபெறுப் பூரணமா நிச்சயத்தைப்
பெற்றதனு லெப்போதுஞ் சுகித்திருப்பாய். (உ)

அகம்பிரம மென்றுரமா நிச்சயித்தே
யாக்கைமுத லகமென்னு நினைவைத்தள்ளு
சகம்பிரம மென்றுரமா நிச்சயித்தே
சகத்தெல்லா முண்மையெனு நினைவைத்தள்ளு
வகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மென்றிவ்வண்ண
மநவரதந் தொடர்பாக நிச்சயிக்கிற்
செகம்பரனா னென்னுமய றுயில்வோன்கையிற்
செறிகின்ற மலரெனவே சுயமாய்நீங்கும். (ஙூ)

வானமுதற் பூதமிலை புவனமில்லை
வருக்கின்ற வீசனிலை சீவனில்லை
நானுமிலை நீயுமிலை யாருமில்லை
காமமிலை ரூபமிலை யென்றுமெல்லா
ஞானகன மானபரப் பிரமமென்றே
ஞானமிலை பெறுமளவு நிச்சயித்தாற்
பானமுறும் பேதமயல் பாதவத்தின்
பக்குவத்தின் பலமெனவே சுயமாநீங்கும். (௪)

தேகமிலை பொறிகளிலை யுயிர்களில்லை
தியங்கியிடு மறியுமிலை மனதுமில்லை
யாகுமகங் காரமிலை சித்தமில்லை
யதன்மூலாஞ் ஞானமிலை யனைத்துமென்று
மேகபரப் பிரமமெனு நிச்சயத்தை
யெப்போதுந் தப்பாம லப்யாசிக்கிற்
பாகமுறும் பலவிதமாம் பேதபுத்தி
பானுவின்முன் னிருளெனவே சுயமாநீங்கும். (௫)

நனவுமிலை கனவுமிலை துயிலுமில்லை
நாடியிடுந் துரியமிலை நாசாவில்லை
பினமருவும் வியட்டியிலை சமட்டியில்லை
பிறிவுற்ற பிரபஞ்ச மெவையுமில்லை
யநவரத மகிலமுமே பிரமமென்று
மகண்டபர நிச்சயமிங் கடைந்தேயத்தான்
மனதினுடை விகற்பமெலா மாற்றியென்று
மகத்தான பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (௬)

அகிலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்க
ணயலெனவே கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லாத்
திகழுமதிட் டானபரப் பிரமமன்றித்
தினையளவு மன்னியமா யில்லையென்றே
தகைமைமிகும் விசாரணையா னேதிபண்ணித்
தற்பிரம நிச்சயமிங் கடைந்தேயத்தா
விகழுமனே விகற்பங்க ளனைத்துநீக்கி
யெப்போதும் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (எ)

அயலெனவே யறிவுற்ற துவிதமென்று
மவைநீக்கு மகண்டபர விசாரமென்றும்
மயல்வடிவாஞ் சருவமுமே மித்தையென்று
மற்றவையு மத்யந்த மசத்தேயென்றும்
பயிலலுறு மிவ்விதமாந் தோற்றமெல்லாம்
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூபமென்றே
யயலணுகா வகண்டபர நிச்சயத்தா
லத்துவித பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (௮)

நித்தமுட னனித்தத்தின் விவேகமென்று
நிகழ்கின்ற குணதோட விவேகமென்றும்
பத்தனொடு முத்தனுடை விவேகமென்றும்
பாவமுட னபாவத்தின் விவேகமென்றும்
வித்தரமாய் விளங்கியவித் தோற்றமெல்லாம்
விபுவான விமலபர சொரூபமென்றே
யத்தமுரு வகண்டபர நிச்சயத்தா
லத்துவித பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (௯)

சுருதிமுதற் பலவிதமா நூற்களென்றுஞ்
சொல்லியிடு மாசரியர் சீடரென்றுந்
திரிசியமாந் தேகமுத னானேயென்றுந்
திருக்குருவாம் பரப்பிரம நானேயென்றும்
பிரிவுறவே பிறங்கியவித் தோற்றமெல்லாம்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
மருவியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தான்
மகத்தான பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (௰)

அகமனிசம் பாசமுறுஞ் சீவனென்று
மகமனிசம் பந்தமிலாப் பிரமமென்றும்
விகலமுறுஞ் சகமுதலீ துண்மையென்றும்
விசித்திரமாஞ் சகமுதலீ தில்லையென்றும்
வெகுவிதமாய் விளங்கியவித் தோற்றமெல்லாம்
வியாபகமாம் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
மகிமைமிகு மகண்டபர நிச்சயத்தான்
மகத்தான பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (௰௧)

தினந்தவிரா தியற்றியிடுங் கருமமென்றுந்
 திடமாகச் செய்கின்ற பத்தியென்று
மனந்தவித தெய்வவுபா சனைகளென்று
 மத்தெய்வ மூர்த்திகளின் பூசையென்றும்
மனந்தனிலே மருவியவித் தோற்றமெல்லா
 மகத்தான பரப்பிரம சொரூபமென்றே
கனந்தவிரா வகண்டபர நிச்சயத்தாற்
 களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (ம௨)

எனதெனதென் றெண்ணியிடு மமதையென்று
 மியானியானென் றெண்ணியிடு மகந்தையென்றும்
பினமருவும் வாகியமாம் விடயமென்றும்
 பிறிவுற்ற வாந்தரமாம் விடயமென்று
மினமருவு மிவ்விதமாந் தோற்றமெல்லா
 மிருமையிலாப் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
கனமருவு மகண்டபர நிச்சயத்தாற்
 களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (ம௩)

வானமுதற் பஞ்சமகா பூதமென்றும்
 வசனமுதற் பஞ்சவித விடயமென்று
மானியுறு மநந்தவித வுலகமென்று
 மளவற்ற பிரமாண்ட கோடியென்று
மூனமுறு மிவ்விதமாந் தோற்றமெல்லா
 முணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
யீனமுறு வகண்டபர நிச்சயத்தா
 லிருமையிலாப் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (ம௪)

செறிகின்ற விதிமுதலேம் மூர்த்தியென்றுஞ்
 சிருட்டிமுத லைந்துவித கிருத்யமென்று
மறிகின்ற சுரர்முனிவர் நரர்களென்று
 மலைவுற்ற வநேகவித திரியக்கென்று
நெறிகொண்ட விவ்விதமாந் தோற்றமெல்லா
 நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
யிறுகின்ற வகண்டபர நிச்சயத்தா
 லிருமையிலாப் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (ம௫)

தடமருவுந் தீர்த்தங்க டலங்களென்றுந்
தயங்கியிடுந் தேவதைகள் சேவையென்று
மடவிகிரி வாரிதிக ணதிகளென்று
மங்குற்ற வநேகவித வுயிர்களென்றுந்
தொடர்புறுமித் துவிதத்தின் தோற்றமெல்லாந்
துகளற்ற பரப்பிரம சொரூபமென்றே
யிடமருவு மகண்டபர நிச்சயத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (யசு)

புத்தியுடை நிச்சயமாம் விருத்தியென்றும்
புகன்மனதின் சந்தேக விருத்தியென்றும்
வித்தரமாய்ச் சிந்தைசெயும் விருத்தியென்றும்
விதம்விதமா மபிமான விருத்தியென்றுஞ்
சித்திரமாய்த் தோற்றியவிவ் விருத்தியெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
சுத்தமுறு மகண்டபர நிச்சயத்தாற்
சுககனமாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (யஎ)

தேகமென்றும் பொறிகளென்று முயிர்களென்றுந்
தியங்கியிடு மனதென்றும் புத்தியென்று
மாகுமகங் காரமென்றுஞ் சித்தமென்று
மனைத்திற்குங் காரணமா மவித்தையென்றும்
பாகமுறத் தோற்றியவித் தோற்றமெல்லாம்
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூபமென்றே
சோகமுறு வகண்டபர நிச்சயத்தாற்
சுககனமாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (யஅ)

மாயையென்று மவித்தையென்றுஞ் சிவனென்று
மகேசனென்றுஞ் சீவபர வகுப்பீதென்று
மாயபல வியட்டியென்றுஞ் சமட்டியென்று
மதிகமென்றுந் தாழ்வீதென்றுஞ் சமமீதென்று
மேயமுறு மிவ்விதமாந் தோற்றமெல்லா
மிலங்கியசிற் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
நேயமுறு மகண்டபர நிச்சயத்தா
னிருமலமாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (யக)

தூலமதாம் வியட்டியென்றுஞ் சமட்டியென்றுஞ்
சூக்குமமாம் வியட்டியென்றுஞ் சமட்டியென்று
மூலமதாம் வியட்டியென்றுஞ் சமட்டியென்று
முழுவதென்றுங் கிஞ்சிலென்று மிசிரமென்றுங்
கோலமுறு மிவ்விதமாந் தோற்றமெல்லாங்
குலவியசிற் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
சாலவுறு மகண்டபர நிச்சயத்தாற்
சன்மயமாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (உ௰)

விசுவன்முதல் வியட்டியபி மானியென்றும்
விராட்டுமுதற் சமட்டியபி மானியென்றும்
பசுபதிகள் பலவிதமாம் பாசமென்றும்
பகுப்புற்ற ஜீவபர சகங்களென்று
நசுவரமாய்த் தோற்றியவித் தோற்றமெல்லா
நாசமுறுப் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
யசபமுறு வகண்டபர நிச்சயத்தா
லசஞ்சலமாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (உக)

வகுப்புற்ற வாச்சியமாம் பொருளிதென்றும்
வழுவற்ற விலட்சியமாம் பொருளிதென்றும்
பகுப்பற்ற வைக்கியமாம் பொருளிதென்றும்
பகரவொணுச் சுபாவபரம் பொருளிதென்றுந்
தொகுப்புற்ற விவ்விதமாந் தோற்றமெல்லாந்
துகளற்ற பரப்பிரம சொரூபமென்றே
மிகப்பற்று மகண்டபர நிச்சயத்தான்
மெய்யுணர்வாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (உஉ)

பதத்தினுடை சுபாவார்த்தம் வாச்யமென்றும்
பதமதனின் விசேடார்த்த லிலட்சியமென்றும்
விதித்தபடி விளம்பலது சத்தியென்றும்
விசேடமுற விளம்பலிலக் கணையாமென்றுங்
கதித்திடுமிவ் விதமான தோற்றமெல்லாங்
களங்கமுறுப் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
யுதித்திடுமிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தா
லுணர்வுருவாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (உ௩)

விட்டவிலக் கணையாலு மைக்கியந்தோன்று
விடாதவிலக் கணையாலு மைக்கியந்தோன்று
திட்டமதா முபயவிலக் கணையொன்றாலே
யிலங்குபர சீவைக்ய மிலங்குமென்றே
திட்டமுறத் தோற்றியவித் தோற்றமெல்லாந்
திகழ்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
சிட்டமுறு மகண்டபர நிச்சயத்தாற்
சின்மயமாம் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (உச)

புரையற்ற நிருபாதி சொரூபந்தானே
புகலுமகா வாக்குகளின் பொருளாமன்றிப்
பிரிவுற்ற சோபாதி சொரூபமென்றும்
பேசுமகா வாக்குகளின் பொருளென்றென்றே
விரிவுற்ற வினைமுதலாந் தோற்றமெல்லாம்
விமலமதாம் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
தெரிவுற்ற வகண்டபர நிச்சயத்தாற்
றியக்கமிலாப் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (உரு)

சருவமுமே பரப்பிரம சொரூபமென்றே
சகலமறை முடிகளுமே சாற்றலாலும்
பிரிவறவே பரப்பிரம ஞானம்பெற்ற
பெரியோரு மிவ்விதமே பேசலாலு
மிருளறவே பரசிவனு மெமக்குமுன்ன
மிவ்விதமே யருள்செய்த வியல்பினாலு
முறைதருவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தி
லோரணுவு மையமில்லை யுறுதியீதே. (உசா)

அதிட்டான மானபரப் பிரமத்திங்க
ணாரோப வடிவெனவே காண்பதெல்லாம்
மதித்தாயின் மன்னுமதிட் டானமின்றி
மற்றணுவு மாரோப வடிவேயில்லை
நிதித்யாச நிரந்தரமாய்ச் செய்வோருக்கே
நிகழ்த்தியவிவ் வநுபூதி நிகழுமன்றிக்
குதித்தாடு மனதின்வச மானோருக்குக்
கூறியவிவ் வநுபூதி கூடாதென்றும். (உஎ)

ஆதலினாற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மதிட்டான மானபரப் பிரமமென்று
மேதமிலா வப்பிரம மியானேயென்று
மியானந்த பரப்பிரமந் தானேயென்றுஞ்
சாதகமா யெப்போது நிதித்யாசித்துச்
சலமனதின் விகற்பங்க ளனைத்துந்தள்ளிப்
பேதமிலா வகண்டபர போதம்பெற்றுப்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். (உஅ)

ஓதியவா றகண்டபர போதந்தன்னை
யுற்றதனாற் பரப்பிரம மானோருக்கே
மாதவவிவ் வனுதிபவ மாய்வதன்றி
மற்றவருக் கிவையென்று மாய்வதில்லை
யாதலினா லறைந்தவணா மகண்டபோத
மடைந்ததனா லகண்டபரப் பிரமமாகிப்
பேதிக்கும் பவதுக்க மனைத்துநீக்கிப்
பிரிவற்ற மோட்சசுகம் பெற்றுவாழ்வாய். (உக)

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மயலற்ற வப்பிரம நானேயென்றும்
வெகுதிடமா யகண்டபர நிர்ணயத்தை
விமலசிவ னருளியவா விளம்பினேமான்
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
மேவுமனச் சுத்தியுட னொருகாலேனு
மகமுறவே யையமறக் கேட்டுணர்ந்தோ
ரழிவற்ற மோட்சசுக மடைவரன்றே. (௩௰)

நிருமலமாய் நிகழுமகா லிங்கத்தின்க
ணிறைவேற்று நித்தசிவார்ச் சனையேயாதி
பரமசிவ பத்திசெயு மன்பருக்கே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம ஞானந்தோன்றுந்
திரமுறவே பரப்பிரம ஞானம்பெற்ற
தீரர்களே பவபாச முத்தராவ
ரரியவனே யணுவுமிதி லையமில்லை
யகண்டபர சிவனாணை யறைந்ததுண்மை. (௩௧)

நிகிலசகன் ஞயகனும் பரேசன்முன்ன
 நிகழ்த்தியவா ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
ககிலமுமே பிரமமென்று மதுநாமென்று
 மகண்டபர நிர்ணயமே யருளினனென்
றிகழ்வணுவு மெய்திடாச் சைகீஷவ்யற்
 கெவையுமுணர் கந்தனுரை தந்தானென்றே
சகலமுணர் சூதமுனி முனிவர்க்கெல்லாஞ்
 சலனமிலாப் பரம்பொருளைச் சாற்றினனல். (௩௨)

வேறு.

பேதமின்றியகண்டசொரூபமாம் பிரமமல்லதுவேறிலையேயெனு
மேதமொன்றியதோற்றமனைத்துமே யேகபூரணமாம்பரமேயெனு
மாதியின்றியவப்பரநாமெனு மறிவினலதுவாயிடலாமெனல்
தீதிலாநந்தத்தாண்டவமாடுநந் தேவதேவனகண்டசொரூபமே.

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௩எ-க்கு திருவிருத்தம். (௲௬௱௬௰)

முப்பத்தெட்டாவது.

இந்நூன் மகிமை யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலவித நூற்களினுஞ் சாரமாகிச்
 சாரங்க ளனைத்துக்குஞ் சாரமாகி
மிகவுமகா ரகசியமாய் மேவுதற்கு
 மெத்தவுமே யரிதான விந்தநூலின்
மகிமைதனை முடிவான வுறுதியோடு
 மயக்கமற மதிக்கும்வண மிங்குசொல்வாந்
தக்மைமிகு மிந்நூலைத் தவிர்ந்திடாமற்
 றற்பரனு யெப்போது மப்யாசிப்பாய். (௧)

அகமென்றுஞ் சன்மாத்ர மையமில்லை
 யகமென்றுஞ் சின்மாத்ர மையமில்லை
யகமென்றுஞ் சுகமாத்ர மையமில்லை
 யகமென்றுஞ் சுத்தபர மையமில்லை
யகமென்றும் பரிபூன்ற மையமில்லை
 யகமென்றும் பராற்பரமே யையமில்லை
யகமென்றும் பரமசிவ மையமில்லை
 யகமென்றும் பரப்பிரம மையமில்லை. (௨)

திகழ்வதுவும் பரப்பிரம மையமில்லை
திகழாதும் பரப்பிரம மையமில்லை
நிகிலமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
நீநானும் பரப்பிரம மையமில்லை
சகலமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
சதசத்தும் பரப்பிரம மையமில்லை
யகிலமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
யகமந்தப் பரப்பிரம மையமில்லை. (௩)

சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்னமான
சன்மாத்ர பரப்பிரம சொரூபமேயாம்
பிரமமதே யான்மாவா மான்மாத்தானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமாகு
நிருமலமாய் நிறைவுற்ற வான்மாவுக்கும்
நிகிலபரி பூரணமாம் பிரமத்துக்கு
மொருசிறிதும் பேதமிலை யிரண்டுமொன்றே
யுணர்வுருவாஞ் சிவனுணை யுரைத்ததுண்மை (௪)

நாமமுரு யாவையுமே பிரமமென்று
நாமந்தப் பரப்பிரமந் தாமேயென்றுஞ்
சேமமுறச் செப்பியவிவ் வருத்தந்தன்னிற்
சிறிதேனுஞ் சங்கையிலை சத்தியந்தான்
றுமமெலாங் கடந்தெங்கு நிறைந்துநின்ற
தத்துவமாஞ் சிவனுணை யுண்மைசொன்னே
மாமலவென் றணுவுமிதிற் சங்கியாம
லறைந்தவண மதிதிடமாய் நிச்சயிப்பாய். (௫)

சராசரமாய்த் தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாஞ்
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமென்றும்
புராதனமா மச்சொரூப நானேயென்றும்
பூரணமா நிச்சயமிங் கடைந்தேயத்தால்
விராமமுறு விகற்பங்க ளனைத்துநீக்கி
விகற்பமிலா விமலபர போதம்பெற்று
நிராமயமாம் பரப்பிரம சொரூபமாகி
நிச்சலமாய் நின்னிடைநீ நிலைத்துநிற்பாய். (௬)

௩௬.

நின்னிடையே நிச்சலமாய் நிலைத்துநிற்கு
நிலைமையிதே நிமலபர மோட்சமாகுந்
தன்னிடையே தானாகத் தனித்திடாமற்
றரங்கமெனச் சலிப்பதுவே பந்தமாகு
முன்னியிடி லோருருவா முன்னையன்றி
யுலைவுதருங் காரணமோ ரணுவுமில்லை
தன்னியனே யாதலினா னீயெப்போதுந்
தன்னிடையே தானாகத் தனித்துநிற்பாய். (எ)

தன்னிடையே தானாகத் தனிப்பதற்குத்
தனக்கயல்போற் றோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லா
மன்னியமா யொருகாலு மில்லையென்று
மகிலமுமே யான்மாவா மகமேயென்றும்
பின்னமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தைப்
பெறுவதுவே காரணமா மாதலாலே
பன்னியவா றகண்டபர நிச்சயத்தைப்
பற்றியதாற் பகுப்பற்ற பரமேயாவாய். (அ)

நின்னுருவா மான்மாவுக் கயலேயில்லை
நிகிலமுநின் னான்மாவே நிச்சயந்தான்
பன்னுபல சாத்திரமு மாலோசித்துப்
பகர்கின்றேம் பரமார்த்த வுறுதியீதே
யன்னசிவ னுபயதிருப் பதங்கடொட்டே
யறைகின்றே மையமிலா வுறுதியீதே
சொன்னகுரு வுபயதிருப் பாதந்தொட்டே
சொல்கின்றேஞ் சுருதிமுடி யுறுதியீதே. (கூ)

நாவினிடைக் காய்ந்தபர சதனையேந்தி
நவில்கின்றே நவின்றதிலோ ரையமில்லை
மேவியவிவ் வகண்டபர நிச்சயந்தான்
மெய்ஞ்ஞானி யாவருமே பெறும்பேறாகும்
பாவனனே யாதலினா னீயெப்போதும்
பகுப்பற்ற வகண்டபர நிச்சயத்தை
யோவலற வுற்றதனாற் பரமேயாகி
யுவமையிலா வானந்தம் பொருந்திவாழ்வாய். (ய)

நிச்சலமா நிச்சயமே யகண்டானந்த
  நிலைமைபெற நிகரற்ற வேதுவாகு
முச்சமதா நிச்சயமே செய்யச்செய்ய
  வுலகுமுதற் றுவிதத்தின் றேற்றநீங்குந்
துச்சமதாந் துவிதத்தின் றேற்றநீங்கிற்
  றுகளற்ற வாநந்தஞ் சுயமாய்த்தோன்று
மச்சமிலா நிச்சயமே செய்திங்கத்தா
  லகண்டபர மாநந்த மடைந்துவாழ்வாய். (௰௧)

சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
  சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநீயே
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
  சிதாநந்த பரப்பிரம சொரூபநீயே
புன்மையுறுப் பரப்பிரம சொரூபநீயே
  பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
தன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபநீயே
  தடையற்ற பரப்பிரம சொரூபநீயே. (௰௨)

கனியுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
  நமக்கீச னவின்றபடி நவிலலுற்றேம்
முனிவரனே மொழிந்ததிலோ ரையமில்லை
  மூன்றுதரஞ் சத்தியமா மொழிகின்றேமியா
மனியமிலா வகண்டபர நிச்சயத்தை
  யநவரத மாதரவா யப்யாசித்தே
புனிதமதாம் பரப்பிரம சொரூபமாகிப்
  பூரணமா மாநந்தம் பொருந்திவாழ்வாய். (௰௩)

தேவதைகண் முனிவரர்கள் யோகிகட்குந்
  தெரியமிக வரிதான நிர்ணயத்தைப்
பாவனமாம் பரமசிவ னெமக்குரைத்த
  பரிசாக நிதாகநினக் குரைத்தோமன்றே
யாவதனு லகண்டபர நிச்சயத்தை
  யநவரத மாதரவா யப்யாசித்தே
கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூபமாகிக்
  கிலேசமிலா வாநந்தம் பொருந்திவாழ்வாய் (௰௪)

சருவசகன் ஞயகனய் நிறைந்தவீசன்
சகலவித சீவர்க்கு மிதமேயாக
நிருமலமாங் கைலாச கிரியின் முன்ன
நிகரற்ற கருணையின லுபதேசித்த
பரிசதுவாய்ப் பரப்பிரம ஞானந்தன்னைப்
பயமறவே நிதாகனிக் குபதேசித்தோந்
திரிவிதமா முலகத்து மிந்தஞானந்
தெரியமிக வரிதென்வே தெரிந்துகொள்வாய். (௰௫)

தெரிவுறவே முன்னொருகாற் றேவருக்குத்
தென்றிசையி னெதிர்முகமாய்த் திகழுமீச
னொருபதின யிரவருட மட்டுமிந்த
வுத்தமமா ஞானத்தை யுபதேசித்தா
னருள்வடிவா யெழுந்தருளு மம்பிகைக்கு
மகிலசகன் ஞயகனுஞ் சாட்சாதீச
னுரமுறவே யொருவருட பரியந்தத்துக்
குத்தமமா ஞானமிதை யுபதேசித்தான். (௰௬)

விரிவுறவே விநாயகனுந் தன்சீடர்க்கு
வெகுவருட மிதனையுப தேசஞ்செய்தான்
பரிவுடனே யரியுமிந்த விரிஞ்சனுக்குப்
பலகாலம் பார்க்கடலி லுபதேசித்தா
னொருபொழுதென் றந்தைக்குப் பிரமலோகத்
தூனமிலா ஞானமிதை யுரைத்தேன்யானு
மிருளறவே முன்பொருகா னுரதாதி
யிருடிகளுக் கிதவிரிவா யிசைத்தேனனே. (௰௭)

இத்திறமாம் பரப்பிரம ஞானந்தன்னை
யெளிதாகத் தெளிவிக்கு மிந்தநூலை
மெத்தவுமே குறைவன்றி விரிவுமன்றி
மிகவெளிதா வீசனெனக் குரைத்தவண்ண
முத்தமனே கருணையின லுன்னைமுன்னிட்
டுலகிலுளோர் யாவர்க்கு மிதமேயாகச்
சத்தியமா யருள்செய்தே னிந்நூலுக்குச்
சரியான நூலெவ்வயு மெங்குமில்லை. (௰௮)

தன்னியலிந் நூலெனமற் றெந்தநூலுந்
    தடையற்ற ஞானத்தை விளைவிற்றுரா
தன்னியமா நூற்களெலா மடைவேயாக
    வகண்டபர் ஞானத்தை யளிப்பதாகும்
பன்னியலிந் நூலொன்றே சீக்கிரத்திற்
    பகுப்பற்ற பரப்பிரம ஞானநல்கு
மின்னவித வேதுவிரு லிந்நூலுக்கிங்
    கிணையான நூலெவ்வயு மெங்குமில்லை. (மகூ)

ஓதியலிந் நூலிலுள கவிதையின்க
    ணுற்றவொரு பாதத்துக் கிணையொன்றில்லை
மீதியுள பாதங்கட் கிணையேயாக
    மேவுபொரு ளெவையேனு மெங்குமுண்டோ
வீதலுறு வகண்டபர ஞானந்தன்னை
    விளக்கிவிடும் வாக்குக்கிங் கிணையேதாகு
மாதலிரு லதிசயமா மிந்தநூலை
    யத்யந்த மாதரவோ டப்யாசிப்பாய். (உ0)

பலகோடி யாக்கத்தைப் பாங்காய்ச்செய்தும்
    பலகோடி தீர்த்தத்திற் றுனஞ்செய்து
மலேவோடு பெற்றபல மிதனினுள்ள
    வொருபாதம் படித்தபலத் திணையேயாகா
நிலேமேவு மிந்நூலின் கவியின்கண்ணே
    நிருமலமாய் நிகழ்கின்ற விரண்டொதஞ்
சலியாது படித்தபலன் றனக்கீடாகச்
    சகலபுவி தானபலஞ் சாற்றலாமோ. (உக)

அரிதான விந்நூலின் கவியின்கண்ணே
    யதிசயமா யமைவுற்ற மூன்றுபாதஞ்
சரியாகப் படித்துவரும் பலந்தனக்குச்
    சகலவித தானமுமே சமானமாகா
பரிவாக விதனிலுள் கவிதையொன்றைப்
    படித்தபலன் றனக்கிணையா யெவையுமில்லை
யொருகால மேனுமித னநுபவத்தை
    யுற்றதனுற் பெறும்பேறுக் குவமையுண்டோ. (உஉ)

இத்திறமா மிந்நூற்றுற் பரியந்தன்னை
  மியல்பாகக் கேட்டுணர வசத்தனேனு
நித்தமுமே சிரத்தையுட னியமமாக
  நிருமல்மா மிந்நூலைப் படித்தபோது
மத்திறமாய்ப் படிப்போனு மகண்டஞான
  மடைவாக வடைந்ததனுன் முத்தனுவன்
சத்தியமே யாதலினு லனைத்துந்தள்ளிச்
  சந்ததமு மிந்நூலை யப்யாசிப்பாய். (உ௲)

சகலவித தானமொடு தருமந்தள்ளிச்
  சகலவித தீர்த்தமொடு தலமுந்தள்ளி
நிகிலவித செபமுடனே தவமுந்தள்ளி
  நிகிலமகா மந்திரதந் திரமுந்தள்ளித்
திகழ்வுமிகுந் தேவதைக ளனைத்துந்தள்ளித்
  தேவதையின் பூசனைக ளனைத்துந்தள்ளி
யகிலவித நூற்களையுந் தூரத்தள்ளி
  யநவரத மிந்நூலே யப்யாசிப்பாய். (உசா)

சகலவித சரிதைகளுந் தூரத்தள்ளிச்
  சகலவித கிரியைகளுந் தூரத்தள்ளி
நிகிலவித யோகமுமே தூரத்தள்ளி
  நிகிலவித சாங்கியமுந் தூரத்தள்ளி
வெகுவிதமாம் பத்திகளுந் தூரத்தள்ளி
  விசித்திரமாம் பாவனையுந் தூரத்தள்ளி
யகிலவித நூற்களையுந் தூரத்தள்ளி
  யநவரத மிந்நூலே யப்யாசிப்பாய். (உ௫)

வெகுவிதமா மதங்களையுந் தூரத்தள்ளி
  விதம்விதமா மதிகளையுந் தூரத்தள்ளி
சகலவித ரகசியமுந் தூரத்தள்ளிச்
  சகலருடை சேவையுமே தூரத்தள்ளி
நிகிலவித புண்ணியமுந் தூரத்தள்ளி
  நிகிலமகா பாக்கியமுந் தூரத்தள்ளி
யகிலவித சமுசயமுந் தூரத்தள்ளி
  யநவரத மிந்நூலே யப்யாசிப்பாய். (உசு)

சகலவித பாடமுமே தூரத்தள்ளிச்
சகலவித பழக்கமுமே தூரத்தள்ளி
நிகிலவித வுலகமுமே தூரத்தள்ளி
நிகரற்ற குருவையுமே தூரத்தள்ளி
யிகபரமென் றிருப்பதெலாந் தூரத்தள்ளி
யிதரமென நினைப்பதெலாந் தூரத்தள்ளி
யகிலவித சமுசயமுந் தூரத்தள்ளி
யநவரத மிந்நூலே யப்யாசிப்பாய். (உஎ)

இந்நூலே பரப்பிரம மிதனைத்தானே
யினிமையுட னெப்போது மப்யாசிப்பாய்
பன்னூலைப் படித்ததனுற் பெறும்பேறென்ன
பானுவின்முன் பலவொளியாற் பலனுமுண்டோ
செந்நூலி தொன்றினையே செம்மையாகச்
சிரத்தையுடன் சந்ததமு மப்யாசிக்கி
லெந்நூலின் பலன்களுமீ தொன்றினாலே
யெய்திடு மிதிலிறையு மையமில்லை. (உஅ)

இந்நூலா லத்யாச மனைத்துநீங்கு
மிந்நூலா லாவரண மனைத்துநீங்கு
மிந்நூலாற் சின்மாத்ர நிட்டைகூடு
மிந்நூலாற் சித்தவிசி ராந்தியெய்து
மிந்நூலா லகண்டபர ஞானமுண்டா
மிந்நூலா லஞ்ஞான மனைத்துநீங்கு
மிந்நூலா லனுதிபவ பந்தந்தீரு
மிந்நூலா லகண்டபர மோட்சமெய்தும். (உக)

இந்நூலா லித்துவித மனைத்துநீங்கு
மிந்நூலா லத்துவித மொன்றேதோன்று
மிந்நூலா லிதயமுடிச் சிறப்பதாகு
மிந்நூலாற் சிவத்வ நசிப்பதாகு
மிந்நூலாற் பவதுக்க மனைத்துந்தீரு
மிந்நூலாற் பரமான சுகமேசாரு
மிந்நூலாற் பாசமெலா நசிப்பதாகு
மிந்நூலாற் பரமபதங் கிடைப்பதாமே. (௩0)

மனந்தனிலே யிந்நூலின் பொருளையோர்ந்து
மதித்திடாநல் விற்பத்தி மருவாதோனும்
தினந்தவிரா திதனையொரு காலமேனுந்
திடமான நியமமுடன் படிப்பானாகி
லனந்தவித சென்மத்தி லநுசரித்த
வகங்களெலா மச்சென்மந் தனிலேநீங்கிக்
கனந்தவிரா வகண்டபர போதம்பெற்றுக்
களங்கமிலாப் பரவடிவே யாவனன்றோ. (௩௧)

மருவியதன் சென்மத்தி லொருகாலேனு
மற்றிதனைக் கேட்டோனு முத்தனாவன்
சரிவரவே நிதமிதனைப் படிப்போனுக்குச்
சமமாகச் சகந்தனிலே யாருமில்லை
யரியவனே யாதலினா லநந்தநூலி
லாதரவே செய்யாம லனைத்துந்தள்ளி
நிருமலமா மிந்நூலே முழுட்சுவெல்லா
நிதந்தவிரா தப்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (௩௨)

சாற்றியிடு மிந்நூலே சாத்திரங்கள்
சகலத்துஞ் சாரமதாஞ் சித்தாந்தங்காண்
வேற்றுமையி லிந்நூலே வேதாந்தங்கள்
வேதங்க ளனைத்துக்குஞ் சித்தாந்தங்காண்
போற்றியிடு மிந்நூலே பூன்றபோதம்
பொருந்தியுள பெரியோரின் சித்தாந்தங்கா
ணேற்றியிடு மிந்நூலே யிணையொன்றற்ற
வெமதீச னெமக்கருளுஞ் சித்தாந்தங்காண். (௩௩)

சகலவித குய்யத்துங் குய்யமீதே
சாரங்க ளனைத்திற்குஞ் சாரமீதே
யகிலவித வுலகத்து மரியதீதே
யத்யந்த வதிசயமாம் பொருளுமீதே
நிகிலவித சமுசயமுந் தவிர்ப்பதீதே
நிச்சலமா நிச்சயமு மளிப்பதீதே
யிகழ்வுதருந் துவிதமெலாந் தொலைப்பதீதே
யிருமையிலாச் சகசநிலை யிசைப்பதீதே. (௩௪)

மாதவனே வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன
மண்ணுலகில் விண்ணுலகி லெவ்விடத்துஞ்
சாதகமா நூலிதுதான் சார்வதற்குச்
சாலவுமே யரிதாகுஞ் சத்தியந்தான்
வேதமொடு மிருதியிதி காசமாதி
வெகுவிதமா நூலுக்குஞ் சாரமீதே
யோதியவிந் நூலுக்குச் சமானமாக
வொருநூலு முலகத்தி லெங்குமில்லை. (௩௫)

முன்னொருகா லென்றந்தை யுலகில்யாரும்
முத்தரா யிந்நூலான் முடியாகிற்ப
வென்னமனந் தனிலைய மிசைந்தோனுகி
யிதைத்திருடிப் பாற்கடலி லெறிந்தான்பின்ன
ரன்னசெய லறிந்துடனே யானச்சிந்தி
னலைகளினூற் றிரத்தி லொதுக்கப்பட்ட
வின்னதனைக் கொணர்தலுமே யென்னைநோக்கி
யெனதுபிதா மற்றுமிக முனிவுசெய்தான். (௩௬)

அன்றமுத வியானந்த வுலகம்விட்டிவ்
வதிசயமாங் கேதாரத் தலமடைந்தே
னின்றுனது பத்தியினு லிந்தநூலை
யாவர்க்கு மித்மாக விசைக்கலானே
னன்றியுமிந் நூற்பொருளை யறிவதற்கு
மறிந்தபடி யதிகாரிக் கறைவதற்குந்
துன்றியவிவ் வுலகத்தி லொருமில்லை
தூயபர போதமிக வரியதன்றோ. (௩௭)

அத்யந்த வதிசயமா மகண்டஞான
மப்படியே யிந்நூலு மதிசயந்தா
னத்யந்த வதிசயமா மிந்தநூலை
யையமற வறிபவனு மதிசயந்தா
னத்யந்த வதிசயமா மிந்தநூலை
யருளுடனே யறைபவனு மதிசயந்தா
னத்யந்த வதிசயமா மிந்தநூலை
யாதரவாக் கேட்பவனு மதிசயந்தான். (௩௮)

மாதவனே யிந்நூலைக் கேட்கத்தக்க
மாசற்ற மாணாக்க னரியதாலுஞ்
சாதகமா மிந்நூலை யுபதேசிக்குஞ்
சற்குருவுஞ் சாலவுமே யரியதாலும்
பேதமுறு மிந்நூலின் புத்தகத்தைப்
பெற்றவரு மெத்தவுமே யரியதாலு
மோதியிடு நூலிதுதா னுலகத்தெங்கு
முரமாகப் பிரசித்தி மேவவில்லை. (௩௯)

பலசெனனத் தநுட்டித்த வறங்களெல்லாம்
பக்குவமாய்ப் பாவங்க ளனைத்துநீங்கி
யிலகியதன் சொரூபநிலை யிசையத்தக்க
வினிப்பிறவா முடிவான சென்மத்திற்றன்
சலனமெலா மறநீக்கி யகண்டமாக்குஞ்
சத்தியுள விந்நூலைச் சாரலாகு
மனமுறு விந்நூலைச் சார்ந்தோருக்கு
மறுபிறவி யென்றுமிலை மகேசனாணை. (௪௰)

இவ்விதமா மகிமையுள விந்தநூலை
யாவர்க்கு மிதமாக வருளினாலே
திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்தவீசன்
றிகழ்வுறவே முன்னமெனக் கருளிச்செய்தா
னவ்விதமே யானுமிதைக் கருணையாலே
யழுத்தமுற நிதாகனினக் குபதேசித்தேன்
செவ்வியதா மிந்நூலைச் சேர்வோரெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமாவர். (௪௧)

புகல்வதெலாம் புகன்றன்னியா னினியெங்கேனும்
போதுமென ரிபுமுனிவன் புகலலோடு
மகிமைமிகும் வசனமிதை நிதாகன்கேட்டு
மகிழ்வுமிகுந் தாநந்த பாஷ்பங்கூர்ந்து
மிகவுமுறும் பத்தியினான் மெய்விதிர்த்து
மெத்தவுமே விநயமுடன் வணங்கியேத்திப்
பகராலுறக் கண்டமுமே தழுதழுத்துப்
பரவசனா யிவ்வசனம் பகர்கின்றானல். (௪௨)

அறியவொணுப் பெருமையுறும் போதம்பெற்ற
வாசரிய நினதுதிட கருணையாலே
சிறியமதி பொருந்தியயான் சிறுமைநீங்கிச்
சின்னமிலா வகண்டபரி பூன்றமானேன்
பெறவரிதா நின்னுடைய தரிசனத்தாற்
பிறவியிதிற் பெறுவதெலாம் பெற்றேனுனே
னுறவரிதா முனதருளாற் செய்வதெல்லா
மூனமறச் செய்துமுடிந் தோனுமானேன். (௪௩)

தேசிகநீ யருளியதாம் வசனங்கட்குட்
டிடமான வொருவசன மனனங்கொண்டே
பாசமெலா மறநீக்கிப் பரமானந்தம்
பற்றினனுய்ப் பரப்பிரம சொரூபமானே
னுசினிலென் பவதுன்ப மனைத்துநீக்கி
யகண்டசுக மருளியநின் கருணையென்னே
பேசியதி லணுவேனு மையமில்லை
பெரியோய்நின் பெருமையிதை யென்சொல்வேன்யான்.

கருணையினு லருளியநின் னுபகாரத்தின்
கைம்மாறிவ் வுலகத்தி லெங்குமில்லை
குருபரனே யுனதுபய பாதப்போதைக்
குறித்தடியே னநந்தவித வணங்கல்செய்வேன்
பரிவுடனே வணங்குதலு முபசாரந்தான்
பரமார்த்த தசையிலொரு வணங்கலுண்டோ
சருவமுமே பிரமமலாற் பரமார்த்தத்திற்
சாருமொரு பேதமுமே யில்லையன்றே. (௪௫)

தேசிகநின் கருணையினுல் யானடைந்த
திவ்வியமாஞ் சுவானுபவ திட்டிதன்னிற்
பேசியிடு நானுமிலை நீயுமில்லை
பெருமையுடன் பேசியவிந் நூலுமில்லை
பாசமுறுஞ் சீவனிலை யீசனில்லை
பகுப்புற்ற பார்முதலாஞ் சகத்துமில்லை
யாசரிய வகிலமுமே யகண்டாகார
மானபரப் பிரமமலா தயலேயில்லை. (௪௬)

குருவரனின் கருணையினால் யானடைந்த
கூறுபடா வகண்டபர நிட்டிதன்னிற்
சருவமுமே பரப்பிரம சொரூபமல்லாற்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிதுமில்லை
பிரமமெனச் சருவமென வேறுவேறாய்ப்
பேசியவிப் பலவிதமாஞ் சொலவுமில்லை
யொருபொருளு மொருகாலு மெங்குமில்லை
யுள்ளதெலா முணர்வுருவாம் பிரமமொன்றே. (௪௭)

வேகமுறத் தோற்றியிடு மகம்விருத்தி
வெகிர்முகமாய்த் தோற்றியிடு மிதம்விருத்தி
தேகமுத லகமென்னுந் துவிதவிர்த்தி
திகழ்சாட்சி யகமென்னுஞ் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர மகமென்னு மகண்டவிர்த்தி
யிவ்விதமாம் விருத்திகளே தொன்றுமின்றிச்
சோகமுறாச் சுத்தபர சொரூபமொன்றே
சுயஞ்சோதி வடிவாகச் சொலிக்குதந்தோ. (௪௮)

நின்னருளா லென்மனதி னிகழாநின்ற
நிகிலவித பேதமுமோர் கணத்தினீங்கி
யின்னதென வியம்பவொணா வகண்டமான
வென்சொரூப நிட்டையினை யானடைந்தேன்
பன்னியதி லணுவேனு மையமில்லை
பரகுருவே யெனவன்போ டிறைஞ்சியேத்தித்
தன்னுடைய சகசநிலை தன்னிலன்னோன்
றடையறவே சுகமாகத் தனித்திருந்தான். (௪௯)

அரியசிவன் கருணையுமவ் வடிவேயான
வாசாரியன் கருணையுமிங் கடைந்தோருக்கே
திரிசியமாஞ் சீவபர சகத்தின்றோற்றந்
தினையளவுந் திகழாம லுடனேநீங்கிப்
பிரிவுபெறா வகண்டபர நிட்டைகூடும்
பேசியது சத்தியமே யென்றுகந்த
னுரியபர மார்த்தத்தைச் சைகீஷவ்யற்
கோதியவா றகிலர்க்கு முரைத்தான்சூதன். (௫௰)

அகிலபூரண மானபரம்பொரு ளன்றியன்னிய மில்லையனைத்துமே
நிகிலபூரணமானபரம்பொரு ணீயதேயெனநிர்ணயமோதலுஞ், சகல
நூலினு நூலிதுமெத்தவுஞ் சாரமென்றிதன் மேன்மையுரைத்தலும்
புகழுமாநந்தத்தாண்டவமாடுநம் பூரணேசனகண்டசொரூபமே. (௫௧)

முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

☞ ஆக அத்தியாயம் ௩௮-க்கு திருவிருத்தம். (௲௱௰௧)

முப்பத்தொன்பதாவது

ரிபு-நிதாகனை அநுபவம்வினவ
அன்னோன்றனதகண்டாநு
பூதியினாற் றருவருளை
அன்பின்வியந்து
துதிக்கும்
அத்தியாயம்.

நிருமலமாம் ரிபுமுனிவன் மீண்டுமந்த
நிதாகமுனி தனைநோக்கி யினிதாச்சொல்வான்
மருவமிக வரிதான வகண்டஞான
மகிமைதனை யுரைத்தவண மதித்தாய்கொல்லோ
பிரிவுபெறு மனதினிடைப் பிரமந்தன்னைப்
பேதமறத் திடமாகப் பெற்றாய்கொல்லோ
தரளமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்ந்துநன்றாய்த்
தன்மயமா நிட்டைதனைச் சார்ந்தாய்கொல்லோ. (௧)

அகமருவு மஞ்ஞான மனைத்துநீங்கி
யகண்டபர விஞ்ஞான மடைந்தாய்கொல்லோ
தகமையுறாக் கருமத்தில் வெகுகாலத்தாற்
றங்கியநின் விசுவாசந் தவிர்ந்தாய்கொல்லோ
நிகிலமுமே யுண்மையெனு நினைவுநீங்கி
நிசமான நின்வடிவி னிலைத்தாய்கொல்லோ
சகலவித துவிதத்தின் பயமுநீங்கிச்
சலனமிலா வபயபதஞ் சார்ந்தாய்கொல்லோ. (௨)

ஒருபொருளும் பிரமமலா தொருகாலத்து
முண்மையுறா தென்றுரமா யுணர்ந்தாய்கொல்லோ
சருவமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்னுஞ்
சலனமிலா வுறுதியினைச் சார்ந்தாய்கொல்லோ
வுரைதருமிவ் வுறுதியினா லுலைவொன்றின்றி
யுணர்வுருவா முன்வடிவி லோய்ந்தாய்கொல்லோ
வரியவனே யநாதிபவ துக்கநீங்கி
யகண்டபர மானந்த மடைந்தாய்கொல்லோ. (௩)

இதனையெலாம் விளிவுறநீ யிசைப்பாயென்றே
யிவ்விதமாய் ரிபுமுனிவ னிசைத்தலோடு
மதிசயமா மாசிரியன் கருணையாலே
யகண்டபர விஞ்ஞானந் திடமாய்ப்பெற்ற
மதியுடனே மகத்தான மகிழ்வுகூர்ந்து
மதிக்கவொண வன்புடனே குருவைநோக்கித்
துதமருவா வநுபூதி யனைத்துஞ்சொல்லத்
துகளற்ற நிதாகமுனி தொடங்கினனால். (௪)

மாசணுகாப் பரகுருவே யகண்டஞான
மகிமையெலா முணர்த்தவண மதித்தோனானேன்
றேசிகநின் கருணையினாற் றிடபோதத்தைத்
தியக்கமிலா மனதினிடைத் தரித்தோனானேன்
பேசவொணா வகண்டபரப் பிரமந்தன்னைப்
பிரிவற்ற மனதினிடைப் பெற்றோனானேன்
பாசமுறா வெனதுநிச சொரூபத்தின்கண்
பகுப்பற்ற நிட்டையினைப் பெற்றோனானேன். (௫)

சற்குருவே நினதருளா லகண்டஞான
சத்துருவா மஞ்ஞான மனைத்துநீங்கி
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம ஞானம்பெற்று
நிகிலவித கருமத்துஞ் சிரத்தையற்றுத்
துர்க்குணமாம் பிரபஞ்சத் துண்மைநீங்கித்
துவிதத்தாற் றொடருபய மனைத்துநீங்கி
யக்கரமாம் பரப்பிரம சொரூபமாகி
யயலற்ற வபயபத மடைந்தேனந்தோ. (௬)

குருவரநின் கருணையினாற் கணநேரத்திற்
குறைவுதரும் பேதமதி யனைத்துநீங்கிச்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்சயத்தைச்
சாலவுமே திடமாகச் சார்ந்தேனந்தோ
பரவியவிவ் வுரமான நிச்சயத்தாற்
பரமான வென்னிடையான் சாந்தனாகி
விரவுபவ துக்கங்க ளனைத்துநீங்கி
விமலபர மாநந்த மடைந்தேனந்தோ. (௭)

இதுவரையி லஞ்ஞானப் பகையாற்கெட்டே
னின்றுனது கருணையினு லபயம்பெற்றே
னிதுவரையின் மனதென்னும் பகையாற்கெட்டே
னின்றுனது கருணையினுன் மகத்தேயானே
னிதுவரையிற் கருமியெனு மதியாற்கெட்டே
னின்றுனது கருணையினுற் கலக்கமற்றே
னிதுவரையிற் சிவனெனு மதியாற்கெட்டே
னின்றுனது கருணையினுற் சிவமேயானேன். (அ)

நான்முன்ன மறிவிலனு யலேந்துநின்றே
னின்றிங் கான்மாவென் றறிந்தோனுனே
னுன்முன்னந் தேகமெனத் தியங்கிநின்றே
னின்று திருக்குருவென் றறிந்தோனுனே
னுன்முன்னஞ் சித்தமெனச் சலித்துநின்றே
னின்று சின்மயனென் றறிந்தோனுனே
னுன்முன்னஞ் சிதாபாச னெனவேநின்றே
னின்று சிற்பரமென் றறிந்தோனுனேன். (௯)

அகமெனவே தோற்றியதும் பிரமமாயிற்
றன்னியமாய்த் தோற்றியதும் பிரமமாயிற்
றுகமுதலாய்த் தோற்றியதும் பிரமமாயிற்
றுயிர்களெனத் தோற்றியதும் பிரமமாயிற்
றிகபரமாய்த் தோற்றியதும் பிரமமாயிற்
றிதுவதுவாய்த் தோற்றியதும் பிரமமாயிற்
றகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரமமாயிற்
றற்புதமா னினதருளீ தென்னேயென்னே. (௰)

இடமருவு மாயைமுதற் பிரமமாயிற்
றீசனவன் செய்கையெலாம் பிரமமாயிற்
றுடன்முதலா முபாதியெலாம் பிரமமாயிற்
றுபாதியுறுஞ் சிவனெலாம் பிரமமாயிற்
றிடர்முதலாந் தொந்தமெலாம் பிரமமாயிற்
றித்துவித சகத்தெவையும் பிரமமாயிற்
றடர்பலவாந் தோற்றமுமே பிரமமாயிற்
றற்புதமா னினதருளீ தென்னேயென்னே. (௰௧)

முன்மலமாய்த் தோற்றியதே யின்றெனக்கு
மோகமிலாப் பரப்பிரம மாயிற்றந்தோ
தன்மனதாய்த் தோற்றியதே யின்றெனக்குத்
தத்துவமாம் பரப்பிரம மாயிற்றந்தோ
கன்மமெனத் தோற்றியதே யின்றெனக்குக்
களங்கமுறாப் பரப்பிரம மாயிற்றந்தோ
புன்மையெனத் தோற்றியதே யின்றெனக்குப்
பூரணமாம் பரப்பிரம மாயிற்றந்தோ. (௰௨)

நினதருளான் மனதிலுள சந்தேகங்க
ணிகிலமுமே நிமிடத்தி னீங்கிற்றந்தோ
நினதருளான் மனதிலுள பவபாசங்க
ணிகிலமுமோர் நிமிடத்தி னீங்கிற்றந்தோ
நினதருளாற் சீவசக பரங்களென்ன
நிகழுமய னிகிலமுமே நீங்கிற்றந்தோ
நினதருளா னிகிலமுமே பிரமமென்னு
நிச்சலமா நிச்சயமே நிலைத்ததந்தோ. (௰௩)

நிகிலமெனத் தோற்றுவதுஞ் சித்தந்தானே
நினதருளாற் சித்தமதே பிரமமாயிற்
றகிலமுமே பிரமம்தா மதுநானென்னு
மகண்டபர பாவனையே செய்திங்கத்தாற்
சகலமென்று நானென்றும் பேதநீங்கிச்
சலனமிலா வகண்டபர நிட்டைகூடிப்
பகரவொணாப் பவபாச மனைத்துந்தள்ளிப்
பங்கமிலாப் பரப்பிரம மானேனந்தோ. (௰௪)

நான்றானே சன்மயமாம் பிரமமானே
னான்றானே சின்மயமாம் பிரமமானே
னான்றானே நின்மலமாம் பிரமமானே
னான்றானே நிச்சலமாம் பிரமமானே
னான்றானே பூரணமாம் பிரமமானே
னான்றானே புரையற்ற பிரமமானே
னான்றானே யகண்டபரப் பிரமமானே
னாதநின தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (௰௫)

நான்றானே நித்தபரப் பிரமமானே
நான்றானே நிகரில்பரப் பிரமமானே
னான்றானே சுத்தபரப் பிரமமானே
னான்றானே சூக்கபரப் பிரமமானே
னான்றானே யமலபரப் பிரமமானே
னான்றானே யசங்கபரப் பிரமமானே
னான்றானே யகண்டபரப் பிரமமானே
னாதலினா தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (௰௬)

சதாகார பரப்பிரம மானேனானே
சலனமிலாப் பரப்பிரம மானேனானே
சிதாகார பரப்பிரம மானேனானே
சின்னமிலாப் பரப்பிரம மானேனானே
சதாநந்த பரப்பிரம மானேனானே
சாந்தமதாம் பரப்பிரம மானேனானே
யுதாரமதாம் பரப்பிரம மானேனானே
யுத்தமநின் னருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (௰௭)

பாசமிலாப் பரப்பிரம மானேனானே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம மானேனானே
நேசமதாம் பரப்பிரம மானேனானே
நிகரற்ற பரப்பிரம மானேனானே
மாசணுகாப் பரப்பிரம மானேனானே
மகத்தான பரப்பிரம மானேனானே
சாசுவத பரப்பிரம மானேனானே
சாந்தநின தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (௰௮)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமமானேன்
சாலவுப சாந்தமதாம் பிரமமானே
னித்தியநிர்க் குணமான பிரமமானே
னிரஞ்சனநிட் களமான பிரமமானே
னித்துவித லேசமிலாப் பிரமமானே
னேகபரி பூரணமாம் பிரமமானே
னத்துவிதா கண்டபரப் பிரமமானே
னனகநின தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (௰௯)

அகிலவதிட் டானபரப் பிரமமானே
னகிலமுமாய்த் திகழ்கின்ற பிரமமானே
னிகிலவிலட் சணமான பிரமமானே
னித்தபரி சுத்தபரப் பிரமமானேன்
சுககனமாய் நிறைந்தபரப் பிரமமானேன்
சுயஞ்சோதி சுபாவபரப் பிரமமானே
னகமருவா வகண்டபரப் பிரமமானே
னனைகினை தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (உ0)

தன்மாத்ர மானபரப் பிரமமானேன்
றன்மயமாய் நின்றபரப் பிரமமானேன்
சன்மாத்ர மானபரப் பிரமமானேன்
சனாதனமாய் நின்றபரப் பிரமமானேன்
சின்மாத்ர மானபரப் பிரமமானேன்
சிதாகாய சொரூபபரப் பிரமமானே
னன்மாத்ர மானபரப் பிரமமானே
னுதகின தருண்மகிமை யென்சொல்வேன்யான். (உக)

நினதருளா னித்தபரப் பிரமமானே
னினதருளாற் சுத்தபரப் பிரமமானே
னினதருளாற் புத்தபரப் பிரமமானே
னினதருளான் முத்தபரப் பிரமமானே
னினதருளா வமலபரப் பிரமமானே
னினதருளா லசலபரப் பிரமமானே
னினதருளா லகண்டபரப் பிரமமானே
னினதருளின் மகிமையினை யென்சொல்வேன்யான் (உஉ)

நினதருளால் வியாபகமாம் பிரமமானே
னினதருளால் விசேடமிலாப் பிரமமானே
னினதருளாற் றத்துவமாம் பிரமமானே
னினதருளாற் றடையற்ற பிரமமானே
னினதருளா லெங்குமுள பிரமமானே
னினதருளா லெவையுமிலாப் பிரமமானே
னினதருளா லேகபரப் பிரமமானே
னினதருளின் மகிமையினை யென்சொல்வேன்யான் (உங)

நினதருளா லயன்முதலே மூர்த்தியானே
னினதருளா லசுரர்சுரர் நரருமானே
னினதருளா லநந்தவித சகத்துமானே
னினதருளா லனைத்திற்கு மதீதமானே
னினதருளா லெவையுமிலா தகண்டமான
நித்தபரி சுத்தபர சிவமேயானே
னினதருளா லகண்டசிதா காயமாக
நிகழ்கின்ற நிமலபர சிவமேயானேன். (௨௪)

நினதருளால் வன்னங்க ளெவையுமில்லை
நினதருளா லாச்சிரம மெவையுமில்லை
நினதருளா லவையினபி மானியில்லை
நினதருளா லங்குசெயுங் கருமமில்லை
நினதருளாற் றுக்கசுக மெவையுமில்லை
நினதருளாற் றுவந்துவமே தோன்றுமில்லை
நினதருளா லெப்பொருளு மெங்குமில்லை
நினதருளால் யாவையுமே பிரமந்தானே. (௨௫)

நினதருளா லாதியிலே வியாதியில்லை
நினதருளா லாபத்து சம்பத்தில்லை
நினதருளாற் றிகழுமொரு பேதமில்லை
நினதருளாற் றினையளவும் பயமுமில்லை
நினதருளா னீயுமிலே நானுமில்லை
நினதருளாற் சிவபர சகத்தேயில்லை
நினதருளா லெப்பொருளு மென்றுமில்லை
நிகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமந்தானே. (௨௬)

நினதருளா லஞ்ஞான மனைத்துநீங்கி
நிருமலமாம் விஞ்ஞான நிலைமைபெற்றே
னினதருளா லித்துவித மனைத்துநீங்கி
நிலைபெற்ற வத்துவித நிட்டையுற்றே
னினதருளாற் பவதுக்க மனைத்துநீங்கி
நிச்சலமா மோட்சசுக மடைந்தோனானே
னினதருளா னித்தியசிற் சுகமாய்நின்ற
நிகரற்ற பரப்பிரம மானேனையா. (௨௭)

சற்குருவே வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன
சலனமிலா நினைதுதிட கருணையாலே
துர்க்குணமர் மனுதிபவ வாரிதன்னைத்
துடியளவி லெளிதாகக் கடந்தோனாகி
முக்குணமாம் விகாரங்கண் முழுதுமின்றி
மூலமதா மஞ்ஞான லேசமின்றி
நிர்க்குணமாய் நித்தியசிற் சுகமாய்நின்ற
நிகரற்ற பரப்பிரம மானேனையா. (௨அ)

இன்னவித மகண்டபரப் பிரமத்தின்க
ணிருமையறத் தான்பெற்ற வநுபவத்தை
யன்னரிபு மாமுனிவன் றனக்குமுன்பா
யத்யந்த வினயமுட னிதாகனோதிப்
பின்னனுவும் விகற்பமிலா வகண்டமாகப்
பிறங்கியதன் வடிவான பிரமத்தின்கட்
டன்னுடைய விருத்தியினை நிலைக்கவைத்துத்
தடையற்ற வாநந்த மநுபவித்தான். (௨௯)

பொருவில்சிவ பூசனையே முதலாம்பத்தி
புரிந்ததனாற் சிவகருணை பொருந்தினோர்க்கே
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர ஞானந்தோன்றி
மருவமிக வரிதான முத்திபேறு
மற்றவருக் கிலையெனவே முன்புகந்த
வரியசிவ பத்திமிகுஞ் சைகீசவ்யற்
கருளியவா றகிலர்க்கு மறைந்தான்சூதன். (௩௰)

வேறு.

பிரிவுபோலப் பிறங்கியயாவையும் பிரமமேயென மற்றதுநீயெனக்
குரவனோதிய வண்ணநிதாகனுங் குறைவிலாவறு பூதியடைந்ததைப்
பரிவினோடவன் முன்புரமாகவே பகரலுற்றன னென்றுபகர்ந்திட
லரியவாநந்தத் தாண்டவமாடுநம் மிலநாதனகண்டசொரூபமே (௩௧)

முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

~~~~~~~~~~

☞ ஆக அத்தியாயம்-௩௧-இ திருவிருத்தம் (௲௪௰௨)
~~~~~~~~~~

நாற்பதாவது

நிதாகன்ற னநுபவத்தினற் றிரிசியமே யில்லையென்றுந்
திருக்கான பிரமமே நானென்றுங் துரவனுக்கு
நமஸ்காராதிசெய்ய விடமில்லை
யென்று முரைக்கும்

அத்தியாயம்.

பேசவொணு வகண்டபர மாநந்தத்தைப்
பெற்றவனு நிதாகமுனி மற்றுஞ்சொல்வா
ஞசிரிய னினதுதிட கருணையாலே
யகண்டபர மாநந்தக் கடலின் மூழ்கிப்
பாசமுறும் பவதுன்ப மனைத்துநீக்கிப்
பரப்பிரம வடிவான வென்றனக்கிங்
கீசசுக சிவரொனு மிருமைத்தோற்ற
மெள்ளளவு மில்லையிஃ தென்னேயென்னே. (க)

தூலமெனத் தோற்றியதா முடலுங்காணேன்
சூக்கமெனத் தோற்றியதா முடலுங்காணேன்
மூலமெனத் தோற்றியதா முடலுங்காணேன்
மோகமன முதலியதா மொன்றுங்காணேன்
காலமொடு தேசமுத லெவையுங்காணேன்
கற்பிதமாய்த் தோற்றியதோ ரணுவுங்காணேன்
சாலவுப சாந்தமதாய்ச் சலனமின்றிச்
சுன்மயமாம் பரப்பிரம மானேனையா. (உ)

சடமசட முதலியதா மெவையுங்காணேன்
சத்துடனே யசத்துமுத லெவையுங்காணேன்
கடபடமே முதலியவெப் பொருளுங்காணேன்
காரியகா ரணமான தெவையுங்காணே
னுடன்முதலா முபாதிகளோ ரணுவுங்காணே
னுபாதியுறுஞ் சீவபர ராருங்காணே
னிடர்மருவா வின்புருவா யிலங்குஞ்சித்தா
மென்றுமுள பரப்பிரம மானேனையா. (ங)

அரனயன்மான் முதலியவோ ருருவுங்காணே
னவர்புரியு மைவகையாஞ் செயலுங்காணேன்
சுரரசுரர் நரர்திரியக் கெவையுங்காணேன்
சூரியசந் திரருடமி னெவையுங்காணேன்
பரமிகமாய்ப் பரவியசோ ரணுவுங்காணேன்
பரசிவ சங்களெனும் பகுப்புங்காணேன்
வரமதுவாய் வானெனவோர் வடிவுமில்லா
வத்துவதாம் பரப்பிரம மானேனையா. (ச)

துவிதமொடத் துவிதமுத லெவையுங்காணேன்
றுக்கசுகந் துதிநிந்தை யெவையுங்காணேன்
விவிதமத பேதங்க ளனைத்துங்காணேன்
வேறெனவே விளங்கியவெப் பொருளுங்காணேன்
சுவமருவுங் குருசீட ராருங்காணேன்
சொல்லியிடு முபதேச வாக்குங்காணே
னவமருவா வகண்டபர சித்தேயாகி
யசஞ்சலமாம் பரப்பிரம மானேனையா. (ரு)

சலனமுறு மஞ்ஞான மணுவுங்காணேன்
சந்தேக விபரீத மனைத்துங்காணே
னிலைமருவுஞ் சிரவணமே முதலுங்காணே
னிதித்யாச முதலியவோர் நிலையுங்காணேன்
கலனமுறுந் துவிதத்தின் பயமுங்காணேன்
கடக்கவொணுப் பவபாச மனைத்துங்காணே
னலைவுபெறு வகண்டபர சித்தேயான
வத்துவித பரப்பிரம மானேனையா. (சு)

சனனமுதல் விகாரங்க ளெவையுங்காணேன்
சரீரமுதல் விகாரிகளு மெவையுங்காணே
னனவுமுத லவத்தைகளு மெவையுங்காணே
னுமமுரு குணங்களுமற் றெவையுங்காணேன்
கனவுயர்வு தாழ்வுமுத லெவையுங்காணேன்
கற்பிதமாந் துவந்துவமே தோன்றுங்காணே
னநவரத மானந்த கனமேயான
வத்துவித பரப்பிரம மானேனையா. (எ)

பூதமொடு புவனமுத லெவையுங்காணேன்
பொறிகளொடு புலன்களுமற் றெவையுங்காணேன்
வேதமொடு மிருதிமுத லெவையுங்காணேன்
விதியுடனே நிஷேதமுமற் றெவையுங்காணேன்
சாதியொடு நீதிகுல மெவையுங்காணேன்
சாதிக்குங் கருமமுத லெவையுங்காணே
ஞாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
வத்துவித பரப்பிரம மானேனையா. (அ)

இருமையெனப் பிரமமலா தெவையுங்காணே
னிருப்பதெலாம் பரப்பிரம வடிவாக்கண்டே
னொருபொருளும் பிரமமலா தயலாக்காணே
னுள்ளதெலாம் பரப்பிரம வடிவாக்கண்டேன்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிதுங்காணேன்
சகலமுமே பரப்பிரம வடிவாக்கண்டேன்
குருவரவப் பரப்பிரம நானேயானேன்
குறைவற்ற நினதருளின் மகிமையென்னே. (கூ)

சற்போத சுககனமாம் பிரமநானே
சலனமிலாச் சாந்தபரப் பிரமநானே
தற்போத சூனியமாம் பிரமநானே
தன்மயமாய் நின்றபரப் பிரமநானே
கற்போல வசைவற்ற பிரமநானே
களங்கமிலா வகண்டபரப் பிரமநானென்
றெப்போதும் பழகியவிந் நிச்சயத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானேனையா. (ய)

தொந்தமிலாத் துரியபரப் பிரமநானே
துகளற்ற தூயபரப் பிரமநானே
யந்தமிலா நித்தபரப் பிரமநானே
யத்யந்த சுத்தபரப் பிரமநானே
பந்தமிலா முத்தபரப் பிரமநானே
பகுப்பற்ற புத்தபரப் பிரமநானென்
றிந்தவிதம் பழகியவிந் நிச்சயத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானேனையா. (யக)

நிலைவதிட் டானபரப் பிரமநானே
நிலமுமாய் நிகழ்கின்ற பிரமநானே
யகிலவிலட் சணமான பிரமநானே
யனைத்துமிலா வத்துவிதப் பிரமநானே
சகலபரி பூரணமாம் பிரமநானே
சட்பாவ விகாரமிலாப் பிரமநானென்
றிகழ்வறவே பழகியவிந் நிச்சயத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானேனையா. (௰உ)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமநானே
சதாநந்த கனமான பிரமநானே
நித்தியநிட் களமான பிரமநானே
நிராவரண மானபரப் பிரமநானே
யத்துவித மானபரப் பிரமநானே
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரமநானென்
றித்திரமாய்ப் பழகியவிந் நிச்சயத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானேனையா. (௰௩)

கற்பிதமோ ரணுவுமிலாப் பிரமநானே
களங்கமற நின்றபரப் பிரமநானே
சிற்பதமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரமநானே
சிதாகாய மானபரப் பிரமநானே
நிர்ப்பயமாய் நிலைத்தபரப் பிரமநானே
நீக்கமற நிறைந்தபரப் பிரமநானென்
றற்புதமாய்ப் பழகியவிந் நிச்சயத்தா
லகண்டமதாம் பரப்பிரம மானேனையா. (௰௪)

பாசமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானே
பழுத்தற்ற பரப்பிரம சொரூபநானே
நாசமிலாப் பரப்பிரம சொரூபநானே
நவையற்ற பரப்பிரம சொரூபநானே
பேசவொணாப் பரப்பிரம சொரூபநானே
பிரிவற்ற பரப்பிரம சொரூபநானென்
றூசறவே பழகியவிந் நிச்சயத்தா
லுதண்டமதாம் பரப்பிரம மானேனையா. (௰௫)

புராதனமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
நிராமயமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
நிச்சலமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
பராபரமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
பாவனமாம் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றிராப்பகலும் பழகியவின் நிச்சயத்தா
லிணையற்ற பரப்பிரம மானேனையா. (௰௬)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
யொருவடிவாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
யுவமையிலாப் பரப்பிரம சொரூபனானே
பெருமைமிகும் பரப்பிரம சொரூபனானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றிருமையறப் பழகியவின் நிச்சயத்தா
லிணையற்ற பரப்பிரம மானேனையா. (௰௭)

நித்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
சூட்சுமமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
யுத்தமமாம் பரப்பிரம சொரூபனானே
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபனானென்
றத்தமறப் பழகியவின் நிச்சயத்தா
லழிவற்ற பரப்பிரம மானேனையா. (௰௮)

நினதருளா லியான்பெற்ற வநுபவத்தைத்
நிகழ்வுறவே யிவ்வண்ண நிகழ்த்தலானேன்
கனகருணை வாரிதியே யானுனக்குக்
கைம்மாறு செய்திடவிங் கொன்றுமில்லை
யுனதுடனே யெனதுடலை நினக்களித்தேன்
மற்றதனை நிமிடத்தி னீறுசெய்தா
யனகவென தான்மாவை நினக்களித்தே
னதனையுநின் னான்மாவே யாக்கிக்கொண்டாய். (௰௯)

௬௮

இனியெதனைக் கைம்மாறு செய்வேனெல்லா
மிருமையிலா நினதுமிச சொரூபந்தானே
யனியமிலா நீநானாய் நானேநீயா
யமர்கின்ற வைக்கியமா மாழியின்க
ணனியுமகம் பிரமாஸ்மி ஞானத்தாலே
நான்மூழ்கி யொன்றாகக் கலந்தேனன்றோ
தனியுருவாய்த் தான்றானாய்த் தனித்தவிந்தத்
தகமையினிற் றனக்கயலோ ரணுவுமுண்டோ. (உ0)

ஆதலினால் யான்கைம்மா றளிப்பதற்கு
மதனையடைந் தெங்கணுநீ போவதற்கு
மேதுவிலை யெப்போது மெவ்விடத்து
மிருப்பதெலா மேகசிதா காயந்தானே
யோதியவா றோரணுவு மயலில்லாதா
லொன்றினைநீ யுபதேசஞ் செய்வதற்கு
மீதினையா னினிமையுடன் கேட்பதற்கு
மிடமதிலை யிவ்விசித்ர மென்னையையா. (உக)

சற்குருவா யருளியிடு நீயுமில்லை
சற்சீட னாகியுள நானுமில்லை
முக்குணமாய்த் தோற்றியவோர் பிரிவுமில்லை
மூலமதா மவித்தையிலை மாயையில்லை
துர்க்குணமாய்த் தோற்றியவோர் சகத்துமில்லை
தொடர்வுற்ற சீவேச ராருமில்லை
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபமொன்றே
நீக்கமற நிலைபெற்று நிகழ்ந்ததன்றோ. (உஉ)

ஏகமதாம் பரப்பிரம சொரூபமென்னு
மிணையற்ற வாநந்த சாகரத்திற்
றேகமற மூழ்கிவிளை யாடிநன்றாய்த்
தாபமெல்லாந் தவிர்ந்தந்த மயமேயாகிப்
பாகமற நிலைநின்ற வென்றனக்குப்
பார்க்கவொரு பொருளேனு மயலேயில்லை
சோகமெலாந் தவிர்த்தென்னை யாளாகின்ற
சுகசுருவே நினதருளின் பெருமையென்னே. (உ௩)

இன்றடியே னுனைநோக்கி வணங்குவேனே
    லிரண்டுபடு மதனாலவ் வணக்கங்கூடா
தன்றியெனை யானோக்கி வணங்குவேனே
    லணுகுபல னிலாமையினா லதுவுங்கூடா
தென்றுமொரு வடிவான வுன்னைநோக்கி
    யிருமையுற யானின்று வணங்குவேனே
னின்றவெனை யஞ்ஞானி யெனநீசெர்ல்வாய்
    நிருமலமாந் தன்னிலையி லிருமையுண்டோ. (உச)

நிருமலமாஞ் சற்குருவே நானிப்போது
    நீயென்று நானென்றும் பேதமெண்ணிப்
பரிவுடனே யுனைநோக்கி வணங்குவேனேற்
    பரிச்சேதப் படுவதனால் யானெனக்கே
பிரபலமா மபசாரஞ் செய்தோனாவேன்
    பேதமுறு மதியன்றோ பயத்துக்கேது
பரகுருவே யாதலினா லாயுங்காலைப்
    பண்ணியிடு மூபசார மொன்றுங்காணேன். (உரு)

எப்போது மெல்லாமு மேகசித்தா
    யிருப்பதனா லத்யந்த மௌனியாகிக்
கற்போல வசைவற்றுக் களங்கமற்றுக்
    கற்பிதமாஞ் சங்கற்ப விகற்பமற்றுத்
தற்போத சூனியனாய்த் தானேதானாய்த்
    தனித்துரமாய் நிற்பதுவே யறநன்றன்றி
யெப்பேத மதியினையு முன்போன்மற்று
    மெய்தியிட வெனக்கிதமாய்த் தோற்றவில்லை. (உசு)

சோகமெலா மறநீக்கி யென்னையாண்ட
    சுககுருவே நீயருளு முபதேசத்தாற்
பாகமுறத் தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாம்
    பரப்பிரம வடிவான நானேயன்றி
யேகபரி பூரணமா மென்னையல்லா
    லெப்போது மெள்ளளவு மெவையுமில்லை
யாகையினா லன்னியமா முபசாரத்தை
    யன்புடன்யான் செய்திடவோ ரிடமுமில்லை. (உஎ)

குறைவுதரு மஞ்ஞான தசையின்முன்பு
குருசீடர் முதலியதாம் பேதங்கண்டே
னிறைவுதரு விஞ்ஞான தசையிலின்று
நினதருளா லெப்பேத மயலுங்காணேன்
சிறுமைதரும் பேதமல மனைத்துநீங்கிச்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூபமாகி
மறைவறவே தான்றானாய்த் தனித்தவென்றன்
மகத்தான மகிமைதனை யென்சொல்வேன்யான். (௨௯)

உற்பவமா ருலகங்க ளெவையுமின்றி
யோதியிடுங் குருசீட ராருமின்றிக்
கற்பிதமா மாயைமுத லுபாதியின்றிக்
கருதியிடுஞ் சீவேச ராருமின்றி
நிர்ப்பயமாய் நிலைபெற்று நிகரொன்றின்றி
நிகிலமகா வாக்குகளின் பொருளாய்நின்ற
வற்பமிலாப் பரப்பிரம மானவென்ற
னதிசயமா மகிமைதனை யென்சொல்வேன்யான். (௩௰)

குறைவின்றி நிறைவின்றிக் குற்றமின்றிக்
குணங்குறிகண் முதலியவை யெவ்வயுமின்றி
மறைவின்றித் தெரிவின்றி மனதுமின்றி
மனோமயமா மயக்கங்க ளனைத்துமின்றிப்
பிறிதின்றித் தனதின்றிப் பிரிவொன்றின்றிப்
பேதமுறு மெய்ப்பொருளு மென்றுமின்றி
யறிவொன்றே வடிவான பிரமமாக
வமைவுற்ற வென்மகிமை யென்சொல்வேன்யான். (௩௰)

சன்மாத்ர மானபரப் பிரமமாகிச்
சலனமற நிலைநின்ற வென்றனக்குச்
சின்மாத்ர மாகியுள வென்னையல்லாற்
சிறிதுமொரு விகற்பமுமே பிறிதாயில்லை
யென்மாத்ர மாகியுள வென்னையல்லா
லெவையேனு மிருந்திடுமே விலகுமன்றோ
தன்மாத்ர மலதெவையுந் தோற்றாதத்தாற்
றான்றானாய்த் தனித்தென்று நிற்கின்றேன்யான். (௩௧)

விரிவுறவே வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன
வேறறவே நீயருளு முபதேசத்தாற்
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சலனமிலா வகண்டபர போதம்பெற்றுத்
திரிசியமாம் பேதமயலனைத்துந் தீர்த்துத்
திகழ்வுருவாம் பரப்பிரம வடிவேயானே
னருளுருவா யெழுந்தருளி யென்னையாண்ட
வாசிரிய னினதருளீ தென்னேயென்னே. (௧௨)

அகோபேத மயலணுவு மெங்குமில்லை
யகோமாயை மகதாதி யெவையுமில்லை
யகோசித்த முதலியதோ ரணுவுமில்லை
யகோசீவர் முதலியவ ராருமில்லை
யகோமோக மணுவேனு மெங்குமில்லை
யகோபாச மணுவேனு மெங்குமில்லை
யகோவென்று மெய்பொருளு மெங்குமில்லை
யகோவெவையு மகண்டபரப் பிரமந்தானே. (௧௩)

அகோகுருவின் மகிமையினை யென்சொல்வேன்யா
னகோநூலின் மகிமையினை யென்சொல்வேன்யா
னகோஞான மகிமையினை யென்சொல்வேன்யா
னகோஞானி மகிமையினை யென்சொல்வேன்யா
னகோசாது மகிமையினை யென்சொல்வேன்யா
னகோசாந்தி மகிமையினை யென்சொல்வேன்யா
னகோபிரம சுகமகிமை யென்சொல்வேன்யா
னகோவெனது சுகமகிமை யென்சொல்வேன்யான். (௧௪)

அகோநித்த பரப்பிரம நானேயானே
னகோசுத்த பரப்பிரம நானேயானே
னகோபுத்த பரப்பிரம நானேயானே
னகோமுத்த பரப்பிரம நானேயானே
னகோவமல பரப்பிரம நானேயானே
னகோவசல பரப்பிரம நானேயானே
னகோகுறைவில் பரப்பிரம நானேயானே
னகோகுரவ னினதருளீ தென்னேயென்னே. (௧௫)

கற்பிதமாந் தோற்றமெலாம் பிரமமென்றே
  காண்பதலான் மற்றணுவு மயலாக்காணேன்
செப்பியவிவ் வதிதிடமா நிச்சயத்தாற்
  சின்மயமாம் பரப்பிரம மாகிநின்றே
னிப்படியென் மனதிலுள நிர்ணயத்தை
  யிசைப்புற்றே னிதிலிறையு மையமில்லை
நிர்ப்பயமா வெனைமுழுது மாளுந்தன்மை
  நிகரற்ற சற்குருமே வினதுபாரம். (௬௬)

இன்னவித நிதாகமுனி யிசைத்தபின்ன
  ரிணையற்ற தன்சொரூப சுகத்திருந்தான்
மன்னுசிவ பத்தியுடன் குருவின்பத்தி
  மருவினவ ரேமகத்தா மோட்சஞ்சார்வ
ரன்னியர்க ளொருகாலு மதனைச்சாரா
  ரணுவுமிதி லையமிலை யெனவேகந்த
னுன்னவொணுக் கருணையுடன் சைகீஷவ்யற்
  கோதியவா றகிலர்க்கு முரைத்தான்சூதன். (௬எ)

வேறு.

அரியதான வகண்டபரம்பொரு
  ளநுபவத்தை யடைந்தநிதாகனிங்
குரியதன்னது பூதியுரைப்பது
  மொன்றுமேபர மன்றியிலாமையாற்
குரவனுக்குபசாரங்கள் செய்திடக்
  கூடுமாறிலை யென்றுகுறிப்பதும்
பரமவாநந்தத் தாண்டவமாடும்
  பரசிவன்ற னகண்டசொரூபமே. (௬அ)

நாற்பதாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

~~~~~~~~~~

☞ ஆ அத்தியாயம் சம்-க்கு திருவிருத்தம் (௲௭௱௮௰)
~~~~~~~~~~

நாற்பத்தொன்றாவது,

நிதாகன்றன் னநுபவத்தினல் நானேசராசரப்
பிரபஞ்சமெல்லா மானேனென்றும்நானே
சத்தியக்ஞாந வனந்தாநந்தப்பிரம
மானேனென்றும் உரைக்கும்

அத்தியாயம்.

ஆசிரிய னினிதுதிட கருணையாலே
யகண்டமதாம் பரப்பிரம வநுபவத்தை
மாசறவே நானுரமாய் மதித்தவண்ண
மகிழ்வுடனே மயக்கமற மற்றுஞ்சொல்வேன்
பாசமுறுஞ் சித்தமுத லுபாதியின்றிப்
பகுப்புற்ற மாயைமுத லுபாதியின்றி
யீசசக சீவனொனு மிருமையின்றி
யேகமதாம் பரப்பிரம நானேயானேன். (க)

நான்றானே சன்மயமாம் பிரமமானே
னன்றானே சின்மயமாம் பிரமமானே
னன்றானே நன்மயமாம் பிரமமானே
னன்றானே தன்மயமாம் பிரமமானே
னன்றானே நின்மலமாம் பிரமமானே
னன்றானே நிர்க்குணமாம் பிரமமானே
னன்றானே யத்துவிதப் பிரமமானே
னன்றானே யகண்டபரப் பிரமமானேன். (உ)

நான்றானே கேவலமாம் பிரமமானே
னன்றானே கெம்பீரப் பிரமமானே
னன்றானே பாவனமாம் பிரமமானே
னன்றானே பரிசுத்தப் பிரமமானே
னன்றானே யோவலிலாப் பிரமமானே
னன்றானே யுத்தமமாம் பிரமமானே
னன்றானே யாவலிலாப் பிரமமானே
னன்றானே யகண்டபரப் பிரமமானேன். (ங)

நான்ருனே சத்தியமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே சலனமிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே நித்தியமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே நிட்களமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே சுத்தமதாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே சுககனமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே யத்தமிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே யகண்டபரப் பிரமமானேன். (ச)

நான்ருனே விகாரமிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே விமலமதாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே விசேடமிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே வியாபகமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே விநாசமிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே விபுவதுவாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே விவர்த்தமிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே விசுத்தபரப் பிரமமானேன். (ரு)

நான்ருனே நிராமயமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே நிரவயவப் பிரமமானே
ஞன்ருனே நிராவரணப் பிரமமானே
ஞன்ருனே நிட்கிரியப் பிரமமானே
ஞன்ருனே நிருமலமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே நிச்சலமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே நிருபமமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே நிகரில்பரப் பிரமமானேன். (சு)

நான்ருனே சிந்தையிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே சிற்கனமாம் பிரமமானே
ஞன்ருனே தொந்தமிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே துகளற்ற பிரமமானே
ஞன்ருனே பந்தமிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே பழுதற்ற பிரமமானே
ஞன்ருனே யந்தமிலாப் பிரமமானே
ஞன்ருனே யகண்டபரப் பிரமமானேன். (எ)

நான்றானே புராதனமாம் பிரமமானே
நான்றானே பூரணமாம் பிரமமானே
நான்றானே சராதியிலாப் பிரமமானே
நான்றானே சற்கனமாம் பிரமமானே
நான்றானே யனுமயமாம் பிரமமானே
நான்றானே யசங்கபரப் பிரமமானே
நான்றானே அனுதனமாம் பிரமமானே
நான்றானே சாந்தபரப் பிரமமானேன். (அ)

நான்றானே லட்சியமாம் பிரமமானே
நான்றானே லயமற்ற பிரமமானே
நான்றானே யட்சரமாம் பிரமமானே
நான்றானே யழிவற்ற பிரமமானே
நான்றானே சித்துருவாம் பிரமமானே
நான்றானே சிதம்பரமாம் பிரமமானே
நான்றானே வித்தரமாம் பிரமமானே
நான்றானே விதேகபரப் பிரமமானேன். (கூ)

நான்றானே சங்கமிலாப் பிரமமானே
நான்றானே சதோதிதமாம் பிரமமானே
நான்றானே பங்கமிலாப் பிரமமானே
நான்றானே பரசிவமாம் பிரமமானே
நான்றானே துங்கமதாம் பிரமமானே
நான்றானே துவிதமிலாப் பிரமமானே
நான்றானே யெங்குமுள பிரமமானே
நான்றானே யேகபரப் பிரமமானேன். (ம)

நான்றானே மூலமிலாப் பிரமமானே
நான்றானே மொழிவற்ற பிரமமானே
நான்றானே காலமிலாப் பிரமமானே
நான்றானே களையற்ற பிரமமானே
நான்றானே கோலமிலாப் பிரமமானே
நான்றானே குறைவற்ற பிரமமானே
நான்றானே ஞானமிலாப் பிரமமானே
நான்றானே நவையில்பரப் பிரமமானேன். (மக)

நான்றானே தேகமிலாப் பிரமமானே
ஞான்றானே தெரிவுருவாம் பிரமமானே
ஞான்றானே போகமிலாப் பிரமமானே
ஞான்றானே புரைமருவாப் பிரமமானே
ஞான்றானே தாகமிலாப் பிரமமானே
ஞான்றானே தணிந்தபரப் பிரமமானே
ஞான்றானே சோகமிலாப் பிரமமானே
ஞான்றானே சுத்தபரப் பிரமமானேன். (மஉ)

நான்றானே யகிலவதிட் டானமானே
ஞான்றானே யாரோப மனைத்துமானே
ஞான்றானே யயன்முதலெம் மூர்த்தியானே
ஞான்றானே யவர்செய்கை யனைத்துமானே
ஞான்றானே யமரர்நரர் திரியக்கானே
ஞான்றானே யசலமுத லனைத்துமானே
ஞான்றானே யகிலசரா சரமுமானே
ஞான்றானே யகண்டபர மானேனையா. (மஙு)

நான்றானே மாயைமக தாதியானே
ஞான்றானே மன்னியிடு மீசனானே
ஞான்றானே யவித்தையக மாதியானே
ஞான்றானே யநேகவித சீவரானே
ஞான்றானே தாமதமாம் பகுதியானே
ஞான்றானே தயங்குசக மெவையுமானே
ஞான்றானே யறிவுற்ற தனைத்துமானே
ஞான்றானே யகண்டபர மானேனையா. (மச)

நான்றானே யயனானே னரியுமானே
ஞான்றானே யரனானேன் மகேசனானே
ஞான்றானே சதாசிவமா மூர்த்தியானே
ஞான்றானே சாட்சாத்தாஞ் சிவனுமானே
ஞான்றானே கருதுமுமா தேவியானே
ஞான்றானே கந்தவிநா யகருமானே
ஞான்றானே பரமசிவ கணங்களானே
ஞான்றானே பத்தர்குழு வனைத்துமானேன். (மரு)

நான்ருனே சுரரசுர ராருமானே
னன்ருனே சுரபதியா மகவானனே
னன்ருனே திக்கனைத்தின் பதிகளானே
னன்ருனே திகழ்முனிவர் குழுவுமானே
னன்ருனே யரக்கருட னியக்கரானே
னன்ருனே யநேககசுர பேதமானே
னன்ருனே விண்ணிலுளோ ராருமானே
னன்ருனே மண்ணிலுளோ ரெவருமானேன். (யசு)

நான்ருனே பூதங்க ளனைத்துமானே
னன்ருனே புவனங்க ளனைத்துமானே
னன்ருனே சாதங்க ளனைத்துமானே
னன்ருனே சரிதைமுத லனைத்துமானே
னன்ருனே வேதங்க ளனைத்துமானே
னன்ருனே விதிமுதலா மனைத்துமானே
னன்ருனே பேதங்க ளனைத்துமானே
னன்ருனே பிரிவுற்ற தனைத்துமானேன். (யஎ)

நான்ருனே வாரிதிக ளனைத்துமானே
னன்ருனே வருநதிக ளனைத்துமானே
னன்ருனே யடவிகிரி யனைத்துமானே
னன்ருனே யங்குள்ள தனைத்துமானே
னன்ருனே யவனிபுன லனைத்துமானே
னன்ருனே யங்கிமருத் தனைத்துமானே
னன்ருனே யாகாய மனைத்துமானே
னன்ருனே யத்தன்முத லாருமானேன். (யஅ)

நான்ருனே யுடல்பொறிக ளனைத்துமானே
னன்ருனே யுயிர்களுள மனைத்துமானே
னன்ருனே மனதுமதி யனைத்துமானே
னன்ருனே மயல்சித்த மனைத்துமானே
னன்ருனே யகங்கார மனைத்துமானே
னன்ருனே யாவரண மனைத்துமானே
னன்ருனே விட்சேப மனைத்துமானே
னன்ருனே விளங்குபொரு ளனைத்துமானேன். (யகூ)

நான்றானே நான்குவித தேகமானே
னான்றானே நனவுமுத லவத்தையானே
னான்றானே யைந்துவித கோசமானே
னான்றானே யவையினபி மானியானே
னான்றானே விசுவன்முதல் வியட்டியானே
னான்றானே விராட்டுமுதற் சமட்டியானே
னான்றானே யறிவுற்ற தனைத்துமானே
னான்றானே யறியாத தனைத்துமானேன். (௨௰)

பூதமொடு பௌதிகமு மானேனானே
புவனமுறும் பொருளெவையு மானேனானே
பேதமுறு முலகமெலா மானேனானே
பிரமாண்ட கோடிகளு மானேனானே
சாதமுறு மெய்ப்பொருளு மானேனானே
சகசீவ பரங்களெலா மானேனானே
யோதுபல வுபாதிகளு மானேனானே
யுபாதியிலா வுண்மையுமின் றானேனானே. (௨௧)

வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன விவகாரத்தில்
வேறெனவே காண்பதெலா மானேனானே
தகமைமிகும் பரமார்த்தத் தெவையுமின்றித்
தன்மயமாய் நின்றபர மானேனானே
யகமருவுந் தோடமெலா மறவுநீங்கி
யகண்டபரப் பிரமமதாய் நின்றவென்ற
னிகழ்வுபெறு மகிமைதனை யென்சொல்வேன்யா
னீசவெலா நின்கருணைத் திறமையன்றோ. (௨௨)

சத்தியஞா னாநந்தப் பிரமமானேன்
சகலபரி பூரணமாம் பிரமமானேன்
னித்தியஞா னாநந்தப் பிரமமானேன்
னிச்சலமாய் நிலைபெற்ற பிரமமானேன்
சுத்தசிதா காயபரப் பிரமமானேன்
சொற்பொருளோர் நிறையுமிலாப் பிரமமானேன்
னத்துவிதா கண்டபரப் பிரமமானேன்
னையநின தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (௨௩)

சகலமிலாச் சாந்தபரப் பிரமமானேன்
சருவான்மா வானபரப் பிரமமானேன்
விகலமிலா விமலபரப் பிரமமானேன்
வியாபகமாய் நின்றபரப் பிரமமானேன்
றுகளணுகாத் துரியபரப் பிரமமானேன்
றுரியத்து மதீதபரப் பிரமமானே
னகமருவா வகண்டபரப் பிரமமானே
னையனின தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (உச)

உருவமெலா மொழிந்தபரப் பிரமமானே
னோருருவாய் நின்றபரப் பிரமமானே
னருவமதா யமர்ந்தபரப் பிரமமானே
னசஞ்சலமாய் நின்றபரப் பிரமமானே
னிருமலமாய் நிறைந்தபரப் பிரமமானே
னிரஞ்சனமாய் நின்றபரப் பிரமமானே
னிருமையிலா வேகபரப் பிரமமானே
னீசநின தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (உரு)

நித்தியமும் புத்தபரப் பிரமமானே
னித்தியமுஞ் சுத்தபரப் பிரமமானே
னித்தியமு முத்தபரப் பிரமமானே
னித்தியமுந் திருத்தபரப் பிரமமானே
னத்துவித முற்றபரப் பிரமமானே
னாகார மற்றபரப் பிரமமானே
னித்துவித மிற்றபரப் பிரமமானே
னீசநின தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (உசா)

ஒருமூன்று வடிவுமிலாச் சொரூபமானே
னுணர்வுருவாய் நின்றபர சொரூபமானேன்
வருமூன்றெ னவத்தையிலாச் சொரூபமானேன்
வானெனவே நின்றபர சொரூபமானே
னிருமூன்று விகாரமிலாச் சொரூபமானே
னேகமதாய் நின்றபர சொரூபமானேன்
பரிபூன்ற மானபர சொரூபமானேன்
பரமநின தருண்மகிமை யென்னேயென்னே. (உஎ)

ஆசாரிய நீயருளிச் செய்தவண்ண
மகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றேசனுகா வகண்டபர நிச்சயத்தை
யெப்போது மிடையறவே யப்யாசித்துப்
பாசமதாம் விகற்பங்க ளனைத்துந்தீர்த்துப்
பழுதற்ற பரப்பிரமா னந்தம்பெற்று
மாசனுகாச் சொரூபநிலை மன்னிநின்றேன்
மகத்தான நின்மகிமை யென்சொல்வேன்யான். (உஅ)

இன்னவித மகண்டபர நிச்சயத்தை
யான்பெற்ற விதமாக வியம்பலுற்றேன்
பன்னியவித் திடமான நிச்சயத்தைப்
பற்றினவ ராரேனுஞ் சுகமேசார்வர்
பின்னுமிதைப் பரிவுடனே நிதமுங்கேட்போர்
பெந்தமெலாந் தீர்ந்துபர வடிவேயாவர்
சொன்னதெலா முண்மையென நிதாகனேறிச்
சுத்தபர சொரூபத்திற் சுகித்திருந்தான். (உகூ)

தேசிகனற் கருணையினு லுபதேசித்த
திகழுமகா வாக்குகளின் பொருளைக்கேட்டு
மாசறவே மற்றுமதை மனனஞ்செய்து
மயக்கமறச் சந்ததமு நிதித்யாசித்திங்
காசனுகா வகண்டபர சிவமேநாமென்
றறிந்தவரோ பவமுத்த ராவரொன்றே
யேசனுகா வறுமுகவன் சைகீஷவ்யற்
கியம்பியவா றகிலர்க்கு மிசைத்தான்சூதன். (௩௰)

வேறு.

அகிலமான சராசரத்தோற்றமு மகமலாதணு வும்பிறிதன்றெனு
நிகிலபூரண மாகிநிறைந்தயா னித்தநிட்கள மாம்பரமேயெனு
மிகழ்விதேசிகன் முன்புநிதாகனிங் கிணையிலாவநு பூதியிசைத்திட
திகழுமாநந்தத் தாண்டவமாடுநந் தேவதேவ னகண்டசொரூபமே.()

நாற்பத்தொன்றாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௪௧-இல் திருவிருத்தம் (௲௩௱௭௰௧)

நாற்பத்திரண்டாவது

நிதாகன் றன்னநுபவத்தினால் இந்நூன்மகிமையும்
இந்நூலநுக்கிரகிக்குங் குருமகிமையும் இந்நூ
லிற் சொன்னஞானஞ் சிவகிருபையால்
வரவேண்டுமென்றும் உரைக்கும்

அத்தியாயம்.

மகிழ்வுடனே நிதாகமுனி மற்றுஞ்சொல்வான்
மாசற்ற சற்குருவே மகேசன்முன்ன
மிகவுமகா ரகசியமா மிந்தநூலை
மெத்தவுமே கருணையினு னினக்குரைத்தான்
பகரவொணுக் கருணையினு லிதனைமற்றும்
பரமதயா நிதியான நீயெனக்கிங்
கிகழ்வறவே யுரைசெய்தா யுரைத்தவண்ண
மியானுமிதை யிதயத்தி லிசைந்தோனேன். (க)

தேசிகவிந் நூலிலொரு வத்தியாயந்
திடமாக மனதிலுறக் கேட்டதாலே
மாசுமிகு மனதினிடை மருவாநின்ற
மாமாயை யெனுமிருளின் றிரளையெல்லா
மாசதனில் விலக்கியிடு மருக்கனென
வகண்டபர சிவஞான மடைந்தோனே
னீசவிதி லொருகவிதை கேட்டபோது
மிருமையிலா மோட்சசுக மிசையலாமே. (உ)

இதனிலொரு கவியேனுங் கேட்டுணர்ந்தோ
ரிருமையிலா வீடுறுவர் சத்தியந்தா
னிதமுமெலாம் பிரமமென்று மதுநாமென்று
நிகழ்த்தியவோர் கவியிலுள பொருளுணர்ந்தால்
விதம்விதமா நூலினைமற் றென்பொருட்டால்
வீணாக விசாரித்து வருந்தவேண்டு
மதிசயமா யிதனிலுள கவியொன்றாலே
யகண்டபர ஞானத்தை யடையலாமே. (ங)

இத்திறமா மிந்நூலை யுபதேசிக்கு
மியல்புள்ள குருவரனே சூரவனுனேன்
வித்தரமாய்ப் பன்னூலை யுபதேசிக்கும்
விசித்திரமாங் குரவர்களாற் பெறும்பேறென்ன
வுத்தமமா மிந்நூலை யுபதேசிப்போ
னுணர்வுருவாய் நின்றபரப் பிரமந்தானுஞ்
சத்தியமே யணுவுமிதிற் சங்கையில்லை
சம்புபதந் தன்னுணை சங்கையில்லை. (ச)

இந்நூலைக் கருணையினு லுபதேசிப்போ
னிணையற்ற பரசிவனே யையமில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினு லுபதேசிப்போ
னிணையற்ற வம்பிகையே யையமில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினு லுபதேசிப்போ
னிருமைமிகும் விநாயகனே யையமில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினு லுபதேசிப்போ
னிலங்கியிடுஞ் சண்முகனே யையமில்லை. (ரு)

அருளுடனே யெவனிதனை யுபதேசிப்ப
னவநந்தி கேசனிதி லையமில்லை
யருளுடனே யெவனிதனை யுபதேசிப்ப
னவன்றத்தாத் திரேயனிதி லையமில்லை
யருளுடனே யெவனிதனை யுபதேசிப்ப
னவன்றட்ச ணுமூர்த்தி யையமில்லை
யருளுடனே யெவனிதனை யுபதேசிப்ப
னகண்டபர சிவனவனே யையமில்லை. (சா)

வித்தரமாய் விளம்பியென விந்தநூலை
வெருளறவே யருள்செய்வோன் பரசிவன்று
னித்திறமா மிந்நூலை யியம்புதற்கு
மிதன்பொருளை யெளிதாகத் தெரிவித்தற்கு
முத்தமனே நின்னையலா துலகத்தின்க
ணும்பரினு முனிவரினு மொருவரோனுஞ்
சத்தரல்ல சந்தேக மணுவுமில்லை
சத்தியமே சம்புபதந் தொட்டுச்சொல்வேன். (எ)

அருளுடனே யிந்நூலை யுபதேசிக்கு
மாசாரியன் பரசிவமே யாதலாலக்
குருவானுக் கொருகாலு மபகாரத்தைக்
குறைவறவே யுபேக்ஷசம் பெற்றமாணுன்
றிரிவிதமாங் கருவிகளாற் செய்யக்கூடா
திரவியமே முதலியநாற் சத்தியுள்ள
வளையிலவன் பூசனையே செய்யவேண்டும்
வழுவற்ற குருவையலாற் பந்துவுண்டோ. (அ)

தந்தைமுதற் பந்துவெலா மநந்ததேகந்
தருவதலா லனுபவ பந்தந்தீர்க்கார்
சிந்தையினு லாய்ந்திடிலப் பந்துவெல்லாஞ்
சிறுமைதருஞ் சத்துருவே யாகாநிற்ப
ரந்தமிலா வருள்வடிவாங் குருவோவென்று
லகண்டபர ஞானத்தை யருளானல்கித்
தொந்தமதா மனுபவ பந்தமெல்லாந்
துப்பறவே நன்றாகத் துடைத்துக்காப்பன். (கூ)

குருபரனே பரமசிவன் பரேசன்றானே
குருபரனு மாகினுமே யொருகாலத்தி
னிருமலமாம் பரமசிவன் முனிவுற்றாலு
நிகரில்தயா நிதியான குரவன்காப்ப
னருள்வடிவே திருவுருவா யெழுந்துநின்ற
வாசரிய னென்றேனு முனிவுற்றானேற்
றிரிவிதமா முலகத்து மம்மாணுனைத்
தியக்கமெலாந் தீர்த்தெவருங் காப்பதில்லை. (ய)

ஆதலினுற் குருவின்பா லிந்நூலின்பா
லகிலசகன் னயகனும் பரேசன்றன்பா
லேதமிலாச் சிரத்தைமிகுந் திருப்போர்தாமே
யிந்நூலைப் பழகுவதற் குரியராவ
ரோதியவா சிரத்தையுறு மூர்க்கரெல்லா
மொருகாலு மிந்நூலிற் கவியொன்றேனுஞ்
சாதகமாய்ச் சாருவதற் குரியராகார்
சத்தியமே யிதிலணுவுஞ் சங்கையில்லை. (யக)

சிவ்பர வைக்யமுணர் ஞானஞ்சேரச்
சிரத்தையலான் மற்றெவையு மேதுவாகா
தாவலுடன் பெறுகின்ற சிரத்தையொன்று
லனைத்துமிலை யகண்டபரப் பிரமமொன்றே
கேவலமா யுளதென்று மதுநாமென்றுங்
கிலேசமிலாப் பரஞானங் கிடைப்பதன்றி
மேவியமற் றொன்றாலு மகண்டஞான
மேவவொணு தென்றுமறை விளம்பிற்றன்றே. (யஉ)

பரமசிவன் கருணையினைப் பற்றினேரோ
பரவியவிந் நூற்பொருளை யறிவரன்றி
யரியசிவன் கருணையுரு மூர்க்கரொன்று
மரிதான விதன்பொருளை யறியமாட்டார்
சருவமுமே யிழந்துபர சிவனைத்தானே
சந்ததமுஞ் சிரத்தையுடன் றியானித்தன்னேன்
கருணையினைப் பெற்றவரோ யகண்டஞானங்
கலப்பரெனச் சுருதிமுடி விதித்ததன்றே. (யங)

ஆதலினுற் சிரத்தையுட னனைத்துந்தள்ளி
யகண்டபர வடிவான சிவத்தைத்தானே
தீதறவே யிந்நூலி லுரைத்தவண்ணந்
தியானித்துச் சிவகருணை பற்றினேரோ
யேதமுறு விந்நூலின் பொருளாகின்ற
விருமையிலா வகண்டபர ஞானஞ்சார்வ
ரோதியவிந் நூற்பொருளா ஞானத்துக்கிங்
கொப்பான ஞானமொரு விடத்துமில்லை. (யச)

வெகுவிதமாம் யோகங்கள் சாங்கியங்கள்
வேறுபடு முபாசனைக ளெவையுமின்றிச்
சகலமறை முடிவிலுநற் சாரமாகச்
சருவஞ்ஞ சிகாமணியாம் பரேசன்றனே
நிகழ்வுறவே நேராக நிகழ்த்தாநின்ற
நிருமலமா மிந்நூலின் ஞானம்போல
வகிலவித புராணங்க ளிதிகாசங்க
ளனைத்திலுமே யெளிதான ஞானமில்லை. (யரு)

சுத்தமதா மிந்நூலிற் சொல்லப்பட்ட
சூட்சுமமா மகண்டபர சிவஞானந்தான்
பத்தியுடன் பழுதறவே பழகப்பட்ட
பாவனையீ தொன்றாலிங் கெளிதாயெய்துஞ்
சித்தினிடைத் தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாஞ்
சின்மயமாஞ் சிவமென்று மதுநானென்று
மத்துவித பாவனையும் வருத்தமல்ல
வாதலினு லிஞ்ஞான மெளிதுதானே. (யசு)

இவ்விதமா மிந்நூலா லெய்துஞான
மித்துவிதம் யாவையுமே நாசஞ்செய்யுந்
திவ்வியமா மிந்நூலாற் றிகழுஞானந்
திட்டமதிட் டங்களெலா நாசஞ்செய்யுஞ்
செவ்வியதா மிந்நூலாற் செறியுஞானஞ்
செகசீவ பரங்களெலா நாசஞ்செய்யு
மவ்விதமா மிந்நூலா லறியுஞான
மகண்டபர மாநந்த மளிக்குமன்றே. (யஎ)

கனந்தவிராப் பரமசிவ பத்தியேபோற்
களங்கமறச் சற்குருவின் பத்திதன்னைத்
தினந்தவிரா தெவன்செய்வ னன்னேனுக்கே
திகழ்த்தியவா மிந்நூலின் ஞானந்தோன்று
மனந்தனிலே மருவியவிந் நூலின்ஞான
மகத்தான துன்பமெலா முடனேதீர்க்கு
மனந்தவிதம் பகர்ந்தென்ன விஞ்ஞானந்தா
னகண்டபர மோட்சமிலே யளிப்பதாமே. (யஅ)

திருமலமா மிந்நூலைக் குருவின்முன்பாய்
நேசமுடன் கேட்கின்ற மாணனந்தக்
குருவரனைத் தனக்குள்ள சத்திகொண்டு
கோதறவே பூசைசெயா திருப்பானாகிற்
புரைமருவு மம்மாணு னூறுசன்மம்
புன்மைமிகுஞ் சுனகத்தின் யோனிசார்வன்
சருவவித சாதிக்கு மிகக்கீழான
சண்டாள சன்மமுமோர் கோடிசார்வன். (யகூ)

மொழிவுற்ற விந்நூலைக் குருவின்முன்பாய்
மோதமுடன் கேட்கின்ற மாணுனந்தப்
பழுதற்ற குருவரனைப் பழிப்பானாகிற்
பலசென்மம் வேசரியாய் நரகஞ்சார்வ
னழிவற்ற விந்நூலைக் கேட்டபின்ன
ராசானைப் பரசிவமாய்ப் பாவியாதோ
னிழிவுற்ற பாவத்தா லநேகசன்ம
மீனமுறுஞ் சூகரமாய் நரகஞ்சார்வன். (உ0)

அரிதான விந்நூலை யருளிச்செய்யு
மற்புதமா மாசானை மகிழ்ந்திடாமல்
விருதாவாய் மச்சரமே செய்வன்யாவன்
வெகுகற்ப மவன்மலத்திற் கிருமியாவ
னரிதான விந்நூலை யுபதேசிக்கு
மாசாரிய னகண்டபரப் பிரமந்தானே
விருதாவா யன்னோன்பான் மச்சரிப்போன்
விசித்திரமாம் பாவத்தை யென்சொல்வேன்யான். (உக)

அநந்தவித மறைந்தென்ன வாசான்பாலு
மகிலசகன் னாயகனும் பரேசன்பாலுந்
தினந்தவிராப் பத்தியுட னிருப்போருக்கே
திகழ்ந்தியவிந் நூன்ஞானந் திடமாய்த்தோன்று
மனந்தனிலே தோன்றியவிஞ் ஞானங்கொண்டே
மகத்தான மோட்சசுக மருவலாகுங்
கனந்தவிராச் சிரத்தையுட னிதைக்கேட்போருங்
களங்கமெலாந் தவிர்ந்துபரப் பிரமமாவர். (உஉ)

எவையுமுணர் பரசிவனு மியம்பலுற்ற
விந்நூலை யொருமையுட னிருந்துகேட்போ
ரவனியின்மற் றெந்நூலும் விரும்பவேண்டா
மநேகவித நூற்களினாற் பெறும்பேறென்ன
புவியிலுள பதரையெலாங் குத்தினாலும்
புசிக்கவொரு தண்டுலமுங் கிடைப்பதுண்டோ
வவிதமெலா நூற்களையுங் கேட்டபோது
மகண்டபர சிவஞான மமைவதில்லை. (உங)

ஆதலினு லெந்நூலுந் தூரத்தள்ளி
யதிசயமா மிந்நூலைப் பழகுவோர்க்கே
பேதமிலா வகண்டபர போதமுண்டாய்ப்
பிரிவற்ற மோட்சமிலை விரைவிற்பேறு
மீதிவிறை யளவுமிலை யையநோ
யான்பெற்ற வநுபூதி யிவிதமன்றே
வேதமிலா விந்நூலின் பெருமையென்னே
யிவையருளுந் தேசிகனின் பெருமையென்னே. (உச)

இவ்விதமாய் நிதாகமுனி தானடைந்த
விணையற்ற வநுபூதிப் பலத்தினாலே
திவ்வியமாஞ் சற்குருவின் பெருமையோடு
திகழ்த்திவிடு மிந்நூலின் பெருமையெல்லாஞ்
செவ்வியதா யாசரியன் முன்பாயோதிச்
சின்னமிலாச் சொரூபசுகஞ் செறிந்தானென்றே
யவ்விதமா மறுமுகவன் ஸ்சகீஷவ்யற்
கருளியவா றகிலர்க்கு மறைந்தான்சூதன். (உரு)

வேறு.

அகமுறுத நிதாகனகண்டமா
மநுபவத்தை யடைந்தபலத்தினன்
மிகவுமேன்மை பொருந்தியவிந்தநூன்
மெய்மைதன்னை விளம்பியதேசிகன்
மகிமையோடிந்த நூலின்மகத்துவ
மற்றநூல்களுக் கில்லையெனச்சொலல்
நிகரிலாநந்தத் தாண்டவமாடும்
நின்மலேச னகண்டசொரூபமே. (உசா)

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

~~~~~~~~~~

☞ ஆ அத்தியாயம் சஉ-க்கு திருவிருத்தம் (தூஅாஈயெ)
~~~~~~~~~~

நாற்பத்துமூன்றாவது

நிதாகன், ஆசாரியர் கிருபையால் அவித்தை முதலான வுபாதிநீங்கி நித்த சுத்த புத்த முத்த சிதாகாய சொரூபமாய்ச் சீவன்முத்தித் தன்மை யடைந்ததை உணர்த்தும்

அத்தியாயம்.

அகமுறவே யகண்டபரப் பிரமஞான
 மடைந்ததனு லாநந்த திருத்தனுன
மகிமைமிகு நிதாகமுனி குருவைநோக்கி
 மகிழ்வுடனே மீளவுமிவ் வசனஞ்சொல்வான்
தகமைமிகுந் தேசிகவோர் நிமித்தமன்றித்
 தயையொன்று னீயருளு முபதேசத்தாற்
சகமுதலா மயக்கங்க ளனைத்துநீங்கிச்
 சத்தியஞா னாநந்தப் பிரமமானேன். (க)

குருவரனே நீயருளு முபதேசத்தாற்
 குறைவுதரு மவித்தைமுத லுபாதிநீங்கி
நிருமலமாய் நிட்களமாய் நீங்காச்சத்தாய்
 நிகழுணர்வாய் நிரதிசயா நந்தமாகிச்
சருவபரி பூரணமாய்ச் சாந்தமாகிச்
 சனாதனமாய்ச் சலனமிலாச் சுபாவமாகி
யருவமதா யயலிலதா யமர்ந்துநின்ற
 வகண்டசிதா காயபரப் பிரமமானேன். (உ)

உத்தமனே நீயருளு முபதேசத்தா
 லுண்மையுறு மாயைமுத லுபாதிநீங்கிச்
சுத்தமதாய்ச் சுககனமாய்ச் சோர்வில்லாதாய்ச்
 சுதந்தரமாய்ச் சுயஞ்சோதிச் சுபாவமாகி
நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிகரில்லாதாய்
 நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமலமாகி
யத்துவித பூரணமா யமர்ந்துநின்ற
 வகண்டசிதா காயபரப் பிரமமானேன். (ங)

தேசிகனே நீயருளு முபதேசத்தாற்
திரிசியமாய்த் திகழுமய லனைத்துநீங்கி
மாசிலதாய் மனமிலதாய் மலமில்லாதாய்
மகத்துக்கு மகத்தாகி மதிக்கெட்டாதாய்ப்
பாசமிலாப் பரசிவமாய்ப் பரமான்மாவாய்ப்
பராற்பரமாய்ப் பரவிண்ணாய்ப் பகுப்பில்லாதா
யாசனுகா வறிவுருவா யமர்ந்துநின்ற
வகண்டசிதா காயபரப் பிரமமானேன். (ச)

ஆசரிய நீயருளு முபதேசத்தா
லாவரணம் விட்சேப மனைத்துநீங்கிச்
சாசுவத சுபாவமதாய்ச் சலியாச்சித்தாய்ச்
சதாநந்த கனமாகிச் சகசான்மாவாய்ப்
பேசவொணுப் பேரொளியாய் பிரிவில்லாதாய்ப்
பெரிதுக்கும் பெரிதாகிப் பிரமான்மாவா
யீசன்முத லெவையுமிலா தகண்டமான
வேகசிதா காயபரப் பிரமமானேன். (ரு)

பரகுருவே நீயருளு முபதேசத்தாற்
பரசீவ சகங்களெனும் பகுப்புநீங்கி
யொருவடிவா யுத்தமமா யொழிவில்லாதா
யுரைமனதுக் கெட்டாத வுண்மையாகிப்
புரையிலதாய்ப் பூரணமாயப் பூமான்மாவாய்ப்
புராதனமாய்ப் புனிதமதாய்ப் பொருவில்லாதா
யிருளொளிமற் றெவையுமிலா வகண்டமான
வேகசிதா காயபரப் பிரமமானேன். (சு)

அற்புதனே நீயருளு முபதேசத்தா
லகத்திலுள பேதமய லனைத்துநீங்கிச்
சிற்பதமாய்ச் சின்மயமாய்ச் சிதிலில்லாதாய்ச்
சிதம்பரமாய்ச் சிதாநந்த கனமேயாகித்
தற்பதமாய்த் தடையிலதாய்த் தளர்வில்லாதாய்த்
தத்துவமாய்த் தான்முனாய்த் தனித்ததாகி
நிற்பயமாய் நிரந்தரமாய் நிறைந்துநின்ற
நிகரில்சிதா காயபரப் பிரமமானேன். (எ)

மெய்த்தவனே நீயருளு முபதேசத்தான்
மேவுமனோ வாதனைக ளனைத்துநீங்கிச்
சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலனமின்றிச்
சமமாகிச் சாலவுப சாந்தமாகி
நித்தியநின் மலமாகி நிருவிட்சேப
நிராவரண நிட்கிரிய சுவாபமாகி
யத்துவிதா கண்டபரி பூரணமான
வமலசிதா காயபரப் பிரமமானேன். (அ)

மாதவனே நீயருளு முபதேசத்தான்
மனதிலுள மயக்கமெலாங் கணத்தினீங்கிக்
கோதிலதாய்க் குணமிலதாய்க் குறியில்லாதாய்க்
குறைவிலதாய்க் குணாதீத சுபாவமாகி
யேதுமொரு விகற்பமுமே யென்றுமின்றி
யேகபரி பூரணமா யிகழ்வில்லாதா
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
வமலசிதா காயபரப் பிரமமானேன். (சூ)

வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன சுருங்கச்சொல்வேன்
வேறறவே தேசிகநீ யுபதேசித்த
தகமைமிகுந் தத்வமசி யாதிவாக்யத்
தாற்பரியப் பொருளையெலா நன்குமாய்ந்திங்
ககமறவே யகம்பிரம மென்னுஞான
மடைந்ததனு லகண்டபர மாநந்தத்தை
மிகமிகவும் புசித்தவனாய்த் திருத்தனாகி
மெய்யுணர்வா நந்தபரம் பொருளாய்நின்றேன். (ய)

சற்குருவின் முன்பாக விந்தநூலின்
சாரமதாம் பரம்பொருளைக் கேட்டபின்னர்
துர்க்குணமா மூலோபமெலாந் தூரத்தள்ளித்
தொடர்புற்ற திரவியமே முதலாலத்தைச்
சற்குருவைத் தன்றேக முள்ளமட்டுஞ்
சலியாத பத்தியுடன் பூசிப்போர்க்கே
விக்கினமே யின்றியகம் பிரமமென்னும்
வேறுபடா வகண்டபர ஞானந்தோன்றும். (யக)

அன்றியுமே விதியுடனே நியமமாக
வமலமதாம் விபூதியினு லங்கமெல்லா
நன்றுறவே யணிந்துதிரி புண்டரத்தை
நலமாகச் சந்ததமுந் தரிப்போருக்கே
துன்றியநற் பரமசிவ கருணையுண்டாந்
தோன்றியவக் கருணையினற் சித்தந்தூய்தா
யென்றுமொரு விக்கினமு மின்றிநன்று
யிருமையிலா வகம்பிரம ஞானந்தோன்றும். (௰௨)

பத்தியுடன் விபூதியுடைத் தாரணந்தான்
பாசுபத விரதமெனப் பகரலாகுஞ்
சத்தியமாய் விபூதியுடைத் தாரணத்தாற்
சடிதியினி லகண்டபர ஞானமுண்டா
முத்தமவிப் பாசுபத விரதந்தன்னை
யொருவருட மநுட்டித்துன் பாதம்பெற்றே
னத்தனின தருளாலின் றகண்டஞான
மடைந்தவனு யான்மாவி லமர்ந்துநின்றேன். (௰௩)

சுத்தமதாய் நீயருளு முபதேசத்தைச்
சூட்சுமமாம் புத்தியினுன் மனனஞ்செய்து
சித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
னிச்சலமா யெப்போது நிதித்யாசித்துச்
சத்துருவா மாவரண விட்சேபங்கள்
சற்றுமிலா வகண்டபர ஞானம்பெற்றிங்
கத்துவித பரப்பிரம சொரூபமாகி
யதிவன்ன வாச்சிரமி யானேனையா. (௰௪)

குறைவறவே செய்கின்ற நிதித்யாசத்தாற்
கோரமு டங்களெனும் விருத்திநீங்கி
மறைவறவே சத்துவமாம் விருத்தியொன்றுன்
மாசற்ற வகண்டபர போதம்பெற்று
நிறைவுறவே யாநந்த மநுபவித்து
நித்தியஞா னாநந்த வடிவேயாகி
யறிவுறுமோ ராச்சிரம வன்னமின்றி
யதிவன்ன வாச்சிரமி யானேனையா. (௰௫)

சற்குருவே நீயருளிச் செய்தவண்ணஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் சிரத்தையோடே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
நேசமுட னிரந்தரமாய் நிதித்யாசித்து
முக்குணமுங் கடந்தபர போதம்பெற்று
மூதுணர்வாம் பரப்பிரம நானேயாகித்
துர்க்குணமா மெக்குணமுந் தூரத்தள்ளித்
துகளற்ற குணாதீத ஞானேனையா. (௰சு)

ஆசரிய நீயருளிச் செய்தவண்ண
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாக
நேசமுட னிரந்தரமாய்த் தியானஞ்செய்து
நிகிலமனோ விகற்பமுமே நீங்கினேனைச்
சாசுவத சொரூபத்தி னிருவிகற்ப
சமாதியிலே பெற்றவனாய்ச் சாந்தனாகிப்
பேசவொணாப் பரப்பிரம போதம்பெற்றுப்
பெருமைமிகும் பிராமணனா ஞானேனையா. (௰எ)

* கலனமுறுப் பாவனையால் லயவிட்சேப
கஷாயரசாஸ் வாதமெனும் பதிபந்தங்கள்
பலவகையு மிழந்துபரப் பிரமத்தின்கட்
பாலிலுறு நீரொனவே கலந்தொன்றாகி
நிலைமருவு நிச்சலமா நிருவிகற்ப
நிட்டையினைப் பெற்றுநிசா நந்தங்கூர்ந்து
தில்மளவும் பேதமிலா வகண்டஞானத்
திறமையுடன் நிடப்பிரக்ஞ ஞானேனையா. (௰அ)

அங்கமுத லணுவுமிலா தகண்டாகார
மாகியுள வத்துவித பரசிவத்தைச்
சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவோகமென்னுஞ்
சலியாத பாவனையாற் பூசைசெய்து
துங்கபர சிவகருணை திடமாய்ப்பெற்றுத்
தொடருமனோ விகற்பமெலா முடனேதீர்ந்து
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங்கூர்ந்து
பரமசிவ பத்தனுமா ஞானேனையா. (௰கூ)

---

* கலனம்=தோஷம்.

எங்குமுள வெப்பொருளுஞ் சிவமேயென்று
மேகபரி பூரணவச் சிவநானென்றுந்
துங்கமுறும் பாவனையா லச்சிவத்தைத்
துகளறவே யெப்போதும் பூசைசெய்து
தங்கியிடும் பதிபந்த மனைத்துந்தீர்ந்து
தடையற்ற வாநந்த மநுபவித்துப்
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங்கூர்ந்து
பரமசிவ பத்தனுநா னேனையா. (உ௰)

பின்னமறக் கருணையினு னீயுரைத்த
பிரஞ்ஞானம் பிரமமுதல் வாக்கியார்த்த
மன்னுவண நன்ருக மனதிற்கொண்டு
மாசறவே மற்றதனை மனனம்பண்ணி
யன்னதனைப் பின்னையுமே யநுசந்தானித்
தஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்கண்
மன்னியிடா வகண்டார்த்த போதமேவி
மகிழ்சீவன் முத்தனுநா னேனையா. (உக)

சிரவணமே முதலியதி னப்யாசத்தாற்
சிறுமைதருந் தேகான்ம புத்திநீக்கிப்
பெருமைமிகும் பிரமான்ம புத்திமேவிப்
பின்பந்தப் புத்தியுமே யிழந்தோனுகிக்
கருதவொணு வகண்டான்ம போதம்பெற்றுக்
கத்ருத்வ முதலான பந்தந்தீர்த்து
நிரதிசய வாநந்த மநுபவித்து
நிகழ்சீவன் முத்தனுநா னேனையா. (உஉ)

ஈனமிலாச் சமாதியினி லிருமையின்றி
யேகபரி பூரணமா யிருப்போனுகி
யூனமிலாச் சமாதியிநிந் திருக்குங்காலை
யுலகத்தி லுதாசீன விருத்திமேவி
மானமவ மானமுத லெவையுமின்றி
மைத்திரியே முதலான குணநிறைந்து
தீனமுருக் கெம்பீர சுபாவமாகித்
திகழ்சீவன் முத்தனுநா னேனையா. (உங)

சந்ததமுஞ் சமாதியினைச் சார்ந்தோனாகிச்
சகலமனோ விகற்பமுமே தீர்ந்தோனாகித்
தொந்தமுறும் பந்தமெலாந் தவிர்ந்தோனாகித்
தூயபிர மாநந்தந் தொடர்ந்தோனாகிச்
சிந்தைமுதற் கோசரமாஞ் சுபாவனாகிச்
செகசீவ பரங்களெலா மிழந்தோனாகி
யந்தமிலா மகிமைமிகுஞ் சீவன்முத்தி
யடைந்தவனா யான்மாவி லமர்ந்தேனையா. (உச)

அனிசமகம் பிரமமென்று மதுநானென்று
மதிதிடமா நிலைபெற்ற வுறுதிதானே
துனிமருவாச் சமாதியெனச் செப்பலாகுந்
துவிதத்தின் றோற்றமெலா மறவுநீங்கி
நினைவெவையு மில்லாத நிருவிகற்ப
நிட்டையுமே சமாதியென நிகழ்த்தலாகுஞ்
சொனவுபய சமாதியினாற் சீவன்முத்திச்
சுகமேவிச் சுத்தபர மானேனையா. (உரு)

அகிலவித வுபாதியுமில் விதேகமுத்தி
யடையுமள வஞ்ஞான லேசத்தாலே
வெகுவிதமாம் பிராரத்தந் தொலையுமட்டும்
விதம்விதமாந் துவிதத்தி னுபாசங்க
ணிகழினுமே நிச்சலமாஞ் சீவன்முத்தி
நிலையிலுள நானென்றுஞ் சலித்திடாம
னிகழ்வறவே நேரிட்ட போகந்துய்த்திங்
கென்னிடைநா னின்பமுற விசைந்துநிற்பேன். (உசா)

புகல்சீவன் முத்தர்க்கும் பிராரத்தத்தாற்
பூடணமுந் தூடணமு மெங்குமுண்டே
யகமேவு மகம்பிரம நிச்சயத்தா
லவர்சீவன் முத்தரலான் மற்றோர்செய்யும்
வெகுவான பூடணதூ டணங்களாலே
விமலமதா நிலைபெற்ற வன்னோர்க்கென்று
மிகழ்வான தெவையுமிலை யெனுமுரத்தோ
டென்னிடைநா னின்பமுற விசைந்துநிற்பேன். (உஎ)

அகமனிச நித்தபரப் பிரமரூப
மகமனிசஞ் சுத்தபரப் பிரமரூப
மகமனிசம் புத்தபரப் பிரமரூப
மகமனிச முத்தபரப் பிரமரூப
மகமனிச மசலபரப் பிரமரூப
மகமனிச மசங்கபரப் பிரமரூப
மகமனிச மகண்டபரப் பிரமமென்னு
மகம்பிரம நிச்சயவான் சீவன்முத்தன். (உஅ)

மனமுதலாம் வியட்டியுபா திகளுமின்றி
மாயைமுதற் சமட்டியுபா திகளுமின்றி
கனவுமுத லூனவா மவத்தையின்றி
நாடியிடு காமமுரு வெவையுமின்றி
யனவரத மன்னியமோ ரிறையுமின்றி
யகம்பிரம நிச்சயமு மறவுமின்றிக்
கனவறிவாம் பரப்பிரம மாத்ரமாகிக்
களங்கமற நிற்பவனே விதேகமுத்தன். (உகூ)

மாதவநின் கருணையினு னிப்போது
மகிழ்சீவன் முத்திநிலை மருவாநின்றேன்
பேதமுறும் பிராரத்த முள்ளமட்டும்
பிரிவறவே யகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சாதகமாய்ச் சந்ததமுஞ் சாதிப்போனாய்ச்
சங்கற்ப விகற்பங்கட் கிடங்கொடாம
லாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
வான்மாவி லநவரத மமர்ந்துநிற்பேன். (கூ0)

பேதமுறும் பிராரத்தந் தொலைந்தபின்னர்
பிரிவற்ற பரப்பிரம மாத்ரமாகி
யேதுமொரு விகற்பமுமே யின்றியென்று
மேகபரி பூரணமா யிருப்போனுவேன்
சீதளமாஞ் சற்குருவே நானிப்போது
செய்வதெலாஞ் செய்துமுடித் தவனேயானே
னேதெனினின் கருணையினு லெளிதேயாக
வேகபர ஞானத்தை யிசைந்தேனன்றே. (கூக)

அகமகில வதிட்டான சொரூபமாகி
   யகிலமுமாய்த் திகழ்கின்ற பிரமமானே
னகமனிய மெவையுமிலா தகண்டமாக
   வமர்கின்ற வத்துவிதப் பிரமமானே
னகமனிச மத்யந்த சுத்தமான
   வகண்டசிதா காயபரப் பிரமமானே
னகமனிசஞ் சத்தியசிற் சுகமாய்நின்ற
   வுகண்டப்ரி பூன்றபரப் பிரமமானேன். (கூஉ)

அகமனிச நிர்க்குணமாம் பிரமமானே
   னகமனிச நிட்களமாம் பிரமமானே
னகமனிச நிரஞ்சனமாம் பிரமமானே
   னகமனிச நிட்கிரியப் பிரமமானே
னகமனிச நிராமயமாம் பிரமமானே
   னகமனிச நிராவரணப் பிரமமானே
னகமனிச நிச்சலமாம் பிரமமானே
   னகமனிச நிமலபரப் பிரமமானேன். (கூகூ)

சகலமுநின் னருளெனவே நிதாகனேதிச்
   சற்குருவாம் ரிபுமுனியை யிறைஞ்சியேத்தி
நிகிலமனோ விகற்பமுமே நீங்கிநின்ற
   நிச்சலமாந் தன்சொரூப நிட்டையோடு
சுகமுறவே சுதந்தரமா யிருந்தானென்றே
   சோகமெலாந் தீரும்வணஞ் சைகீஷவ்யற்
கிகழ்வறவே சண்முகனு மியம்பப்பட்ட
   விப்பொருளை யார்வர்க்கு மிசைத்தான்சூதன். (கூச)

வேறு.

பேதமின்றிநற்றேசிகன்சொன்னவா பிரமஞானத்தைப்பெற்றநிதாக
கேதமின்றிய சிற்பரரூபமா யினமார்பவ தாபமிலாமலே [னிங்
சீதளாநந்த மேவியசித்தனுய்ச் சிவன்முத்தி செறிந்ததைச்செப்புத
நீதிலாநந்தத்தாண்டவமாடுநந் தேவதேவன்கண்டசொரூபமே. (கூரு)

நாற்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் சகூக்கு திருவிருத்தம் (கூஅாஎமஉ)

நாற்பத்திருன்காவது

பரமசிவகருணைக்கு முக்கியவேதுவான
நிதித்யாசனமுடன் இந்நூலின்
மகத்துவஞ்சொல்லி
முடிக்கும்,

அத்தியாயம்.

இந்தவிதந் தான்செய்த வுபதேசத்தா
  லிருமையிலா வகண்டபர போதம்பெற்றுத்
தொந்தமுறும் பந்தமெலா முடனேதீர்ந்து
  தூயபர மாநந்த மநுபவித்துப்
புந்தியிலோர் சலனமிலா நிதாகன்றன்னைப்
  புரையற்ற ரிபுமுனிவன் பரிவாய்நோக்கிச்
சந்ததமுஞ் சகலர்க்கு மிதமேயாகச்
  சாரமதாய் மீளவுமிவ் வசனஞ்சொல்வான். (க)

உத்தமமா மகண்டபர ஞானம்பெற்றிவ்
  வுலகமுதல் வாதனைக ளனைத்துநீங்கி
யத்துவிதா நந்தமிகுஞ் சீவன்முத்தி
  யடைந்தவனுய்க் கிருதகிருத்ய னுமைந்தா
புத்திமிகுந் துலகிலுள முமுட்சுவெல்லாம்
  பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருந்துமட்டு
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
  னிதித்யாசஞ் செயும்வகையை நிகழ்த்தக்கேளாய். (உ)

நான்றானே யழிவற்ற சற்சொரூப
  நான்றானே யமலமதாஞ் சிற்சொரூப
நான்றானே யாநந்த கனசொரூப
  நான்றானே யகண்டேக ரசசொரூப
நான்றானே யகண்டபர மான்மரூப
  நான்றானே யமலபர சிவசொரூப
நான்றானே யகண்டபரப் பிரமமென்றே
  நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (ங)

நான்ருனே நிர்க்குணமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நிருமலமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நிட்களமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நிட்கிரியப் பிரமரூப
நான்ருனே நிச்சலமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நிரஞ்சனமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நிறைந்தபரப் பிரமமென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (ச)

நான்ருனே நிராமயமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நிராவரணப் பிரமரூப
நான்ருனே நிரந்தரமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நீக்கமிலாப் பிரமரூப
நான்ருனே நிர்ப்பயமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நிரதிசயப் பிரமரூப
நான்ருனே நிகரில்பரப் பிரமமென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (ரு)

நான்ருனே நித்தியமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நிலைபெற்ற பிரமரூப
நான்ருனே சத்தியமாம் பிரமரூப
நான்ருனே சலமற்ற பிரமரூப
நான்ருனே யத்துவிதப் பிரமரூப
நான்ருனே யயலற்ற பிரமரூப
நான்ருனே சுத்தபரப் பிரமமென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (சு)

நான்ருனே நாசமிலாப் பிரமரூப
நான்ருனே நவைமருவாப் பிரமரூப
நான்ருனே பாசமிலாப் பிரமரூப
நான்ருனே புங்கமுருப் பிரமரூப
நான்ருனே சாசுவதப் பிரமரூப
நான்ருனே சங்கமிலாப் பிரமரூப
நான்ருனே நேசபரப் பிரமமென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (எ)

நான்ருனே யகிலமுமாம் பிரமரூப
நான்ருனே யனைத்துமிலாப் பிரமரூப
நான்ருனே யிகழ்விலதாம் பிரமரூப
நான்ருனே யேகபரப் பிரமரூப
நான்ருனே சுககனமாம் பிரமரூப
நான்ருனே சுத்தபரப் பிரமரூப
நான்ருனே துகளில்பரப் பிரமமென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (அ)

நான்ருனே சன்மயமாம் பிரமரூப
நான்ருனே சதாநந்த பிரமரூப
நான்ருனே சின்மயமாம் பிரமரூப
நான்ருனே சிதாகாயப் பிரமரூப
நான்ருனே நன்மயமாம் பிரமரூப
நான்ருனே நானை பிரமரூப
நான்ருனே நின்மலமாம் பிரமமென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (கூ)

நான்ருனே நித்தபரப் பிரமரூப
நான்ருனே சுத்தபரப் பிரமரூப
நான்ருனே புத்தபரப் பிரமரூப
நான்ருனே முத்தபரப் பிரமரூப
நான்ருனே திருத்தபரப் பிரமரூப
நான்ருனே சித்தபரப் பிரமரூப
நான்ருனே நிமலபரப் பிரமமென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (ய)

வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன வேதாந்தத்தில்
விதித்தமகா வாக்குகளின் பொருளேயோர்ந்திங்
ககமனிச மகண்டபரப் பிரமமென்று
மகண்டபரப் பிரமமதே யகமதென்றும்
விகலமற வெகுகாலம் பிரியமோடு
வேறறவே நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
மிகவரிதாம் பரமசிவ கருணையுண்டாய்
மெய்யுணர்வா நந்தபர ஞானந்தோன்றும். (யக)

ஆதலினு லுலகிலுள முமூட்சுவெல்லா
மத்யந்த வாதரவோ டாசான்முன்பாய்
வேதமுடி விசித்தமகா வாக்கியத்தின்
வேறற்றவகண்டார்த்த நிர்ணயத்தை
நீதியுடன் கேட்டதனை மனனஞ்செய்து
நிரந்தரமாய் மற்றதனை நிதித்யாசித்தே
சாதகமாஞ் சிவனருளா லகண்டஞானஞ்
சார்ந்ததனுன் மோட்சசுகஞ் சாரவேண்டும். (௫உ)

ஆசரியன் முன்பாக வகண்டார்த்தத்தை
யடைவாக வறிவுற்ற மாணுனந்தத்
தேசிகனைத் திரவியமே முதலிருந்துந்
திடமான லோபத்தாற் பூசியானேன்
மோசனமே யிலாதவனுய்க் கும்பிபாக
முதலியதில் வீழ்ந்திடுவ னுதலாலே
தேசிகனை யாவிபொரு ளாக்கையாலே
தினந்தினமும் பூசிக்க வேண்டுமாணுன். (௫௩)

இத்தவித மருள்வடிவா யெழுந்தவீசன்
யாவர்க்கு மிதமாக வருளிச்செய்த
வந்தமிலா வகண்டபர சிவஞானத்தை
யழுக்கறவே நிதாகநினக் குரைத்தேனன்பாய்ப்
பந்தமெலா மழிப்பதுவா மிஞ்ஞானத்தைப்
பகர்ந்தபடி பங்கமறக் கேட்டடைந்தோர்
சிந்தைமுதற் பந்தமெலா முடனேதீர்ந்து
சின்மயமா மகண்டபர சிவமேயாவர். (௫ச)

இன்னவித மருளியிடு மாசான்வாக்கை
யீனமிலா நிதாகமுனி கேட்டவோடு
மன்னியநல் லன்புடனே யெழுந்திறைஞ்சி
மனைமக்கள் யாவையுமே குருவுக்கீந்து
தன்னையுமே சுதனுக வுதகத்தோடு
தன்குருவுக் கீந்தவனுய்த் தனதான்யாதி
பின்னுமுள வெப்பொருளு மன்னேனுக்கே
பிரியமுட னர்ப்பித்துப் போற்றலுற்முன். (௫௫)

அனாதிபவ வாரிதியி லழுந்தவென்னை
யகண்டபர ஞானமெனு நாவாய்க்கொண்டு
சனாதனமாம் பரப்பிரம தீரத்தின்கட்
சகசமதா யேற்றியசற் குருவேபோற்றி
வினாசமுறுந் தேகாதி நானென்றெண்ணி
விதம்விதமாந் துன்பமிகுந் திருந்தவென்னை
யனாமயமாம் பரப்பிரம நீயென்றோதி
யகண்டசுக நல்கியசற் குருவேபோற்றி. (௰௬)

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மதுதானே நீயென்று முபதேசித்துச்
சகமுதலீ துண்மையதாஞ் சடநானென்றுஞ்
சங்கையெலா நீக்கியசற் குருவேபோற்றி
விகலமுறுங் கருமத்தாற் கதியுண்டென்று
வெகுகால மயக்கமுடன் சுழன்றவென்னைத்
தகமைமிகு மகண்டபர ஞானந்தந்து
தற்பரமே யாக்கியசற் குருவேபோற்றி (௰எ)

அருள்வடிவா யெழுந்தருளி யென்னையாண்ட
வகண்டபர வுருவான குருவேபோற்றி
சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வதற்குச்
சாலவுமே யரியபர குருவேபோற்றி
நிருமலமாய் நிட்களமாய் நிகரில்லாதாய்
நீக்கமற நிறைந்தபர குருவேபோற்றி
பரசிவமாய்ப் பராற்பரமாய் பரமான்மாவாய்ப்
பரப்பிரம மானபர குருவேபோற்றி. (௰அ)

விமலமதாய் வேறற்ற வகண்டாகார
விருத்தியினில் விளங்கியசற் குருவேபோற்றி
யமலமதா யகண்டபர வித்தையாகி
யவித்தையெலா நீக்கியசற் குருவேபோற்றி
நிமலமதாம் வித்தைக்கு மப்பாலாகி
நிச்சலமாய் நின்றபர குருவேபோற்றி
சமமதுவாய்ச் சற்றுமொரு சங்கமின்றிச்
சன்மாத்ர மானபர குருவேபோற்றி. (௰௯)

சத்தியசிற் சுககனமாங் குருவேபோற்றி
சலனமிலாச் சாந்தபர குருவேபோற்றி
நித்தியநிர்க் குணமான குருவேபோற்றி
நிரஞ்சனமாய் நின்றபர குருவேபோற்றி
சுத்தபர வெளியான குருவேபோற்றி
சூட்சுமமாய் நிறைந்தபர குருவேபோற்றி
யத்துவித பூரணமாங் குருவேபோற்றி
யகண்டமதாஞ் சற்குருவே போற்றிபோற்றி. (உ0)

சகலமுமே தட்சணையாக் குருவுக்கீந்து
சலனமிலாப் பத்தியுட னிறைஞ்சியேத்தி
நிகரிலதாம் பணிவிடைகள் செய்யுமந்த
நிதாகமுனி தனைநோக்கிக் குரவன்சொல்வான்
மகிழ்வுடனீ பணிவிடைகள் செய்ததாலியான்
மகத்தான சந்தோட மருவலானேன்
றருமகனே யினியெவையு முன்னாற்செய்யத்
தக்கதிலை தன்யகிரு தார்த்தனீயே. (உக)

புத்திரனே யத்யந்த திடமேயாகப்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதம்பெற்றாய்
மித்தையதாஞ் சம்சார மனைத்துநீங்கி
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரமமானாய்
சத்தியமே யாகினுநீ விதேகமுத்தி
சாருமள வகம்பிரம நிச்சயத்தை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
னிரந்தரமாய் பழகிநிச நிலையினிற்பாய். (உஉ)

அதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயத்துக்
கயலெவையு மோட்சத்துக் கேதுவல்ல
வதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயந்தா
னகண்டபர மோட்சத்துக் கேதுவாகு
மதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யநவரத மாதரவாய்ப் பழகுவோர்க்கே
யதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயத்தா
லரிதான மோட்சநிலை யெளிதாயெய்தும். (உங)

பேதமுறு வகம்பிரம நிச்சயந்தான்
பின்னமிலா வகண்டபர மோட்சநல்கு
மேதுமிதி லையமிலை சத்தியந்தா
னீசனிரு பதத்தாணை சத்தியந்தா
ஞுதலினுன் முமூட்சுவெலா மறைந்தவண்ண
மநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சாதகமாய்ச் சாதித்தே யகண்டபோதஞ்
சார்ந்தநனுன் மோட்சநிலை சாரவேண்டும். (உச)

கலனமிலா வகண்டபர மோட்சத்துக்குக்
காரணமா மகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சலனமறத் திடமாகத் தருவதற்குச்
சாற்றியவிந் நூலெனமற் றெவையுமில்லை
நிலைமருவும் பரமசிவ னெனக்குநேரோ
நிகழ்த்தியவிந் நூலுக்கு நிகரொன்றுண்டோ
பலவிதமா முலகத்து மிந்தநூலே
பரவியவெந் நூலுக்குஞ் சாரமாகும். (உரு)

சகலவித மறையிலுநற் சாரமீதே
சகலமறை முடிவிலுநற் சாரமீதே
சகலவித நூற்களிலுஞ் சாரமீதே
சகலவிதி காசத்துஞ் சாரமீதே
சகலவித குருவருளுஞ் சாரமீதே
சகலசெப தவங்களினுஞ் சாரமீதே
சகலவித புவனத்துஞ் சாரமீதே
சகலபொருட் களினுமகா சாரமீதே. (உசு)

சகலவித செனனத்தின் மோட்சமீதே
சகலர்க்குஞ் சுலபமதா மோட்சமீதே
சகலவித துயருமிலா மோட்சமீதே
சந்ததமுஞ் சுகமான மோட்சமீதே
சகலவித புலனுமிலா மோட்சமீதே
சந்ததமும் பூரணமா மோட்சமீதே
சகலமதின் சாரமதா மோட்சமீதே
சந்ததமுஞ் சாம்பிராச்ய மோட்சமீதே. (உஎ)

சக.

சிரவணமே முதலியதைச் செய்தலாலே
  சின்மாத்ர மாகுவதா மோட்சமீதே
தரளமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்தலாலே
  தன்மாத்ர மாகுவதா மோட்சமீதே
விரவுசக முதலியதை விடுதலாலே
  விசேடமற நிற்பதுவா மோட்சமீதே
சரமசர மெவையுமிலா திகழ்தலாலே
  சத்தியசிற் சுககனமா மோட்சமீதே. (உஅ)

இவ்விதமா மகிமைமிகு மிந்தநூலை
  யாவர்க்கு மிதமாகக் கருணையாலே
திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்தவீசன்
  றிகழ்த்தியவா நிதாகனைத் தலைமையாக்கிச்
செவ்வியவிச் சுகர்முதலா முனிவர்க்கெல்லாஞ்
  சிந்தையினிற் செறியும்வணஞ் செப்பினேனிங்
கவ்விதமா மிதைக்கேட்ட விவரெல்லோரு
  மகண்டபர போதத்தா லதுவேயானார். (உகூ)

இந்தவிதங் கெம்பீர வாக்கினோடே
  யாவரையு நோக்கிரிபு விசைத்தலோடு
மந்தமிலா மகிழ்வுடனே நிதாகனுங்கே
  யாநந்த வாரிதியி லமர்ந்துநின்றான்
சுந்தரமா நிதாகரிபு சம்வாதத்தைச்
  சுகராதி முனிவரெலாங் கேட்டங்கத்தாற்
பந்தமிலாப் பரப்பிரம போதம்பெற்றப்
  பரப்பிரம வடிவாகிப் பாசந்தீர்ந்தார். (௩0)

பிந்திமகா முனிவரெலா மகிழ்வுகூர்ந்து
  பிரியமுடன் ரிபுமுனியை வணங்கிச்சொல்வார்
பந்தமிலாப் பரகுருவே கருணையாலே
  பரமசிவ னருளியவா றகண்டஞான
சிந்துவினை யெங்கட்கின் றுபதேசித்துச்
  சிந்தைமுதற் பந்தமெலா முடனே தீர்த்தவ்
வந்தமிலா வகண்டபர மாநந்தத்தை
  யளித்தனைநின் கருணையினை யென்சொல்வோமியாம். ( )

சலனமிலாச் சற்குருவே நின்பாதத்தைச்
சரணமதாச் சார்கின்ற வெம்மையெல்லா
மலைவில்பர மாநந்த மடையும்வண்ண
மவித்தைமுத லனுதிபவ வாரிநின்று
முலைவுபெறு வகண்டபரப் பிரமஞான
வுபதேச மென்னுமகா நாவாய்கொண்டே
யிலகுபரப் பிரமமெனுந் தீரத்தேற்றி
யிப்பவமீண் டணுகாம லாண்டாயன்றோ. (௩௨)

ஆதலினற் றந்தையுநீ தாயுநீயே
யதிசயமா மற்றுமுள பந்துநீயே
சாதகமாஞ் சற்குருநீ சகாவுநீயே
சகலமுமே நீயென்று வணங்கியேத்திச்
சீதளமா மனதுடனே பவதாபங்கள்
சிறிதுமிலாச் சின்மாத்ர நிட்டைகூடி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டாநந்த
வாழியினி லசஞ்சலமா யமர்ந்தாரன்னோர். (௩௩)

இந்தவிதம் ரிபுமுனிவன் கைலாசத்தி
லெமதீசன் கருணையினு லடைந்தநூலைப்
பந்தமற நிதாகன்முதன் முனிவர்க்கெல்லாம்
பகர்ந்தவரைப் பரவடிவாய்ச் செய்தபின்ன
ரந்தமிலா வாநந்தத் தமர்ந்துநின்று
னவ்விதமே நினக்கிதனை சைகீஷவ்யா
சுந்தரமா யருள்செய்தே னினிஞானங்கஞ்
சூட்சுமமா யருள்செய்வே னிதனைக்கேளாய். (௩௪)

உலகினிடை யந்தணரே யாதியாக
வுற்பத்தி பொருந்தியிடுஞ் சீவரெல்லா
மிலகுமறை விதித்தபடி முன்புகன்ம
மிகழாது செயவேண்டுஞ் செய்யுங்காலைத்
திலகமதா மறைமுடியில் விதிக்கப்பட்ட
திவ்வியமாம் விபூதியினை நியமமோடு
சலனமறச் சந்ததமுந் தரிக்கவேண்டுஞ்
சற்றுமிதி லனுதரவே செய்யவொண்ணு. (௩௫)

பூதியினு லங்கமெலா நன்றாய்ப்பூசிப்
பொருவிறிரி புண்டரமு மணிந்துகொண்டு
மாதவனே நியமமுட னுருத்திராக்க
மாலைகளுஞ் சிரமுதலிற் றரித்துகொண்டிங்
கோதியிடு முருத்திரபஞ் சாட்சராதி
யுத்தமமா மந்திரமுஞ் செபித்துக்கொண்டு
நீதியுட னிகழுமகா லிங்கத்தின்க
ணித்தியமா யர்ச்சனையுஞ் செய்யவேண்டும். (நகூ)

அத்தனுடைப் பூசனைபோ லன்பர்பூசை
யநுதினமு மாதரவா யியற்றவேண்டு
முத்தமமா யோதியவோர் சிவதலத்தி
லுடலுள்ள பரியந்தம் வசிக்கவேண்டுஞ்
சுத்தமதாஞ் சிவநாம கீர்த்தனத்தைச்
சோர்வறவே சந்ததமுஞ் செய்யவேண்டு
மெத்தவுமே யுத்தமமாஞ் சாம்பமூர்த்தி
மேனியுடைப் பாவனையும் பண்ணவேண்டும். (நஎ)

வேதவதி காரமுளோர் விதித்தவண்ணம்
விகலமற யாவையுமே செய்யவேண்டு
மீதிலதி காரமிலாச் சூத்திராதி
யாவருமே சிசுநூடை யாதிகன்ம
நீதியொடு நழுவாது செய்துகொண்டே
நிருமலமாம் விபூதியுடைத் தாரணாதி
சாதனமோ டேதுமொரு சிவதலத்திற்
சந்ததமுஞ் சலியாது வசிக்கவேண்டும். (நஅ)

தகமைமிகும் விபூதியுடைத் தாரணத்துந்
தவிராம லுருத்ராக்க தாரணத்து
மகிமைமிகுஞ் சிவநாம கீர்த்தனத்து
மகேசனுடைத் தியானத்துஞ் சிவதலத்தி
லிகழ்வறவே வாசத்து முலகிலுள்ளோ
ரியாவர்க்கு மதிகார மிருப்பதாலே
சகமதனின் முமுட்சுவெலா முறையாயிங்கு
சாற்றியவிச் செய்கையினைச் செய்யவேண்டும். (நகூ)

மாதவனே யோதியவிச் செய்கையெல்லா
மகத்தான ஞானங்க மென்னலாகு
மோதியவிவ் வங்கமுடன் சிரவணாதி
யுற்றவரோ பரமசிவ னருளினாலே
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டஞான
மடைந்ததனா லஞ்ஞான மனைத்துநீங்கிப்
பீதிசெயு மனாதிபவ பந்தந்தீர்ந்து
பின்னமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமாவர். (சய)

பூதியினா லணிந்ததிரி புண்டராதி
பொருந்தினரோ வேதாந்த விசாரந்தன்னி
லேதமிலா வதிகார மிசைந்தோராவ
ரிதரரொலா மதிகாரி யாகமாட்டார்
வேதமுடி யிவ்விதமே விதிப்பதாலே
வேதவிதிக் கயலான விதியொன்றுண்டோ
வாதலினா லறைந்தவதி காரம்பெற்றே
யகண்டபர விசாரணையைச் செய்யவேண்டும். (சக)

அருந்தவனே விபூதியுடைத் தாரணாதி
யங்கமெலா மில்லாமற் சமதமாதி
விரிந்திட சன்யாசி யானபோதும்
விசாரணையி லதிகாரி யாகானன்றோன்
பொருந்தியவன் விசாரணையே செய்தபோதும்
பூரணமாம் பரமசிவ னருளிலாதா
னிரந்தரமாம் பரப்பிரம ஞானஞ்சாரா
னிகழ்த்தியது நிச்சயமே யையமில்லை. (சஉ)

பலவிதமா யுரைத்தென்ன பகர்ந்தவண்ணம்
பழுதற்ற ஞானங்கம் பற்றினோராய்ச்
சலனமற விந்நூலை விசாரிப்போரோ
சம்புவினாற் சாற்றியவிந் நூலின்ஞான
மலைவறவே யடைந்ததனா லகண்டானந்த
மமைவுற்றவ் வகண்டபர மாவரொன்றே
யிலகியிடுஞ் சண்முகவன் சைகீஷவ்யற்
கிணையற்ற விந்நூலை யுபதேசித்தான். (சங)

அவ்விதமே சூதமுனி யிந்தநூலை
யகிலமகா முனிவர்க்கு மருளிச்செய்தான்
செவ்வியதா மிந்நூலைக் கேட்டலோடுஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம ஞானமேவித்
திவ்வியமா மாநந்த மநுபவித்துத்
திருத்தியொடம் முனிவரெலாங் குருவைநோக்கித்
தவ்வியிடா வன்புடனே யிறைஞ்சியேத்தித்
தற்பரமே தாமாகிச் சுகித்திருந்தார். (௪௪)

சூதமகா முனிவரனு மிந்தவண்ணஞ்
சூட்சுமமா மிந்நூலை முனிவர்க்கெல்லாம்
பேதமற வுபதேசித் தவரையெல்லாம்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாக்கிப்
போதகன மானபர சிவத்தைநோக்கிப்
பூரணமா மன்புடனே யிறைஞ்சியேத்தி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்டமான
வாநந்த சிந்துவினி லமர்ந்துநின்றான். (௪௫)

கற்பிதமாம் பேகமெலாம் போக்குமிந்நூல்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாக்குமிந்நூ
னிற்பயமா நிட்டையினை யளிக்குமிந்நூ
னிரதிசயா நந்தத்தை நல்குமிந்நூ
லற்புதமா மிந்நூலின் கவியிலக்க
மாயிரமோ டொன்பானூற் றறுநான்காகும்
பற்பலவா நூலையெலாம் விட்டிந்நூலைப்
பரிவுடனே முமுட்சுவெலாம் பார்க்கவேண்டும். (௪௬)

சுகமுறவே யிந்நூலை யுபதேசித்த
சூதமகா முனிவனிரு பதங்கள்போற்றி
விகலமற வன்னோனுக் குபதேசித்த
வியாசமகா முனிவனிரு பதங்கள்போற்றி
யகமறவே வினவியிடுஞ் சைகீஷவ்ய
ஞதிமகா முனிவரரின் பதங்கள்போற்றித்
திகழ்வுறவே யன்னோருக் குபதேசித்துத்
தெரிவித்த சண்முகவன் பதங்கள்போற்றி. (௪௭)

அருளுடனே யன்னேனுக் குபதேசித்த
வம்பிகையின் றிவ்வியநற் சரணம்போற்றி
நிருமலமாய் வினவியிடு நிதாகனுதி
நிகிலமகா முனிவரரின் சரணம்போற்றி
யிருளறவே யன்னேருக் குபதேசித்த
விணையற்ற ரிபுமுனிவன் சரணம்போற்றி
பரிவுடனே யன்னேனுக் குபதேசித்த
பராற்பரமாம் பரமசிவன் சரணம்போற்றி. (சஅ)

அகிலவதிட் டானபர சொரூபம்போற்றி
யனைத்துமிலா வத்துவித சொரூபம்போற்றி
துகளணுகாத் துரியபர சொரூபம்போற்றி
துரியத்து மதீதபர சொரூபம்போற்றி
யகமருவா வகண்டபர சொரூபம்போற்றி
யான்மாவுக் கபின்னபர சொரூபம்போற்றி
நிகரிலதாய் நின்றபர சொரூபம்போற்றி
நீக்கமற நிறைந்தபர சொரூபம்போற்றி. (சகூ)

சற்போத சுககனமாஞ் சொரூபம்போற்றி
சலனமிலாச் சாந்தபர சொரூபம்போற்றி
தற்போத சூனியமாஞ் சொரூபம்போற்றி
தன்மயமாய்த் தனித்தபர சொரூபம்போற்றி
கற்போல நிச்சலமாஞ் சொரூபம்போற்றி
களங்கமிலா நிட்களமாஞ் சொரூபம்போற்றி
யெப்போது மிருமையிலாச் சொரூபம்போற்றி
யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூபம்போற்றி. (ருய)

சத்தியஞா னநந்த சொரூபம்போற்றி
சகலபரி பூரணமாஞ் சொரூபம்போற்றி
நித்தியஞா னநந்த சொரூபம்போற்றி
நிரஞ்சனநிர்க் குணமான சொரூபம்போற்றி
யித்துவித லேசமிலாச் சொரூபம்போற்றி
யேகசிதா காயபர சொரூபம்போற்றி
யத்துவித மானபர சொரூபம்போற்றி
யகண்டமதாம் பரசொரூபம் போற்றிபோற்றி. (ருக)

வேறு.

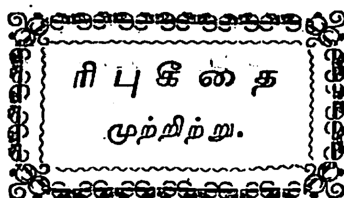
தேசிகன்றெரி வித்ததிரப்படி
 தீரமாய்நிதித் யாசம்புரிந்ததா
லீசனல்லருள் பெற்றவர்முத்தியை
 யெய்தலாமென முன்புவிளம்பிமற்
றேசிலாவிந்த நூலின்மகத்துவ
 மியாவுமோதி யிதனைமுடித்திட
லாசிலாநந்தத் தாண்டவமாடுநம்
 மம்பிகேச னகண்டசொருபமே. (ருஉ)

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

☞ ஆ அத்தியாயம் சச-க்கு திருவிருத்தம் (கூகூஉஙச)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரிபுகீதை பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௯	௪	சிவன்னருள்	சிவனருள்
௪௰௧	௨௩	௬	சின்மாத்ரந்தான்	சின்மாத்ரந்தா
௸	௸	௫	௸	௸
௫௰௩	௩௯	௬	சொரூமநானே	சொரூபநானே.
௭௰௨	௰௫	௪	ளமர்சிவ	ளமர்சீவ
௱௭	௯	௫	மான்பரூபம்	மான்மரூபம்
௱௨௰௨	௩௩	௪	னதுவேயாகு	னதுவேயாரு
௱௩௰௯	௰	௧	மசத்தீயாகு	மசத்தேயாகும்
௨௱௭	௩௩	௭	பேதமெலங்	பேதமெலாங்
௨௱௩௬	௩௭	௩	சுகமேயாகும	சுகமேயாகும்
௨௱௩௭	௪௰	௪	னகிலமுமச் [ன	ளகிலமுமச் [ன
௨௱௪௰	௨	௧	எப்போதும்சத்தா	எப்போதுமசத்தா
௨௱௪௩	௰௬	௮	சினைந்தசெய்வாய்	சிந்தைசெய்வாய்
௨௱௬௮	௰௯	௨	வெவ்வனமுஞ்	மெவ்வனமுஞ்
௩௱௫௪	௨௭	௮	வடிவேயாய்	வடிவேயாவாய்
௩௱௭௰	௰௪	௬	புகலவதற்குச்	புகல்வதற்குச்
௩௱௭௧	௰௮	௩	பாவனையின	பாவனையின்
௩௱௯௫	௨௬	௪	விளம்யவிவ்	விளம்பியவிவ்
௬௱௧	௬	௩	சுபாவமாசிக்	சுபாவமாகிக்
௬௱௰௮	௨௬	௭	முனைதருவிவ்	முனைதருமிவ்
௬௱௭௰	௰௬	௧	நியருளிச்	நீயருளிச்